

KONGRESSPROTOKOLL

Sekos kongress 9 juni, 12–13 oktober 2021

*Protokoll
fört vid Sekos kongress
i Folkets Hus, Stockholm
den 9 juni, 12-13 oktober 2021*

© Seko - Service- och kommunikationsfacket 2022

Grafisk form: Seko
Original: Seko

Kongressprotokoll 2021, Sekos kongress

Dag 1, 9 juni 2021

DAGORDNINGENS PUNKT 1

Kongressens öppnande

Hälsningstal

Förbundsordförande Valle Karlsson: Varmt välkomna till Sekos kongress 2021. Härmed förklarar jag kongressen för öppnad.

Parentation

Förbundsordförande Valle Karlsson: Under kongressperioden har en del vänner lämnat oss. Den 23 november förra året lämnade Curt Persson oss, 82 år gammal. Curt hade sin bakgrund i Postverket där han tidigt visade stort intresse och engagemang både för den fackliga verksamheten och politiken. Under hela sin yrkestid behöll han en särskild plats i hjärtat för fackliga studier. Han hade ett starkt internationellt engagemang och var i många år en mycket uppskattad ordförande i den dåvarande Post- och Teleinternationalen. På hemmaplan hade han tidigt blivit uppmärksammas inom Svenska postförbundet och kom snabbt att få viktiga roller, inom egna förbundet och inom Statstjänarkartellen som tog steget fullt ut och bildade Statsanställdas förbund, SF, 1970. Där blev han så småningom vald till förhandlingschef och från och med 1984 och fram till 1985 var Curt förbundsordförande. Som förbundsordförande var Curt en ledande kraft i att omvandla förbundet från dåtidens relativt trygga statliga sfär till det Seko vi känner i dag med våra nio branscher. Det var en turbulent period där inte sällan olika meningsskiljaktigheter kunde göra så att man intog helt olika positioner i sin syn på framtiden. Mycket beroende på hur långt utveckling inom deras branscher hade nått. Det var också en period präglad av politiska slitningar, där SF:s medlemmar många gånger kände sig svikna av politiken. Curt mötte stormarna med lugn, väl underbyggda och sakliga argument, idoga politiska uppvaktningar i departement och riksdag. Curt var aktiv långt efter sin pensionering 1995, bland annat som ordförande för PRO. Vi minns Curt som en stridbar och orädd ordförande. Alltid med medlemmarnas och förbundets bästa som ledstjärna.

Jan Palmqvist lämnade oss den 16 juni 2017, endast 63 år gammal. Janne är en av de största profilerna som verkat inom Seko. Han avslutade sin fackliga bana som ordförande i Sekos förhandlingsorganisation inom Vattenfall. Många är de som beskriver Jan Palmqvist som en av de riktigt stora fackliga hjältarna. Han var även en uppskattad och omtyckt medmänniska med oerhört mycket kunskap, integritet och stort mod. Alltid var medlemmarna i första rummet, han stod alltid upp för solidariteten och kämpade mot orättvisor med den svagaste och mest utsatta människan för ögonen. Med båda fötterna på jorden i alla lägen. Tack, Janne, för allt du gjort för Seko och alla medlemmar genom åren.

Edgardo Luan Rivera lämnade oss alldeles nyss under Kristi himmelfärdshelgen, endast 62 år gammal. Edgardo var vice ordförande i vår klubb i tunnelbanan och var otroligt populär bland medlemmar och fackliga kamrater. Genom sina kunskaper i kombination med sitt stora fackliga engagemang hade han alltid ett stort förtroende från medlemmarna. Han har innehaft en mängd olika uppdrag på olika nivåer i förbundet. Tack, Edgardo, för allt som du har gjort.

Bengt Roxne lämnade oss den 18 december förra året, 66 år gammal. Bengt var en fin arbetskamrat som var anställd på förbundskontoret under väldigt många år. Han hade också ett stort ideellt engagemang i politiken i Stockholm och var väldigt omtyckt.

Jag vill även nämna några ytterligare fackliga kamrater som lämnat oss under kongressperioden. Mikael Carlsson som var ombudsman på vårt kontor i Växjö. Bo-Gunnar Pettersson, fackligt aktiv inom SJ. Göran Hjort, aktiv på försvarsområdet. Lennart Karlsson, ordförande i Väg- och anläggningsklubben i Mellansverige. Kjell Axelsson, ordförande för pendelförarna i Stockholm. Hans Skog, bland annat ordförande för terminalklubben i Väst. Jan Billock, huvudskyddsombud i tåg företaget Vy. Alla var hängivna och lojala och hade en stark känsla för fackföreningsrörelsen. De får representera alla som under kongressperioden har lämnat oss. Vi tackar dem för deras trogna arbetsinsatser under många och ofta slitsamma år. Vi bringar dem vår hälsning och lyser frid över deras minne med en stunds tystnad.

Kulturinslag

Kongressen underhölls av artisten Kaliffa.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Tack, Kaliffa, för den hälsningen till vår kongress. Det värmer att höra att det är fler än Sekos medlemmar som gör att hjulen rullar. Vi har kommit till vår nästa punkt och då har vi en videohälsning. Det är inte från vem som helst utan den är från vår statsminister Stefan Löfven.

Tal av Stefan Löfven, statsminister

Hej, jag vill skicka en hälsning till alla er som är med på Sekos kongress. Betydelsen av er och era medlemmars yrkesskicklighet har blivit särskilt tydlig det här senaste året. Oavsett om deras arbetsplats är på ett tåg eller i frivården, om de hanterar brev eller en båt, ser till att svensk industri har energi eller bidrar till att vårt försvar är starkt, så är era medlemmar avgörande för att hålla i gång vårt land. De ska vara stolta. Ni ska vara stolta.

Men jag vill också säga att ni som deltagare på kongressen ska vara stolta över ert fackliga engagemang. Var enda en av er är en del av en historisk rörelse som alltid kämpat för att förbättra för människor. Ni lever på ett sätt det fackliga löftet där den enskilde medlemmens problem blir ett helt förbunds angelägenhet. Också i en svår tid tar ni ansvar och genomför avtalsrörelsen. Det visar på er styrka och styrkan i den svenska modellen.

Dessutom, ni ska vara med och forma Sveriges framtid. När pandemin är över så hoppas jag att hela vårt land kan ta efter er och fackföreningsrörelsen. Under coronan har det inte ropats på fler privatiseringar. Det är ingen som har efterfrågat att samhället ska backa ännu mer och låta människor klara sig själva utan när det väl gäller, då behöver vi ha ett starkt land där vi håller ihop.

Efter pandemin så har vi ett helt nytt läge i vårt land. Ett läge där vi, socialdemokratin och hela arbetarrörelsen, behöver fortsätta att återupprätta ett starkt samhälle där var och en bidrar så gott det går, men som också vet och som kan lita på att samhället faktiskt finns där. Du ska veta att äldreomsorgen och sjukvården fungerar, att Sverige klarar klimatomställningen, att du har stöd den dag du blir arbetslös eller sjuk. Att poliser både knäcker kriminella gäng och rycker ut vid ett inbrott – att du aldrig står ensam. Därför att du är en del av ett starkt solidariskt Sverige där vi håller ihop. Det är vad jag kämpar för, vad min regering kämpar för, vad vår arbetarrörelse kämpar för. Det kan låta självklart men jag vill påminna om att en högerkonservativ regering med stöd av Sverigedemokraterna skulle föra en helt annan politik och skulle ta vårt land i en annan riktning. En riktning som på allvar skulle skada löntagare, fackförbund, äldreomsorgen och sammanhållningen. Ja, det skulle försvaga Sverige. Jag förstår att er verksamhet har förändrats under året. Era medlemmar har fått sin vardag förändrad. En sak är dock sig lik och det är hotet och våldet mot era medlemmar. Oavsett om det är inom kriminalvården, spårtrafiken eller på ett vägarbete, så är detta hela samhällets problem. Ett hot mot er är ett hot mot oss alla. Och vi alla står bakom er. Det är någonting som varenda svensk löntagare ska veta, att du står aldrig ensam. På arbetsplatsen har en löntagare sitt fackförbund vid sin sida. I tider av arbetslöshet, sjukdom eller någon annan tuff period ska varje människa ha ett helt samhälle vid sin sida. Jag såg vad som hände under finanskrisen när löntagare och företagare lämnades åt sitt öde och jag sa: Aldrig igen! Det var därför vi nu införde korttidspermittering, vi stärkte a-kassan och vi prioriterade välfärdspengar. Det är krispolitik på löntagarnas sida. Därför kändes det också extra bra att nu kunna ta steg för en tryggare sjukförsäkring. Arbetsförmågan ska inte bedömas mot påhittade jobb och arbeten.

Dessutom läggs fokus om från utförsäkringar till förebyggande insatser och rehabilitering. Igen – du står inte ensam. Vi bygger trygghet, vi bygger vårt land tillsammans.

Som Socialdemokraternas partiordförande, som statsminister, som en gång facklig, alltid facklig, vill jag önska er lycka till på kongressen. Jag vill tacka alla er deltagare för att ni lägger er tid på att vara engagerad för era kollegors skull. Tack och stort lycka till!

Inledningsanförande

Förbundsordförande Valle Karlsson: Kamrater, kongressombud. Då är det fyra år sedan vi sågs i det här forumet. Fyra år som har gått väldigt snabbt och som har innehållit mycket ros men också en del ris. Vem trodde för fyra år sedan att vi skulle ses på det här sättet under 2021 års kongress. Det infann sig nästan en överklig känsla förra våren när Folkhälsomyndigheten informerade om restriktioner, hemarbete för de som kunde, inga resor och så vidare. Det tog ett tag innan man förstod hur allvarligt läget var i samhället och vilka extrema konsekvenser pandemin skulle få för väldigt många människor i Sverige och i hela världen. En pandemi som fått väldigt många människor att känna rädsla. Inte bara rädsla för att du eller dina nära och kära ska förlora kampen mot viruset. Utan också en rädsla för att förlora jobbet och vilka konsekvenser det kan få. I ett samhälle där tryggheten redan utmanas på många olika sätt slår såklart en pandemi ännu hårdare.

Kamrater, kongressombud. Men nu ses vi här. I ett annat format än vad vi var vana vid för ett år sedan. Men inte ens en världsomspännande pandemi kan brotta ned demokratin. Varmt välkomna till den första delen av Sekos kongress 2021.

Kamrater, kongressombud. Temat för kongressen är Utan Sekos medlemmar stannar Sverige. Ett tidlöst tema men tajningen är nog bättre än någonsin. I den utmanande tid vi befinner oss i just nu blir det ännu mer tydligt vilket viktigt jobb våra medlemmar gör för att hålla i gång vårt samhälle. Jag tänker på dig som ser till att våra vägar och järnvägar fungerar, som får tågen att gå. Jag tänker på dig som säkerställer att vi har elförsörjning och internetuppkoppling i hela vårt land. Jag tänker på dig som ser till att vi får vår post och våra paket, jag tänker på dig som jobbar inom försvaret, på dig som får sjöfarten att fungera, på dig som behandlar unga som hamnat på glid. Jag tänker på alla andra medlemmar i Sekos nio olika branscher som varje dag arbetar för att Sverige ska leva – även i tuffa tider. Ni är alla stora hjältar.

Kamrater, kongressombud. Under de senaste decennierna har Sverige glidit isär. Vi ser större och större skillnader mellan de som har lång och kort utbildning, mellan de som har lite resurser och de som har mycket, mellan innerstad och förort, mellan stad och landsbygd. De här skillnaderna går också djupare än vad de gjort på väldigt länge. Samtidigt som den tekniska utvecklingen ger oss möjligheter att ta del av information om andra delar av världen är det många som inte har en aning om hur deras medmänniskor lever bara några stenkast bort. Det här är farligt. Väldigt farligt.

Det är dessa sociala klyftor, och denna okunskap om varandra, som utnyttjas av populistiska grupper för att gynna sin egen agenda. Det är i denna kontext som rädsla skapas, fördomar byggs upp och främlingsfientlighet växer. En obehaglig utveckling. Vi har sett de senaste åren vad som hänt i USA och i Östeuropa. Vi ser även i Sverige hur populismen växer sig stark. Där människor ställs mot varandra, där syndabocker pekas ut som ansvariga för alla problem som finns. Orättvisor skapar polarisering. Otrygghet leder till att man sätter sig själv i första rummet. Solidaritet och medmänsklighet får stå tillbaka. Denna utveckling måste stoppas. En del tycker kanske rent av att detta är politiska frågor, inget som facket ska hålla på med. Min uppfattning är den motsatta. Vi är och förblir en idéburen och demokratisk organisation. Våra grundläggande värderingar bygger på uppfattningen om alla människors lika värde och rätt. Här har vi alla ett ansvar att arbeta förebyggande mot fördomar och diskriminering.

Kamrater, kongressombud. Otrygghet skapar rädsla och bygger grogrund för populism, rasism och motsättningar. Otrygghet är med andra ord ett hot mot hela demokratin och de värden som är förknippade med den. Det gör mig därför extra bedrövad att se det som just nu pågår på den svenska arbetsmarknaden. Det grundläggande felet är att politiken över huvud taget lagt sig i det som är parternas ansvar. Det strider mot den svenska modellen och

riskerar att på sikt skada den framgångsrika modell där parterna bär ansvaret. Det finns många stora utmaningar att ta tag i när det gäller anställningstryggheten men dessa löser vi bäst mellan parterna branschvis som vi alltid gjort.

En del pratar nu om att det huvudavtal som skrivits mellan Svenskt Näringsliv och PTK visar att den svenska modellen fungerar. Men hallå! Vilken planet befinner man sig då på? Då har man missat hela uppspelet till varför det blev ett nytt huvudavtal. Ni minns säkert det som kallades Toijerutredningen. En utredning som var ett resultat av det så kallade Januariavtalet och där siktet var inställt på att, som Centern och Liberalerna sa, modernisera LAS. I själva verket handlade det inte om någon modernisering. I dessa partiers värld handlade det snarare om att flytta hela arbetsmarknaden långt bakåt i tiden. Till en tid där anställningsskydd inte fanns utan där arbetsgivarna var kungar och bestämde allt. I min bok är detta rätt långt ifrån en modernisering.

Kamrater, kongressombud. Det är ingen hemlighet att Centern och Liberalerna är de som kraftigt påverkat den svenska arbetsmarknadspolitiken trots att statsministern heter Stefan Löfven. Det politiska landskapet är som det är och vi måste givetvis förhålla oss till den verkligheten. Men oddsen är inte jämna. Genom hotet om att en antifacklig Toijerutredning ska bli lag om inte fack och arbetsgivare kommer överens har arbetsgivarna haft ett stort förhandlingsövertag. Vad är arbetsgivarnas incitament för att nå en uppgörelse, när de har ett löfte från statsministern att de får en lag till sin favör oavsett? Det är tyvärr det vi sett effekten av det senaste året. Sedan vill jag vara tydlig med att vi inte har något emot att förhandla, det är liksom kärnan i hela vårt uppdrag. Men förhandlingar ska ske på lika villkor. Nu står vi här inmålade i ett hörn. LO:s två största förbund har gått en egen väg och skrivit ett eget avtal med Svenskt Näringsliv. LO:s representantskap hade ett extramöte för några veckor sedan och beslutade att gå in i förhandlingar igen. Syftet är primärt att förbund som inte ansluter sig till huvudavtalet inte ska förlora de omställningslösningar man har i dag. Det återstår att se hur allt det här landar.

Kamrater, kongressombud. Det är ingen hemlighet att jag är besviken på hur den så kallade LAS-frågan utvecklats. Det har inte ens gått ett år sedan en enig LO-kongress beslutade att LO inte ska medverka till förändringar av begreppet saklig grund och att LO inte ska medverka till att de tvingande reglerna i LAS görs dispositiva. Utifrån mitt sätt att se det så är kongressbeslut något alldeles extra. Det ska krävas något alldeles exceptionellt om man ska upphäva ett kongressbeslut, i synnerhet efter bara ett år. Jag har lite svårt att se att det exceptionella har inträffat. Arbetsgiversidan har dragit vinstlotten och vi har fått stå tillbaka. I en tid där våra medlemmar, kanske mer än någonsin är i starkt behov av mer trygghet, får de nu mindre. Fler ska undantas från turordningslistorna. Vår heliga ko, saklig grund, förändras. Allmän visstid och hyvling blir fortsatt begrepp som lever vidare även om tidsramarna snävas in något. Jag är besviken men jag utgår från att ni tar över stafettpinnen och fortsätter kampen. Våra medlemmar behöver mer trygghet, inte mindre.

Kamrater, kongressombud. För fyra år sedan, när vi hade kongress i Folkets Hus i Stockholm, sa jag att målet är att vi ska bli Sveriges starkaste förbund. Har vi då blivit det? Jag är alldeles för blygsam för att recensera detta själv, det får andra göra. Går det ens att mäta? Fyra år är kort tid men jag tycker att vi som förbund har gjort väldigt många bra saker de senaste fyra åren, i en utmanande tid. Vi har flyttat fram våra positioner på många områden, såväl externt som internt. Vi har synts och hörts i debatten, alltifrån när det gäller våra medlemmars arbetsmiljö till i övergripande frågor, som det jag tidigare pratade om när det gäller LAS. Vi har tagit fighten för den enskilde medlemmen som råkat illa ut och för den förtroendevalde som arbetsgivaren vill få tyst på. Vi kan i mätningar se att vi är ett av de LO-förbund som har högst anseende i allmänhetens ögon. Vi har tagit stora steg när det gäller att få ordning och reda i ekonomin, även om det finns mer kvar att göra. Inte alltid populärt, men nödvändigt om vi ska bli ännu starkare. Vi har ökat transparensen via har policys som följs och som tål granskning. Vi har för första gången på väldigt, väldigt länge, värvat fler medlemmar än vad vi tappat. Kamrater, jag är stolt över det vi tillsammans lyckats åstadkomma på bara fyra år. Men jag är inte nöjd. Det finns fortfarande mycket att göra, ännu bättre. Men ambitionerna ska vara höga, även om vi inte alltid når hela vägen fram, så kommer vi att nå längre om målen sätts högt. Så fortsatt kämpa. Fortsätt ta fighten för medlemmarna. Glöm aldrig vilka ni företräder. Var ödmjuka inför uppdraget.

Kamrater, kongressombud. Stort tack för förtroendet ni gav mig för fyra år sedan. Det har varit en fantastisk förmån att få vara en del av förbundets utveckling och ha fått möjlighet att påverka den. Att få träffa förtroendevalda som ägnar sina dagar åt att förbättra medlemmarnas villkor i stort och smått. Att få möjligheten att träffa medlemmar som varje dag går till jobbet för att se till att samhället ska fungera, även i tider av kris. Att träffa våra anställda som brinner för att göra ett bra jobb för att våra medlemmar ska få det som bra som möjligt. Tack till alla. Jag kommer sakna er. Lycka till. Vi ses på barrikaderna.

Utdelning av litteraturpris till Ove Allanssons minne

Förbundsordförande Valle Karlsson: Då ska vi dela ut ett pris. Vårt förbund har en stolt kulturell tradition. Medlemmar och förtroendevalda har i generationer skildrat våra arbetsplatser och våra levnadsvillkor. Inom litteratur, konst och andra former har dessa synliggjort vårt arbete både för en bredare massa och för att skapa medvetande och igenkänning bland våra medlemmar. För att fortsätta att uppmuntra denna verksamhet instiftade Seko år 2017 ett pris till minne av arbetarförfattaren Ove Allansson.

Priset är skapat för att uppmuntra författare att fortsätta sin gärning med att skildra våra medlemmars vardag genom lättillgänglig och hög igenkänningsfaktor ut i vårt breda förbund. Förbundsstyrelsen bildade en priskommitté som fick i uppdrag att bereda nomineringar från Sekos medlemmar och organisation för att hitta en lämplig vinnare. I vårt arbete tog vi även kontakt med kulturorganisationer som föreningen Arbetarskrivare och Ove Allansson-sällskapet som har god kännedom om prisets anda. Flera av de nomineringar som har skickats in har varit mycket trevlig läsning. Kultur bildas också i betraktarens öga, vilket vi varit fullt medvetna om. Priskommittén har därför utgått från medlemsperspektivet först och främst.

På förslag från priskommittén beslutade förbundsstyrelsen att priset ska gå till Linnea Garli som är aktiv i Seko Stockholm. En förtroendevald Seko- och lokförare med en bred kulturell gärning bakom sig. I hennes portfolio finns bland annat noveller från hennes liv som lokförare. Men det finns också romaner och noveller som sträcker sig bredare än oss och bakåt i tiden till gruvarbetarstrider under 1800-talet. Linnea är också en flitig skribent i klubbtidningen. Samtidigt noterar vi hennes ambitioner att fortsätta skrivandet framöver. Det är vår förhoppning från förbundsstyrelsen att detta pris ska sporra Linnea att fortsätta skriva och nedteckna våra medlemmars vardag på det jordnära och lättsamma sätt som hon kan göra. Vinnare av Ove Allanssonpriset 2021 är därför Linnea Garli. Stort grattis! Linnea är även ombud på vår kongress, så jag vill passa på att lämna ordet direkt till Linnea. Varsågod, Linnea.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Tack så mycket! Hur ska man smälta det här? Jag vet inte riktigt. Det känns så otroligt fint. Och framför allt, som du säger, är det en sporre att fortsätta skriva. Jag är inne på min första semestervecka och jag sitter just nu i Sveriges trädgård, Blekinge, en bit utanför Karlskrona. En stad där Ove Allansson hade kunnat hamna längs sina rutter till sjöss. Det gjorde han kanske också, jag vet faktiskt inte det. Karlskrona blev tyvärr inte Sveriges huvudstad, vilket var planen. Det blev heller inte Sveriges största fiskehamn som var näringslivets plan i en reklamfilm jag såg för en tid sedan från 80-talet. Men – det är fortfarande en stad där sjöfarten är fullt synlig med varvet och marinmuseet och de militära sjömännen som är synliga på gatorna. Det känns naturligtvis extra fint att sitta här en solig dag vid havet, på just den här platsen, och ta emot ett pris till minne av någon som skrev så mycket om livet till sjöss.

Att läsa Ove Allansson är att tas med på fantasifulle äventyr och upptåg i länder långt bort. Att stifta bekantskap med original man aldrig någonsin skulle ha träffat, på plaster som man aldrig någonsin kommer att sätta sin fot på. Men det är också att känna igen sig i en arbetsvardag och att lyssna till krass samhällskritik och ilska mot såväl politiker som chefer och fackpampar. Det är att få sig en dos av sjömansromantik men också av järnvägshistoria och tågromantik. En liten pojke från ett järnvägssamhälle på Västgötaslätten drömmer om världen och äventyren, och får i vuxen ålder möjlighet att uppleva dem på resor och kors och tvärs över världshaven. Han drömmer också om att bli lokförare, det ska tilläggas. Det finaste med Ove Allanssons skrivande tycker jag är att han har förmåga att hålla två saker i huvudet samtidigt, och i böckerna. Han kan vara nostalgisk och blicka tillbaka, lite en känsla

av att det var bättre förr, men samtidigt blir han inte dum. Han slår ett slag för yrkesstoltheten och arbetsglädjen men menar samtidigt att det måste förenas med att inse sitt värde och sina arbetskamraters värde och att kräva sin rätt.

I resandet och i de här ögonblicksbilderna som man samlar på sig under arbetsveckorna på järnvägen känner jag ett släktskap med Allansson när jag läser hans böcker. Det är i fantiserandet om de människor, om de vyer och platser som dyker upp ett kort tag, och det är i viljan att skriva ner de här upplevelserna. Både järnvägen och Allanssons sjöfart tycks ju inbjuda till mängder av novelliknande möten och har en förmåga att stimulera tankarna.

Ja, världen krymper ju med både sjöfart och järnväg, med fartygen och tågen. Och världen kan också krympa med litteratur där man tas med till olika platser och tider man aldrig skulle få se i verkligheten. Genom att läsa Allanssons romaner och reseskildringar tas man med på resor i både tid och rum. Mina arbetsdagar tar inte med mig till Allanssons 70-tals-Bombay eller Frisco eller Hongkong, men de tar mig till 2000-talets Kil, Gnarp och Enaryda, och även små järnvägssamhällen i Sverige kan ju vara världens medelpunkt och sätta fart på fantasin kring den vardag och de äventyr som pågår där.

Som jag sa inledningsvis är det här min första semestervecka och av en osedvanligt lycklig slump så gick min sista tur innan jag gick på ledigheten till Uddevalla. Att få en glimt av den järnvägshistoria som Allansson delar med sig av i sina uppväxtskildringar från Västgötaslätten i kvällssol, över Håkanstorp och Vara. Det var ganska så magiskt med vetskapen om det här priset. Särskilt som det var första gången under mina tolv år som lokförare som jag fick köra på just den banan. Tack till er alla för detta fantastiska pris! Att få priset av den organisation som jag själv tillhör betyder förstås någonting alldeles extra.

Jag ska avsluta med att läsa ett stycke ur det romanprojekt som jag arbetat på i några år. Romanen utspelar sig i slutet av 1800-talet på ytterligare en plats som ligger mig varmt om hjärtat, i gruvbygden kring Filipstad i Värmland. Jag har valt ett stycke som i viss mån behandlar arbete, eller kanske snarare konsekvenserna av arbete, och en far som varit gruvarbetare men nu ligger för döden.

”Räknar du stegpinnarna, Olof? Är det därför din enda hand trevar så dant över filten? Öppnar, sluts, lyfts och sjunker. Ser du dem komma ur mörkret? Ser du dem rulla nedåt från himmelglimten där uppe? En till. En till. Också det har varit vardag. Den klättring som i egen rätt kan ta kål på den flinkaste gruvpickare. Ståtlig är den döden inte, att falla rakt ut i inget. Tänk så fort en människa faller. Tänk så snabbt luften stannar igen efter vinddraget av en kropp. Något som fladdrar till bara i ögonvrån. Och ni som fortfarande klamrar er fast, klamrar er fast ännu hårdare och måste klättra vidare med tänder som gnisslar och darrande knän. Inte vill man höra ljudet av den kroppen som landar. Men inte kan man släppa taget och trycka händerna mot öronen. Inte vill man bära med sig den dunsen, men bär den det gör man. Och inte vill man inte räkna stegpinnar trettio år senare, men räkna dem det gör man. Man minns armar som domnar och benmuskler som kniper, man minns upp och upp och upp. Olof, du minns bortsprängda händer och platta bröstorgar. Du minns vanställda ansikten, pumpande blod. Du minns dem allihop. De som hissats likt malmstycken i tunnorna, när händerna förlorat förmågan att greppa och fötterna inte hittat stegpinnarna mer. Nej, det är inte ståtligt att fraktas som sten. För stenen har ett värde men den människa som forslas så har inget värde kvar. Man står där uppe när tunnan kommer. Och någon kastar mössan i marken och någon flämtar till. Någon försöker förgäves att se vem det är som lastas av, hålls ner, välts ut. Man sveper över allas ansikten för att utesluta sörjan som är kvar. Någon viskar, sätter namnet på den som till alldeles nyligen var en av alla: ’Han klättrade över mig’. Man känner igen färgen på ett byxben och uppgiften sprids och snart står man där och förhåller sig. Snart ser man vägen hem till honom, man ser en dörr som måste öppnas men av fel hand. Man hör ett besked som måste lämnas över. Man ser en sanning som måste uppdragas och landa. Och många tänker samma tanke, men ingen säger högt: ’Tur, det var inte jag’. Men någon tänker tvärtom. För en brors skor är inte lätta att ärva och har man mist en bror kan vanmakten ta över. Stenar kanske måste kastas åt vilket håll helst, men aldrig ner i schaktet. Nej, sådan vanmakt måste hindras. Det behövs inte fler bröder att hissa likt sten. Hand läggs på axel och den vars släktband brustit får följa till hemmet dit de inte tänkt gå. Bleknande hustrurs ansikten vid kasernerna ser på lång väg, men att handskas med den sortens besked verkar olika fort och på olika vis. Olof,

du ser dem alla. De fladdrar bland stegpinnarna och blir irrbloss ur livet med sådant du haft och sådant du mist. Sofia hade också det ansiktet en dag innan innebörden nådde fram att det fanns hopp för allt utom armen.” Tack!

Förbundsordförande Valle Karlsson: Tack, Linnea, och återigen ett stort grattis. Jag hoppas verkligen att stipendiet ska inspirera dig att fortsätta ditt skrivande. Det är det dags för en liten paus och så återsamlas vi igen klockan elva.

Kongressen ajournerades kl. 10.50.

Förhandlingarna återupptogs kl. 11.00

DAGORDNINGENS PUNKT 2

Fullmactsgranskning

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Förbundskontoret har i enlighet med § 18 och moment 6 i stadgarna granskat de till förbundsstyrelsen inkomna fullmakterna. Det smärta mitt hjärta att behöva göra några anmärkningar. Två av våra kretsar har noterats inkommit med uppgiften om sina valda ombud efter den tidpunkt som förbundsstyrelsen fastställde som sista dag för inlämnande. De riskerade därigenom att kallelsen till kongressen inte hade gått ut i stadgeenlig tid. Vi tvingades också ta ett särskilt beslut i förbundsstyrelsen med anledning av att ett antal ombud, trots de utskickade anvisningarna, valts som kongressombud i mer än en valkrets. Det är kommunicerat med de kretsar som är berörda och man har dels gjort kompletterande val, framför allt på ersättersidan, dels kompletterat beslut om i vilken ordning som ersättarna ska träda in. Det kommer att stå i protokollet som en påminnelse, så när ni nästa gång går till kongress kan ni påminnas om att vara ute i tid.

Vid granskning som därefter genomförts har inga ytterligare anmärkningar framkommit. Jag hemställer därför till kongressen att godkänna rapporten.

Kongressen beslöt

att godkänna rapporten om fullmactsgranskning.

DAGORDNINGENS PUNKT 3

Upprop

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: De som under dagen har varit eller är inloggade är 213 av totalt 215 röstberättigade ombud. Jag hemställer om att fastställa uppropet till 213 närvarande.

Deltagarförteckning 9 juni 2021

Seko BO Väg och Ban

Andreas Forsberg

Jonas Berglund

Peter Holmqvist

Jerry Bäckström

Per-Anders Lindström

Per-Erik Eriksson

Linda Löfgren

Anders Rinnemo

Bert Tjärnkvist

Ola Fält

Malte Fält

Kjell Stenersjö

Dan Olofsson

Frode Burman

Julia Gustavsson

Johan Skoog

Ulf Douhan

Per Andersson

Christer Johansson

Leif Pettersson

Peter Johansson

Jonas Pettersson

Örjan Svanberg

Ronny Thorman

Anders Magnusson

Christer Årdh

Roger Antonsson
Esbjörn Johansson
Torsten Centerdal
Mark Daoudi
Jinny Eriksson
Maria Sjögren

Seko Green Cargo

Anders Gustafsson
Anna Nilsson
Jonas Blomqvist

Seko BO Energi

Henric Malmberg
Håkan Olsson
Birger Eriksson
Patrik Dimfelt
Mats Lundberg
Andreas Berlin
Marcus Ericsson
Mikael Edlund

Seko BO Spårtrafik

Ola Brunnström
Maria Karlsson
Ioannis Konstantis
Matilda Andersson
Sarah Andersson
Christina Laage
Tomas Berggren
Per-Anders Eriksson
Björn Edberg
Monika Roll
Sandra Altamirano Celis
Daniel Abalo
Alexander Weinfors
Anna-Karin Wedberg
Mattias Kvarnström

Seko BO Tele

Anna Vestling
Stefan Mårtensson

Seko Skanska

Niclas Ericsson
Leif Osberg

Seko Tågkompaniet

Rickard Näslund

Seko Posten

Ida Lindouf
Patrick Theodorsson
Daniel Hansen
Sofia Svensson
Mårten Pavlov
Andreas Asp
Camilla Hjelm
Claes Söderling
Håkan Hallengren
Murat Tok
Louise Persson
Margareta Olofsson
Torbjörn Johansson
Heinz Grentzelius
Robert Lindberg
Thomas Pettersson
Åsberg
Håkan Leijon
Mikael Lidholm
Anders Linde
Annica Sand
Mats Enwall
Jennifer Lindblom-Söderberg
Helena Cederholm
Edgardo Rosales
Hans Henriksson
Magnus Andersson
Linda Edholm
Maria Papamoustou
Ann-Sofie Hill
Magnus Andersson
Linda Edholm
Maria Papamoustou
Ann-Sofie Hill

Seko FMV

Peter Andersson

Seko Svevia

Thomas Skoog

Seko Vattenfall

Juha Siipilehto
Robert Lönnqvist
Roland Backman
Patrik Malmqvist

Seko NCC

Karl-Johan Andersson
Daniel Asker
Ove Hammarsten
Jenny Johnsson

Seko Peab

Johnny Ekström
Jan Svensson

Klubb Seko Sjöfolk

Jeanette Ganesjö
Bent Björn Nielsen
Björn Jonasson
Daniel Holmgren
Fabian Westerlund
Folke Matrosow
Katrina Jakobsson
Marina Chemaleva
Petra Sviberg
Rikard Mattsson
Sanna Kallenberg
Ulf Nilsson

Klubb Seko Polisen

Karna Tillheden
Annika Olsen
Anders Sandqvist
Monica Veberg

Seko Swedavia

Agne Lindbom

Seko SJ

Rasmus Holmberg

Angelica Samuelsson

Tina Jädert

Karin Bergmansson

Lars Lindström

Seko Kriminalvården

Christer Hallkvist

Josip Jovasevic

Daniel Runsten

Petra Svensk Berggren

Ylva Borelid

Johnny Hagström

Eva Westerlund

Per Simonsson

Robert Holmberg

**Klubb Seko ELTELE
networks infranet**

Kjell Österberg

Seko CityMail klubben

Fredrik Möller

Mysan Hagman

Klubb Seko Trafikverket

Charlotte Olsson

Per-Arne Utbult

Åke Ottosson

Seko Euromaint

Mika Franssila

Seko Försvar**Jörgen Stehn**

Kurt Ragnarsson

Thomas Klasson

Seko Infranord AB

Håkan Englund

Henrik Eneroth

Per-Ola Axelsson-Åhl

Seko SiS

Frida Strandberg Landin

Peter Kvist

Seko Norra Norrland

Mimmi Alm

Maria Mannberg

Lars Löfstedt

Seko Mellansverige

Björn Rikberg

Christina Qviström

Conny Andersen

Ellena Papaioannou

Johan Pettersson

Seko Södra

Linda Litoft

Ann-Charlotte Kling

Seko Gävle-Dala

Anna Bergström

Helena Andersson

Jessica Beckman

Torbjörn Myrman

Micael Ivsjö

Robert Lundin

Seko Väst

Camilla Widman

Lars-Göran Aronsson

Claes Olsson

Tommy Eriksson

Massimo Bresnik

Jan-Åke Sköld

Susanne Lihdén

Emelie Wikander

Klubb Seko TeliaSonera

Ann-Christine Gerdin

Rickard Wäst

Monica Nilsson

Seko Skåne

Vilma Carlsen

Sara Haghpasand

Ann-Britt Paradis

Stefan Pinjefors

Marco Audinell

Pontus Björk-Zaar

Seko Västra Svealand

David Andergard

Daniel Ekblad

Carmen Montero

Seko Mellannorrland

Jan Lahti

Robert Wiklund

Lars Hägglund

Seko Stockholm

Ove Skagerström

Åsa Einerstam

Lina Aboul Nasr El Yafi

Linnea Garli

Viktor Risling

Peter Eriksson

Alexander Petersson

Jenny Bengtsson

Förbundsstyrelsen

Valle Karlsson

Gabriella Lavecchia

Anneli Jonsson

Mats Ekeklint

Bjarne Ringdahl

Glenn Nordström

Ingvar Carlsson

Johan Lindholm

Karin Åkersten
Kenny Reinhold
Nick Fortgens
Robert Ignberg
Sandra Svensk
Thomas Hagsten
Stellan Elebro

Ersättare förbundsstyrelsen

Afrodite Landerö
Ida Vågevik
Mats Andrén

Revisorer

Stefan Zetterlund
Gerarde Berrios

Mikael Andersson
Sune Johnson

Valberedning

Lena Aldenmark
Anders Berg
Anna-Carin Lindberg
Bengt-Göran Henningsson
Niclas Olofsson
Martin Alnebring
Siv Andersson

Gäster

Statsminister Stefan Löfven
Susanna Gideonsson, ordförande LO
Stephen Cotton,
generalsekreterare ITF

Personal

Jonas Pettersson
Claudia Solar-Bezama
Claudia Solar-Bezama
Ingela Edlund
Johan Lundh
Alan Kartal
Linda Agetoft
Matts Haglund
Susanna Johansson

Presidiet

Annika Nilsson
Mikael Johansson
Mikael Lindmark
Eva-Lena Jansson

Kongressen beslöt

att *fastställa* uppropet och röstlängd till 213.

DAGORDNINGENS PUNKT 4

Godkännande av dagordning

Dagordning vid kongressen 2021

1. Kongressens öppnande
2. Fullmaktsgranskning
3. Upprop
4. Godkännande av dagordning
5. Godkännande av arbetsordning
(endast för dag ett, dag två och tre ajourneras till oktober)
6. Val av kongressfunktionärer
 - a) Fyra ordföranden
 - b) Huvudsekreterare
 - c) Två protokolljusterare
 - d) Två rösträknare
7. Val av utskott
 - a) Åtta ledamöter till beredningsutskottet
 - b) Två reseräkningsgranskare
8. Behandling av förbundsstyrelsens verksamhetsberättelse och årsredovisning
9. Beslut om godkännande av resultaträkning 2020

10. Beslut om godkännande av balansräkning 2020
11. Behandling av revisorernas berättelse 2020
12. Beslut om ansvarsfrihet
13. Stadgar
 - a) Beslut om ändring av stadgarnas § 12 moment 1 rörande auktoriserade revisorer.
 - b) Beslut om fastställande av stadgar för kongressperioden. (ajourneras till oktober)
14. Beslut om ny resepolicy och nytt resereglemente
15. Avgiftsutredningens rapport samt behandling av motionerna 1 och 2 (under ekonomi, avgifter)
16. Fastställande av förbundsavgift och nytt avgiftssystem (ajourneras till oktober)
 - a) Fastställande av förbundsavgift
 - b) Fastställande av regionklubbsavgift
17. Fastställande av placeringsreglemente
18. Fastställande av uppdragsreglemente samt behandling av motionerna 1 och 2 (under organisation, förtroendevald)
19. Fastställande av arvoden
 - a) Arvode till kongress och representantskap
 - b) Förbundsstyrelsens ledamöter
 - c) Förbundsstyrelsens ersättare
 - d) Förbundets revisorer
 - e) Förbundets revisorsersättare
 - f) Valberedningen
 - g) Arvoden till regionstyrelser, revisorer och ersättare
20. Val av förbundsstyrelse
 - a) Förbundsordförande
 - b) Vice förbundsordförande
 - c) Förbundssekreterare
 - d) Avtalssekreterare
 - e) Elva ledamöter
 - f) Fyra ersättare
21. Val av Representantskap för kongressperioden (ajourneras till oktober)
 - a) 50 ledamöter i representantskapet
 - b) 50 ersättare i representantskapet
22. Val av revisorer
 - a) Tre ordinarie förbundsrevisorer
 - b) Tre ersättare för förbundsrevisorerna
 - c) En auktoriserad revisor
 - d) En ersättare för auktoriserad revisor
23. Motionsbehandling
(ajourneras till oktober, med undantag för de motioner som behandlas under dagordningspunkterna 15 och 18)
24. Behandling av rapporter till kongressen
 - a) Seko Framtid (ajourneras till oktober)
25. Verksamhetsplan 2021–2025
26. Val av valberedning (ajourneras till oktober)
 - a) Val av åtta ledamöter till valberedningen
 - b) Val av ordförande i valberedningen
27. Fastställande av tidpunkt för kongressen 2025 och mellanliggande representantskap (ajourneras till oktober)
 - a) Representantskap 2022

- b) Representantskap 2023
 - c) Representantskap 2024
 - d) Kongress 2025
28. Kongressens antagande av uttalanden
29. Kongressens avslutning (ajourneras till oktober)

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Vi är på punkten Godkännande av dagordning och vi har fått in ett yrkande på punkten. Det märks att ni är taggade och att det är fyra år sedan det var kongress. Yrkandet som är inlagd under denna punkt är egentligen en fråga som borde lyftas på nästa punkt, dagordningspunkt 5, Godkännande av arbetsordning. Förslaget är att vi flyttar yrkandet dit och behandlar det där. Med detta hemställer jag till kongressen att godkänna förslag till dagordning.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag tycker att den bör tas här och möjligen också på nästan punkt, med tanke på att i andra delar av dagordningen står det faktiskt vilka bitar som ska tas i oktober. Vi från Seko Stockholms håll har lite åsikter angående verksamhetsplanen. Därför vill vi för vårt beredningsutskott och för tiden i dag flytta beslutet till oktober, för det kommer att komma mycket åsikter i samband med Dagordningspunkt 25. Det är nästan i slutet av dagen i dag. Vi vill däremot ha uppe punkten så att beredningsutskottet får en chans att ta till sig våra åsikter. Därför har jag i mitt yrkande skrivit att vi ska flytta enbart beslutet av verksamhetsplan till oktober. Det handlar bland annat om att det blir märkligt att ta den i dag med tanke på att Seko Framtid ska tas i oktober och att många motioner ska tas i oktober.

Ola Fält, BO Väg och Ban: Jag har en fråga om punkt 15 och 16. Punkt 15 handlar om Avgiftsutredningen, ska vi ta beslut om det i dag eller ska vi flytta det till oktober också? I punkt 16 står det fastställande av förbundsavgift och nytt avgiftssystem. Det är det jag funderar över. Ska vi ta beslut eller vad är det som gäller mellan punkt 15 och 16?

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Lite kort och snabbt när det gäller de tankarna. Vi har haft Avgiftsutredningen som har jobbat under en längre tid, och tanken är att vi ska behandla rapporten vid del ett men att återkomma med förslag med utgångspunkt i rapporten till del två.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Så svaret, Ola, är att tanken är att vi ska fatta beslutet i dag. Det har att göra med att om det ska kunna bli verklighet från och med 2022 måste vi ta beslutet i dag. Annars kan vi inte påverka avgifterna förrän tidigast 2023. Det är tanken. Är du nöjd med det svaret? Annars får vi ta fram föredragande på den punkten. Ska vi låta Gabriella komma fram som ska dra Avgiftsutredningen, så att vi reder ut det och inte är några oklarheter.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag förstår att det kan bli lite förvirrat att det är två punkter. Men tanken är att vi tar Avgiftsutredningen i dag, eller behandlar den i alla fall och så hoppas jag att vi kan ta den i dag. Så vi behandlar den och beslutar den i dag. Nästa punkt, punkten 16, handlar egentligen om att vi årligen måste fastställa saker som inte står i Avgiftsutredningen. Till exempel det här introduktionsmedlemskapet som ni vet är 50 kronor i månaden i sex månader. Sådant måste vi ta årligen så det kommer vi att ta i oktober för att det ska finnas med för 2022. Så Avgiftsutredningen behandlar vi och beslutar om i dag, så är tanken.

Ola Fält, BO Väg och Ban: Nej, jag förstår inte, för vi borde ju kunna ta beslut på den i oktober också. Jag förstår inte riktigt svaret.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Vi har resonerat i Avgiftsutredningen och i förbundsstyrelsen och vi tycker att vi behöver ta den nu. För det kommer att krävas ganska mycket tid att kommunicera och diskutera i hela organisationen om hur man ska informera. Tar vi den slutligen i oktober blir det väldigt, väldigt lite tid kvar. Det är november och december, och ni vet hur det brukar vara i december. I slutändan skulle bli så att vi har november på oss för att kommunicera ut till medlemmar hur det ser ut, vad som händer, aviseringar och liknande. Det är alldeles för kort tid. Det är vår tanke när det gäller Avgiftsutredningen, så vi behöver ta den i dag.

Ola Fält, BO Väg och Ban: Det känns lite stressat det där. Vi skulle väl lika gärna kunna skjuta det till nästa år i så fall, om det är så bråttom eller inte bråttom. Det är bättre att vi gör rätt så att vi inte förlorar en massa medlemmar. Vi bör ju tänka lite längre kan jag tycka. Man kan skjuta på det. Man kan ta det nästa år så att man gör rätt.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: För min del är det här inte någonting som vi bara snyter ur näsan eller rycker ur någon trollerihatt. 2018 fattade förbundsstyrelsen beslut om att se över avgiftssystemet. Vi hade en förstudie som tittade på detta under 2019 och sedan har en Avgiftsutredning med representanter från alla branscher – för det var så förbundsstyrelsen tyckte att det skulle se ut – representanter från alla branscher har suttit i en avgiftsutredning i ett år så det här är väldigt, väldigt väl utarbetat. Alla de som har suttit i Avgiftsutredningen har också haft i uppdrag att gå tillbaka och hämta in synpunkter, och har så också gjort. Nu måste jag bara dock säga, en ordningsfråga, att nu är jag inne och debatterar Avgiftsutredningen och det var det inte meningen att jag skulle göra här. Men bara så att vi tänker på vad det är som ligger på bordet. Sedan kan vi debattera och diskutera Avgiftsutredningen när vi kommer till den punkten, för det gör jag gärna.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Tack, Gabriella, och klokt. Jag hoppas att det är okej, Ola, att om du har synpunkter om det, att vi kan ta den debatten. Vi ska ju debattera själva Avgiftsutredningen och då finns det möjlighet att återkomma där. Nu handlar det ju mer om dagordningspunkterna och att punkten Avgiftsutredningen ska finnas med är väl inga konstigheter, det utgår jag ifrån. Talarlistan är tom och jag uppfattar att Viktor accepterar att vi flyttade hans yrkande till Arbetsordningen och jag har inte uppfattat några andra förslag gällande dagordningen.

Ordningsfråga

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag förstår inte Gabriellas svar riktigt på punkterna där. Vi skulle behandla avgifter på punkt 14, Avgiftsutredningen. Men är det på punkt 14 eller 15 som vi klubbar om Avgiftsutredningen ska tas? Där var jag inte med på vilken av de två punkterna det gällde. Tack.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Avgiftsutredningen har ju varit en självständig grupp som har jobbat med att utreda avgiftssystemet. Det skapar ju förutsättningar för att ta fram den så kallade avgiftstrappan och avgiftsstegen. Det är ett beslut som kommer att ske men inriktningen behöver slås fast, precis som Gabriella redogör för, i dag för att det ska kunna tas ett beslut vid del två av kongressen.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Antingen är jag väldigt trögfattad, för jag tycker bara att jag vill ha klart besked. Är det på punkt 14 vi beslutar om vi ska göra avgiftshöjningen eller är det på punkt 15? Jag vet att vi går igenom utredningen på punkt 14 men är det där vi klubbar om vi ska ta höjningen eller kommer det på punkt 15. Jag förstår inte svaret. Jag är kanske lite trög här nerifrån Skåne.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Kan vi göra så här att vi låter ansvariga få titta på den frågan kort?

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: I mina papper, på tal om att verkligen ha förvirring på hela pallen, är det Avgiftsutredningen samt behandling av motion 1 och 2 på punkt 15. Sedan är det fastställande av förbundsavgift och nytt avgiftssystem som ajourneras till oktober på punkt 16. På min punkt 14 är det beslut om ny resepolicy och nytt resereglemente, bara så att vi har punkterna klara för oss. Sedan har jag all förståelse, men bara för att vara jättetydliga, på punkten 15 är tanken att vi beslutar om Avgiftsutredningen.

Kongressen beslöt

att godkänna dagordningen.

DAGORDNINGENS PUNKT 5

Godkännande av arbetsordning

Arbetsordning vid kongressen 2021

Förslag till arbetsordning på Seko, Service- och kommunikationsfackets kongressdag 1, digitalt via Easymeet den 9 juni 2021. Ett förslag till reviderad arbetsordning kommer att presenteras inför återupptagandet av kongressens andra etapp i oktober.

1. Kongressens arbetstider

Kongressen äger rum mellan 10.00-18.00, om inte annat beslutas. Dagen avslutas med att kongressen ajourneras till den 12-13 oktober 2021.

2. Registrering ombud

Samtliga ombud måste logga in i Easymeet vid något tillfälle mellan 08.00-09.30 den 9 juni. Därefter fastställs deltagarförteckning som föreslås utgöra röstlängd. Permission ska begäras via mötessystemet och beslutas av kongressens presidium. Ersättare kallas endast in vid frånvaro eller permission under hela dagen och enbart för tjänstgöring den 9 juni. Inför kongressens återupptagande den 12 oktober kallas åter de ordinarie kongressombuden.

3. Handlingar

Samtliga handlingar skickas i en elektronisk länk till ombuden och publiceras på Sekos hemsida. Kongressen kommer att hantera alla handlingar elektroniskt i mötessystemet Easymeet.

4. Ordet begärs/förslag lämnas

Ordet begärs elektroniskt via mötessystemet.

Yrkanden och förslag till beslut ska vara tydliga och skrivas in direkt i mötessystemet. Förslagen bör lämnas in i början av debatten, gärna tidigare. Förslagen måste ha anknytning till en punkt på dagordningen. Motions- och utlåtandetexter kan inte ändras. Ändrings- och tilläggsförslag kan inte behandlas om de har karaktären av ny fråga.

Yrkanden om tillägg, strykning och omformulering av text kan lämnas när det gäller texter i övrigt kongressmaterial.

Ordningsfråga begärs via mötessystemet och bryter talarlistan.

När debatten har förklarats avslutad eller när beslut har fattats om talarlistans begränsning (streck i debatten), får inga nya förslag i frågan läggas fram.

Reservationer och anteckningar till protokollet ska vara skriftliga och skrivs in direkt i Easymeet, senast vid kongressens ajournering.

5. Omröstning

Där det bara föreligger ett förslag till beslut i en fråga används så kallad "tyst majoritet", vilket innebär att tjänstgörande ordföranden ställer frågan om någon är däremot före varje beslut. Vid två eller fler förslag i en fråga sker röstning via mötessystemet.

Beslut fattas med en röstmajoritet som är mer än hälften av i omröstning avgivna godkända röster. Beslut fattas efter öppen omröstning, vilket innebär att presidiet för varje omröstning begär ett röstningsprotokoll ur mötes-

systemet. Sluten omröstning ska dock genomföras om det vid frågans behandling begärs skriftligen av minst 35 röstberättigade ombud hos tjänstgörande ordföranden. Vid lika röstetal avgör lotten.

Val förrättas genom sluten omröstning om inte annat beslutas i särskilt fall. För att vara vald fordras mer än hälften av i valet avgivna godkända röster. I de fall detta inte uppnås förrättas omval mellan de som fått högsta röstetalet. I omvalet får högst två kandidater för varje ledamot som ska väljas kvarstå. Valsedel ska för att godkännas uppta det antal namn som ska väljas. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning.

6. Offentlighet

Kongressens förhandlingar föreslås vara offentliga och sänds via webb tv.

7. Dag- och arbetsordning

Den 9 juni behandlas följande punkter på dagordningen:

1. Kongressens öppnande
2. Fullmaktsgrenskning
3. Upprop
4. Godkännande av dagordning
5. Godkännande av arbetsordning (endast dag 1)
6. Val av kongressfunktionärer
7. Val av utskott
8. Behandling av förbundsstyrelsens verksamhetsberättelse och årsredovisning
9. Beslut om godkännande av resultaträkning
10. Beslut om godkännande av balansräkning
11. Behandling av revisorernas berättelse
12. Beslut om ansvarsfrihet
13. Beslut om ändrade stadgar (endast §12) samt fastställande av stadgar för kongressperioden.
14. Beslut om ny resepolicy och nytt resereglemente
15. Avgiftsutredningens rapport, samt behandling av motionerna 1 och 2 (Under ekonomi, avgifter).
17. Fastställande av placeringsreglemente
18. Fastställande av uppdragsreglemente samt behandling av motionerna 1 och 2 (Under organisation, förtroendevald).
19. Fastställande av arvoden
20. Val av förbundsstyrelse
22. Val av revisorer
25. Verksamhetsplan 2021–2025
28. Kongressens antagande av uttalanden (behandlas även 12–13 oktober)

Beslut om denna arbetsordning innebär också fastställande av datumen 12–13 oktober för kongressens återupptagande.

Fråga som inte av förbundsstyrelsen eller genom motion hänskjutits till kongressens prövning får upptas till behandling och avgörande endast om kongressen vid dagordningens fastställande med tre fjärdedels majoritet så beslutar.

Ombud som vill lägga förslag om att kongressen ska anta uttalande den 9 juni ska göra detta innan förslag om arbetsordning beslutas. Kongressen antar efter förslag från beredningsutskottet förslag till uttalande.

8. Plena behandling

Förbundsstyrelsen föreslår att behandling sker i plena.

9. Föredragningar

Föredragningar sker av den föredragande som förbundsstyrelsen utsett.

10. Dokumentation

Kongressens arbete dokumenteras på olika sätt. Kongressen kommer att visas via webb TV och spelas in.

Snabbprotokoll från den 9 juni kommer att publiceras i Easymoot och justeras av de valda justerarna senast den 15 juni. Samtliga beslut som fattas, om inte annat särskilt framgår, och val som görs den 9 juni träder i kraft omedelbart efter att kongressen ajournerats för att återupptas den 12–13 oktober.

11. Massmedia

Massmedia hänvisas till Sekos presstjänst.

12. Reseräkningar

Reseräkningar lämnas digitalt enligt instruktioner i Easymoot.

13. Sekos "kongressbyrå"

Under tiden 08.00–18.30 finns personal tillgänglig på telefon 08-452 96 04 Du kan också lämna meddelande i sekodirekt@seko.se

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Det var kanske tur att vi fick en liten debatt om hur vi fattar beslut. Vi har dels ett borttaget yrkande men så har Viktor mycket förtjänstfullt flyttat över sin fråga till denna punkt. Jag vill bara tydliggöra, och det har ni ju upptäckt, att det står i dagordningen vilka frågor som behandlas i dag och vilka frågor som ska behandlas i del två. Och det är viktigt – vi har fått in ett uttalande. Det behandlades just innan kongressens öppnande av förbundsstyrelsen och förbundsstyrelsen har ställt sig bakom det. Uttalandet hittar ni under punkt 28 på dagordningen. Och har man ett uttalande så ska det ha inkommit innan vi godkänner dagordningen, vilket jag tror att ni vet. Med detta så hemställer jag till kongressen att fastställa arbetsordningen. Men jag tänker att vi har en talare som behöver få komma in.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Vad häftigt att sitta på kongress. Det har jag faktiskt aldrig gjort tidigare så det här är första gången jag talar på en kongress. Jag tycker att det blir märkligt om vi ska klubba en verksamhetsplan i dag innan vi har tagit alla motioner. Innan vi har tagit hela Seko Framtid-biten och allt det där. Speciellt som förslaget till verksamhetsplan också hänvisar till Seko Framtid. Vi har ju inte godkänt hela den rapporten än, så det går inte att ta det nu. Därför yrkar jag på att vi ska ta beslut om verksamhetsplan först i oktober. Däremot vill jag att vi ska prata lite om verksamhetsplanen i dag, att man kan skicka åsikter och funderingar kring den så att man kan bearbeta den här verksamhetsplanen och få en bättre verksamhetsplan, för jag ser vissa brister i den. Jag vill ha kvar punkten på dagens dagordning men inte fatta beslut om den i dag. Så helt enkelt, jag yrkar att vi flyttar beslutet om verksamhetsplan till oktober så att vi tar det efter motioner och Seko Framtid.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Då ska jag försöka redogöra för hur förbundsstyrelsen har tänkt. När vi beslutade om att sätta igång arbetet med att ta fram Seko Framtid var det med utgångspunkt att vi har så stora utmaningar framför oss. Men vi har samtidigt en process i förbundet med hur vi planerar aktiviteter som sätter igång ganska tidigt. Den satte igång för ungefär en månad sedan för det som gäller 2022. Det innebär inte, om vi tar verksamhetsplanen i dag, att den inte kan få inflytande av både Seko Framtid-arbetet och de motioner som ska behandlas i oktober, det kommer den att få. Men tar vi inte verksamhetsplanen i dag, så riskerar vi att få ett förlorat år, för då skjuter vi igångsättandet av aktiviteten och verksamheten för 2022 alldeles för långt ut till hösten,

och beroende på att pandemin har tvingat oss att dela upp kongressen i två. Så vi ska ha högt i tak, vi ska diskutera alla frågor och det finns inte något som är specifikt låst. De som är observanta ser ju att vi har plockat bort också de konkreta aktiviteter vi normalt sett har i verksamhetsplanen utan den ska ange fokus och riktning. Och det är exakt samma fokus och riktning som finns i framtidsprogrammet. Så jag hoppas med detta att vi faktiskt, för allas arbetsro i förbundet, ska kunna fatta beslut om verksamhetsplan i dag. Hemställer till kongressen att fatta beslut om arbetsordningen igen.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Kul att få vara med på en Sekokongress. Jag tycker i likhet med mina kamrater i Stockholm att verksamhetsplanen ska beslutas om i oktober. Det är framför allt därför att, vilket vi också vi hörde delar av i tidigare anförande, att den faktiskt saknar väsentliga delar som en verksamhetsplan behöver ha. Den saknar mål, den saknar konkreta planer. Den saknar större huvudsakliga aktiviteter. Nu kanske jag är arbets-skadad, för jag sitter dagligen och läser handlingsplaner men jag har lärt mig någonting genom mitt arbete. Det är att om det ser ut som en massa text som inte blir särskild konkret, då kommer planen inte heller att kunna följas upp. Således, med respekt för alla medlemmar och alla som är verksamma i förbundet, så blir det viktigt att även förbundets övergripande verksamhetsplan åtminstone ska vara så pass konkret så att det är en verksamhetsplan och att den kan följas upp. Jag yrkar på att den ska beslutas i oktober i likhet med Viktors yrkande.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag kvarstår vid mitt yrkande och tycker att vi inte ska ta det i dag. Däremot är det jättebra om vi har en diskussion kring det. För precis som Jenny säger saknas det en massa viktiga delar i den här. Och ska vi besluta om en verksamhetsplan utan några mål eller någonting, så kan vi lika gärna vänta med det till oktober och sätta lite mål. Precis som du höll i ditt inledningstal, Valle, som var mycket bra, så ska vi vara ett starkt förbund och då behöver vi också vara ett förbund med mål. Därför är det jätte viktigt att vi har en tydlig verksamhetsplan som vi kan gå tillbaka till och kolla mer på i framtiden.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Absolut. Två förtydliganden. Den verksamhetsplanen som ligger saknar inte mål, den har ett fokus på x antal områden som, precis som jag sa tidigare, också finns i Seko Framtid-programmet. Det som inte finns är de konkreta aktiviteterna. En stor del av de konkreta aktiviteterna är precis, som jag också anförde, sådant som kommer delvis via motioner men även på andra sätt. Det som skulle hända genom att inte ta verksamhetsplanen i dag, det är att vi skulle sätta igång med en budgetdialog och en verksamhetsdialog med regionerna först efter att vi har haft del två av kongressen. Vilket innebär att det skulle bli en extremt sammanpressad demokratisk process. Så menar vi verklighet genom att verkligen ha en bra diskussion och en bra verksamhetsplanering i förbundet, då behöver vi ta den i dag. Annars är det stor risk att vi inte får verksamhet av de två delarna som naturligtvis ska hänga ihop, både Seko Framtid och verksamhetsplan. Jag stannar där.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Jag vill gärna fylla på lite för jag har ju deltagit i den diskussionen. Det är som ni säger några av er, att den är inte så konkret. Den innehåller nio huvudrubriker. Sedan är tanken att de ska fyllas på, för jag tillhör faktiskt de som också tycker att man ska ha mätbara mål som man ska kunna följa upp. Man ska se om vi har gjort det vi har sagt att vi vill göra. Då är tanken att den här verksamhetsplanen, som är tänkt att ta i dag, ska fyllas på. Det finns också i förslaget att representantskapen som kommer att ske under kongressperioden också kommer att ha möjlighet att ändra i detta. Vi vet att fyra år är en lång period. Det finns ofta skäl till att det dyker upp frågor som vi inte har en aning om i dag, som vi kommer att behöva jobba väldigt mycket mer med. Då ska man kunna fatta beslut löpande under kongressperioden. Det blir som en form av kapp som vi tar i dag med de här nio huvudrubrikerna. Sedan finns det alla möjligheter i världen att fylla på med aktiviteter som vi tar fram dels utifrån motioner, dels utifrån Seko Framtid, dels utifrån det som faktiskt händer under kongressperioden. Jag tycker att det är en bra ordning så jag yrkar också bifall på det förslaget att vi ska ta den övergripande verksamhetsplanen som förslaget säger.

Camilla Widman, Seko Väst: Vi har inte pratat ihop oss om det här men jag bara tänker att om det är okej att komplettera den i oktober, i fall det finns motioner som i så fall skulle gå emot den. I så fall är det väl inget konstigt att ta den i dag. Men det är väl det vi i så fall måste reda ut. Jag själv har inte hunnit läsa igenom alla motioner än, så

jag vet inte ens om det är så, och det tänker jag att det är många här på kongressen som inte har hunnit göra. Det är väl egentligen den frågan vi måste reda ut. Så kan vi komplettera den utifrån de motionerna i så fall, som skulle gå i det, så är det helt okej.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Om det är öppet att ändra i den här verksamhetsplanen som vi beslutar om i dag och ta den igen i oktober blir det väldigt märkligt. Om vi beslutar om en verksamhetsplan, det är ju samma kongress, även om det känns som två kongresser så är det en och samma kongress. Vi sitter på ett och samma möte nu som i oktober. Därför borde man ta beslutet till verksamhetsplan efter motioner och efter att vi har beslutat kring Seko Framtids rapport och liknande. Det blir jättekonstigt om vi tar det i dag. Det är ett och samma möte och vi borde ta punkt 25 efter punkt 23 och punkt 24, inte innan.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Bara så att det inte blir några missförstånd, det är klart att man inte ska ta en ny verksamhetsplan i oktober om vi tar den i dag. Men det jag säger, ni som har läst verksamhetsplanen ser att det är nio huvudrubriker, nio områden. Ingen av dem står i konflikt med några av våra motioner, som ju på något sätt lägger någon form av kapp över vad det är vi bedömer att vi behöver jobba med under kongressperioden. Sedan måste det kompletteras med aktiva åtgärder, uppföljbara mål, alla de här sakerna. Och det kommer ju att vara en process som kommer att behöva pågå under hela kongressperioden. Det finns också i förslaget en möjlighet för kommande representantskap att komplettera utifrån att det händer saker. Jag har lite svårt att förstå att det skulle vara något problem med att vara överens om de här nio huvudrubrikerna som verksamhetsplanen innehåller i dag. Som svar på frågan – det är klart att man kan inte ta nio nya huvudrubriker i oktober, det blir ju galet. Men jag har svårt att se att de nio huvudrubriker som finns i dag är kontroversiella. Sedan exakt vad man ska lägga för aktiviteter, det kommer att kunna påverkas av motioner, det kommer att kunna påverkas av allt möjligt som händer under de här kommande fyra åren. Så jag yrkar fortfarande bifall till förbundsstyrelsens förslag att vi ska ta det i dag.

Mårten Pavlov, Seko Posten: Jag håller med om att vi kan besluta om det i dag. Vi kan ge den tillträdande förbundsstyrelsen en inriktning redan från start. Jag ser det inte som en motsättning att vi kommer att diskutera andra frågor i oktober som kan påverka verksamheten framöver. Det gör vi ju inte på någon annan kongress heller. Att allt vi antar i motionsväg eller övriga dokument med automatik skrivs in i verksamhetsplanen. Vi klarar att hålla det här i huvudet, flera dokument samtidigt, som kan styra verksamheten framöver. Så diskussioner om motioner, om Seko Framtid, kommer också att påverka verksamheten men det behöver inte med automatik finnas i verksamhetsplanen för den sakens skull. Jag yrkar bifall till att vi kan fastställa arbetsordningen efter förslaget.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Ja, det låter klokt. Jag drar tillbaka mitt yrkande.

Följande förslag förelåg

- Tillägg av uttalande under dagordningspunkt 28: ”Nej till Marknadshyra”.
- Förbundsstyrelsens förslag till arbetsordning.

Kongressen beslöt

att godkänna arbetsordningen med det tillförda uttalandet under dagordningspunkt 28.

DAGORDNINGENS PUNKT 6

Val av kongressfunktionärer

a) Fyra ordföranden

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Kopplat till det digitala formatet och en kongress uppdelad i två delar föreslår vi fyra ordföranden:

Mikael Johansson, ordförande Målarförbundet
Annika Nilsson, kanslichef LO
Mikael Lindmark, ombudsman Seko Sjöfolk, deltagar digitalt
Eva-Lena Jansson, tidigare förbundsstyrelseledamot Seko och riksdagsledamot

Kongressen beslöt

att *välja* till ordförande för kongressen Mikael Johansson, Annika Nilsson, Mikael Lindmark (digitalt) och Eva-Lena Jansson.

b) Huvudsekreterare

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Föredrog förbundsstyrelsens förslag till huvudsekreterare för kongressens dag ett:

Anneli Jonsson.

Upplyste samtidigt om att till kongressens dag två och tre utses ny huvudsekreterare.

Kongressen beslöt

att *välja* Anneli Jonsson till huvudsekreterare för kongressens dag ett.

c) Två protokolljusterare

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Föredrog förbundsstyrelsens förslag till protokolljusterare:

Juha Sippiletho, Seko Vattenfall

Anna Bergström, Seko Gävle-Dala.

Kongressen beslöt

att *välja* Juha Siipilehto och Anna Bergström till protokolljusterare.

d) Två rösträknare

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Föredrog förbundsstyrelsens förslag till rösträknare:

Anders Gustafsson, Seko Väst/Seko Green Cargo

Åsa Einerstam, Seko Stockholm.

Kongressen beslöt

att *välja* Anders Gustafsson och Åsa Einerstam till rösträknare.

DAGORDNINGENS PUNKT 7

Val av utskott

a) Åtta ledamöter till beredningsutskottet

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Då ska jag tillerkänna att vi gjorde en liten ändring på slutet. Ni noterar i underlaget att det finns sju namn uppräknade men det står åtta i dagordningen. Helt enkelt därför att det råkade vara med en adjungerad sekreterare i uppräknningen.

Förbundsstyrelsens förslag till beredningsutskott:

Gabriella Lavecchia, vice förbundsordförande, sammankallande

Andreas Forsberg, ordförande BO Väg och Ban

Ann-Christine Gerdin, ordförande BO Telekom

Ida Lindouf, ledamot FO Post

David Andergaard, ordförande region Västra Svealand

Karna Tillheden, ordförande Seko Polis

Jonas Blomqvist, ordförande FO Green Cargo

Kongressen beslöt

att välja Gabriella Lavecchia, sammankallande, Andreas Forsberg, Ann-Christine Gerdin, Ida Lindouf, David Andergaard, Karna Tillheden och Jonas Blomqvist till beredningsutskott.

b) Två reseräkningsgranskare

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Förslaget från förbundsstyrelsen i dessa digitala tidevarv. Tidigare hade vi en hel kongressbyrå som ägnade tre dagar åt att granska räkningar. Nu är vi digitala så förslaget är att de som normalt sett granskar förbundets aktiviteter.

Förbundsstyrelsens förslag till reseräkningsgranskare:

Claudia Solar-Bezama

Annika Lundström

Kongressen beslöt

att välja Claudia Solar-Bezama och Annika Lundström till reseräkningsgranskare.

Härefter övertog det valda presidiet kongressens förhandlingar.

Kongressordförande: *Mikael Johansson*

Huvudsekreterare: *Anneli Jonsson*

Kongressordförande: Då så, mina vänner, det här med att sitta som ordförande för en kongress, det är ett verkligt hedersuppdrag och jag vill på presidiet vägnar tacka så hemskt mycket för det förtroende ni har visat oss.

En förbundskongress är på något sätt den yttersta formen av demokrati i våra fackföreningar. Och det är klart att ni som ombud är kongressens absoluta huvudattraktion. Men för att vi ska kunna göra ett bra jobb måste vi jobba tillsammans och det är vad vi ska försöka åstadkomma här i dag. Vi kan väl säga så här att den här pandemin som har härjat landet har på många sätt förändrat vår verksamhet, och det är klart att det har också stor påverkan på den kongress vi nu ska genomföra. Här på Stockholm Waterfront är det en ganska liten skara fördelad på en väldigt stor yta. Vi har förbundsstyrelsens föredragande med oss, de är tre till antalet, och vi har valberedningens ordförande med oss. Vi har fem personer från förbundskontoret som också är här och jobbar utöver den tekniska personalen. Jag ska inte säga att vi lider av torgskräck, men det hade naturligtvis varit mycket enklare och mycket trevligare om man kunde titta ut över ett hav av människor. Men nu är förhållandena som de är och det är vår uppgift att göra det bästa möjliga av det läge vi nu har. Jag har blivit ombedd att nämna några praktiska saker som kan vara bra att komma ihåg. En del saker har Mats Abrahamsson nämnt och en del saker har Valle Karlsson nämnt i sin inledning – se det mera som en påminnelse.

Jag ska börja med att peka lite grann på det här med uppdragsredovisningar. Dem hittar ni förberett under fliken övriga dokument. Där har jag fått en propå att det är framför allt två saker som verkar missas när ni fyller i era uppdragsredovisningar, det är rutan för månadslön och rutan för kongressarvode. Det är en liten from passning från de som sitter och jobbar med uppdragsredovisningar att titta särskilt på detta när ni fyller i dem. Ni hittar även hålltider och annan praktisk information och inte minst telefonnummer till supporten om någonting skulle hända med tekniken. Vi vet av erfarenhet att en av felkällorna i det här sammanhanget är trådlösa headsets. Så är det så att ni behöver lämna datorn och gå utanför, inte hörbarheten men väl utanför Bluetoothens räckvidd, så är det klokt att hänga av sig hörlurarna och lägga dem bredvid datorn. Som ni också konstaterade behöver ni inte

fundera på om micken är av eller på eller om kameran är av eller på, utan det sköter den utmärkta tekniken som finns här hos oss.

Vi kommer under de voteringar och beslut vi fattar helt jobba med den teknik som står till förfogande. Den stora skillnaden egentligen från en analog kongress där vi tittar varandra i ögonen, är att vi tillämpar tyst acklamation. Det innebär att vi från presidiet när det bara är ett förslag att ta beslut om kommer att justera förslaget, och i stället för traditionellt be er ropa ja eller nej, så kommer vi att konstatera: Någon däremot? Är det då ingen som signalerar betyder det att vi har antagit det enda förslag som föreligger. Alla andra omröstningar kommer vi att hantera i det digitala systemet. Ett tips, vilket jag har noterat att ni redan har gjort, är att vill ni begära ordet, vill ni göra yrkanden, lägg gärna in dem i förväg. Det underlättar vårt gemensamma arbete.

Är det så att ni vill ha permission vid någon tidpunkt under den här kongressen så behandlas det av presidiet. Vi kommer att vara ytterst restriktiva med permission, men är det så att ni behöver permission av någon anledning så finns det längst ner på dagordningen en liten klyka där ni kan skriva in permission. Efter det att den är behandlad av presidiet så meddelar vi vederbörande. Vi gör ingen påannonsering härifrån utan den återfinns i röstlängd och i protokoll. Så är det så att ni behöver permission, lägg in det längst ner på dagordningen. Detsamma skulle vara om ni till äventyrs behöver reservera er mot ett beslut. Där vill jag också vara tydlig att en reservation ska vara inlämnad innan vi stänger det här mötet för dagen. Det är de sakerna som jag vill säga när det gäller det rent praktiska.

DAGORDNINGENS PUNKT 8

Behandling av förbundsstyrelsens verksamhetsberättelse och årsredovisning

Kongressen beslöt

att godkänna verksamhetsberättelse och årsredovisning för 2020.

DAGORDNINGENS PUNKT 9

Beslut om godkännande av resultaträkning 2020

Kongressen beslöt

att godkänna resultaträkningen för 2020.

DAGORDNINGENS PUNKT 10

Beslut om godkännande av balansräkning 2020

Kongressen beslöt

att godkänna balansräkningen för 2020.

DAGORDNINGENS PUNKT 11

Behandling av revisorernas berättelse 2020

Stefan Zetterlund, revisor: Jag heter Stefan Zetterlund och är ordförande för Sekos revisorskollegium som förutom mig består av de förtroendevalda revisorerna Mikael Andersson och Gerardo Berrios Arcaya samt auktoriserade revisorn Sune Johnson från PwC.

Jag kommer inledningsvis redogöra för revisionsarbetet inom förbundet och avslutningsvis läsa valda delar ur revisionsberättelsen för 2020. Vi förtroendevalda revisorer och auktoriserade revisorer avger en ren och gemensam revisionsberättelse för verksamhetsåret. Vi skulle kunna ha valt att vi förtroendevalda avgett en egen och de auktoriserade en egen, men vi väljer att i vanlig ordning avge en gemensam revisionsberättelse.

Men först, revisorernas uppdrag enligt stadgarna är att granska verksamheten, förbundets årsredovisning och bokföring samt styrelsens och verkställande utskottets förvaltning. Vid revisionen ska tillses att fattade beslut inte strider mot förbundets stadgar samt beslut av kongressen eller representantskapet. Stadgarna säger också att vi ska göra uttalanden, att revisionsberättelsen ska innehålla uttalanden om

- årsredovisningen är upprättad enligt tillämplig lag
- om balans- och resultaträkningen bör fastställas
- samt om styrelsen och verkställande utskottet bör beviljas ansvarsfrihet

Vårt syfte med revisionen är att

- avge en revisionsberättelse
- ”kvalitetssäkra” räkenskaperna och förvaltningen
- samt att ge förslag till förbättringar

Då kommer vi till det som är lite en kärna här, vår revisionsberättelse. Innan jag läser vårt utlåtande i revisionsberättelsen ska jag kort redogöra för en kort sammanfattning från vår genomförda verksamhetsrevision under den gångna kongressperioden. Vi granskar både den finansiella/ekonomiska delen men också verksamheten som förbundets ledning har genomfört, inklusive andra delar i förbundet.

Vi kan konstatera att

- Resultat- och verksamhetsuppföljningen har förbättrats, och vi bedömer att verksamheten nu arbetar mer aktivt med resultatuppföljningen än tidigare.
- Vi ser positivt på förbundets arbete med riskanalys av verksamheten och att ledningen och styrelsen är involverade i detta arbete.
- När det gäller den gamla frågan om uppföljning av ekonomi och funktionalitet kopplat till FASAB utifrån frågan – Har det blivit ”mer fack för pengarna” noterar vi att den frågan inte längre finns kvar efter de förändringar som gjorts.
- Lastberget har nu avyttrats, vilket även kommer att minska förbundets framtida kostnader.
- Antalet medlemmar har minskat med drygt 3 000 under kongressperioden.
- Vi noterar att den fackliga verksamheten sammanlagt har gått med ca 1,2 miljarder i förlust sedan Seko bildades 1995, varav ca 301 miljoner under den senaste kongressperioden.
- Vår bedömning är att förbundet har en strukturerad uppföljning av kongressbesluten.

Vi har följt upp de beslut som förra kongressen tog och kan konstatera att de är omhändertagna av förbundet.

Revisionsberättelse. Jag kommer nu läsa våra formella uttalanden. Revisionsberättelsen finns i sin helhet på sidan 40 i verksamhetsberättelsen.

Till kongressen i Seko, Service- och Kommunikationsfacket organisationsnummer 802004-5509

Rapport om årsredovisningen.

Uttalanden: Vi har utfört en revision av årsredovisningen för Seko, Service- och Kommunikationsfacket för år 2020. Enligt vår uppfattning har årsredovisningen upprättats i enlighet med årsredovisningslagen och ger en i alla väsentliga avseenden rättvisande bild av förbundets finansiella ställning per den 31 december 2020 och av dess finansiella resultat och kassaflöden för året enligt årsredovisningslagen. Förvaltningsberättelsen är förenlig med

årsredovisningens övriga delar. Vi tillstyrker därför att kongressen fastställer resultaträkningen och balansräkningen.

Styrelsens ansvar.

Det är styrelsen som har ansvaret för att årsredovisningen upprättas och att den ger en rättvisande bild enligt årsredovisningslagen. Styrelsen ansvarar även för den interna kontroll som de bedömer är nödvändig för att upprätta en årsredovisning som inte innehåller några väsentliga felaktigheter, vare sig dessa beror på oegentligheter eller på fel.

Rapport om andra krav enligt lagar och andra författningar.

Uttalanden: Utöver vår revision av årsredovisningen har vi även utfört en revision av styrelsens och verkställande utskottets förvaltning för Seko, Service- och Kommunikationsfacket för år 2020. Vi tillstyrker att kongressen beviljar styrelsen och verkställande utskottets ledamöter ansvarsfrihet för räkenskapsåret. Styrelsens och verkställande utskottets ansvar. Det är styrelsen och verkställande utskottet som har ansvaret för förvaltningen.

Stockholm den 13 april 2021

Sune Johnson, Auktoriserad revisor, PwC

Stefan Zetterlund, Gerardo Berrios Arcaya och Mikael Andersson, förtroendevalda revisorer

Kongressen beslöt

att godkänna revisorernas berättelse för 2020.

DAGORDNINGENS PUNKT 12

Beslut om ansvarsfrihet

Kongressen beslöt

att bevilja förbundsstyrelsen ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2020.

Kongressordförande: *Eva-Lena* Jansson

Huvudsekreterare: *Anneli* Jonsson

DAGORDNINGENS PUNKT 20

Val av förbundsstyrelse

Valberedningens förslag se sid 399

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Då står vi här, fyra år sedan valberedningen blev vald och det är fyra år sedan vi träffades, jag gissar att en hel del av er var med på kongressen 2017. I dag är det kulmen på det arbetet och den process vi har bedrivit under hela kongressperioden. Vår ambition, som för alla valberedningar, har varit att i dag till er överlämna det bästa förslaget på de kamrater som ska leda Seko under de kommande fyra åren.

Valberedningen har bestått av mig som ordförande för valberedningen, Martin Alnebring, Siv Andersson, Anders Berg, Bengt-Göran Henningsson, Anna-Carin Lindberg och Niclas Olofsson. Under perioden är det två ledamöter som har valt att lämna valberedningen, det är Camilla Widman och Fredrik Linderos av personliga skäl. Vi som har jobbat på det här förslaget är de som jag räknade upp. Vi hade samma ambition som jag vet att alla valbered-

ningar har, inte minst i det här ärofyllda uppdraget att hitta den bästa ledningen för förbundet, vilket var att resa runt i landet vara med på möten, vara aktiva, träffa stora delar av organisationen. Men för oss precis som för alla andra i samhället det senaste året har inte det kunnat genomföras. När det gäller valberedningens interna arbete har alla våra möten varit digitala, med undantag för det sista mötet vi hade inför kongressen när vi slutgiltigt fastställde vårt förslag. Det var det förslaget som ni alla har sett och tagit del av.

När det gäller vårt arbete har vi intervjuat i olika omgångar. Dels har vi intervjuat de som sitter i förbundsstyrelsen i dag, inkluderat verkställande utskottets ledamöter. Vi har även pratat med och intervjuat andra som jobbar på förbundet och vi har också haft ett särskilt möte där vi har pratat med en av de auktoriserade revisorerna i förbundet. Syftet med det här har varit att ta fram ett underlag för den processen som har varit vårt uppdrag, det vill säga återigen att ta fram förslag till förbundsstyrelse och revisorer. Efter det att nomineringarna kom in har vi gjort om hela resan. Det vill säga att vi har intervjuat de som har uppdrag återigen och vi har givetvis intervjuat samtliga som har blivit nominerade. Vår bild av de intervjuerna är att det har varit både bra och spännande. Det har ibland blivit en kombination av intervju och väldigt många bra samtal. Intervjun har också skett digitalt och här fick vi också lite grann en övning inför representantskapet i maj förra året där representantskapet gjorde ett fyllnadsval till förbundsstyrelsen.

Det vi haft som vår ledtråd och jobbat med är det som jag kallar för ”jaget och laget”. Det är den ambition vi har haft i det förslag vi presenterar. Det bygger på jaget och laget eller laget och jaget. Allt det här hänger ihop. När vi har gjort vårt slutarbete framför allt har vi självfallet tagit hänsyn till alla inkomna nomineringar. Men vi har också beaktat regioner, branschorganisationer, förhandlingsorganisationer, klubbar, kön självklart, ålder, geografi och vi har i valberedningen stött och blött och vi har diskuterat. Vi har pausat, vi har gått vidare, vi har lagt en pusselbit där vi har gått tillbaka. Och vi la vår sista pusselbit på sista dagen där vi hade vi hade vårt sista möte. Det förslag vi har lagt är från en helt enig valberedning. Och återigen, vi har lagt förslaget utifrån det jag nyss redogjorde för. För att peka på några detaljer har vi ett genomsnitt på förbundsstyrelsen på 44,5 år, inkluderat förslagen på ledamöterna i verkställande utskottet. Vi har en representation utifrån kön med åtta kvinnor och elva män. När det gäller intervjuerna har vi gått till väga så att vi har jobbat två och två. Vi har inte intervjuat någon i vår egen bransch eller region.

Debatt

Lina El Yafi, Seko Stockholm: Jag vill egentligen göra ett generellt medskick till förslaget. Det är att vi tycker att det finns en hel del att önska när det kommer till representation, frånvaron av utlandsfödda i valberedningens förslag. På min arbetsplats, liksom i hela kollektivtrafiken och många av Sekos branscher är en stor del av dem utlandsfödda. Många är aktiva medlemmar och förtroendevalda på våra arbetsplatser och i klubbar. Och vi vet ju också att utlandsfödda är särskilt drabbade av otrygga anställningar, anställda hos underentreprenörer där arbetsvillkoren och arbetsmiljön är som sämst. För att vi ska kunna organisera fler till facket och arbeta för trygga anställningar så måste det vara en bättre representation på alla nivåer i förbundet. Målet måste ändå vara att vi ska ha samma sammansättning i den fackliga styrelsen som speglar även hur det ser ut på arbetsplatserna. Det gäller så klart inte bara etnisk bakgrund utan även ålder. Representation handlar väldigt mycket om makt och inflytande och det handlar också om att få en större förståelse för den situation som råder på arbetsplatserna, och i arbetet mot diskriminering och otrygga anställningar. Jag tänker att det här ansvaret ligger självklart på alla nivåer, även på min egen klubb, självklart. Men jag vill göra ett medskick att valberedningen har ett extra stort ansvar att aktivt jobba för att få en större representation i nomineringarna och i det förslag som man lägger fram.

Anders Gustafsson, Seko Green Cargo: Jag ville bara säga att vi på Seko Green Cargo tycker att valberedningen har gjort ett fantastiskt bra arbete och yrkar bifall på valberedningens förslag, om vi nu ska ta det här nu eller om vi ska ta det på punkten när den kommer.

a) Val av förbundsordförande

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Det är en helt enig valberedning. Jag kommer ihåg vad jag sa när vi blev valda på förra kongressen, att det kanske var en tanke med det som hände då. Utifrån nomineringar, dis-

kussioner, kompetens och lämplighet är vi från valberedningen stolta att för första gången i Sekos historia föreslå en kvinna som förbundsordförande. Vårt helt enhälliga förslag är att kongressen väljer Gabriella Lavecchia och vi föreslår att valet sker med acklamation.

Valberedningens förslag till förbundsordförande:

Gabriella Lavecchia

Mårten Pavlov, Seko Posten: Från Seko Postens sida vill vi börja med att tacka och berömma valberedningen för ett väl genomfört arbete. Förslaget till val av verkställande utskott är väldigt genomarbetat, väl förankrat och precis rätt för vårt förbund just nu. Jag kommer att försöka effektivisera det här genom att prata för helhetsförslaget till verkställande utskott också. I sådana här sammanhang är det viktigt att komma ihåg att det sällan handlar enbart om en enskild individ. Ett förbund är en kollektiv insats. Men vi vill ändå hävda att Gabriella Lavecchia har varit extremt viktig för det arbete med ordning och reda som har intensifierats under den senaste kongressperioden. Det har skapat förutsättningar för det verkställande utskott vi nu ska välja, att leda arbetet för att bli Sveriges starkaste fackförbund.

För att utföra den arbetsuppgiften, kamrater, så har vi nu ett mycket bra förslag från valberedningen. Vi ser det som en perfekt blandning av kontinuitet, i form av Gabriella och Mats, nya krafter i form av Johan och Linda. Från Seko Postens sida känner vi naturligtvis kanske bäst till den kapacitet som Johan Lindholm besitter. Seko Posten har blivit en bättre organisation under hans tid som ordförande och vi vet att han kommer att bidra med samma energi, samma kompetens, samma driv i sitt nya uppdrag. Och vi vet att detsamma gäller för övriga kamrater på valberedningens förslag. Vi yrkar därför bifall till valberedningens förslag på samtliga punkter gällande valen till verkställande utskott. Till sist vill jag bara säga att det hade varit önskvärt att ni hade fått tillträda till tonerna av ett rungande bifall. Nu är situationen annorlunda men jag hoppas att ni ändå känner samma stöd när ni nu blir valda. Det ropas inte "Ja!" i en traditionell kongresslokal i dag, men det ropas "Ja!", framför digitala enheter i Umeå, Malmö, Karlstad, Sundsvall, Stockholm, Borlänge, Tranås, Enköping och många andra platser. Stödet är brett. Ta det med er.

Karl-Johan Andersson, Seko NCC: Varje stor organisation som Seko behöver en stark ordförande men man behöver ju också omge sig av kamrater. Med Gabriella i spetsen finner jag och många med mig att vi har en ordförande framöver med stor integritet som inte viker ner sig för stora branscher, som till exempel Väg och Ban eller stora regioner, utan verkligen kommer att arbeta för förbundets bästa. Jag tänker precis som Martin här gå lite händelserna i förväg. För detta VU som valberedningen med Lena i spetsen föreslår är ett fantastiskt verkställande utskott. Johan känner jag sedan han var väldigt, väldigt ung. Man hör på dialekten att Johan är från Skåne, precis som jag. Jag har träffat honom på regionmöten etcetera. Linda vill jag prata lite mer om sedan.

Jag yrkar bifall till valberedningens förslag och vill tacka dem och säga: Äntligen en kvinnlig ordförande!

Tina Jädert, Seko SJ: Vill framföra Seko förhandlingsorganisation SJ att vi anser att valberedningen har genomfört ett gediget arbete och yrkar bifall till valberedningens förslag till förbundsordförande.

Kongressen beslöt enhälligt

att välja Gabriella Lavecchia till förbundsordförande.

Gabriella Lavecchia, tillträdande förbundsordförande: Tack så jättemycket! Tänk om mitt 22–23-åriga jag hade kunnat se in i framtiden och se mig stå här i dag som nyvald förbundsordförande. Jösses! Då för snart 30 år sedan så hade jag precis blivit vald som klubbordförande. Då tänkte jag att det var nog det finaste som skulle kunna hända någon människa, att bli vald av sina arbetskamrater och få företräda dem i vått och torrt. Jag tror att alla ni förstår den känslan. Det är som en salig blandning av stolthet, ödmjukhet, allvar, styrka, gemenskap. Och så får

jag stå här i dag och känna precis så, fast den här gången som förbundsordförande för världens bästa fackförbund. Tack!

Jag har ju förmånen att få hålla tal lite senare i dag, så jag ska inte bli så långrandig. Men jag måste ändå få tacka alla som jag har fått förmånen att gå sida vid sida med under de här åren. Eftersom vi pratar om ungefär tre decennier så kan jag inte tacka er alla personligen, för då får vi stå här till julafton. Några finns inte med oss längre, andra av er är nya bekantskaper men alla har ni skolat och format mig i min fackliga gärning. Från djupet av mitt hjärta vill jag rikta ett stort och varmt tack till er alla. Sedan vill jag faktiskt passa på att tacka min familj lite extra, Putte och barnen, mamma Ann-Marie, pappa Franco, för att ni alltid står vid min sida och för att ni gör mig till en bättre människa. Tack!

Det enda som möjligtvis hade kunnat göra den här dagen ännu lite bättre, det är ju om vi alla hade fått träffas. Om vi hade fått träffas och känna styrkan i att vara tillsammans, i att vara LO:s femte största förbund. Vi är över hundra tusen medlemmar, sex tusen förtroendevalda. Men den dagen kommer, det känner jag mig faktiskt ganska trygg i. Till dess så tänker jag att vi fortsätter på den inslagna vägen och jag tänker att vi gör det tillsammans allihop. Jättestort tack allihop. Tack!

Kongressen ajournerades kl. 12.55.

Förhandlingarna återupptogs kl. 13.00.

Förbundsordförande Valle Karlsson: I have the great pleasure to introduce a friend and our next guest speaker, Stephen Cotton. Stephen is the General Secretary of ITF, the International Transport Workers Federation, a global union federation of over 600 trade unions, representing 20 million workers all over the world. SEKO having members within ITF section for railway, seafarers, aviation, road transports and urban transports. ITF and SEKO have a long tradition of working together.

Transport workers all over the world have faced many difficulties and challenges during the pandemic. Seafarers have lost jobs being off sea for over a year or being stuck in countries not being able to get home after signing off a ship. Railway workers have lost jobs and OHS workers having insufficient PPE, especially in the beginning of the pandemic. The aviation sector almost disappeared, workers are being severely affected and these are just a few examples.

As the General Secretary for ITF, Stephen has, during the pandemic, been a global voice for all transport workers, whether it has been a demand, proper equipment or to raise various challenges that transport workers are facing. Before handing over to Stephen I want to thank you for taking your time to participate at our congress and for sharing your view of current and future challenges for transport workers and their unions. Let's give Stephen a big round of digital applause.

Tal av Stephen Cotton, generalsekreterare ITF

Thanks, Valle, and it's such a massive opportunity to be here with you. I have recalled my last attendances – or nearly recalled most of my last attendances – where we had the physical opportunity to be together, and it's critical for you to hold this congress at a most difficult time.

And you, I'm going to talk a little bit about you, because not only are you a friend but you're also a leader of strength and vision, whether it be in Sweden, in the NTF, the ETF, you have helped us, our organisations grow and on a personal level I consider you my friend and I will definitely want to have an opportunity to thank you in person as soon as it's possible to move together again. You covered many of the activities that Seko is a leader in the ITF, but it's also a recognition of you in your leadership and the team around you.

So, thank you my friend, and thank you for the privilege of addressing your congress. I'd like to also congratulate Gabriella and offer, on behalf of all of our 20 million workers, the encouragement to be friends, colleague and continue to bring the Swedish sense of social democracy and leadership to the ITF.

I'll talk first about Covid and then some of the sectors and then what we think are the challenges for the labour movement as we go forward. We left Singapore at our congress, and we had a big turnout from your delegates with

a very clear plan and of course Covid has rocked the world to its very foundations but also put those plans and the challenges for you, as our affiliates, at grave risk.

Valle, you mentioned challenges about personal protection equipment and the ITF's first reaction was to support workers in the workplace, make sure their lives were safe, they were protected, and this included personal protection equipment, sanitation rights, sick pay, healthcare and then we moved into the defence mechanism of job retention and fighting against outsourcing.

We shouldn't underestimate, even though you have one of the most progressive processes in the world for protecting workers, it hasn't been easy in any section, and we can see the impact on seafarers, the disaster that's impacted on our aviation sector and of course then the challenges for our public transport rail and public metro workers. Then the reality of going to work every day was putting their life at risk because of the customer facing culture.

But this hasn't been an easy period for the world at large, we've seen challenges about racial inequality and justice and throughout the organisation our most vulnerable workers, those sub-contracted, have been challenged and, again, the voice of the transport workers and their unions about inequality, insecure jobs, sub-contracting, continues to be a challenge for all of us.

Again, Sweden, has led the world bringing migrants into the workplace and trying to integrate them under your collective agreement methodology and we saw the challenges in North America under a Trump Government and the challenges to George Floyd and all of the instability that has been brought about, and those challenges for all of us.

When I think of Sweden throughout my 27 years, you've had a leadership role in the ITF, and a personal relationship, you've always been about justice, you've always been about fairness and we can't build a just society if we don't deal with racial inequality. These things do matter, they're difficult and they're challenging, but they're critical.

That takes me to the next challenge, the ongoing challenge and, again, the Nordic world has been leading about winning and the impact of Covid on them. Overwhelming in transportation they're in the some of the more precarious jobs, they're in the more vulnerable jobs, the low paid, the informal and the non-unionised. Our research shows that women are the most likely of transport workers to be the impact of future of work automation and digitalisation.

In our voice, when we come to providing a global voice for your behalf, it's critical that we do more to incorporate more women as leaders and immensely proud that you're now handing over, Valle, to a very capable leader and it's crucial that the ITF continues to push these challenges. You have, in Sweden, one of the highest leadership rates – sorry, highest employment rates – for women – and that's leadership. We need to challenge ourselves throughout the world, and we know it's not easy, whether it be based on culture or race or religion, it's critical that the ITF continues to champion the space for women to provide leadership for all of us.

Next area I wanted to touch, young workers. Again, Covid impacts on young workers, the ITF has been leading in supporting women, but also in young workers. Again, 70 % of all young workers are now working less and have less opportunities than their older colleagues.

Certainly for the renewal of our labour movement and the leadership and transition for union activists we must make more space for young workers and particularly the challenges that we see in the gig economy which is beginning to explode across our transport.

The lockdown period, Sweden took a different approach of food delivery and ridesharing has been built on – can we say 'exploiting' young workers or migrant workers in urban environments – and our job in the labour movement is to understand these corporations, challenge them on our traditional values about workers rights, occupational health and safety and protecting collective bargaining.

We're looking at new models, we have a global strategy on Deliveroo and we've been working with our colleagues in the UK, GMB, to try to organise, and they've signed an agreement with Uber. The first in the world, not perfect

and open to some challenges, but with the opportunity to potentially organise 70,000 Uber drivers and riders.

Valle, you mentioned crew change and your union has a long history of leadership in the maritime sector, both Kenny and Thomas providing long-term continuity and challenges. It is shameful, and I will connect it to the rest of the transport and supply chain that the world doesn't recognise what transport workers have done throughout this Covid period. Yes, we fully honour the frontline responders, the medical care workers, the police force, the firefighters who've done way beyond the expected to respond to the challenge, but the global supply chain, the seafarers, the truck drivers, the warehouse workers, they have been working 24/7 to keep our economies going. And we've challenged the UN, we've got statements from the Secretary General, but in reality the challenge is to continue to have a loud voice, a global voice.

The ITF – and I'll talk a little bit more later about the Global Union of Councils and the ITUC – has led the demand for the waiver, the TRIPS waiver so that we can have a global solution to the pandemic, the vaccine challenges and we need to lobby to make sure there is inequality in the distribution. As we've seen from this outbreak from India, a more virulent virus has impacted, and we have to have solutions.

I think without a doubt our worst impacted sector is our brothers and sisters from aviation and I hope when we work more closely to build back our economies, there's a recognition that we all depend on global travel to build relationships, not just situations like this, but the reality that family, friends, business all depend on the ability to fly from one country to another.

We have worked tirelessly and we've seen different formats of support, certain countries have invested in companies. Other companies, I believe, see this as an opportunity to fire some of their workforce on good contracts, we saw that in the UK with British Airways, but Unite and the other unions were able to fight back.

But it's critical that we recognise civil aviation as we go forward as a service and we need to build in protections for it. We cannot allow Governments and companies to unilaterally push through deregulation, decrease benefits and I believe, and I hope and I hear, that in certain cases in Nordic countries workers are coming back to membership because they know that the fundamental reasons that we built unions is to protect workers, are more critical in a moment of crisis. I should mention rail, which again you've been leading in both Europe and the world against the fight against privatisation and I know that you've built models that protect trade union coverage and methods of keeping those jobs union jobs.

Again, Covid has highlighted the need to make sure our workers, your members, are safe and the rail sector has a pivotal position when it comes to enforcement on Government to deal with the challenges of inequality – I will talk about climate change – and it's critical that rail is part of that whole capacity to move the world and to ensure that rail infrastructure should be at the very heart of a sustainable supply chain and the newer economic models to provide service to the public good and the needs not only of profiteers and private interest.

It would be remiss of me not to mention, frankly, my 27 years in the ITF has always been captured again by the leadership you do in building unions from other countries, different regions and, again, you are leading and continuing to lead in partnership with union to union on a number of rail projects. And I remember – and I will always remember – the support we had when we built capacity in Russia and the CIS region for building strong, democratic unions around your relationship. Sometimes I would say relationships that were personal to build stronger unions with a better comprehension of democracy and membership service.

But it's not just the Eastern Europe and the CIS, also you have road and logistics projects in India, airports organising in Latin America, public transport in North Africa, you're a major backer of the women's advocacy problem, which is empowering women from all over the world to have the skills to take the challenges.

Again, a new and very significant – I'm not quite sure of what I could say about the President of Brazil when it comes to logic – but that union movement in Brazil has had its laws destroyed and you are now part of the building back of stronger, more vibrant Brazilian labour movement. These projects are all critical, but they are also your export of Swedish trade unionism, Swedish sense of fair play and I'm immensely proud that we work in partnership

with you and a massive thank you for all of your team that work in that process.

Moving to urban transport and climate justice, we recognise as new legislation will come in round the world and we try to meet the carbon targets set by COP, that we have to be at the table talking about green jobs and what does climate justice look like. And it shouldn't be at the loss for workers when it comes to building a better, cleaner, society. That's why we are trying to lead primarily, historically in urban transport, but now we're rolling it out in maritime and civil aviation – very challenging, but rolling it out. It's our job to build a vision for democratic, sustainable well-funded, low carbon transport that creates millions of strong, protected union jobs that will create not just a better society, but a unionised future for our friends, our family and our children.

We have a sustainable transport programme focusing urban transport and then maritime and aviation. To work through this we need to work very closely with you, the ITF is very much an affiliate led organisation and that's why it's critical in the handover between leadership and relationships, we understand the challenges faced in Sweden but also your vision of what a labour movement should look like.

We all recognise, and particularly in times of Covid, that public transport is what brings our economies, our societies and, frankly, the environment together and it's critical that we continue to enjoy your support and leadership to campaign for publicly owned, publicly engaged public transport. Now more than ever as we deal with the Covid crisis.

As I – I will be wrapping up and I'm hoping to have a little personal interaction – I think perhaps now more than ever the unseen heroes are transport workers, are on the front pages for keeping our economies going, making sure there was food in the supermarkets and ensuring society survives.

We now need to capitalise on that recognition with a very strong global voice and we need to continue to drive organised work places and ask governments, employers to recognise those sacrifices. I think now more than ever the global supply chain and the precarious nature of it, wherever you fit, needs to be challenged, and that's challenging for organisations like the ITF, which is based on strong sectors. But we have to overcome those challenges and drive a global workers agenda.

We know that driving the cost down has been the overwhelming agenda when it comes to transportation and we have to look at what we've learnt through the Covid challenge and how we build out of it. How do we make sure that there are union jobs in every part of the supply chain and how do we make sure whether you're moving goods or passengers, we have a voice that is heard at the highest level.

I think this gives us a challenge, but it's also the power of strong leadership and strong unions. We must continue to be led by affiliates, we must continue to challenge the global multinationals whether they're in public transport or whether they're clients of our transport multinationals and it's clear to me as it was when we left Singapore in 2018, we need to have more power, union power. But that also means we need to know what we want and that can only come with hard work and close cooperation wherever we fit in the world, in particular the challenges of bringing together global union federations who need to cooperate even closer.

Ultimately, you're a union that's powerful in the workplace, you're a union that's powerful in civil society, you shape politics and you drive change. You have a long and proud history of equality, peace and justice and we hope that the ITF is continuing to support you and we offer to work closer and closer together. Our collective diversity is what is the heart of the ITF and why we became trade unionists.

The ITF, the ETF, the Nordic Transport Workers and you have a long and powerful legacy. We've stood together through many difficult times, we've enjoyed the victories, we're friends and partners. We have shown, you have shown, international leadership in every fora built around a sense of justice and inclusion, irrespective of where you fit in the ITF membership. You don't just do it for the members, you do it for society as a whole.

Covid has decimated our plans, but I want to leave you with a sense of optimism and solidarity and the belief as

global union leader that we have to be on top of the national challenges, we have to be dealing with core issues of the workplace. I want to say thank you, Valle, to the leadership that you've shown and your predecessors, congratulations to Gabriella in our challenges as we go forward and I believe now, trade union solidarity and internationalist approach is more critical than ever.

So, brothers and sisters, have a fantastic congress, I'm immensely proud to address you today and together we will build a new and better society. Thank you.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Thank you, Stephen, for an inspiring speech and I hope I will see you soon. So, thanks a lot. Bye.

Stephen Cotton: Thanks, my friend. Thank you all. Have a great time.

DAGORDNINGENS PUNKT 20

Val av förbundsstyrelse (fortsatt behandling)

b) Vice förbundsordförande

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Valberedningen fortsätter med förslaget som vi anser är en del av pusslet för laget de närmaste kommande fyra åren. Vårt förslag till ny vice ordförande är Johan Lindholm och valberedningen föreslår att valet sker med acklamation.

Valberedningens förslag till vice förbundsordförande:

Johan Lindholm

Kongressen beslöt

att välja Johan Lindholm till ny vice förbundsordförande.

Johan Lindholm, tillträdande vice förbundsordförande: Tack så hemskt mycket för förtroendet ni gett mig. Det känns fantastiskt och det känns stort. Det är med stor ödmjukhet jag kandiderar till uppdraget som vice förbundsordförande. Att vara förtroendevald är det finaste man kan vara, och det spelar inte någon roll vilket uppdrag det handlar om. Det stödet man får från dina arbetskamrater, representantskap, eller som i dag, kongressombud, det stärker en. Det innebär också naturligtvis ett stort ansvar. Jag inser att det här uppdraget jag är vald till kommer att innebära en bit längre från arbetsplatser och det dagliga fackliga arbetet som bedrivs där ute. Att vara lokalt förtroendevald är väldigt tuftt uppdrag. Man ska företräda sina kompisar, man gör det med små resurser, det är ett oerhört tuftt uppdrag. Jag vet det av egen erfarenhet och jag har sett många exempel på det de senaste åren. Jag lovar att det är någonting jag kommer att bära med mig in i det här nya uppdraget som jag har blivit vald till.

Oavsett vilket uppdrag vi har i förbundet så är det våra gemensamma insatser och vårt gemensamma engagemang som gör skillnad för våra medlemmar. Allt hänger ihop, alla drar sitt strå till stacken. Återigen, stort tack för förtroendet. Stort tack till alla som har stöttat mig under alla år som förtroendevald. Ingen nämnd, ingen glömd, ni vet vilka ni är. Särskilt tack till min underbara fru, min underbara mamma, hela min familj. Jag kommer att göra allt jag kan för att leva upp till förväntningarna. Tack så hemskt mycket!

c) Förbundssekreterare

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Vårt nästa förslag när det gäller pusslet som jag pratar om hela tiden och som vi tycker är jätteviktigt är ett nyval till förbundssekreterare av Linda Agetoft. Även det föreslår vi att valet sker med acklamation.

Valberedningens förslag till förbundssekreterare:

Linda Agetoft

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Ja, jag jobbar ju som lokförare på SJ och jag är ledamot i regionstyrelsen i Stockholm. Jag vill på kongressen här lyfta att jag på våra styrelsemöten och på årsmötet i regionen, mot min styrelse och regionen där, har reserverat mig mot den här nomineringen. Den har ingenting att göra med den utmärkta personen utan är helt och hållet en principfråga. Det är den att de som ska leda vårt förbund i grunden tycker jag ska vara brevbärare, anlägga vägar, jobba på museer, vara häktespersonal, sedeltryckare, telebutiksanställda, tågvärdar. För att väljas in på höga poster borde två minimikrav vara att man ska ha haft, eller ännu hellre ha, ett yrke inom någon av Sekos branscher och att man ska ha varit fackligt förtroendevald lokalt på sin arbetsplats. Jag tycker kort sagt inte att vi ska välja våra utifrån anställda till förtroendevalda. Anställda har ju en väldigt viktig funktion i förbundet. Vi behöver ju naturligtvis jurister, ekonomer och administratörer men det är en annan funktion än förtroendevalda.

Jag tänker så här att vi pratar så ofta om medlemsantal och vi pratar ständigt om att det är medlemmarna som är facket. Dessvärre finns det ju alltför många medlemmar som många gånger, tyvärr med rätta, uppfattar det som att facket är några anställda på ett kontor någonstans. Att det är ett särskilt jobb för vissa, en administrativ lösning på problem som dyker upp i arbetslivet, en försäkringsbyrå. Det här har ni hört förr. Att den bilden finns är ett problem och den förstärks förstås av fackföreningar som Unionen som tävlar med låg medlemsavgift snarare än aktivitet. Vi i Seko vill ju, väl, att medlemskapet i en fackförening ska vara något annat än det. Vi vill väl även i praktiken vara det där medlemsnära förbundet som vi pratar om. För att en medlem ska tro på orden "Det är du som är facket", och det inte bara ska vara tomma ord, så måste vi också fundera i alla beslut vi tar: Vad tar facket närmare medlemmarna? Och just dessa ord att det är medlemmarna som är facket – och vad tar oss längre bort från denna självklarhet. Att till vår förbundsstyrelse eller VU välja akademiker såsom jurister, ingenjörer och ekonomer snarare än sjöfolk, trädgårdsmästare, passkontrollanter, tågstädare – tar det facket oss längre bort från oss medlemmar eller tar det facket närmre medlemmarna? Hur långt bort från arbetsplatserna kan en förbundsstyrelse vara. Problemet med fackföreningsrörelsen över lag är väl knappast att de är för nära? Och vill vi att den klyftan ska öka, tänker jag. För den enskilde medlemmen så tänker jag att det kanske inte spelar så stor roll vilka som sitter på de högsta posterna. Det blir ju mest ansikten som dyker upp på hemsidan eller i debattinlägg i tv och radio och så.

Det här är en jätte viktig principfråga som på sikt kan få konsekvenser för hur medlemmar och potentiella medlemmar ser på Seko. Vill vi ha medlemmar som känner sig delaktiga och är aktiva i en förening eller vill vi, likt Unionen, vara ett fackförbund som medlemmarna uppfattar som ett försäkringsbolag? Där grundidén tycks vara avgiftsbetalande men passiva medlemmar. Den här frågan handlar om vilken fackförening vi vill ha och vara. Det leder oss till knäckfrågan: Vad är en fackförening? Jo, det är en sammanslutning där styrkan ligger i att vi är många som gör saker tillsammans och att vi kan göra saker tillsammans.

Kongressordförande: En ordningsfråga här, för vi ska välja förbundssekreterare och jag uppfattar att du har inget yrkande utan den här frågan hör egentligen hemma på punkten tidigare. Men jag tänkte låta dig avsluta ditt anförande. Du har inte lagt in något yrkande som jag har sett det.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Det är svårt att lägga in ett yrkande på en sådan här punkt tycker jag. Men det jag vill komma till är att vi kan gräva fram folk även ibland oss som är fullt kapabla att sitta i förbundsstyrelser och allt annat är ett fattigdomsbevis tycker jag. Så jag har inget yrkande men jag vill lyfta den här frågan på kongressen därför att jag tycker att det är en viktig principfråga. Troligtvis kommer en och annan att begära ordet nu och tala om hur bra och kompetens personen Linda Agetoft är. Och jag kommer att hålla med. Men återigen, den här reservationen har aldrig varit en personfråga utan en principfråga. För att väljas in i vår förbundsstyrelse borde två minimikrav vara att man ska ha haft ett yrke inom någon av Sekos branscher och att man ska ha varit fackligt förtroendevald lokalt på sin arbetsplats. Det är väl en fråga för framtida yrkanden och kongresser då.

Karl-Johan Andersson, Seko NCC: Right on spot, Linnea. Jag kommer nu att lyfta lite saker och ting om Linda. Jättebra uttryckt. Jag håller inte med dig fullt ut och det beror på att bygger man lag så kanske man kan ta någon

utifrån någon gång. Och denna gång kanske är den gången. Tillbaka till Linda som företrädare för Väg och Banbranschen. Många tillsammans med mig blev jätteglada att hon accepterade den här nomineringen. Linda kom in i vår bransch som branschansvarig för vårt kollektivavtal i en avtalsrörelse. I den avtalsrörelsen gjorde hon ett fantastiskt jobb och efter den avtalsrörelsen fick vi se vad kvinnlig kompetens var för någonting, genom att strukturera upp alla våra arbetsgrupper och verkligen arbeta för att vi skulle göra någonting bra tillsammans. Med detta så vill jag yrka bifall till valberedningens förslag.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag vill också yrka bifall till valberedningens förslag. Som organisationsansvarig i Seko Stockholm har jag jobbat väldigt nära Linda och haft ett otroligt bra samarbete. Hon kommer att lämna ett stort hål efter sig på Solnakontoret, men hon är en fantastiskt kompetent person och kommer göra ett jättebra jobb här. Så jag är väldigt glad för förbundet och ledsen för oss i Seko Stockholm, men det här kommer att bli fantastiskt bra. Vi får leta efter någon annan som kan ta den platsen i Stockholm. Det här är en så otroligt duktig person, så jag är jätteglad över att få henne som förbundssekreterare.

Andreas Forsberg, BO Väg och Ban: Tackar, tackar. Kära kamrater och kollegor. Jag tänker inte kommentera kompetensen hos Linda, för det vet vi alla att den besitter hon, utan jag vill bemöta lite av principfrågan. Som jag ser det är ju Linda en Sekoit, hon är alltså en av oss, och jag tycker inte att vi ska bygga staket eller trösklar i vilka vi ska ha möjlighet att nominera inför framtiden. Är man valbar och man blir vald och har en bred förankring, då tycker jag att den diskussionen inte hör hemma här.

Kongressen beslöt

att välja Linda Agetoft till förbundssekreterare.

Linda Agetoft, tillträdande förbundssekreterare: Kamrater, presidium, tusen tack. Jag känner mig väldigt stolt och ödmjuk inför det fina förtroendet som jag ha fått nu och stödet som kongressen visar. Jag har haft förmånen att majoriteten av mitt arbetsliv på olika sätt och i olika uppdrag arbetat för medlemmarna inom Seko. Jag ser med stort engagemang och stor glädje fram emot att fortsätta det arbetet tillsammans med alla er aktiva ute på arbetsplatserna, för att fortsatt bygga och stärka Seko och medlemmarna ute på våra arbetsplatser. Så stort tack.

d) Avtalssekreterare

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Kongresskamrater, vi har ju sett att Gabriella har kommit tillbaka och blivit varm i kläderna efter fyra år. Johan och Linda är helt nya på de här uppdragen som vi har valt dem till. Sedan är det också bra med kontinuitet och därför är vårt förslag omval på Mats Ekeklint som avtalssekreterare. Vi föreslår att även det valet sker med acklamation.

Valberedningens förslag till avtalssekreterare:

Mats Ekeklint

Kongressen beslöt

att välja Mats Ekeklint till avtalssekreterare.

e) Elva ledamöter

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Vårt förslag till elva ordinarie ledamöter i förbundsstyrelsen bygger på en helhetsbedömning och vi har gjort en noggrann avvägning mellan ett antal faktorer som jag tidigare har dragit. Vi har tittat på laget och jaget, jaget och laget. Vi har tittat på representativitet, nytt och gammalt och helheten. Vår bedömning är att vi helt enkelt har byggt och föreslagit det bästa laget. Sedan vill jag göra ett medskick och understryka, att inte ha blivit föreslagen av oss till ett uppdrag har ingenting att göra med att man inte är kompetent. Vår utmaning har varit att vi har ett begränsat antal platser och därför har vi så klart inte kunnat föreslå fler kompetenta kamrater än de vi har föreslagit. Det vi har lagt i förslaget vi har nu bygger på en kontinui-

tet över tid och inte minst för framtiden. Våra idéer, och det ser ni också om ni tittar på valet till ordinarie ledamot och valet till ersättare, är att vi har en förnygring i valen.

Valberedningens förslag till ordinarie ledamöter, i bokstavsordning:

Nick Fortgens (omval)

Robert Ignberg (omval)

Afrodite Landerö (nyval)

Glenn Nordström (omval)

Bjarne Ringdahl (omval)

Kenny Reinhold (omval)

Jörgen Stehn (nyval)

Frida Strandberg Landin (nyval)

Sandra Svensk (omval)

Ida Vågevik (nyval)

Karin Åkersten (omval)

Debatt

Sofia Svensson, Seko Posten: Jag yrkar bifall till valberedningens förslag där jag anser att man har hittat en bra sammansättning kunskapsmässigt och väl avvägt sett till branschtillhörighet, kön, ålder med mera. Jag vill passa på att lyfta fram Sandra Svensk som kommer från postbranschen och som i dagsläget är vice ordförande i Seko Posten. Hennes namn är väl förankrat då hon har haft en ordinarie plats i förbundsstyrelsen sedan några år tillbaka. Hon är mycket hjälpsam, aktiv och en drivande kraft i att bland annat lyfta fram andra kvinnliga företrädare, vilket det är alldeles för ont om i Sekos förbund. Sandra är en verklig resurs för förbundsstyrelsen. Hon har ett stort nätverk och mycket erfarenhet, hon kommer från golvet som lastbilschaufför och har sedan jobbat sig upp genom fackligt arbete på flera nivåer. Hon är numera en rutinerad förhandlare i Seko Posten. Med det sagt yrkar jag bifall till valberedningens förslag i sin helhet.

Björn Edberg, Seko BO Spårtrafik: Jag yrkar bifall till valberedningens förslag för jag tycker att de har gjort ett alldeles utmärkt arbete.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag tycker att valberedningen har gjort ett ypperligt jobb. Jag har gått igenom och läst om kandidaterna som de har föreslagit att sitta som ledamöter i Sekos styrelse. Alla elva ser jag som mycket lämpliga kandidater och de får vårt fulla förtroende från bransch Energis sida. Jag vill yrka bifall till valberedningens förslag. Jag tycker att det är väldigt blandade ledamöter med olika branschinriktningar, så jag tror att det kommer att företräda Seko som helhet och titta till hela Sekos avtalsområde på bästa möjliga sätt och gynna samtliga våra medlemmar. Bifall till valberedningens förslag och ett stort tack för ett jättebra arbete.

Kongressen beslöt

att välja Nick Fortgens, Robert Ignberg, Afrodite Landerö, Glenn Nordström, Bjarne Ringdahl, Kenny Reinhold, Jörgen Stehn, Frida Strandberg Landin, Sandra Svensk, Ida Vågevik samt Karin Åkersten till ordinarie ledamöter i förbundsstyrelsen.

f) Fyra ersättare

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Sista pusselbiten när det gäller laget som ska leda förbundet de kommande fyra åren. När det gäller ersättarna hoppas jag att ni har noterat att vi föreslår fyra helt nya ersättare. Här har vi den här mixen som vi pratat om tidigare. Det är en förnygring och det är en förnyelse. I det här förslaget kommer jag att läsa förslagen utifrån den ordningen vi föreslår. Även här föreslår vi att valen sker med acklamation.

Valberedningens förslag till ersättare i förbundsstyrelsen:

Robert Lönnqvist, första ersättare

Daniel Hansen, andra ersättare

Maria Karlsson, tredje ersättare

Daniel Asker, fjärde ersättare

Övriga nominerade:

Josip Jovasevic

Camilla Widman

Debatt

Claes Söderling, Seko Posten: Jag vill först säga att jag yrkar bifall till valberedningens förslag. Jag tycker verkligen att det är väl avvägt. Man har tänkt på bransch, kön och geografi i det här bitarna, så det är verkligen väl genomarbetat. Sedan vill jag samtidigt slå ett slag för Daniel Hansen. En ung man, förhållandevis ung om man jämför för övrigt i gruppen, som det också börjar bli ont om. Han är väldigt aktiv, han är alltid stöttande, han är hjälpsam och han återkopplar alltid det han jobbar med. Och han är absolut inte rädd för att ta strid. Det Daniel är lite extra duktig på är just det här när det gäller arbetsmiljö och rehab. Det tror jag personligen är en sak som man behöver spetsa lite mer i förbundsstyrelsen. Daniel kommer att bli en resurs för förbundsstyrelsen, han har ett stort nätverk och han har också erfarenhet från centralt fackligt arbete tidigare med Seko Postens styrelse. Jag vill verkligen prata mig varm för Daniel. Så bifall till valberedningens förslag, det är väl avvägt.

Karl-Johan Andersson, Seko NCC: Valberedningens förslag har gått geschwint igenom här och jag hoppas att det även gör det här. Men det är en kille som jag vill tala lite extra för, en kollega till mig som sitter i förhandlingsorganisationens styrelse, Daniel Asker. Honom träffade jag för första gången för fyra–fem år sedan i hans uppdrag som förhandlingsansvarig på sin arbetsplats. Det jag såg som bisittare i den förhandlingen var något helt unikt. Han är receptiv, handlingskraftig, ödmjuk. Motparten ville gärna gå honom till mötes och det är inte ofta jag har varit med om att de vill gå mig till mötes i tidiga skeden. Kort sagt, Daniel har många av de egenskaperna som jag själv önskade att jag hade. Kanske om jag hade haft dem att jag också hade fått sitta här och bli föreslagen som ersättare i förbundet. Daniel har många goda egenskaper som vi i branschen Väg och Ban vill dela med oss av till Seko. Det kommer att bli en tillgång för oss i framtiden. Jag rundar av med ett bifall till valberedningens förslag.

Alexander Weinfors, Seko BO Spårtrafik: Jag sitter här som representant för bransch Spårtrafik. Jag kan ju börja med att tacka Claes lite, för det värmer nog många av oss i hjärtat att man verkar som ung fortfarande när man är 40 år, tack för det Claes. Jag vill också ge valberedningen en eloge för ett gott lagt pussel som Lena pratade om. Vi i Spårtrafik ställer oss bakom och yrkar bifall till valberedningens förslag till ersättare.

Christer Hallkvist, Seko Kriminalvården: Vi yrkar på att Josip Jovasevic ska vara ersättare till förbundsstyrelsen. Jag har skrivit en liten motivering i mitt yrkande så jag tänker inte gå in på det, lite kort bara. Josip besitter en stor kompetens. Han har erfarenhet från andra branscher utanför Seko, exempelvis Metall. Han har en stor drivkraft, han är duktig på att organisera och leda och planera. Jag tror att han skulle vara en tillgång i hans roll som eventuellt ersättare inom Seko.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag hoppas ni förstår mitt skånska uttal. Ibland har jag hört att jag pratar för fort och bråker för mycket, som vissa brukar säga om oss skåningar. Än en gång får jag tacka valberedningen för ett mycket väl utfört arbete. Jag har gått igenom dessa kandidater också som ersättare till förbundsstyrelsen och jag tycker att man satsar och försöker göra en liten förnyring. Man satsar på lite yngre personer som ersättare så att vi har stöttestenar underifrån sedan som kan ta över i styrelsen när våra moderna, duktiga och kunniga ledamöter

som vi valde innan kommer till att trappa av när de närmar sig sin pensionsålder. Jag yrkar bifall i sin helhet till valberedningens förslag till ersättare i förbundsstyrelsen.

Torsten Centerdal, Seko BO Väg och Ban: Jag vurmar ju för Daniel Asker och jag yrkar bifall till valberedningens förslag.

Angelica Samuelsson, Seko SJ: Vi sitter här från förhandlingsorganisationen på SJ och vi yrkar bifall till valberedningens förslag. Vi tycker att de har gjort ett strålande jobb i år och vi tycker att hela den styrelsen de har som förslag är klockren. Vi yrkar bifall från oss.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag vill lyfta namnet Camilla Widman till ersättare i förbundsstyrelsen. För er som inte känner Camilla vill jag nämna detta om henne. Camilla är verksam inom Posten där hon även har sin fackliga hemvist. Camilla är ordförande för Seko Väst. Genom sitt engagemang i regionens arbete förser hon våra medlemmar och förtroendevalda med den information, kompetens och gemenskap som en region så underbart kan ge. Camilla värnar om alla medlemmar oavsett bransch och ser alla branschfrågor som viktiga på sitt sätt. Jag vill också slå ett slag för jämlikheten och därför yrkar jag på Camilla Widman som ersättare till förbundsstyrelsen. Att dessa fyra ska bli ersättare till förbundsstyrelsen: Robert Lönnquist, Maria Karlsson, Daniel Asker och Camilla Widman.

Ann-Charlotte Kling, Seko Södra: Jag yrkar bifall till valberedningens förslag. Förutom det som tidigare sagts om valberedningens arbete så tycker jag att man även har värderat personliga egenskaper och förmågor för att kunna sätta ihop ett pussel och ett lag så att man kompletterar varandra och fungerar bra. Bland namnen som föreslås som ersättare har vi bland annat Daniel Hansen som kommer från postbranschen. Daniel är en person som i alla lägen mår om medlemmarnas bästa. Han ser helheten och har en stark tro på Seko, vad vi som förbund kan åstadkomma tillsammans. Daniel har också en stor privat egen erfarenhet som varit mycket användbar flertalet gånger i fackliga sammanhang.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag håller med om att valberedningen har gjort ett fantastiskt arbete i år. Däremot så har vi tidigare pratat om det här med representation. Därför ser jag en möjlighet att öka representationen av kvinnliga ledamöter och även se till att Sekos nästa största region blir representerad. Där har vi ju chansen att få in Camilla Widman som är en fantastiskt duktig förtroendevald och kommer att göra ett jättebra jobb, och även har gjort ett jättebra jobb. Jag yrkar på att dessa fyra ska bli ersättare till förbundsstyrelsen: Robert Lönnqvist, Maria Karlsson, Daniel Asker och Camilla Widman. Och framför allt vill jag lyfta upp Camilla Widman som en duktig person.

Jan-Åke Sköld, Seko Väst: Jag vill lyfta fram Camilla Widman som ersättare. Det vill jag göra för att hon är ordförande i Seko Väst som är en stor region, hon är ung, hon är kvinna, driven. Men framför allt tänker hon och arbetar branschöverskridande även för de som inte har eller känner en naturlig koppling till branschen. Vårt förslag blir: Robert Lönnqvist, Maria Karlsson, Daniel Asker och Camilla Widman. Tack för ordet.

Ida Lindouf, Seko Posten: Precis som tidigare talare vill även jag berömma valberedningen för det bra arbete, väldigt väl förankrat och som man har genomfört med att föreslå ersättare till förbundsstyrelsen. Ett av de föreslagna namnen till ersättare är Daniel Hansen. Daniel har länge haft förtroendeuppdrag inom Seko Posten. Han är väl förankrad i verksamheten. Han har en lång erfarenhet av fackligt arbete och förhandling. Som person är han en av de mest osjälviska människor som jag vet. Vi som har haft glädjen att lära känna Daniel vet att han förutom detta är en väldigt god kommunikatör. Han hanterar samtal med enskilda medlemmar på samma naturliga och lätta sätt som han pratar med företagsledningen. Han är dessutom en bra och naturlig talare inför grupper. Vi är övertygade om att valberedningens förslag lägger en grund för de utmaningar som Seko står inför. Vi tror att det är ett mycket klokt val av Seko att ha Daniel Hansen redo att kliva in i förbundsstyrelsen. Därför yrkar vi bifall på valberedningens förslag till ersättare.

Ellena Papaioannou, Seko Mellansverige: Jag vill också säga att valberedningen har gjort ett väldigt bra jobb, men jag ser vissa brister här. Vi har en bransch som inte är representerad, vilket är Civil. Några av er kanske anser

att det inte är en riktig bransch för att den är så pass spretig. Men som ombud här i dag representerar vi alla våra medlemmar. Jag vill bara lyfta det till er att Civil inte finns med i förslaget. Jag vill också lägga några goda ord för Camilla Widman som jag också känner och har arbetat mycket med, hon ser branschöverskridande, hon ser alla medlemmar. Jag tänker lägga ett gott ord för Camilla Widman. Jag har inget mer att tillägga.

Lars Hägglund, Seko Mellannorrland: Jag tycker också som alla föregående att valberedningen har gjort ett alldeles utmärkt jobb. Men jag vill dessutom understryka att jag ställer upp Daniel Hansen. Jag tycker att det är en människa som verkligen når ut och dessutom har en bra kommunikationsförmåga. Jag ställer upp Daniel Hansen.

Annika Olsen, Seko Polisen: Jag vill egentligen bara haka på just det här som ett medskick till valberedningen för framtiden, att det är viktigt att vi har representation för samtliga branscher i vår förbundsstyrelse. Vi har också noterat att det saknas någon för bransch Civil och vi ska företräda alla våra medlemmar. Det är egentligen bara ett medskick för framtiden att det är viktigt att jobba för att vi får in någon från civilbranschen även i förbundsstyrelsen framöver.

Patrik Dimfelt, Seko BO Energi: Jag vill tacka valberedningen för ett utmärkt arbete. Hela deras förslag är utmärkt. Jag yrkar på bifall till valberedningens förslag.

Rickard Wäst, Seko TeliaSonera: Jag vill bara tala om att vi yrkar bifall. Jag jobbar på klubb Telia normalt sett. Jag yrkar bifall till valberedningens förslag och ställer mig längst bak i kön av gratulanter till ett gott utfört arbete från valberedningen.

Mikael Lidholm, Seko Posten: Jag yrkar bifall till valberedningens väl sammansatta förslag i sin helhet och vill särskilt lyfta fram Daniel Hansen. Han är en av de klokaste människor jag känner. Daniel är en person som bryr sig om medlemmar, och det är på riktigt. Med sitt lugn och sin nyfikenhet och positiva inställning inspirerar han oss andra till att göra ett bra jobb. Daniel är också en person som tar sig tid att lyssna. När ett resonemang skaver och det är svårt att sätta fingret på varför, då är Daniel den som sätter ord på varför det känns fel och ser till att rätt väg pekas ut. Han skulle väl platsa i förbundsstyrelsen, men då den redan är komplett är Daniel den som behövs som ersättare i förbundsstyrelsen.

Kongressen beslöt

att välja till första ersättare Maria Karlsson, andre ersättare Robert Lönnqvist, tredje ersättare Daniel Hansen och fjärde ersättare Daniel Asker.

Omröstning

Maria Karlsson	198
Robert Lönnqvist	183
Daniel Hansen	179
Daniel Asker	179
Camilla Widman	63
Josip Jovasevic	30

Kongressordförande: Daniel Hansen och Daniel Asker har lika många röster men var föreslagna i den här ordningen.

Kongressen ajournerades kl. 14.15.

Förhandlingarna återupptogs kl. 14.30.

Ordförande: *Annika Nilsson*

Huvudsekreterare: *Anneli Jonsson*

DAGORDNINGENS PUNKT 20

Val av förbundsstyrelse (punkten återupptogs)

d) Avtalssekreterare

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Tack så mycket och nu tror jag äntligen att jag når fram med min röst också. Jag tror att det var nog egentligen en kupp från förra gången för man tyckte nog att för fyra år sedan pratade jag för länge när jag blev vald som avtalssekreterare. Men tack för ordet i alla fall. Jag vill passa på att tacka. Det är oerhört känslösamt och naturligtvis hedersamt att få bli återvald som avtalssekreterare av Sekos kongress. Det är högtidligt. Tack så mycket. Jag vill också passa på att gratulera den nya förbundsstyrelsen och även VU, de som är valda till VU, och Gabriella framför allt som den första kvinnliga ordföranden. Det känns jätteskönt att äntligen ha fått en kvinnlig ordförande i Seko. Tack så mycket.

När jag valdes för fyra år sedan som avtalssekreterare var vi mitt inne i en brinnande avtalsrörelse. Vi hade nog redan två varsel lagda och behövde göra ytterligare sex innan vi klarade av avtalsrörelsen 2017. Vi hade till och med en liten konflikt, Skärgårdsavtalet bröt ut i konflikt under några dagar innan vi fick till avtal enligt LO-samordningen. Jag tänkte innan att: bara vi blir klara med den så är det väl ganska lugnt fram till nästa avtalsrörelse under de här fyra åren. Men jag bedrog mig nog lite. Vi har haft en del viktiga frågor under den här perioden och vi kan bara nämna några. Vi hade uppe etableringsanställningar där man skulle få till ett avtal för nyanlända för att komma in på arbetsmarknaden. Vi hade strejkrättsutredningen där vi var med och försökte göra insatser för att mildra konsekvenserna. Vi hade försäkrings- och pensionsförhandlingarna där vi nu äntligen kom i mål och fick till en skrivning av intjänad pension från 24 ner till 22 år under den här kommande avtalsperioden. Sedan hade vi en avtalsrörelse nu 2020 där vi gick in med fanan högt i topp men fick ett lite abrupt avbrott på grund av pandemin, där vi var tvungna att till slut prolongera våra avtal i sju månader. Så det var inte jättelugnt mellan avtalsrörelserna. Men vi klarade av det ganska bra med hjälp av våra förtroendevalda och våra ombudsmän som har gjort en ovärderlig insats. Framför allt nu under pandemin har de försökt behålla våra medlemmars anställningar utan att göra det på bekostnad av deras villkor och löner. Så tack så mycket för det jobb som förtroendevalda och ombud har kämpat med under den här perioden.

Jag ser nu fram emot att tillsammans med er naturligtvis fortsätta att företräda Sekos medlemmar. Dels i arbetet med att stärka de centrala avtalen, säkerställa i kommande samordning att vi kan ta ut hela löneutrymmet i de förhandlingarna som kommer. Dels att vi fortsätter skapa trygga och säkra arbetsplatser. Och att vi nu, i de förhandlingarna som fortsatt gäller när det gäller trygghet och omställning, ser till att det blir så bra som möjligt när det gäller omställning. Både för de förbund som slutligen väljer att komma in och anta ett huvudavtal och för de förbund som väljer att stå utanför. De förhandlingarna pågår just nu så där får vi lägga ner mycket arbete innan det är på plats. Det kommer att bli en viktig arbetsuppgift för den nya förbundsstyrelsen att ta tag i direkt nu när vi börjar igen efter den här kongressen. Förhoppningsvis blir det ett bra resultat när de förhandlingarna är klara. Men återigen, tack så mycket, kampen fortsätter. Tack så mycket!

DAGORDNINGENS PUNKT 15

Avgiftsutredningens rapport samt behandling av motionerna 1 och 2 (ekonomi, avgifter)

Avgiftsutredningens rapport se sid 341

Motion 1

Seko klubb SJ Östergötland

Reviderade förbundsavgifter

Den svenska modellen kännetecknas av en stark solidaritetskänsla mellan arbetare oavsett yrke. När vi håller ihop vet vi att arbetsgivaren till slut går med på våra krav. Vi i arbetarrörelsen bär en stolt idétradition, den är lika enkel som genial, av var och en efter förmåga till var och en efter behov. Denna devis hjälpte till att lyfta Sverige ur nöd och armod till ett av de mest jämlika länderna i världen. Seko är i behov av att öka medlemsintäkterna inför framtida utmaningar och här ser vi en orättvisa i avgifterna. Som det är nu så minskar månadsavgiften procentuellt ju mer man tjänar för att avstanna helt på det översta steget på 26 000. I de senaste avtalsrörelserna har vi lagt extra krut på att få upp låglönegruppernas löner, det är jättebra, men tjänar man mindre ska man väl inte behöva betala mer procentuellt än de som ligger i den övre inkomstskalan i samma förbund? Vi ser här en orättvisa.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundsavgiften och avgiftsstegen revideras så den motsvarar dagens lönebild och avgiften ökar med högre lön.

Motion 2

Thomas Erlandsson

Reducerad medlemsavgift

Att få medlemmarna att stanna kvar i facket tills pensionering. Riska att de annars slutar några år innan de går i pension. När man varit medlem i facket i ca 30 år.

Jag föreslår kongressen besluta

att fackföreningsavgiften ska halveras.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 1 och 2

De två motionerna visar tydligt på hur komplicerat det är att hitta ett avgiftssystem som passar alla våra medlemsgrupper och de avvägningar som Avgiftsutredningen fått göra. I motion 2 "Reducerad medlemsavgift" föreslås att medlemsavgiften ska halveras för att få medlemmar att stanna kvar i förbundet, medan motion 1 "Reviderad förbundsavgift" föreslår att förbundsavgiften och avgiftsstegen ska revideras så att den motsvarar dagens lönebild och att avgiften ökar med högre lön.

Förbundsstyrelsen delar önskan om att så många som möjligt ska stanna kvar i förbundet fram till pension men menar att frågan är mer komplex än att bara halvera avgiften.

I stort delar förbundsstyrelsen synen på att dagens avgiftssystem är orättvist. De som tjänar minst betalar en betydligt större andel av sin inkomst än de som tjänar betydligt mycket mer. En bidragande orsak till detta är precis som motionärerna skriver att taket under lång tid legat stilla på 26 000 kronor, det vill säga att alla som tjänar över den summan betalar lika mycket i förbundsavgift.

Detta var två av flera anledningar till att förbundsstyrelsen under 2019 initierade en avgiftsutredning med uppdrag att ta fram ett förslag till nytt avgiftssystem inför denna kongress. I denna utredning har frågan om hur vi får

medlemmar att stanna kvar diskuterats tillsammans med alla övriga hänsyn som måste beaktas. Förbundsstyrelsen anser att Avgiftsutredningens förslag är väl avvägt och fullt utbyggt bör det kunna tillgodose kraven på ett mer rättvist avgiftssystem.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 1 ”reviderade förbundsavgifter” besvarad.

att avslå motion 2 ”reducerad medlemsavgift”.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Då ska vi se, förbundskamrater, om vi har en PowerPoint uppe, det tror jag att vi har. Jag ska visa ganska många bilder, så häng med nu. Men jag tänker att det är lite viktigt att vi går igenom det här även om ni har fått det utskickat och läst det i god tid. Jag vet att jättemånga av er har varit involverade under resans gång, för det är ju en lång resa vi har bakom oss.

Varför föreslår vi ett nytt avgiftssystem? Jo, egentligen är det för att vårt avgiftssystem i stora drag har sett likadant ut i många, många år. Antalet avgiftsklasser har minskat något, beloppen har ändrats lite i de olika avgiftsstegen. Men inkomstgränsen för den högsta avgiftsklassen har ju varit helt oförändrad på 26 000 kronor i månadslön. Och det här samtidigt som löneutvecklingen, och då vill jag säga generellt, sedan 2009 har varit cirka 23 procent. Alla har naturligtvis inte fått 23 procent, det är en generell siffra. Det här har ju inneburit att de som tjänar lite procentuellt sätt betalar mer än de som tjänar mycket. Och det gör ju att systemet inte upplevs som särskilt rättvist längre. Under tiden har förbundet kontinuerligt minskat i medlemsantal, samtidigt gått med stora underskott. Ni hörde Stefan Zetterlund i dag när han berättade om hur det ser ut i den fackliga verksamheten. Det betyder att dagens modell egentligen inte har varit varken rättvis, följsam eller hållbar över tid. Jag måste säga att personligen som facklig under så lång tid så skaver detta. Det skaver att den som har lägst lön betalar procentuellt mer, och ibland mycket mer än den som har högre lön.

Hur har vi då arbetat? Jag nämnde det lite innan när vi pratade om formalia, när vi kom in på utredningen. Under hösten 2018 började vi en diskussion i förbundsstyrelsen kring det här och som ett underlag för de diskussioner vi skulle ha senare beslutade man att tillsätta en grupp med uppdrag att göra en förstudie. Den här gruppen leddes av Ingela Edlund på förbundskontoret. Gruppen överlämnade under slutet av samma år sin förstudie till förbundsstyrelsen. Efter att ha läst den och funderat kring frågan så beslutade man 2020 i februari att tillsätta en Avgiftsutredning med en representant från samtliga branscher under ledning av undertecknad.

Vilka har ingått i utredningen? Gabriella Lavecchia, vice förbundsordförande, Esse Johansson Väg och Ban, Siv Andersson, Post, Christina Stoltz, Civil, Martin Alnebring, Spårtrafik, Pär Tolf, Energi, som vid sista mötena kan tilläggas ersattes av Robert Ingberg, Ida Wågevik, Vård, Jonas Forsling, Sjöfolk, Ann-Christine Gerdin, Tele, Jörgen Stehn, Försvar, Sanna Tiainen, ekonomichef förbundskontoret, Matts Haglund, biträdande enhetschef Organisationsenheten förbundskontoret.

Vi träffades 14 gånger och med anledning av covidens var en majoritet av mötena tvungna att hållas på video. Under det här arbetet, som jag vill ge en stor eloge till gruppen för, har gruppen aktivt arbetat för att det skulle bli så bra som möjligt genom att förankra, hämta synpunkter och också samla in statistik. Det är ett gediget arbete som har gjorts under en längre tid.

Hur ser dagens system ut? Det ser ut som att det är åtta klasser men vi brukar säga att det är sju klasser. För ettan, inom parentes, är en introduktionsavgift och den beslutar vi även i dag, den tar vi varje repskap, så den ligger lite utanför systemet.

Vad används förbundsavgiften till? En stor diskussion har varit vad förbundsavgiften används till. För det är verkligen bara förbundsavgiften vi jobbar med och tittar på. Det är främst personalkostnader och därmed tillhörande kringkostnader, pensioner, lokaler, it, medlemsregister med mera. Det är för att vi ska klara vårt förhandlingsuppdrag, för att kunna hjälpa vid tvister, studier, rättshjälp, kommunikation, administration. Sedan används även avgiften till att betala våra obligatoriska försäkringar, inklusive den relativt nyttillkomna inkomstförsäkringen,

regionernas arbete, internationellt arbete och Sekotidningen. Det som inte ingår här är avgift till a-kassan och heller inte klubbavgift, det ligger utanför. För att vara jättetydlig, det handlar enbart om förbundsavgiften, det är det vi har tittat på.

Så vad blir konklusionen av detta? Jo, att dagens avgiftssystem i grunden är osolidariskt då den som tjänar lite procentuellt betalar mer än den som tjänar mycket. Om vi inte gör någonting kommer en absolut majoritet av förbundets medlemmar att ligga långt över nuvarande högsta avgiftsklass om fyra år. Och att förbundet fortsatt går med stora underskott i den fackliga verksamheten. Det är egentligen en sammanfattning av det som har varit.

Vad är det då som komma skall? Förslaget till nytt avgiftssystem är att vi går från sju klasser till 15 klasser. I stället för en trappa som består av sju steg, eller åtta om man inkluderar introduktionserbjudandet, så blir det 15. Det här är ingen nyhet för er. Ni har läst och ni har pratat och tittat igenom. Men jag tänker att det ändå känns skönt att tröska sig igenom detta.

Tre etapper. För att minska den här sårbarheten, för vi förstår i Avgiftsutredningen att det finns risker och sårbarhet, så föreslår vi att ändringen ska genomföras i tre etapper under kongressperioden. Då skulle den högsta avgiften baseras på en månadslön på 47 000 i stället för som nu 26 000, en väsentlig skillnad. Då skulle det se ut så här i intervallet, och jag förstår att den ser småttig ut på era skärmar men ni är väl bekanta med den sedan tidigare. Det är samma bilder som ni har i ert material och underlag och som ni har haft att titta på under tiden fram till i dag.

Ett mer rättvisande system – målbild om 1 procent av lönen. Det handlar om att försöka hitta ett mer rättvisande system med en målbild om 1 procent av lönen. Jag vara tydlig med att vi aldrig har pratat om ett exakt och absolut mål om 1 procent av lönen. Vi har pratat om en målbild och det är också det vi försöker beskriva i utredningen. Jag backar tillbaka till att kanske det enskilt största problemet med dagens system är att det uppfattas som orättvist. Om vi inte gör några förändringar i det här systemet kommer skevheten att bli ännu större, och det är det den här bilden försöker visa. Och det är därför vi har diskuterat målbilden, vad händer om vi knatar på? Vi har försökt hitta ett mer rättvisande system med en målbild om 1 procent av lönen.

Förändringar i kronor under respektive år. Vad blir då förändringar i kronor under respektive år? Med det föreslagna systemet skulle förändringarna i kronor se ut så här. I steg ett skulle de som i dag ligger i de lägre avgiftsklasserna faktiskt få en sänkning avgiften. Medan de som ligger i avgiftsklasser, som ännu inte finns i dag, skulle få en högre höjning år ett när vi inför systemet, därefter en försiktigare höjning under nästkommande år. Vi tänker att det behövs göras en massiv kommunikationsinsats i början och så kommer förändringarna lite långsammare senare.

Översikt förändring av avgiften i respektive inkomstintervall, i dag och alla följande steg till 2024. Här är en annan bild, även den ligger i underlaget. Den visar egentligen lite samma sak men på ett annat sätt. Förändringen av avgiften i respektive inkomstintervall i dag och alla följande steg till 2024.

Potentiella risker. Jag nämnde att vi har tittat på potentiella risker. Risker och fördelar, man måste göra analys och det har gruppen gjort väldigt bra. Både tittat på plus och minus. Självklart är det gissningar, men det här är de potentiella risker vi ändå har sett. Det är att de som är högavlönade i branscher som har konkurrens från tjänstemannaförbund, och det är ganska många, riskerar att lämna förbundet vid tidpunkten för införandet. Det kan sannolikt vara så att det finns de som tjänar mycket som kan lämna oss för tjänstemannaförbund, vid just införandetidpunkten. Vi tror också att det kan finnas en risk att medlemmar som av något skäl inte är nöjda med oss, kommer att ta en förändring i avgiftssystemet som intäkt för att byta förbund eller helt lämna oss. På de områden där vi har konkurrens kan det vara lätt att göra det. De kanske skulle ha gjort det i alla fall men använder avgiftssystemets förändring som en förevändning. Vi ser också att det skulle kunna bli svårare att rekrytera på områden där vi har konkurrens från tjänstemannaförbund, i alla fall om konkurrensdelen rör sig om just avgiften. Vi tror att man behöver använda andra argument och jobba på andra sätt där man har konkurrens från tjänstemannaförbund, för de som ligger högt vill jag tillägga.

Potentiella fördelar. Vi ser också massor av stora fördelar. Framför allt vill vi bli av med skavet. Vi vill att avgifts-

systemet ska uppfattas som mer rättvist då man betalar procentuellt mer lika, det är det som allt går ut på. Vi ser att de som ligger i de lägre stegen i trappan får en avgiftssänkning, vilket bör innebära en högre acceptans generellt för ett nytt system. Men framför allt blir det också vid införandet fördelaktigt i konkurrens med tjänstemannaförbunden. Där det blir knepigt på toppen blir det lättare i mitten. Intäkterna förväntas stegras under kongressperioden och beräknas vid kongressperiodens slut ligga på cirka 30–35 miljoner kronor ytterligare utöver dagens intäkter, när systemet är fullt ut genomfört. Jag nämnde tidigare att mycket av det här är gissningar, då blir det här naturligtvis en jättegissning eftersom vi inte har hundra koll på lönerna i medlemsregistret för de som ligger över 26 000. Vi måste vara ärliga att säga att vi inte riktigt har det. Tyvärr är det så att man inte alltid har rapporterat in löner över 26 000, och det har vi verkligen sett i Avgiftsutredningen att vi måste ta tag i. Det måste vara rätt lön som ligger där.

Risker med att inte göra någonting. Ja, det är att ojämlikheten fördjupas och cementeras så att de som har låga inkomster i ännu högre grad än i dag kommer att betala mer, och då betydligt mycket mer än de som har högre löner. Det känns ju inte bra. Vi ser också att i slutet av nästkommande kongressperiod skulle en absolut majoritet av förbundets medlemmar ligga över nuvarande högsta avgift på 26 000, och det innebär att systemet som sådant helt kommer att ha tappat sin relevans. Ett av de största problemen just i dag där vi står nu, det är att vi inte har gjort någonting på väldigt länge. Att då låta det gå ännu fyra år innan vi gör ytterligare någonting skulle vara en stor risk. Förbundet kommer att fortsätta att tappa välbehövliga intäkter som behövs för att upprätthålla en god facklig medlemsnära verksamhet. Dessa intäkter kan visserligen inte på egen hand täcka upp för underskottet men de är ändå viktiga. Det behöver följas åt helt enkelt.

Avgift för pensionärer. Sedan har vi några saker som det också resoneras kring i rapporten, exempelvis avgiften för pensionärer. I dag betalar de 42 kronor i månaden, vilket inte täcker de faktiska kostnaderna. Därför föreslår vi att pensionärer i det nya systemet i stället ska betala 50 kronor i månaden. Det är samma avgift som vi just nu har i introduktionserbjudandet. Egentligen går det inte att lägga sig under 50 kronor om det ska gå ihop i slutändan.

Introduktionserbjudandet. Introduktionserbjudandet är nästa del. Det ligger på 50 kronor i månaden i sex månader, och vi tycker att den ska fortsätta vara fristående från systemet och beslutas årligen på repskap eller motsvarande. Så har vi gjort hittills och vi skulle vilja fortsätta göra så.

Nu har jag speedpratad igenom alla mina Powerpoints men det är ju för att ni har läst det innan. Ni har diskuterat, ni har debatterat och vi har ju haft det här som ett arbete sedan 2018 mer eller mindre. Jag vill föreslå kongressen att besluta att genomföra Avgiftsutredningens förslag i enlighet med den utsända rapporten.

Debatt

Ola Fält, BO Väg och Ban: Jag yrkar avslag på den här utredningen. Vi anser att vi kommer att förlora många medlemmar om vi skulle höja på det här sättet. I det här ser vi att det är tre olika höjningar, så vi kommer att påminna våra medlemmar där ute tre gånger och då kommer telefonen man har gå helvarm. Jag yrkar på avslag och jag säger det att vi betalar gärna mer i medlemspeng men inte på det här sättet. Jag har skrivit ner det här, att man sänker 50 kronor om man höjer. Jag tycker att man kommer tillbaka i höst och gör en riktig utredning om alla utgifter, arvoden och kostnader. Det finns mycket arvoden som vi skulle kunna spara in, för man får ju i alla fall lön när man jobbar. Det här är ju ett kall som vi har, så jag tycker att det är viktigt att man brinner för frågorna. Jag yrkar avslag. Jag anser att vi kommer att förlora medlemmar. Jag anser att man skall sänka medlemsavgiften för de som har en inkomst under 30 000 kronor med 50 kronor i månaden. Jag anser att man höjer medlemsavgiften för de över 30 000 kronor med 50 kronor i månaden. Jag vill att man kommer tillbaka innan höstmötet om en ny total genomlysning av alla utgifter och arvoden.

Patrick Theodorsson, Seko Posten: Jag skulle vilja börja med att rikta beröm till den här gruppen som har arbetat med att utreda det nya avgiftssystemet. Jag tycker att det är en gedigen utredning som ligger till grund för det här förslaget. Jag tycker att förslaget också är väl avvägt mellan att dels öka förbundets intäkter vilket är välbehövligt, men framför allt ökar det rättvisan bland förbundets medlemmar. Men den här frågan handlar kanske inte först

och främst om att öka intäkterna för min del, sedan är det naturligtvis en positiv effekt. Men jag tror att om det här förbundet ska komma till rätta med ständigt återkommande underskott i verksamheten så måste ett nytt avgiftssystem också kombineras med en organisationsförändring som minskar kostnaderna, men det kommer vi att fortsätta diskutera till när vi återsamlar kongressen i höst. Det som framför allt är viktigt för mitt vidkommande när det gäller det här förslaget är att vi ökar rättvisan. Det innebär mer rättvisa, mer solidaritet och det innebär också att vi går i rätt riktning när det gäller principen att betala efter bärkraft. Och det är en princip som borde vara ganska lätt att ansluta sig till som facklig företrädare. Det är inte rimligt att de medlemmar som har de lägsta lönerna ska få betala procentuellt en större del av sin inkomst i fackföreningsavgift än de medlemmar som har högre löner. Sedan är det vidare naturligtvis inte heller rimligt att det nuvarande systemet innebär att vi har en avgiftssteget som slutar på 26 000 med tanke på att det stora flertalet av förbundets medlemmar tjänar i dag faktiskt mer än 26 000. Inom PostNord exempelvis, som är det företag jag är anställd i, har vi en genomsnittslön i dag som överstiger 26 000. Jag tycker att förslaget är ett steg i rätt riktning. Det kommer naturligtvis inte att göra att den här orättvisan försvinner men vi närmar oss åtminstone det målet. Så för mig och även för hela delegationen Seko Posten är det en självklarhet att kongressen ställer sig bakom det här förslaget. Därmed yrkar jag bifall till Avgiftsutredningens förslag till nytt avgiftssystem.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: Jag yrkar på avslag på utredningen men att man återkommer med ett reviderat förslag till fortsättningen av kongressen. Jag ska förklara lite. I avgiftsutredningsrapporten kan man läsa på sidan sju att vi har dåligt uppdaterade löner i systemet. Jag skulle vilja säga att väldigt få anmäler in vilka löner deras medlemmar har. Den frågan måste lösas så att man har ordning och reda i systemet, så att vi har ett system som bär framöver. Därför bör man titta på stadgarna, vem ska göra det, exempelvis förhandlingsorganisationer, branschorganisationer, ombudsmän och så vidare, för att sedan ha ett rätt system. Vi måste ha en ekonomi i balans, vilket betyder att vi behöver en avgiftshöjning. Den är jag inte emot, det är bara det här förslaget jag är emot. För att kunna göra det på ett korrekt sätt bör man koppla det till avtalsrörelse och annat, och det betyder att det man då förhandlar om är fast månadslön. I dagens läge pratar man om den genomsnittliga månadslönen, alltså OB-ersättningar och andra saker. Den tycker jag heller inte är rättvis, beroende på att den är oregelbunden. Så gör systemet hållbart, och då måste man se till att rapporteringen fungerar på ett sätt. Sedan skulle man kunna titta på exempelvis hur många av de inrapporterade lönerna som har förändrats de senaste tre åren. Då kan förbundet få en uppskattning av hur många av de lönerna som är anmälda som är någorlunda korrekt. Man kan då göra ett antagande över vilka höjningar man behöver genomföra.

Sedan under övriga frågor, på sidan 12, skriver man att man bör fortsätta att titta på avgifter för branschorganisationer, klubbar och annat, att få dem att harmonisera. Harmonisering i all ära, jag är ordförande för förhandlingsorganisationen på Infranord. I materialet kan jag läsa att de sju företagsklubbarna på Infranord är de som har noll kronor i klubbavgift. Anledningen till att vi har det är för att vi har ett gott förhandlingsarbete, alternativt har vi världens sämsta arbetsgivare via det statliga bolaget Infranord. Det tror jag inte. Arbetsgivaren snubblar ibland i avtal, begår avtalsbrott, MBL-brott och annat, då driver vi in skadestånd för det och det finansierar all vår verksamhet mer än väl. Så jag tror också att man kan jobba internt på olika intäktssidor. Med det vill jag säga att jag yrkar på avslag. Jag tycker att man ska återkomma med ett reviderat förslag till fortsättningen av kongressen med följande innehåll: 1) Nya avgiftsklasser kopplade enbart till fast månadslön (möjliggör en inrapportering via förhandlingsansvariga efter löneförhandling). 2) Med presenterad åtgärd och regler gällande inrapportering av aktuell månadslön (ansvar m.m.). 3) Att klubbavgifter är en fråga som beslutas av klubben, skall det tas fram riktlinjer bör denna enbart innehålla en gräns för max avgift inte hur låg den kan vara. 4) Att det presenteras hur stor del (%) av nuvarande anmälda "löner" som ändrats minst 2 gånger de senaste 3 åren (t.ex. 2019–2021).

Frode Burman, Seko BO Väg och Ban: För mig är det här en paradox, eller som många brukar säga moment 22. Jag tycker att det är bra att man har gjort en utredning om avgiften och jag tycker att det är bra att vi är solidariska i frågan. Jag känner också att det är fel. Förbundet går back hur mycket som helst och man har börjat vakna till liv efter flera år. För att täppa igen hålet som finns har man sålt av en av våra kursgårdar, man har tagit bort bilar för våra anställda och man har börjat ta betalt för våra hängavtal. Några av de här sakerna har man gjort bra,

men några känns inte riktigt genomtänkt. När jag ser på det här förslaget blir jag lite irriterad. Det känns som att man har valt att gå längst ut i organisationen och börjar med det som känns lättast. Att en medlem har inga större problem att betala några kronor mer i månaden. Men jag tror också att våra medlemmar vill veta vad de får för pengarna.

När jag läser första raden i Avgiftsutredningen står det "förbundsavgiften används främst till personalkostnader och därmed tillhörande kringkostnader som pension", jag stannar där även om det står mera och Gabriella visade det här alldeles nyss. Som medlem tror jag att det här är inte det man vill läsa. Och personligen undrar jag vad man menar med pension. Det låter som att det finns ett tillägg som kostar oss medlemmar en massa pengar. Jag skulle kunna ge ett tips på hur man kan kapa kostnader men jag tycker att det är upp till förbundet och förbundsstyrelsen att komma med förslaget. Det är många som har sett tv-programmet Lyxfällan, där de som lyckas bäst med att komma på rätt väg med ekonomin är de som villiga att offra mest. Därför yrkar jag på avslag på Avgiftsutredningens rapport. Och att förbundsstyrelsen kommer tillbaka innan kongressen i höst med konkreta förslag på hur man kan kapa kostnader i sin egen organisation, innan man tar den lätta vägen med att höja avgiften för våra medlemmar. Att Avgiftsutredningen flyttas till höstmötet och att beslut tas efter att förbundet och förbundsstyrelsen redogjort för vilka kostnader och utgifter som kan kapas i Seko utan att medlemmarna blir berörda.

Annika Olsen, Seko Polisen: Jag har två saker. Det ena är en konkret fråga som jag vill börja med. Det är när det gäller avgiftsklass nio, det vill säga de som har en lön mellan 27 000 och 29 999 kronor, där förslår man en sänkning till att börja med men därefter en höjning i två steg. Vad är bakgrunden till det? Vår bild är att sänkningar minns folk sällan, däremot är man väldigt noga med att komma ihåg höjningarna man får. Så det känns som att det kan bli lite kontraproduktivt att göra på det viset.

Jag vill också framföra att vi från Seko Polisen delar det som har framförts här tidigare, både från Håkan Englund och Frode Burman, vad gäller att man behöver göra en översyn och titta själva först på vad är det Seko har för kostnader, var kan man kapa och så vidare. För vi som tillhör främst tjänstemannasektorn, om man ska dela på det så, ser stora risker med att vi kommer att tappa medlemmar på det här sättet. I dag ligger Seko relativt högt redan avgiftsmässigt jämfört med andra förbund. Så det är viktigt att vi tittar först vad vi kan göra innan vi behöver höja avgifterna.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag vill börja att säga att jag tycker att utredningen är välarbetad, genomtänkt och belyser både risker, fördelar och att man har tagit hänsyn till rätt så mycket. Jag tycker att de ska ha en eloge, de som har suttit och tagit fram denna utredning för de har lagt ner ett jättejobb. Det förstår man om man sätter sig in i det lite och läser. Sedan har jag samma fråga som föregående talare angående punkt nio. Att man först sänker det första året och sedan höjer. Det hade varit intressant att få en motivering där. Jag håller med om att man kommer inte ihåg när man får en sänkning men höjningarna får man faktiskt fast i minnet. Det sänder ett lite felaktigt budskap där kanske. Men jag vill yrka bifall till förslaget i sin helhet. Nu är jag lyckligt lottad, om man får säga så, som tillhör en bransch som ligger över taket på 26 000. Jag tycker att det känns fel att jag som ligger över det inte ska kunna bidra med några kronor extra i fackavgift, för vi gör faktiskt ett viktigt jobb, samtliga inom vår fackliga organisation. Det är inte rätt att de som ligger under ska stå för den största kostnaden. Jag yrkar bifall till förslaget i sin helhet här från bransch Energi.

Anna Vestling, Seko BO Tele: Jag tycker också att det var en bra genomförd utredning och jag yrkar bifall.

Christer Johansson, Seko BO Väg och Ban: Jag tycker att det är ett gott arbete man har gjort och det är väl genomfört. Det är balanserat och framför allt lyfter det fram det solidariska i avgifterna. Så jag yrkar på bifall till utredningens förslag.

Robert Lönnquist, Seko Vattenfall: Jag skulle också vilja yrka bifall. Jag tror inte att vi behöver fundera på hur vi kan spara oss ur det här, för vi kommer att behöva göra en avgiftshöjning. Problemet är att vi inte har gjort det tidigare egentligen. Så bifall till förslaget.

Karl-Johan Andersson, Seko NCC: Detta är en fråga som vi har pratat om ganska mycket i branschen och vi är

inte överens, jag tillhör Väg och Ban. Det som jag förvånas över är att vi är i 2021 i dag och har inte lyckats ha en solidarisk medlemsavgift. Men nu, nu kommer den och jag tänker inte missa chansen att yrka bifall för en solidarisk medlemsavgift. Det jag hör på inläggen, och det är väldigt kloka inlägg, är att vi är ganska överens om att medlemsavgiften behöver höjas men att vi behöver skruva på andra saker också. Det kan vi göra ändå. Jag yrkar bifall till styrelsens förslag i denna fråga.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Jag vill börja med att yrka avslag till utredningen. Jag tror att det här förslaget kostar mer än det smakar. På totalen innebär det en höjning av våra medlemsavgifter. Jag tillhör civilbranschen, jag jobbar på CSN. När vi bildades för fem år sedan var vi en medlem på en ort. Det var jag. Nu är vi 18 i hela riket, vi har krigat stenhårt för varje medlem. Då kan jag säga att på min arbetsplats har Saco ett par hundra medlemmar och ST har 600 medlemmar. Jag är övertygad om att samma styrkeförhållanden finns på andra arbetsplatser inom civil. ST och Saco har dessutom betydligt lägre avgifter än oss, och ST erbjuder dessutom kostnadsfritt medlemskap första månaderna. Seko skulle kunna vara så himla mycket starkare i civilbranschen men med det här förslaget riskerar vi att bli ännu svagare i en bransch där vi redan är mycket svaga. Vill vi ha medlemmar inom staten, då måste vi skapa förutsättningar för det. Att höja medlemsavgifterna tror jag är helt fel väg att gå. Med det sagt yrkar jag avslag till de här utredningen.

Vilma Carlsen, Seko Skåne: Precis som ni kan läsa i Avgiftsutredningens rapport så står det tydligt att det har inneburit att de som tjänar lite procentuellt sett betalar mer än de som tjänar mycket. Systemet upplevs inte längre som rättvist. Jag tycker att det är viktigt med en solidarisk medlemsavgift så klart, då yrkar jag bifall till styrelsens förslag.

Torbjörn Johansson, Seko Posten: Jag vill yrka bifall till Avgiftsutredningens förslag. Jag tycker att det är självklart att vi måste ha en högre progressivitet i vår medlemsavgift. Inom några år kommer vi annars att ha en platt medlemsavgift i stort sett om vi inte gör någonting. Jag yrkar bifall.

Esbjörn Johansson, Seko BO Väg och Ban: Jag yrkar bifall till förslaget. Vi behöver höja avgiften, jag yrkar bifall på förslaget.

Ida Lindouf, Seko Posten: Jag är 40 plus. Vi har ju tidigare diskuterat huruvida det är ungt eller inte. Jag tänkte säga att jag har varit med ett tag och haft uppdrag som ungdomsansvarig på lite olika nivåer. Som ungdomsansvarig så märker man särskilt tydligt att det är många unga på arbetsmarknaden som vill ha den trygghet det innebär att ha ett fackligt medlemskap. Men det är också några som har svårt att se nyttan av det och ser för mycket till kostnaden. Det är ju besvärande naturligtvis för oss om man tycker att det är en för dyr avgift att betala. Men kamrater, vi vet alla att det är strategiskt viktigt att organisera ungdomar på sitt första jobb. Därför är det glädjande att utredningens förslag innehåller lägre avgift för de som har den lägsta lönen. Det finns en väldigt stark rättvisa i det där som är lätt att ställa sig bakom. När ungdomarna sedan jobbar sig vidare genom livet så möts de av ett avgiftssystem som präglas av en stor rättvisa och solidaritet där alla betalar ungefär lika stor andel av sin lön i medlemsavgift. Avgiftsutredningen har gjort ett bra arbete helt i linje med sitt uppdrag och de har kommit fram till ett väl förankrat förslag som vi yrkar bifall till.

Kjell Österberg, Klubb Seko ELTELE networks infranet: Vi ska självfallet ha en avgift efter bärkraft. Det är inte något tal om det. Jag ser bara problemet i min bransch där vi har konkurrens från Unionen som har gått om vår klubb i antal medlemmar. Jag är övertygad om att den avgiftsskillnad som är nu i dag, där vi är lite mer kostsamma än Unionen, är ett problem. Jag skulle vilja ansluta mig till att vi återupptar den här frågan under hösten och lägger fram samtidigt ett förslag till besparingar i förbundet.

Monica Veberg, Seko Polisen: Det är väldigt många som har varit inne och sagt samma saker som jag skulle kunna sitta här och upprepa, men det tycker jag är ganska onödigt för inläggen har varit jättebra. För oss handlar det om att vi ska ha en rättvis medlemsavgift, för det är klart att vi ska ha det. Om det finns brister som gör att det finns risk att vi förlorar medlemmar, det är inte självklart så att den som tjänar mindre ska inte betala mer eller likadant som den andra, så anser vi att vi inte ska ta förslaget.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag vill faktiskt ha ett solidariskt system. Så jag vill yrka bifall till utredningen.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Jag vill börja med att ändra mitt yrkande från avslag till återremiss till oktober månad. Då kan man också ta med de synpunkter som lyfts här i dag och få in en del av dem. Sedan vill jag också göra ett medskick. Solidaritet i all ära, men om vi inte får in medlemmar för att medlemsavgiften är för hög, då kommer vi att få in mindre intäkter till Seko. Det tror jag faktiskt att alla förlorar på. Vi måste tänka på att ska vi höja efterfrågan på att gå med i vårt förbund, då måste vi också sänka priset. Att höja medlemsavgifter kommer vi inte få in mer intäkter på, det är jag övertygad om. Då vet ni mitt yrkande.

Mårten Pavlov, Seko Posten: Jag vill bara säga att jag också yrkar bifall till utredningens förslag. Och jag tycker också att det är viktigt att påpeka här, eftersom det är många som tar upp att vi måste se över våra kostnader också, och det finns ingen motsättning här. Det ska vi också göra, men jag tycker att vi ska göra det på ett seriöst sätt. Vi har alla en chans i oktober att diskutera och rösta för en motion kring organisationsutredning som kan göra det här på ett genomarbetat, bra och förankrat sätt – i stället för att en förbundsstyrelse ska få några månader på sig att lägga fram förhastade förslag till besparingar. Så låt oss besluta om utredningens förslag nu och gå vidare och kolla på organisationen fortsatt.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Tack för en jättebra debatt. Jag förväntade mig inget annat än att vi har en rejäl debatt om det här, för det är naturligtvis jätteviktigt. Jag ska försöka besvara några delar. Den första jag tänkte jag skulle ta är Håkan Englunds, du pratade om uppdaterade löner i systemet. Alldeles korrekt, det är dåligt inrapporterade löner. Speciellt över 26 000, precis som du sa. Men det vi har gjort i Avgiftsutredningen är att gruppen har haft till uppgift att bland annat själva samla in statistik från sin egen bransch. Gruppen har plockat in statistik och därutöver har vi samlat in statistik från förhandlingsenheten. Samtliga ombudsmän har fått vara med och lämna in statistik, plus att vi har tittat på yrkeskategorier i SCB och andra mätningar. Så vi har verkligen utgått från alla källor vi kan hitta, men framför allt våra egna källor. Vi har gått tillbaka genom gruppen för att plocka fram information om hur lönerna ser ut. Jag har ytterst svårt att tro att vi den närmaste tiden skulle kunna få bättre uppgifter än vad vi har i dag med annat än att vi gör en stadgeförändring. Vi föreslår i rapporten att man tittar på en sådan framöver. Vi har varit inne på om vi skulle föreslå en stadgeförändring redan nu gällande vem som faktiskt ansvarar för att lönen är korrekt, och vad som händer om den inte är korrekt, men vi bestämde oss för att inte göra det i det här skedet. Vi vill att den diskussionen ska föras under den kongressperioden som kommer. Ja, det är dåligt uppdaterade löner inlagda i systemet, men det är inte enbart dem vi har utgått ifrån utan det är väldigt mycket mer.

Du nämnde också, Håkan, att det gällande bransch/klubb står att avgifterna behöver harmonisera med varandra. Det är inte riktigt så vi har tänkt. När vi skriver harmonisera så betyder det att vi ska ta beslut om huruvida vi ska ha en organisationsutredning. Vi har ändå tänkt att det kommer att bli så. Det kommer då också att betyda att det blir förändringar. Vi vill inte ta de diskussionerna om bransch-/klubbavgift nu utan vi tänker att det får komma sedan. Och att ordet "harmonisera" står med betyder inte att de ska vara likadana. Det är inte så vi tänker, att alla ska ha noll eller att alla ska ha hundra, utan det är olika avgifter. Vi har många olika avgifter i vårt system men just nu så pratar vi bara om det här och det är bara det vi har att prata om.

Frode med flera har frågat "vad får man för pengarna", och pratat om att man behöver se över utgifterna. Tro mig när jag säger att något annat har jag i princip inte gjort under fyra års tid. Det är precis det vi har gjort, vi har vänt på varenda sten. Vi har tittat på avtal, vi har gjort nya upphandlingar, vi har tittat på så mycket vi mäktar med utan att gå in och röra i verksamheten, för det har vi inte gjort. Men vi har verkligen, verkligen lyft på alla stenar. Jag blev lite möjligtvis förbryllad över diskussionen om pensioner. Jag tycker att det är högst rimligt att vår personal har pension. Dessutom en riktigt bra pension vore topp. För det är väl det som vi alla strävar efter i hela vårt dagliga värv, att våra medlemmar ska ha bra löner och villkor, och även pension. Det tycker jag vore högst rimligt. Och det har de och det fortsätter vi gärna med. Så frågan är: kommer vi att jobba med, kommer vi ta hand om och titta på förbundets ekonomi? Vi har inte gjort annat. Och när det handlar om vad kan vi plocka, vad kan vi ta bort, vad kan vi förändra – det är precis det förbundsstyrelsen har jobbat med i fyra år. Och jag hoppas att vi fortsätter

att prata om de här delarna. Det är ingenting som avstannar i och med att vi tar Avgiftsutredningen. Det står inte i motsats mot varandra på något sätt. Inte alls.

Annika, du funderade på varför vi skulle sänka avgiften för några som sedan får den höjd. Det här har vi pratat ganska mycket om i Avgiftsutredningen. Varför ska man göra det, varför får man lägre något år och sedan får man högre. Vi landade i två anledningar. Det ena är att det ger en acceptans för systemet. Vi säger att det ska vara rättvist, ja, men då blir det här också rättvist, och då får man faktiskt en sänkning. Då kan man tänka: Aj då, men då får ju de här personerna en höjning sedan. Ja, det får de, men vi har också tänkt att det är lite som när man tecknar ett telefonabonnemang. Om säljaren säger "Du får det lite billigare det första halvåret men sedan blir det den ordinarie avgiften". Då säger man inte "Det var tråkigt, för jag klarar inte av att hantera de här svängningarna att jag först får någonting lägre". Nej, vi tror att folk tycker att det är bättre att få en sänkning och sedan en höjning. De fixar det helt enkelt. Det är inget ovanligt.

Jan Lahti, jag hör dig och jag förstår. Det här har vi också pratat mycket om och framför allt Christina har burit med sig de här delarna, med flera, in i utredningen. Jag förstår att det är svårt och vi har också skrivit in det här i riskerna. Men vi kan inte konkurrera med bara medlemsavgifterna. Det blir liksom ett race to the bottom som vi inte klarar av. Vi kan inte ha det som den enda komponent att utgå ifrån. Vi ligger redan väldigt lågt. Tittar vi i LO-familjen ligger vi exceptionellt lågt i medlemsavgift. Men vi har all förståelse för att det blir svårt där man har konkurrens. Vi vet det.

Frågan om återremiss och att vi skulle titta på vissa delar. Jag vet faktiskt inte vad som skulle hända på några månader som skulle göra att vi kom fram till någonting annat än det är. Vi har jobbat med det här sedan i början av 2019. Det är ett väl genomtänkt förslag tycker vi. Det är ett förslag som innehåller många delar som hänger ihop. Att plocka ut något eller göra någonting annat, det låter sig inte göras med enkelhet och jag tror absolut inte att det låter sig göras till oktober. Och frågan, som flera har nämnt, att vi skulle skjuta på det för att kunna titta på vilka besparingar man kan göra. Det tittar förbundsstyrelsen och förbundsledningen på kontinuerligt. Precis hela tiden. Och ni har just valt en klok förbundsledning, en klok förbundsstyrelse. Låt dem få driva och hantera de frågorna. Släpper vi Avgiftsutredningen nu och återkommer i oktober blir det oerhört lite tid till att göra våra medlemmar beredda på det som komma skall. Så jag yrkar fortsatt bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressordförande: Vi får ingen kontakt med Ioannis Konstantis och då gör vi så att jag blir spöktalare för Ioannis. Vi betraktar det som att i och med att jag säger det och läser upp det så har det framförts. Ioannis Konstantis yrkar att kongressen avslår utredning och att återremittera förslaget som ska innefatta också kostnader som förbundet kan spara i.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: När det gäller lönestatistiken har man tagit in denna från branscher och annat. Det man har tagit in är generella uppskattningar och inte de faktiska lönerna. Exempelvis på Väg och Ban-sidan vet jag att där grundas statistiken på ett mejlutskick till utvalda medlemmar, bland annat är jag en av dem. Så hur fastställer man så att man har ett hållbart system? Jag är egentligen inte emot en avgiftshöjning, jag är inte emot att man betalar efter bärkraft. Men hur får man in rätt löner i systemet? Och eftersom vi nu pratar om månadslön och inte fast månadslön, och för en förhandlingsnörd som jag, pratar vi om grundlönen eller med rörliga ersättningar? Hur ska detta anmälas in? Ska det schabloniseras en gång per år? Fast månadslön skulle kunna vara någonting att anmäla in. Jag fick inte svar på den frågan så du kanske kan återkomma. Sedan gällande statistiken, min bild är att den är väldigt begränsad. Exempelvis de avtalsyrkanden vi har lagt inför avtalsrörelsen bland annat, att vi vill ha in anställningsbevis på nyanställda, har förbundet förklarat att det har vi inte tid som ombudsmän att handlägga, och vi har inte möjlighet att överklaga, vi hinner inte titta på dem. Det betyder också att vi tappar folk och hoppas att någon anmäler in rätt lön. Så man bör se till att man får in rätt löner, sedan tycker jag att man ska revidera för man kan inte ha en avgiftssteg som slutar där den slutar nu, betala efter bärkraft. Men man måste få ordning och reda på systemet så att vi får in rätt löner och det bör vara en del i förslaget. Sedan tänkte jag att du kunde återkomma om det är fast månadslön eller om det är månadslön utbetald, det vill säga med rörliga tillägg.

Annika Olsen, Seko Polisen: Jag skulle vilja börja med att tydliggöra att jag yrkade inte bifall utan avslag med anledning av de utestående frågetecken som vi upplever fortfarande finns. Med tanke på att någon tidigare här uppfattade mig som ett bifall. Sedan skulle vi också vilja ha ett klagörande för vad det är för utgifter och kostnader som Seko bedömer att man måste ha, som andra förbund uppenbarligen bedömer att man inte måste ha och som gör att de kan ha en lägre avgift. För jag delar den bilden, som sades här tidigare under eftermiddagen, kring ST till exempel. Det är ett jätteproblem för oss. Vad är det för utgifter som vi måste ha som gör att vi måste ha en så pass mycket högre avgift? Det är någonting som hade varit bra att kunna förklara för medlemmarna i så fall. Särskilt nu då alla på några års sikt kommer att få en avgiftshöjning i och med att man räknar med att de allra flesta av Sekos medlemmar kommer att hamna över 26 000 inom ett par år. Avslutningsvis skulle jag också vilja säga att vi tror att det är bättre att låta den här avgiftsgruppen ligga kvar på 288 kronor i stället för att sänka ett år för att året därpå höja igen. Vi tror inte att det kommer att vara gynnsamt. Man kommer inte att uppfatta det som att man har fått ett rabatterat år utan snarare som att förbundet är veligt och inte kan bestämma sig för vilken avgift man ska ha. Seko Polisen yrkar avslag med anledning av de oklarheter och frågetecken som finns och anser att förslaget behöver justeras. Vi vill tydliggöra att vi inte är emot att vi har rättvisa medlemsavgifter och att det är procentuellt på vad man har för månadslön. Men förslaget behöver revideras på ett sätt som gör att vi har rätt avgifter men utan på bekostnad av att vi tappar medlemmar.

Kjell Österberg, Klubb Seko ELTELE networks infranet: Än en gång, jag yrkar på återremiss.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Håkan, vi är helt eniga, det ska vara rätt löner i systemet. Det finns ingen oenighet i detta. Hur vi ska lösa det är vi inte riktigt framme där. Vi är inte helt hundra på hur vi ska lösa det för vi har ett tudelat ansvar i dag. Det är både den som har förhandlat som ska anmäla in men det är också personen själv som ska se till att det är rätt lön där. Det är lite olyckligt att det är ett delat ansvar. Vi är helt överens men hur det ska göras har vi inte kommit fram till i utredningen så passa att vi kan lägga ett förslag till en stadgeförändring. Men vi tänker att detta behöver göras i vilket fall som helst. Du frågade om vad avgiften är baserad på. ”Med fasta avgifter avses anställningens månadslön, fasta tillägg samt inkomster från allmän försäkring och från arbetslöshetskassa eller annan utgående ersättning vid inkomstbortfall.” Så står det i stadgarna i dag. Det är alltså det som medlemsavgiften ska baseras på. Jag hoppas att det var ett tydligt svar.

Nu minns jag inte vem som frågade, men när det handlar om vad som gör att andra är så mycket billigare. Ja, det är ju svårt att svara för hur andra förbund gör. För det första antar jag du tänkte på tjänstemannaförbunden som vi konkurrerar med. Då skulle jag generellt säga, och det är också den bild vi har fått både i Avgiftsutredningen och annat, att vi är medlemsnära. Vi är på arbetsplatserna. Vi har verksamhet hela vägen längst ut. Vi är ingen juristbyrå. Vi är inte någon där man ringer till ett gäng människor och får en rådgivning om hur man ska hantera sitt ärende, vilket faktiskt en del är. Utan vi är ju där ute och det är där vi vill vara, och det kostar faktiskt också pengar. Någonstans tror jag att jag är tillbaka till det här, som jag också sa till Jan Lahti, att gruppen har all förståelse för att det är svårt att diskutera varför det skiljer sig åt i medlemsavgift. Vi har förståelse för det gentemot tjänstemannaförbunden. Men vi måste också prata upp vår verksamhet, vad vi gör och det vi erbjuder utifrån vilka vi är. Och jag vill säga att min uppfattning, gruppens uppfattning och förbundsstyrelsens uppfattning, är att vi är ett medlemsnära förbund. Sedan kan det naturligtvis se olika ut på olika arbetsplatser men vi finns där ute och det ska vi göra och det är vi duktiga på. Det kostar pengar. Jag tror att jag stannar där.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: I mitt yrkande har jag avslag med återremittering. Då kan vi ändra mitt yrkande till att återremittera den i stället.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion 1 besvarad samt att avslå motion 2.
- Förbundsstyrelsens förslag att genomföra Avgiftsutredningens förslag.
- Jan Lahtis m.fl. yrkande om att återremittera Avgiftsutredningen.
- Ola Fälts m.fl. avslagsyrkande till Avgiftsutredningen.
- Patrick Theodorssons m.fl. bifallsyrkande till Avgiftsutredningen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion 1 besvarad samt att avslå motion 2.

Kongressen beslöt

att *behandla* Avgiftsutredningen i dag.

Omröstning

För	141
Emot	68
Ej avlagda röster	4

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att genomföra Avgiftsutredningens förslag.

Omröstning

För	152
Emot	57
Ej avlagda röster	4

Tal av Susanna Gideonsson, ordförande LO

Kamrater, kongressdeltagare. Jag vill först och främst framföra en hälsning från Landsorganisationen till er kongressombud och till de över 102 000 medlemmar ni representerar. Och ett stort lycka till till er nyvalda förbundsledning! Ni har er kongress i en händelserik tid. Bakom oss har vi ett år av intensivt fackligt arbete med både avtalsrörelse och förhandlingar om trygghet och omställning. Och allt detta mitt i en pandemi som för att citera Valle Karlsson i er verksamhetsberättelse ”på ett nästan surrealistiskt sätt har påverkat oss alla”. Men jag tror ändå, och hoppas, att vi nu kan börja se ljuset av tunneln. Om och när pandemin är över kan vi på allvar börja diskutera hur vi ska återstarta Sverige igen. Och i det arbetet ska vi vara med.

Vi har för första gången på länge fått ökad styrka i fackföreningsrörelsen. Tillsammans ökade LO-förbunden sitt medlemsantal med drygt 22 000 medlemmar förra året. Så nu gäller det för oss att hålla i. Vi måste både se till att behålla våra nya medlemmar och organisera fler. För utan organisatorisk styrka är inget av våra andra mål möjliga. Den styrkan behöver vi för vi har många utmaningar framför oss. Låt mig börja med några ord om LO:s extra representantskap för snart två veckor sedan. Som ni vet beslutade vi då att begära förhandlingar om ett nytt omställningsavtal. Det handlar närmare bestämt om försäkringar, TFL och AGB. LO:s mångåriga arbete för omställningar har hela tiden handlat om en sak, att ge alla LO-förbundens medlemmar möjlighet till trygghet i förändring. Vi måste se till att alla medlemmar får rätt till en trygg omställning. Det ansvaret är vårt och det är vi skyldiga förbundets medlemmar. Det är det vi nu vill förhandla om. Det finns hur mycket som helst att göra. Låt mig nämna tre områden där vi tillsammans måste lägga all kraft de närmaste åren.

För det första måste våra medlemmar ha rätt till trygga jobb. Att Sveriges arbetsmarknad inte är hållbar har varit tydlig länge. Den har inte varit hållbar under pandemin men den var inte hållbar tidigare heller. Det handlar om anställningsvillkor, vi måste göra någonting åt otyget med visstidsanställningar, deltider och hyvling. Det handlar om arbetsmiljö. Vi ska ha ett arbetsliv som utvecklar människor – inte skadar och bryter ner. Det handlar om alltid om jobben. Vi får aldrig vänja oss vid den höga arbetslöshet vi har nu.

För det andra handlar det om ökad jämlikhet. Klyftorna i Sverige har ökat under en lång tid. Det redan rika har blivit rikare och LO-förbundets medlemmar har fått stå tillbaka. Nu måste utvecklingen vändas. Klassklyftorna ska minska och jämlikheten öka. Då krävs rejäla omtag av skatter, av socialförsäkringar och inte minst pensioner. De som har minst måste få mer helt enkelt och de som har mest måste stå tillbaka. Svårare än så är det inte.

Sist men inte minst måste vi satsa på organisering. Vi har ökade medlemsantal och jag vet att ni i Seko fokuserat

hårt på just organiseringsarbetet. Det är bra och det är viktigt men ändå har vi under lång tid tappat i organisationsgrad. Så vad ska vi göra åt det? Hur kan vi vända utvecklingen på allvar? Där tror jag inte att det finns några enkla svar. Men en viktig del av svaret tror jag finns just hos er, hos alla förtroendevalda ute på arbetsplatserna. För det är där allt fackligt engagemang startar. Vi måste bli en ännu starkare facklig organisation i medlemmarnas vardag, men vi ska aldrig vara bara ett serviceorgan. Vi är och förblir en kamporganisation. Vi måste klara att både prata om hemförsäkring och om ideologi, värderingar och människosyn – och möta människor med vår idé om ett bättre samhälle.

Ja, så här ser alltså LO:s prioriteringar ut och det är inga lätta uppgifter vi har framför oss. Men vem har sagt att fackligt arbete alltid ska vara lätt? Svårigheter och motstånd har aldrig hindrat oss förr och det ska det inte göra nu heller. Och kom ihåg, alla vandringar börjar med ett steg. Så låt oss börja här och nu! Kamrater, när den här kongressen är över så åker vi hem för att fortsätta att lösa problem och förhandla fram förbättringar. Ingen annan gör det åt oss. Det är du och det är jag som måste se till att fortsätta vår ständigt pågående kamp för bättre villkor för både Sekos och alla LO-förbundens medlemmar. Tack ska ni ha!

Kongressen ajournerades kl. 15.55.

Förhandlingarna återupptogs kl. 16.10.

DAGORDNINGENS PUNKT 13

Stadgar

a) Beslut om ändring av stadgarna § 12 moment 1 rörande auktoriserad revisor

Förslag till stadgeändring §12

Dagens stadgar stipulerar att endast en kongress kan utse auktoriserad revisor. Generellt sätt är det klokt att få kontinuitet i revisorarbetet under en kongressperiod, men samtidigt kan det finnas tillfällen då det är för långt att vänta i flera år. För att inte i alla lägen vara bunden till en kongress för upphandling av auktoriserad revisor föreslås därför en ändring av förbundets stadgar enligt nedan. Detta öppnar för möjligheten att även ett representantskap ska kunna besluta om att byta auktoriserad revisor.

Förslag till ny lydelse § 12 Uppgifter

Mom 1 Förbundets revisorer

För granskning av förbundsstyrelsens verksamhet och förbundets räkenskaper väljer kongressen tre förbundsrevisorer jämte tre ersättare för dessa. Ersättarna inträder vid ordinarie revisors förhinder eller avgång i den ordning de blivit valda.

Till revisorerernas disposition ska kongressen eller representantskapet utse en auktoriserad revisor och en ersättare för denne. Tillsammans med förbundsrevisorerna ska den auktoriserade revisorn underteckna revisionsberättelsen.

Nuvarande lydelse § 12 Uppgifter

Mom 1 Förbundets revisorer

För granskning av förbundsstyrelsens verksamhet och förbundets räkenskaper väljer kongressen tre förbundsrevisorer jämte tre ersättare för dessa. Ersättarna inträder vid ordinarie revisors förhinder eller avgång i den ordning de blivit valda.

Till revisorerernas disposition ska kongressen för tiden fram till nästkommande kongress utse en auktoriserad revisor och en ersättare för denne. Tillsammans med förbundsrevisorerna ska den auktoriserade revisorn underteckna revisionsberättelsen.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag vill passa på att tacka för en jättebra diskussion tidigare.

Ändring av stadgar. Vi föreslår ändring av stadgarna på en punkt, punkten som handlar om att utse en auktoriserad revisor. I dag utser vi en firma och sedan två personer därifrån, en ordinarie och en ersättare. Dagens stadgar säger i korthet att bara en kongress kan utse en auktoriserad revisor. Det är kanske klokt men, det finns ett litet men här, ibland är fyra år en lång tid. Det finns flera anledningar till att vi vill göra den här förändringen. Att göra en upphandling av en auktoriserad revisor till några som är så stora och tämligen komplicerade som vi, och att göra det med de få firmor som har kollektivavtal i den här branschen, är en grannliga uppgift. Det har hänt att vi har fått förfrågan om att göra en upphandling tillsammans med andra förbund, för väldigt många förbund, både inom och utanför LO, gör det här årligen. Då har vi inte kunnat delta i en sådan upphandling därför att vi har varit bundna vid vår fyraårsprocess. Sedan kan det ju vara så att företaget vi har valt faktiskt inte längre fungerar som vi har tänkt, av någon outgrundlig anledning. Företag köps och säljs som bekant, och det kan faktiskt vara så att den vi har valt på en kongress kanske inte ens har kollektivavtal längre. Så som sagt, fyra år är en lång tid. Nu är det så att man självklart inte bara byter auktoriserad revisor och det är ingenting som en förbundsstyrelse eller en ledning bestämmer utan vi föreslår att även ett repskap ska kunna fatta ett sådant här beslut. I dag står det att endast kongressen kan göra det. Vi föreslår att även ett repskap ska kunna fatta ett sådant beslut om det skulle behövas. Vi har inga sådana planer vill jag tillägga. Jag yrkar därför bifall till styrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag till stadgeändring i § 12 moment 1.

DAGORDNINGENS PUNKT 17

Fastställande av placeringsreglemente

Förslag till placeringsreglemente för Seko, Service- och kommunikationsfacket

1. Inledning, syfte och målsättning

Detta reglemente gäller från och med kongressen 2021 och till nästkommande kongress 2025. Vid behov kan reglementet omprövas på representantskap som hålls innan nästa kongress.

1.1 Syfte med placeringsreglementet

Placeringsreglementet ska vara ett styrinstrument och ett hjälpmedel för de personer, inom och utanför Seko, som dagligen arbetar med den finansiella verksamheten. Begreppet Seko ska förstås som alla inom Seko verkande organisationer/ideella föreningar från förbundet centralt till regioner, klubbar samt bransch- och förhandlingsorganisationer. Fortsättningsvis i detta reglemente används "Förbundet" avseende den centrala verksamheten och "Övrig verksamhet" används för resten av Seko.

Genom att ansvar, befogenheter, avkastningskrav och regler definieras och klarläggs skapas förutsättningar för ett snabbt och riktigt beslutsfattande.

1.2 Målsättning för förbundets medels- och tillgångsförvaltning

Förbundet ska förvalta sina tillgångar i syfte att tillgångarnas avkastning ska ge förbundet en god ekonomisk konfliktberedskap samt ge bästa möjliga stöd åt förbundets huvudverksamhet, det vill säga den fackliga verksamheten.

Detta innebär:

att tillgångarna ska förvaltas så att de, med begränsat risktagande, ger en hög avkastning och att tillgångarna

snabbt kan omvandlas till likvida medel, alternativt har ett högt stabilt belåningsvärde i nivå med tillgångarnas redovisade värde.

att förbundet ska således bedriva en affärsmässig och aktiv kapitalförvaltning. Förvaltningen ska hanteras sakkunnigt genom diskretionär förvaltning/fondförvaltning och/eller i egen regi.

Förvaltningen ska fullgöras enligt de riktlinjer som följer av detta placeringsreglemente.

2. Organisation och ansvarsfördelning

2.1 Placeringsbeslut fattas på följande nivåer inom Förbundet

2.1.1. *Kongress/Representantskap*

Kongressen/Representantskapet fastställer riktlinjerna för placeringar inom Seko genom fastställande av placeringsreglemente.

2.1.2. *Förbundsstyrelsen (Fbs)*

Det är Förbundsstyrelsen ansvar att:

1. Förbundsstyrelsen bär det övergripande ansvaret för att förbundets tillgångar och skulder förvaltas enlighet med detta reglemente som är fastställt av Kongressen/Representantskapet.
2. Utse ledamöter i placeringsutskottet. Placeringsutskottet består av maximalt fem personer inklusive den placeringsansvarige och ledamöter från förbundsstyrelsen. Placeringsutskottet kan om så bedöms viktigt även bestå av en extern ledamot med dokumenterad hög kompetens inom kapitalförvaltning.
3. Årligen bedöma behovet av att uppdatera placeringsreglementet.
4. Fastställa kapitalförvaltningens aktuella placeringsinriktning för att nå uttalad målsättning och risknivå inom ramen för detta Placeringsreglemente.
5. Besluta om anlitan av externa förvaltare.
6. Ta emot utvärderingar av förvaltningen samt följa upp dessa.
7. Besluta om att avveckla förvaltare som inte uppfyller kraven.
8. Besluta om inköp och försäljning av fast egendom (fastigheter).
9. Besluta om inköp och försäljning av aktier och andelar.
10. Besluta om inköp och försäljning i fonder (motsvarande).
11. Besluta om diskretionär förvaltning samt fastställa reglemente för förvaltarens placeringar.
12. Besluta om upptagande eller beviljande av lån.
13. Besluta om borgensåtagande och ansvarsförpliktelser.

Förbundsstyrelsen kan delegera delar av sitt ansvar till Vu. I de fall delegationsbeslut använts ska den placeringsansvarige rapportera vilka förändringar som gjorts med anledning av delegeringen.

2.1.3. *Verkställande utskott (Vu)*

1. Vu beslutar om placeringar enligt delegationsbeslut (om sådant finns) från förbundsstyrelsen.
2. Om situationen så kräver, fatta sådana beslut som innebär överträdelser mot detta placeringsreglemente om syftet är att minska förbundets finansiella risk.

Beslut enligt ovan ska rapporteras till förbundsstyrelsen på nästkommande möte.

Den ekonomiskt ansvarige i Vu eller annan person utsedd av förbundsstyrelsen (Placeringsansvarige) ansvarar för att medelsförvaltningen verkställs i enlighet med riktlinjerna i detta reglemente.

Förbundsstyrelsen bär det övergripande ansvaret för att förbundets tillgångar och skulder förvaltas i enlighet med denna policy som är fastställt av Kongress/Representantskapet.

2.1.4. Placeringsutskottets ansvar

Placeringsutskottets är en rådgivande funktion för finansverksamheten inom förbundet. Placeringsutskottet är ett beredande organ till Förbundsstyrelsen.

Det är placeringsutskottets ansvar att:

1. Bevaka förvaltningen samt föreslå förändringar av förvaltningens aktuella placeringsinriktning för att nå uttalad målsättning och risknivå inom ramen för detta placeringsreglemente.
2. Årligen bedöma och ta fram förslag till uppdatering av placeringsreglementet då detta behövs vid förändringar i förvaltningsverksamheten eller på den finansiella marknaden.
3. Följa upp och utvärdera kapitalförvaltningen.
4. Följa upp och utvärdera externa förvaltare om sådana anlitas i kapitalförvaltningen.
5. Löpande ta emot riskrapporter från riskansvarig och följa upp dessa.
6. Göra fortlöpande bedömningar av att uppställda etiska och miljömässiga krav efterlevs.

2.1.5. Placeringsansvariges ansvar (står 2.1.3 i originaldok. Ändra i originaldok enl. Ingela)

Placeringsansvariges ansvar är att:

1. Ansvara för den löpande verksamheten inom finansverksamheten.
2. Vara sammankallande för placeringsutskottets möten.
3. Besörja att nödvändiga rapporter tillhandahålls förbundsstyrelsen.
4. Besörja att riskrapporter tillhandahålls placeringsutskottet.
5. Företräda förbundet gentemot extern part.

2.2 Placeringsbeslut fattas på följande nivåer inom Övrig verksamhet

2.2.1 Styrelsen

Styrelsen bär det övergripande ansvaret för att organisationens tillgångar och skulder förvaltas i enlighet med detta reglemente som är fastställt av Kongressen/representantskapet.

Det är styrelsens ansvar att:

1. Fastställa kapitalförvaltningens aktuella placeringsinriktning för att nå uttalad målsättning och risknivå inom ramen för detta Placeringsreglemente.
2. Besluta om anlitage av externa förvaltare.
3. Ta emot utvärderingar av förvaltningen samt följa upp dessa.
4. Besluta om att avveckla förvaltare som inte uppfyller kraven.
5. Besluta om inköp och försäljning av aktier och andelar.
6. Besluta om inköp och försäljning i fonder (motsvarande).
7. Besluta om diskretionär förvaltning samt fastställa reglemente för förvaltarens placeringar.

3. Generella principer och ägarpolicy

3.1 Grundläggande utgångspunkter

3.1.1 Etik

Verksamheten ska bedrivas i linje med den etik som ska präglade arbetarrörelsen. Detta innebär bland annat att utöver avvägning mellan avkastning och risk ska också etiska aspekter beaktas i placeringsverksamheten. Med detta avses att placeringar inte ska ske i företag som förknippas med oacceptabla arbetsförhållanden, barnarbete, våld, droger, prostitution, kriminell verksamhet eller i företag som inte tar sitt miljöansvar.

Placeringar ska heller inte ske i företag som bedriver antifacklig verksamhet. Detta iakttages genom att placeringar i normalfall ska ske i välkända och välrenommerade företag. Inför eventuella placeringar i mindre välkända företag ska ambitionen i dessa fall vara att utröna huruvida företaget bedriver etisk tveksam verksamhet.

Vid osäkerhet av etiska skäl ska grundregeln vara att avstå från placering. Om placering av misstag skett i oetisk verksamhet ska engagemanget snarast upphöra.

De förvaltare som Seko anlitar ska i sina investeringsprocesser och förvaltningsprodukter (fonder) säkerställa att dessa etiska regler efterlevs.

3.1.2 Oberoende

Sekos verksamhet ställer krav på hög likviditet och hög soliditet. Denna utgångspunkt beror på att den fackliga verksamheten ska kunna bedrivas utan begränsningar baserade på ekonomiskt beroende.

Detta innebär att:

- Seko ska inte ha långsiktiga skulder.
- För den löpande verksamheten ska medel placeras kortfristigt och med mycket hög likviditet. Vid varje tillfälle ska ett tillräckligt kapital vara placerat med hög likviditet för att kunna användas vid konflikt. Detta konfliktkapital ska vara bestämt på följande sätt:
Antal medlemmar i förbundets största avtalsområde x genomsnittlig konfliktersättning/dag x 10 arbetsdagar = Konfliktkapitalet

3.2 Ägarpolicy

I de fall förbundet, som ägare i bolag (motsvarande), aktivt deltar i bolagets verksamhet åligger det förbundets företrädare att verka för att de regler som gäller i detta placeringsreglemente också så långt möjligt blir tillämpliga i bolagets kapitalförvaltning. Med begreppet "ägare" och "aktivt deltar" avses att förbundets ägande medför ett operativt ansvar för verksamheten.

Placeringar inom medelsförvaltningen ska inte ske i sådan omfattning att Förbundet får ett betydande inflytande i ett enskilt bolag.

4. Förvaltning

4.1 Avkastningsmål

Avkastningsmålet över en konjunkturcykel om 5 år beskrivs nedan:

Real avkastning	4%
Inflation (KPI)	2%
Total avkastning	6%

Vid en bedömning av måluppfyllnad måste en bedömning av nivån på KPI under perioden beaktas.

4.2 Tillåtna tillgångslag

Kapitalet får placeras i följande tillgångslag:

- Svenska och utländska aktier, aktiefonder samt aktierelaterade instrument.
- Räntebärande värdepapper noterade i svensk valuta.
- Alternativa tillgångar såsom hedgefonder, fastigheter eller andra finansiella placeringar som genom att ha låg korrelation till övriga tillgångar i portföljen är avsedda att minska portföljens totala risk.

4.3 Tillgångsfördelning och gemensamma regler

4.3.1 Portföljens sammansättning

Procenttalen i följande tabell anges limiter för lägsta och högsta andel, som respektive tillgångsslag får utgöra av portföljens totala marknadsvärde.

TILLGÅNGSSLAG	FÖRDELNING		
	Minimiandel %	Normalandel %	Maximiandel %
Aktier, aktiefonder	0	50	75
Realräntor - duration 0-20 år	0	0	50
Nominella räntor - duration 0-5 år	0	35	100
Alternativa placeringar	0	15	25
Likvida medel	0	5	10

Vid placering i räntebärande instrument medför ökad duration (löptid) också ökad risk vilket bör beaktas.

Beräkning av portföljens värde och limit

Vid beräkning av limit skall tillgångarna värderas med ledning av gällande marknadsvärde. Om sådant saknas får den placeringsansvarige på objektiv grund fastställa värdet.

Åtgärder vid limitavvikelse

Om limit överskrids ska tillgångar avyttras i motsvarande mån så snart lämpligen kan ske, dock senast inom 60 dagar efter överträdelser, varvid skälig hänsyn ska tas till den risk som överskridandet innebär för portföljen som helhet.

Vidare ska över- respektive underskridandet rapporteras snarast till Vu, placeringsutskottet och förbundsstyrelsen.

4.3.2 Aktieplaceringar

Portföljernas svenska och utländska aktier ska vara börsnoterade. Detta innebär att aktierna ska vara föremål för regelbunden handel på auktoriserad marknadsplats som är öppen för allmänheten och som styrs under tillsyn av myndighet. Utländska värdepapper som noteras på Stockholmsbörsen inkluderas ej i svenska aktier. Vid nyintroduktioner kan avsteg från börsnotering göras under förutsättning att aktierna har för avsikt att börsnoteras inom ett år.

Högsta andel investerat i en enskild aktie är 10 procent av respektive aktieportfölj. Undantag från detta får göras om ett enskilt bolag har en indexvikt (för svenska aktier SIX Return Index, för utländska aktier MSCI World Index) som överstiger 10 procent kan maximalt upp till bolagets indexvikt investeras.

Blankning av enskilda värdepapper får ej ske. Utlåning av innehavda aktier är inte tillåtna.

Vid investering i fonder eller strukturerade produkter ska limiterna ovan beaktas och underliggande tillgång fördelas på respektive emittent om underliggande tillgång är aktier. Vidare skall inte investering i strukturerade produkter och fonder som innehåller belåning inom instrumentet ske.

Vid investering i aktiefonder och enskilda aktier i annan valuta än SEK ska beslut tas om investeringen skall valutasäkras eller ej.

Vid investering i fonder där de underliggande aktierna är noterade i annan valuta än SEK, och även om fondanderna handlas i SEK, skall särskilt beslut tas av placeringsutskottet om valutasäkring skall göras eller ej.

Vid placeringar i strukturerade produkter ska nominellt belopp vara kapitalgaranterat till 100 procent med maximalt 10 procent överkurs. Emittenten/garanten av den strukturerade produkten ska lägst ha kreditbetyget A- / A3.

Den geografiska fördelningen på aktieportföljen bestäms av placeringsutskottet.

4.3.3 Derivat och optioner

Derivatinstrument får användas inom tillgångsslaget aktier. Beslut om detta tas av placeringsutskottet.

4.3.4 Räntebärande placeringar

Placering i räntebärande värdepapper får göras förutsatt att utgivaren/emittenten har ett högre kreditbetyg än BBB-/ Baa3-. När det gäller den strategiska delen får placering i High Yield fonder med lägre rating än BBB- göras upp till max 15 procent. Placering i High Yield får bara ske via diversifierade fonder vilket minskar risken.

4.3.5 Alternativa investeringar

Placering i Alternativa Placeringar får göras. Exempel på sådana tillgångar är fastigheter, valutor, råvaror, onoterade aktier och hedgefonder. Placering i alternativa investeringar kan göras efter särskilt beslut av placeringsutskottet.

4.3.6 Index

Som jämförelsetal för de olika tillgångsslagen ska följande index användas:

TILLGÅNGSSLAG	INDEX
Svenska nominella räntebärande värdepapper	OMRX Bond eller motsvarande
Svenska aktier	Six Portfolio Return eller motsvarande
Utländska aktier	MSCI World (total return in SEK) eller motsvarande
Alternativa tillgångar	Relevant index för den aktuella investeringen

4.3.7 Valuta

Räntebärande placeringar i annan valuta än SEK bör valutasäkras. Handhavande av valutarisker beslutas i särskild ordning, det vill säga vid vilka tillfällen och vid vilka omständigheter valutasäkkring skall ske. Beslut avseende valutasäkkring fattas av placeringsutskottet.

4.3.8 Investeringsfonder

Godkända investeringsfonder inom tillgångsslagen är fonder från fondbolag som har erforderligt tillstånd av Finansinspektionen eller motsvarande utländsk myndighet.

4.3.9 Hanteringsrisk, motparter samt förvaring

Med hanteringsrisker åsyftas den risk för förluster som uppstår på grund av bristande kunskap, medvetna eller omedvetna felaktigheter begångna av andras eller egen personal och dåliga system och rutiner.

Dessa risker hanteras genom att bygga en stabil organisation för kapitalförvaltningen med klara ansvars- och befogenhetsgränser samt att tillse att verksamheten bedrivs med ändamålsenliga och säkra rutiner. Det är också nödvändigt att göra löpande bedömningar av de affärsrelationer som etableras. När diskretionär förvaltning sker ska som förvaltare användas sådana institutioner som godkänts av Finansinspektionen och som åtnjuter gott förtroende inom sitt område.

Godkända motparter vid transaktioner med förbundets tillgångar är:

- Värdepappersbolag som har Finansinspektionens tillstånd för handel med finansiella instrument för annans räkning i eget namn, enligt 2 kap 1 § lag (2007:528) om värdepappersmarknaden efter att godkända avtal är undertecknade av båda parter.
- Utländska institutioner som har tillstånd motsvarande det som anges enligt ovan och som står under tillsyn av myndigheter eller annat behörigt organ, efter att godkända avtal är undertecknade av båda parter.

- Godkända motparter vid förvaltning av kapital är:
- För diskretionär förvaltning de värdepappersbolag som har finansinspektionens tillstånd enligt 2 kap 1 § lag (2007:528) om värdepappersmarknaden.
- Fondbolag som har erforderligt tillstånd av Finansinspektionen enligt 2004:46 lagen om investeringsfonder.

Transaktioner ska ske enligt principen betalning mot leverans. Undantag från denna princip är tillåten vid tillfällen då det normala förfarandet är annat, såsom vid nyemissioner och köp av fondandelar.

4.3.10 Alternativa investeringar

Att ha tillgång till god likviditet innebär att en tillgång när som helst går att sälja till ett marknadsmässigt pris. Likviditeten för ett värdepapper beror till exempel på om det handlas på en institutionaliserad marknadsplats eller ej, om villkoren innehåller standardvillkor eller ovanliga villkor, hur stor den enskilda värdepapperets relativa andel av den totala marknaden för denna typ av värdepapper är eller om omsättningen av denna typ av värdepapper normalt sett är hög eller låg.

Man definierar sålunda en tillgångslikviditetsrisk, som att ett värdepapper ej går att omsätta till ett pris som motsvarar dess långsiktiga värde.

Ur Sekos synpunkt består likviditetsrisken av att kortsiktigt inte kunna få fram medel för akuta behov trots att man har tillräckliga långsiktiga värden på tillgångarna.

4.3.11 Kursrisk

Med kursrisk avses de risker för förluster som inträffar när kurserna på marknadsnoterade värdepapper sjunker. Dessa risker reduceras genom riskspridning. I syfte att begränsa kursriskerna gäller följande riktlinjer:

- Ingen enskild aktieplacering får, beräknat på anskaffningsvärdet, överstiga 10 procent av det totala innehavet av marknadsnoterade aktier. Om andelen till följd av kursutvecklingen senare skulle bli oproportionerligt stort bör en anpassning ske vid lämpligt tillfälle.
- Om ett enskilt företag har en större andel av börsens totala värde än 10 procent får den enskilda placeringen uppgå till motsvarande andel av aktieportföljen.

Vid placering i fonder ska kursrisken bedömas på varje fonds aktiesammansättning. Förutom traditionell fondförvaltning kan hedgeförvaltning ske i såväl aktier som obligationer och fondandelarna ska hänföras till något av dessa tillgångsslag.

4.3.12 Ränterisk

Se duration under avsnitt tillgångsfördelning.

5. Rapportering och uppföljning

5.1 Rapporteringens syfte

Rapporteringens syfte är att informera om portföljens resultat och portföljens exponering i relation till de fastställda limiterna i denna placeringsföreskrift.

Aktuell risk i portföljen ska anges i förhållande till riskbegränsningen mot förvaltningsmålet, det vill säga den absoluta förlustrisken.

5.2 Ansvar

Samtliga personer och parter delaktiga i arbetet med portföljen ska omedelbart rapportera om händelser som inte kan betraktas som normala i placeringsverksamheten.

5.3 Rapportering

För Förbundet gäller att rapporter ska sammanställas enligt följande schema.

Rapport	Mottagare och rapportansvarig	Periodicitet	Innehåll
Månadsrapport	Externa förvaltare till placeringsansvarige Externa förvaltare till placeringsansvarige /ekonomiadministrationen/Fasab	Månad	Aktuell portfölj, risk och avkastningsmätt, genomförda affärer
Styrelserapport	Förbundsstyrelsen från Placeringsansvarige	Tertial Månad	Aktuell portfölj, risk och avkastningsmätt, genomförda affärer. Skriftlig kommentar avseende förvaltning Aktuell portfölj
Årsrapport	Förbundsstyrelse och Årsmöte/kongress från placeringsutskottet	Årligen (i samband med bokslut)	Aktuell portfölj, risk och avkastningsmätt, genomförda affärer. Skriftlig kommentar avseende förvaltning
Avvikelse rapport	Förbundsstyrelsen, verkställande utskottet från placeringsutskottet	Årligen och på förekommen anledning	Inträffade överträdelser av placeringsreglementet

För Övrig verksamhet kan rapportering utformas på passande sätt. Det är dock ett krav att styrelsen kontinuerligt får rapportering om portfölj, avkastning risk och genomförda affärer.

5.4 Rapportering från externa förvaltare.

Senast tio bankdagar efter månadens utgång ska förvaltarna rapportera till placeringsansvarige/ekonomiadministrationen om portföljens:

1. Aktuell avkastning i förhållande till målet.
2. Marknadsvärden för tillgångarna och relation till bokfört värde.
3. Avkastning under månaden, under året samt från portföljens start.
4. Procentuella fördelningen mellan olika tillgångsslag.
5. Förändringar i innehavet av värdepapper samt i förekommande fall förändringar i värdepappernas kreditbetyg under månaden.
6. Genomsnittliga löptider och räntekänslighet för innehavet av räntebärande värdepapper.
7. Eventuella avvikelser från placeringsreglerna, avvikelserns orsak samt vidtagen åtgärd/förslag till åtgärd.
8. Prestation relativt jämförelseindex.

5.5 Uppföljning

Uppföljningens syfte

Uppföljningens syfte är att löpande hålla förbundet informerad om portföljens resultat, förändringar i sammansättningen av tillgångar samt förändringar i risknivå.

Det är av yttersta vikt att alla parter är medvetna om att alla placeringar genomgår cykler, varför det kommer att finnas tidsperioder när placeringsmålet ej uppfylls eller när enskilda förvaltare misslyckas med att nå sina förväntade avkastningsmål.

Vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Här ser förbundsstyrelsen inget behov av att göra några förändringar i dagens placeringsreglemente. Placeringsutskottet har ju kontinuerligt arbetat utifrån det här reglementet och har därför också föreslagit förbundsstyrelsen att lämna det oförändrat. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till placeringsreglemente.

DAGORDNINGENS PUNKT 19

Fastställande av arvoden

Förslag till Arvoden

Kongress och representantskap

Arvode utgår med 400 kronor per sammanträdesdag. Arvodet utgår till deltagare som enligt förbundets stadgar har rösträtt.

Arvode till kongressens funktionärer

Mötesordförande 3000 kronor vardera eller särskilt beslut

Reseräkningsgranskare 1000 kronor vardera

Rösträknare 500 kronor vardera (om man trätt i tjänst)

Beredningsutskottet 500 kronor vardera (om man trätt i tjänst)

Protokolljusterare 1000 kronor vardera

Förbundsuppdrag

Förbundsstyrelsens ledamöter

Ordinarie ledamöter i förbundsstyrelsen erhåller ett arvode om 0,5 inkomstbasbelopp per år och ett mötesarvode om 1 000 kronor per bevistat möte.

Förbundsstyrelsens ersättare

Förbundsstyrelsens ersättare erhåller ett mötesarvode om 1000 kronor per bevistat möte.

Förbundets revisorer

Förbundets ordinarie revisorer erhåller ett arvode om 0,5 inkomstbasbelopp per år och ett mötesarvode om 1000 kronor per bevistad revision.

Förbundets revisorsersättare

Förbundets revisorsersättare erhåller ett mötesarvode om 1000 kronor per bevistat möte.

Valberedningen

Valberedningen erhåller 4000 kronor vardera (avser hela kongressperioden).

Regionuppdrag

Arvoden till regions styrelse, revisorer och ersättare

Mötesarvode utgår med högst 400 kronor per bevistat styrelsemöte. Detta gäller för styrelseledamot och ersättare som tjänstgör. Mötesarvode om högst 400 kr utgår också till revisor och revisorsersättare som tjänstgör, valberedare samt representantskapsledamot.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Ni finner ju i handlingarna bilagt förslag till arvoden. Det är i huvudsak samma ersättningsnivåer som i vart fall har gällt de senaste tre kongressperioderna. Vi gjorde en större översyn så långt tillbaka som till 2006 då vi rejält drog ner på arvodena och halverade dem. Sedan gjorde vi en mycket liten ökning med 50 kronor till repskapsledamöterna 2009. Det låter nästan som en historisk uppslagsbok. Sedan dess har vi faktiskt inte gjort några ändringar men den här gången vill vi till kongressen föreslå två små justeringar.

Den första är av mer likabehandlande art. Det är att vi vill föra in en möjlighet att ersätta representantskapsledamöter i regionerna, precis som vi gör till er som är här på kongressen eller till repskapet, med ett maxbelopp

om 400 kronor per möte. Men observera att det är just en möjlighet och inget tvång utan kommer att behöva fastställas på respektive regions årsmöte. Vi föreslår också att föra in en liten ventil som gör det möjligt att ersätta våra mötesordföranden, antingen via en fast summa eller genom ett särskilt beslut i förbundsstyrelsen. Det är en konsekvens av att vi 2017 faktiskt hade en ordförande som till viss del fick betala sin uppgift att hantera klubban. Även om det är kul att sitta mötesordförande på vår kongress så kanske det inte är så gott om dem som vill betala för att utföra uppdraget.

Med denna redogörelse hemställer jag till kongressen att besluta om arvoden som ska gälla för kongressperioden 2021–2025.

Debatt

a) Arvode till kongress och representantskap

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för kongress och representantskap för kongressperioden 2021–2025.

b) Förbundsstyrelsens ledamöter

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag har varit klubbordförande, avdelningsordförande, förbundsstyrelseledamot, lokalt och regionalt skyddsombud. Jag är otroligt stolt över alla de uppdrag jag har haft, men kanske mest över de på den egna arbetsplatsen där det fackliga arbetet ofta är mest prövande. Det är på golvet som den riktiga kampen förs. Gabriella uttryckte i sitt tacktal tidigare under den här kongressdagen att det känns som det finaste som finns, att bli vald av sina arbetskamrater och stå sida vid sida med dem. Valle var inne på samma sak i sitt tal när han sa "Glöm aldrig vilka ni företräder och var ödmjuka inför detta". Jag har aldrig tagit på mig något fackligt uppdrag för något arvodes skull, det har nog knappast någon. Vi arbetar fackligt för våra arbetskamraters skull och för rörelsens skull och för framtidens skull. "Dagens modell har inte varit följsam, respektfull eller hållbar över tid", sades det precis när Avgiftsutredningen och frågan om medlemsavgifter behandlades. Det samma gäller i den här frågan. Vi är inget bolag eller någon bolagsstyrelse. Vi är inte aktieägare som kräver avkastning och vi är knappast centerpartister som måste vurma oss varma för en "peng" för en massa saker som borde vara självklara. Tyvärr är min erfarenhet att det alltid ligger närmre tillhands att prata om att höja medlemsavgifter än att prata om varför ledamöterna i toppen tydligen inte klarar sig utan att tjäna i runda slängar 80 000 kronor i månaden. Frågan om de lönerna kommer vi inte direkt att hantera under den här kongressen, vilket är demokratiskt sorgligt. Men vi kan hantera andra delar. Onödiga mötesarvoden och onödigt höga arvoden för återkommande uppdrag är varken följsamt, respektfullt eller hållbart över tid. Det är heller inte modernt. Det här handlar sekundärt om ekonomi och primärt om ett lika värde för allas fackliga uppdrag och hjälteinsatser i förbundet i alla led. Grundprincipen om att ingen ska förlora på att fullgöra fackliga uppdrag har också en underförstådd motsats i att ingen heller ska vinna på dem. Det må ha genomförts sänkningar och justeringar tidigare. Det är dags igen. Jag låter det här anförandet nu stå för samtliga av mina yrkanden vad gäller arvoden under den här punkten. Och jag yrkar givetvis bifall till de av mig föreslagna förändringarna.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Bara en kort kommentar kopplat till att jag har varit med rätt länge i det här förbundet. Jag gick in som medlem 1991, förtroendevald sedan 1993, i förbundsstyrelsen sedan 1999. Vi har bara fortsatt att hyvla på dessa arvoden sedan dess. Traditionen och uppgiften med arvode som vi har är att vi har en väldigt stolt tradition av att bara ha förtroendevalda i vår styrelse. För det utgår inga arvoden till VU-ledamöter, för de har lön. Jag har lön. Men de förtroendevalda som sitter i styrelsen, de har naturligtvis kompensation för det bortfall av den lön de har. Men de får lägga väldigt mycket tid både på inläsning, extra möten, korta puckar, och de får framför allt ta ett ganska stort ansvar. Det är grunden till just förbundsstyrelsearvoden. Jag ämnar inte heller att återkomma på någon annan punkt. Men jag tänker att det är en sakupplysning som är bra att ha med.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Precis, VU:s del är löner och inte arvoden. Jag tänkte att jag kanske skulle säga vad det är jag yrkar på. Och det här är genomgående, att jag läser upp mitt yrkande. När det gäller större arvodena här, i det här fallet under punkten för förbundsstyrelsens ordinarie ledamöter så föreslår jag att arvodesdelen ändras till 0,3 inkomstbasbelopp. Det innebär en totalsumma på, i år, strax över 20 000 kronor. Och att mötesarvodet, den här mötespengen per bevisat möte tas bort helt. Någonstans får man ändå se att grunden här ligger i förlorad arbetsförtjänst. Och att det genomförs otroligt mycket fackligt arbete ute i förbundet och i verksamheten där man varken får någon extra peng för att man dyker upp på ett möte, som man ändå åtagit sig att dyka upp på, eller för att man ska läsa in. Vi får oftast inte betalt för att läsa in. Men ska vi ändå ha det så yrkar jag att det ska vara ett arvode om som mest 0,3 inkomstbasbelopp per år.

Kongressordförande: Tack Jenny, då är det Ioannis. Vi ska se om vi får med Ioannis, i annat fall så kommer jag att läsa upp hans yrkande. Jag läser Ioannis yrkande, han yrkar bifall till Jenny Bengtssons yrkande.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.
- Jenny Bengtssons yrkande av att förbundsstyrelsens ledamöter erhåller ett arvode om 0,3 inkomstbasbelopp per år samt att mötesarvode tas bort.
- Ioannis Konstantis bifallsyrkande till Jenny Bengtssons förslag.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för förbundsstyrelsens ledamöter för kongressperioden 2021–2025.

Omröstning

För	108
Emot	98
Ej avlagda	7

c) Förbundsstyrelsens ersättare

Kongressordförande: Då går vi vidare till nästa som är förbundsstyrelsens ersättare. Där är det Jenny som har begärt ordet. Vill du ha ordet på resten av punkterna eller ska jag betrakta det som att du har föredragit på alla punkter?

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag har föredragit färdigt på alla punkter.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.
- Jenny Bengtssons yrkande att mötesarvode tas bort.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för förbundsstyrelsens ersättare för kongressperioden 2021–2025.

Omröstning

För	130
Emot	79
Ej avlagda	4

d) Förbundets revisorer

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.
- Jenny Bengtssons yrkande att revisorer erhåller ett arvode om 0,3 inkomstbasbelopp per år samt att mötesarvode tas bort.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för förbundets revisorer för kongressperioden 2021–2025.

Omröstning

För	121
Emot	86
Ej avlagda	6

e) Förbundets revisorsersättare

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.
- Jenny Bengtssons yrkande att mötesarvode tas bort.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för förbundets revisorsersättare för kongressperioden 2021–2025.

Omröstning

För	129
Emot	78
Ej avlagda	6

f) Valberedningen

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvode för valberedningen för kongressperioden 2021–2025.

g) Arvoden till regionstyrelser, revisorer och ersättare

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Ja, det är ju ett strävsamt arbete att hålla på med det här med arvodesdiskussioner men skam den som ger sig. Nu börjar vi droppa lite längre ner mot golvet, verkligheten, arbetsplatserna. Det vill säga regionnivåerna och repskapsnivå på regionnivå. Jag vill ändå understryka här att nu gäller det en extra peng. Man får förlorad arbetsförtjänst. Det här är alltså ett mötesarvode vi pratar om som man får när man dyker upp på mötet, vilket ju är ett uppdrag, vilket ingår i det uppdrag som man faktiskt har tagit på sig i sann facklig anda. Det är således, enligt mig, ett onödigt arvode och också en onödig utgift för Sekos medlemmar. Så därför i likhet med min övriga linje här på kongressen och i livet så tycker jag att det här borde avskaffas.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Jag vill bara lite kort påminna om, jag tog det i min föredragning, att det är ju helt och hållet upp till regionerna om man vill tillämpa det eller inte. Då behöver det i demokratiska anda i så

fall fastslås på regionernas årsmöte. Man kan alltså helt välja att avstå. Anledningen till att vi förde in det var för att få ett maxtak, eftersom det är en del av den centrala organisationen. Jag stannar där.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Just det här med att det hanteras olika det här i de olika regionerna talar mer för att det är något som borde utgå helt, än att det är något som borde vara kvar. Det var en snabb respons bara på det.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till arvoden.
- Jenny Bengtssons yrkande att mötesarvoden tas bort.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till arvoden för regionstyrelser, revisorer och ersättare för kongressperioden 2021–2025.

Omröstning

För	120
Emot	88
Ej avlagda	5

DAGORDNINGENS PUNKT 18

Fastställande av uppdragsreglemente samt behandling av motionerna 1 och 2 (organisation, förtroendevald)

Förslag till nytt uppdragsreglemente 2021

På uppdrag av förbundsstyrelsen och i enlighet med beslutade direktiv har en beredningsgrupp bestående av Hans Gustavsson, Robert Lönnqvist, Glenn Nordström, Ingvar Carlsson, Karin Åkersten, Thomas Hagsten och Anneli Jonsson arbetat med att inför kongressen se över befintligt uppdragsreglemente.

Gruppen har sedan i september 2020 mötts vid 9 tillfällen.

Uppdragsreglementet innehåller tre huvudområden:

- Ersättning för förlorad lön och pensionsavsättning
- Ersättning vid resa i uppdrag
- Arvoden

Gruppens arbete har i huvudsak fokuserat på område 1 och 2, då område 3 enligt styrelsens arbetsordning föreslås av förbundsstyrelse respektive verkställande utskottet och dessa har fastslagits vid förbundsstyrelsens möte i mars, 2021. Förslaget är med mindre justeringar den nivå på arvoden som gäller under innevarande kongressperiod.

Gruppen har i sitt arbete utgått ifrån att reglementet ska vara enkelt att förstå och det ska vara lätt att göra rätt. Ingen ska heller förlora ersättning på grund av att man har ett fackligt uppdrag, men ej heller tjäna på detsamma. Det ska helt enkelt vara både transparent, förutsägbart och samma regelverk föreslås gälla i hela förbundet.

Förslaget till nytt uppdragsreglemente har i grunden två bärande principer och det är att vid ledighet för uppdrag i förbundet som orsakar bortfall ersätts för i anställningen verklig förlorad arbetsförtjänst och att avdrag för lön, övriga tillägg och ersättningar ska kunna styrkas. Detta innebär att vi kommer att behöva anpassa befintligt systemstöd för att hantera ett förändrat uppdragsreglemente och det förslås därför börja gälla först vid kommande årsskifte.

En majoritet av förbundets uppdragstagare har en eller ett fåtal uppdragsdagar per år. De flesta av dessa är kopplade till deltagande i facklig utbildning. Ett mindre antal har dock uppdrag i sådant omfång att det potentiellt riskerar få betydande ekonomisk konsekvens för individen. För att lösa detta har gruppen i förslaget lagt in en ventil som gör att även den sistnämnda gruppen ändå kan få ersättning enligt den bärande principen. Gruppen har alltså identifierat problem med att ersätta uppdragstagare fullt ut för förlorad tjänstepension, då förbundets möjligheter av avtalsskäl är reellt begränsade. Det innebär också att viss manuell handläggning blir nödvändig, men att den är bedömd som överkomlig kunna hantera i enlighet med förslag.

Förbundet bör dock arbeta vidare med frågan under kommande mandatperiod, då det bedöms vara en ökande problematik bland våra uppdragstagare.

Parallellt med gruppens arbete har också skett en översyn av förbundets resereglemente, vilket innebär att endast de resevillkor som bara gäller för förtroendevalda som finns angivna i detta reglemente men som i övrigt hänvisar till förbundets huvudreglering i resepolicy och resereglemente.

Förslag till beslut:

- Att kongressen beslutar bifalla förslaget till nytt uppdragsreglemente.
- Att uppdragsreglementet träder i kraft 2022-01-01.
- Att uppdra åt förbundsstyrelsen att under kongressperioden löpande följa upp principen att det vid uppdrag i förbundet ska vara i anställningen verklig förlorad arbetsförtjänst som ersätts vid fackligt uppdrag.
- Att uppdra åt förbundsstyrelsen att vid varje representantskap lämna en årsrapport över utbetalda ersättningar och redovisa antal undantag från huvudregeln i reglementet.
- Att uppdra åt förbundsstyrelsen att under kongressperioden se över och utveckla en effektivare hantering av förlorad tjänstepension i samband med uppdrag i syfte att nå målet om att ingen ska förlora på att ha ett förtroendeuppdrag.

Förslag till uppdragsreglemente för förtroendevalda inom Seko, Service- och kommunikationsfacket

1. Inledning, syfte och målsättning

Detta reglemente har fastställts vid kongressen 2021 och gäller till nästkommande kongress. Ersättning enligt reglemente justeras dock först i samband med nästkommande årsskifte 2022-01-01.

Revidering av reglementet kan ske vid förbundets representantskap under respektive verksamhetsår under kongressperioden. Traktamenten och andra kostnadsersättningar framgår av Skatteverkets dokument SKV 354.

1.1 Ersättning för förlorad lön

Grunden för ersättning vid ledighet för uppdrag i förbundet och som orsakar bortfall av inkomst ersätts för i anställningen verklig förlorad arbetsförtjänst.

I begreppet verklig förlorad arbetsförtjänst ingår att ersättning också utgår för fasta och rörliga tillägg som ej är av engångskaraktär och är en följd av arbetets normala beskaffenhet och förläggning.

Detta innebär att uppdragstagare som går på årsarbetstid, schema och där igenom kompenseras ekonomiskt har rätt att begära ersättning för verkligt inkomsttapp. Detsamma gäller för den som regelmässigt går skift, har jour eller beredskap.

Ersättning utgår inte för rörliga löneandelar så som prestationslön, resultatlön, provision, optioner och bonus.

Ersättning utgår inte heller för bortfall av övriga löneförmåner så som till exempel subventionerad lunch och friskvård.

1.2 Rapportering och redovisning

Avdrag för lön samt övriga tillägg och ersättningar enligt ovan ska kunna styrkas. Detta görs genom arbetsgivarintyg eller lönebesked utfärdat av arbetsgivaren.

Ersättning för uppdrag i förbundet ska begäras så snart som möjligt efter genomförd förrättning. Begäran om ersättning ska vara förbundet till handa senast tre månader efter att förrättning avslutats för att ersättning ska kunna utges.

Den som kallar till uppdrag ansvarar för att huvudprincipen, d.v.s. ersättning för verkligt förlorad arbetsförtjänst tillämpas.

- Ersättning utbetalas för varje påbörjad timme uppdragstagaren har löneavdrag.
- Utöver förlorad lön utbetalas också förlorad semesterersättning.
- Förbundet ersätter endast uppdragstagare för löneandelar som ej ersätts av uppdragstagarens arbetsgivare.
- Förbundet gör preliminärskatteavdrag om 30% på ersättningen. Uppdragstagare som önskar annan nivå på skatteavdrag ansvarar själv för att meddela förbundet detta.

1.3 Fridagsersättning

För uppdrag under fridagar som infaller under ledighetsperiod utgår ersättning med ett belopp motsvarande vad som regleras i 1.2. Vid begäran om fridagsersättning ska fridag kunna styrkas.

Anmärkning: Med månadsinkomst avses fast månadslön (motsvarande) ökad med genomsnittliga inkomsten av lönetillägg exklusive semesterersättning. Fast månadslön för de som har timlön anses utgöra timlönen multiplicerat med talet 174 för den som är heltidsanställd. För deltidanställd timavlönad relateras månadsinkomsten till deltidens omfattning i förhållande till heltid.

1.4 Ersättning för bortfall av individuell ålderspension centralt

Vid ledigheter då förbundet eller region ersätter förlorad arbetsförtjänst ska ersättning utges som kompensation för utebliven pensionsavsättning.

Ersättning utgår genom utbetalning beräknat på procent av utbetald ersättning under föregående intjänandeår.

Utbetalning sker via avsättning till FORA enligt vid var tidpunkt gällande villkor i FORA. Ersättning utbetalas i varje uppdragstagares namn och sker under första kvartalet, året efter intjänandeår. Om belopp understiger 250 kronor sker ingen utbetalning.

Oavsett vilket pensionsavtal den ersättningsberättigade går på, sker kompensation för bortfall av individuell ålderspension med avsättning enligt ovan i FORA.

1.5 Ersättning för bortfall av individuell ålderspension lokalt

Utebliven tjänstepensionsavsättning för uppdrag i klubb* förs, efter begäran från klubb, vidare till ovan nämnd fondlösning. Klubb ska meddela detta till förbundet snarast efter årets slut och senast den 15 januari året efter intjänandeåret. Kostnaderna regleras mellan klubb* och förbundet senast under första tertialet samma år.

*Med klubb jämföras även FO och BO där sådan finns.

1.6 Undantag

Undantag från 1.1 – 1.5 kan medges i de fall uppdrag har större omfattning, är återkommande och pågår under längre tid där rapportering och redovisning kan underlättas för både uppdragstagare och förbund. Undantag kan också tillämpas för samma grupp av uppdragstagare i de fall uppdragets omfattning innebär att inkomster från exempelvis bonusprogram helt uteblir.

Undantag enligt 1.6 ska i förhand godkännas av Förbundsstyrelsen

2. Ersättning vid förrättning enligt SKV 354

Endagsförrättning där anordnaren inte tillhandahåller kost

Med endagsförrättning avses att förrättningen inte föranleder övernattning och att förrättningen sker mer än 50 kilometer närmaste resvägen räknat från tjänstestället eller bostaden. För förrättning som omfattar mer än 8 timmar under ett kalenderdygn utbetalas ett förrättningstillägg utgörande 180 kronor.

Flerdygnsförrättning enligt SKV 354.

Med flerdygnsförrättning avses att förrättningen medför överliggning och att förrättningen sker utanför den vanliga verksamhetsorten. Den vanliga verksamhetsorten omfattar vanligen två geografiska områden: ett område inom 50 kilometer, närmaste färdväg, från tjänstestället, och ett område inom 50 kilometer från bostaden. En förrättning anses påbörjad respektive avslutad vid tjänstestället eller bostaden.

Hel dag

För förrättning som pågår längst tre månader utbetalas ett schablonbelopp som är 240 kronor i dagtraktamente (2021 års nivå) utan skatteavdrag.

Halv dag

Som halv dag räknas avresedagen om resan påbörjas klockan 12.00 eller senare och hemkomstdagen om resan avslutas klockan 19.00 eller tidigare. Det skattefria dagtraktamentet är då 120 kronor (2021 års nivå).

Logi / Nattractamente

Ersättning utges för logikostnad för ett enkelrum med dusch/bad och toalett på rummet mot uppvisande av kvitto. Om den förtroendevalde haft utgifter för logi men inte uppvisar kvitto utges nattractamente med 120 kronor per natt (2021 års nivå). Pågår förrättningen en längre tid (mer än en månad) fastställs ramen för logikostnaden vid varje sådant tillfälle.

Minskning av traktamentet för kost

Då förbundet bekostar måltidskostnaden ska det skattefria traktamentet minskas. Kost som obligatoriskt ingår i priset på allmänna transportmedel ska inte minska traktamentet. Minskning görs enligt Skatteverkets regler.

2.1 Utrikes förrättning

Högsta skattefria traktamente för hel dag vid utrikes förrättning är det normalbelopp som gäller för det aktuella landet. Skatteverket fastställer årligen normalbeloppen.

Har förrättningen påbörjats före kl. 12.00 respektive avslutats efter kl. 19.00 utges helt normalbelopp. Om förrättningen i stället påbörjats kl. 12.00 eller senare respektive avslutats kl. 19.00 eller tidigare utges halvt normalbelopp för det land där längsta tiden av dagen tillbringats. Om förbundet svarar för den förtroendevaldes måltidskostnader ska minskning för kost göras med 15 procent för frukost, med 35 procent för lunch respektive middag.

2.2 Resekostnadsersättning m.m. (se även förbundets resepolicy och resereglemente)

Allmänt

Alla biljettbeställningar sker på det sätt som förbundsstyrelsen beslutat. Vid biljettbeställning ska alltid kostnadsställe anges. (Nödvändigt för att kontrollera fakturor och fördela kostnader.)

Hotell

I samband med förbundsuppdrag som fordrar övernattning ska bokning ske på hotell som förbundet har avtal med eller på annat sätt godkänts av förbundet.

Järnväg

Tågresor i samband med förbundsuppdrag skall alltid ske i andra klass om inte ett billigare alternativ finns.

Flyg

I de fall flyg medför lägre totalkostnader eller att förutsättningarna för den som utför uppdraget är sådana att flyg medför nödvändiga tidsvinster.

Båt

Resekostnadsersättning utgår för verklig kostnad. I de fall hytt erfordras som nattlogi, utgår ersättning för enkelhytt.

Buss

Resekostnadsersättning utgår för verklig kostnad.

Bil

Resekostnadsersättning för användande av bil utgår i de fall användande av bil medför ett effektivt användande av tid, uppdraget inneburit att bil varit det mest praktiska färdmedlet, att totalkostnaden för förrättningen blivit lägre eller att allmänna kommunikationer inte kunnat användas.

Ersättning utgår med det belopp per kilometer som utgör avdragsgillt belopp enligt inkomstskattelagen, 1,85 kronor/kilometer (2021 års nivå). Därutöver utgår ersättningen med 1,20 kronor/kilometer inklusive semestersättning. I de fall bil används trots att villkoren enligt ovan inte uppfylls, utgår endast ersättning med avdragsgillt belopp enligt inkomstskattelagen.

Taxi

Ersätts mot kvitto om resa i förväg beviljats eller annat resealternativ inte finns.

Motorcykel

Grunderna för resekostnadsersättning för användande av motorcykel och ersättningen per kilometer är de samma som för bil.

Parkeringsavgift

Ersätts med verklig kostnad mot uppvisande av kvitto.

Ersättning för trängselavgift

Ersättning för trängselavgift utges i samband med förrättningsresa. Utgiften ska kunna dokumenteras.

Motion 1

"Esse" Esbjörn Johansson

Pension

Med tanke på att FFM inte skall förlora inkomst behövs pensionsersättningen höjas. Vi får 3,5 % i pension men t.ex. V&B har 5,4 % och energi har ännu större pensionsspar.

Vi föreslår kongressen besluta

att pensionen skall höjas efter vad vi förlorar i branscherna.

Motion 2

Seko Vattenfall klubb Mellan

Seko BO Energi

Ekonomisk förlust vid förlorad arbetsförtjänst

Sekos medlemmar är beroende av sin duktiga och kompetenta förtroendevalda. Det kan innebära stora möjligheter för personlig utveckling men kan även i vissa fall få en karriärhämmande effekt.

Inom Seko har vi 30-tal olika kollektivavtal som reglerar våra ersättningar på olika sätt. En del är "bättre" ur arbetstagarens perspektiv än andra.

Idag kan förtroendevalda som arbetar på förlorad arbetsförtjänst förlora ekonomiskt beroende på vilket kollektivavtal de har.

Vi menar att vi måste se hela bortfallet och inte bara månadslönen, idag förlorar en stor del av de förtroendevalda pensionsinbetalning när de arbetar fackligt.

För att motivera till fackligt engagemang tycker vi det är rimligt att detta problem ej uppstår.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundets policy ska vara att förtroendevalda ej ska förlora ekonomiskt på sitt uppdrag och att uppdragsreglementet anpassas därefter.

att uppdragsreglementet anpassas i sin text så att individen får ut förlorad förtjänst efter gällande kollektivavtal.

Förbundsstyrelsens utlåtande över motion 1 och 2

Motion 1 "Pension" och motion 2 "Ekonomisk förlust vid förlorad arbetsförtjänst" tar upp frågan kring en rättvis pensionsavsättning i samband med förtroendeuppdrag.

Förbundsstyrelsen delar uppfattningen om att det finns ett behov av att hitta en lösning på problemet som motionerna tar upp och har under den gångna kongressperioden arbetat med frågan.

Frågan hanteras i skrivande stund av en arbetsgrupp i förbundet där syftet är att lägga fram ett nytt uppdragsreglemente. Uppdraget är att hitta verktyg och modeller för att få ett så rättvist system som möjligt samt som innebär att man inte förlorar ekonomiskt på att ha ett uppdrag i förbundet. En grundläggande svårighet med att hantepensionsavsättningar är att förbundet inte kan göra avsättningar i pensionslösningar där vi inte själv är part.

Förbundsstyrelsen anser att arbetsgruppens uppdrag speglar motionernas anda och innehåll och anser därför att det är rimligt att låta det pågående arbetet med ett nytt uppdragsreglemente slutföras.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att motion 1 "Pension" anses besvarad

att motion 2 "Ekonomisk förlust vid förlorad arbetsförtjänst" anses besvarad.

Debatt

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Jag kommer att bli senare och senare hit och det sista jag kommer att göra är att snubbla till talarstolen. Nu är jag här och på benen. Jag tänkte försöka vara lite kort, vi ligger efter i tid. Förbundsstyrelsen har, som ni har sett i underlaget i era iPads, haft en arbetsgrupp som har jobbat med att se över det nu gällande uppdragsreglemente och lägga förslag till ett nytt. Det är ganska många år sedan detta gjordes grundligt. En orsak till det är att ansvaret för uppdragsreglementet historiskt har legat på kassörsfunktionen, och som ni vet så valde vi 2017 att släppa den delen. Som ett komplement till det vi har behandlat tidigare när det gäller avgifter är det just det som är orsaken till att vi inte har sett över det.

För oss har det varit viktigt att få till stånd en djupare beredning av frågan. Och i synnerhet när det gäller rörande kompensation för bortfall av tjänstepension vid uppdrag. Vi har under kongressperioden fått signaler att det är ett problem, framför allt för vissa branscher. Vi utökade beredningsgruppen med två personer och gruppen har jobbat intensivt och haft nio möten senaste året. Vi har hittat skrivningar som på ett bra sätt reglerar det reella lönebortfallet, men har stött på problem när det gäller att finna en adekvat och pragmatisk lösning just på det jag tidigare redogjorde för. Det vill säga hur vi kompenserar förlorad tjänstepension när man bär ett uppdrag i förbundet.

Förbundet och förbundsstyrelsen vill därför fortsätta arbetet när det gäller just den sistnämnda delen, och det skriver vi också i underlaget, och att vi vill göra det under kommande kongressperiod. Med denna redogörelse vill jag hemställa till kongressen att besluta att bifalla utlåtandet över motionerna 1 och 2. Vi anser dem besvarade med förslaget till Uppdragsreglemente. Att bifalla förslaget till nytt Uppdragsreglemente och att uppdragsreglementet träder i kraft först vid årsskiftet. Och som vi redogör för i underlaget är det att vi byter digitalt stöd för våra uppdragsredovisningar, och då hinner vi anpassa systemet efter det nya reglementet. Att förbundsstyrelsen under kongressperioden löpande följer upp principen att det vid uppdrag i förbundet ska vara i anställningen verklig förlorad arbetsförtjänst som ersätts vid fackligt uppdrag. Att förbundsstyrelsen vid varje repskap lämnar en årsrapport över utbetalda ersättningar och redovisar antal undantag från huvudregeln i reglementet. Och att förbundsstyrelsen under kongressperioden ser över och utvecklar en effektivare hantering av förlorad tjänstepension i samband med uppdrag i syfte att nå målet att ingen ska behöva förlora på att ha ett förtroendeuppdrag. Jag stannar där, för jag tänker att det fanns talare och förslag. Jag bemöter dem sedan.

Kongressordförande: Tack, och då vill jag bara för tydlighetens skull säga att det som är punkt 3 i Uppdragsreglementet, det är det vi precis har fattat beslut om. Nämligen det som rör arvodena. Jag har inte för avsikt att vi ska fatta samma beslut två gånger utan det som är arvoden är det som är under punkt 3 helt enkelt. Så några yrkanden under punkt 3 kommer inte att lyftas eftersom det har vi redan fattat beslut om. Punkt 19 är punkt 3 så att säga, och för att kongressen inte ska fatta motstridiga beslut så kan man bara ta beslut en gång.

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag skulle vilja yrka på att i uppdragsreglementet, i femte attsatsen som kommer från styrelsen, att vi ändrar den till att: Att uppdra åt förbundsstyrelsen att under kongressperioden se över och utveckla en effektivare hantering av förlorad tjänstepension i samband med uppdrag i syfte att nå målet om att ingen ska förlora på att ha ett förtroendeuppdrag. Det är precis samma som förbundsstyrelsen har föreslagit, men jag vill ha ett tillägg på att: samt att delrapport ska lämnas på representantskapet 2023.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Jag ska prata om förslaget till Uppdragsreglemente, punkt 1.2, Rapportering och redovisning, andra stycket. Jag anser att förbundsstyrelsen har gjort ett bra arbete med det nya uppdragsreglementet. Det finns ett stort värde i att tydliggöra vad som gäller vid uppdrag i vårt förbund och det ska också finnas tydliga instruktioner som gör att det är enkelt att söka ersättning på rätt sätt. Vidare är det rimligt att ersättning för förlorad arbetsförtjänst för uppdrag ansöks om i relativ närtid efter förrättat uppdrag. Det gör det lättare både för uppdragstagaren och för de som ska sakgranska och attestera. Enligt det här nya uppdragsreglementet ska ersättning utgå för det faktiska avdraget. Det kommer således bli mer vanligt att uppdragstagaren behöver få ut information från sin arbetsgivare om det exakta inkomstbortfallet. Ofta räcker det säkert med en lönespecifikation men det kan uppstå situationer när arbetsgivaren behöver utfärda ett förtydligande intyg. Och om arbetsgivaren dröjer med det så kan ansökan inte skicka in. Vid en sådan situation ska det inte drabba uppdragstagaren som inte kan skicka in sin ansökan om förlorad arbetsförtjänst inom den angivna tiden som är i detta förslag en månad. Av denna anledning yrkar jag på att förlänga den angivna tiden för när ansökan efter utfört uppdrag ska skickas in. Dels en omformulering i första meningen där, från "Ersättning ska begäras snarast efter genomförd förrättning" till att "Ersättning ska begäras så snart som möjligt efter genomförd förrättning", samt en ändring i den sista meningen "Begäran om ersättning ska vara förbundet tillhanda senast tre månader efter genomförd förrättning". Alltså en förlängning från månaden efter till tre månader efter. Så mitt yrkande är då alltså: Jag yrkar på följande omformulering i förslag till nytt uppdragsreglemente: Punkt 1.2, andra stycket: Ersättning för uppdrag i förbundet ska begäras så snart som möjligt efter genomförd förrättning. Begäran om ersättning ska vara förbundet tillhanda senast tre månader efter att förrättningen avslutats.

Robert Lönnquist, Seko BO Energi/Seko Vattenfall: Det här är en fråga som vi har drivit på rätt länge och motionerat om, vi vill därför yrka bifall till förslaget då det täcker upp även delar av det som vi tycker har varit felaktigt. Det är fullt rimligt att man får bli ersatt för det man förlorade om man har fackligt uppdrag.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Jag ska börja med Åsas yrkande när det gäller omformulering i punkt 1.2. Det var faktiskt en fråga vi i gruppen vi diskuterade ganska mycket, vad är möjligt att göra. Vårt problem med

att man lagrar på sina uppdragsredovisningar för länge, vilket gör att du får en så fördröjd administration så att det blir nästan jobbigt att följa upp det. Jag vet ju att Åsa är väl insatt i detta som studieansvarig i Stockholm och att sätta en gräns vid tre månader tror inte jag möter något hinder hos förbundsstyrelsen. Däremot tror jag att vi som organisation ska följa det nogsamt, att vi får ett bättre flöde när det gäller redovisningarna. Så förslaget är att bifalla yrkandet.

När det gäller Peter Erikssons förslag om att ändra något i den femte attsatsen, så är förslaget också att bifalla. Helt enkelt för att vi inte ser att det står i strid med förbundsstyrelsens beslut. Förslaget till beslut är att vi hade tvingat upp dem redan vid repskapet 2022, nu får de på sig till 2023 med att komma med en rapport. Men det är helt okej för oss.

Följande förslag förelåg:

- Peter Erikssons ändringsyrkande i femte att-satsen till:
Att uppdra åt förbundsstyrelsen att under kongressperioden se över och utveckla en effektivare hantering av förlorad tjänstepension i samband med uppdrag i syfte att nå målet om att ingen ska förlora på att ha ett förtroendeuppdrag samt att delrapport ska lämnas på representantskapet 2023.
- Åsa Einerstams ändringsyrkande i punkt 1.2, andra stycket, till:
Ersättning för uppdrag i förbundet ska begäras så snart som möjligt efter genomförd förrättning. Begäran om ersättning ska vara förbundet tillhanda senast tre månader efter att förrättningen avslutats.
- Förbundsstyrelsens bifall till Åsas och Peters ändringsyrkanden.
- Förbundsstyrelsens enligt yrkanden reviderade förslag till uppdragsreglemente samt förslag att anse motionerna 1 och 2 besvarade.

Kongressen beslöt

att *fastställa* förbundsstyrelsens reviderade förslag till uppdragsreglemente samt att anse motionerna 1 och 2 besvarade.

DAGORDNINGENS PUNKT 14

Beslut om ny resepolicy och nytt resereglemente

Sekos Rese- och mötespolicy

Resepolicyn gäller för anställda och uppdragstagare inom Seko, Service- och kommunikationsfacket och avser alla resor som sker inom tjänsten eller uppdraget. Denna policy är beslutad av förbundsstyrelsen och ska fastställas vid förbundets kongress 2021 så att den omfattar samtliga anställda, förtroendevalda och medlemmar i förbundet. Översyn av policyn görs årligen.

Närmare beskrivning om hur vi ska arbeta och agera för att följa denna policy beskrivs i Rese- och mötesreglementet.

Syfte

Hur vi reser och möts påverkar våra medlemmars förtroende för oss. Vi ska alltid kunna försvara behovet och omfattningen av våra resor och möten gentemot våra medlemmar. Våra resor ska alltid tåla granskning både internt och externt.

Resor i tjänsten är samtidigt också en viktig del av våra anställda och förtroendevaldas arbetsmiljö och behöver hanteras på ett sätt som säkerställer att vi bidrar till en god arbetsmiljö vid resor i förbundet.

Syftet med Sekos resepolicy är att göra det enkelt för dig som resenär att välja rätt. Resor i tjänsten ska ske så kostnadseffektivt som möjligt under förutsättning att vi kan uppnå en trygg och säker arbetsmiljö samt med minsta möjliga miljöpåverkan.

Allmänna principer och omfattning

Krävs det en resa för att lösa uppgiften? Vi måste alltid först göra en bedömning om aktiviteten behöver göras fysiskt eller om vi kan använda andra verktyg för att lösa uppgiften.

Resor är en del av vår vardag därför också en del av vår arbetsmiljö. Seko har ett ansvar för att nödvändiga resor och övernattningar sker på ett säkert och tryggt sätt.

Alla anställda och förtroendevalda har ett gemensamt ansvar för att medlemmarnas pengar förvaltas väl och att våra uppdrag gentemot medlemmarna genomförs väl samt bidrar till ett hållbart samhälle. Policyn omfattar även kravet på att våra leverantörer ska ha kollektivavtal.

Alla resor, såväl utrikes som inrikes, skall ske inom ramen för det uppdrag/arbetsuppgift som resenären har och följa den beslutsordning som i övrigt gäller. Alla resor ska finnas dokumenterade där ansvarig enhet, kostnadsställe och budgetansvar framgår.

Förrättningar, möten och konferenser kan med fördel planeras så att det är möjligt att genomföra flera möten under samma resa och ska då ingå i bedömningen av total tids-, miljö- och kostnadsaspekt.

Om du som anställd har frågor angående innehållet i denna policy kontakta din närmaste chef eller personalchef.

Undantag

Undantag från denna policy kan beviljas om medicinska eller andra tungt vägande skäl föreligger. Undantag hanteras av närmaste chef eller personalchef. Undantag skall alltid dokumenteras och meddelas till VU. Undantag får aldrig bli praxis.

Resepolicyn gäller för förbundets samlade verksamhet.

Resereglementet ska tillämpas till fullo i centrala organisationen men kan behöva anpassas till lokal organisations förutsättningar.

Sekos reglemente för bokning av resor, hotell och konferensanläggningar

Reglementet omfattar följande:

Samtliga resor inom Seko, Service- och kommunikationsfacket och avser alla resor som sker på uppdrag eller inom tjänsten. Sekos policy och reglemente finns publicerade på intranät och webb för förtroendevalda.

Reglementet gäller även för personer tex medlemmar, konsulter, entreprenörer och andra icke anställd som reser för Sekos räkning. Ansvarig anställd inom Seko som anordnar aktiviteter för förtroendevalda, medlemmar eller anlitar konsulter, entreprenörer är ansvarig för bokning samt att vid behov informera dessa om resepolicy och reglemente.

Syfte

Hur vi reser och möts påverkar våra medlemmars förtroende för oss. Vi ska alltid kunna försvara behovet och omfattningen av våra resor och möten gentemot våra medlemmar. Våra resor ska alltid tåla granskning både internt och externt.

Resor i tjänsten är samtidigt också en viktig del av våra anställda och förtroendevaldas arbetsmiljö och behöver hanteras på ett sätt som säkerställer att vi bidrar till en god arbetsmiljö vid resor i förbundet.

Syftet med resereglementet är att göra det enkelt för dig som resenär att välja rätt. Resor i tjänsten ska ske så kostnadseffektivt som möjligt under förutsättning att vi kan uppnå en trygg och säker arbetsmiljö samt med minsta möjliga miljöpåverkan.

Allmänna principer och omfattning för resor och konferenser i Seko

Vi måste alltid först göra en bedömning om aktiviteten behöver göras fysiskt. Kan syftet i stället uppnås med de digitala verktyg vi förfogar över bör dessa väljas för att minska antalet fysiska resor inom Seko.

Resor är en del av vår vardag därför också en del av vår arbetsmiljö. Seko har ett ansvar för att nödvändiga resor och övernattningar sker på ett säkert och tryggt sätt.

Alla anställda och förtroendevalda har ett gemensamt ansvar för att förbundets medel hanteras klokt och att våra uppdrag gentemot medlemmarna genomförs korrekt samt bidrar till ett hållbart samhälle. Begreppet hållbart omfattar även kravet på att våra leverantörer ska ha kollektivavtal.

Alla resor, såväl utrikes som inrikes, skall ske inom ramen för det uppdrag/arbetsuppgift som resenären har och följa den beslutsordning som i övrigt gäller. Alla resor ska finnas dokumenterade där ansvarig enhet, kostnadsställe och budgetansvar framgår.

Förrättningar, möten och konferenser kan med fördel planeras så att det är möjligt att genomföra flera möten under samma resa och ska då ingå i bedömningen av total tids-, miljö- och kostnadsaspekt.

Undantag

Undantag från resepolicy och reglemente kan beviljas om medicinska eller andra tungt vägande skäl föreligger. Undantag hanteras av närmaste chef eller personalchef. Undantag skall alltid dokumenteras och meddelas till VU. Undantag får aldrig bli praxis.

Planering och bokning av resa

Vid en fysisk resa är det viktigt att du vid varje tillfälle alltid tänker ur en tids-, miljö- och kostnadsaspekt.

Dessa avvägningar kan ibland vara svåra och påverkar varandra. Tåg är mer miljövänligt än flyg men kan innebära att resan tar längre tid så att nattåg eller en extra hotellövernattning krävs etc. Det är omöjligt att ge enkla exakta riktlinjer i detta avseende men alla aspekter; tid, miljö och kostnad ska finnas med i bedömningen om uppgiften inte kan lösas på annat sätt än genom en resa.

Resor och fysiska möten ska så långt det är möjligt planeras så att deltagare kan hinna i tid utan att behöva påbörja resan innan 05.00 samma morgon. Är omständigheterna sådana att mötet ändå måste starta så tidigt att detta inte kan uppnås kan deltagare boka resa och övernattning till mötet dagen innan förrättning.

Resebyrå

Anställda och vissa förtroendevalda kommer att ha en egen personlig reseprofil och sköta bokningar själv via dator eller telefon. Den som har en egen reseprofil ansvarar själv för att den är uppdaterad.

Alla resor och hotell bokas via den resebyrå Seko har avtal med. De har kunskap om våra riktlinjer samt våra avtalskunder och hjälper dig att välja rätt resa.

Du ska alltid ange det kostnadsställe som ska belastas samt eventuellt projektnummer och avtalsnummer.

Bokning utanför resebyråns ordinarie öppettider

Resebyrån tillhandahåller dygnet runt support för alla bokningar. Denna support har en förhöjd avgift och ska därför enbart användas då ditt ärende inte kan vänta tills resebyråns onlinesupport eller personliga service åter är öppen.

Hotellbokning

Dina resor ska planeras så att hotellövernattning kan undvikas i största möjliga mån. Om hotellövernattning krävs ska du boka det samtidigt som du bokar din resa.

Vid hotellbokning ska standardrum väljas på Sekos eller LO:s avtalshotell. Finns inga avtalshotell tillgängliga får i undantagsfall bokning ske på annat hotell. Hotellet ska ha kollektivavtal.

Privat logi

Om du föredrar att ordna eget boende hos familj eller vänner har du rätt till ersättning enligt gällande traktamente.

Kurs- och konferensarrangemang

Kurser och konferenser ska i möjligaste mån förläggas till Seko ägda eller hyrda lokaler eller i andra arbetarrörelseägda lokaler. I tredje hand bokas de konferensanläggningar som Seko eller LO har avtal med.

Kurs- och konferenslokaler bokas alltid via förbundets regionalt- eller centralt anställda administrativa personal.

Kompletterande transporter

Om du vid resa till och från järnvägsstation, flygplats eller motsvarande där platsen för aktiviteten inte ligger i omedelbar anslutning ska alternativa färdssätt väljas enligt följande ordning:

1. Samåkning med någon anställd eller förtroendevald på orten
2. Tåg, tunnelbana, flygbuss, buss, samåkning med taxi kan ibland vara billigare än kollektivtrafik och ska då nyttjas.
3. Tåg/flygtaxi ska bokas i samband med resa, om möjligt fråga om miljöbil finns tillgänglig.
4. Taxi är lämplig när allmänna kommunikationer saknas, om resan företas vid obekväma tider eller om stor volym tungt material/bagage måste medtas. Använd i första hand bolag som har kollektivavtal. Var även uppmärksam på fasta priser till och från flygplatser/och km kostnad samt om någon form av miljötaxi finns tillgänglig för transporten. Du ska uppge syfte och uppdrag vid redovisning av resa.
5. Hyrbil ska bara användas om det är mer ekonomiskt än att åka med allmänna transportmedel eller taxi på grund av praktiska skäl för transport av material eller totalkostnad för resa.

Vid hyra används Sekos eller LO:s avtalsparter. Bilstorlek ska väljas beroende på hur många personer som ska åka i bilen utan avkall på säkerhet för resenärerna.

Utifrån miljöhänsyn prioriteras hyrbil med så låga utsläpp som möjligt.

Betalning av resor

Alla resor som bokas via Sekos anlitate resebyrå faktureras oss. Den som bokar resa ska uppge kostnadsställe och eventuellt projektnummer. Sakgranskning och attest sker enligt Sekos riktlinjer.

Övriga betalsätt

Vissa bokningar som sker hos leverantörer som inte har Seko som avtalskund kan betalning behöva ske med betalkort. Detta gäller även anslutande transporter som taxi, buss etc. Endast i undantagsfall ska betalning med faktura direkt från leverantör användas och då med betalningsvillkor 30 dagar vid faktura.

Om ni är flera som reser tillsammans betalar var och en för sina kostnader. Betalar någon för fler med Sekos företagskort, exempelvis taxi, ska samtliga resande anges med personnamn. Kostnader utan kvitto godkänns inte.

Resor som betalas av annat företag eller organisation

Vid resor som betalas av andra företag eller organisation ska Sekos etiska policy följas. Det är viktigt att kritiskt bedöma om du kan ta emot en resa och vid tveksamhet ska du undvika att göra det. Om det du erbjuds är av större värde ska du kontrollera med närmaste chef.

Bonusprogram

Enligt svensk skattelagstiftning är alla typer av bonusprogram, där arbetsgivaren står för kostnaden, inte en privat förmån utan Sekos egendom. Dessa kan användas för uppgradering av resor i tjänsten.

Undantaget är veckopendling och hemresor, då dessa förmånsbeskattas.

Förlängd resa eller medföljande i anslutning till tjänsteresa

I de fall flera förrättningar planeras efter varandra så ska detta beaktas i bedömningen av den totala kostnaden för resan. Kostnaden för exempelvis ett hotellrum mellan två olika förrättningar ska delas mellan berörda ansvarsområden.

Om resenär av privata skäl väljer att resa tidigare eller stanna kvar efter förrättning ska hen själv betala alla merkostnader för biljetter, hotell och andra merkostnader som uppkommer med anledning av den förlängda vistelse-tiden. Resenären ansvarar också för eventuell privat försäkring för perioden.

Resande som önskar ta med anhörig måste tillfråga ansvarig chef för beslut innan bokning. Huvudresenären står för medföljandes kostnader för exempelvis resor och hotell. Dessa ska i första hand betalas direkt till leverantör och i andra hand hanteras med löneavdrag enligt förbundets rutiner. Dessa resor får inte faktureras eller på något annat sätt än ovan innebära merarbete för Seko.

Ansvarig chef kan besluta om undantag för medföljande barn, upp till 13 år, om barnomsorg inte kan lösas på annat sätt.

Beslut och undantag enligt andra och tredje stycket skall vara skriftligt och kopia delges VU.

Säkerhet och restriktioner

En riskanalys genomförs inför varje resa. I förekommande fall ska utrikesdepartementets rekommendationer avseende resor till ett land eller område beaktas, om UD avråder från resa deltar vi inte i det mötet eller den aktiviteten.

Antalet nyckelpersoner som reser med samma transportmedel ska om möjligt begränsas.

Resebyrån har tillsammans med ansvarig chef även i uppdrag att följa Sekos resenärer som befinner sig i riskområden eller uppstått katastrofområde och omgående lämna lägesrapport till Sekos Krisgrupp/personalchef för hantering.

Tjänstereseförsäkring

Vid tjänsteresa är anställda och förtroendevalda försäkrade genom den reseförsäkring som ingår i Folksamns försäkringsvillkor. Resenär ska beställa Försäkringskassans kort för resor inom EU och ha alltid med det på utrikesresor.

Vid akut skada

- Vid akut skada i Sverige kontaktas Folksam Jour.
- Vid akut skada utomlands kontakta SOS-International, Köpenhamn.
- Du har även ansvar att meddela din chef.
- Vid eventuell händelse meddelas Sekos krisgrupp för vidare hantering.

Resor för anställda

När du bokar resa åt annan

Som anställd ansvarar du ibland för att en grupp förtroendevalda ska resa och övernatta i samband med exempelvis förhandling eller möte. I mer omfattande bokningar används våra administratörer i bokningsarbetet.

Anställda som efter bedömning (tid, miljö, kostnad) kommer fram till att egen bil är lämpligaste resemotoden skall alltid undersöka om det finns behov av, eller möjlighet till, samåkning.

Resor som genomförs med förbundets tjänstebilar hanteras i separat regelverk.

Om du som anställd har frågor angående innehållet i detta reglemente så kontakta din närmaste chef eller personalchef.

Resor för förtroendevalda

Förtroendevalda ska alltid undersöka om uppdraget och resan omfattas av förtroendemannalagens 7§ eller annan överenskommelse enligt MBL som innebär att arbetsgivaren bör stå för kostnaden.

Förtroendevaldas resor administreras av den som ansvarar för aktiviteten. Denna uppgift kan delegeras till administratörer lokalt eller centralt.

I alla bokningar skall kostnadsställe och ansvarig anordnare finnas med.

När egen bil bedöms vara det lämpligaste alternativet ska samåkning eftersträvas.

Vid centrala utbildningar i förbundet eller LO ombesörjer och samordnar studieenheten eventuella resebokningar.

Om du som förtroendevald behöver hjälp eller har frågor kring en resa i samband med ett uppdrag så kontakta den som är ansvarig för den aktuella aktiviteten.

Reseprofil

Om du som förtroendevald genomför många resor i ditt uppdrag för Seko så finns möjligheten till en egen reseprofil hos vår leverantör.

Beslut om sådan profil fattas av förbundsstyrelsen på förslag av VU.

Internationella uppdrag och resor

Beställning och bokning vid internationella uppdrag VU beslutar om deltagande och delegationer till internationella möten, konferenser och kongresser i de globala facken samt vid inbjudningar till utländska förbunds konferenser och kongresser.

Internationell sekreterare fattar beslut om deltagande i övrig internationell verksamhet enligt budget och verksamhetsplan för internationella enheten.

Resor inom Europa går enkelt att boka i resebyråns självbokningssystem.

Om något oförutsett inträffar kan du även kontakta resebyrån via telefon. Resor utanför Europa kan bokas via självbokningssystem men även i direktkontakt med resebyrån när resan innebär ex gruppbokning, flertal destinationer eller vid behov av visum.

Internationella resor ska ske i ekonomiklass eller premium ekonomi. Resor i businessklass kan även, i undantagsfall, beslutas av ledamot i VU eller internationell sekreterare.

Vid resor utanför Europa ska inte bara priset vara en parameter, utan även hänsyn ska tas till möjlighet till vila under resan eller möjlighet till extra dag på destinationen innan uppdraget.

I de fall arrangörer erbjuder eller rekommenderar boende ska hänsyn tas till lokala förhållande ex gällande resor mellan boende och konferenslokal, den lokala prisbilden för hotell, säkerhet och arbetsmiljön för deltagaren.

Seko deltar i många aktiviteter där resekostnaden återbetalas helt eller delvis. Anställd har ansvar för att begär återbetalning samt att beloppet bokförs på rätt konto.

Efter internationella uppdrag ska alltid en rapport lämnas till den som utsett deltagande, VU eller internationell sekreterare.

Visum

Du är själv ansvarig för att kontrollera om visum behövs, att de söks samt avgöra om du behöver ett multivisum ex vid projekt. Den avtalade resebyrån kan hjälpa till med visumansökan.

Ska du resa till USA måste du registrera dig innan avresa på www.CBP.gov/esta. CBP rekommenderar att du ansöker om ESTA-godkännande samtidigt som du bokar resan, sista möjligheten att ansöka är 72 timmar före ombordstigning.

Vaccinationer

Du är själv ansvarig för att du har de vaccinationer som krävs för din destination.

Eventuella kostnader för de vaccinationer som krävs för att genomföra din tjänsteresa ersätts via reseräkningen.

Checklista - Beställning och bokning

Beställningar av biljetter, hotell och övriga arrangemang som tillhör en resa ska så långt det är möjligt bokas vid samma tillfälle.

- All bokning av inrikes resor bör bokas i god tid före avresa för den bästa ekonomin.
- Kontrollera alltid avbokningsreglerna, jämför även skillnaderna med eller utan ombokningsbar biljett
- Tågresor ska bokas i 2 klass/ekonomi eller vad som följer av vid var tid gällande kollektivavtal. men kan även bokas 1 klass/business om prisen är densamma eller lägre.
- Nattåg bokas i egen kupé i 1 klass.
- Båtresa bokas med platsbiljett och vid övernattning bokas egen hytt i 1 klass.
- Flygresor ska bokas i ekonomiklass eller ekonomi premium. Resor i businessklass kan i undantagsfall, beslutas av ledamot i VU eller internationell sekreterare.
- Resebiljett som kostar mer än 10 000 kronor ska på förhand godkännas av ledamot i VU eller internationelle sekreteraren.

Säkerhet och restriktioner

Resebyrån har även i uppdrag att följa Sekos resenärer som befinner sig i riskområden eller uppstått katastrofområde och omgående lämna lägesrapport till Sekos Krisgrupp/personalchef för hantering.

Debatt

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: När det gäller förslag till resepolicy och resereglemente, ni som var på kongressen 2017 minns säkert att vi då fattade beslut om stadgar som säger att de policys som vi gemensamt tar på kongressen eller på ett repskap, de ska gälla för alla delar av organisationen. Vi har därför framför er ett förslag till ny förbundsgemensam resepolicy och till den ett appendix i form av ett resereglemente. Tanken är att policyn ska gälla för alla medan reglementet primärt är utformat för att fungera för den centrala organisationen. Det vill säga förtroendevalda och anställda i förbundet samt uppdragstagare i våra regioner. Vi har i förbundsstyrelsen gjort bedömningen att den lokala organisationen, det vill säga klubbar, FO och BO kan behöva göra vissa anpassningar, beroende på var man har sin verksamhet.

Varför föreslår vi då att vi ska ta just en resepolicy? Jo, av flertalet skäl. Det främsta skälet kanske är anseenderisken vi löper genom att inte vara öppna och transparanta med våra medlemmar om hur vi reser och under vilka villkor vi reser. För reser gör vi därför att vi är en resande och mötande verksamhet. Men det handlar också om hur vi använder medlemmarnas avgifter. Inte minst nu under pandemin har det visat sig att många av våra möten mycket väl kan ersättas av digitala möten. Dagens möte är ett sådant. Det är inte alltid är det bästa för alla tillfällen, men nog kan det ersätta en hel del av våra fysiska möten och resor. Om vi vill hantera våra medlemsintäkter varsamt och värna vår miljö så bör vi i framtiden alltid börja ställa oss frågan själva om resan över huvud taget är nödvändig eller om jag kan delta på annat sätt.

Med detta hemställer jag till kongressen att fatta beslut om ny resepolicy och nytt resereglemente i enlighet med förslaget. Jag avvaktar att bemöta de två yrkandena som ligger.

Fredrik Möller, Seko CityMail klubben: De som känner mig vet att jag talar varmt för att resa med tåg, och framför allt nattåg i stället för att använda flyg. Jag ser att man i dokumentet anger både tåg och nattåg som alternativ, men man får leta för att hitta det. Tågresor är miljövänligt och kan vara effektivt för inrikesresor. Jag yrkar på att man har både tåg och nattåg som ett tydligt alternativ vid inrikes resor. Jag kan även som avslutning säga att jag under föregående fyraårsperiod har blivit nekad att ta nattåg och blivit hänvisad till att flyga trots att flyget blev kraftigt dyrare som resealternativ för att man ansåg inte att man ska resa mellan Malmö och Stockholm.

Karna Tillheden, Klubb Seko Polisen: Jag har bara en förståelsefråga, hur man har tänkt när det gäller på sidan 5 under rubriken Planering och bokning av resa. Det står att det ska planeras så att man inte ska behöva påbörja sin resa innan klockan fem. Då undrar jag varför man har sagt klockan fem och inte klockan sex, utifrån ett arbetsmiljöperspektiv. Det blir väldigt långa dagar, om man ska sitta på ett möte till exempel. Låt säga om det hade varit kongressen på plats i dag, om man hade rest klockan fem och så sitter vi till klockan sex på kvällen. Att man ska vara skärpt i huvudet och ha en bra arbetsmiljö är svårt när man har till klockan fem. Jag vill bara höra hur man har tänkt sig.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: [Förmedlade Alexander Peterssons yrkande p.g.a. dennes teknikproblem] Jag yrkar bifall till det förslaget som ligger. Det handlar ju om att vara konsekvent i det här med vad är mest miljövänligt, vilka resor ska vi välja i första hand, och att då genomlysas det här dokumentet utifrån att man alltid faktiskt ska nämna tåg före flyg. Dels för att Sekos medlemmar ofta jobbar på tågen, dels för att det är bättre ur en miljösynpunkt, för det handlar om det. Det är en väldigt liten förändring rent textmässigt men det är en stor symbolisk förändring. Det var det, och jag hoppas att Alexander tycker att jag gjorde det rättvisa.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Vi börjar med Alexanders nu genom hela delegationens förmedlade förslag om att konsekvent genom hela dokumentet för resepolicy och resereglemente nämna tåg först vid uppräknande av resealternativ. Det är inga problem att lägga den textmässiga förändringen. Det kan vi bifalla.

Däremot bygger ju hela reglementet på att man måste ta ett stort eget ansvar där man måste väga samman tid, miljö och kostnad för förbundets bästa. Bara som ett exempel, ni hör att jag kommer själv från Norrland, att ta ett tåg från Norrland kan innebära att man kan få vänta ett dygn om man ska till Stockholm. Att ta ett tåg från Malmö kan vara varannan timme. Naturligtvis ska vi prioritera tåg. Vi organiserar lokförare, ombordpersonal med mera, men också andra som jobbar i transportsektorn. Och jag hoppas och tror att vi naturligtvis tänker på det också som ansvarsfulla individer när vi bokar våra resor utan att vi behöver skriva det. Det centrala är ändå tid, miljö och kostnad. Men om det menas att bara textmässigt flytta fram tåg så är vi för. Är det att alltid prioritera tåg i beställningarna då är det avslag.

När det gäller tåg och nattåg och Fredrik Möllers yrkande. Jag blev jätteledsen att höra att du blev hänvisad till flyg och att det dessutom var dyrare. Så ska det bara inte gå till. Men jag ser inga konstigheter, vi berör det i texten, det är precis så det är tänkt. Men däremot att åka till förrättningen dagen innan, sova på hotell för att gå på förrättningen dagen efter, det är det vi försöker undvika. Därför att det är i hög grad en kostnadsfråga och vi har tittat på den när vi i gruppen har tittat på frågan.

En fråga hade vi från Karna Tillheden, om klockan fem och varför har ett fixed klockslag, och det har vi gjort just av den orsaken som jag berörde. Vi vill inte gärna att när vi kallar till en förrättning under en dag så påbörjas resan per automatik kvällen innan och vi får en övernattningsinför en förrättning. Vi har tittat på hur ser det ut, när morgonflygen går och när är det rimligt att man kan börja när man har en förrättning någonstans i landet. Det är det som har varit vägvalet helt enkelt. Så en del är av kostnadsbesparande skäl och rent praktiskt.

Jimmy Eriksson, Seko BO Väg och Ban: Min fråga är bara varifrån menar ni att resan börjar klockan fem?

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: När man lämnar hemmet och kliver in i transportmedlet.

Kongressordförande: När man lämnar hemmet är svaret. Cykel eller någonting annat också, spelar ingen roll?

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Det kan vara spark.

Följande förslag förelåg

- Alexander Petersson och Jenny Bengtssons yrkande att konsekvent genom hela dokumentet för resepolicy och resereglemente nämna tåg först vid uppräknande av resealternativ.
- Fredrik Möllers yrkande att både tåg och nattåg står som ett tydligt alternativ till flyg vid inrikes resor.
- Förbundsstyrelsens bifall till Jennys och Fredriks yrkanden.
- Förbundsstyrelsens enligt yrkanden reviderade förslag till resepolicy och resereglemente.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens reviderade förslag till resepolicy och resereglemente.

Kongressen ajournerades kl. 17.05.

Förhandlingarna återupptogs kl. 17.10.

Ordförande: *Eva-Lena Jansson*

Huvudsekreterare: *Anneli Jonsson*

DAGORDNINGENS PUNKT 22

Val av revisorer

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Sista pusslet, förvisso ett nytt pussel, och det är pusslet för att få ihop laget när det gäller våra revisorer. Jag ska dra några inledande ord om hur vi har arbetat och hur vi har tänkt här. Det är kanske inte så jättevanligt att man lyfter revisorsuppdraget. Vi har lagt ganska mycket energi på det också. Och som jag tidigare sa har vi haft en dialog med en av de auktoriserade revisorerna. Vi har pratat om är vilka egenskaper det handlar om i att vara revisor. Det vi har listat är att en revisor ska vara naturligt kritisk och ifrågasättande. Revisorerna är också de som har i uppdrag att granska och provtrycka verksamheten. Kunskap om olika delar av Seko och att ta helhetsperspektiv är andra viktiga förutsättningar. Det är också viktigt att komma ihåg när vi ska välja våra lekmanna- eller förtroendevalda revisorer att i den rollen granskar man i första hand den ideella verksamheten, inte den finansiella verksamheten, den granskas i första hand av de auktoriserade revisorerna. Visa av erfarenhet tidigare så vet vi också att när det gäller val av revisorerna är inte branschtillhörigheten lika väsentlig som den är i andra sammanhang. Vi anser då såklart att vårt förslag till ordinarie revisorer väl täcks utifrån kontinuitet, kompetens, representativitet och även jämställdhet. Det är den samlade bedömningen vi har lagt och vi har även här tittat på ordinarie revisorer och även ersättare. Då pratar vi också om till exempel förnyelse.

a) Tre ordinarie förbundsrevisorer

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Vårt förslag till ordinarie revisorer i bokstavsordning, samt att valet sker med acklamation:

Valberedningens förslag till tre ordinarie förbundsrevisorer:

Sandra Altamirano, Trafik (nyval)

Martin Rapp, Vård (nyval)

Stefan Zetterlund, Trafik (omval)

Övriga nominerade:

Mikael Andersson, Post

Petra Sviberg, Sjöfolk

Debatt

Christer Hallkvist, Seko Kriminalvården: Jag delar valberedningens inledning hur en revisor ska vara, vill jag bara börja med. Jag delar också den här uppfattningen att det ska inte komma från respektive bransch. Men Mikael har suttit som förbundsrevisor i fyra år. Mikael har också varit revisor i a-kassan. Han är erfaren revisor. Vi står också inför stora utmaningar när det gäller att titta över verksamheten. Mikael är noggrann, han är inte rädd att ifrågasätta saker. Vi inom Kriminalvården yrkar på omval av Mikael Andersson som revisor.

Ida Lindouf, Seko Posten: Jag och Seko Posten är stolta över vår valberedning som lägger så kloka och genomtänkta förslag. Ni i valberedningen är verkligen fina på att se både jaget och laget. Det gör också att det är en ära att delta som kongressombud här i dag. Med det sagt yrkar jag naturligtvis bifall till valberedningens förslag.

Rasmus Holmberg: Jag vill yrka bifall till valberedningens förslag till ordinarie revisorer. Och då särskilt framhålla vår förhandlingsorganisations eminenta Stefan Zetterlund som har stor erfarenhet och kunnskap både gällande uppdraget som sådant och organisation. Jag yrkar därför bifall till valberedningens förslag.

Ola Brunnström, Seko BO Spårtrafik: Jag yrkar också bifall till valberedningens förslag.

Camilla Widman, Seko Väst: När vi har kommit till val av revisor har valberedningen missat när det kommer till förnyring och branschspridning. Vi behöver revisorer i varierande ålder. För hur gärna vi än vill är det nästintill så att lika ålder tittar på lika saker. Kommer man från samma bransch riskerar man också att titta på samma saker, därför att vi är skolade i våra branscher. Vi vill därför yrka på att Petra Sviberg blir ordinarie revisor. Petra är strax över 40 och arbetar med redovisning ombord på Viking Lines Cinderella. Hon har de formella ekonomiska kunskaperna för uppdraget, det är en väldigt god kompetens för uppdraget som förbundsrevisor, men hennes personliga egenskaper är ännu viktigare. Hon är kritiskt progressiv, van att granska och möta verksamhet med medlemmars perspektiv, jämlikhet och jämställdhet som högsta prioriteringar. Med Petra Sviberg får vi en bättre branschspridning och en förnyring. Två ytterst viktiga saker för framtiden för vårt förbund när det är så få revisorer. Vi yrkar därför att Petra Sviberg blir vald som ordinarie revisor.

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Ja, tack. Då vill jag säga än en gång att när det gäller branscher, att vara revisor är inte ett dugg beroende av vilken bransch man tillhör. Och i det här fallet, det som Camilla är ute efter, vi föreslår Sandra Altamirano och Stefan Zetterlund som kommer från trafikbranschen. Men som jag sa tidigare, förra kongressperioden hade vi revisorer där två stycken kom från samma bransch och jag hävdar fortfarande att det har ingenting att göra med att man inte kan vara revisor. För övrigt anser valberedningen att det förslag vi har lagt täcker upp precis de bitarna som Camilla säger. Jag yrkar fortfarande bifall till valberedningens förslag.

Kongressen beslöt

att välja Sandra Altamirano, Martin Rapp och Stefan Zetterlund till förbundsrevisorer enligt valberedningens förslag.

Omröstning

Stefan Zetterlund	185
Sandra Altamirano	165
Martin Rapp	151
Mikael Andersson	37
Petra Sviberg	62

b) Tre ersättare för förbundsrevisorerna

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Då är det den sista pusselbiten och det är också ett genomtänkt förslag från valberedningen. Vi föreslår följande samt att valet genomförs med acklamation:

Valberedningens förslag till tre ersättare för förbundsrevisorerna:

Petra Sviberg, förste ersättare

Claes Söderling, andre ersättare

Kjell Åke Sommersyd, tredje ersättare

Övriga nominerade:

Mikael Andersson

Debatt

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Jag jobbar som lokförare på pendeln i Stockholm och representerar i dag Seko Spårtrafik. Å delegationens vägnar vill jag yrka bifall för valberedningens förslag till revisorsersättare.

Camilla Hjelm: Jag och Seko Posten står bakom valberedningens förslag och vill plädera för Claes Söderling. Claes är huvudskyddsombud i Seko Posten, klubb Väst. Han står för ordning och reda och har stor och mångårig vana av styrelsearbete och föreningsverksamhet. Han har suttit som revisor i en socialdemokratisk förening och två reumatikerföreningar. Jag yrkar alltså bifall till valberedningens förslag.

Christer Hallkvist, Seko Kriminalvården: Jag tänker inte vara långrandig utan jag föredrog ju vad vi hade för syn på Mikael Andersson innan. Vi yrkar på Mikael Andersson som revisorsersättare.

Margareta Olofsson: Jag vill också berömma valberedningen för ett gott utfört arbete. Så vill jag också yrka bifall till valberedningens förslag till revisorsersättare i sin helhet, och speciellt vill jag prata om Claes Söderling, andre ersättare. Jag känner ju Claes också från min egen organisation Seko Posten där han för närvarande har flera förtroendeuppdrag. Han är känd som en förtroendeingivande person, han är alltid intresserad, noggrann och påläst facklig företrädare. Från Claes kommer det ofta frågor som både leder oss framåt men ger oss också eftertanke. Hans kunskap om Seko är stor. Detta sammantaget visar att han håller ordning och reda på sig. I uppdraget som revisorsersättare borde Claes passa som handen i handsken. Jag yrkar bifall till valberedningens förslag.

Ann-Christine Gerdin: Vi från branschen vill yrka bifall på valberedningens förslag.

Ola Brunnström, Seko BO Spårtrafik: Även i den här frågan yrkar vi från branschorganisation Spårtrafik bifall på valberedningens förslag.

Kongressen beslöt

att välja Petra Sviberg som första ersättare, Claes Söderling som andre ersättare och Kjell-Åke Sommersyd som tredje ersättare för förbundsrevisorerna enligt valberedningens förslag.

Omröstning

Petra Sviberg	197
Claes Söderling	192
Kjell-Åke Sommersyd	178
Mikael Andersson	42

c) En auktoriserad revisor

Förslaget är Gunnar Tullberg från PwC.

Kongressen beslöt

att välja Gunnar Thullberg, PwC, som auktoriserad revisor.

d) En ersättare för auktoriserad revisor

Föreslaget är Christine Wikström från PwC.

Kongressen beslöt

att välja Christine Wikström, PwC, som ersättare för auktoriserad revisor.

Kongressordförande: *Mikael Johansson*

Huvudsekreterare: *Anneli Jonsson*

DAGORDNINGENS PUNKT 25

Verksamhetsplan 2021-2025

Verksamhetsplan 2021-2025

Förord

Det är i samtalen på arbetsplatsen som vi i grunden bygger förtroende. Det är där vi hämtar mandat att förändra, förbättra och utveckla vår verksamhet och organisation. Vi är med andra ord det medlemsnära förbundet. Som medlem i Seko ska man alltid uppleva trygghet och styrka i medlemskapet. Det ska helt enkelt göra skillnad att vara med i Seko. Tillsammans bygger vi styrka.

Medlemmar i Seko ska alltid känna att vi anstränger oss för att ge bästa möjliga hjälp och service. Vi ska leverera förhandlingsresultat och ett medlemskap som ger mervärden, vi ska ha rimliga handläggningstider i medlemsärenden och vi ska kännetecknas av att vi alltid har ett vänligt bemötande i kontakterna med våra medlemmar. Vi följer våra grundläggande värderingar om allas lika värde och rätt och de policys som beslutats av kongressen, representantskapet eller förbundsstyrelsen. Förtroende tar lång tid att bygga upp men går snabbt att förlora. Vi lever därför som vi lär. Medlemmar, förtroendevalda och anställda ska alltid ha möjlighet att signalera om något är fel, på sina villkor. Vi har därför en visseblåsfunktion där man antingen kan signalera anonymt eller öppet.

Seko ska ha en hög tillgänglighet när medlemmar vill komma i kontakt med oss oavsett vilket kontaktsätt man väljer. Tillgängligheten handlar om såväl närvaro på arbetsplatserna, telefontider och mejl som genom andra kommunikationsvägar.

Vi ska upprätthålla det goda förtroendet vi har till medlemmarna och utveckla förmågan att göra saker utifrån medlemmarnas perspektiv. Vår ambition är att det vi gör ska bli rätt och kännas tydligt. Det viktigaste i detta är bemötandet, att vi uppfattas som hjälpsamma, respektfulla, förtroendeingivande och kunniga.

Som anställda och förtroendevalda i Seko ska vi alltid visa respekt för medlemmar som behöver vår hjälp. Medlemmarna ska känna trygghet i att vi anstränger oss så långt det är möjligt och att alla ska bli korrekt och rättvist behandlade. Även i vårt interna arbete bär vi med oss insikten om att vårt uppdrag handlar om att ge service och stöd till medlemmar och att det många gånger kräver lite extra ödmjukhet av oss som anställda och förtroendevalda.

Utan Sekos medlemmar stannar Sverige, och utan medlemmarna stannar Seko.

Inledning

Vi lever idag i en föränderlig tid. Utmaningarna för facket är stora och det ställs allt större krav på oss att snabbt kunna fatta beslut för att matcha nya utmaningar och händelser i vår omvärld. Det kan vara politiska beslut som

verkställs eller förändringar inom våra verksamhetsområden som påverkar medlemmarna och oss som organisation.

Det finns inga skäl att ändra på våra fackliga grundvärderingar eller att ändra på själva grunduppdraget, att värva medlemmar och teckna kollektivavtal. Däremot behöver vi hitta och utveckla nya vägar och metoder för att hantera de förändringar vi möter. I kongressprogrammet, Seko Framtid, beskrivs några av de perspektiv vi behöver ha med oss framöver. Värt att ta med sig är också de förändringar av samhället som Covid 19-pandemin fört med sig. Främst i form av att det påskyndat teknikanvändandet och förändrat våra beteenden. Detta kan, rätt hantlat, bidra till en ökad demokrati och möjliggöra att fler exempelvis kan delta på medlemsmöten. Vi har redan sett exempel på klubbar som ökat antalet medlemmar på möten dramatiskt genom att genomföra de digitalt. Men mötesverksamheten är en sak. Våra medlemmar är i huvudsak fysiskt på arbetsplatsen oavsett pandemi eller inte. Digitala möten ska ses som ett komplement, inget slår det fysiska mötet på arbetsplatserna.

Samhällsklimatet hårdnar, i takt med att den politiska världskartan ritats om. Fler och fler länder i Europa präglas av att högerpopulistiska och ibland även extrema partier får inflytande. Ibland till och med avgörande inflytande. Detta skapar självklart en framtidsoro och en osäkerhet över vad som kan hända, inte minst när vi går till val i Sverige 2022. Hittills har den socialdemokratiskt ledna regeringen i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik då det så kallade Januariavtalet är styråran för regeringens politiska agenda. Klassklyftorna växer, orättvisorna i socialförsäkringarna består, välfärden utmanas och tryggheten på arbetsmarknaden har fått sig en ordentlig törn. Sverigedemokraterna har etablerat sig som ett av de tre största i riksdagen med en agenda som bygger på polarisering och populism. Partiets nazistiska rötter lyser igenom och vi påminns med jämna mellanrum om den tvivelaktiga människosyn företrädare för detta parti har. Sverigedemokraterna framstår alltmer som det fackföreningsfientliga parti det är, genom att i riksdagen rösta emot viktiga förslag som skulle innebära förbättringar för våra medlemmar. Trots detta säger sig många medlemmar i LO-förbunden sympatisera med Sverigedemokraterna.

Arbetslivet genomgår också stora förändringar. Vi ser en polariserad arbetsmarknad, där det är alltför vanligt att den som väl får ett jobb, sällan får en tillsvidareanställning. Vi har sett SMS-jobb och behovsanställningar breda ut sig i en allt större skala. Det drabbar ofta de som kanske har störst behov av en fast inkomst, det vill säga unga som inte kan skaffa eget boende eller ta ett banklån. Vi ser också helt nya "anställningsformer" växa fram. Det finns redan skrämmande exempel inom transportbranschen. Allmän visstid och "hyvling" har etablerat sig, såväl som begrepp, som en verklighet för många medlemmar.

Samtidigt med detta ser vi ökande digitalisering och automatisering av arbetslivet. Klimatet på våra arbetsplatser hårdnar och den psykiska ohälsan blir ett alltmer vanligt problem. Det allt hårdare samhällsklimatet har även letat sig in där våra medlemmar arbetar. Hot, våld och trakasserier är vardag inom flera av förbundets branscher. En oacceptabel utveckling som måste stoppas. Ingen ska behöva vara rädd för att gå till jobbet.

På kongressen 2017 antogs en verksamhetsplan för kongressperioden. Med den som utgångspunkt har förbundsstyrelsen årligen fastställt prioriterade frågor och områden. Förbundsstyrelsen tycker att den modellen har fungerat väl och föreslår:

att kongressen beslutar att fastställa dokumentet verksamhetsplan 2021–2025.

att kongressen beslutar att förbundsstyrelsen varje år beslutar att fastställa prioriterade områden med verksamhetsplanen 2021–2025 som utgångspunkt.

att förbundets olika delar tar fram årliga aktivitetsplaner utifrån de prioriterade områdena.

att representantskapet följer upp och vid behov reviderar de prioriteringar som fastställts av förbundsstyrelsen.

Utgångspunkt

I detta dokument pekar vi ut var vi behöver lägga fokus och vad som behöver prioriteras för att uppnå de övergripande målen. Målet är att vi ska bli fler medlemmar och stärka vår roll i förhandlingar och på arbetsmarknaden.

Kollektivavtal och organisering är ryggraden i vårt fackliga arbete och får aldrig prioriteras ned. Båda dessa områden innebär stora utmaningar.

En av våra största utmaningar, i synnerhet bland LO-förbunden, är att antalet medlemmar över tid har minskat. Det finns många förklaringar till detta, men den största anledningen är den omfattande strukturomvandlingen och digitaliseringen i samhället och på arbetsmarknaden. Våra traditionella organisationsområden har i denna kontext gått igenom genomgripande förändringar med stora personalminskningar som följd. För att ta ett tydligt exempel har PostNord under decennier minskat sin personalstyrka med i genomsnitt tusen anställda varje år. Sammantaget ställer denna utveckling höga krav på oss att dels maximera organisationsgraden, men också att hitta andra områden att organisera medlemmar på om vi ska kunna behålla vår styrka.

En annan utmaning är att vi, tillsammans med de övriga LO-förbunden åtagit oss att halvera löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Detta ska vara klart senast 2028 enligt fastlagda styrdokument. Vi ska också minska skillnaderna mellan arbetare och tjänstemän. Det innebär att vi måste kraftsamla i alla avtalsrörelser om målet ska kunna nås. Vi måste också fråga oss om vi ytterligare kan bidra till minskade gap i de lokala löneförhandlingarna. Tiden går snabbt och förändringar går långsamt. Vi har tidigare konstaterat att nuvarande lönebildningsmodell inte är optimal för att nå dessa mål. Vi behöver därför fortsätta arbetet med att förändra denna och bygga allianser med andra, även utanför samarbetet inom 6F.

VERKSAMHETSPLAN 2021-2025

Vi behöver agera utifrån de signaler vi ser om förändringar av arbetsmarknaden, som kommer i kölvattnet av en ökad digitalisering, strukturomvandling och internationalisering. Detta samtidigt som vi ständigt arbetar för att teckna avtal med nya arbetsgivare inom våra befintliga branscher.

Vi behöver ständigt arbeta för att bli fler medlemmar. Grunden för detta är vår verksamhet på arbetsplatserna. Men vi måste samtidigt ta fram strategier för hur vi möter medlemmar och blivande medlemmar som inte har någon fast arbetsplats.

Ska vi klara våra grunduppgifter krävs det att vi alla hjälps åt. Varje förtroendevald och varje anställd har som främsta skyldighet att värva och behålla medlemmar och att bidra till att vi klarar vår förhandlingsverksamhet. Mycket har gjorts men mer finns att göra.

Allt vi gör, säger och skriver måste genomsyras av våra fackliga värderingar om allas lika värde och rätt. Självklart ska vi aktivt i förhandlingsverksamheten och i arbetsmiljöarbetet säkerställa att alla behandlas lika. Men det gäller också hur vi är mot varandra. Att vi lever som vi lär. Hör vi nedsättande kommentarer om någons etniska bakgrund, språkkunskaper, kön, sexuell läggning eller religion, måste vi visa att det inte är acceptabelt i Seko.

Vi måste ständigt se över hur vi använder våra gemensamma resurser. Det krävs strukturella förändringar som innebär att vi pressar ner våra kostnader men det krävs också att vi verkligen prioriterar rätt saker. Vi måste alla fråga oss om det vi tänker göra bidrar till att vi klarar målen i verksamhetsplanen. Är svaret nej bör vi fundera på om vi i stället borde satsa vår tid och våra resurser på ett bättre sätt.

Kollektivavtal och lönebildning

Grunden för vår existens och för möjligheten att teckna starka kollektivavtal är att vi är många och att vi lyckas upprätthålla en hög organisationsgrad och dessutom öka den. Utan kollektivavtal inga medlemmar – utan medlemmar inga kollektivavtal.

När vi uppvisar styrka i förhandlingsverksamheten och gör bra uppgörelser, ökar vi också möjligheten till att

rekrytera nya medlemmar. I de avtalsrörelser där vi tagit fajten för medlemmarnas villkor ser vi också påtagliga ökning av antalet medlemmar. Kollektivavtalen är basen, vårt grundläggande uppdrag.

Ett självklart mål är alla arbetsplatser där vi har medlemmar också ska ha kollektivavtal. Detta garanterar att alla våra medlemmar har en grundläggande trygghet, får löneökningar, inbetalningar till tjänstepension och andra trygghetsaspekter som ett kollektivavtal medför. Sedan länge pågår vidare ett arbete med att stärka de centrala avtalen, ett arbete som måste fortsätta. Förhandlingsverksamhet har en tradition med en kraftig överrepresentation av manliga förhandlare. Detta är omodernt och kräver målmedvetet arbete för att bryta. Vi tar steg åt rätt håll men vi måste fortsätta arbeta med att öka antalet kvinnliga förhandlare.

Seko har länge, tillsammans med förbunden inom 6F, kritiserat den lönebildningsmodell vi har idag där exportsektorn sätter lönenormen för hela arbetsmarknaden. Grunden i förbundens kritik ligger i att vi saknar större inflytande över något så centralt som lönernas nivå. I dagens lönebildningsmodell finns mycket bra. Men det finns två svaga punkter:

1. Den breda legitimiteten för lönenivån i de centrala avtalen saknas.
2. Lönebildningen cementerar dagens löneskillnader.

När man framför kritik mot något bör man också ha ett svar på vad som är alternativet. Seko och 6F tog därför fram alternativ till nuvarande lönebildningsmodell som ett resultat av ett flerårigt gemensamt projekt. Arbetet med att sprida kunskap och bilda opinion kring detta arbete bör fortsätta. Vi är medvetna om att motståndet mot att förändra modellen är stort, såväl hos motparter som hos kollegor inom andra fackförbund. Men vårt grunduppdrag är att försvara våra medlemmars intressen och försvara och driva de mål som vi gemensamt beslutat inom LO. Seko har starkt bidragit till att etablera en modell, den så kallade krontalsmodellen, i syfte att minska löneskillnaderna på arbetsmarknaden. Modellen bygger på att medlemmar som lönemässigt ligger under en viss brytpunkt (månadslön), får löneökningar i krontal som motsvarar det procentuella "märket" på den månadslön som förhandlas fram som brytpunkt. Denna modell är viktig att fortsätta utveckla, i synnerhet när det gäller att få brytpunkten att bli så hög som möjligt.

Organisera och rekrytera medlemmar

Att organisera och rekrytera medlemmar är ett prioriterat område. Under kongressperioden kommer arbetet att intensifieras ytterligare.

Den viktigaste och mest effektiva metoden för att ha nöjda medlemmar är kunniga och närvarande förtroendevalda på arbetsplatsen. Det är på de arbetsplatser där facket syns, hörs och tar tag i de problem som medlemmarna upplever, nöjdheten är som störst. En stor utmaning under kongressperioden blir att stärka våra arbetsplatsorganisationer. Arbetet med att stärka det lokala facket och de förtroendevalda som är nära medlemmarna fortsätter.

Vidare är det viktigt att framgent fortsätta uppmuntra lokala rekryteringsprojekt. Den delen av förbundet som arbetar med förhandlings- och branschverksamhet måste ta ett större ansvar för organiseringsarbetet.

Seko måste också ta ansvar för våra framtida medlemmar, det vill säga de som ännu inte kommit ut i arbetslivet. Det görs genom deltagande i tvärfackliga aktiviteter, som skolinformation och information på SFI-utbildningar. Dessa aktiviteter samordnas inom LO.

Seko i politiken

Oavsett vilken politisk majoritet som styr, i Sverige och EU, kan vi konstatera att våra medlemmars förutsättning i branscherna är beroende av politiska beslut. Basen för det näringspolitiska arbetet är arbetsplatsen. Det är där kunskapen finns om yrkesfrågor och det egna arbetet. Klubbarna och deras paraplyorganisationer har en avgörande roll för att nå framgång i dessa frågor. I de frågor som har en regional koppling har våra regioner en roll i att bistå förbundet och branscherna i våra gemensamma krav.

Centralt ska Seko arbeta med att påverka politiker och samhällsdebatten i de näringspolitiska frågor som är viktiga för våra medlemmar. Det handlar om att skriva rapporter och ta fram politiska förslag som gör skillnad för våra medlemmar.

Det facklig-politiska arbetet hör ihop med det näringspolitiska. Seko ska arbeta facklig-politiskt för att kunna påverka Socialdemokraterna i frågor som är viktiga för våra medlemmar. Sekos medlemmar är beroende av politiska beslut. Det handlar inte bara om att påverka Socialdemokraterna. Lika viktigt är att påverka andra politiska partier. Vi jobbar däremot inte med att påverka partier och politiker som inte delar uppfattningen om alla människors lika värde och rätt.

Seko ska särskilt titta på hur vi kan öka och maximera vårt politiska inflytande. Förbundet måste vara en viktig "speaking-partner" och kravställare mot politiska partier i syfte att påverka i en riktning som är till gagn för våra medlemmar. Här ska Seko arbeta med att ta fram gedigna faktaunderlag och utredningar. I mötet med politiker och i samhällsdebatten är det avgörande att Seko kan stå på korrekt fakta när krav lyfts fram.

Det är även valår under kongressperioden, år 2022. Utgångspunkten i Sekos fackliga valrörelse är att driva frågor som är viktiga för förbundets medlemmar. Grundläggande är att mobilisera medlemmarna att rösta, för att vara med och påverka framtiden och nyttja sin demokratiska rättighet. Förbundet samordnar den fackliga valrörelsen på central nivå i nära samarbete med de fackligt-politiskt ansvariga i den demokratiska organisationen.

En tydlig röst

Opinionsbildning har med åren blivit ett allt viktigare instrument för att stärka det fackliga arbetet. Opinionsinsatser riktade mot allmänheten är ett stöd i vårt arbete att påverka olika beslutsfattare. Opinionsbildning är vidare ett avgörande verktyg i förhandlingsverksamheten. Vår opinionsbildning ska i första hand vara koncentrerad till målen i verksamhetsplanen.

Såväl opinionsbildningsarbetet som övrig kommunikativ verksamhet, kräver ofta betydande resurser. Vi ser också tydliga förändringar i människors sätt att kommunicera och vilka verktyg som på bästa sätt kan användas i vår kommunikation internt och externt. Det är oerhört viktigt att då och då ta ett helhetsgrepp. Seko ska löpande utveckla kommunikationen såväl internt som externt och ligga i framkant när det gäller nya kommunikationskanaler. Sociala medier är en plattform som får ökad betydelse i opinionsarbetet där förbundet under föregående kongressperiod tagit stora kliv. Detta arbete ska även fortsätta framöver. Vidare ska den interna kommunikationen utvecklas. Det har aldrig funnits så många verktyg för kommunikation som nu och möjligheten att löpande kommunicera med såväl medlemmar som förtroendevalda är stora, och kostnadseffektiva.

Seko internationellt

Seko har alltid varit engagerade i den internationella fackliga verksamheten och i olika biståndsprojekt. I många länder behövs de svenska förbunden som stöd till fackföreningar under uppbyggnad och i olika demokratiprojekt. Självklart ska vi även fortsatt engagera oss i det internationella arbetet men även detta är en verksamhet som ibland kräver att vi tar ett helhetsgrepp. Vi kan se i olika trendmätningar att just solidaritetsfrågor är något som unga brinner för. Ett viktigt perspektiv för oss som fackförbund är just att fånga upp engagemang. Vi bör på olika sätt försöka fånga upp ungas engagemang i solidaritetsfrågor i vår internationella verksamhet. Det är också viktigt att de projekt vi engagerar oss i internationellt har en tydlig koppling till våra medlems- och yrkesgrupper. Detta ökar legitimiteten för detta arbete och kan bidra till att ett ännu större engagemang.

Många politiska beslut som påverkar våra medlemmar fattas utanför Sveriges gränser. Det kan handla om alltifrån minimilönelagstiftning, arbetstidsdirektiv, direktiv som har en direkt påverkan på våra branscher till frågor om exempelvis klimat. Det är vår skyldighet att göra allt vi kan för att påverka även dessa beslut. Vi gör det främst genom att påverka de fackliga internationaler där vi är medlemmar, genom LO till Europafacket, och när det krävs genom att direkt påverka politiker och andra beslutsfattare inom EU. Internationellt arbete kräver tålamod och uthållighet då processerna ofta är mer komplexa och långsamma jämfört med de inhemska beslutsprocesserna.

Studier

Kunniga och närvarande förtroendevalda är en viktig nyckel för att medlemmarna ska känna sig nöjda med Seko. Förbundet har över 6 000 "ambassadörer" som i hög utsträckning skapar medlemmarnas bild av Seko. Historiskt sett har fackföreningsrörelsen varit skickliga på "internutbildning". Studieverksamheten har varit en viktig grundpelare i den fackliga verksamheten. Utvecklingen har dock gått åt fel håll. Vi får numera till och med signaler om att utbildningar ställs in för att för få anmält intresse att delta.

Eftersom vi ser en tydlig koppling mellan nöjda medlemmar och kunniga och närvarande förtroendevalda så behöver studieverksamheten fortsätta att prioriteras upp. Det krävs ett kunskapslyft bland såväl kommande som befintliga förtroendevalda. Men vi behöver också satsa ytterligare på att få medlemmar att gå medlemsutbildning. Detta är ett bra sätt för att medlemmar ska få en fördjupad kunskap om meningen med föreningen. Dessutom är detta ett första steg när det gäller att få medlemmar att intressera sig för att bli fackligt aktiva.

I grunden handlar studieverksamheten om att stärka den fackliga organisationen. Vi behöver vässa organisationen, bli fler förtroendevalda och bli mer effektiva. Under kongressperioden genomförs därför en organisationsutredning i syfte att göra oss starkare som organisation.

Vi behöver också vara kreativa och hitta lösningar för studieverksamheten. Pandemin har tvingat oss att hitta nya och andra former för såväl mötesverksamhet som för studierna. Erfarenheten av det bör användas även framgent. Det kan exempelvis handla om att utveckla e-learning som ett alternativ/komplement till traditionella kurser.

Trygghet i arbetslivet

Frågor om arbetsmiljö och trygghet blir allt viktigare för Sekos medlemmar. Ett övergripande budskap är att "man inte ska vara rädd på jobbet". Inom vissa av förbundets områden handlar till och med budskapet om att "ingen ska dö på jobbet". För flera av förbundets medlemsgrupper är tyvärr rädslan på jobbet numera en faktor. Seko ska på olika sätt fortsätta att ta fajten för medlemmarna i dessa frågor.

Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö. De senaste årens diskussioner om förändringar i LAS är ett annat perspektiv med tydlig trygghetsprofil. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha. Vi kan nu konstatera att politikerna är på väg att göra genomgripande förändringar i LAS som en konsekvens av Januariavtalet. I skrivande stund har även delar av arbetsmarknadens parter slutit avtal med Svenskt Näringsliv där man gjort förändringar i såväl turordningsregler som ur vårt perspektiv det heliga begreppet, saklig grund. Som betalning har man fått mindre justeringar när det gäller bland annat omställning och allmän visstid. Seko är och har varit kritiska till såväl förändringarna som att politiken lägger sig i frågor som parterna bäst hanterar. Vi ska fortsätta ta kampen för våra medlemmars trygghet på olika sätt, såväl när det gäller politisk påverkan, opinionsbildning och i avtalsrörelser. Men det handlar inte bara om trygghet i anställning. Det handlar också om trygghetsfrågorna om man blir sjuk, arbetslös eller när man går i pension. Försämringarna när det gäller socialförsäkringarna och pensionen är påtagliga och slår extra hårt mot kvinnor och medlemmarna inom LO-kollektivet.

Klimatfrågan

Klimatet är en ödesfråga för oss alla. Det är dessutom en fråga som påverkar Sekos branscher och medlemmar. Bland ungdomar är klimatfrågan en av de viktigaste politiska frågorna. Ungdomar är också våra potentiellt framtida medlemmar. Vill vi vara ett relevant fackförbund för de måste vi ta klimatfrågan på allvar och arbeta aktivt med den. Vi vet också att klimatförändringarna direkt kommer påverka väldigt många av våra medlemmars vardag, både på jobbet och i privatlivet. Ett förändrat klimat kommer leda till att exempelvis väg, ban- och infrastrukturprojekt kommer att ha annorlunda konstruktionstekniska utmaningar än de som finns idag. Detta leder bland annat till att behovet av uppdaterade riskanalyser ur ett arbetsmiljöperspektiv. Likaså gäller för området energi där exempelvis antalet stormfällda träd väntas öka och nya energikällor kommer att öka i betydelse. Med ett varmare klimat kommer också annorlunda arbetslivsutmaningar för post-, försvar-, och civilverksamhet. Vi behöver vara med och sätta dagordningen kring våra medlemmars intressen. Vi kommer aldrig ha lika mycket kompetens

i denna fråga som expertmyndigheter eller forskare. Däremot har vi ett försprång utifrån våra gemensamma erfarenheter från verkligheten. Många av de förslag som presenteras upplevs inte vara anpassade till vanligt folk. Framtidens klimatpolitik och omställning behöver därför utgå från bland annat Sekos medlemmar. Därför måste Sekos arbete med klimatfrågan utvecklas.

Sekos grundläggande värderingar

Seko är en idéburen och demokratisk organisation. Sekos grundläggande värderingar bygger på uppfattningen om alla människors lika värde och rätt och på individens frihet genom kollektivets styrka. Det innebär att vi alla har ett ansvar att arbeta förebyggande mot fördomar och diskriminering. Sekos företrädare på alla nivåer måste visa i handling, och inte bara ord, att vi står upp för detta. Det förebyggande arbetet handlar om att skapa det öppna Seko, där alla känner sig respekterade, oavsett kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning och ålder.

Debatt

Förbundsordförande Valle Karlsson: Då har vi kommit till den frågan som vi debatterade en del på förmiddagen och då ska vi ta verksamhetsplanen. Det är den som gäller för kommande kongressperioden och med andra ord den styråren som hela organisationen ska ha de kommande åren i verksamheten. Våra fackliga grundvärderingar ligger fast. Det handlar i grunden om att värva medlemmar och teckna kollektivavtal. Däremot behöver vi hitta och utveckla nya vägar och metoder för att hantera de förändringar vi möter. I kongressprogrammet Seko Framtid som ni ska behandla i oktober beskrivs några av de perspektiv som vi behöver ha med oss framöver. Kongressombud, i verksamhetsplanen 2021–2025 pekar vi ut var vi behöver lägga fokus och vad som behöver prioriteras för att uppnå de övergripande målen. Målet är att vi ska bli fler medlemmar och stärka vår roll i förhandlingar och på arbetsmarknaden. Vi pekar i verksamhetsplanen ut nio områden som bör prioriteras under den kommande perioden.

För det första: Kollektivavtal och lönebildning. Grunden för vår existens och för möjligheten att teckna starka kollektivavtal är att vi är många och att vi lyckas upprätthålla en hög organisationsgrad och dessutom öka den. Utan kollektivavtal inga medlemmar – utan medlemmar inga kollektivavtal. Ett självklart mål är att alla arbetsplatser där vi har många medlemmar också ska ha kollektivavtal. Detta garanterar att alla våra medlemmar har en grundläggande trygghet, får löneökningar, inbetalningar till tjänstepension och andra trygghetsaspekter som ett kollektivavtal medför.

För det andra: Organisera och rekrytera medlemmar. Under kongressperioden bör arbetet intensifieras ytterligare. Den viktigaste och mest effektiva metoden för att ha nöjda medlemmar är kunniga och närvarande förtroendevalda på arbetsplatsen. Det är på de arbetsplatser där facket syns, hörs och tar tag i de problem som medlemmarna upplever nöjdheten är som störst.

För det tredje: Seko i politiken. Oavsett vilken politisk majoritet som styr i Sverige och EU kan vi konstatera att våra medlemmars förutsättningar i branscherna är beroende av politiska beslut. Basen för det näringspolitiska arbetet är arbetsplatsen. Det är där kunskapen finns om yrkesfrågor och om det egna arbetet. Klubbarna och deras paraplyorganisationer har en avgörande roll för att nå framgång i dessa frågor. I de frågor som har en regional koppling har våra regioner en roll i att bistå förbundet och branscherna i våra gemensamma krav.

För det fjärde: Vi ska vara en tydlig röst. Opinionsbildning har med åren blivit ett allt viktigare instrument för att stärka det fackliga arbetet. Opinionsinsatser riktade mot allmänheten är ett stöd i vårt arbete att påverka olika beslutsfattare. Opinionsbildning är också ett avgörande verktyg i förhandlingsverksamheten. Vår opinionsbildning ska i första hand vara koncentrerad till målen i verksamhetsplanen.

För det femte: Det internationella perspektivet. Seko har alltid varit engagerade i den internationella fackliga verksamheten och i olika biståndsprojekt. I många länder behövs de svenska förbunden som stöd till fackföreningar under uppbyggnad och i olika demokratiprojekt. Vi bör på olika sätt försöka fånga upp ungas engagemang i soli-

daritetsfrågor i vår internationella verksamhet. Det är också viktigt att de projekt vi engagerar oss i internationellt har en tydlig koppling till våra medlemmar och yrkesgrupper. Det ökar legitimiteten för detta arbete och kan bidra till ett ännu större engagemang. Många politiska beslut som påverkar våra medlemmar fattas utanför Sveriges gränser. Det kan handla om alltifrån minimilönelagstiftning, arbetstidsdirektiv, direktiv som har en direkt påverkan på våra branscher i frågor om exempelvis klimat. Det är vår skyldighet att göra allt vi kan för att påverka även dessa beslut.

För det sjätte: Studieverksamheten. Vi får numera till och med signaler om att utbildningar ställs in för att för få har anmält intresse att delta. Detta är en allvarlig utveckling eftersom vi ser en tydlig koppling mellan nöjda medlemmar och kunniga och närvarande förtroendevalda, så behöver studieverksamheten fortsätta att prioriteras upp. Det krävs ett kunskapslyft bland såväl kommande som befintliga förtroendevalda, men vi behöver också satsa ytterligare på att få medlemmar att gå medlemsutbildning.

För det sjunde: Trygghet i arbetslivet. Frågor om arbetsmiljö och trygghet blir allt viktigare för våra medlemmar. Ett övergripande budskap är att man inte ska vara rädd på jobbet. Inom vissa av förbundets områden handlar det till och med om budskapet att ingen ska behöva dö på jobbet. För flera av förbundets medlemsgrupper är tyvärr rädslan på jobbet numera en faktor. Seko ska på olika sätt fortsätta att ta fajten för medlemmarna i dessa frågor. Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö. De senaste årens diskussioner om förändringar i LAS är ett annat perspektiv med tydlig trygghetsprofil. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha.

För det åttonde: Klimatfrågan. Klimatet är en ödesfråga för oss alla. Det är dessutom en fråga som påverkar Sekos branscher och medlemmar. Bland ungdomar är klimatfrågan en av de viktigaste politiska frågorna. Ungdomar är också våra potentiella framtida medlemmar. Vill vi vara ett relevant fackförbund för de unga måste vi ta klimatfrågan på allvar och arbeta aktivt med den.

För det nionde, sist men inte minst: Våra grundläggande värderingar. Seko är en idéburen och demokratisk organisation. Sekos grundläggande värderingar bygger på uppfattningen om alla människors lika värde och rätt, och på individens frihet genom kollektivets styrka. Det innebär att vi alla har ett ansvar att arbeta förebyggande mot fördomar och diskriminering. Sekos företrädare på alla nivåer måste visa i handling, och inte bara i ord, att vi står upp för detta. Det förebyggande arbetet handlar om att skapa det öppna Seko, där alla känner sig respekterade oavsett kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning och ålder.

Kongressombud, på kongressen 2017 antogs en verksamhetsplan för kongressperioden. Med den som utgångspunkt har förbundsstyrelsen årligen fastställt prioriterade frågor och områden. Förbundsstyrelsen tycker att denna modell har fungerat väl. Jag yrkar härmed bifall till förbundsstyrelsens förslag till verksamhetsplan och de åtgärder som finns beskrivna i handlingen.

Sedan är det så att det har kommit in ett antal ändringsförslag. Några stycken bedömer vi att det är egentligen texter som inte är några problem att korrigera.

Ändringsförslaget från Linnea Garli, som handlar om att under avsnittet "En tydlig röst" lägga betoning även på medlemsinformation så att det blir en balans mellan olika typer av kommunikation, är inga problem. Den kan vi ställa oss bakom.

När det gäller ändringsförslag från Jenny, när det gäller representation "För Seko är det grundläggande att alla medlemmar och förtroendevalda såväl nu som i framtiden känner sig välkomna och representerade i förbundet. Arbetet med intern representation ska därefter bedrivas offensivt i förbundets alla led". Samma sak med den, den kan bifallas.

Även ändringen från Jenny när det gäller ändringen i inledningens tredje stycke. Förslaget lyder så här: Hittills har den socialdemokratiskt ledda regeringen, med det så kallade Januariavtalet som styråra, i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik. Som en konsekvens av detta har den förda politiken delvis medfört kännbara försämringar för Sekos medlemmar. Den kan också bifallas.

Vi har ytterligare ett som handlar om förslag att vi ska stryka i inledningen, från Linnea Garli som tycker att vi ska ta bort texten som pekar mot Seko Framtid i inledningen. Det kan vi lätt ställa oss bakom och föreslås då att den meningen tas bort. Det förändrar ingenting i själva texten.

Vi kan också ställa oss bakom ett annat yrkande från Linnea Garli under stycket Seko Internationellt som handlar om att vi lägger till en mening som säger att vi även ska konstatera att Seko kan lära sig av det som händer i andra länder. Den kan också bifallas.

Sedan har vi fått några som vi inte är beredda att ställa oss bakom och som föreslås avslås. Det ena är ett yrkande från Viktor Risling att vi under avsnittet Trygghet i arbetslivet ska förtydliga att Seko inte ska ställa sig bakom ett eventuellt LO-beslut om att ansluta sig till LAS-överenskommelsen och aldrig kommer gå med på försämringar i arbetsrätten. Vi menar att det här är inte en fråga som ska skrivas in i verksamhetsplanen. Det är dessutom en aktuell fråga där vi inte vet slutresultatet. Det vore direkt dumt att i den här situationen föra in den här typen av text. Dessutom är det en subjektiv fråga när vi pratar om försämringar i arbetsrätten. Det som är möjligen en försämring för någon kan av andra uppfattas som en förbättring. Den föreslås avslås.

Samma sak gäller ändringsförslaget från Jenny som handlar om det facklig-politiska arbetet. Där i förslaget har Jenny tagit bort, och det är i tredje stycket under rubriken Seko i politiken. Där föreslås ordet Socialdemokraterna tas bort, i mitten av det textstycket. Vi menar fortsatt att den texten ska finnas kvar. Det hänger samman med att vi gör en åtskillnad i våra stadgar där vi samverkar med det Socialdemokratiska arbetarpartiet och så påverkar vi alla andra partier och så samarbetar vi inte eller påverkar tillsammans med partier som inte delar vår grunduppfattning när det gäller alla människors lika värde och rätt. Den föreslås avslås.

Samma med yrkandet från Linnea Garli, tillägg till en Tydlig röst. Där det föreslås att vi ska få in Sekotidningen som verktyg för medlemsinformation och folkbildning. Vi har ju pratat om det här tidigare i dag, att vi arbetar med många olika kanaler och vi har jobbat ganska intensivt med att vara tydligare i flera kanaler. Vi vill inte låsa fast oss vid att peka på en utan då skulle man behöva räkna upp alla utan vi föreslår att texten är som den är. Så den förändringen föreslås avslås. Tack för ordet så länge.

Debatt

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag har ju tidigare anföranden missat att säga vad jag jobbar med och det har alla andra kamrater gjort. Jag är arbetsmiljöinspektör på Arbetsmiljöverket. Med det sagt, två av mina yrkanden här har redan nämnts av Valle och då tänker jag att jag struntar i att redogöra för dem. Men jag vet inte om jag ska ta bort dem också. Jag låter dem stå kvar så länge. Jag skulle i alla fall vilja redogöra för ett av mina ändringsförslag, det som gäller Seko i politiken. Nu uppfattade jag det som att Valle redogjorde för att jag hade tagit bort ordet och begreppet "Socialdemokraterna". Det är bara delvis rätt för det är borttaget ur den meningen. Här handlar det om att det stycket tycker jag borde byggas om och ändras ordning i. Jag föreslår således att det i det tredje stycket under rubriken Seko i politiken ska framgå följande: "Det facklig-politiska arbetet hör ihop med det näringspolitiska. Sekos medlemmar är beroende av politiska beslut. Seko ska arbeta facklig-politiskt för att kunna påverka politiken i frågor som är viktiga för våra medlemmar. Påverkansarbete ska bedrivas mot Socialdemokraterna liksom mot andra partier, men aldrig mot partier och politiker som inte delar uppfattningen om alla människors lika värde och rätt". Jag menar att det här snarare är en redaktionell förändring och att ingen behöver vara rädd för att någon facklig-politisk samverkan med Socialdemokraterna hotas av det här utan det handlar snarare om att bygga om stycket så att det blir bättre. Tack.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Det var ju trevligt att höra att ens yrkanden gick igenom så där smidigt. Men det var ju ett som inte gjorde det och det var Sekotidningen. Jag saknar mål för Sekotidningen in i det här som jag tycker skulle vara en plan. Jag saknar också mål och planer för hur vi ska arbeta för att främja lokalt fackligt informationsarbete. Och jag saknar visioner om välinformerade medlemmar. Opinionsbildning är ju en sak och välinformerade medlemmar är en annan – och det yrkandet gick ju igenom, att det ska bli mer balans kring det.

Jag kan se här att glädjen är stor över att digitala lösningar är billigt och kostnadseffektivt. Men när det gäller

medlemsinformation tycker jag inte att det bara går att se på kostnader, för kostnader måste ju också sättas mot nyttan. Jag vet till exempel att i höst finns det en motion som ska behandlas om att arbetarrörelsen behöver fler egna tidningar – Sekotidningen är ju en egen tidning. Det är mycket om sociala medier här men det finns också frågor att ställa, kritik att lyfta och större diskussioner att föra om det. Hur stor kunskap har vi om att det är våra medlemmar som trycker på "like", interagerar och läser och inte enbart andra som är fackligt eller politiskt intresserade? Och hur kan vi arbeta med medlemsinformation och folkbildande och därmed stärkande av förbundet och de fackliga frågorna? Och hur kan vi i större utsträckning använda den befintliga Sekotidningen för informations-spridning? Vi ska ju inte bara syssla med opinion utan också med medlemsinformation. Och som svar då till dig, Valle, om det här med Sekotidningen. Man nämner ju specifikt sociala medier i verksamhetsplanen och då borde förbundets nationella medlemstidning, som har betydligt fler år på nacken, också kunna nämnas.

Sedan har jag några frågor. Jag tycker att det har varit lite luddigt med den här Organisationsutredningen som har nämnts ett par gånger under dagen. När är det tänkt att den ska starta? Vilka direktiv finns och vad är uppdraget och vilka ska sitta med i arbetsgruppen? Och när ska resultatet presenteras? Jag har inte förstått det, så det skulle jag gärna ha klagörande om eftersom det också handlar om verksamhetsplanen där. Men mitt yrkande kvarstår då att under avsnittet En tydlig röst, tydligt få in Sekotidningen som verktyg för medlemsinformation och folkbildning.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Det här om LAS, just för att det är en aktuell fråga. Just för att vi måste tydligt som kongress berätta för vår nyvalda förbundsstyrelse att vi går inte med på någonting. Därför vill jag ha in det här vi verksamhetsplanen. Det står lite luddigt om LAS, att det har varit ett problem. Det låter som en verksamhetsberättelse i den biten. Jag vill ha en tydlighet vad vi absolut inte kan gå med på. Och att vi inte kan gå med på försämringar i LAS är just en sådan tydlighet. Jag skulle kunna tänka mig att jämka mig med mitt yrkande och ta bort den sista biten av meningen. Alltså den biten heter "och aldrig kommer att gå med på försämringar i arbetsrätten", om Valle upplever det för subjektivt. Men jag kommer inte dra tillbaka mitt yrkande om att under avsnittet Trygghet i arbetslivet förtydliga att Seko inte ska ställa sig bakom en eventuellt LO-beslut om att ansluta sig till LAS-överenskommelsen. Oavsett hur aktuellt det är, oavsett hur viktigt det är, så är det här en ödesfråga för arbetarrörelsen. Vi måste kämpa för LAS och jag hoppas att kongressen tycker som mig.

Kongressordförande: Jag lånar min röst till Ioannis Konstantis som har teknikproblem: På tredje stycket i inledningen ändra till: Hittills den socialdemokratiskt ledda regeringen överenskommelse till en oacceptabel allians med andra borgerliga partier och det s.k. januariavtalet måste fördömas. Det är det yrkandet och då får vi ta för givet att han hade tänkt sig yrka bifall till det.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Jag börjar med att bemöta det Jenny säger. Det textstycke som i dag står i verksamhetsplanen lyder så här: "Det facklig-politiska arbetet hör ihop med det näringspolitiska", så långt var vi överens. "Seko ska arbeta facklig-politiskt för att kunna påverka Socialdemokraterna i frågor som är viktiga för våra medlemmar", och det är det här ordet i förslaget om jag läser rätt, Jenny, att man tar bort "Socialdemokraterna" i ditt textförslag. Och där är det för mig viktigt att vi ändå markerar upp att när det gäller Socialdemokraterna så har vi enligt våra stadgar inskrivet att vi ska samverka med Socialdemokraterna. Vilket innebär att det är vårt första alternativ och vi har en speciell ställning just till det partiet. Sedan fortsätter ju texten så här: "Det handlar inte bara om att påverka Socialdemokraterna. Lika viktigt är att påverka andra politiska partier. Vi jobbar däremot inte med att påverka partier och politiker som inte delar uppfattningen om alla människors lika värde och rätt." Jag tycker att det är en viktig distinktion och jag tycker att det är bra att det framgår av texten, så jag yrkar fortsatt bifall till att styrelsens grundförslag är kvar och att vi då avslår yrkandet från Jenny.

När det gäller Linneas som då pratade för Sekotidningen och tycker att det ska föras in. Då är det så att det binder ju åt alla håll och vi jobbar, som jag sa tidigare, väldigt mycket med att titta på vilka olika kanaler vi ska använda oss av. Vi använder oss mycket, mycket mer av sociala medier i dag. Jag tycker att den frågan kan vara öppen. Det innebär inte att man tar ett steg åt något håll utan att det här är någonting som den nya ledningen och den nya förbundsstyrelsen får jobba med under kongressperioden, att titta på hur vi gör det här. Både när det gäller opini-

onsbildning men också när det gäller att nå ut med information och annat till medlemmar eller förtroendevalda. Då föredrar jag att vi har den här öppna skrivningen som vi har i dag, så jag står kvar vid att vi inte ändrar den texten utan att vi håller nuvarande text. Alltså, avslag fortsatt till Linneas förslag.

När det gäller Viktors och Ioannis förslag så är det samma sak där, jag yrkar på att de ska avslås. Det är utifrån att det här är en dagsaktuell fråga med LAS och det som håller på att hända. Jag tycker, och det vet Viktor mycket väl, precis lika illa om det här som jag tror att Viktor gör. Däremot så tycker jag inte att det är en fråga som ska skrivas in i en verksamhetsplan som ska gälla kommande kongressperiod. Jag hoppas att ni i andra forum och i alla andra sammanhang får möjlighet att debattera den här frågan på djupet. Vi vet att förhandlingar pågår. Ingen vet vad resultatet blir. Förbundet kommer så småningom att behöva ta ställning till det här och jag hoppas verkligen att så många som möjligt kommer att bli involverade i den debatten. Men att utan att ha en ordentlig debatt i frågan bara försöka skriva in det i verksamhetsplanen, det tycker jag inte är ett bra sätt att hantera frågan på. Därför står jag kvar vid att vi yrkar avslag på de två yrkandena.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag tänkte nog att Valle skulle återkomma med att stå kvar vid avvisande av denna av de tre yrkandena som jag har lagt. Så jag passar på att ta tillbaka det för det är inte en prioriterad fråga för mig. Däremot skulle jag vilja nämna en annan fråga som jag tycker vore bra om den vore mer prioriterad, och det är den frågan som Viktor har lyft. Det vill säga att vara tydligare när det gäller vad som händer med LAS. Givetvis att tydliggöra att Seko som förbund aldrig kan acceptera förändringar i arbetsrätten som samtidigt är försämringar för Sekos medlemmar. Det tycker jag skulle vara ett ganska enkelt ställningstagande att lägga in i verksamhetsplanen. Så jag ställer mig bakom Viktors yrkande i det och föreslår att i stället för avvisande att man kommer från Valles håll med någon form av kompromissförslag. För det är ju på tapeten nu i och med LAS-diskussionerna, kompromisser. Här vill vi nog snarare inte hamna i ett läge där det har kompromissats så mycket så att det som är försämringar pratas bort som om det vore subjektiva förändringar och så vidare, att det blir kännbart på så sätt.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Det här är den egentliga anledningen till att jag ville skjuta den här diskussionen till oktober, för jag tror att vi kommer att bli kvar här ett litet tag och snacka om just den här frågan. Men nu blev det inte så och då får vi prata vidare om det. Valle, jag vet mycket väl att du är emot förändringar i LAS och det jag helt övertygad om att även Gabriella är. Men just därför är det väl väldigt lämpligt att vi har det här i vår verksamhetsplan, att vi är emot försämringar i LAS. Jag tror inte att det här är sista försämringen vi ser i LAS utan det här är bara början av en lång attack mot våra lagar och vårt skydd. Jag skulle gärna skriva in fler lagar i den här verksamhetsberättelsen som vi ska inte tillåta försämringar i. Nästa försämring är antagligen arbetstidslagen som de ger sig på, när det handlar om delade turer och liknande som är väldigt inne och är på tapeten just nu. Sedan vill jag också nämna Linneas förslag om Sekotidningen. Det är klart att vi borde ha med Sekotidningen i verksamhetsplanen. Det är en jätteviktig del av vår kommunikation och vi ska vara stolta över vår fantastiska tidning. Sekotidningen borde absolut vara med. Jag ställer mig helt bakom Linneas förslag där. Sedan fick aldrig Linnea svar på det här med Organisationsutredningen, så det skulle jag vilja påminna om, att ett sådant svar vore bra.

Mårten Pavlov, Seko Posten: Ja, kamrater, jag kan börja med att jag antar att frågan från Viktor inte var riktad till mig. Men eftersom jag var en av de som nämnde Organisationsutredningen tidigare så är det så att hela processen med Seko Framtid har under ganska lång tid varit med sikte på att slutrapporten ska behandlas på kongressen, vilket kommer ske i oktober. En av motionerna, som ganska många organisationer har skickat in, handlar om att den utredningen och slutrapporten ska mynna ut i en organisationsutredning. Och medskick till den utredningen kommer vi att kunna diskutera i oktober. Sedan vet jag inte om det var svar nog.

Men det jag egentligen ville prata om är just det här att skriva in att vi inte accepterar förändringar i LAS. Jag tror mig inte sticka ut hakan särskilt långt när jag säger att jag tror att vi är helt överens i den här församlingen om att vi inte önskar några försämringar i LAS. Men jag tycker också att en sådan skrivning lämpar sig ganska dåligt för att skrivas in i en verksamhetsplan. Har vi i så fall förbjudit våra förhandlare att gå med på en lösning där vi kanske får tre förbättringar och en försämring, för att det innebär en försämring? Jag skulle vilja säga att jag tycker att vår förbundsledning har varit tydliga i den här frågan. Man har drivit den på ett bra sätt och personligen tycker

jag på ett bättre sätt än många andra LO-förbund. Vi har varit tydliga och jag tror att vi kan vara väldigt, väldigt trygga med vad vår förbundsledning vill i den här frågan. Så det handlar inte om vad vi tycker och vad vi vill uppnå utan bara vad som är lämpligt att skriva i dokument eller inte. Jag tror att vi alla är överens men jag tycker att det är olämpligt att skriva in det i verksamhetsplanen.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Du är väldigt klok, Mårten. Och nu kommer vi till den här biten som är debatten. Där kom det ett förslag från Jenny att man skulle kunna skicka just biten kring LAS till beredningsutskottet för att försöka få in en lämplig formulering, där vi är tydliga med att LAS är viktigt för oss så att vi fortsätter att arbeta med det. Vi har ju valt ett beredningsutskott just för sådana här ändamål. Det var också bland annat därför som vi i början av dagen föreslog att vi skulle ta den här diskussionen som vi har nu, men vi ville inte ta beslut i dag utan flytta hela frågan med verksamhetsplanen till oktober. Det finns flera saker i den här än vad jag, Linnea och Jenny har tagit upp nu som vi tycker ska behöva beredas. Bland annat biten om studier är jättebra, men jag förstår inte vad vi vill göra över huvud taget. Det finns ingenting som berättar vad vi ska göra där och samma återkommer i alla bitar. Jag ser inte vad vi om fyra år, när vi sitter på kongress igen, ska kunna titta på den här verksamhetsplanen och bocka av saker: "Gjorde vi det här, gjorde vi det här, gjorde vi det här?" Det tycker jag att vi ska kunna göra och det är därför det är olyckligt att vi ska ta det här beslutet i dag i stället för i oktober. Men när det gäller just LAS kan jag tänka mig att vi skickar det till beredningsutskottet, om Valle kan gå med på det.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Mårten sa en del av det jag tänkte säga, så slipper jag det. Jag kan bara upprepa att som gammal förhandlare att det är synnerligen olyckligt att skriva in den här typen av text i en verksamhetsplan. Jag tror att vi måste ge de som förhandlar det förtroendet, och så får man värdera. Det är också så att vad som är försämringar, respektive förbättringar är lite grann upp till situation för situation. Du sa "förändringar", och jag tror att är det någonting vi vill ha i förbundet så är det förändringar. Vi vill ha ett antal förbättringar på ett antal frågor i LAS, så jag står kvar vid uppfattningen att det här är inte någonting som vi ska föra in i verksamhetsplanen. Däremot är jag den första att hålla med om att det här är viktiga frågor som behöver diskuteras. Men just nu avhandlar vi punkten Verksamhetsplan, och där tycker jag inte att den här texten ska föras in. Jag hoppas och tror att ni känner er trygga med hur vi har agerat fram till nu och jag känner mig i varje fall trygg i att den nya förbundsledningen kommer att hålla ungefär samma linje i den här typen av frågor framgent. Så jag står kvar vid ett avslag och bifall till grundförslaget från förbundsstyrelsen.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag vill påpeka att jag aldrig har sagt någonting om förändringar. Har jag sagt det så är det för att det är sent och vi sitter på övertid just nu. Självklart vill jag också se förändringar i LAS. Vi måste bli av med AVA:n och allt möjligt annat, hyvlingsmöjligheter och allting. Men däremot så kan vi med samma argumentation lita på att vår nya duktiga förbundsstyrelse – som jag också tror kommer att jobba bra med de här frågorna – kommer att använda sig av den skrivelse som man skriver in i verksamhetsplanen. Som till exempel att beredningsutskottet kan omarbete mitt yrkande så att det passar lite bättre in, det är jag helt okej med. Men att det då nämns att vi ska skydda våra lagar mot försämringar för våra medlemmar och att vi aldrig ska backa på den punkten.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Det här var årets snabbaste yrkandeskrivning. Men en sann pragmatisk människa som man är så försöker man kompromissa här. Nu har jag då yrkat på en ändring som hamnar under rubriken Trygghet i arbetslivet. Förslaget går ut på att man tar bort en mening som gör det här diffust, för man skriver att: "De senaste årens diskussioner om förändringar i LAS är ett annat perspektiv med tydlig trygghetsprofil". Och jag kan säga att jag själv och de flesta som jag känner har inte känt oss särskilt trygga i de diskussionerna. De diskussionerna har aldrig haft någon tydlig trygghetsprofil. Snarare har de haft en otrygghetsprofil. Därför föreslår jag att den meningen tas bort, eftersom den är obegriplig, och ersätts med följande skrivning: "Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö utan också i allra högsta grad om vårt anställningsskydd. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha". Det är således förslaget.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Tack Jenny. Jag bara läser den lite lugnt och stilla. Jag fick den i min hand precis nu, så jag ska se vad det är som ska stå där: "Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö, utan också i allra

högsta grad om vårt anställningsskydd. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha.” Det känns spontant som en helt okej skrivning. Då ska jag bara se i vilket sammanhang. Den texten kan bifallas.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Därmed drar jag tillbaka mitt yrkande och ställer mig bakom Jennys yrkande. Jag vill påminna om att det fortfarande är en kvar där som vi inte är överens om och det är biten om Sekotidningen, som vi gärna försvarar fortfarande. Att nog ska vi ha en Sekotidning inskriven i vår verksamhetsplan. Den får gärna förbättras och bli ännu bättre och utvecklas ännu mer.

Följande förslag förelåg

- Jenny Bengtssons yrkande att inledningens tredje stycke och följande mening: ”Hittills har den socialdemokratiskt ledda regeringen i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik då det så kallade Januariavtalet är styråran för regeringens politiska agenda” ska ändras till: ”Hittills har den socialdemokratiskt ledda regeringen, med det så kallade Januariavtalet som styråra, i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik. Som en konsekvens av detta har den förda politiken delvis medfört kännbara försämringar för Sekos medlemmar.”
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Linne Garlis yrkande att under avsnittet Inledning, i andra stycket, stryka det som hänvisar till Seko Framtid eftersom Seko Framtid ännu inte behandlats av kongressen.
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Jenny Bengtssons yrkande att följande tillägg görs efter sista meningen i fjärde stycket under rubriken Verksamhetsplan 2021–2025: För Seko är det grundläggande att alla medlemmar och förtroendevalda, såväl nu som i framtiden, känner sig välkomna och representerade i förbundet. Arbetet med intern representation ska därför bedrivas offensivt i förbundets alla led.
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Linnea Garlis yrkande att under avsnittet En tydlig röst lägga betoning även på medlemsinformation så att det blir en balans mellan de olika typerna av kommunikation (medlemsinformation och opinionsbildning).
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Jenny Bengtssons yrkande att under rubriken Trygghet i arbetslivet, andra styckets inledande tre meningar ändra till: ”Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö, utan också i allra högsta grad om vårt anställningsskydd. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha.”
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Linnea Garlis yrkande att under avsnittet Seko internationellt även få in något om att vi inom Seko kan lära oss av andra länder.
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till förslaget.
- Linnea Garlis yrkande att under avsnittet En tydlig röst tydligt få in Seko-tidningen som verktyg för medlemsinformation och folkbildning.
- Förbundsstyrelsens avslagsyrkande till förslaget.
- Ioannis Konstantis yrkande att i stycket tre i Inledning ändra till: Hittills den socialdemokratiskt ledda regeringen överenskommelse till en oacceptabel allians med andra borgerliga partier och det s.k. januariavtalet måste fördömas.
- Förbundsstyrelsens avslagsyrkande till förslaget.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå Ioannis Konstantis yrkande om ändring i inledningens tredje stycke.

Omröstning

För	167
Emot	31
Ej avlagda röster	15

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå Linnea Garlis yrkande om tillägg under En tydlig röst.

Omröstning

För	128
Emot	72
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens enligt yrkanden reviderade förslag till verksamhetsplan 2021–2021 med följande ändringar:

- Under rubriken Inledning, i andra stycket stryks det som hänvisar till Seko Framtid eftersom Seko Framtid ännu inte behandlats av kongressen.
- Under rubriken Inledning, i tredje stycket ändras meningen: "Hittills har den socialdemokratiskt ledda regeringen i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik då det så kallade Januariavtalet är styråran för regeringens politiska agenda." till: "Hittills har den socialdemokratiskt ledda regeringen, med det så kallade Januariavtalet som styråra, i stora drag tvingats kompromissa bort en traditionell socialdemokratisk politik. Som en konsekvens av detta har den förda politiken delvis medfört kännbara försämringar för Sekos medlemmar."
- Under rubriken VERKSAMHETSPLAN 2021–2025, görs tillägg efter sista meningen i fjärde stycket: "För Seko är det grundläggande att alla medlemmar och förtroendevalda, såväl nu som i framtiden, känner sig välkomna och representerade i förbundet. Arbetet med intern representation ska därför bedrivas offensivt i förbundets alla led."
- Under rubriken En tydlig röst, lägga betoning även på medlemsinformation så att det blir en balans mellan de olika typerna av kommunikation (medlemsinformation och opinionsbildning).
- Under rubriken Seko internationellt, införs en skrivelse om att vi inom Seko kan lära oss av andra länder.
- Under rubriken Trygghet i arbetslivet, andra styckets inledande tre meningar ändras till "Trygghet handlar inte bara om arbetsmiljö, utan också i allra högsta grad om vårt anställningsskydd. I grunden handlar det om vilken anställningstrygghet våra medlemmar ska ha."

Tal av Gabriella Lavecchia

Kamrater, kongressombud. Ensam är inte stark men tillsammans får vi superkrafter. Tänk att en enda mening kan förklara hela tanken med vår gemensamma förening, med vårt förbund, med hela fackföreningsrörelsen. Vänner, det är ju inte så mycket svårare än så här. Ensam är inte så himla stark, men tillsammans kan vi flytta berg. Tillsammans kan vi göra våra medlemmars vardag bättre. Kamrater, tillsammans kan vi förändra världen.

Kongressombud, stort tack för det förtroende ni gett mig. Jag får liksom nypa mig lite i armen för att ta in det här. Det är med stolthet och med ett stort mått av ödmjukhet som jag tar på mig detta fina uppdrag. Stort tack till er alla som stöttat och peppat, både nu och under hela min fackliga gärning. Och stort tack till alla er, både män och kvinnor, som bidragit till att det inte längre är något som sticker ut att en kvinna förhandlar, är ombudsman eller för den delen väljs till förbundsordförande. Det fanns en tid då man som kvinna var väldigt ensam som förhandlande ombudsman, i en klubbstyrelse, eller i en förhandlingsdelegation. Jag vet, jag har själv upplevt det. Det finns

mer att göra på detta område, men vi har tagit stora kliv framåt. Ett särskilt tack till alla modiga kvinnor där ute som gått före och visat vägen.

Den här fantastiska organisationen har varit som mitt andra hem i över trettio år nu. Från att jag blev vald till mitt första fackliga uppdrag på det som en gång i tiden hette Televerket, på den tiden då vi själva hette Statsanställdas Förbund. Till idag när jag får stå här och prata till er, så är det en evighet men ändå bara en kort stund. Frågorna är på många sätt likadana. Det handlar fortfarande om att medlemmarna ska kunna ta en vettig lunchpaus, få inflytande över arbetstidsschemat eller att de inte ska behöva vara rädda för att gå hem själva efter ett arbetspass som slutar mitt i natten när bussarna slutat gå. Vårt arbetsliv, eller avsaknad av ett arbetsliv, påverkar så otroligt stor del av våra liv, och därmed oss som personer. Och för mig är drivkraften på många sätt precis samma nu, som då. Att lyfta fram orättvisorna i ljuset – och bekämpa dem.

Kamrater, mycket har förändrats sedan Televerket fanns och ansvarade för telekommunikationen i det här landet. Men den fackliga tanken är densamma. Våra verktyg och förutsättningar har förändrats. Men våra mål är i grunden de samma. Det handlar om rättvisa, jämlikhet och solidaritet. Det handlar om att göra vardagen bättre för alla våra medlemmar, att ta fighten mot arbetsgivare som ser våra medlemmar som vilka varor som helst. Och inte minst att ta striden mot makthavare och politiker som ägnar dagarna åt att försämra våra medlemmars förutsättningar, som ställer människor mot människor. Kamrater, vi har ett stort och viktigt uppdrag framför oss. Och kom ihåg, ensam är inte stark. Det är tillsammans som vi kan göra underverk och flytta de riktigt stora och höga bergen. Stort tack alla ni som engagerar er i Seko, alla ni som tar kampen där ute på arbetsplatserna för att förbättra våra medlemmars villkor. Ni och alla andra förtroendevalda bygger vår styrka. Stort tack för att ni står där när det blåser kalla vindar, det är guld värt.

Kamrater, kongressombud. Vilket förbund vi är. Och vilket förbund vi tillsammans ansvarar för att utveckla på resan in i framtiden. Över hundratusen medlemmar som har höga förväntningar på oss 6 000 förtroendevalda att leverera resultat. Medlemmar från vartenda hörn i detta land, i en mängd olika yrken och branscher, kvinnor och män, unga och gamla, med olika etniska bakgrunder och skiftande erfarenheter. Vilken bredd vi har och vilka viktiga jobb våra medlemmar gör för att vårt samhälle ska rulla på, för att hjulen ska snurra. Det finns ingenting som sammanfattar vårt förbund på ett bättre sätt – Utan Sekos medlemmar stannar Sverige.

Kamrater, kongressombud. Vi har mycket att ta tag i. Vi har mycket att göra för att vårt fina förbund ska bli det bästa och starkaste, för att Seko ska vara det självklara valet för den som arbetar eller ska börja arbeta inom vårt organisationsområde. Organiseringsarbetet är grunden för hela vår existens. En hög organisationsgrad gör att våra kollektivavtal har ett starkt värde. Vår styrka ligger i att vi är många. Vår röst är aldrig bara vår egen. Ju fler medlemmar vi är, ju starkare blir vår röst. Det var så fackföreningsrörelsen byggdes upp för över hundra år sedan. Mycket har förändrats, men grunden är densamma. Organisera, organisera, organisera.

Vänner, jag tycker att vi hela tiden tar steg i rätt riktning. Vi har nu för första gången på 25 år gjort ett litet, litet, plus och värvat några fler medlemmar än vad vi tappat. Det är ett litet trendbrott, men oavsett är det ändå ett trendbrott. Det är dessutom i en tid där inget är som vanligt. Man ska såklart aldrig dra alldeles för stora växlar på just den här ökningen. Men jag tycker ändå att vi ska kosta på oss att glädjas lite i stunden, inte minst under ett år som innehållit så himla mycket tråkigt. Men vi ska inte vara nöjda. Vi kan få vara lite stolta, det tycker jag, men aldrig nöjda. Vår drivkraft och hela poängen med det vi alla här håller på med, vårt fackliga engagemang, är att hela tiden förändra och förbättra våra medlemmars situation. Så länge våra medlemmar inte är nöjda, kan inte vi heller vara det. Allt hänger liksom ihop.

Kamrater, hela vårt fackliga uppdrag utgår från medlemmen och från arbetsplatsen. Det är på arbetsplatsen vi hämtar styrkan och bygger förtroendet. Genom att vara lyhörda, tillgängliga och alltid beredda att ta med oss våra medlemmars hjärtefrågor till arbetsgivaren. Det handlar om att vara medlemsnära. Vi kan göra hur mycket bra saker som helst på central nivå, i förhandlingsorganisationen, i branschorganisationen, i den nationella klubben eller på regional nivå. Men så länge det fackliga arbetet inte fungerar ute på arbetsplatserna så spelar det liksom ingen roll. Men det är också omvänt. Om vi på de centrala och regionala nivåerna gör ett dåligt jobb så smittar det

av sig och gör att våra arbetsplatsorganisationer får det tufft. Ni vet ju alla vad de så kallade fackliga skandalerna inneburit i de förbunden. Förtroendet rasar, medlemmarna flyr, och det tar väldigt lång tid att bygga upp förtroendet igen. Det går snabbt att förbruka, det tar lång tid att bygga upp.

Och ja, jag vet att det kan vara lite tråkigt att dra i handbromsen. Det kan vara lite tråkigt dra in på förmåner och gamla vanor. Men det är nödvändigt. Och det tar tid att förändra en kultur. Jag tycker att vi har tagit stora och viktiga steg i rätt riktning. Jag känner att vi kan stå rakryggade med den verksamhet vi har. Det gäller på alla nivåer. Det du inte kan stå framför medlemmarna på ett medlemsmöte och förklara, ska du inte heller göra. Vi ska leva som vi lär. Enkelt, eller hur?

Kamrater, kongressombud. Vi står inför stora utmaningar, vi som förbund, och alla våra medlemmar. Struktur- omvandling och digitaliseringen slår extra hårt mot några av våra branscher. Samtidigt ser vi att andra branscher växer och nya branscher etableras. De så kallade GIG-företagen växer snabbare än vad vi inom fackföreningsrörelsen hunnit med. Samtidigt är det en bransch som kanske behöver facket mer än någon annan. En cynisk bransch där de anställda behandlas som skit på ren svenska. Där ett toalettbesök kan leda till att man får sparken. Där man snällt ska stå med mössan i handen och be chefen om lön. Där fackligt medlemskap betraktas som en ren krigshandling mot företaget. Där de anställda utnyttjas för att ägarna ska berika sig själva.

Det här kommer vi inte kunna hantera på egen hand. Flera förbund kommer beröras och det är en fråga för hela fackföreningsrörelsen att ta tag i. Vi jobbar redan idag tvärfackligt för att hantera företag som exempelvis Amazon. Men det kommer inte räcka att vi samarbetar nationellt. Amazon är ett företag som har hela världen som handelsplats och som dessutom har en direkt vidrig inställning till fackföreningsrörelsen. Det här är ett väldigt bra exempel på den nytta vi kan ha av att spela en aktiv roll i det internationella fackliga arbetet. När kapitalet är gränslösa måste även vi vara det.

En del av dessa frågor kommer vi att diskutera när vi ses igen i höst när Seko Framtid finns på agendan. Då ska vi tillsammans peka ut riktningen för vårt gemensamma förbund. Det handlar såklart om hur vi ska utveckla vår organisation på bästa sätt. Men vi kommer också att ta dom stora greppen. Klimatfrågan är en ödesfråga för hela samhället, för hela världen. Den påverkar även oss som facklig organisation, våra medlemmar. Frågan är komplex och svaren är inte givna. Men som facklig organisation har vi ett ansvar även i frågor som kanske inte traditionellt varit knutna till oss. Jag ser verkligen fram emot en fortsättning på denna diskussion.

Kamrater, kongressombud. Många av våra medlemmar står i skottgluggen, mitt i ett samhällsklimat som blivit allt hårdare. Matilda och Sarah kallas för hora för att de gör sitt jobb och kollar tågresenärens biljett. Anders och Jenny anlägger asfalt samtidigt som den ena bilen efter den andra blåser förbi i hastigheter som inte ens är tillåtna på en motorväg. Eller Muhammed som värdar intagna på en anstalt som får hot om att de nog har koll på vad hans barn heter och i vilken skola de går. Det är ju helt orimligt att våra medlemmar ska utsättas för detta på sina jobb. Dag ut och dag in går våra medlemmar till sina arbeten med ett mål, att göra ett bra jobb, att se till att vårt samhälle ska fungera. Det är hög tid att samhället också ger tillbaka. Det är inte enbart en facklig fråga att fixa arbetsmiljön för våra medlemmar. Det är i allra högsta grad en politisk fråga. Vi har i många år satt fokus på dessa frågor. Vi har bildat opinion, kampanjat, uppvakttat politiker. Listan kan göras lång. Men det känns som att politikerna blundar och hoppas att vi ska chilla och lugna ned oss. När vi säger att det är dags för en nationell samordning för att få ett slut på hot och våld mot våra medlemmar inom spårtrafiken, så möts det av total tystnad från regeringen. Hur svårt kan det vara egentligen? Mitt besked till regeringen är följande. Göm er inte. Gå från ord till handling. Vi kommer att jaga er med blåslampa tills ni gör något som förbättrar våra medlemmars arbetsmiljö. Det är inte hjärnkirurgi - och vi behöver mer än er förståelse och sympati, vi behöver förändring. Så upp till bevis!

Kamrater, kongressombud. Jag blir ofta arg på politiken, det går liksom alldeles för långsamt för min smak. Vår uppgift är att trycka på, ställa krav och bråka - vi vill mer. Samtidigt är politiken helt avgörande för ett förbund som vårt. Alla våra medlemmar påverkas, kanske mer än några andra, av politiska beslut. Det handlar såklart om att vi organiserar inom samhällsnyttiga branscher. Men precis som alla andra så påverkas våra medlemmar också av politiken i bredare bemärkelse. När sjukförsäkringen och pensionen är orättvis slår det direkt mot våra

medlemmar. När vinstjakten i välfärden gör att kvaliteten försämras är det våra medlemmar som drabbas. När lägsta pris i upphandlingar trumfar schysst personalpolitik. Då är det våra medlemmar som får betala det högsta priset. Eller när politiken ska blanda sig i LAS och försämlra anställningstryggheten. Då är det våra medlemmar som är förlorarna.

Det är därför vår skyldighet att även arbeta facklig-politiskt. Den samverkan vi har med Socialdemokratin är kanske viktigare än någonsin. Det kommer inte vara någon annan som ser till att sossarna behåller kontakten med verkligheten. Det är ingen annan som kommer kämpa för att Socialdemokraterna håller fast vid sina värderingar och inte åker med i de vindar som blåser just för tillfället. Men vi ska givetvis påverka andra partier också. Det är vår skyldighet att göra allt vi kan för att förändra våra medlemmars vardag. Politiken är ett verktyg i detta arbete.

Kamrater, kongressombud. Jag brinner lite extra för frågan om alla människors lika värde. De högerpopulistiska och nationalistiska krafterna vi nu ser i Sverige och i större delen av Europa utgör ett allvarligt hot mot demokratin och våra grundläggande fackliga rättigheter. Vi måste möta dom med den gemensamma kraft och styrka jag vet att vi tillsammans besitter. För fackliga rättigheter är mänskliga rättigheter.

Vi ser att främlingsfientliga och rasistiska åsikter normaliserats i offentligheten, men också på våra arbetsplatser. Detta parallellt med ökande sociala klyftor, en otryggare arbetsmarknad och förstas den ojämlikhet vi sett med anledning av pandemin. Det riskerar att än mer ställa människor mot varandra. Fackföreningsrörelsens kamp för bättre arbetsvillkor, social trygghet och representation utgår ju från just den grundläggande principen - att inte ställa arbetskamrat mot arbetskamrat. Att inte ställa människa mot människa. Vi i fackföreningsrörelsen kan - och ska - kämpa mot rasism och diskriminering. Vi har gjort det förr och vi gör det nu. Genom ett inkluderande fackligt arbete når vi konkreta resultat. Genom tydliga antirasistiska ställningstaganden så växer vi. I både antal och styrka. Tillsammans gör vi skillnad. Antirasism är en facklig kärnfråga!

Kamrater, kongressombud. Vad jag önskar att vi hade kunnat träffas en dag som denna. Men det är liksom som det är. Hälsan går först och vi har gjort allt vi kan det senaste året för att följa de riktlinjer som regering och myndighet tagit fram och anpassat verksamheten därefter. Allt pekar ändå på att vi kommer att kunna ses i lite större format i oktober för att behandla alla motioner och ytterligare en del därtill. Tänk ändå. Ni har skrivit dubbelt så många motioner till denna kongress jämfört med förra. Det är så bra jobbat!

Kamrater, kongressombud. Återigen, stort tack för förtroendet. Det är med stolthet och stor ödmjukhet jag lånar ordförandeklubban. Vi har mycket att göra framöver, vänner. Våra medlemmar behöver en stark fackförening i ryggen, varje dag, året runt. Och vi alla behöver våra medlemmar. Varje dag, året runt. Kamrater, utan Sekos medlemmar stannar Sverige!

Tack, vi ses igen om några månader!

Kongressordförande: Stort tack, Gabriella! Det är någonstans lätt surrealistiskt att uppleva detta på det sätt som vi får göra här och nu. Men ni som var med och ni som lyssnade på detta, kom ihåg var ni hörde det först. Det här är en varudeklaration för en organisation med självförtroende och en organisation som leds av en ordförande som vill och verkligen kommer att förändra verkligheten, kanske inte bara för Sekos medlemmar utan för alla medlemmar i hela LO. Stort tack för det, Gabriella.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Då börjar dagen lida mot sitt slut och innan vi skiljs åt ska vi passa på att tacka ett par personer. Vi ska bara tacka några i dag och de stora avtackningarna – det är ganska många som vi vill tackas – tar vi när vi samlas igen i oktober. Men det är någon som lämnar oss i dag och det är för mig en väldigt kär kollega. Jag skulle vilja att Anneli kommer fram, som nu lämnar posten som förbundssekreterare efter att ha suttit där i lite drygt två perioder. Det är inte utan att jag blir lite skrovlig på rösten när jag ska försöka säga någonting snällt.

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Du får säga något elakt.

Förbundsordförande Valle Karlsson: Ja, men jag ska säga något snällt. Vi har jobbat ihop i nio års tid och jag bru-

kar skoja med dig ibland och säga att du är som en riktig stormorsa. Och vad menar jag då? Jo, det är få människor jag känner som är så självupppoffrande som jag uppfattar att du har varit. Du har verkligen slitit under ganska många år för förbundets räkning. Jag roade mig med att ta reda på när du gick med i Seko. Det är 30 år sedan du gick med och så har du varit i förbundets ledning i nio år. Vi har gjort en resa tillsammans du och jag och vi kom in ungefär samtidigt i ledningen. Ett stort innerligt tack! Det har varit en stor förmån för mig att få lära känna dig. Du har berättat för mig att under de här åren har du försuttit mycket av det som jag vet att du tycker är kul. Jag vet att du jagar, jag vet att du varit jaktledare, och jag är osäker på om du har hunnit varken jaga eller vara så mycket jaktledare under de här åren. Jag vet att du håller på med mopeder och gamla bilar, och jag är osäker på om du haft så särskilt mycket tid för att hålla på med det. Så jag hoppas nu att du verkligen ska få den tiden och kunna ägna en stund åt det som jag vet att du tycker är jätteroligt. Så ett stort och varmt tack från förbundet och från mig personligen!

Förbundssekreterare Anneli Jonsson: Som sig bör får man väl äntra stolen en sista gång. Det är lätt att bli rörd när man så här sista gången ska äntra talarstolen. För mig har det varit under den sistlidna kongressperioden en ganska tuff kongressperiod. Då menar jag inte uppdraget i sig, det tarvar naturligtvis sin beskärda del av arbetstimmar och engagemang, utan det är flertalet förluster av nära och kära som jag har drabbats av de sista tre åren. Det utgör huvudskälet till att jag valt att inte kandidera vid den här kongressen. För när livet så påtagligt gör sig påmint och ställer allt på huvudändan så behöver man ibland stanna upp och fundera ett slag över vad som är viktigast och vad som behöver prioriteras. Jag har valt att prioritera mitt liv och mitt privatliv. För det har inte blivit särskilt många jaktturner, det har i bästa fall blivit tre dagar som mest under ett år. Bilar och mopeder står och dammar men ska få ett nytt liv nu tänker jag.

Jag avslutar därför i dag alla mina uppdrag och min anställning i förbundet och flyttar hem till Umeå, och till Norrland naturligtvis. Det har, som ni förstår, inte varit ett alldeles lätt beslut men jag är övertygad om att det har varit rätt beslut. Det är med stolthet och tacksamhet som jag nu lägger snart 30 års engagemang i förbundet till handlingarna. Stolthet över allt det vi tillsammans har åstadkommit och tacksamhet för att jag har fått jobba tillsammans med alla er. Det har varit en fantastisk tid från första till sista stund. Jag vill särskilt rikta ett tack till Valle, till Gabriella och till Mats, som är med på länk, som jag har haft förmånen att jobba väldigt nära med de sista fyra åren. Men jag vill också tacka alla anställda som jag vet varje dag gör sitt bästa för att vårt förbund ska stå sig starkt och att våra medlemmar ska känna trygghet. Men jag vill naturligtvis också tacka alla er förtroendevalda. Inte bara ni som lyssnar och är med på kongressen i dag utan de övriga 5 400 som finns där ute i landet, och som varje dag tar fajten för våra medlemmars inflytande och villkor. Utan er igen organisation. Utan er ingen framtid. Men framtiden ska vi inte diskutera här i dag utan den ska ju ni diskutera i oktober. Jag ska med nöje försöka lyssna in på det.

Men när jag nu gör min sista kongress vill jag ändå lämna er med några goda råd. Jag hade tänkt ta upp fyra men nu nämnde Gabriella, utan att vi ens hade sett varandras tal, två av dem, sådana där ledstjärnor som är bra att ha när man jobbar fackligt. Bland annat att leda som man lär och att aldrig, aldrig besluta om någonting som man inte är beredd att stå på ett medlemsmöte och förklara. Men jag har två till och det ena är att på de här tio åren så har jag förbluffats över – vi mäter ju varje år hur många som får frågan om medlemskap – och det är förbluffande att det fortfarande är varannan potentiell medlem som inte får ett erbjudande om medlemskap. Det, mina vänner, det borde vi med gemensamma krafter kunna förändra. Det borde vara noll som inte har fått frågan. Det sista och kanske viktigaste rådet som jag tycker med min erfarenhet att jag kan ge er, det är att alltid, alltid värna och verka för förbundets inbördes sammanhållning. Det är en absolut grundläggande förutsättning om vi på allvar menar att vi ska vara Sveriges starkaste förbund. Ty krafter som vill splittra oss, det saknas sannerligen inte. Det innebär inte att vi ibland behöver fajtas, till och med gnabbas internt. Det tillhör liksom spelreglerna i en demokratisk organisation som vår. Men när vi har satt ner foten, då agerar vi som ett. En sådan organisation råar nästan ingen på. Det gör oss urstarka. Och som det står – Utan Sekos medlemmar stannar Sverige. Tack för förtroendet som har givits mig under alla dessa år. Jag vill samtidigt passa på att önska den nya ledningen och alla er som fortsätter att vara verksamma ett varmt lycka till. Tänk att för första gången ledd av en av de klokaste kvinnor jag känner, det är stort. Hjärtligt tack!

Filmhälsning till Valle Karlsson, avgående förbundsordförande.

Gabriella Lavecchia, tillträdande förbundsordförande: Ja, Valle, jag föreställer mig att du kommer att sitta och glutta på den här filmen var och varannan kväll med tanke på hur väl jag vet att du tycker om att se dig själv, som vi också såg i inslaget här. Nu är det dags att officiellt tack av dig Valle. Jag fick göra så att jag fick skriva en fusklapp för annars kan det här bli lite snyft, så jag läser innantill.

Jag vill säga att jag lärde känna dig när du rekryterades som ombudsman till förbundskontoret. Då jobbade jag som biträdande avtalssekreterare, jag var med i rekryteringsprocessen när vi skulle anställa dig. Redan då sa min magkänsla att den här Valle, han har någonting alldeles, alldeles extra. Klok, lyssnande, pedagogisk och med hjärtat på alldeles, alldeles rätt ställe – och alltid med medlemmarnas intresse i första rummet och med en integritet som inte går av för hackor.

Som vi fick se i den här filmen precis har du lyckats åstadkomma väldigt mycket på kort tid, som ombudsman, som avtalssekreterare och nu senast som förbundsordförande. Du har tagit fajten för medlemmarna även om det har kostat på, Valle, för det vet jag att det har gjort emellanåt. För det krävs mod, det krävs stor integritet för att orka ta de här konflikterna och i synnerhet skulle jag tänka mig med kamraterna i LO-styrelsen och i Socialdemokraterna. Jag har personligen känt en stor stolthet över att du har gjort det här och jag vet att förbundsstyrelsen, personal, förtroendevalda och många medlemmar har känt samma sak. Genom att vara transparent, rättvis och genom att säga vad man tycker och tänker så bygger man respekt – och det har du gjort, Valle. Som chef och ledare har du verkligen levt upp till det som du sa i ditt linjetal på kongressen 2017, där du bland annat sa ”Jag tror på den öppna debattens ledarskap. Fler hjärnor tänker bättre än en. Men när väl debatten är stängd och besluten är fattade, då bär vi tillsammans ut besluten”. Det tycker jag är en otroligt bra sammanfattning av ditt ledarskap. Det är högt i tak som norm med gemensamt ansvarstagande när besluten väl är fattade.

Valle, det har varit en ynnest, en glädje att få jobba tillsammans med dig under de här fyra åren. Stort tack för allt du har gjort för förbundet, för alla anställda, för alla förtroendevalda, för alla medlemmar. Jag ska göra vad jag kan för att ta vidare de bollar du har satt i rullning. Jag vill med detta och våra medlemmars, förtroendevaldas och anställdas vägnar önska dig all lycka i ditt nya liv som pensionär! Du ska förstås få blommor och du ska få förtjänsttecken. Ska vi göra ett försök om vi kan få den här att sitta. Vi är lite darriga på händerna båda två. Tack än en gång!

Tal av Valle Karlsson, avgående förbundsordförande.

Tack så mycket, vänner! Jag ska försöka klara det här genom att bita mig i kinden så att jag inte blir alltför sentimental. Jag sa tidigare i dag i mitt tal att det kändes surrealistiskt med pandemin. Jag måste säga att det som jag precis nyss tittat på och det jag har hört känns också väldigt surrealistiskt. Många har frågat ”Hur känns det? Hur är det att gå i pension?” och jag har inte kunnat svara riktigt bra på det för jag måste ärligt säga att jag har väldigt klivna känslor inför det. Å ena sidan kan jag känna ibland att det är skönt, det har kostat på. Men jag kommer också med all säkerhet vakna någon gång i nästa vecka och känna att ”Shit, det här var ju så roligt, nu måste jag hitta på någonting annat”. Min hustru är i alla fall helt övertygad om att det inte kommer dröja så länge, vi får väl se. Jag säger i alla fall utåt att jag ska använda sommaren till att tänka på vad jag ska göra i fortsättningen. För flera av er har jag berättat att det här är tredje gången gillt för mig med möjligheten att gå i pension. Jag har missat två tidigare tillfällen. Jag hade 60 som lokförare, 62 som ombudsman på förbundet och nu har jag hunnit bli 64 och ett halvt, så nu är det väl dags. Och som sagt, tredje gången gillt.

Jag skulle också vilja säga någonting om förbundet och det ni har framför er. Anneli hade varit med i 30 år. Jag tittade för egen del och kom på att jag klev in i det här förbundet för 40 år sedan ganska precis. Jag kom in som ett skyddsombud som så många andra, på grund av att jag inte kunde hålla tyst för att jag tyckte att det var orättvisor och saker att förbättra på arbetsplatsen. Där någonstans började min fackliga bana. Sedan har jag haft alla poster och sedan har jag förärats att få det finaste, absolut finaste uppdraget man kan få – att få vara förbundsordförande i Seko. Jag tycker verkligen från mitt hjärta att det här är ett fantastiskt förbund som har alla möjligheter att bli

Sveriges starkaste fackförbund. Jag tror inte att vi är där än men vi har förutsättningarna. Vi har spännvidden, vi har alla grejer på plats för att lyckas med att nå målet att bli Sveriges starkaste fackförbund.

Jag skulle vilja anknyta till det Anneli sa. För mig har en ledstjärna varit, ända sedan jag började, att vad jag än gör ska jag kunna stå på ett medlemsmöte och förklara varför vi har valt väg A i stället för väg B. Även i situationer där jag vet att det kan finnas många i salen som möjligen tyckte att vi skulle ha valt en annan väg. Men det gäller även sådana saker som hur man betar sig privat och socialt. För vi är föredömen och som föredöme blir man extra utpekad som förbundsordförande där man har blickarna på sig. Men jag tror, och är helt säker på, att lyckas vi med det så kommer vi också att kunna knyta ännu flera medlemmar till oss, och jag tycker att vi har tagit bra steg på vägen för att bli ett ännu bättre föredöme.

Jag vill naturligtvis som Anneli rikta ett jättestort tack till alla ni som är med här på kongressen och till alla andra förtroendevalda ute i verksamheten som jobbar varje dag för medlemmarna. Utan er kommer vi heller aldrig kunna lyckas med det vi har föresatt oss. Sedan vill jag likt Anneli också skicka ett jättestort tack till vår personal som också är en förutsättning för att det här ska kunna fungera. Då menar jag verkligen all personal. Ibland tror man att det är en speciell grupp som är viktigare än någon annan. Så är det inte utan alla ni som arbetar för förbundet gör på olika sätt det möjligt för oss att driva det här förbundet framåt och på ännu bättre sätt ta tillvara medlemmarnas intressen. Det är det som är vårt uppdrag. Det är att i alla lägen stå upp för våra medlemmar och ge dem en starkare vardag och ett tryggare liv.

Återigen, ett stort, stort tack för förtroendet! Jag önskar naturligtvis den nya ledningen all lycka och framgång och jag kommer naturligtvis inte kunna låta bli att följa och se vad som händer med det här förbundet. Jag hoppas att jag kommer att få se några av er i oktober, för tanken är att jag ska få vara med och lyssna på de här debatterna. Jag har varit med och tittat på motionerna och varit med och tagit fram motionssvar, så min plan är i varje fall att få vara med och lyssna på diskussionerna som blir runtom.

Sedan ska jag dessutom ägna en del tid åt våra hästar. Ni såg en av hästarna i bild. Vi har två stycken och en av dem är dessutom sjuk just nu, så jag ska åka hemåt i morgon kväll och fortsätta svarva morötter för att lura i den här hästkraken medicin. Hon har nämligen kommit på att hon inte gillar den. Det finns bara ett sätt att få i henne det och det är att göra ett hål i en morot, och det har jag blivit duktig på, och sedan pilla i pillret och sätta en kork och lura hästen, vilket har funkat. Det är det jag ska göra i det korta perspektivet.

Men återigen, stort tack ska ni ha!

Kongressordförande: Tack för det, Valle. Det blir säkert åtskilliga tillfällen att säga tack för den gärning du har gjort.

Vi har närmat oss slutet på en lång och produktiv dag. Det är alldeles strax dags för mig att göra dagens sista handling från presidiets sida. Men innan jag gör det tänker jag göra ett par stycken påpekanden. Beslutsprotokoll från dagens möte, förslag på ny arbetsordning, förslag till representantskapsledamöter, ersättare samt eventuellt ytterligare handlingar som ni kommer behöva inför att vi återupptar kongressen igen, dem kommer ni att ha senast den 10 september. Vi kommer att återuppta kongressen igen den 12 oktober. Jag vill också påminna om att förbundsstyrelsen, den nyvalda förbundsstyrelsen, sammanträder fem minuter efter det att jag har slagit klubban.

DAGORDNINGENS PUNKT 28

Kongressens antagande av uttalanden

Nej till marknadshyra!

I januariavtalet går regeringen med på den nyliberala drömmen att införa marknadshyror i nybyggda fastigheter. Den 31 maj 2021 presenteras den utredning som är tänkt att leda fram till en lagändring. Förespråkarna säger att det skulle underlätta för unga vuxna att få sin första bostad, att människor skulle kunna flytta till de platser där

det finns arbete och att det skulle hjälpa till att bryta segregationen. Verkligheten är en helt annan.

Redan i dag är det dyrt att bo i en nyproducerad fastighet. En undersökning, som beställts av Hyresgästföreningen, visar att höga höjningar skulle drabba hela huvudstadsregionen. De allra högsta höjningarna skulle drabba innerstaden i Stockholm där hyrorna skulle höjas med i genomsnitt femtio procent – och ända uppåt åttio procent på sina håll. Hur är det tänkt att låg- och medelinkomsttagare skall klara den typen av hyror?

Inom LO är vi alltför väl bekanta med osäkra anställningar och vad det gör med människor. Vi vet att de som i första hand har osäkra anställningar är unga vuxna. En osäker anställning innebär inte bara stress utan också en osäker inkomst. Vi vet att kvinnor är överrepresenterade när det kommer till ofrivillig deltid. Och med en låg anställningsgrad följer en låg inkomst, även om du är fast anställd. Risken att bli beroende av en annan person, eller flera, för att kunna hyra en lägenhet är överhängande.

På vilket sätt höga hyror skall underlätta för unga vuxna att flytta hemifrån är svårt att förstå. Det är tveksamt om fler vill flytta till jobben i storstadsregionerna om man tvingas betala ännu mer för boendet. Och att segregationen skulle brytas genom höga hyror är helt bakvänt.

Om en mycket större del av hyresgästernas disponibla inkomster läggs på hyra kommer folk med normala inkomster, till exempel medlemmar inom Sekos branscher, att helt trängas ut ur Stockholm och de andra storstäderna. Dessutom riskerar hushållens köpkraft att minska, vilket slår emot hela den ekonomi som redan är stagnerad och sårbar till följd av hur den påverkats av coronapandemin. Allt i en ond spiral med ökat bostadsbidragstagande och ökad trångboddhet när det inte längre räcker med en eller ens två löner för att klara hyran. Bara under pandemin har antalet vräkningar ökat och då även hos barnfamiljer. Med marknadshyror skulle det bli än värre.

Vi måste fråga oss vem som vinner på marknadshyror i nybyggda fastigheter. Är det den hyresgäst som får betala femtio procent mer för samma kvadratmeterhyra i den nybyggda fastigheten? Nej, det säger sig faktiskt självt att det bara är fastighetsägarna själva som tjänar på höjda hyror.

Vi kräver att regeringen stoppar planerna för marknadshyror i nyproduktion! Stoppa den nyliberala, verklighetsfrånvända politik som inte bara kommer att drabba LO:s medlemmar negativt, utan även hela Sveriges ekonomi. Dra i nödbromsen innan det är för sent! Säg nej till marknadshyror!

Seko Stockholm

Debatt

Förbundsordförande Valle Karlsson: Jag vill yrka bifall till och föreslå att kongressen tar uttalandet. Jag hoppas att alla har hunnit läsa det. Det handlar om vår inställning till införandet av marknadshyror. Förbundsstyrelsen har tittat på uttalandet tidigare i dag, innan vi öppnade kongressen, och vårt förslag till beslut är att kongressen antar uttalandet som sitt eget.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Det är så att den här utredningen om marknadshyror släpptes häromdagen. Det är redan nu för dyrt att bo i en nyproducerad hyreslägenhet. Skulle detta nyliberala förslag bli verklighet så kan hyror på sikt höjas med upp till 50 procent i våra storstadsområden. Och de enda som tjänar på det är fastighetsägarna. Vi som är hyresgäster med låg- och medelinkomster kommer att tvingas betala ännu mer av vår inkomst till bostaden. Alternativt tvingas ut ur storstadsområdena för att vi helt enkelt inte har råd att betala de här hyrorna. Så jag vill bara meddela att vi yrkar på att kongressen ställer sig bakom detta uttalande som säger nej till marknadshyror.

Karna Tillheden, Klubb Seko Polisen: Vi yrkar på bifall till det här antagandet av uttalande. Men vi vill ha ett yrkande att texten ändras, att vi tar bort ordet ungdomar och skriver unga vuxna i stället och tar bort en del av en mening där det står "till exempel vi som jobbar inom postväsendet eller järnvägen, det är bättre att skriva "medlem inom Sekos branscher". Det är dumt att exemplifiera vissa branscher, för då känner sig några alltid exkluderade. Det är många inom Sekos branscher som har låga löner.

Yrkande: Seko Polisen yrkar bifall att ställa oss bakom ett nej till marknadshyror men vi yrkar att texten ändras. Vårt förslag är att ta bort "ungdomar" och skriva "unga vuxna" i stället. Sedan denna rad: "vi som jobbar inom postväsendet eller på järnvägen", bättre att skriva "medlemmar inom Seko:s branscher". Dumt att exemplifiera för då känner alltid några sig som exkluderade.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Vi från Seko Stockholm tycker att det är helt okej ändringsförslag i det här uttalandet. Vi håller med Karna om att det kan bli förbättringar i vårt uttalande och tackar för den hjälpen.

Följande förslag förelåg

- Uttalandet "Nej till Marknadshyra!"
- Karna Tillhedens yrkande att ändra "ungdomar" till "unga vuxna" samt att ändra "vi som jobbar inom postväsendet eller på järnvägen" till "medlemmar inom Seko:s branscher".
- Förbundsstyrelsens bifallsyrkande till uttalandet och ändringsförslagen.

Kongressen beslöt

att anta det enligt yrkanden reviderade uttalandet: Nej till marknadshyra!

DAGORDNINGENS PUNKT 29

Kongressens avslutning

Mikael Johansson, kongressordförande: Då har vi nått den sista punkten för i dag. Jag ska bara avsluta med att säga från presidets sida att vi tackar så hemskt mycket för det förtroende ni har gett oss att leda det här. Vi hade aldrig kunnat göra det utan er hjälp, så stort tack allihop. Kongressen ajourneras och återupptas den 12 oktober 2021.

Kongressen ajournerades till den 12 oktober 2021.

Dagens förhandlingar avslutades kl. 19.20.

Kongressprotokoll 2021, Sekos kongress

Dag 2, 12 oktober 2021

DAGORDNINGENS PUNKT 1

Kongressens öppnande (punkten återupptogs)

Kulturinslag

Kongressen underhölls av artisten Kaliffa.

Återöppningsanförande av Gabriella Lavecchia, förbundsordförande

Kamrater, kongressombud, presidium. Riktigt varmt välkomna till fortsättningen av kongressen som vi ju påbörjade för några månader sedan. Det känns helt fantastiskt att få se er här igen och det är helt underbart att inte bara se er på små rutor på en skärm utan att få se er i verkligheten, i alla fall några av er. Jag hade naturligtvis önskat att vi alla hade fått vara på samma ställe men jag tror att det här kommer att fungera jättebra också.

Vi har två fullspäckade dagar framför oss. Vi ska prata framtid. Vi ska fatta beslut om hela 160 motioner och det är dubbelt så många mot vår förra kongress. En stor eloge till er för allt det arbete ni har gjort och allt engagemang ni har visat för kongressen. Vi ska under de här dagarna också blicka ut över världen. Förhoppningsvis får vi lite nya perspektiv från andra fackliga kamrater från den internationella fackföreningsrörelsen. Och så ska vi ha kul – ikväll blir det också kongressfest.

Kongressombud, presidium. Återigen varmt välkomna till vår återupptagna kongress. Som jag har sett fram emot det här, för kongressen är ju högtiden i en demokratisk organisation. Det är här som vi tillsammans formar framtiden för förbundet. Det är här vi tillsammans gör vägvalen för att bli så starka som vi helt enkelt bara kan. Och vi har alltid, alltid våra medlemmars bästa för ögonen i alla beslut som vi gemensamt fattar. Jag hoppas att ni är taggade, debattsugna och jag hoppas att ni ska få två riktigt, riktigt bra dagar tillsammans med oss.

Härmed förklarar jag kongressen för återöppnad.

Film förevisades.

Kongressordförande Mikael Johansson: Då, mina vänner, har den dagen kommit när vi ska återuppta kongressen. Jag lovar att vi i presidiet har sett fram emot detta precis lika mycket som ni. Som Gabriella just sa har vi ett antal punkter på dagordningen och två fullspäckade dagar framför oss.

Jag vill passa på från presidiets sida att lämna lite praktisk information innan vi går in på själva dagordningen. Det här med att begära ordet har ni fått instruktioner om och det finns inget skäl att vänta om ni redan har bestämt er för att gå upp på en punkt. Lägg in er i talarlistan så fort ni kan och lägg in eventuella yrkanden allt eftersom ni blir klara med dem. En sak som kanske är alldeles självklart men ändå måste sägas är att för att det här ska funka måste vi hjälpas åt att hålla de tider vi har satt ut för kongressen. En annan sak är att vi från presidiet kommer att använda samma teknik som vi använde förra gången, tyst acklamation. Det innebär att man inte gör som vanligtvis i en kongress, att man skriker Ja, utan finns det bara ett förslag till beslut kommer vi att gå på det förslaget till beslut. Blir det omröstning och liknande hanterar vi det precis som vi gjorde förra gången i det elektroniska systemet. Hjälps vi åt kommer det att fungera alldeles utmärkt.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Vi har två val kvar att genomföra under den här delen av kongressen. Ett av dem är valet till representantskapet. Här har förbundsstyrelsen och valberedningen noterat att stadgarnas

intention att repskapet ska återspeglas i kongressens sammansättning inte håller fullt ut. Det är några valkretsar som av olika anledningar inte finns på det underlag som har gått ut. Det här tycker vi är olyckligt och därför har förbundsstyrelsen och valberedningen arbetat tillsammans för att lösa den här situationen. Och för att vi ska följa stadgarnas intention om att repet ska återspegla kongressens sammansättning så har förbundsstyrelsen beslutat att öppna upp nomineringarna till repskapet till klockan 13 i dag.

Jag vill dock verkligen betona att alla ni som har skickat in era nomineringar, ni behöver inte göra det igen. Men om det är så att man av någon anledning inte har inkommit med nomineringar till repet så finns det möjlighet att göra det fram till klockan 13 i dag. Då skickar ni era förslag skyndsamt till valberedningen@seko.se och så kommer valberedningen tillbaka med nytt förslag så fort det bara går.

DAGORDNINGENS PUNKT 3

Upprop (punkten återupptogs)

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Föredrog förbundsstyrelsens förslag att deltagarnas incheckning till kongressen fastställs som upprop samt att röstlängd fastställs till 213.

Seko BO Väg och Ban

Andreas Forsberg
Jonas Berglund
Peter Holmqvist
Jerry Bäckström
Per-Anders Lindström
Per-Erik Eriksson
Linda Löfgren
Anders Rinnemo
Bert Tjärnkvist
Ola Fält
Malte Fält
Kjell Stenersjö
Erik Liljedahl
Frode Burman
Göran Persson
Johan Skoog
Ulf Douhan
Per Andersson
Christer Johansson
Leif Pettersson
Jesper Berglund
Joakim Guttman
Örjan Svanberg
Johan Zimmerman
Anders Magnusson
Christer Årdh

Roger Antonsson
Esbjörn Johansson
Torsten Centerdal
Stefan Strömberg
Jimmy Eriksson

Seko Green Cargo

Anders Gustafsson
Anna Nilsson
Jonas Blomqvist

Seko Svevia

Thomas Skoog

Seko BO Energi

Henric Malmberg
Håkan Olsson
Birger Eriksson
Patrik Dimfelt
Mats Lundberg
Robert Lundin
Marcus Ericsson
Mikael Edlund

Seko BO Spårtrafik

Ola Brunnström
Emil Fransson

Ioannis Konstantis
Matilda Andersson
Sarah Andersson
Christina Laage
Tomas Berggren
Per-Anders Eriksson
Björn Edberg
Monika Roll
Rose-Marie Johansson
Daniel Abalo
Alexander Weinfors
Peter Andersson
Mattias Kvarnström

Seko BO Tele

Elin Larsson
Stefan Mårtensson

Seko Skanska

Niclas Ericsson
Leif Osberg

Seko Swedavia

Conny Moholi

Seko Tågkompaniet

Rickard Näslund

Seko Posten

Ida Lindouf
Patrick Theodorsson
Fredrik Wahlgren
Sofia Svensson
Mårten Pavlov
Andreas Asp
Camilla Hjelm
Helena Sällberg
Håkan Hallengren
Murat Tok
Agne Vikar
Helene Fyhring-Ljungberg
Jessica Lundgren-Gustafsson
Heinz Grentzelius
Robert Lindberg
Thomas Pettersson
Åsa Åsberg
Håkan Leijon
Mikael Lidholm
Anders Linde
Annica Sand
Mats Enwall
Jennifer Lindblom-Söderberg
Helena Cederholm
Hans Henriksson
Magnus Andersson
Maria Papamoustou
Ann-Sofie Hill
Erik Waara

Seko FMV

Peter Andersson

Seko Euromaint

Mika Franssila

Seko Vattenfall

Conny Nordström
Michael Mukka
Roland Backman
Patrik Malmqvist

Seko NCC

Tomas Zetterlund
Henrik Heij
Ove Hammarsten

Seko Peab

Johnny Ekström
Jan Svensson

Klubb Seko Sjöfolk

Jeanette Ganesjö
Bent Björn Nielsen
Björn Jonasson
Daniel Holmgren
Fabian Westerlund
Folke Matrosow
Alexandra Millqvist
Marina Chemaleva
Petra Sviberg
Iris Svanbäck
Ulf Nilsson
Sanna Kallenberg

Klubb Seko Polisen

Karna Tillheden
Annika Olsen
Anders Sandqvist
Monica Veberg

Seko SJ

Rasmus Holmberg
Angelica Samuelsson
Tina Jädert
Annette Kusma
Mikael Freiholtz

Seko Kriminalvården

Peter Andersson
Josip Jovasevic
Daniel Runsten
Petra Svensk Berggren
Ylva Borelid
Johnny Hagström

Eva Westerlund
Per Simonsson
Robert Holmberg

Klubb Seko ELTELE

networks infranet
Kjell Österberg

Seko CityMail klubben

Fredrik Möller
Mysan Hagman

Klubb Seko Trafikverket

Charlotte Olsson
Per-Arne Utbult
Åke Ottosson

Klubb Seko TeliaSonera

Ann-Christine Gerdin
Rickard Wäst
Pär Axelsson

Seko Försvar

Kurt Ragnarsson
Thomas Klasson

Seko Infranord AB

Håkan Englund
Per-Ola Axelsson-Åhl
Fredrik Linderos

Seko SIS

Louise Hägglund
Peter Kvist

Seko Norra Norrland

Mimmi Alm
Maria Mannberg
Lars Löfstedt

Seko Mellansverige

Björn Rikberg
Christina Qviström

Conny Andersen

Lena Edlund
Johan Pettersson

Seko Södra

Linda Litoft
Ann-Charlotte Kling

Seko Mellannorrland

Jan Lahti
Robert Wiklund
Lars Hägglund

Seko Gävle-Dala

Anna Bergström
Mikael Andersson
Jessica Beckman
Torbjörn Myrman
Micael Ivsjö

Seko Väst

Camilla Widman
Lars-Göran Aronsson
Claes Olsson
Massimo Bresnik
Jan-Åke Sköld
Susanne Lihdén
Emelie Wikander

Seko Skåne

Vilma Carlsen
Sara Haghpasand
Ann-Britt Paradis

Stefan Pinjefors

Timmie Winkvist

Seko Västra Svealand

David Andergard
Daniel Ekblad
Carmen Montero

Seko Stockholm

Ove Skagerström
Åsa Einerstam
Lina El Yafi
Linnea Garli
Viktor Risling
Peter Eriksson
Alexander Petersson
Jenny Bengtsson

Förbundsstyrelsen

Gabriella Lavecchia
Johan Lindholm
Linda Agetoft
Mats Ekeklint
Bjarne Ringdahl
Glenn Nordström
Jörgen Stehn
Afrodite Landerö
Karin Åkersten
Kenny Reinhold
Nick Fortgens
Robert Ignberg
Sandra Svensk
Frida Strandberg Landin
Ida Vågevik

Ersättare förbundsstyrelsen

Maria Karlsson
Robert Lönnqvist
Daniel Hansen
Daniel Asker

Revisorer

Stefan Zetterlund
Sandra Altamirano
Gunnar Thullberg, PwC

Valberedning

Lena Aldenmark
Anders Berg
Anna-Carin Lindberg
Bengt-Göran Henningsson
Niclas Olofsson
Martin Alnebring
Siv Andersson

Presidiet

Annika Nilsson
Mikael Johansson
Mikael Lindmark
Eva-Lena Jansson

Gäster

Valle Karlsson, f.d. förbundsordförande
Alf Mellström, A-kassan
Claes Söderling, Seko Posten

Kongressen beslöt

att *fastställa* uppropet och röstlängd till 213.

DAGORDNINGENS PUNKT 5**Godkännande av arbetsordning (punkten återupptogs)**

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Ni har fått utskickat i handlingarna men som ni säkert har noterat har vi gjort revideringar i förslag till Arbetsordning. Det sista förslaget är namngivet till 2021-10-06.

Ändringarna är i punkt 7 och det handlar om att öppna upp val av protokolljusterare eftersom vi har fått ett återbud, tyvärr. Samt punkt 10 som handlar om talartider. Där har vi justerat förslaget till att i stället för tidigare skrivning avsätta två minuter för första inlägg för varje dagordningspunkt. Som dagordningspunkt när det gäller motionsbehandlingen avser vi varje ämnesblock. Det framgår också i underlaget. Det är vårt förslag.

7. **Dag- och arbetsordning**

Den 12–13 oktober behandlas följande punkter på dagordningen:

3. Upprop
5. Godkännande av arbetsordning
6. (b) Val av huvudsekreterare (c) Val av protokolljusterare
13. Beslut om fastställande av stadgar för kongressperioden
16. Fastställande av förbundsavgift (Introduktionsmedlemskap) samt regionklubbsavgift
21. Val av representantskap för kongressperioden
23. Motionsbehandling (utlåtande 1–102)
24. Behandling av rapporten Seko Framtid
26. Val av valberedning
27. Fastställande av tidpunkt för kongressen 2025 och mellanliggande representantskap
28. Kongressens antagande av uttalanden
29. Kongressens avslutning

Ombud som vill lägga förslag om att kongressen ska anta uttalande den 12–13 oktober ska göra detta innan förslag om arbetsordning beslutas. Kongressen antar efter förslag från beredningsutskottet förslag till uttalande.

10. **Talartidsbegränsning**

För varje dagordningspunkt har varje ombud under kongressen rätt till ett första inlägg på två (2) minuter. Vid därefter följande inlägg har ombudet en (1) minut som talartidsbegränsning under återstoden av punkten.

För dagordningens punkt 23 Motionsbehandling gäller talartidsbegränsningarna per ämnesblock:

- A Organisation Kultur
- A Organisation Organisation
- A Organisation Organisationsutredning
- A Organisation Organisering
- A Organisation Ungdom
- A Organisation Stadgar
- B Ekonomi och försäkringar
- C Studier Förtroendevald
- C Studier Organisation
- D Lönepolitik och förhandlingar 1
- D Lönepolitik och förhandlingar 2
- D Lönepolitik och förhandlingar Övrigt
- F Arbetsrätt
- G Försäkringar och pensioner
- H Arbetsmiljö
- I Näringspolitik
- K Internationellt
- L Kommunikation
- M Övrigt

Förbundsstyrelsens föredragande omfattas inte av talartidsbegränsningen.

Kongressen beslöt

att godkänna arbetsordningen.

DAGORDNINGENS PUNKT 6

Val av kongressfunktionärer (punkten återupptogs)

b) Val av huvudsekreterare

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Nu börjar jag känna mig varm här. Förbundsstyrelsens förslag är att utse i sedvanlig ordning förbundssekreterare Linda Agetoft till huvudsekreterare.

Kongressen beslöt

att välja till huvudsekreterare Linda Agetoft för kongressens del 2.

c) Val av protokolljusterare

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Som jag nämnde har vi tyvärr fått ett återbud när det gäller protokolljusterare och då har förbundsstyrelsen ett nytt förslag och det är Patrick Theodorsson som ersätter Juha Siipeletho.

Kongressen beslöt

att välja Patrick Theodorsson till protokolljusterare.

DAGORDNINGENS PUNKT 16

Fastställande av förbundsavgift och nytt avgiftssystem

a) Fastställande av förbundsavgift

Förbundsavgift

I enlighet med förbundets stadgar ska kongressen fastställa förbundsavgift. Vid kongressens första del i juni 2021 beslutades att genomföra Avgiftsutredningens förslag i sin helhet. Det medför att den avgift som kvarstår att fastställa är det så kallade Introduktionsmedlemskapet.

Introduktionsmedlemskap

Introduktionsmedlemskapet beslutades för första gången av representantskapet 2010. Syftet var bland annat att möta konkurrerande fackförbunds sänkta eller redan låga medlemsavgifter vid nytt medlemskap. Under det senaste året har förbundet följt frågan om introduktionsmedlemskap noggrant och vi ser att behovet av en lägre avgift för nya medlemmar fortsatt krävs i konkurrens med andra fackförbund. Vi ser även att kravet på autogiro (alt. löneavdrag eller kollektiv avisering) medför positiva effekter i form av bättre kvalitet på våra inträden samt minskad administration. Mot bakgrund av detta föreslås oförändrat regelverk och tillämpning av introduktionsmedlemskap under 2022.

Avgiftsklass	Avgift 2022
1 Introduktionsmedlemskap (6 mån)	50 kr

Vice förbundsordförande Johan Lindholm: I enlighet med förbundets stadgar är det kongressen som fastställer förbundsavgift. Vid kongressens första del, den 9 juni, fattade vi beslut om ett nytt avgiftssystem som börjar gälla den 1 januari 2022. När det gäller introduktionsmedlemskapet så är det något vi har haft sedan elva år tillbaka. När vi tittar tillbaka på de här elva åren så ser vi klara fördelar med ett introduktionsmedlemskap. Inte minst

inom de branscher där vi har konkurrens från tjänstemannaförbund. Men det visar sig också vara ett viktigt redskap för att kunna locka till sig medlemmar som har en otrygg anställningsform till vårt förbund.

Det finns också interna fördelar. Vi ser att kravet på autogiro för att omfattas av 50-kronan och med introduktionsmedlemskap ger en positiv effekt då det medför bättre kvalitet för inträden och en minskad administration.

Med bakgrund av detta föreslår förbundsstyrelsen oförändrat regelverk och tillämpning av introduktionsmedlemskapet för 2022. Det vill säga 50 kronor per månad i avgift de första sex månaderna.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till förbundsavgift.

b) Fastställande av regionklubbsavgift

Regionklubbsavgift

I enlighet med förbundets stadgar ska kongressen fastställa avgift för förbundets regionklubbar. Regionklubbsavgiften har speglat avgiftsstegen i förbundsavgiften med en lägsta avgift om 0 kronor och en högsta avgift om 55 kronor.

För att spegla den nya avgiftsstegen och renodla avgiftsmodellen föreslås att även regionklubbsavgiften utökas till 15 steg samt introduktionsmedlemskap.

Avgiftsklass	Lön från, kr	Avgift, kr
1	Introduktion 6 månader	0
2	0-5 999	0
3	6 000-8 999	0
4	9 000-11 999	20
5	12 000-14 999	25
6	15 000-17 999	35
7	18 000-20 999	40
8	21 000-23 999	45
9	24 000-26 999	55
10	27 000-29 999	60
11	30 000-32 999	65
12	33 000-35 999	70
13	36 000-38 999	75
14	39 000-42 999	75
15	43 000-46 999	80
16	47 000-	80

Vice förbundsordförande Johan Lindholm: Vi fattade beslut den 9 juni om ett nytt avgiftssystem. Förbundsstyrelsen tycker därför att det är logiskt och rimligt att vi anpassar även regionklubbsavgiften utifrån de sexton steg som kommer finnas i vår avgiftssteg från och med 1 januari. Förbundsstyrelsen föreslår därför kongressen att besluta om regionklubbsavgiften, att den justeras enligt förslaget.

Kongressen beslöt

att fastställa förbundsstyrelsens förslag till regionklubbsavgift.

DAGORDNINGENS PUNKT 24

Behandling av rapporter till kongressen

a) Seko Framtid

Slutrapport se sid 355.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Seko Framtid, vi började med det arbetet för ganska länge sedan vid det här laget. Vi har arbetat länge med Seko Framtid och det har varit ett rent nöje, ska jag säga. Jag tänkte att ni skulle få en beskrivning om bakgrunden för er som kanske inte riktigt minns vad vi har gjort.

Det var ett visionsarbete som egentligen hade som syfte att lyfta framtidsfrågor inför den här kongressen, inför de här dagarna. Tanken var också att vi skulle engagera hela organisationen, det var jätteviktigt. En stor del av det var just att hela organisationen skulle känna sig engagerad. Framför allt var tanken att hela organisationen skulle skriva motioner till den här kongressen med målet att framtidsarbetet ska leva i hela organisationen och få en så bred förankring som möjligt. Det är bakgrunden till det vi har gjort.

Vi arbetade på det sättet att vi tittade på fem projektområden som var av central betydelse. Det är klart att det är jättemycket som är av central betydelse för oss men det var några som var speciellt viktiga. Till varje område knöt vi en projektgrupp med representation från olika delar, olika nivåer i den demokratiska organisationen.

Sedan var tanken att vi skulle ha en slutrapport i god tid till kongressen så att hela organisationen skulle kunna skriva motioner utifrån tankar som man hade fått av rapporten. Och så var inte bara tanken utan så blev det. Förbundsstyrelsen var projektägare av allt det här och jag var projektledare. Vi hade fem projektgrupper med sju–åtta personer från hela organisationen varje grupp. Vi hade representation så brett vi bara kunde hitta, från klubbar, regioner, stora klubbar, små klubbar, förhandlingsorganisationer och branschorganisationer. Vi hade en gruppledare från förbundsstyrelsen i varje grupp och en person anställd på förbundskontoret som skrev vad som sades i de här grupperna. Så fem projektgrupper med så bred representation och förankring som möjligt.

Vilka områden tittade då de här grupperna på? Den första gruppen arbetade med Strukturomvandling – digitalisering – robotisering. Ett jättebrett område förstås. Man började i resonemanget att vi går från ett industrisamhälle till mer av ett tjänstesamhälle och den här omvandlingen kommer ju att ta ytterligare fart av digitalisering och robotisering.

De hade några frågeställningar med sig in och funderade kring. Hur ser det här ut för Seko, hur påverkas vi som förbund? Hur möter vi omställningen? Ett exempel är omställningsavtal. Kan vi hitta andra verktyg? Det här var några frågeställningar av många som den här gruppen hade med sig in.

Den andra gruppen arbetade med Facklig tid för förtroendevalda. Det var en fråga som dök upp väldigt tydligt för oss. När arbetsgivare effektiviserar i verksamheten angriper man i allt högre utsträckning den tid som förtroendevalda har till sitt förfogande för att bedriva fackligt arbete. De här frågeställningarna hade man med sig in – stämmer det här verkligen? Kunskapen om lagar och avtal som reglerar det här trodde vi var ganska låg i organisationen. Vi behövde titta på fördelar och nackdelar med avtal som reglerar facklig tid. Några av er har det och andra har det inte.

En tredje grupp tittade på Otrygga anställningar. Här kan man verkligen säga att arbetsmarknaden har förändrats. Gud vad den har förändrats! Det är ungefär en femtedel av alla arbetare som har någon sorts visstidsanställning. Ungefär en femtedel av alla de som tillhör LO-kollektivet har någon sorts visstidsanställning. Vi behövde göra en kartläggning: var finns våra största utmaningar när det handlar om det här och att titta på lösningar. Ska man gå lagstiftningsväg eller via avtal, det är frågor som vi har pratat om ganska länge. Men dessutom, hur rekryterar man i den här gruppen som inte har en tillsvidareanställning.

Den fjärde gruppen tittade på Seko – Sveriges starkaste förbund. Vad är signifikant för Seko? Vilka är våra kärnvärden och hur tydliggör vi oss och hur synliggör vi oss? Det här är några av de frågeställningar man fick med sig in. Att titta på kommunikationen, internt och externt. Se hur våra förtroendevalda är budbärare av en vision. Och att titta på studier som är en del av att vara starkt. Det här är några av de punkter som den här gruppen hade med sig in i sitt arbete.

Den femte gruppen tittade Organisera och rekrytera – Demokrati. Här var ingångspunkten att antalet medlemmar och förtroendevalda blir färre och färre för varje år. Varför är det så? Hur möter vi det? Vi ser också ett demokratiunderskott i organisationen när färre engagerar sig, det är ju det som händer då. Färre går också på medlemsmöten kan vi notera. Här funderar man på om man använda digitala verktyg i högre utsträckning. Det här var ju innan pandemin, så vi var lite före där. Hur ser det ut för just unga, utlandsfödda, visstidsanställda – har de en annan situation och ett annat läge? Sedan konstaterade vi att det var ganska svårt att mäta organisationsgrad, vilket är ganska viktigt och bra när man ska organisera och rekrytera.

Vad hade vi för tidplan? De här fem grupperna skulle vara klara till sista december 2019, och det var de. Under våren 2020 skrevs slutrapporten och sedan skulle vi ut i organisationen, för diskussion och möjlighet att motionera till den här kongressen. Man har alltid möjlighet att motionera, men att för kunna använda den här rapporten med alla de här förtroendevaldas tankar och idéer för att sedan skriva motioner hit. Och så kom då pandemin! Det var ju inte så att det inte kom in motioner – det vet ni ju – vi sitter här i dag med dubbelt så många motioner som vi hade förra kongressen. På det sättet får man verkligen säga att det blev lyckosamt. Vi hade önskat att vi kunde ha kommit ut mer och prata kring rapporten för att få ännu fler motioner. Men slutresultatet ändå blev dubbelt så många motioner som föregående år.

Slutrapporten omfattades av: Vad är Seko i dag? – En gemensam grund att stå på. Ganska mycket av texten i rapporten handlar ju om egentligen hur vi ser ut i dag, här och nu.

Sedan kommer nästa block: Vägen framåt – Vad behöver vi titta på, arbeta med och fundera över.

I slutrapporten drog vi ett gäng slutsatser, inte attsatser utan tankar och funderingar som de här drygt femtio personerna från alla delar av vår organisation har sett och funderat kring. Så det är inga attsatser utan det är slutsatser utifrån vad de tänkte och såg när de arbetade i sina grupper. Det är i grund och botten den slutrapport som ni har framför er.

Det blev sju områden som man speciellt fokuserade på: Sekos förtroendevalda, Politiskt påverkansarbete, Studera, Prioriteringar, Kommunikation, Avtal, Rekrytera och organisera. Nästan alla grupper som arbetade under det här året fick med det här på något sätt, på någon mått så hade man med sig delar från de här sju områdena som man sedan kokade ner det till

1. Sekos förtroendevalda – några slutsatser

En var att medlemmarnas intresse alltid ska vara de förtroendevaldas fokus och främsta prioritering. Det är självklarheter, tänker ni, men skriver man ner det så kommer man också ihåg det och jobbar utefter det. Seko ska ha som mål att det på varje arbetsplats där Seko har medlemmar finns ett Seko-ombud. Det var något som flera grupper var inne och touchade på, just Seko-ombudets vikt. Seko ska arbeta för representativitet bland förtroendevalda.

2. Politiskt påverkansarbete – några slutsatser.

Några slutsatser som kom fram var att arbeta med politiskt påverkansarbete ska vara centralt i Sekos verksamhet. Vi påverkas hela tiden av politiska beslut. Och det här måste vara centralt för oss alla i vår verksamhet. Seko ska bli lika bra på att mobilisera medlemmar i viktiga politiska frågor som vi är på att mobilisera under avtalsrörelser. Det här tycker jag är lite extraspannande att fundera kring. I avtalsrörelser kan vi samla hela organisationen snabbt, alla är på tårna, alla är med, alla vet vad det handlar om. När det handlar om politiska beslut som kan göra

så mycket större skada är vi inte alls lika på tårna. Det här pekade grupperna på. Seko ska arbeta med att påverka politiska beslut på alla nivåer oavsett vilken politisk majoritet som råder. Det här är några av de slutsatser som ni finner i rapporten under politiskt påverkansarbete.

3. Studier och kompetensutveckling – några slutsatser

Det här kom vi tillbaka till om och om igen i nästan alla grupper, studier och kompetensutveckling. Sekos studieverksamhet ska utgå ifrån folkbildning och det livslånga lärandet – vi är liksom aldrig klara. För att nå fler unga och nyanlända behöver Seko bli bättre på att komma ut på skolor, informera och berätta och också bjuda in till utbildningar. Seko behöver se över för- och nackdelar med digitala studier för att veta när det är en lämplig studieform. Och som sagt, det här var innan pandemin, då tittade vi på att det här är någonting som Seko nog behöver jobba vidare med.

4. Prioriteringar – några slutsatser

Det här med att prioritera, att inte bara plocka in nytt utan att också prioritera vad som är viktigast var också något väldigt genomgående. För minskade resurser gör ju att vi alltid, alltid måste prioritera i verksamheten. Tar vi in någonting så måste också någonting ut. Då behöver vi vara medvetna om att morgondagens fackliga verksamhet kommer att se annorlunda ut än gårdagens för att kunna bygga en hållbar organisation för framtiden. Seko bör tillsätta en större organisationsutredning som involverar hela förbundet. Det var en av de slutsatserna som togs fram, något som alla var inne på att vi behöver prioritera i vår organisation.

5. Kommunikation för ökad delaktighet – några slutsatser

Kommunikation är ett viktigt medel för att nå våra fackliga mål. Det låter som en oerhörd självklarhet. Men det var speciellt en grupp som jobbade mycket med att titta på hur vi arbetar i dag och hur vi skulle kunna arbeta när det gäller kommunikation. Klubbarna är grunden i kommunikation med medlemmarna. När klubbar är informativa och transparenta kring det kärnfackliga arbetet får vi starka klubbar, och då blir vi starka. Seko ska ha en aktiv roll i sociala medier, i digitala kanaler. Vi behöver vara aktiva på arenor där vi har potentiella medlemmar. Det var några av de punkter som en grupp väldigt tydligt fokuserade på, men som också dök upp i flera grupper under året.

6. Avtal – några slutsatser

Starka kollektivavtal kan användas för att rekrytera nya medlemmar och för att behålla befintliga. Så är det och det vet vi. Vi ska fortsätta att utveckla arbetet inför avtalsrörelserna med att ge medlemmar möjlighet att vara med och påverka vilka frågor som ska drivas. Och så ska vi arbeta med att ta fram proaktiva kompetensutvecklingsavtal inom alla avtalsområden. Det är några av de slutsatser som lyfts fram i rapporten.

7. Rekrytering och organisering – några slutsatser

Att rekrytera nya medlemmar och behålla befintliga medlemmar är helt avgörande för Sekos framtid och existensberättigande. Det låter kanske ganska drastiskt men definitivt något alla grupper var inne på. Alla förtroendevalda ska kunna förklara betydelsen av att vara med i facket och just Seko. Vi har ju konkurrens på ett helt annat sätt jämfört med de flesta andra förbund. Seko behöver fundera på sätt, förutom klassiska medlemsmöten, att träffa och engagera medlemmar. Det är naturligtvis supersuperviktigt med klassiska medlemsmöten men kan man göra det på annat sätt? Det kanske också är någonting som pandemin tog med sig därefter.

Det här var de highlightade punkterna i slutrapporten, där vi egentligen kan konstatera att vi lever i en osäker tid. Det enda sättet att möta framtiden är tillsammans. Arbetet med Seko Framtid är något som jag tror att vi alla kan bära med oss i vårt arbete – oavsett om det sker lokalt, regionalt eller centralt. Och så gör vi det tillsammans – för facket är vi.

Där är min dragning slut och jag vill därmed också föreslå kongressen att godkänna rapporten.

Kongressen beslöt

att godkänna rapporten Seko Framtid.

Ordningsfråga

Peter Kvist, Seko SiS: Gällande val till representantskapet. Hur betraktar man de ersättare som har gått in för styrelseledamöter, är de ordinarie eller är de enbart ersättare?

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag tror att jag måste be om ett förtydligande. Jag är inte säker på att jag förstår. Ni har fått ut ett förslag sedan tidigare. Nu öppnas det upp för en möjlighet att skjuta in några ytterligare och så kommer valberedningen tillbaka med ett förslag efter klockan 13 med ett nytt förslag på helheten. Jag är inte säker på att jag förstod frågan. Vi prövar igen, Peter.

Peter Kvist, Seko SiS: Strandberg som sitter i styrelsen, jag anser ju att hon är ordinarie kongressledamot eftersom man har kallat in henne.

Anders Berg, valberedningen: Som vi läser stadgarna så är det ordinarie valda ombud, de 200 som är valda från början som är valbara till repskapet. Att man har gått in som ersättare i efterhand för någon som är borta innebär inte att man är valbar.

Peter Kvist, Seko SiS: Jag tycker att det är en lite konstig ordning då eftersom en normal kongress brukar ju styrelsen sitta kvar under hela kongressen och vara röstberättigad. Här har man ju lyft upp en av våra ordinarie och jag tycker fortfarande att hon skulle vara valbar.

Mötesordförande: *Annika Nilsson*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling

Block K Internationellt

Utlåtande 89 över motion K 1

Motion K 1

Klubb Seko Polisen

Utredning om internationell verksamhet inom Seko

Seko är medlem i fyra globala fackliga federationer, där en stor del av förbundets internationella arbete genomförs. Medlemskapet i de globala facken baseras på förbundets nio branschområden.

- PSI – Public Services International
- BWI – Building and Wood Workers' International
- UNI – Union Network International
- ITF – International Transport Workers' Federation

Seko deltar bland annat i federationernas arbete med globala ramavtal, fackliga allianser och nätverk. De globala federationerna har också strukturer på europeisk, nordisk- och branschnivå. Likaså är Seko aktiva i de globala fackens tvärssektoriella strukturer för jämställdhet, ungdomsfrågor, klimat och framtidens arbetsliv.

Seko har ett underskott i den centrala fackliga verksamheten. Intäkterna från medlemsavgifterna har inte täckt de utgifter Seko haft för verksamheten. Sedan mitten av 90-talet har Seko gått ungefär en miljard minus i den fackliga verksamheten.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet tillsätter en utredning för att analysera om Seko:s arbete inom internationell verksamhet ger tillräcklig effekt så att vinsterna med arbetet står i paritet med kostnaderna det ger att vara med i arbetet.

att förbundet sammanställer en rapport till representantskapet om analysen och förslag på eventuella nedskärningar för att ha mer fokus på den centrala fackliga verksamheten inom Sverige.

Förbundsstyrelsens utlåtande 89 över motion K 1

Motionären föreslår att Seko ska genomföra en utredning för att analysera förbundets arbete inom den internationella verksamheten.

Sekos medlemmar finns idag inom branscher som i stor utsträckning påverkas och regleras av beslut som fattas på EU-nivå. Att företräda Sekos medlemmar och påverka beslut som rör deras branscher, arbetsplatser och arbets-situation är av största vikt både i Sverige, EU och internationellt. Sekos arbete utanför Sverige utgör på så sätt del en väsentlig del av förbundets centrala fackliga verksamhet.

I flera av Sekos branscher är företagen multinationella vilket innebär att många beslut som påverkar förbundets medlemmar fattas utanför Sveriges gränser. Ett aktivt internationellt arbete är därmed även viktigt för att säkra förbundets inflytande i medlems- och branschfrågor på hemmaplan.

Seko deltar exempelvis i informations- och konsultationsprocesser genom europeiska företagsråd och möter arbetsgivarorganisationer i sociala dialogen på EU-nivå, där man bland annat rådgör EU-kommissionen i olika branschfrågor. Förbundet deltar också i förhandlingar på internationell nivå för att teckna avtal för sjöfolk inom internationell sjötrafik.

Beslut som påverkar Sekos branschområden tas även i internationella organisationer som Världspostunionen (UPU) och Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO). Där påverkar Seko överenskommelser och beslut via de globala fackliga federationerna ITF och UNI.

Under 2018 beställde förbundsstyrelsen en extern utvärdering av Sekos internationella verksamhet.

Utvärderingen presenterades för förbundsstyrelsen under 2019 och ett antal förslag till åtgärder inom det internationella området framfördes. Utredningen hade följande innehåll: Sekos internationella fackliga medlemskap, 6F:s internationella samarbete, Sekos fackliga biståndsverksamhet och FoC-kampanjen.

Då en översyn av den internationella verksamheten har gjorts och föreslagna åtgärder till stor del genomförts kan motionärens förslag i båda attsatserna anses vara omhändertagna.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Karna Tillheden, Klubb Seko Polisen: Seko Polisen tackar för utlåtandet och vi har förståelse om behovet av internationellt fackligt arbete. Men då vi inom Seko inte täcker kostnaden för den fackliga verksamheten måste vi se över och granska alla kostnader som vi har. Vi har nu följande yrkanden: att förbundsstyrelsen redovisar den externa utvärdering som gjorts och de föreslagna åtgärderna inom det internationella området. Att förbundsstyrelsen redovisar de åtgärder som gjordes och om det har gett någon effekt då det gjordes 2019.

Kenny Reinhold, förbundsstyrelsens föredragande: Vi tackar så mycket för motionen och tackar så mycket för tilläggsattsatserna som har skickats in också. Jag kan bara nämna att internationellt arbete inte bara är ett arbete

som berör vissa branscher, det berör vissa extremt mycket och lite mindre i andra branscher. Det som kan beröra alla, exempelvis minimilöneförslaget som är på gång och som kan ställa ordentligt. Utredningen vi gjorde i förbundsstyrelsen gjordes av Ulf Edström, en före detta Sekomedlem som var chef på LO:s internationella avdelning. Förbundsstyrelsen tyckte att utredningen har visat att vi är en viktig part i de internationaler som vi deltar i, och att den ekonomiska insatsen som vi gör vida överstiger det netto som vi investerar i det internationella arbetet. Förbundsstyrelsen yrkar bifall till de två tilläggsattsatserna.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen K 1 besvarad.
- Karna Tillhedens tilläggsyrkande:
att kongressen beslutar att förbundsstyrelsen redovisar den externa utvärdering som gjorts och de föreslagna åtgärderna inom det internationella området.
samt
att förbundsstyrelsen redovisar de åtgärder som gjordes och om det har gett någon effekt då det gjordes 2019.
- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla tilläggsattsatserna.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion K 1 besvarad.

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion K 1 tilläggsattsatser.

Utlåtande 90 över motion K 2

Motion K 2

Martin Alnebring

Internationella frågor stadga 27:2

Morgondagens frågor avgörs idag i Bryssel.

Hur ska Sekos medlemmar ha något inflytande över de frågor som avgörs i Bryssel. När deras förtroendevalda inte får en chans att bereda de frågor som avgörs i Bryssel, eller får reda på att det faktiskt förekommer möten som avhandlar de frågor som direkt kommer att beröra Sekos medlemmar.

Under lång tid har Seko Spårtrafik kämpat för att få inflytande över sina frågor. Detta arbete har inte gett de resultat som branschorganisationen önskar och föreslår därför:

Vi föreslår kongressen besluta

att Stadgarnas § 27 mom 2 uppdateras med, utse de ledamöter som ska representera Seko i de internationella branschforum som berör branschorganisationens medlemmar.

Förbundsstyrelsens utlåtande 90 över motion K 2

Motionären föreslår att ledamöter till internationella branschforum ska utses av branschorganisationen.

Seko arbetar med EU-frågor genom de europeiska branschfederationer som förbundet är medlem i: UNI Europa, EPSU, EFBWW och ETF. På Sekos förhandlingsenhet, som idag ansvarar för branschfrågor, finns både de resurser och de nätverk som behövs för att kunna företräda förbundets medlemmar i både nationella- och EU-frågor.

EU-frågor berör ofta mer än en bransch och vikten av samordning mellan berörda branschområden och Sekos internationella enhet, som ansvarar för EU-initiativ inom arbetsmarknadsområdet, är viktig för att skapa så stor påverkansmöjlighet som möjligt och samordna förbundets politiska linje kring EU-initiativ.

Ansvar för att samordna arbetet mellan de olika delarna i Seko och gentemot europafederationerna bör fortsatt ligga på förhandlingsenheten. Branschorganisationen ska genom sina kontakter med förhandlingsenheten kunna utöva inflytande i nationella- såväl som internationella frågor.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Jag ska prata om utlåtande 90 över motion K 2. Motionen K 2, internationella frågor, stadga 27:2, föreslår en stadgeändring som handlar om att branschforum ska få utse de ledamöter som ska representera Seko i de internationella branschforum som berör branschorganisationens medlemmar. Förbundsstyrelsen svarar i sitt utlåtande att ansvaret för samordningen mellan de olika delarna i Seko och Europafederationerna även fortsättningsvis bör ligga där det ligger i dag, på förhandlingsenheten. Mot bakgrund av att motionen föreslår en stadgeändring som förbundsstyrelsen ej vill bifalla, så yrkar jag på att denna motion i stället borde få ett avslag.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Vi på branschorganisationen anser att det här har inte fungerat riktigt bra. Det har inte blivit så mycket återkoppling ner till klubbarna. Vi har inte fått information om vad som har hänt. Därför anser vi att det behövs en ändring i det här. Vi yrkar bifall på motionen som vi har skickat in.

Afrodite Landerö, förbundsstyrelsens föredragande: Då tittar jag på dig, Martin, och vill bara säga att i grunden är vi överens i allra högsta grad. Vad förbundsstyrelsen vill framföra är att vi ser att det är viktigt att man förtydligar och förbättrar samarbetet där det inte har fungerat mellan branschen och förbundet. Vi anser inte att det är nödvändigt att göra en stadgeändring dock utan här är det samarbete som är det viktiga. Delaktighet är en självklarhet för oss alla. Det tror jag vi är överens om. Förbundsstyrelsen står inte emot ett avslag men vi föreslår kongressen att anse att den ska vara besvarad.

Kongressordförande: Då mina vänner, det här är en dröm som presidium att man plötsligt får en kontraproposition i en huvudvotering. Det är inte så många som går igång på det, men Micke och jag gör det. Då är det på det viset att vi har tre yrkanden. Vi har förbundsstyrelsens besvarandeyrkande. Vi har Daniels bifallsyrkande och Åsas avslagsyrkande. För att vi ska kunna ställa de här tre så behöver vi ta en votering först. Eftersom förbundsstyrelsens besvarande är huvudförslag så behöver vi ta fram ett förslag som ska ställas mot förbundsstyrelsens förslag. Det innebär att vi måste gå på rösträkning och vi måste göra en förvotering, nämligen bifall mot avslag. Den som vinner gehör i det ärendet, den kommer att ställas mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag vill bara påpeka än en gång att vi känner att det här fungerar inte alls som det gör i dag. Det här brister. Det finns många brister inom organisationen som sköter det här. Då känner vi att man måste ändra stadgarna så att man själv kan bestämma vilka förtroendevalda som ska delta i den här verksamheten som påverkar oss jättemycket. Särskilt oss som jobbar inom spårbranschen. Där tar man jätteviktiga beslut som berör oss och hela vår framtid. Eftersom Seko som organisation har brustit i det här anser vi än en gång att vi ska yrka bifall för den här motionen så att förtroendevalda kan bestämma själva vilka som ska representera dem i de här sammanhangen. Därför är det jätteviktigt att vi uppdaterar stadgarna.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion K 2 besvarad.
- Åsa Einerstams yrkande att avslå motion K 2.
- Daniel Abalos yrkande att bifalla motion K 2.

Kongressordförande: Då innebär det att vi först ska rösta mellan bifall och avslag och den som vinner ska vi sedan ställa mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande i en förvotering. Nu är det att ta fram ett förslag till huvudvoteringen. Det är en kontraproposition inför huvudvoteringen.

Förvotering: Bifallsyrkande ställs mot avslagsyrkande till motionen.

Omröstning

För	95
Emot	106
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att *ställa* avslagsyrkande mot förbundsstyrelsens förslag i huvudvotering.

Huvudvotering: Förbundsstyrelsens besvarandeyrkande ställs mot avslagsyrkande.

Omröstning

För	144
Emot	56
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion K 2 besvarad.

Kongressen ajournerades kl. 10.15 för paneldebatt och lunch.

Förhandlingarna återupptogs kl. 13.00.

Hälsning från Anna Sundström, Olof Palmes Internationella Center

Hej allesammans! Här kommer en hälsning från mig och hela Palmecentret till alla er på Sekos kongress. Palmecentret är Sekos och den svenska arbetarrörelsens organisation för internationell solidaritet och samarbete. Tillsammans stöttar vi ungefär tvåhundra organisationer i ett trettiotal länder runt om i världen. Just nu ser vi att antidemokratiska krafter är på frammarsch. I land efter land stiftas lagar för att begränsa yttrandefriheten, för att kontrollera civilsamhället och för att inskränka demokratiska fri- och rättigheter. Ofta är det våra kamrater som står i första ledet, som bjuder motstånd när auktoritära krafter vinner mark. När deras kamp hårdnar måste vårt stöd öka.

På Filippinerna samarbetar Seko tillsammans med Palmecentret för att stötta den filippinska fackföreningsrörelsen. Under den auktoritära presidenten Dutertes regim har bland annat en ny antiterroristlag stiftats som gör det möjligt att stämpla folkrörelser och fackföreningsrörelser som terrororganisationer. De senaste åren har fyrtiotre fackliga aktivister dödat. Många tusentals har avskedats, arresterats eller trakasserats. Det är vi, den svenska arbetarrörelsen, tillsammans med kamrater runt om i världen som utgör motkraften mot den här auktoritära utvecklingen.

Vi behöver bli fler som står upp för den internationella solidariteten. I er kongresspåse hittar ni en broschyr som berättar mer om Sekos engagemang på Filippinerna och vårt samarbete. Vi behöver ert stöd för att ännu bättre kunna stärka och stötta våra kamrater på Filippinerna.

Avslutningsvis vill jag uppmuntra er att kontakta någon av oss på Palmecentret om ni vill utveckla ert internationella engagemang. Eller kontakta Gabriella som är Sekos representant i Palmecentrets styrelse. Varmt lycka till på kongressen!

Mötesordförande: *Annika Nilsson*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block A Organisation

Kultur

Utlåtande 1 över motion A 3

Motion A 3

Seko region Stockholm

Bevara Sekos historia

Hur skriver man en arbetsplats historia? Ett kämpande kollektivs historia? En yrkesgrupps historia? Protokoll och medlemstidningar, brev och verksamhetsberättelser, fanor och förhandlingsframställningar – tillsammans utgör våra organisationers föreningshandlingar ett oersättligt källmaterial för framtida historiker inom, eller utanför, de egna leden.

Men hur bra är våra klubbar på att bevara sina handlingar? Vet vi hur vi ska spara, sortera och gallra ut material på ett systematiskt sätt, så att intresserade medlemmar och förtroendevalda kan ta del av vår gemensamma historia om tio, femtio, hundra år?

Gissningsvis är vi, säkert med flera viktiga undantag, rätt dåliga på att bevara vår samtidshistoria. Att decennier av drömmar och slit, segrar och förluster, bara försvinner – eller överlever som enskildas minnen och skrönor. Risken finns att det händer varje gång en fackexpedition storstädas eller flyttas.

Nu kan man givetvis inte bevara allt. Och fackföreningsrörelsen gör nog bäst i att titta framåt snarare än bakåt. Men en hel del kunskap, en hel del slutsatser och en hel del människoöden går förlorade i onödan.

Många förtroendevalda har utbildats i hur handlingar och material ska behandlas i förhållande till GDPR. Hur många förtroendevalda har utbildats i att bevara vår historia för framtiden?

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko, på egen hand eller i samarbete med LO, ABF och/eller Arbetarrörelsens arkiv, organiserar en studie-cirkel eller kurs där förtroendevalda får lära sig betydelsen av att bevara organisationens handlingar och praktiska fingervisningar om hur ett sådant arbete kan se ut i den fackliga vardagen.

att Seko genomför en undersökning av om och hur framför allt klubbar, men också andra instanser (såsom förhandlingsorganisationer och regioner) inom förbundet hanterar sina föreningshandlingar.

att Seko upprättar en lathund som stöd för klubbar och sektioner i deras arbete med att bevara föreningens historia för eftervärlden.

att Seko i samtliga GDPR-utbildningar inför en punkt som behandlar betydelsen av att bevara organisationens handlingar och hur ett sådant arbete kan gå till.

Förbundsstyrelsens utlåtande 1 över motion A 3

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro när det gäller att handlingar, foton med mer som är en del av fackförening och Sveriges historia kan gå förlorad. Vi är helt överens att Sekos historia är värd att bevara då vår framtid inte får bli historielös.

Det finns många utmaningar i och med den snabba omvandlingen som skett från pappersdokument till direkt

digital information. Risken är att organisationen har rensat och slängt handlingar när man skiftat företrädare, lokal, börjat använda datorer eller i skifte av programvara och IT-system.

I samband med införandet av Puma 2016 var förbundsstyrelsen proaktiva och fattade beslut om en ny Dokumenthanteringsplan för digital arkivhanteringen inom Seko. Den omfattar samtliga organisationsled för att säkerställa att rätt dokument ska finnas kvar, både utifrån att följa exempelvis bokföringslagen samt vikten av att spara den fackliga historien. Arbetet skedde i samarbete med Arbetarrörelsens Arkiv och Bibliotek och vi har även deltagit i deras utvecklingsarbete av digital arkivhantering.

Dokumenthanteringsplanen finns tillgänglig på www.seko.se med en introduktionstext avseende ansvar och vikten av att spara dokumentation. Förbundsstyrelsen förstår utifrån motionärens olika förslag att arbete med information behöver utvecklas ytterligare och spridas i fler kanaler för att öka kunskapen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag ska prata om A 3 – bevaka Sekos historia. Av styrelsens svar så ser jag att vi är överens om behovet av att bevara vår historia och de svårigheter vi i detta arbete står inför. Därför borde denna motion bifallas. Vi behöver konkreta åtgärder som kan leda till handling. Beslut kan vi sitta på nästa och nästa kongress och tycka att det är viktigt att vår historia bevaras, medan den glider oss ur händerna. På GDPR-utbildningen ställde jag frågan om hur man tänkte kring bevarandet av vår historia. Och det trycktes bara på rensa, rensa, rensa. Tanken tycktes ny och skulle tas med vidare. Vad jag vet finns det fortfarande ingenting om historieskrivande i GDPR-utbildningen. Den betonar nästan bara gallrande och stora värden riskerar att försvinna i det här gallrandet. Vi måste sprida kunskapen om hur våra handlingar ska bevaras så att vi inte själva bidrar till en lucka i framtidens blick på dåtiden. Det kan inte lämnas till förtroendevaldas nivå av historieintresse. Det krävs organiserat arbete och konkreta manualer som är lätta att hitta, ta till sig och följa. Därför yrkar jag bifall till motionen.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag vill börja med att tacka Linnea för motionen och föredragningen. Vi har ju också pratat om den här frågan tidigare när jag har haft förmånen att jobba med GDPR-frågor. Men det är så att vi har gjort ett gediget arbete med att ta fram en dokumenthanteringsplan och det arbetet har skett i samband med Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek, så det är gjort på ett noggsamt sätt. Vi delar intentionen här. Det är jätteviktigt att vi är varsamma i de här frågorna. Därför har vi också besvarat motionen. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Ordningsfråga

Linnea Garli, Seko Stockholm: Vi har inte hört någonting av vad Linda Agetoft har sagt. Vi skulle vilja höra hennes anförande igen.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Då ska vi se om vi har tekniken med oss. Perfekt. Jo, jag tackar för motionen och hänvisar till det arbete vi har gjort med att ta fram en gedigen dokumentplan och rutiner för hantering. Jag delar intentionen, som jag sa tidigare för de som sitter i rummet här, att vi ska vara varsamma i hur vi hanterar de här frågorna. Därför har vi besvarat det. Vi bär med oss de kloka tankarna som är framförda, men jag yrkar på bifall för förbundsstyrelsens utlåtande.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag tycker att det är roligt att få reda på att det finns en dokumenthanteringsplan. Och det är precis som förbundsstyrelsen säger viktigt att informationen om den utvecklas och sprids. Men det är ju inte bara informationen om planen som behöver utvecklas. Det är också själva arbetets innehåll. Dokumenthanteringsplanen resonerar ingenting om varför man ska göra det här sakerna. För att förstå varför krävs kunskap om vår historias betydelse. Det krävs kunskap men också kanske lite inspiration och stolthet över allt vi gör tillsammans. Och hur får vi det? Ja, till exempel genom en studiecirkel för förtroendevalda eller i samarbete med ABF

eller Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek. Och genom att arbetet med GDPR genomsyras av en förståelse för vår historia. Efter svaret från Linda Agetoft där så vill jag ändra mig. Jag håller med om besvarandet av attsats tre men vill yrka bifall på motionens attsats ett, två och fyra. Så jag stryker mitt tidigare yrkande.

Ordningsfråga

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Nu är det som så att vi har fått en trevlig lunch men jag vill gärna höra debatten för vi har bekymmer med ljudet. Vi har inte hört någonting efter att Linnea var inne första gången, jag tror att hon hette Linnea i varje fall. Så ska vi nu gå till omröstning kan jag ju känna att jag som kongressombud inte kan ha en konkret och bra uppfattning hur jag ska rösta när jag inte har hört vad som är sagt. Jag försökte ställa en ordningsfråga men den knappen kom inte upp, så jag fick bara begära vanligt ord. Jag kör en ordningsfråga på detta att jag vill höra samtliga debattinlägg igen så att jag kan bilda mig en uppfattning. Tack.

Kongressordförande: Det har varit problem med tekniken i Stockholm 3 och i Ystad. Så Linnea, om jag nu får be dig, för att alla ska kunna höra – jag förstår att det här är struligt men vi får ha lite förståelse för det här och ibland händer sådant här – så Linnea, jag skulle uppskatta om du kunde gå upp. Tryck på anmäld talare så att du kan gå upp och dra dina argument en gång till, sedan kommer jag också att släppa upp Linda en gång till. Linnea, ord och bild är din, och vi kommer nog inte räkna några sekunder den här gången men vi som har hört dig har ju hört dig några gånger nu, så kör Linnea.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Då har jag bara en fråga. Ska jag köra hela mitt första eller det som var svaret på Lindas svar?

Kongressordförande: Jag tycker att du kan väl kanske baka ihop det eftersom du vet vad Linda kommer att säga sedan. Men du kan få ordet igen efter Linda, det är helt okej, Linnea.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Då kör jag det i ordning. Motion A 3, bevara Sekos historia. Av styrelsens svar så ser jag att vi är överens om behovet av att bevara vår historia och de svårigheter vi i detta arbete står inför. Därför borde denna motion bifallas och inte bara besvaras. Vi behöver konkreta attsatsar som kan leda till handling. Och vi kan tycka samma medarbetare om det inte utmynnar i beslut så kan vi sitta på nästa kongress och nästa och tycka att det är viktigt att vår historia bevaras, medan den förvinner ifrån oss. På GDPR-utbildningen frågade jag om hur man tänkte kring bevarandet av vår historia. Och det var mycket rensa, rensa och ingenting om bevarande riktigt. Det skulle tas med vidare men jag har förstått att det har inte riktigt skett så, för man pratar fortfarande inte om historieskrivning på GDPR-utbildningen. Vi behöver organiserat arbete och konkreta manualer som är lätta att hitta, ta till sig och följa. Så har jag förkortat lite mitt första inlägg och så kan jag släppa in Linda där och så vill jag prata igen sedan efter Linda. Tack.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Tredje gången gillt. Det viktigaste att ta med är att vi delar motionärens intentioner. Det här är en väldigt angelägen fråga. Vi bär med oss det och vi har gjort ett gediget arbete men har självklart inte fullbordat våra frågor här. Vi har besvarat motionen och jag står fast vid förbundsstyrelsens utlåtande och yrkar på bifall för förbundsstyrelsens förslag.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Det är ju precis som Linda säger viktigt att informationen om den utvecklas och sprids. Men vi behöver också utveckla själva arbetets innehåll. Den här dokumenthanteringsplanen resonerar ingenting om varför man ska göra de här sakerna. Det krävs då kunskap om vår historias betydelse, och vi behöver inspireras och få lite stolthet över vad vi gör och åstadkommer på våra fackexpeditioner och medlemsmöten runt om i landet. Det kan vi få, föreslår jag, i en studiecirkel för förtroendevalda i samarbete med ABF eller Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek, där vikten av bevarande tas upp. Och att arbetet genom att arbetet med GDPR genomsyras av en förståelse för vår historia. Så upprepar jag då nu att jag håller med nu Linda om besvarandet av attsats tre men vill yrka bifall på motionens attsats ett, två och fyra.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta att anse motion A 3 besvarad i sin helhet.
- Linnea Garlis yrkande att bifalla förbundsstyrelsens besvarandeyrkande till attsats tre.
- Linnea Garlis yrkande att bifalla motion A 3 attsats ett, två och fyra.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 3 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	132
Emot	70
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 3 attsats två besvarad.

Omröstning

För	133
Emot	69
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 3 attsats tre besvarad.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 3 attsats fyra besvarad.

Omröstning

För	126
Emot	73
Ej avlagda röster	13

Utlåtande 2 över motion A 4

Motion A 4

Enskild motion

Seko Lokförarna Stockholm Hagalund, Linnea Garli

Rädda ARAB

Rädda Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek – ARAB

Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek har i mer än hundra år samlat och hanterat de centrala arbetarrörelseorganisationerna historia. Verksamheten har tre delar som kompletterar och förutsätter varandra – arkiv, bibliotek och forskning. Ett livaktigt och resursstarkt ARAB krävs för att arbetarrörelsens kulturarv fortsättningsvis ska kunna uppfylla sin viktiga roll, inte minst idag då reaktionära krafter hotar att ”ta över” vår historia.

Styrelsen för Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek har av ekonomiska skäl beslutat att lägga biblioteksverksamheten i malpåse. Personal har sagts upp inköpen av ny litteratur upphör och katalogiseringen avstannar. Bibliotekets samlingar är till stor del unika och det avbräck som inlets kommer att få negativa konsekvenser för institutionen som helhet och för den forskning som är inriktad på industrisamhällets utveckling under de senaste 150 åren.

Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek ägs av en stiftelse som står för huvuddelen av finansieringen av ARAB:s verksamhet. Huvudmännen i stiftelsen är LO, Socialdemokraterna och Staten. Dessutom är ARAB:s stödförening en viktig finansiär.

Under många år har anslaget inte följt med prisutvecklingen. Detta har urholkat stiftelsens ekonomi. Dessutom drar arbetet med att digitalisera samlingarna stora resurser. Sammantaget har detta lett till dagens situation som styrelsen känt sig tvungen att agera i.

Fackföreningsrörelsen stödjer ARAB på olika sätt. Genom LO:s huvudmannaskap men också genom eget medlemskap i ARAB:s stödförening.

Kostnaden för detta medlemskap motsvarar ungefär 50 öre per medlem/år.

I dessa tider när försök att förfalska historien, spridning av falska nyheter och påståenden om både samtid och dåtid blivit ett etablerat vapen mot arbetarrörelsens historiska landvinningar är det viktigt att försvara en kunskapsbastion för historia och för att fortsätta samla samtida litteratur, tidskrifter och digital media och handlingar.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko ökar sitt anslag till ARAB till en krona per medlem Seko verkar för att övriga medlemmar i stödföreningen ökar anslaget till ARAB på motsvarande sätt.

att Seko indexreglerar sitt anslag för att motverka framtida urholkningar.

Förbundsstyrelsen utlåtande 2 över motion A 4

Motionären lyfter viktiga aspekter för bevarande av arbetar- och industrisamhällets historia. Förbundsstyrelsen delar helt betydelsen av arbetarrörelsens historia som svenskt kulturarv för hela det svenska samhället.

Förbundsstyrelsen är positiva till de förslag motionären lyfter fram för att stärka den viktiga verksamhet som ARAB bedriver i sitt arbete som kulturbärare. En stark arkivsektor är ytterst en demokratifråga och särskilt viktigt att värna om i tider av alternativa fakta och fake news.

Emellertid vill förbundsstyrelsen avvakta resultatet av ”Häriifrån till evigheten – En långsiktig arkivpolitik för förvaltning och kulturarv”, SOU 2019:58. Vi har tagit del av det remissyttrande som ARAB:s styrelse lämnat över denna utredning. I sitt svar lyfter de att staten sedan 1966 är en av huvudmännen i stiftelsen. Utifrån detta anser ARAB:s styrelse att statliga bidrag är mer att likna vid ett statsanslag, som utbetalas till statliga myndigheter. Om staten är en av stiftelsens huvudmän och styrelseledamöterna utses av regeringen framhåller ARAB i sitt yttrande att det är rimligt att staten också är med och tar ett långsiktigt ekonomiskt ansvar för verksamheten, och att detta även borde regleras i någon form.

Vid Stödföreningen för Arbetarrörelsens arkiv och biblioteks årsmöte den 17 september 2020 beslutades enligt förslag från styrelsen att medlemsavgiften skulle vara oförändrade under 2021. Vi har förtroende både till att styrelsen tar sitt ansvar enligt stadgarna och att medlemmarna tar rätt beslut vid årsmötet.

Utöver de aspekter som lyfts fram i motionen lämnas flera alternativa förslag för att öka Sekos ekonomiska anslag till Stödföreningen helt utanför de ekonomiska årshjul som gäller för all verksamhetsplanering- och budgetarbete inom Seko. Förbundsstyrelsen ser inte att det skulle vara möjligt att prioritera om redan beslutade verksamhetsplaner- och budgetar, oavsett i vilket organisationsled, för att möta motionärens förslag.

Ett viktigt beslut som fattades vid Stödföreningen för Arbetarrörelsens arkivs årsmöte i maj 2019 var att även privatpersoner ska kunna bli medlem i föreningen. Detta är något som förbundsstyrelsen ser som ett klokt beslut för att både skapa ett ökat intresse för arkivfrågor samt att möjligheten att värva nya medlemmar till stödföreningen som genom det kan påverka beslut som fattas vid bland annat föreningens årsmöte.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Då ska jag prata om Rädda Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek. ARAB, kallas det i folkmun, är världens äldsta arbetarrörelsearkiv. Det startade 1902 av en arbetarrörelse med mycket mindre resurser än vad vi har i dag därför att man ville att vår historia skulle kunna skrivas. Ingen annan var intresserad av att spara de där handlingarna. Fint folk sket väl i vad arbetare skrev ner i sina protokoll. Det har visat sig vara både viktigt för det fackliga minnet och som en källa för underhållning. Avtalstexter som olycksaligt har försvunnit har hittats i arkiven. Många Sekomedlemmar har använt arkivet för att få reda på mer om sin arbetsplats. Till tv-serien "Vår tid är nu" gjordes research i Handels arkiv. Susanna Alakoski är en i raden av alla arbetarförfattare som skriver historiska romaner utifrån arkivmaterial. Arbetarrörelsens historia är inte samma sak som statens historia. Vi vet inte hur nästa val slutar. Det vi vet är att det finns partier som vill och kan skära ner i folkbildning inom ABF och folkhögskolor, och påverka innehållet i public service. Norge förlorade stora delar av sin arbetarrörelsehistoria under naziockupationen. Tyskland skulle ha gått förlorad om de inte hade fått förvara handlingarna här i Sverige under en tid.

Förbundsstyrelsen menar att Seko inte borde höja sitt bidrag eftersom stödföreningen inte själva föreslagit att höja avgiften. Det borde vi i Seko veta som nyligen beslutat om vår egen medlemsavgift, att höjning är en risk. Att stödföreningen inte höjde avgiften kan handla om att man är rädd förlora medlemmar. Självklart ska vi göra reklam för stödföreningen så att fler privatpersoner blir medlemmar. Och självklart ska vi ställa krav på staten om ökade anslag. Men vad händer den dagen staten säger nej? Vi måste själva ta ansvar för och satsa på vår historieskrivning, inte lämna över till någon annan. En höjning till en krona per Sekomedlem skulle ge omkring 70 000 till ARAB. Den framtidssatsningen på vår historia har vi råd med, därför yrkar jag bifall till motionen.

Sandra Svensk, förbundsstyrelsens föredragande: Jag vill börja med att tacka Linnea för motionen. Förbundsstyrelsen delar betydelsen av att bevara arbetarrörelsens historia. Det är nog mer viktigt i dag än det var förr med tanke på att många av våra ungdomar, unga vuxna och även äldre vuxna tar saker och ting som självklart och för givet. Här har vi alla ett ansvar att bidra med att berätta historien. Men som det framgår av svaret så pågår det en utredning som förbundsstyrelsen vill avvakta. Därav står vi fast vid att anse motionen A 4 besvarad och yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag håller ju fast vid det jag sa innan. Det är bra att stödföreningen 2019 beslutade att också privatpersoner kan vara medlemmar. Och det vore förstås roligt om stödföreningen fick ännu fler privatpersoner som medlemmar, kanske finns det några på kongressen här. Men enskilda medlemmar har inte beslutsrätt på mötena och kan därmed inte påverka i samma utsträckning som en större organisation kan. Så länge det inte blir flera tusen privatmedlemmar så är det mycket riskabelt att sätta sin tillit till den inkomst som 350 kronor om året per person ger. Man har i nuläget drygt hundra privatpersoner som medlemmar. Det blir drygt 35 000. Det kan man räkna ut fort att det inte på långa vägar räcker för att hålla igång en ordentlig verksamhet. Nej, de stora ansvarstagande medlemsorganisationerna är nödvändiga och huvudmännen, alltså LO, staten och SAP, deras fasta avgifter är helt livsviktiga för att vi ska kunna ha kvar vårt arkiv och bibliotek. Problemet är att dessa avgifter har inte höjt med prisutvecklingen på många år. Det här måste vi få ändring på och därför yrkar jag bifall till den här motionen, tack.

Kongressordförande: Tack, Linnea. Då är ordet fortfarande fritt. Det finns inga talare anmälda men vi väntar en stund så att alla kan anmäla sig som vill. Linnea, vill du ha ordet igen?

Linnea Garli, Seko Stockholm: Ja. Jag undrar om det här handlar om prioriteringsfrågan så undrar jag hur förbundsstyrelsen skulle förhålla sig till att ändra yrkandena, om jag gör det. Till att Seko på nästa årsmöte i stödföreningen uppmanar övriga förbund att öka medlemsavgiften till en krona per medlem och år och att vi själva gör det från 2022. Det var två attsatser inbakade i en. Jag undrar hur förbundsledningen skulle förhålla sig till det.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi har inga ytterligare yrkanden och jag kan inte ta ställning till någonting direkt från talarstolen. Jag stannar där.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Betyder det svaret att man inte kan förhålla sig till min fråga förrän jag har skrivit in det i systemet fast den är ordagrant likadan? Eller hur ska jag tolka det?

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag ser inte att vi kommer att kunna ändra vår inställning på det jag hörde. Men jag tycker heller inte att det är en god ordning att vi förhandlar via talarstolen. Tack.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 4 besvarad.
- Linnea Garlis yrkande att bifalla motion A 4.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 4 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	128
Emot	73
Ej avlagda röster	11

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 4 attsats två besvarad.

Omröstning

För	129
Emot	70
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 4 attsats tre besvarad.

Omröstning

För	132
Emot	70
Ej avlagda röster	10

Block A Organisation

Organisation

Utlåtande 3 över motion A 5

Motion A 5

Seko region Skåne

Maktutredning med genusperspektiv

Jämställdhet måste göras! Att arbeta med könsuppdelade data till exempel sjukfrånvaro, vård av barn, deltidsarbete, arbetsuppgifter, styrelsesammansättning är oerhört betydelsefullt. Analysera och ställa frågor om varför. Varför ser det ut så här? Verksamhetsplaner, mål, resurser och aktiviteter måste vara jämställdhetsintegrerade.

Vi föreslår kongressen besluta

att *ge* Sekos förbundsstyrelse i uppdrag att göra en maktutredning med genusperspektiv

att verka för att Seko tillskansar sig djupare kunskaper i ämnet, så man kan stötta/sprida kunskap i detta arbete inom organisationen

Förbundsstyrelsens utlåtande 3 över motion A 5

Motionen pekar på vikten av ett kontinuerligt jämställdhetsarbete. Det är också lagstiftarens mening, uttryckt i såväl i Diskrimineringslagen som i Arbetsmiljölagen. Arbetsgivarna ska arbeta systematiskt och, framför allt, förebyggande för att motverka diskriminering. Som facklig motpart ska vi ställa de krav som behövs för att arbetsgivarna ska uppfylla de lagliga kraven. I flera avtalsrörelser har Seko drivit krav på arbetsmiljöavtal och under den senaste avtalsrörelsen kompletterades det med krav angående sexuella trakasserier. Det kan dock inte nog understrykas att ett framgångsrikt, förebyggande arbete måste ske lokalt och där krävs en ökad medvetenhet bland våra förtroendevalda om vilka krav vi ska ställa.

Om vi på riktigt ska nå framgång i dessa frågor är det också viktigt att vi vågar syna oss själva som organisation. Vi har tydliga formuleringar runt våra grundläggande värderingar i våra stadgar, verksamhetsplaner och vår etiska policy men ord blir inte till verkstad av sig själva.

Efter beslutet på kongressen 2017, har Seko arbetat med våra grundläggande värderingar på olika sätt. Som exempel genomfördes värderingskonferenser, som kompletterades med kompetensutveckling av våra lokalt placerade ombudsmän i hanteringen av diskrimineringsfrågor. En diskussion har också inletts med de centrala handeldarna, i syfte att säkerställa att våra fackliga utbildningar genomsyras av våra grundläggande värderingar. Detta arbete, precis som mer specifikt jämställdhetsarbetet, är inget vi löser med engångsinsatser. Det krävs att även vi som organisation arbetar såväl systematiskt som förebyggande. Först då får vi också en reell trovärdighet i de krav vi ställer på arbetsgivarna.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion A 5 första attsatsen besvarad.

att bifalla motion A 5 andra attsatsen.

Ordningsfråga

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag har en ordningsfråga. När vi började stod det 213 röstberättigade. Nu har jag räknat och varje gång vi har röstat så är det 212. Är det någon som har försvunnit utan att ha meddelat det?

Kongressordförande: Det är en person som har fått en kortvarig permission. Det är anledningen till att vi för tillfället är 212.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 5 attsats ett besvarad samt att bifalla attsats två.

Utlåtande 4 över motion A 6

Motion A 6

Siv Andersson

Kvinnligt nätverk

Många kvinnor i vårt förbund vittnar om att det finns ett behov av att ha en mötesplats där de kan få möjlighet att hitta styrka i varandra. Det har visat sig positivt i både vårt och andra förbund och resulterat i att kvinnor har kunnat växa och stärka sig i sina roller.

När kvinnor växer och utvecklas i sina roller som förtroendevalda, växer och utvecklas även Seko som organisation. Idag ser vi att andelen kvinnor högt upp i organisationerna har blivit fler, men representerar fortfarande långt ifrån andelen kvinnor i Seko, eller samhället i stort.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att skapa kvinnliga nätverk i förbundet.

att Seko verkar för att skapa ett kvinnligt nätverk på förbunds nivå där kvinnor som ansvarar för kvinnliga nätverk i regionerna, förhandlingsorganisationer och branschorganisationer ingår.

Förbundsstyrelsens utlåtande 4 över motion A 6

Kongressen 2017 fattade beslut om att bilda ett kvinnligt nätverk. Ett nätverk, bestående av kvinnliga förtroendevalda på utvalda poster på central, nationell och regional nivå samt centrala kvinnliga ombudsmän har bildats. Hittills har två träffar genomförts. Till träffarna har också representanter för de befintliga nätverken bjudits in.

Under kongressperioden har ett antal kvinnliga nätverk växt fram inom våra regioner, företag och/eller branscher. Förbundsstyrelsen ser mycket positivt på denna utveckling och vi tror att gemensamma träffar för de ansvariga i nätverken är en god idé. Genom att bjuda in intresserade representanter från områden som idag saknar kvinnliga nätverk, kan vi också bidra till att fler bildas.

Ska detta vara genomförbart, krävs en viss systematisering. Kunskapen om de olika nätverken och kännedom om de ansvariga för respektive nätverken behöver helt enkelt samlas upp på ett och samma ställe.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att nyttan av att fler kvinnliga nätverk bildas. Exakt hur nätverken ska formas och kommunicera med varandra, anser vi däremot inte vara en kongressfråga.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motion A 6 första uppsatsen.

att *anse* motion A 6 andra uppsatsen besvarad.

Debatt

Jessica Lundgren-Gustafsson, Seko Posten: Sekos förtroendevalda är en av förbundets viktigaste resurser. En förtroendevald som är trygg i sin roll är mer engagerad och bättre på att möta våra medlemmar och driva deras frågor. Hur ska man då kunna stärka en förtroendevald i deras roll? Jo, ett kvinnligt nätverk kan vara en del i detta. Det är många kvinnor som kan vittna om nyttan av ett kvinnligt nätverk. Nätverket ger oss en möjlighet att utbyta kunskaper, erfarenheter och knyta nya kontakter. Det ger oss förtroendevalda en möjlighet till utveckling både på det privata och inom det fackliga planet. Vi lär oss tillsammans och vi lär oss av varandra, i sann folkbildningsanda. För att driva de kvinnliga nätverken framåt behövs det skapas ett nätverk på förbunds nivå där de kvinnor som ansvarar för nätverken i regionerna, förhandlingsorganisationen eller branschorganisationerna ingår. Detta är i linje med vad som står i rapporten Seko Framtid under slutsats Förtroendevalda. Där står det nämligen "Seko behöver utöka möjligheterna för förtroendevalda att träffas, att utbyta erfarenheter mellan branscher, klubbar och företag. Att då verka för att skapa ett kvinnligt nätverk på förbunds nivå borde vara ett steg i rätt riktning. Därför yrkar jag bifall till både första och andra uppsatsen.

Jennifer Lindblom-Söderberg, Seko Posten: Ett nätverk för kvinnor där man kan utbyta kunskap, erfarenheter, skapa kontakter och pusha varandra är oerhört viktigt för att vi ska kunna utföra ett bra jobb för våra medlemmar. Jag kan själv vittna om att ett kvinnligt nätverk är ett enormt verktyg för att växa som förtroendevald. Jag hade troligtvis inte stått här i dag framför er utan mina kvinnliga kamrater i ryggen, som har hjälpt mig till att bli ett bra ombud. För att skapa ett stabilt kvinnligt nätverk behöver förbundet ta ansvar och styra över hur ett kvinnligt nätverk ska skapas och vilka riktlinjer som ska arbetas efter i stället för att släppa det fritt. Därför yrkar jag bifall för första och andra uppsatsen.

Vilma Carlsen, Seko Skåne: Jag yrkar bifall på attsats två. För precis som förra talaren sa så behöver vi många kvinnor i vårt förbund. Och vi behöver den här mötesplatsen för kvinnor.

Karin Åkersten, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning om nyttan av att flera kvinnliga nätverk bildas. Så stort tack för motionen och för era åsikter och synpunkter. Vi är starka tillsammans. Därför har vi också bifallit den första attsatsen om att vi ska verka för att bilda kvinnliga nätverk. Vad gäller den andra attsatsen så anser vi helt enkelt inte att det är en kongressfråga. Hur de här nätverken bildas och hur de kommunicerar med varandra, om det här behovet finns så kommer de här systemen uppstå utan att vi behöver ha ett kongressbeslut på det. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag att vi bifaller attsats ett och att vi besvarar attsats två på motion A 6.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla första attsatsen samt att anse andra attsatsen besvarad.
- Jessica Lundgren-Gustafsson m.fl. bifallsyrkande till motionens första och andra attsats.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 6 attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 6 attsats två besvarad.

Omröstning

För	122
Emot	77
Ej avlagda röster	13

Utlåtande 5 över motion A 7

Motion A 7

Klubb Seko Polisen

Stödfunktion för de statliga myndigheterna

Seko hette tidigare Statsanställdas förbund och organiserade mestadels bara medlemmar inom staten. Allt eftersom staten har privatiserats flera verksamheter har förbundet börjat organisera fler och fler privatanställda, vilket idag utgör en majoritet av förbundets medlemmar. Fortfarande finns dock en tredjedel av alla medlemmar hos Seko inom statsförvaltningen. Vi som är medlemmar kan konstatera att vi idag upplever att förbundet inte har samma fokus på medlemmarna inom staten längre. Våra frågor kommer inte upp på agendan och vi nämns ofta i förbifarten och under Sekos utbildningar tas staten ofta som ett undantag. Det finns stora skillnader mellan den privata och den offentliga sektorn, som exempel kan nämnas att en viss lagstiftning finns som enbart gäller för medlemmar som arbetar inom staten eller att dessa medlemmar hamnar sist i lönerörelsen som också ser anorlunda ut. En tredjedel av Sekos medlemmar har behov som idag inte tillgodoses av Seko.

Vi föreslår kongressen besluta

att *förbundet* anställer en arbetsrättsjurist enbart för det statliga området då det är speciellt med sina egna regleringar.

att *förbundet* förstärker förbundets stödfunktioner till sina lokala organisationer när det gäller exempelvis kommunikation och administration inom staten.

Förbundsstyrelsens utlåtande 5 över motion A 7

Motionen tar upp de specifika förutsättningar och problem som finns inom Statens område.

Det statliga området är precis som motionären beskriver ett område med särskilda förutsättningar avseende avtalsrörelser och organisering. Upplevelsen av att inte ha samma förutsättningar som andra branscher delas dock ofta av övriga branscher och avtalsområden som alla har sina styrkor och svagheter i det fackliga arbetet. Det finns utmaningar med att Seko består av flera olika yrkesgrupper och att förändringar och privatiseringar på arbetsmarknaden har gjort dessa större råder inget tvivel om.

Seko har som ambition att bli Sveriges starkaste fackförbund bland annat genom att vara så nära medlemmarna som möjligt. Alla medlemmar, oavsett yrke, ska veta vem som företräder dem och var de ska vända sig. Att se över det arbetet och vilka förutsättningar som ges för att klara av det finns flera motioner om till denna kongress, många av dessa föreslås att hanteras i en mer omfattande organisationsutredning.

Motionen tar också upp behovet av en arbetsrättsjurist på enbart det statliga området.

Förbundsstyrelsen bedömer att anställa specialister på det sätt som föreslås inte är en framkomlig väg och den är inte förenlig med ambitionen att bygga en effektiv organisation i förbundet.

Hur förbundet på bästa sätt kan stötta den lokala organisationen med administration och kommunikation är något som förbundet arbetar med redan idag och som ständigt utvecklas. Roller och ansvar i det framtida arbetet med att stötta förbundets verksamhet föreslås hanteras i en organisationsutredning.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motion A 7 första uppsatsen.

att anse motion A 7 andra uppsatsen besvarad.

Debatt

Annika Olsen, Klubb Seko Polisen: Det är så att staten har ju en annan reglering i många fall och ett annat regelverk än den privata sektorn har. Vilket gör att Seko också måste ha särskild kompetens på det området, vilket förbundet till viss del verkar sakna i dag. Det har om inte annat blivit tydligt i den situation som de förtroendevalda nu hamnat i på Polismyndigheten där arbetsgivaren gör allt för att minimera den fackliga tiden och stänga ute facket från så mycket som möjligt. Det är ett angrepp på de förtroendevalda inom Polismyndigheten men också ett angrepp på hela den svenska modellen. Seko Polisen yrkar därför bifall till motionens första uppsats gällande att Seko ska ha en arbetsrättsjurist som har hand om det statliga området.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Den statliga sektorn är en udda fågel inom arbetsmarknaden. Till skillnad från andra delar av arbetsmarknaden har vi ofta tre fackförbund på arbetsplatserna. Seko, Saco och ST, som samverkar och förhandlar. Förutom att de statliga kollektivavtalen skiljer sig rejält åt från de privata har vi också tre olika kollektivavtal med Arbetsgivarverket. Till yttermera visso är Seko i regel den minsta parten på de flesta statliga arbetsplatser. Inte sällan missgynnas vi på grund av vår litenhet i olika sammanhang, i förhållande till de andra fackförbunden. Jag tror att alla som är förtroendevalda på en statlig arbetsplats känner igen sig på åtminstone någon av punkterna som motionären beskriver. Seko har en enorm potential att stärka sig inom den statliga sektorn. Motionärens förslag att anställa en arbetsrättsjurist är ett steg i den riktningen. Bifall till bägge uppsatserna.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: När det gäller resurser till det statliga området så har vi förutom de ombudsmän som jobbar ute i landet också fyra heltidsanställda ombudsmän centralt på förbundskontoret som sysslar med det statliga området. Vi har haft en förbundsjurist som har haft god kompetens inom det statliga området. Men vi har ändå valt nu, i den sista rekryteringen vi gjorde på förbundskontoret, att anställa ytterligare en jurist. Så vi har stärkt upp den juridiska kompetensen på förbundskontoret och min bild är att vi har en god kompetens och att vi kommer klara av det statliga området med de resurser vi har. Vi har stärkt upp med ytterligare en resurs på

förbundskontoret. Förbundsstyrelsen tycker att det är tillräckligt med de resurser vi har. Vi kommer att lösa de kompetensfrågorna vi har på det statliga området. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå första attsatsen samt att anse andra attsatsen besvarad.
- Annika Olsen och Jan Lahtis bifallsyrkande till attsats ett.
- Jan Lahtis bifallsyrkande till attsats två.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 7 attsats ett.

Omröstning

För	165
Emot	37
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 7 attsats två besvarad.

Omröstning

För	155
Emot	44
Ej avlagda röster	13

Utlåtande 6 över motion A 8

Motion A 8

Seko region Stockholm

Säkra användarvänligheten i medlemskapet för alla

Digitaliseringen i samhället går snabbt, till stor nytta och glädje för många. Inte minst har det blivit tydligt under corona-pandemin. Digitala möten, streamingtjänster och videosamtal med nära och kära har möjliggjort att arbete kunnat utföras, kultur har kunnat upplevas och människor har kunnat träffas även när det inte har gått på fysisk väg.

Det finns dock risker när något går snabbt. En stor risk är att människor lämnas utanför.

Det finns fortfarande, och kommer troligen att finnas även i framtiden, människor som behöver använda publika datorer, på exempelvis bibliotek, för att kunna utföra sina internetärenden.

Fler och fler digitala tjänster kräver användning av Bank-ID. Användning av Bank-ID kräver att programmet laddas ner på en enhet. Således krävs att den som vill nyttja tjänsten äger exempelvis en smartphone. I takt med att fler och fler internettjänster kräver Bank-ID, lämnas människor som ej har råd eller som ej vill använda denna bankägda funktion, utanför. Det finns i dag privata bostadsköer som kräver Bank-ID för att du över huvud taget ska kunna ställa dig i kö. Hos myndigheter såsom Försäkringskassan skall du ännu kunna få hjälp utan Bank-ID, men – du kommer inte åt Mina sidor och blir förvisad till långa telefonköer. På 1177 Vårdguiden krävs inloggning med Bank-ID för att nå Mina sidor, något som i corona-tider har märkts kanske främst vid beställning av coronatester till hemmet. Denna beställning läggs på Mina sidor. Har du inte tillgång till Bank-ID måste du fysiskt söka upp en vårdcentral, vilket kan göra situationen mycket besvärlig för den som kanske är svårt sjuk, saknar egen bil

och har lång färdväg. Internetstiftelsen noterar i juni 2020, att så kallat digitalt utanförskap är en klassfråga: ”Det är också tydligt att kunskapsklyftan är stor mellan låg- och högutbildad. Bara 11 procent av dem med högskoleutbildning behöver hjälp för att installera bank-id. Nästan hälften av dem med enbart grundskoleutbildning, 45 procent, behöver samma hjälp.”

Att inte kunna/vilja använda Bank-ID kan leda till att du hamnar utanför viktiga samhällsfunktioner. En sådan utveckling kan en fackförening som Seko givetvis inte bidra till.

På Sekos hemsida står följande att läsa om Mina sidor:

”Dessa sidor är till för dig som är medlem eller förtroendevald i Seko. Här kan du bland annat kontrollera dina uppgifter vad gäller lön och anställning, hitta kontaktuppgifter till fackliga representanter och ta del av andra verktyg, så som att dela dokument i samarbetsrum.”

Det är mycket krångligt, om det ens går, att logga in på Mina sidor på Sekos hemsida annat än med Bank-ID. Det ska finnas en sms-funktion, men den tycks inte fungera.

Att behöva äga en teknisk pryl såsom dyr telefon, dator eller surfplatta ska inte vara en förutsättning för att till fullo, och utan större besvär än någon annan, kunna tillgodogöra sig sitt medlemskap i en fackförening. Det är en demokratifråga. Det ska heller inte vara en förutsättning för att ta på sig ett fackligt förtroendeuppdrag.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skyndsamt tillser att den redan existerande men icke fungerande funktionen att logga in på Mina sidor med sms görs användbar.

att Seko tillser att medlemmar, förtroendevalda och anställda kan logga in på samt nyttja Mina sidor utan att behöva äga en dator eller smartphone.

att Seko tillser att även människor som inte kan eller vill nyttja digitala tjänster ändå till fullo kan nyttja de förmåner och rättigheter som är knutna till medlemskapet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 6 över motion A 8

Motionen tar upp rätten för alla medlemmar att ha tillgång till samma service oavsett medlemmens tekniska kunskaper eller tekniska hjälpmedel.

Som motionen beskriver ställs det i samhället större och större krav på att digitalt kunna logga in på alla olika ”mina sidor” lösningar som finns. Seko har sedan en tid tillbaka också motsvarande lösning för att medlemmar och förtroendevalda ska kunna få information.

En stor fördel med Sekos lösning är att den innebär en säker inloggning där vi kan verifiera att det är våra medlemmar vi är i kontakt med, något som blivit allt viktigare sedan implementeringen av GDPR-direktivet. Vi har idag inget generellt problem med SMS-inloggningen givet att rätt telefonnummer finns registrerat i medlemsregistret.

SMS-inloggning är dock inte lika enkelt att hantera som mobilt bank- eller vanligt bank-ID och kräver att medlemmen registrerar sig som användare och med sammateltelefonnummer som vi har i medlemsregistret. Vi har dock problem med medlemmar utansvenskt mobiltelefonnummer eller de som ej har något konto på en svensk bank. Detta gäller främst tillfällig utländsk arbetskraft inom exempelvis Väg & Ban eller medlemmar i Sjöfolk som är bosatta i andra länder men arbetar i Sverige.

Mina sidor är primärt till för att göra det enklare för medlemmen att göra vissa ärenden som till exempel uppdragsredovisning och tillgång till LO-mervärde. I de allra flesta fallen kan dock redan idag samma ärenden hanteras av medlemmens klubb, våra assistenter, Seko direkt via telefon eller även genom att besöka något av våra kontor.

Utvecklingen går i en snabb takt och hur framtidens tekniska lösningar kommer att fungera är svårt att förutse.

Vi har dock svårt att se att dessa skulle innebära att det blir krångligare att få tillgång till information, snarare tvärtom.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion A 8 besvarad.

Debatt

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag yrkar på att vi ska bifall attsats ett och attsats tre. Detta helt enkelt för att sms-inloggning faktiskt inte alls funkar som nu förbundsledningen försöker påstå. Det finns generella problem. Dessa generella problem är just det att det finns inte ett registrerat nummer i Puma för sms-inloggning. Det är en helt egen rad i Puma-systemet. Jag har kollat ett hundratal medlemmar och jag har hittat två medlemmar som har ett nummer registrerat. Så det finns helt enkelt ett generellt problem. Förbundsstyrelsen försöker dölja detta problem så därför yrkar jag bifall. Seko måste också se till att vi kan fortsätta att ha medlemmar som inte har smartphones eller egna datorer som kan gå våra utbildningar. Hur ska vi annars ha en utbildad medlemskår. Jag yrkar även bifall till tredje attsatsen där vi ser till att det går att fortsatt göra sina ärenden via telefon så att vi kan ringa in till förbundet. Eller att man kan göra det via brev eller en personlig kontakt.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Utvecklingen går i snabb takt och hur framtidens tekniska lösningar kommer att se ut är svårt att förutse. Även om det har varit problem med inloggningen så ska det vara löst i dag. Slutligen kan man alltid ringa in eller besöka ett Seko-kontor för att få hjälp. Med det yrkar jag på att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag har skickat in ett förändringsyrkande. Mitt förändringsyrkande är att jag vill lägga till en attsats där jag yrkar på att förbundet ser till att registrera in telefonnummer för sms-inloggningen på medlemmar i medlemssystemet så att vi tillgängliggör sms-inloggningen. Har vi inte tillgängliggjort sms-inloggningen så finns det ett generellt problem som förbundet fortfarande inte har besvarat att det är ett problem.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Ja, den digitala världen har sina utmaningar. Allt som man kommer åt via Mina sidor är förmåner och hjälp och information som man också kan få på flera andra sätt som medlem. Jag vill understryka det Robert lyfte, att man har alltid möjlighet som medlem att ringa in till oss och få hjälp, och att besöka ett av våra kontor. Så ambitionen är självklart att våra medlemmar ska ha en lätt ingång till förbundet. Sedan är Mina sidor, sms-inloggning, bank-id för vissa som tycker att det är bra verktyg. När det gäller tilläggsattsatsen så ser jag att det skulle innebära lite väl tung administration för att tillgängliggöra sms-inloggning för många medlemmar som aldrig kommer att vilja logga in på sms eller behöva logga in på sms. Därför föreslår förbundsstyrelsen avslag på tilläggsattsatsen.

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag vidhåller fortfarande min tilläggsattsats, och då framför allt att vi gör det på nya medlemmar när de registreras in. Vi i Seko Stockholm använder ju det digitala uppdragsredovisningssystemet vi har. För att kunna genomföra våra digitala introduktionsutbildningar så använder vi det när vi ser till att de skickar in sina uppdragsrapporter. Hur ska vi kunna få dem att göra det? Ska vi se till att vi skickar hem blanketter till alla? Javisst kan vi göra det, men det är mycket smidigare om vi kan göra det direkt digitalt när vi sitter i utbildningen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.
- Peter Erikssons bifallsyrkande till attsats ett och tre.
- Peter Erikssons tilläggsyrkande:
 - att förbundet ser till att registrera in mobilnummer för sms-inloggning i medlemssystemet Puma för att säkra användarmöjligheten till våra digitala system.
- Förbundsstyrelsens förslag att avslå tilläggsattsatsen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 8 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	154
Emot	48
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 8 attsats två besvarad.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 8 attsats tre besvarad.

Omröstning

För	153
Emot	45
Ej avlagda röster	14

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå tilläggsattsatsen i motion A 8.

Omröstning

För	144
Emot	58
Ej avlagda röster	10

Block A Organisation

Organisationsutredningen

Utlåtande 7 över motion A 9

Motion A 9

Seko klubb Lok Pendel

Säkerställ den demokratiska organisationens tillgång till medlemsregistret

Uppdraget pumaansvarig tillkom i samband med övergången till det nya verksamhetssystemet Puma 2017. Den som har behörighet kan i Puma (enligt text på hemsidan) bland annat ta del av uppdrag och medlemslistor, få ut brevmallar och registrera möten och utbildningar med mera. Det är först efter genomförd utbildning som Pumaansvarig får licensen och kan utföra uppdraget.

För en del klubbar fungerar detta bra, den som är pumaansvarig använder systemet relativt ofta och får rutin på att jobba med det. I andra klubbar har pumaansvarig inte använt systemet tillräckligt ofta för att få rutin på det, och/eller saknar den tekniska kunskap/utrustning som är nödvändig för att hantera systemet korrekt. Många klubbar har i dagsläget svårt att få ut tillräckligt med facklig tid, och det finns en risk att den här typen av göromål

prioriteras bort till förmån för mer akuta saker såsom medlemsärenden och förhandlingar. I slutändan blir det assistenterna på regionkontoret som tar fram listor åt klubben.

Eftersom det krävs att genomgå en utbildning för att få licensen blir vissa klubbar hängande i luften då deras pumaansvarige inte fått plats eller kunnat delta de datum kursen gått. Vidare har somliga klubbar inte utsett någon pumaansvarig och behöver förlita sig på assistenterna för att få ut listor på medlemmarna.

Generellt har det endast delats ut en licens per organisationsled, därför inrättades i början ett system med så kallade samarbetsrum på Mina sidor. Där skulle medlemslistor mm kunna delas på ett på ett (i enlighet med PUL, senare GDPR) säkert sätt i styrelser/arbetsgrupper mm. Samarbetsrummen har aldrig implementerats ordentligt på lokal nivå. Vissa förtroendevalda har problem med att komma in i samarbetsrummen, och det har också uppstått tillgänglighetsproblem då samma person behövt söka tillträde till ett och samma samarbetsrum från varje nytt nätverk som en försöker gå in ifrån.

Den behörighet till Puma som förtroendevalda har är på en lägre nivå. Tittfunktionen bör kvarstå då det är en bra resurs för den demokratiska organisationen. De behöver dock hjälp av en assistent för att göra ändringar i registret. Den demokratiska organisationen är därmed redan beroende av assistenterna för att många administrativa göromål ska bli av.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet tillsätter en utredning som tar fram ett sätt att säkerställa den demokratiska organisationens tillgång till medlemsregistret, GDPR-säkrat samt utformat och kommunicerat på ett sätt som når ända ut till lokal nivå.

Förbundsstyrelsens utlåtande 7 över motion A 9

Motionen tar upp den demokratiska organisationens behov av tillgång till medlemsregistret.

2016 bytte förbundet medlemssystem. Det var, precis som för många andra förbund, en stor omställning kantad av problem. Sakta men säkert har systemet, PUMA, börjat användas som det är tänkt och ger idag ett större verksamhetsstöd för många av våra processer som rör våra medlemmar. Under den gångna kongressperioden har även datadirektivet GDPR börjat gälla vilket på flera sätt utmanar våra möjligheter att dela med oss av uppgifterna i medlemssystemet till den demokratiska organisationen.

Vi har idag ett stort antal PUMA licenser ute i organisationen vilka används i varierande omfattning. Vår erfarenhet visar, precis som motionären för fram, att det krävs regelbunden användning av PUMA för att bibehålla kompetensen. Mindre klubbar och enheter i förbundet har ofta ett mindre behov av tillgång till PUMA. De har ofta, tidigare klarat av det dagliga behovet genom att få excelfiler mailade i kontakt med våra assistenter samt veckomålet från vår statistik- och rapportleverantör Millnet. Båda dessa metoder föll på grund av GDPR och för att kunna leverera motsvarande uppgifter på ett säkert sätt används nu förbundets tillgång till samarbetsrum i Sharepoint, med varierande resultat.

För att ytterligare komplicera bilden så har vi under kongressperioden bytt leverantör för utveckling av PUMA samtidigt som Fasabs roll också förändrats. Utifrån ett PUMA perspektiv har vi fortfarande mer gemensamt med övriga förbund än vad som skiljer oss åt och de senaste åren har samtliga förbund blivit mycket bättre på att samarbeta och dela med sig av tekniska lösningar.

Förbundsstyrelsen delar uppfattningen om att vi inte nått hela vägen med att leverera en bra lösning för vår lokalorganisation. Att som motionären föreslår tillsätta en utredning ser dock förbundsstyrelsen inte som en bra väg framåt. Våra tekniska system förändras och förbättras så pass snabbt att kravställning och utveckling kommer att ske flera gånger under en kongressperiod. Dessa sker av resurs- och ekonomiska skäl också inom ramen för samarbetet i Fasab.

De grundläggande frågorna motionen behandlar anser förbundsstyrelsen dessutom redan vara förbundets uppfattning, det vill säga att den demokratiska organisationen ska ha tillgång till de registeruppgifter de behöver för att kunna bedriva den fackliga verksamheten på ett effektivt och säkert sätt.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion A 9 besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 9 besvarad.

Utlåtande 8 över motion A 10-11

Motion A 10

Seko BO Väg och Ban

Motion angående enhetlig hantering av Sekos stadgar §8 Överflyttning av medlemskap

Vi vill att förbundet iakttar en mer stringent och enhetlig hållning när medlemmar flyttas mellan klubbarna ute i landet då det upplevs att det genomförs på olika sätt. För att inleda med problembeskrivning tänker vi ge ett par exempel.

På klubben i Väg och Ban Skåne fick styrelsen en på ringning från en av medlemmarna i klubben som innehar en anställning inom Strukton Rail med en frågeställning om all verksamhet klubben lagts ner. Medlemmen i fråga hade inte fått inbjudan till Årsmöte, FFM-möte eller andra aktiviteter som klubben genomför första kvartalet varje verksamhetsår. Då utskicket med inbjudningar som vanligt gått i väg under första halvan av januari förstod klubben att något blivit fel.

Klubben gjorde en kontroll med hjälp av Regionens administrativa personal och det visade sig att klubbtilhörigheten för medlemmen och några av dennes arbetskamrater hade blivit överflytta till Stockholm. Oklart varför och vem som gjort överflyttningen, enligt uppgift gick det inte att spåra och i kraft av det inte heller ställa frågan varför. Medlemmarna var anställda på Struktons depå i Skåne och skall följdaktningen enligt stadgarna ha sitt medlemskap i Skåne.

På vår norra geografi är det tyvärr fortfarande säsonganställningar som gäller inom väg och Ban-branschen, där har klubbarna uppmärksammat att medlemmar som blivit tillfälligt säsongarbetslösa med rätt till återanställning felaktigt blivit flyttade till den regionsklubb där bostadsorten ligger. I sådana fall tappar medlemmen all koppling till den klubb där vanligtvis har sin tillhörighet och därmed också sina demokratiska rättigheter att verka i klubbens verksamhet. Detta är en väldigt olycklig situation.

Ett ytterligare fall vill vi ta upp och det är när det framgår av medlemsbilden att "arbetsgivare saknas" kan en medlem flyttas till regionsklubben trots medlemmarna i fråga har en anställning inom branschen. Detta med samma resultat som senaste fallet att medlemmen förlorar sin demokratiska rättighet att verka i klubbens verksamhet till dess att felet rättats till.

Vi väljer att se detta som olyckliga omständigheter kanske beroende på bristande rutiner men som behöver rättas till så fort som möjligt allt för att medlemmar inte skall tappa sina fundamentala rättigheter att verka för sin klubb.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** göra en översyn i syfte att överflyttning av medlemskap görs enligt stadgarna.
- att** upplysa administrativ personal om gällande rutiner runt Sekos stadgar § 8.
- att** säkerställa att nyanställd administrativ personal löpande får upplysning om rutinerna.
- att** det skall gå att spåra vem som gjort överflyttningen samt vem som har beordrat denna.
- att** flyttad medlem blir upplyst om den planerade flytten tillsammans med kontaktuppgifter till den klubb som flytten sker ifrån.

Motion A 11

NCC, Seko Förhandlingsorganisation

Motion angående enhetlig hantering av Sekos stadgar §8 Överflyttning av medlemskap

Vi vill att förbundet iakttar en mer stringent och enhetlig hållning när medlemmar flyttas mellan klubbarna ute i landet då det upplevs att det genomförs på olika sätt. För att inleda med problembeskrivning tänker vi ge ett par exempel.

På klubben i Väg och Ban Skåne fick styrelsen en på ringning från en av medlemmarna i klubben som innehar en anställning inom Strukton Rail med en frågeställning om all verksamhet klubben lagts ner.

Medlemmen i fråga hade inte fått inbjudan till Årsmöte, FFM-möte eller andra aktiviteter som klubben genomför första kvartalet varje verksamhetsår. Då utskicket med inbjudningar som vanligt gått i väg under första halvan av januari förstod klubben att något blivit fel.

Klubben gjorde en kontroll med hjälp av Regionens administrativa personal och det visade sig att klubbtillhörigheten för medlemmen och några av dennes arbetskamrater hade blivit överflytta till Stockholm. Oklart varför och vem som gjort överflyttningen, enligt uppgift gick det inte att spåra och i kraft av det inte heller ställa frågan varför. Medlemmarna var anställda på Struktons depå i Skåne och skall följdaktningen enligt stadgarna ha sitt medlemskap i Skåne.

På vår norra geografi är det tyvärr fortfarande säsongsanställningar som gäller inom väg och Ban branschen, där har klubbarna uppmärksammat att medlemmar som blivit tillfälligt säsongsarbetslösa med rätt till återanställning felaktigt blivit flyttade till den regionsklubb där bostadsorten ligger. I sådana fall tappar medlemmen all koppling till den klubb där vanligtvis har sin tillhörighet och därmed också sina demokratiska rättigheter att verka i klubbens verksamhet. Detta är en väldigt olycklig situation.

Ett ytterligare fall vill vi ta upp och det är när det framgår av medlemsbilden att "arbetsgivare saknas" kan en medlem flyttas till regionsklubben trots medlemmarna i fråga har en anställning inom branschen. Detta med samma resultat som senaste fallet att medlemmen förlorar sin demokratiska rättighet att verka i klubbens verksamhet till dess att felet rättats till.

Vi väljer att se detta som olyckliga omständigheter kanske beroende på bristande rutiner men som behöver rättas till så fort som möjligt allt för att medlemmar inte skall tappa sina fundamentala rättigheter att verka för sin klubb.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** göra en översyn i syfte att överflyttning av medlemskap görs enligt stadgarna.
- att** Upplysa administrativ personal om gällande rutiner runt Sekos stadgar § 8.
- att** Säkerställa att nyanställd administrativ personal löpande får upplysning om rutinerna.

att det skall gå att spåra vem som gjort överflyttningen samt vem som har beordrat denna.

att flyttad medlem blir upplyst om den planerade flytten tillsammans med kontaktuppgifter till den klubb som flytten sker ifrån.

Förbundsstyrelsens utlåtande 8 över motion A 10-11

Motion 10 ”Motion angående enhetlig hantering av Sekos stadgar §8 Överflyttning av medlemskap” och motion 11 ”Motion angående enhetlig hantering av Sekos stadgar §8 Överflyttning av medlemskap” tar upp problemet med att medlemmar flyttas mellan klubb i branschföretag till regionklubb utan medlemmens kännedom.

Frågan är inte ny och har diskuterats ur flera perspektiv under kongressperioden. Problemen som beskrivs finns på flera områden. Medlemmar ser heller inte alltid behovet av att meddela förändringar av arbetsgivare om de håller sig till samma bransch eller förbund.

Problemen blir mest påtagliga inom de branscher där man har säsongarbete och arbetar på annan ort än där man är mantalsskriven. Historiskt har det funnits interna intressekonflikter kring var medlemmen ska vara organiserad. Förbundet förtydligade under den gångna kongressperioden den beslutade ordningen som finns idag. Dels för att förtydliga för våra assistenter, dels för att göra det tydligt för klubbarna.

Arbetslösa medlemmar tappar sin arbetsgivare och tillhör då med automatik istället en regionklubb i våra register. Det är i grunden en bra funktion för att säkerställa att ingen medlem står utan klubb men innebär utmaningar för branscher med säsonganställningar. Det finns även viss automatik i medlemssystemet där medlem med annan adress än mantalsskrivningsadressen kan ändras vid andra förändringar av medlemmens övriga uppgifter. Förbundet köper person- och adressuppgifter av SPAR för att uppdatera medlemsregistret varje vecka och vid dessa omständigheter kan fel ske.

En av frågeställningarna rör spårbarheten i systemet och den frågan är under behandling inom ramen för det pågående ordning och reda projektet. Det har också bäring på vår strävan att anpassa oss fullt ut till lagar och regler i GDPR Vi arbetar på flera områden, exempelvis med uppdrag, ärendehantering av utträden, bristande betalning etc. med att få automatiska utskick till medlem och klubb när förändringar sker i medlemsregistret. Det arbetet går sakta men säkert framåt.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motion A 10 och A 11 fjärde och femte attsatsen.

att anse motion A 10 och A 11 första, andra och tredje attsatsen besvarade.

Debatt

Esbjörn Johansson, Seko BO Väg och Ban: Motionen A 10, överflyttning av medlemskap, § 8. På grund av att många medlemmar flyttas utan att ha samtycke eller när säsonganställda går av inför vintern och blir flyttade till regionen, så yrkar vi bifall till alla attsatser.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Seko har en lite jobbig organisation, vad det gäller oss energiare i alla fall, som har klubben på ett ställe och tillhör regionen på en annan. Sedan vill jag bifalla den motionen A 10, men jag skulle även vilja lägga till en ny attsats därför att om jag blir flyttad från en klubb eller en region så hade jag velat ta kontaktuppgifter till det nya stället som jag blir flyttad till. För uppgifter till den region och klubb som jag flyttas ifrån, det har jag kanske redan. Men om jag blir flyttad och inte vet om det så är det bra att få kontaktuppgifterna dit jag flyttas. Så bifall till motionen i sin helhet med tilläggsyrkande på en ny attsats med kontaktuppgifter dit jag flyttas.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag hör frustrationen där ute när det gäller den här frågan. Det är självklart min och förbundsstyrelsens och personalens ambition att efterleva våra stadgar. Det är så klart så att det ska vara rätt i den frågan. Vi har gjort en hel del insatser under den föregående kongressperioden och vi bär fortsatt med

oss frågan framåt också. Därför har vi besvarat och också bifallit delar av motionen. Jag vill verkligen understryka att det här är en fråga om ordning och reda. Och frågan om ordning och reda är väldigt högt upp på min agenda och på förbundsstyrelsens agenda. Det finns ingen annan väg fram i sådana här frågor. När det gäller nya yrkandet, tilläggsattsatsen så ligger det i linje med den andra attsatsen som vi redan har bifallit, där man ska få till avgående klubb. Vi yrkar på bifall till tillägget.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 10 och A 11 fjärde och femte att-satsen, att anse motion A 10 och A 11 första, andra och tredje att-satsen besvarade.
- Esbjörn Johanssons bifallsyrkande till motionerna A 10 och A 11 alla attsatser.
- Håkan Olssons tilläggsyrkande:
att flyttande medlem behöver måste få kontakter dit medlemmen flyttas.
- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla tilläggsattsatsen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* motion A 10 och 11 attsats ett.

Omröstning

För	84
Emot	116
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att *bifalla* motion A 10 och 11 attsats två.

Omröstning

För	70
Emot	129
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att *bifalla* motion A 10 och 11 attsats tre.

Omröstning

För	57
Emot	141
Ej avlagda röster	14

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 10–11 attsats fyra och fem.

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 10–11 tilläggsattsatsen.

Block A Organisation

Organisationsutredningen

Utlåtande 10 över motion A 15–18

Motion A 15

Seko Posten Förhandlingsorganisation

Organisationsutredning

Seko är ett fackförbund som i likhet med många andra LO-förbund lever i en verklighet där medlemstalen går ner. Utvecklingen sedan 90-talet är att vi har yrkesgrupper som för varje år blir färre i antal. Avregleringar, omstrukturering och konkurrens från TCO-förbund är några förklaringar till utvecklingen. Men även politiska beslut som syftat till att slå direkt mot den fackliga organisationsgraden har påverkat medlemstalen negativt, exempelvis den kraftigt höjda egenavgiften till a-kassan år 2007. Allt detta, tillsammans med en samhällstrend som bygger på individualisering, har skapat stora utmaningar för svensk fackföreningsrörelse och det kollektiva tänkandet.

I rapporten Seko Framtid tvingas vi konstatera att en tilltagande digitalisering kommer leda till fortsatt minskning av antalet medlemmar i förbundet. Detta samtidigt som vi inte ser någon yrkesgrupp i förbundets nuvarande organisationsområde som kommer öka så pass mycket i antal att det kommer väga upp för de antal arbeten som kommer försvinna. Seko måste därför arbeta ännu hårdare med att ha en så hög organisationsgrad som möjligt där vi väl organiserar medlemmar till förbundet, det kan dämpa utvecklingen men sannolikt inte förändra den i stort.

Färre medlemmar innebär lägre medlemsintäkter vilket har lett till ett behov av ständiga prioriteringar under det senaste decenniet. Vid millennieskiftet hade Seko drygt 123 000 aktiva medlemmar, idag ligger vi på ca 73 000.

Seko har väldigt många olika organisationsled. Det som en gång förenade oss var staten som arbetsgivare men idag är det få saker som förbundets yrkesgrupper har gemensamt utöver att vi har ett gemensamt förbund. Det gör att det ibland kan vara svårt att få grepp om hur Seko är uppbyggt och var ansvar för olika områden ligger. Om Seko bildats idag hade förmodligen inte förbundet rent organisatoriskt sett ut som det gör.

För 15 år sedan genomförde Seko ett strategiarbete under namnet Vision 2010. Slutsatserna var att Seko skulle fokusera mer på det kärnfackliga arbetet, förhandling och organisering.

Seko har utöver kärnverksamheten många uppgifter som fackförbund och uppdraget är bredare än så. Vi måste stå redo för framtidens arbetsmarknad och hur den kommer påverka våra förutsättningar att företräda såväl nuvarande som kommande medlemmar på bästa sätt.

En annan aspekt som är viktig att ta hänsyn till är det faktum att Seko årligen gör ett ekonomiskt underskott och därmed tar pengar från förbundets egna kapital, vilket konkret innebär att strejkkassan blir mindre för varje år som går. Vi kan inte riskera att bli en fackförening som inte kan ta till stridsåtgärder när det krävs, en sådan fackförening skulle tappa för mycket i slagkraft. Som en del i att få förbundets ekonomi i balans bör man se över avgiftsklasser, men det är inte försvarbart att se det som den enda lösningen på problemet. Vi måste därför också se över hela Sekos organisation för att säkerställa att vi är effektiva och kan rikta våra resurser där de gör som mest nytta för våra medlemmar. Vi behöver därför genomföra ett arbete för att utreda hur Sekos organisation ska se ut för att stå väl rustade att möta framtidens arbetsmarknad. Vi behöver skapa rätt strukturer, processer och förutsättningar för att satsa resurser och gå i täten för att bli Sveriges starkaste fackförbund!

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tillsätter en större organisationsutredning som involverar hela förbundet.

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp där alla branscher finns representerade.

att förbundet anlitar en extern resurs som ska utreda och med neutrala ögon lämna förslag på hur Seko skulle kunna få en mer effektiv organisation. Underlaget ska användas som referens och komplement till arbetsgruppens arbete.

att beslut ska fattas kring slutsatserna i Organisationsutredningen senast 2023.

Motion A 16

Seko BO Väg och Ban

Organisationsutredning

Seko är ett fackförbund som i likhet med många andra LO-förbund lever i en verklighet där medlemstalen går ner. Utvecklingen sedan 90-talet är att vi har yrkesgrupper som för varje år blir färre i antal. Avregleringar, omstrukturering och konkurrens från TCO-förbund är några förklaringar till utvecklingen. Men även politiska beslut som syftat till att slå direkt mot den fackliga organisationsgraden har påverkat medlemstalen negativt, exempelvis den kraftigt höjda egenavgiften till a-kassan år 2007. Allt detta, tillsammans med en samhällstrend som bygger på individualisering, har skapat stora utmaningar för svensk fackföreningsrörelse och det kollektiva tänkandet.

I rapporten Seko Framtid tvingas vi konstatera att en tilltagande digitalisering kommer leda till fortsatt minskning av antalet medlemmar i förbundet. Detta samtidigt som vi inte ser någon yrkesgrupp i förbundets nuvarande organisationsområde som kommer öka så pass mycket i antal att det kommer väga upp för de antal arbeten som kommer försvinna. Seko måste därför arbeta ännu hårdare med att ha en så hög organisationsgrad som möjligt där vi väl organiserar medlemmar till förbundet, det kan dämpa utvecklingen men sannolikt inte förändra den i stort.

Färre medlemmar innebär lägre medlemsintäkter vilket har lett till ett behov av ständiga prioriteringar under det senaste decenniet. Vid millennieskiftet hade Seko drygt 123 000 aktiva medlemmar, idag ligger vi på ca 73 000.

Seko har väldigt många olika organisationsled. Det som en gång förenade oss var staten som arbetsgivare men idag är det få saker som förbundets yrkesgrupper har gemensamt utöver att vi har ett gemensamt förbund. Det gör att det ibland kan vara svårt att få grepp om hur Seko är uppbyggt och var ansvar för olika områden ligger. Om Seko bildats idag hade förmodligen inte förbundet rent organisatoriskt sett ut som det gör.

För 15 år sedan genomförde Seko ett strategiarbete under namnet Vision 2010. Slutsatserna var att Seko skulle fokusera mer på det kärnfackliga arbetet, förhandling och organisering.

Seko har utöver kärnverksamheten många uppgifter som fackförbund och uppdraget är bredare än så. Vi måste stå redo för framtidens arbetsmarknad och hur den kommer påverka våra förutsättningar att företräda såväl nuvarande som kommande medlemmar på bästa sätt.

En annan aspekt som är viktig att ta hänsyn till är det faktum att Seko årligen gör ett ekonomiskt underskott och därmed tar pengar från förbundets egna kapital, vilket konkret innebär att strejkkassan blir mindre för varje år som går. Vi kan inte riskera att bli en fackförening som inte kan ta till stridsåtgärder när det krävs, en sådan fackförening skulle tappa för mycket i slagkraft.

Som en del i att få förbundets ekonomi i balans bör man se över avgiftsklasser, men det är inte försvarbart att se det som den enda lösningen på problemet. Vi måste därför också se över hela Sekos organisation för att säkerställa att vi är effektiva och kan rikta våra resurser där de gör som mest nytta för våra medlemmar. Vi behöver därför genomföra ett arbete för att utreda hur Sekos organisation ska se ut för att stå väl rustade att möta framtidens arbetsmarknad. Vi behöver skapa rätt strukturer, processer och förutsättningar för att satsa resurser och gå i täten för att bli Sveriges starkaste fackförbund!

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko tillsätter en större organisationsutredning som involverar hela förbundet.
- att** ge förbundsstyrelsen i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp där alla branscher finns representerade.
- att** förbundet anlitar en extern resurs som ska utreda och med neutrala ögon lämna förslag på hur Seko skulle kunna få en mer effektiv organisation. Underlaget ska användas som referens och komplement till arbetsgruppens arbete.
- att** beslut ska fattas kring slutsatserna i Organisationsutredningen senast 2023.

Motion A 17

Ann-Charlotte Kling

Organisationsutredning

Seko är ett fackförbund som i likhet med många andra LO-förbund lever i en verklighet där medlemstalen går ner. Utvecklingen sedan 90-talet är att vi har yrkesgrupper som för varje år blir färre i antal. Avregleringar, omstrukturering och konkurrens från TCO-förbund är några förklaringar till utvecklingen. Men även politiska beslut som syftat till att slå direkt mot den fackliga organisationsgraden har påverkat medlemstalen negativt, exempelvis den kraftigt höjda egenavgiften till a-kassan år 2007. Allt detta, tillsammans med en samhällstrend som bygger på individualisering, har skapat stora utmaningar för svensk fackföreningsrörelse och det kollektiva tänkandet.

I rapporten Seko Framtid tvingas vi konstatera att en tilltagande digitalisering kommer leda till fortsatt minskning av antalet medlemmar i förbundet. Detta samtidigt som vi inte ser någon yrkesgrupp i förbundets nuvarande organisationsområde som kommer öka så pass mycket i antal att det kommer väga upp för de antal arbeten som kommer försvinna. Seko måste därför arbeta ännu hårdare med att ha en så hög organisationsgrad som möjligt där vi väl organiserar medlemmar till förbundet, det kan dämpa utvecklingen men sannolikt inte förändra den i stort.

Färre medlemmar innebär lägre medlemsintäkter vilket har lett till ett behov av ständiga prioriteringar under det senaste decenniet. Vid millennieskiftet hade Seko drygt 123 000 aktiva medlemmar, idag ligger vi på ca 73 000.

Seko har väldigt många olika organisationsled. Det som en gång förenade oss var staten som arbetsgivare men idag är det få saker som förbundets yrkesgrupper har gemensamt utöver att vi har ett gemensamt förbund. Det gör att det ibland kan vara svårt att få grepp om hur Seko är uppbyggt och var ansvar för olika områden ligger. Om Seko bildats idag hade förmodligen inte förbundet rent organisatoriskt sett ut som det gör.

För 15 år sedan genomförde Seko ett strategiarbete under namnet Vision 2010. Slutsatserna var att Seko skulle fokusera mer på det kärnfackliga arbetet, förhandling och organisering.

Seko har utöver kärnverksamheten många uppgifter som fackförbund och uppdraget är bredare än så. Vi måste stå redo för framtidens arbetsmarknad och hur den kommer påverka våra förutsättningar att företräda såväl nuvarande som kommande medlemmar på bästa sätt.

En annan aspekt som är viktig att ta hänsyn till är det faktum att Seko årligen gör ett ekonomiskt underskott och därmed tar pengar från förbundets egna kapital, vilket konkret innebär att strejkkassan blir mindre för varje år som går. Vi kan inte riskera att bli en fackförening som inte kan ta till stridsåtgärder när det krävs, en sådan fackförening skulle tappa för mycket i slagkraft. Som en del i att få förbundets ekonomi i balans bör man se över avgiftsklasser, men det är inte försvarbart att se det som den enda lösningen på problemet. Vi måste därför också se över hela Sekos organisation för att säkerställa att vi är effektiva och kan rikta våra resurser där de gör som mest nytta för våra medlemmar. Vi behöver därför genomföra ett arbete för att utreda hur Sekos organisation ska

se ut för att stå väl rustade att möta framtidens arbetsmarknad. Vi behöver skapa rätt strukturer, processer och förutsättningar för att satsa resurser och gå i täten för att bli Sveriges starkaste fackförbund!

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tillsätter en större organisationsutredning som involverar hela förbundet.

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp där alla branscher finns representerade.

att förbundet anlitar en extern resurs som ska utreda och med neutrala ögon lämna förslag på hur Seko skulle kunna få en mer effektiv organisation. Underlaget ska användas som referens och komplement till arbetsgruppens arbete.

att beslut ska fattas kring slutsatserna i Organisationsutredningen senast 2023.

Motion A 18

Seko region Skåne

Motion till Seko, Service- och kommunikationsfackets kongress 2021 Organisationsutredning

Seko är ett fackförbund som i likhet med många andra LO-förbund lever i en verklighet där medlemstalen går ner. Utvecklingen sedan 90-talet är att vi har yrkesgrupper som för varje år blir färre i antal. Avregleringar, omstrukturering och konkurrens från TCO-förbund är några förklaringar till utvecklingen. Men även politiska beslut som syftat till att slå direkt mot den fackliga organisationsgraden har påverkat medlemstalen negativt, exempelvis den kraftigt höjda egenavgiften till a-kassan år 2007. Allt detta, tillsammans med en samhällstrend som bygger på individualisering, har skapat stora utmaningar för svensk fackföreningsrörelse och det kollektiva tänkandet.

I rapporten Seko Framtid tvingas vi konstatera att en tilltagande digitalisering kommer leda till fortsatt minskning av antalet medlemmar i förbundet. Detta samtidigt som vi inte ser någon yrkesgrupp i förbundets nuvarande organisationsområde som kommer öka så pass mycket i antal att det kommer väga upp för de antal arbeten som kommer försvinna. Seko måste därför arbeta ännu hårdare med att ha en så hög organisationsgrad som möjligt där vi väl organiserar medlemmar till förbundet, det kan dämpa utvecklingen men sannolikt inte förändra den i stort.

Färre medlemmar innebär lägre medlemsintäkter vilket har lett till ett behov av ständiga prioriteringar under det senaste decenniet. Vid millennieskiftet hade Seko drygt 123 000 aktiva medlemmar, idag ligger vi på ca 73 000.

Seko har väldigt många olika organisationsled. Det som en gång förenade oss var staten som arbetsgivare men idag är det få saker som förbundets yrkesgrupper har gemensamt utöver att vi har ett gemensamt förbund. Det gör att det ibland kan vara svårt att få grepp om hur Seko är uppbyggt och var ansvar för olika områden ligger. Om Seko bildats idag hade förmodligen inte förbundet rent organisatoriskt sett ut som det gör.

För 15 år sedan genomförde Seko ett strategiarbete under namnet Vision 2010. Slutsatserna var att Seko skulle fokusera mer på det kärnfackliga arbetet, förhandling och organisering.

Seko har utöver kärnverksamheten många uppgifter som fackförbund och uppdraget är bredare än så. Vi måste stå redo för framtidens arbetsmarknad och hur den kommer påverka våra förutsättningar att företräda såväl nuvarande som kommande medlemmar på bästa sätt.

En annan aspekt som är viktig att ta hänsyn till är det faktum att Seko årligen gör ett ekonomiskt underskott och därmed tar pengar från förbundets egna kapital, vilket konkret innebär att strejkkassan blir mindre för varje år som går. Vi kan inte riskera att bli en fackförening som inte kan ta till stridsåtgärder när det krävs, en sådan fackförening skulle tappa för mycket i slagkraft. Som en del i att få förbundets ekonomi i balans bör man se över

avgiftsklasser, men det är inte försvarbart att se det som den enda lösningen på problemet. Vi måste därför också se över hela Sekos organisation för att säkerställa att vi är effektiva och kan rikta våra resurser där de gör som mest nytta för våra medlemmar. Vi behöver därför genomföra ett arbete för att utreda hur Sekos organisation ska se ut för att stå väl rustade att möta framtidens arbetsmarknad. Vi behöver skapa rätt strukturer, processer och förutsättningar för att satsa resurser och gå i täten för att bli Sveriges starkaste fackförbund!

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tillsätter en större organisationsutredning som involverar hela förbundet.

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp där alla branscher finns representerade.

att förbundet anlitar en extern resurs som ska utreda och med neutrala ögon lämna förslag på hur Seko skulle kunna få en mer effektiv organisation. Underlaget ska användas som referens och komplement till arbetsgruppens arbete.

att beslut ska fattas kring slutsatserna i Organisationsutredningen senast 2023.

Förbundsstyrelsens utlåtande 10 över motion A 15-18

I motionerna 15-18 "Organisationsutredning" framförs att förbundet behöver tillsätta en organisationsutredning för att ta fram ett underlag för hur ett framtida Seko bör organiseras för att kunna möta framtidens utmaningar.

Senast Seko gjorde en mer övergripande genomlysning av förbundets organisation var "vision 2010". Efter det har förbundet vid efterföljande stadgeutredningar och kongresser definierat den organisation vi har idag. Dagens samhälle förändras snabbt på alla plan. Sedan den senaste stora översynen 2010 har antalet aktiva medlemmar minskat med cirka 20 procent, främst som en följd av rationaliseringar och strukturomvandlingar. Digitaliseringen påverkar alla och innebär också att flera av våra branscher minskar i antal anställda. Samtidigt ger digitaliseringen också verktyg och möjligheter att stötta förbundets arbete mer effektivt.

Under samma period har kostnader ökat samtidigt som intäkter minskat till förbundet. Motionerna tar upp behovet av att på ett mer övergripande sätt utreda hur roller, ansvar och organisationsled ska anpassas till framtidens Seko. För att säkra att Seko förblir en stark fackförening krävs en ekonomi i balans och en så effektiv organisation som möjligt.

Förbundsstyrelsen initierade under den gångna kongressperioden projektet "Seko Framtid". Där belystes flera områden för att se vilka styrkor och svagheter vi har som förbund idag, samt vilka möjligheter och utmaningar som vi har framför oss. Resultatet sammanfattades i en rapport för att ligga till grund för kloka och nödvändiga beslut om förbundets framtida inriktning på denna kongress. I rapportens slutsatser finns förslag på att tillsätta en organisationsutredning.

Under kongressperioden har förbundet också bedrivit ett väravningsprojekt, projekt 80 000. Där har värdefulla insikter vunnits om hur vi kan bedriva ett effektivt väravnings- och organiseringsarbete lokalt och centralt.

En avgiftsutredning har också genomförts och resultatet ska presenteras och beslutas på denna kongress.

Förbundsstyrelsens delar motionernas intentioner och anser att de går i linje med de slutsatser projekt "Seko Framtid", "projekt 80 000" samt den genomförda Avgiftsutredningen lagt fram.

Ett beslut om en organisationsutredning där kongressen på förhand beslutar om hur den ska genomföras eller ledas riskerar dock att bakbinda den nyvalda styrelsen.

Det betyder inte att externa resurser inte kommer att användas utan precis som i arbetet med Seko Framtid kan externa resurser komma att användas om så krävs. Beslutet att plocka in sådana resurser bör dock överlåtas åt projektledning, utsedda arbetsgrupper och förekommande fall på förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsen delar dock motionens intentioner avseende bred representation och anser att det följer av beslutet att kunna redovisa ett resultat i god tid innan nästa kongress. Samtidigt är det komplexa frågeställningar som, i vissa delar, kan innebära förändringar i våra stadgar och kan därför komma att behöva prövas på efterföljande kongress 2025.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motion A 15–18 första attsatsen

att anse motion A 15–18 andra och fjärde attsatsen besvarade

att avslå motion A 15–18 tredje attsatsen

Debatt

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Nu har vi kommit till en angelägen fråga, ett angeläget avsnitt under kongressen. Det har ju framgått både i rapporten Seko framtid och i flertalet motioner till kongressen att vi är flera som ser ett behov av att genomlysna vår organisation, för att tydliggöra var ansvar för vissa delar av vår verksamhet ligger. Förbundsstyrelsen delar mycket i bilden som beskrivs och tycker att det skulle vara klokt att göra en sammanhållen organisationsutredning. Vi hoppas att det blir ett sådant beslut i dag. När det gäller utformandet av hur en sådan här utredning skulle kunna se ut så finns det mycket att ta hänsyn till. Vi är en stor organisation, vi har många olika organisationsled. Om det är så att det blir en utredning så är det en resa vi behöver göra tillsammans. Exakt hur en sådan resa ska se ut, vem som ska hålla i taktpinnen, hur lång tid det kommer att ta – den typen av detaljer är svåra, som vi ser det, att snabbt fastslå. Vi vill därför redan i det här läget uppmuntra kongressen att fundera över den typen av detaljer. Låta de frågorna lämnas över till den nyvalda, kloka förbundsstyrelsen som ni ganska nyligen har tillsatt, så att vi i lugn och ro kan fundera över hur vi gör det här på ett klokt samlat sätt. Vi tänker att när en sådan här eventuell utredning är färdig så vill vi alla känna oss trygga med hur innehållet och hur processen ser ut. Jag ser framför mig en spännande process och förhoppningsvis ett positivt beslut när det gäller en organisationsutredning i dag. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens uttalande på utlåtande 10.

Fredrik Wahlgren, Seko Posten: I dag är jag här för att tala för att samtliga attsatser i motion A 15 godtas av kongressen. Att vara ombud i Seko Posten, eller Seko som helhet, innebär att du varje dag är nere på golvet med dina kollegor och ser vad som händer, hur det händer och när det händer. Alla medarbetare vill man ska kunna gå till jobbet för att varje dag må bra, trivas, göra sitt jobb och kunna gå hem. Någon måste vara där de gånger det inte går rätt – den gång en chef vill ha någon att skylla på eller någonting annat för den delen – och det måste vara vi. I Sekoförbundet finns en väldigt stor kompetens som rör de här frågorna och väldigt stora resurser. Men de når inte alltid hela vägen ut till ombud eller medlem. Jag anser att en större organisationsgenomgång, och en större organisationsförändring måhända, som den som indikeras i Seko Framtid är extremt relevant. Därför yrkar jag på att samtliga attsatser antas av den här kongressen i dag.

Christina Laage, Seko BO Spårtrafik: Jag vill yrka avslag på attsatserna två och tre i motionerna A 15–18. Vi i delegationen från Seko Spårtrafik är positiva till att en organisationsutredning tillsätts. Men vi anser att det är viktigt att alla delar av Seko här är representerade, inte bara branscherna utan också regionerna och förhandlingsorganisationerna. Vi anser heller inte att vi behöver en extern resurs utan att vi som är aktiva i Seko också är de som bäst kan bestämma hur organisationen bäst ska se ut. Därför kommer Seko Spårtrafik yrka avslag på attsatserna två och tre.

Mårten Pavlov, Seko Posten: När det gäller motion A 15 är vi från Postens sida nöjda med stora delar av förbundsstyrelsens utlåtande. Vi verkar alla vara överens om behovet av en utredning. Gott så. Men jag vill ändå dels hålla med Fredrik Wahlgren gällande attsatsen om extern resurs i arbetet. Men dels också prata om tidsaspekten och att behandla resultatet av utredningen på en särskild kongress innan nästa ordinarie. Behovet av en utredning är stort och det kommer att ta tid. Även efter det att beslutet har fattats kommer implementeringstid att återstå. Allt som inom rimliga gränser kan bidra till att vi håller uppe trycket i utredningsarbetet kommer att hjälpa oss. Det

finns heller inga stadgemässiga hinder. Att stadgar i sig kan behöva ändras går också att hantera inom ramen för motion A 15. Men den viktigaste aspekten på det här handlar faktiskt om fokus. Vi har knappt två hundra motioner att ta ställning till inför denna kongress. Visst, det kan bero på Seko framtid, men vi kan nog vara överens om att det är önskvärt att engagemanget är så stort till våra kongresser att många motioner skrivs och behandlas. Det skulle således vara bra om vi har ett liknande antal när vi samlas igen 2025. Vi tror på Seko Postens sida att det skulle bli svårt att med fullt fokus behandla resultatet av en organisationsutredning och därtill kanske 175 motioner. Både organisationen och ordinarie motioner kräver och förtjänar bättre än så. Båda förtjänar vår odelade uppmärksamhet. Bifall A 15, samtliga attsatser.

Fredrik Wahlgren, Seko Posten: Då vill jag tillägga att extern resurs var en sak som jag tycker är särskilt relevant. För alla som arbetar här har ju en roll någonstans inom Seko. Vi är till för att kunna det vi kan, det vill säga vårt arbetsliv, våra arbetsplatser, våra skyddslagor och liknande. Men vi är inte till för organisationsförändring. En extern resurs kan komma in med professionella och icke förutfattade meningar om hur det här ska bedrivas för att vi ska kunna nå ut med den verksamhet vi vill nå ut med till varje medlem.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Det är jätteroligt att det är ett sådant engagemang i den här frågan. För som sagt, det här var någonting som var väldigt tydligt också i Seko Framtid. Jag tänker så här att vi har gjort minst två väldigt stora utredningar de senaste fyra åren. Avgiftsutredningen började 2019, Seko Framtid detsamma men tankarna började långt innan dess. Det här var jättestora arbeten för oss och involverade hela organisationen så gott vi kunde, massivt. Ändå är de två i sig bara en västanfläkt av vad jag tror att en organisationsutredning kommer att vara, eftersom det är en tio gånger så stor materia. Med det sagt tänker jag ändå att, snälla, bakbind oss inte – och med oss menar jag oss alla – bakbind inte oss alla i hur det ska göras och vem som ska göra. Låt oss titta på det under den här perioden för det här är ett massivt arbete. Är det så att ni känner att det inte ska ske skyndsamt, om det är oron, vill jag säga att det är vår tanke. Det kommer att krävas mycket för att över huvud taget ens komma igång. Det ska absolut ske skyndsamt men jag skulle önska att inte förbundsstyrelsen, och även ni, blir bakbundna i exakt hur det ska göras, när det ska göras, vem som ska göra och på vilket sätt det ska göras. Det är verkligen en vädjan om att vi får en möjlighet att göra det här på det absolut, absolut bästa sätt som vi kan. Det förtjänar det verkligen. Det förtjänar tid och omsorg. Jag stannar där och så yrkar jag naturligtvis bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla första attsatsen i motion A 15–18. Att anse andra och fjärde attsatsen besvarade samt att avslå tredje attsatsen i motion A 15–18.
- Christina Laages avslagsyrkande till attsats två och tre i motionerna 15–18.
- Fredrik Wahlgrens bifallsyrkande till motion A 15.
- Mårten Pavlovs bifallsyrkande till motionerna A 15–18.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 15–18 attsats ett.

Kongressordförande: Gällande attsats två skojade jag med Mikael här, att äntligen får vi köra en kontraproposition i huvudvoteringen, det är vad vi tycker är kul. Förbundsstyrelsen yrkar besvarande, och det är huvudförslaget, sedan ska vi ta fram ett förslag som ska ställas mot förbundsstyrelsens förslag. Vi har ett bifall från Fredrik och ett avslag från Christina. När vi vet vilken av dem som får flest röster så blir det en votering mellan det förslaget och förbundsstyrelsens förslag.

Förvotering: Bifallsyrkande ställs mot avslagsyrkande i attsats två.

Kongressen beslöt

att ställa bifallsyrkande mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande i huvudvotering.

Omröstning

För	120
Emot	73
Ej avlagda röster	19

Huvudvotering: Bifallsyrkande ställs mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande i attsats två.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 15–18 attsats två besvarad.

Omröstning

För	101
Emot	99
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att bifalla motion A 15–18 attsats tre.

Omröstning

För	99
Emot	100
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att bifalla motion A 15–18 attsats fyra.

Omröstning

För	94
Emot	107
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 9 över motion A 12-14

Motion A 12

Martin Alnebring

Fackligt politiskt arbete är en nationell angelägenhet

Otydliga strukturer och organisation inom Seko skapar förvirring om vem som bär ansvaret över enskilda frågor. Vi behöver förtydliga vem som bär ansvaret över enskilda frågor och motverka ett diffust arbetssätt.

Med tydlig struktur kan vi arbeta mer effektivt och endast på ett ställe. Vilket även skulle dra ner på förbundets kostnader.

Jag föreslår kongressen besluta

att förbundsledningen tillsätter en utredning för att tydliggöra ansvarsfördelningen vid upphandlingar och vart gränserna går gällande region kontra branschorganisation.

Motion A 13

Seko Region Väst

Tågtrafik i egen regi

Tågtrafiken i Sverige har de senaste 30 åren gått från ett sammanhållet, statligt system där dåvarande Statens Järnvägar hade monopol och helhetsansvar till inträde av privata aktörer och att marknaden öppnats för konkurrens. I samband med denna avreglering har de regionala trafikmyndigheterna fått ta ett större ansvar för tågtrafiken och kör numera i regel trafiken under eget varumärke, där själva driften upphandlas. Exempel på sådana regionala trafiksystem är Öresundståg, Pågatågen, Västtåg och det nybildade Mälartåg.

Med upphandlingarna har dessvärre följt överklagandeprocesser, bolag som drar sig ur affärerna under avtalsperioden och avtalstvister. I Västra Götalandsregionen drog sig DSB Sverige, efter att ha gjort stora förluster, ur sitt avtal 2012, bara två år efter övertagandet. Regionen tvingades direktupphandla trafiken för att senare genomföra en helt ny upphandling, där den gamla operatören, SJ, återkom. I Jönköpings län tvingades regionen 2018 göra om hela upphandlingen. Även här fick man direktupphandla trafiken för att säkerställa driften under upphandlingsperioden. Detta är självklart förknippat med stora kostnader för det allmänna. Kostnader som måste räknas in för att kunna utvärdera om nuvarande upphandlingsförfarande är lämpligt för den offentligt finansierade kollektivtrafiken.

Utöver det innebär varje upphandling som resulterar i att ett nytt företag ska överta verksamheten en risk för kompetensläckage då anställda som arbetat med trafiken, både i produktion och i planering, kan välja att inte följa med i övergången. Företagen vill också av naturliga skäl inte att kunskap de byggt upp i verksamheten förs över till sina konkurrenter. Det leder till en uppstartsperiod som ofta kantas av problem och upprepande av gamla misstag. När sedan en ny operatör väl funnit en fungerande struktur på verksamheten är det dags för upphandling igen. Det skapar oordning både för beställare, för anställda och för resenärerna.

Sammantaget finns det stora risker och problem förknippade med att lägga ut samhällsviktig verksamhet som kollektivtrafiken på privata utförare. Det riskerar att bli mycket kostsamt både för det offentliga och för resenärerna som får sämre kvalitet och riskerar att drabbas av inställda tåg och andra driftsstörningar. För personalen finns stor risk för press nedåt på löner och villkor.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko ska ansvara för att det finns en sammanhållen organisation och plan för att påverka beslutsfattare så att våra medlemmars intressen säkerställs i samband med upphandlingar av tågtrafik.
- att** arbetet med upphandlingar ska bedrivas i samverkan mellan branschorganisation, region och berörda klubbar/förhandlingsorganisationer med en tydlig ansvarsfördelning.
- att** Seko inför varje upphandling ska verka för att alternativet att driva tågtrafik "i egen regi" (Kommun/region/stat) utreds grundligt innan beslut tas om att upphandla trafiken

Motion A 14

"Esse" Esbjörn Johansson

Seko Tågtrafik

Tågtrafiken i Sverige har de senaste 30 åren gått från ett sammanhållet, statligt system där dåvarande Statens Järnvägar hade monopol och helhetsansvar till inträde av privata aktörer och att marknaden öppnats för konkurrens. I samband med denna avreglering har de regionala trafikmyndigheterna fått ta ett större ansvar för tågtra-

fiken och kör numera i regel trafiken under eget varumärke, där själva driften upphandlas. Exempel på sådana regionala trafiksystem är Öresundståg, Pågatågen, Västtåg och det nybildade Mälartåg.

Med upphandlingarna har dessvärre följt överklagandeprocesser, bolag som drar sig ur affärerna under avtalsperioden och avtalstvister. I Västra Götalandsregionen drog sig DSB Sverige, efter att ha gjort stora förluster, ur sitt avtal 2012, bara två år efter övertagandet. Regionen tvingades direktupphandla trafiken för att senare genomföra en helt ny upphandling, där den gamla operatören, SJ, återkom. I Jönköpings län tvingades regionen 2018 göra om hela upphandlingen. Även här fick man direktupphandla trafiken för att säkerställa driften under upphandlingsperioden. Detta är självklart förknippat med stora kostnader för det allmänna. Kostnader som måste räknas in för att kunna utvärdera om nuvarande upphandlingsförfarande är lämpligt för den offentligt finansierade kollektivtrafiken.

Utöver det innebär varje upphandling som resulterar i att ett nytt företag ska överta verksamheten en risk för kompetensläckage då anställda som arbetat med trafiken, både i produktion och i planering, kan välja att inte följa med i övergången. Företagen vill också av naturliga skäl inte att kunskap de byggt upp i verksamheten förs över till sina konkurrenter. Det leder till en uppstartsperiod som ofta kantas av problem och upprepande av gamla misstag. När sedan en ny operatör väl funnit en fungerande struktur på verksamheten är det dags för upphandling igen. Det skapar oordning både för beställare, för anställda och för resenärerna.

Sammantaget finns det stora risker och problem förknippade med att lägga ut samhällsviktig verksamhet som kollektivtrafiken på privata utförare. Det riskerar att bli mycket kostsamt både för det offentliga och för resenärerna som får sämre kvalitet och riskerar att drabbas av inställda tåg och andra driftsstörningar. För personalen finns stor risk för press nedåt på löner och villkor.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko ska ansvara för att det finns en sammanhållen organisation och plan för att påverka beslutsfattare så att våra medlemmars intressen säkerställs i samband med upphandlingar av tågtrafik.
- att** Arbetet med upphandlingar ska bedrivas i samverkan mellan branschorganisation, region och berörda klubbar/förhandlingsorganisationer med en tydlig ansvarsfördelning.
- att** Seko inför varje upphandling ska verka för att alternativet att driva tågtrafik ”i egen regi” (Kommun/region/stat) utreds grundligt innan beslut tas om att upphandla trafiken.

Förbundsstyrelsens utlåtande 9 över motion A 12-14

Det har inkommit tre motioner som i olika utsträckning efterfrågar mer tydlighet i Sekos samlade arbetssätt kring upphandlingar, motion 12 ”Fackligt politiskt arbete är en nationell angelägenhet, motion 13 ” ”Tågtrafik i egen regi” och motion 14 ”Seko Tågtrafik”.

Motion 12 vill att frågan utreds för att utröna ansvarsfördelningen inom organisationen medan motion 13 och 14 pekar ut en särskild riktning som de anser att förbundet ska ta. Dels med inriktning på det interna arbetssättet, dels hur Seko ska agera inför varje upphandling.

Upphandlingsfrågor brukar av många upplevas som relativt komplicerade. Vi vet att upphandlingar ofta bara tar sikte på lägsta pris vilket till exempel kan innebära försämrade villkor, att personalövergång inte alltid sker och lägre bemanning. I det sammanhanget är det självklart att alternativ till att upphandla verksamheter alltid ska undersökas. Förbundsstyrelsen anser vidare att det inte bara ska gälla tågtrafik, utan snarare kan vara en rimlig fråga från Seko till politiska församlingar oavsett vad som ska upphandlas. För Seko kommer våra medlemmars villkor alltid vara viktigast oavsett driftsform. En del gånger kan det vara klarlagt att egenregidrift inte är önskvärdt, kanske för att en sådan analys som efterfrågas i motionerna redan har gjorts.

Förbundsstyrelsen är av uppfattningen att en organisation utvecklas hela tiden, varför just denna typ av frågor också behöver lyftas. Att i ett motionssvar försöka staka ut exakt hur exempelvis en tydlig ansvarsfördelning ska se ut menar förbundsstyrelsen dock kräver ett större arbete. Att tillsätta en utredning, eller ta med frågorna in i en större organisationsutredning är därför det sätt som förbundsstyrelsen tror är bäst för att hantera frågorna framåt. Utredningen kommer då naturligt beröra de frågeställningar som samtliga motionärer lyfter.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motion A 12

att anse motion A 13–14 besvarade

Debatt

Anna Bergström, Seko Gävle-Dala: Jag yrkar bifall till motion A 13 i sin helhet, Tågtrafik i egen regi. Medlemmarna på klubb Upptåget genomgår just nu en upphandling i form av en ny arbetsköpare i juni 2022, för Vy tåg i Gävle 2024 och Tåg i Bergslagen sa SJ upp avtalet i förtid. Precis som motionären beskriver finns det en oro bland medlemmarna innan avtal och löner är på plats. Vem är den nya operatören? Vad ska de ändra? Kommer vi ha kvar vår trygghet eller inte? Kommer vi ha kvar jobben och lönerna? Att driva tågtrafiken i regionens eller statens regi skulle göra så att vi slapp oron. Vad kostar upphandlingarna samhället? Värdet av upphandlingar under 2018 uppgår till 782 miljarder kronor. Över 18 000 upphandlingar annonserades under 2019. 6,6 procent överklagas inom hela Sverige. Vi kan bara spekulera i hur många arbetare, hur många Sekomedlemmar som omfattas av en upphandling varje år. Det vore schyst med lite lugn och ro på arbetsmarknaden inom järnvägen. Låt oss verka för att ha tågtrafik i egen regi. Jag yrkar bifall till motion A 13 i sin helhet.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag arbetar på Pågatågen som tågvärd, eller som min arbetsgivare säger ”kundvärd”. Jag vill tala för motion A 13, Tågtrafik i egen regi. Jag yrkar att motionen bifalls i sin helhet. Vi ser i avtal efter avtal att de hungriga privata i näringslivet vill få ut mer och mer vinst från varje avtal. Där får de anställda ta konsekvenserna av försämringar som arbetsgivarna vill få in i avtalen. Vi får se arbetsgivare som vill köpa ut förtroendevalda, hyvlingar, ändrade anställningstitlar för att sänka löner. Bifall motionen. För vill vi verkligen fortsätta att ha oseriösa upphandlingar och arbetsgivare? Tåg ska avgå för resenärer, inte för företagets vinstjakt. Därför bör regional trafik bedrivas av regioner för regioner. Bifall A 13 i dess helhet, rött är rätt.

Alexander Weinfors, Seko BO Spårtrafik: Jag ska säga att jag instämmer med förbundsstyrelsens utlåtande i stort vad gäller organisationsdelarna och attsatsen som hör till motion A 12 bör bifallas. Det jag vill avvika i är att yrka bifall på den tredje attsatsen i motion A 13, det vill säga att Seko ska verka för att frågan om att driva tågtrafiken i egen regi utreds innan man beslutar att upphandla trafiken. Jag uppfattar förbundsstyrelsen som att vi egentligen är eniga om att det är lämpligt att man gör så. Då anser jag också att kongressen kan besluta att det ska vara förbundets linje i upphandlingsfrågorna. Det finns olika sätt naturligtvis hur man värderar upphandlingar. Om det är meningsfullt eller inte att upphandla trafiken eller att driva den i egen regi. Men jag tycker att förbundet ska verka för att den värderingen görs.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Det här är angelägna frågor, svåra frågor. Vi har ju därför också bifallit attsatsen när det gäller att tillsätta en utredning för att tydliggöra ansvarsfördelningen när det gäller upphandlingar. Vi tror att vi kan stärka oss ytterligare på den här punkten och tydliggöra vem som gör vad när det gäller komplexa upphandlingar, vilket vi stöter på oftare och oftare. Det tycker vi är klokt. När det gäller övriga delar är det i sammanhanget självklart att alternativ till att upphandla verksamheter alltid ska undersökas. Men det viktigaste för oss som förbund är alltid att villkoren säkras. Att våra medlemmars villkor är det som är högst på agendan oavsett driftsform. Så på övriga attsatser yrkar vi på att anse dem besvarade.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Även vi är på väg in i en upphandlingssituation nu. En upphandling som kommer att kosta 50 miljarder kronor. Just nu är vår arbetsgivare Hongkongbaserad där vi skickar väldigt många hundra miljoner till Hongkong varje år. Vi tycker att det är konstigt. Vi har i den upphandlingen pratat med våra politiker i

Stockholm om att vi tycker att det är viktigt att ha det i egen regi – och vi har blivit hörsammade av både Socialdemokraterna och Vänsterpartiet. Socialdemokraterna och Vänsterpartiet tycker både här i Stockholm och i Skåne att det här är vettigt. Det är synd att vi som fackförbund ska ställa oss längre till höger i en sådan här fråga. Det är klart att vi ska driva det här i egen regi. Det här är en självklarhet som vi borde stå för som fackförbund. Därför yrkar jag bifall till samtliga attsatser.

Annette Kusma, Seko SJ: Jag ställer mig bakom både 12, 13 och 14 i andemeningen och vill särskilt yrka på bifall för motion 12 och motionerna 13–14 attsats två. Detta för att jag ser att förbundet har mycket fokus på själva avtalen i dag, men det finns en hel del annat fackligt arbete som kan hamna mellan stolarna om man inte har en tydlig organisation. Om man inte sammanför de olika delarna av förbundet och de olika institutionerna som medlemmarna ingår i.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Ja, som jag sa tidigare. Det är komplexa frågor. Vi har en viss oro för att vi låser fast oss i positioner här som inte gynnar det arbete vi ändå vill göra. Vi delar andemeningen. Vi jobbar alltid mot den intentionen som vi tycker oss utläsa i de här motionerna. Men vi vill inte bakbinda oss till ställningstaganden som kan göra det trassligare framåt. Där tänker vi också i bifallet till utredningen att vi tar med oss inspielen och får titta på de frågorna särskilt. Vi står kvar vid att besvara de tre senare attsatserna.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag ska läsa attsats tre som jag tycker är den viktigaste i motion A 13. Attsats tre säger ”att Seko inför varje upphandling ska verka för alternativet att driva tågtrafik i egen regi (kommun/region/stat) utreds grundligt innan beslut tas om att upphandla trafiken”. Det här borde vara en självklarhet. Det är klart att vi ska bifalla den här attsatserna. Även de två andra attsatserna är bra. Jag står fast vid mitt bifallsyrkande A 13.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 12 samt att anse motion A 13–14 besvarade.
- Anna Bergströms m.fl. bifallsyrkande till motion A 13.
- Alexander Weinfors bifallsyrkande till motion A 13 tredje attsats.
- Annette Kusmas bifallsyrkande till motion A 12.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 12.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 13–14 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	115
Emot	84
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 13–14 attsats två besvarad.

Omröstning

För	120
Emot	80
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 13–14 attsats tre besvarad.

(Beslutet avgjordes genom lottning)

Omröstning

För	100
Emot	100
Ej avlagda röster	12

Utlåtande 11 över motion A 19-21

Motion A 19

Seko BO Telekom

Medlemsrekrytering

Idag finns stora utmaningar i anslutningsgrad över lag. Framtidens medlemmar kommer till stor del finnas inom den privata sektorn och det kommer fler och fler mindre företag och aktörer inom våra områden. Flera av företagen är även utspridda på orter över hela Sverige där det inte finns förtroendevalda. Det är en stor utmaning att nå ut till alla där de anställda inte finns på bara en ort.

Vi föreslår kongressen besluta

att det görs en utredning, med slutrapport på förbundet representantskap 2022, gällande hur regionerna och ombudsmän kan bistå och bidra till en effektiv medlemsrekrytering i framför allt regionsklubbarna.

Motion A 20

Ann-Christine Gerdin

Ett nära och synligt Seko

I vissa branscher minskar tyvärr antalet medlemmar i takt med att arbetstillfällena försvinner i företagen.

Detta i sin tur medför att vi tappar erfarna förtroendevalda på mindre orter och koncentration läggs på de större orterna.

Klubbarna blir färre och på vissa arbetsplatser finns det ingen förtroendevald att vända sig till längre.

Att upprätthålla en god medlemsvård ute i landet försvåras om vi inte får möjligheten att hjälpa varandra. Medlemsvård är ett viktigt begrepp för att ha medlemmarnas stöd och för att de skall vilja vara kvar i facket. Ju fler vi är som stödjer varandra ju lättare är det att få fler att engagera sig.

För att kunna möta framtiden med ett nära och synligt Seko så behöver branschen få möjlighet att inrätta sektioner som representerar samtliga medlemmar oavsett företag inom ett geografiskt område.

Där branschklubb inte finns utan det är de nationella klubbarna och ombudsmän som tillhandahåller medlemsvården, då skall branschen kunna inrätta sektioner på lika villkor.

Skall Seko kunna fortsätta att vara det nära och synliga facket så behöver stadgarna ändras till fördel för medlemmarna.

Vi föreslår kongressen besluta

att branschklubbsektioner skapas §25 Klubb mom. 2 enligt stadgarna 2017.

att branschklubbsektioner kan omfatta branschens alla medlemmar i flera företag inom ett geografiskt område.

att förbundsstyrelsen delegerar rätten till branschorganisationen att upprätta geografiska sektioner.

Motion A 21

Region Seko Mellansverige

Jämnare mandatfördelning i kongressen

Fram till kongressen 2009 fördelades alla mandat via de nio avdelningarna, numera regioner. På den kongressen togs beslut om att fördela kongressmandaten mellan dåvarande avdelningar, branschorganisationer (BO) och förhandlingsorganisationer (FO). Det fanns många olika idéer kring detta, men många var överens om att man skulle jobba mot en jämnvikt mellan de tre "benen" i förbundet. Fördelningen 2013 blev också en jämn fördelning med nästan exakt en tredjedel per del, med en liten skillnad på fem mandat mellan störst och minst.

	2009	2013	2017	2021
Region/avdelning	200	69	60	44
BO inkl. Sjöfolk		66	70	71
FO/Nationell klubb		65	70	85
TOTALT	200	200	200	200

Mandaten har sedan minskats för regionerna varje gång det har bildats ett nytt BO, FO eller nationell klubb. Mellan kongresserna 2013–2021 har regionernas mandat minskats från 69 till 44, dvs en minskning på 25 mandat (36% till 22%). Rent teoretiskt skulle regionerna kunna tappa samtliga mandat i en framtid.

En majoritet av frågorna som kommer upp på en kongress är förbundsgemensamma, t.ex. studier, facklig politiskt, ungdomsfrågor, jämställhet, samarbete med 6F eller tvärfackligt arbete inom LO. Precis de frågor som regionerna ansvarar för. Rena avtalsyrkande tas inte upp på kongressen, samma gäller övriga avtalsfrågor. Dessa frågor hänvisas oftast direkt till BO eller FO.

Vi föreslår kongressen besluta

att en jämnvikt mellan regioner, BO och FO ska vara vägledande för förbundsstyrelsens beslut om mandatfördelning i kongressen

Förbundsstyrelsens utlåtande 11 över motion A 19-21

Motion 19 tar upp frågan om regioners och ombudsmäns roll och uppgift i rekrytering av medlemmar i regionklubbar.

Motion 20 tar upp behovet av att branscherna mer självständigt ska kunna starta branschklubbsektioner än vad stadgarna idag medger.

Motion 21 tar upp frågan om mandatfördelning till kongressen.

Motionerna 19, 20 och 21 tar upp frågor som rör ansvarsfördelningen generellt men mer specifikt kopplade till fördelning av uppgiftsansvar och mandat i den demokratiska organisationen. Med tydliga roller och ansvarsområden bör även frågan om det demokratiska styrkeförhållandet mellan dessa lättare kunna hanteras. Det är också angeläget att den frågan behandlas i förhållande till en eventuell förändrad framtida organisationsstruktur och inte utifrån den vi har idag.

Motion 21 upp frågeställningen om hur vår demokratiska organisation ska organiseras för att kunna tillvarata medlemmarnas intressen på arbetsplatsen. Den frågan har verkligen ställts på sin spets under pandemin och hela förbundet har tagit stora kliv för att kunna ställa tekniska lösningar som digitala mötesplattformar och videomöten på plats. De verktyg vi nu vant oss vid att använda öppnar så klart upp för en framtid där olika typer av digitala möten blir ett mer naturligt inslag i vår vardag.

Det känns därför naturligt att låta en organisationsutredning utreda och komma med förslag om hur detta kan användas för att organisera vårt förbund effektivt i framtiden.

Förbundsstyrelsen anser därför att motionerna med fördel bör hanteras inom ramen för den föreslagna Organisationsutredningen i syfte att få ett heltäckande förslag som tydliggör roller, resurser och ansvar i Seko.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen

att anse motion A 19–21 besvarade.

Debatt

Björn Rikberg, Seko Mellansverige: Jag ska prata för motion A 21. Vid kongressen 2009 togs beslut om att fördela kongressmandaten mellan dåvarande avdelningar, branschorganisationer och förhandlingsorganisationer. Vid kongressen 2013 var det också en jämn fördelning av mandaten. Mandaten har sedan minskat för regionerna. För varje gång det har bildats ett nytt BO, FO eller en nationell klubb. Mellan kongresserna 2013 och 2021 har regionernas mandat minskat från 69 till 44. Seko Mellansverige vill att det ska vara jämnvikt mellan våra tre ben när förbundsstyrelsen fattar beslut om fördelningen av mandaten till kongressen. Jag yrkar således bifall till motion A 21.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi har just beslutat att vi ska genomföra en organisationsutredning. Vilken diger uppgift. I samma anda som vi har pratat tidigare tycker jag att det är klokt att se på frågan ur ett helhetsperspektiv och ge utredningen stora fria ramar att landa i kloka slutsatser som gynnar hela förbundet. Där vi kan ta hänsyn till alla perspektiv på ett klokt och sansat sätt under en ganska kort tidsfrist, som vi nu fick. Med bakgrund av det så föreslår jag att vi ger utredningen de tyglarna så att det finns chans att landa i genomtänkta och kloka beslut när det gäller helheten. Bifall till förbundsstyrelsens utlåtande.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 19–21 besvarade.
- Björn Rikbergs bifallsyrkande till motion A 21.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 19 och A 20 besvarade.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 21 besvarad.

Omröstning

För	150
Emot	50
Ej avlagda röster	12

Utlåtande 12 över motion A 22–25

Motion A 22

Klubb Seko Polisen

Byta av namn på branschen Civil inom Seko

Idag finns det nio olika branscher inom Seko varav Civil är en av dem med cirka 5000 medlemmar. Seko organiserar medlemmar inom alla statliga myndigheter bl.a. universitet och högskolor, olika myndigheter inom rätts-

väsendet, museer, länsstyrelser, med flera. Även medlemmar i privata verksamheter som exempelvis tjänstemän inom fastighetsbranschen, lokalvård samt Id- och värdepappers tillverkning organiseras av Seko.

Medlemmarna finns bland annat på Polismyndigheten, Rättsmedicinalverket, Tullen, Kustbevakningen, Trafikverket, Luftfartsverket, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Migrationsverket, CSN, Skatteverket, Bolagsverket, SLU, Riksdagsförvaltningen, Regeringskansliet, Hovstaterna, Fastighet, Värdepapper, Universitet och högskolor.

Majoriteten av medlemmarna inom Civil finns inom statsförvaltningsmyndigheter, men det finns även medlemmar i privaträttsliga organ som jämställs med myndigheter. Många av våra medlemmar undrar varför det heter Civil och varför vår klubb tillhör den branschen. En facklig organisation handlar bland annat om tillhörighet och gemenskap. Hur skapar namnet Civil en tillhörighet och en förståelse för vilka verksamhet medlemmarna verkar i?

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet byter namn på bransch Civil

att förbundet tillsätter en utredning för att finna ett nytt namn med en större gemensam nämnare och anpassat till ett modernt språkval.

Motion A 23

Anders Berg

Mer tydlig och enhetlig organisation

Den känns som om den demokratiska organisationen och de anställda kommit längre och längre från varandra under ett antal år, även om förbundets ledning gjort goda försök att motverka det.

En bidragande faktor är att regionerna och arbetsområdena (för assistenter) inte längre är detsamma geografiskt.

T.ex. region Mellansverige består av fyra län, men tre olika arbetsområden går in i vår region. Inte helt smidigt att Örebro ansvarar för Västmanland och Stockholm för Uppsala län. Att Norrköping ansvarar för Östergötland och Sörmland är dock helt naturligt – eftersom de förtroendevalda delar kontor i Norrköping.

Den geografiska strukturen för ombudsmännen känns helt omöjlig att förstå. I många fall är det mycket svårt för assistenterna att hitta vem som är ansvarig för ett visst företag. För oss förtroendevalda är det ännu svårare.

Förbundet borde kunna ta fram en enkel sökfunktion för vem i Seko som ansvarar för en geografi, bransch eller företag. I första hand ska den vara för assistenter och andra ombudsmän, men förtroendevalda borde också få möjlighet att komma i kontakt med rätt ombudsman.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko startar en arbetsgrupp för att se över organisationen inom Seko, med ett mål att geografier för regioner och arbetsområde för de anställda harmoniserar.

att Seko tar fram en sökfunktion för vem i förbundet som ansvarar för en geografi, bransch eller företag.

Motion A 24

Seko Region Mellansverige

Byt namn till avdelning

På kongressen 2013 fanns det förslag på stora förändringar för regionerna (dåvarande avdelningar), dock gick de flesta förändringarna inte igenom. Det som ändrades var att avdelningarna tydligare blev förbundets regionala

organisation, tillkomsten av regionklubbar (tidigare Sekosektioner) samt att man bytte namn på avdelningarna till regioner. Själva arbetet i regionerna ändrades inte nämnvärt.

Lokalt har uttrycket "avdelningar" levt kvar, medvetet eller omedvetet. För klubbar och enskilda medlemmar har regioner inte varit så tydligt.

Just ordet region har varit lite förvirrande, när t.ex. alla landsting numera kallas regioner. Många av våra motparter använder också regioner i sin organisation. Vid kontakter med LO används ordet "förbundsavdelningar", när man i vårt fall menar Sekoregioner.

Möjligen kan argumentet vara att regionerna just är den regionala nivån i förbundet – men avdelning är ett väldigt djupt rotat fackligt uttryck för en övergripande organisation i en större geografi.

Vi föreslår kongressen besluta

att byta namn på våra regioner till avdelning.

Motion A 25

Ann-Charlotte Kling

Byt namn till avdelning

På kongressen 2013 fanns det förslag på stora förändringar för regionerna (dåvarande avdelningar), dock gick de flesta förändringarna inte igenom. Det som ändrades var att avdelningarna tydligare blev förbundets regionala organisation, tillkomsten av regionklubbar (tidigare sekosektioner) samt att man bytte namn på avdelningarna till regioner. Själva arbetet i regionerna ändrades inte nämnvärt.

Lokalt har uttrycket "avdelningar" levt kvar, medvetet eller omedvetet. För klubbar och enskilda medlemmar har regioner inte varit så tydligt.

Just ordet region har varit lite förvirrande, när t.ex. alla landsting numera kallas regioner. Många av våra motparter använder också regioner i sin organisation. Vid kontakter med LO används ordet "förbundsavdelningar", när man i vårt fall menar Sekoregioner.

Möjligen kan argumentet vara att regionerna just är den regionala nivån i förbundet – men avdelning är ett väldigt djupt rotat fackligt uttryck för en övergripande organisation i en större geografi.

Jag föreslår kongressen besluta

att byta namn på våra regioner till avdelning.

Förbundsstyrelsens utlåtande 12 över motion A 22-25

Motionerna 22 "Byte av namn på branschen civil inom Seko", 23 "Mer tydlig och enhetlig organisation", 24 "Byt namn till avdelning" och 25 "Byt namn till avdelning" tar alla upp behovet av att se över olika delar av Sekos organisation i syfte att tydliggöra och harmonisera våra geografiska områden och begrepp för anställda, medlemmar och organisation. Problemet beskrivs också i Seko Framtid där otydligheten kring roller och ansvar försvårar ett effektivt fackligt arbete.

I förbundet pågår idag ett arbete med att försöka förtydliga våra arbetsområden och gränser. I medlemsregistret finns potential och teknisk möjlighet att koppla medlemmar och ombudsmän tydligare till specifika arbetsgivare, arbetsområden, arbetsställen och så vidare. Förbundsstyrelsen anser dock att mycket finns att vinna på att koppla det arbetet till Organisationsutredningens arbete och slutsatser om hur vår framtida organisation ska se ut och fungera.

Att byta namn på region till avdelning skulle kunna harmonisera begrepp med några närstående förbund men långt ifrån alla. Det riskerar samtidigt att internt i förbundet kunna uppfattas som en tillbakagång till ett tidigare sätt att arbeta och organisera förbundet. Förbundsstyrelsen anser att även denna fråga vinner på att beredas och diskuteras i ett större sammanhang som en organisationsutredning där även roller, uppgifter och ansvar hanteras parallellt med själva namnfrågan.

Att byta namn på bransch civil föreslår förbundsstyrelsen också att i första hand hanteras i en organisationsutredning men skulle en sådan inte beslutas anser förbundsstyrelsen att denna fråga redan idag kan förankras och beredas av branschen för beslut i förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motion A 22–25 besvarade.

Debatt

Conny Andersen, Seko Mellansverige: Vi vill yrka bifall på motion A 24. Vi tycker att namnet region kan vara förvirrande då vissa arbetsgivare kallar sina regioner för regioner, och har det namnet. Landstinget har ju bytt till regioner och inom vissa branscher blir det mycket regioner. Det tycker vi kan vara förvirrande både för oss fackliga och för medlemmar om man pratar regioner. Därför vill vi yrka bifall till att vi byter till avdelning i stället för regioner.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundsstyrelsen anser dock att det finns mycket att vinna på att koppla det till Organisationsutredningens arbete och slutsatser om hur vår framtida organisation ska fungera. Om ett namnbyte på bransch Civil anses bör göras före detta kan frågan förankras och beredas av branschen för beslut i förbundsstyrelsen. Med det yrkar jag på att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion A 22–25 besvarade.
- Conny Andersens bifallsyrkande till motion A 24 och A 25.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion A 22 och A 23 besvarade.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion A 24 och A 25 besvarade.

Omröstning

För	157
Emot	42
Ej avlagda röster	13

Utlåtande 13 över motion A 26–29

Motion A 26

”Esse” Esbjörn Johansson

Utveckla regionerna och tillför mer resurser

Regionerna är idag förbundets regionala organisation och sköter delar av förbundets verksamhet regionalt och lokalt. Denna verksamhet behöver utvecklas, mer ekonomiska resurser måste tillföras regionerna, för att säkerställa att det utökade uppdraget kan utföras.

Vi föreslår kongressen besluta

att säkerställa att det finns ekonomiska resurser till att driva vårt utökade uppdrag.

Motion A 27

Seko Vattenfall klubb Mellan

Seko BO Energi

Ekonomiska medel till branschaktiviteter

Seko är ett förbund med ett komplext uppdrag med många olika branscher med olika förutsättningar. Det finns ett behov av att arrangera aktiviteter och utbildningar som är branschspecifika och som är svåra att arrangera regionalt då verksamheten är rikstäckande.

För att få en effektivare verksamhet i landsomfattande frågor så skall det vara möjligt att söka medel för branschspecifika aktiviteter ur förbundets budget.

Vi föreslår kongressen besluta

att branschorganisationer ska ges möjlighet att söka medel för branschspecifika aktiviteter.

Motion A 28

Seko Vattenfall klubb Mellan

Seko BO Energi

Resursfördelning mellan branschorganisation och region

Sekos olika delar bedriver en komplicerad och framför allt landsomfattande verksamhet. Vi är beroende av beslut ofta på departementsnivå ska därför påverka där vi får störst utväxling för våra medlemmar.

För att få en större effektivitet och få ökade möjligheter att tala med en gemensam röst behöver detta samordnas i rätt forum. Vi menar att en stor del av frågorna som påverkar våra medlemmar är beslut som är svåra att påverka på regional nivå.

Idag har branschorganisationerna ansvar för tunga frågor men tvingas ta ut en extra medlemsavgift för att finansiera sin verksamhet vilket ej kan anses vara logiskt ur ett medlemsvärvarperspektiv.

Vi behöver bli bättre på att driva frågor i rätt instans och vi menar att en omfördelning av resurser och en större tydlighet är nödvändig för att bevaka våra medlemmars intressen på bästa sätt.

Vi föreslår kongressen besluta

att resursfördelningen mellan bransch och region ses över.

att mer resurser tilldelas branschorganisationerna.

att en utvärdering av nuvarande organisation genomförs.

Motion A 29

Enskild motion

Jan Persson

Fördelning av ekonomiska resurser

Nuvarande system för budgetdialog är styrt till att det är regionerna som har rätt att äska medel till sina aktiviteter utifrån en aktivitetsplan.

Då det i Sekos stadgar är givet vilka uppgifter som ligger på region respektive branschorganisation så skulle det finnas möjlighet även för bransch att äska medel. Detta på ett liknande sätt som med regionerna, i en budgetdialog med förbundet.

Det skulle göra en möjlighet för branschen att komplettera regionerna med aktiviteter och verksamhet utifrån ett specifikt branschperspektiv. Detta då regioner och branscher har olika roller i organisationen.

Jag föreslår kongressen besluta

att även branscher ska kunna äska medel i budgetdialog till aktiviteter och verksamhet utifrån en aktivitetsplan.

att budgetdialogen kan ske antingen med förbundet/VU eller med region.

Förbundsstyrelsens utlåtande 13 över motion A 26-29

Motionerna 26 "Utveckla regionerna och tillför mer resurser", 27 "Ekonomiska medel till branschaktiviteter", 28 "Resursfördelning mellan branschorganisation och region" och 29 "Fördelning av ekonomiska resurser" tar alla upp frågan om fördelning av ekonomiska resurser mellan förbund, region och bransch.

Flera av de upplevda bristerna i dagens organisation handlar om vem som ansvarar för vad i det organiserande arbetet och var gränserna går. Det i sin tur står i direkt koppling till vilka resurser som behövs för att utföra uppgiften. Rapporten från "Seko Framtid" drar samma slutsats och att en av nycklarna till en effektiv organisation är att tydligare definiera roller och ansvar i förbundet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motion 28 tredje satsen.

att anse motion 26, 27, 28 första och andra satsen samt motion 29 besvarade.

Debatt

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Seko Skåne vill yrka bifall på denna motion, A 26.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Ledamöter, jag vill yrka bifall på motion A 27 samt bifallsyrkande på motion A 28 i sin helhet. Jag hade tänkt prata lite om dessa motioner men eftersom tiden rinner ifrån mig är jag nöjd där, eftersom jag bara har en minut på två motioner. Så bifall till A 27 och A 28.

Karin Åkersten, förbundsstyrelsens föredragande: Vi tycker i förbundsstyrelsen att alla de här motionerna behandlar saker som vi vill få möjlighet att hantera Organisationsutredningen som vi precis har beslutat om. Därför föreslår jag kongressen att vi bifaller förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 28 tredje satsen. Att anse motion A 26–28 första och andra satsen samt motion A 29 besvarade.
- Stefan Pinjefors bifallsyrkande till motion A 26.
- Håkan Olssons bifallsyrkande till motionerna A 27 och A 28.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 26 besvarad.

Omröstning

För	166
Emot	34
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 27 besvarad.

Omröstning

För	158
Emot	40
Ej avlagda röster	14

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 28 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	165
Emot	34
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 28 attsats två besvarad.

Omröstning

För	169
Emot	31
Ej avlagda röster	12

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion A 28 attsats tre.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 29 besvarad.

Kongressen ajournerades kl. 15.08
Förhandlingarna återupptogs kl. 15.30.

Mötesordförande: *Annika Nilsson*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

Ordningsfråga

Ioannis Konstantis, Seko BO Spårtrafik, m.fl. ställde ordningsfråga gällande antal inloggade deltagare i förhållande till röstlängd.

Provomröstning genomfördes. Röstlängd konstaterades stämma. De som upplevde problem vid inloggning ombads ta kontakt med tekniska supporten.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block A Organisation

Organisering

Utlåtande 14 över motion A 30

Motion A 30

Seko region Skåne

Flexibelt medlemskap

Vi lever i en tid då arbetsgivaren mer än gärna ser at vi har en flexibel arbetsmarknad. Just därför har vid många kongresser fått motioner om flexibla LO-medlemskap som är för individer som råkar ut för den där flexibla arbetsmarknaden. Detta är en stor potentiell medlemsgrupp som hamnar i ett mellanförskap. De har av olika anledningar hamnat på osäkra anställningar. De får stapla anställningar för att få ekonomin att gå runt. Detta individer är de mest utsatta på vår arbetsmarknad. Även de potentiellt lättaste för arbetsgivaren att utnyttja då många av dem inte är organiserade. Anledningar till detta kan då vara att de inte vet var deras ”huve” stylla är och därmed inte naturligt kan se vilket fackförbund dem skulle ansluta dig till. Även stor anledning till att denna grupp med arbetstagare inte går med i facket är kostnad. Att en individ som inte vet var nästa lön kommer ifrån behöver välja mellan säkra mat på bordet eller ett medlemskap är inte rimligt. Vi behöver hitta möjlighet att den mest utsatta på arbetsmarknaden kan ta del utav tryggheten att vara organiserad. Vi menar på att Seko behöver jobba för att ta fram ett flexibelt medlemskap med eller utan LO.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall driva för att LO skall skapa ett Flexibelt medlemskap.

att Seko skall undersöka möjligheter ta fram ett Flexibelt medlemskap.

Förbundsstyrelsens utlåtande 14 över motion A 30

Motionen tar upp frågan om behovet av ett mer flexibelt medlemskap för att möta problemen med en mer flexibel arbetsmarknad.

Frågan har varit uppe på flera LO kongresser utan att man har kunnat enas. Inledningsvis var fokus på ungdomar, senare papperslösa och nu är frågan högaktuell med gig-ekonomin och plattformsföretag.

Förbundsstyrelsen delar motionens intentioner och har även i LO adresseras frågan inom ramen för arbetet med ”organisera eller dö”. Frågan kräver att, åtminstone, LO förbunden gemensamt enas om en modell för att det ska bli genomförbart i praktiken.

Under de senaste åren har LO arbetat med att underlätta övergångar mellan LO förbund med hjälp digitala lösningar och paradoxalt nog så kommer samma tekniska lösningar som skapar en mer flexibel och i många fall otrygg arbetsmarknad att möjliggöra en framtida flexibel lösning för medlemskap i facket.

Vägen till en sådan lösning går dock via ett fortsatt samarbete i LO.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Håkan Leijon, Seko Posten: Jag vill yrka bifall till motion A 30 i första attsatsen att Seko ska driva på för att LO ska skapa ett flexibelt medlemskap. Ett flexibelt medlemskap möjliggör att vi kan möta den förändrade arbetsmarknaden med ett förändrat medlemskap, ett anpassat medlemskap för just de som har flera arbetsgivare i olika branscher. Det är ett sätt att stärka den enskilda medarbetaren och på så sätt hela LO. Därför yrkar jag bifall till motionens första attsats att Seko ska driva att LO skapar ett flexibelt medlemskap.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundsstyrelsen delar motionens intentioner och har även adresserat frågan inom ramen för arbetet med Organisera eller dö. Frågan kräver att åtminstone LO-förbunden gemensamt enas om en modell för att det ska bli genomförbart i praktiken. Vägen till en sådan lösning går via ett fortsatt samarbete i LO. Med det yrkar jag på att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 30 besvarad.
- Håkan Leijons bifallsyrkande till motion A 30 första attsats.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 30 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	154
Emot	48
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 30 attsats två besvarad.

Utlåtande 15 över motion A 31-32

Motion A 31

Seko Posten Förhandlingsorganisation

Villkorat medlemskap

De senaste åren har det blivit allt vanligare att personer väljer att bli medlemmar i Seko först när de har hamnat på kant med sin arbetsgivare. Det handlar oftast om avsked eller uppsägning av personliga skäl. Seko har som regel att vi företräder samtliga medlemmar oavsett när de tecknade sitt medlemskap. Detta kan landa väldigt fel och vi riskerar att tappa medlemmar om det sprider sig att vi företräder medlemmar som valt att gå med i Seko efter det att de har hamnat i trubbel. Vi brukar dock inte företräda dessa medlemmar längre än till central tvist men ärendena är ändå tidskrävande och vi riskerar att sända fel signaler som ”gå med i facket när du får problem” det räcker med att gå med i facket när det har skitit sig” eller ”varför betala till facket när jag ändå får hjälp om jag går med när jag behöver hjälp”.

För många medlemmar är just frågan om möjligheten att bli företrädd av Seko när det gått riktigt illa en av de viktigaste anledningarna till att vara med i Seko. Det ses som en försäkring om att få hjälp. Facket är inget försäkringsbolag men ska man ändå tillåta sig att göra en jämförelse så är det inte möjligt att teckna en bilförsäkring efter man har krockat bilen.

Vi kan ta ett konkret exempel på hur snett det kan bli med dagens hantering. Fyra personer blir avskedade, två personer var under lång tid medlemmar i Seko medan två personer valde att gå med först när de fick reda på att de riskerade avsked. Seko företrädde alla fyra personer men det skickade fel signaler till de som varit trogna medlemmar men också alla andra medlemmar på arbetsplatsen som fick nys om att samtliga personer fick samma fackliga stöd. Vi befarar att detta kan sprida och att allt fler personer väljer att endast gå med i facket först när man verkligen hamnar i problem med arbetsgivaren.

Vi föreslår kongressen besluta

att man ska ha varit medlem i minst en månad eller tecknat medlemskap i samband med sin anställning för att ha rätt att bli företrädd av Seko vid avskeds- och uppsägningsärenden.

att förbundsstyrelsen om speciella skäl föreligger kan fatta beslut om annat.

Motion A 32

Ann-Charlotte Kling

Villkorat medlemskap

De senaste åren har det blivit allt vanligare att personer väljer att bli medlemmar i Seko först när de har hamnat på kant med sin arbetsgivare. Det handlar oftast om avsked eller uppsägning av personliga skäl. Seko har som regel att vi företräder samtliga medlemmar oavsett när de tecknade sitt medlemskap. Detta kan landa väldigt fel och vi riskerar att tappa medlemmar om det sprider sig att vi företräder medlemmar som valt att gå med i Seko efter det att de har hamnat i trubbel. Vi brukar dock inte företräda dessa medlemmar längre än till central tvist men ärendena är ändå tidskrävande och vi riskerar att sända fel signaler som ”gå med i facket när du får problem” det räcker med att gå med i facket när det har skitit sig” eller ”varför betala till facket när jag ändå får hjälp om jag går med när jag behöver hjälp”.

För många medlemmar är just frågan om möjligheten att bli företrädd av Seko när det gått riktigt illa en av de viktigaste anledningarna till att vara med i Seko. Det ses som en försäkran om att få hjälp. Facket är inget försäkringsbolag men ska man ändå tillåta sig att göra en jämförelse så är det inte möjligt att teckna en bilförsäkring efter man har krockat bilen.

Vi kan ta ett konkret exempel på hur snett det kan bli med dagens hantering. Fyra personer blir avskedade, två personer var under lång tid medlemmar i Seko medan två personer valde att gå med först när de fick reda på att de riskerade avsked. Seko företrädde alla fyra personer men det skickade fel signaler till de som varit trogna medlemmar men också alla andra medlemmar på arbetsplatsen som fick nys om att samtliga personer fick samma fackliga stöd. Vi befarar att detta kan sprida och att allt fler personer väljer att endast gå med i facket först när man verkligen hamnar i problem med arbetsgivaren.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko villkorar medlemskapet till att man ska ha varit medlem i minst en månad eller tecknat medlemskap i samband med sin anställning för att ha rätt att bli företrädd av Seko vid avskeds- och uppsägningsärenden.

att förbundsstyrelsen om speciella skäl föreligger kan fatta beslut om annat.

Förbundsstyrelsens utlåtande 15 över motion A 31-32

Motion 31 och 32 är likalydande och beskriver problemen vi ibland stöter på i förhandlingsverksamheten. Medlemmar som väljer att gå med i förbundet när skadan redan är skedd.

Skälen till detta kan vara många och vi måste tänka oss noga för innan vi bygger in trösklar för att erhålla medlem-

skap. Vi lägger idag stora resurser både lokalt och centralt på att värva medlemmar. En liknande gräns har funnits tidigare och plockats bort av just detta skäl.

Medlemmar har ingen ovillkorlig rätt till biträde i tvister. I varje enskilt fall kan en prövning ske utifrån Sekos stadgar och med beaktande av bland annat likabehandlingsprincipen. I vissa fall kan bedömningen vara svår att göra men vid dessa tillfällen kan den som företräder medlemmen lokalt vända sig till förbundets centrala handläggare för råd eller beslut. Ytterst avgörs frågan av Sekos förbundsstyrelse.

Det finns situationer då Seko väljer att inte företräda en medlem och det finns också situationer när Seko väljer att företräda en ny medlem i ett ärende. Det senare skulle exempelvis kunna ske för att bevaka kollektivavtalets efterlevnad. Ibland kan det vara just den medlemmen som gör att vi kan få ordning på ett företag i en annars skötsam bransch. Att reglera medlems rättigheter och skyldigheter på det föreslagna sättet minskar den frihet som idag finns att, åt båda håll, hantera frågan inom ramen för förhandlingsuppdraget i förbundet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionerna 31 och 32.

Debatt

Roland Backman, Seko Vattenfall: Anförandet gäller motionerna A 31 och 32, Villkorat medlemskap samt förbundsstyrelsens utlåtande. Jag förstår till viss del förbundsstyrelsens resonemang men det kommer att medföra solidaritetsproblem mot befintliga medlemmar som varit medlemmar och stöttat det fackliga arbetet under lång tid. Motionen yrkar endast på en månads karenstid, vilket kunde varit längre tid. Tre månader eller kanske till och med sex månader. Jag anser att det är fullt rimligt med en månad som motionsställarna föreslår. Därför yrkar jag på bifall för motionerna A 31–32, Villkorat medlemskap.

Håkan Leijon, Seko Posten: A 31 denna gång. Vi i Seko Posten har sett en ökning av fall där personer blir medlemmar i samband med att de blir föremål för uppsägning och avsked. Seko har företrätt dessa personer men anser att det har skickat fel signaler till trogna medlemmar. Vi anser dock att vi är nöjda med förbundsstyrelsens utlåtande där man påpekar att medlemmar inte har någon ovillkorlig rätt till att biträdas vid tvister och så vidare. Vi är därför eniga med förbundsstyrelsens förslag om att avslå motionen.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: När det gäller den här frågan som är oerhört komplicerad och svår och egentligen borde ha ett eget kapitel i vår utbildning för våra förhandlare. Förbundsstyrelsen förstår att det finns en frustration ute över sådana som blir medlemmar efter att huset har brunnit ner. Man väljer först aktivt att inte vara medlem och sedan när det händer någonting blir man medlem och kräver att man ska få hjälp av de förtroendevalda. Förbundsstyrelsen tycker också generellt att alla som blir nya medlemmar ska känna en trygghet i att man blir företrädd av ett fackligt ombud från dag ett när man blivit medlem. Precis som det sades här i anförandet från Håkan, att det finns ingen absolut rätt enligt stadgarna att bli företrädd som medlem. Det finns en möjlighet för de som är på lokalnivå att välja att inte företräda en medlem om det finns särskilda situationer. Om det blir en sådan situation tycker vi absolut att man måste rådgöra med den som är ansvarig för det avtalsområdet innan, eftersom vi är noga med att det ska vara en lika behandling av de medlemmarna och att man gör det på rätt sätt. När man lämnar över ett besked om att man inte ska företräda någon måste man också fullfölja det med en förklaring på hur medlemmen i så fall ska kunna driva frågan vidare själv, så att man inte missar någonting. Det är oerhört viktigt att man gör det på rätt sätt. Därför tycker vi att man alltid ska rådgöra med någon centralt ansvarig innan man tar ett sådant beslut. Det är också väldigt korta tidsfrister i de fallen som gäller avsked och uppsägning, som den här karensen skulle gälla i så fall. Vilket gör att det kanske blir svårt att ha en ordning där man ska be förbundsstyrelsen om lov för att få fortsätta företräda medlemmen. Eftersom det är så korta tidsfrister blir det en onödigt väg att gå när man i dag äger det beslutet själv. Vi har redan en karenstid i stadgarna när det gäller rätten till rättshjälp som säger att man ska vara medlem i två månader, i normalfallet, från det att den här händelsen skulle ha inträffat. Vi tycker att det räcker att ha den regleringen i stadgarna. Utan att göra några justeringar i stadgarna kan man uppfylla det som motionären vill uppnå. Därför yrkar jag på att bifall förbundsstyrelsens förslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens föreslår kongressen besluta att avslå motion A 31–32.
- Roland Backmans bifallsyrkande till motionerna A 31–32.
- Håkan Leijons bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag i motion A 31.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 31–32 attsats ett.

Omröstning

För	174
Emot	29
Ej avlagda röster	9

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 31–32 attsats två.

Omröstning

För	185
Emot	18
Ej avlagda röster	9

Block A Organisation

Ungdom

Utlåtande 16 över motion A 33

Motion A 33

Seko region Skåne

Mentorskap för unga förtroendevalda

Som ung och ny förtroendevald i en styrelse är det mycket information och lärdomar att ta in. Det kan skapa en känsla av ensamhet, man känner en förvirring som leder till otrygghet i sin nya roll. Det tar tid att komma in i rollen. Säkrar vi inte upp att unga känner sig trygga i sin roll som förtroendevald riskerar vi att den förtroendevalde känner sig inkastad och i det större perspektivet att vi tappar dessa personer. För att Seko ska kunna behålla de unga nya förtroendevalda och behålla deras intresse för att arbeta fackligt och bli en engagerad förtroendevald under lång tid menar vi att det är viktigt att vi tar ansvaret och ser till att det finns mentor för nya unga förtroendevalda.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för att de unga nya förtroendevalda alltid får en mentor tilldelad sig.

att Seko reglerar mentorskap i stadgarna på klubb, region, bransch, FO samt förbunds nivå.

Förbundsstyrelsens utlåtande 16 över motion A 33

Förbundsstyrelsen delar bilden av att nya och kanske framför allt unga förtroendevalda behöver stöttning i sin nya roll. Mentorskap är en viktig del i detta och något som förbundet gärna uppmuntrar till och stöttar i att im-

plementera. Detta återspeglas också i att mentorskap för unga antogs som ett prioriterat mål senast år 2020. Det är emellertid viktigt att understryka att mentorskapet också måste få växa på sina egna villkor och inte som ett ensidigt påbud genom förbundets stadgar. Bland våra många klubbar finns det också de som inte har några unga medlemmar, av vilken anledning det vore olyckligt att stadgereglera att dessa måste ha ett mentorskap och därmed innebära en ytterligare resurskrävande arbetsuppgift utöver de som redan finns idag. Detta pekar återigen på vikten av att mentorskapet är anpassat för de förhållanden som faktiskt råder och att klubbar, regioner, bransch- och förhandlingsorganisationer har det mandat som krävs att själva utforma en för dem lämplig inskolning av nya förtroendevalda.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse första attsatsen besvarad.

att avslå andra attsatsen.

Debatt

Sara Haghpasand, Seko Skåne: Vi alla har varit unga, vi är unga, och något vi alla kan känna igen oss i är att vara ny. En lite obekvämlig känsla, man vet inte riktigt vad man ska ta sig till. Men det är vår skyldighet att vi ska ta hand om alla våra nya förtroendevalda genom att ha en person att luta sig emot, som en mentor. Detta ger en trygg start och vi sänker våra trösklar. Därför menar jag att vi ska bifalla denna motion.

Jennifer Lindblom-Söderberg, Seko Posten: Mentorskap är bra inte enbart för nya unga förtroendevalda utan för alla nya förtroendevalda, oavsett ålder. För vi är nya i nya roller oavsett ålder. Att få tillgång till en mentor bör vara på en frivillig basis som alla kan få tillgång till om man vill. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Sandra Svensk, förbundsstyrelsens föredragande: Vi ser positivt på den här motionen och tycker att mentorskap är viktigt, speciellt för unga men också för nya förtroendevalda. Förbundsstyrelsen tycker dock att varje del av Seko själva ska äga frågan och själva utforma ett bra sätt att jobba med just mentorskap. Det vore därför olyckligt att stadgereglera detta. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse första attsatsen besvarad samt att avslå andra attsatsen.
- Sara Haghpasands bifallsyrkande till motionen.
- Jennifer Lindblom-Söderbergs bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 33 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	157
Emot	42
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 33 attsats två.

Omröstning

För	168
Emot	33
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 17 över motion A 34

Motion A 34

Seko region Skåne

Förbättra samverkan mellan förbundsstyrelsen och den centrala ungdomskommittén

Minst två kongressperioder har vi beslutat att ungdomsansvarig i centrala ungdomskommittén skall regelbundet bjudas in. Men verkligheten har varit en gång på fyra år.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundsstyrelsen gör en plan på att bjuda in ungdomsansvarig i centrala ungdomskommittén minst två gånger/år.

Förbundsstyrelsens utlåtande 17 över motion A 34

Att få ett ungdomsperspektiv på förbundets verksamhet och beslut är i hög grad önskvärt. På Sekos kongress 2017 togs ett beslut om att centrala ungdomskommittén ska bjudas in till förbundsstyrelsen under kongressperioden. Av olika anledningar dröjde det en tid innan en ordning kunde komma på plats, med resultatet att kommitténs ordförande bjudits in till fyra förbundsstyrelsemöten under tiden 2019–2020 och närvarat vid två av dessa. Sakupplysningen i motionärernas framställan är således dessvärre inte förenlig med de verkliga förhållandena.

Förbundsstyrelsens mening är att även i fortsättningen bjuda in kommittén och att göra så i samråd med kommittén.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Sara Haghpasand, Seko Skåne: För lite mer än fyra år sedan var vi samlade i samma sammanhang. Varför berättar jag det för er? Jo, precis som i dag höll vi på att ta beslut om motioner och vi beslutade att Sekos centrala ungdomskommitté skulle vara adjungerad i förbundsstyrelsen. Efter lite snack fick förbundsstyrelsen till att de skulle anpassa detta så att det fungerade i verksamheten. Om vi kollar på våra kamrater i LO-kollektivet så har ungdomsrörelsen en naturlig plats. Det är lite kutym att Ung har en stol vid förbundsstyrelsebordet. Är vi sämre? Nej. Men om Seko inte är mogna för att vi ska ta plats vid bordet så måste vi sätta ett minimum på hur många gånger vi faktiskt kan vara på plats så att vi kan jobba därifrån och bli bättre. Jag yrkar bifall till hela motionen.

Karin Åkersten, förbundsstyrelsens föredragande: Vi tog 2017 beslutet att centrala ungdomskommittén skulle bjudas in till förbundsstyrelsen under kongressperioden. Det är helt korrekt och det är också så att förbundsstyrelsen värnar om att få in ett ungdomsperspektiv i våra frågor. Det är viktigt i alla våra fackliga sammanhang att vi får in olika perspektiv. Tyvärr dröjde det lite innan det här kom igång, men ordförande har varit inbjuden vid ett antal tillfällen till förbundsstyrelsen under kongressperioden. Vår intention, mening och plan är att det ska fortsätta även under den här kongressperioden. Det finns inga nya beslut tagna på att det ska avslutas utan i samråd med centrala ungdomskommittén är det förbundsstyrelsens mening att vi ska fortsätta med inbjudningarna till centrala ungdomskommittén, så att de ska delta på förbundsstyrelsens möten även framöver. Vi får helt enkelt se till att ha en dialog med varandra i den här frågan. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 34 besvarad.
- Sara Haghpasands bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion 34 besvarad.

Omröstning

För	142
Emot	59
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 18 över motion A 35-37

Motion A 35

Seko klubb SiS

Höj ungdomsåldern inom LO

Inom LO/Seko är man ungdom tills året man fyller 30. Vi vill att ungdomskategorin ska utökas tills det att man fyller 35. Detta för att vi lättare ska kunna rekrytera och behålla yngre medlemmar, kunna engagera och utbilda dem inom facklig ungdomsverksamhet.

Ser vi internationellt och även inom Socialdemokraterna så är man ung inom arbetslivet upp till 35 års ålder. Även inom SSU har man rösträtt fram tills man fyller 35 år.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet verkar för att höja åldern för ungdomsverksamhet till 35 år.

Motion A 36

Seko region Stockholm

Ökad ungdomsålder

Idag är LO relativt ensamma om att ha en ungdomsålder på 30 år. Både internationellt och även inom Socialdemokraterna så är man ung inom arbetslivet upp till 35 års ålder. Även inom SSU har man rösträtt fram tills man fyller 35.

Då våra fackligt aktiva oftast inte blir engagerade förrän i övre 20 års åldern och då får erfarenheter och relevanta utbildningar först när de närmar sig 30 år.

Då vi ser att detta är ett problem för att ungdomsverksamheten skall kunna drivas på rätt sätt med så yrkar vi från Seko Stockholm:

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko höjer ungdomsåldern från 30 till 35.

Motion A 37

Seko region Skåne

Justera åldern för när man anses falla in under "Ung" från 30 år till 35 år.

Idag är Sekos ung-verksamhet en del av "Lo Ung" som erbjuder riktade utbildar och andra plattform formar för medlemmar upp till 30 år.

Idag ser vi att många studerar längre tid och kommer in senare på arbetsmarknaden, vilket gör att många blir fackligt anslutna längre upp i åldern. Vilket gör längden gör att många tar sig ann ett förtroende uppdrag en bit över 30 och går minste på att dela av för delarna med ung packet och det naturliga mötesplatser detta leder till.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall justera ålder för ung från 30 till 35.

att Seko driver att LO skall justerar åldern för att omfattas av "LO Ung" från 30 år till 35 år.

Förbundsstyrelsens utlåtande 18 över motion A 35-37

Motionerna 35 "Höj ungdomsåldern inom LO", 36 "Ökad ungdomsålder" och 37 "Justera åldern för när man anses falla in under "ung" från 30 år till 35 år" tar upp behovet av att höja åldern för vad förbundet anser vara unga medlemmar. Bakgrunden anger motionärerna vara att inträdet i arbetslivet sker senare idag än tidigare och likaså den första utbildningen, första uppdraget m.m. Motionerna tar även upp gränsen i förhållande till SSU där åldern idag är 35 år.

Sekos ungdomsverksamhet är viktig. Både förbundet och LO-kollektivet som helhet har mycket att vinna på att värva och organisera medlemmar så tidigt som möjligt i yrkeslivet. Ungdomar kanske tydligast upplever avarterna som växer fram på vår arbetsmarknad och de delar också våra värderingar i väldigt stor utsträckning enligt undersökningar från bland annat Fores och Arena Idé.

Man kan få intrycket att antalet medlemmar under 30 är lågt och minskar. Så är dock inte fallet. De senaste 20 åren har antalet unga under 30 år varit procentuellt på samma nivå i förhållande till antalet yrkesaktiva medlemmar eller till och med aningen högre. Samma gäller för andelen unga som har förtroendeuppdrag.

Vid årsskiftet 2020/2021 var cirka 13 000(18 procent) av våra ca 71 000 yrkesaktiva medlemmar under 30 år. Skulle vi öka åldersgränsen till 35 år skulle vi med samma underlag ha cirka 21 000 medlemmar (30 procent) av våra yrkesaktiva medlemmar som ska behandlas som unga och inkluderas i vissa sammanhang och exkluderas i andra.

Att 30 procent av förbundets medlemmar ser sig som förfördelade eller inte ges samma möjlighet att delta i det fackliga arbetet tror förbundsstyrelsen inte stämmer. Vi tror också att det skulle motverka ungdomsverksamhetens möjlighet att göra ett bra arbete om den måste ta ansvar för så pass stor del av förbundets yrkesverksamma medlemmar.

Om det vid enstaka tillfällen finns behov av att nya medlemmar över 30 i något sammanhang skulle behöva delta i ungdomsverksamheten kan förbundsstyrelsen, precis som idag, fatta beslut om undantag.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motion A 35-37.

Debatt

Viktor Risling, Seko Stockholm: Kul att stå här igen och nu få prata om något så kul som ungdomsverksamhet, som jag inte får vara med i längre eftersom jag har passerat 35. Jag får inte ens vara med våra kompisar i SSU för jag är för gammal för dem också. Men de har faktiskt en gräns på 35, precis som alla andra av våra kamrater in-

ternationellt. Varför har inte vi det? Det är jättemärkligt. I svaret visar förbundsstyrelsen en jättefin omtanke om vår ungdomskommitté. Att det skulle vara svårt att ta ansvar för 30 procent och att man inte tror att de känner sig exkluderade från arbete bara för att de är unga. Det är inte det det här handlar om. Det handlar inte om att folk känner sig exkluderade i verksamheten. Utan det handlar om att när jag plockar ut information om våra ungdomsansvariga runtom i Sverige får jag fram 130 stycken med titeln ungdomsansvarig. Av dem är 85 födda innan -91, de är alltså över 30. Däremot är endast 51, endast 51, födda efter -86 och är alltså över 35. Så här var det också när jag blev vald till ungdomsansvarig för Seko Stockholm. Tack och lov har jag nu hittat en efterträdare som fyller 30 först nästa år, så det är lugnt ett tag till. Men den personen kommer vara tvungen att hitta en efterträdare snart om vi ska följa att vi ska ha ungdomsansvariga som är under 30. Jag tycker att vi ska ha unga ungdomsansvariga, det är jätteviktigt, men i verkligheten är det svårt att hitta unga förtroendevalda. Och ska vi ha en kontinuitet bland våra ungdomsansvariga och de ska kunna växa i den rollen, och få en ungdomsverksamhet som fungerar i vårt förbund, så är det jätteviktigt att de hinner vara det ett tag. Vi behöver höja den här åldersgränsen och 35 är en vettig höjning som jag ser det. Jag hoppas att ni tycker likadant och jag har upptäckt att skåningarna är jättebra på att skriva den här motionen, så jag yrkar bifall till A 37 och även bifall till A 36.

Ida Lindouf, Seko Posten: Seko ska ha en bra ungdomsverksamhet och en sådan bygger på att det är ungdomar som driver den verksamheten. Om den gemensamma nämnaren för deltagarna i ungdomsverksamheten är just att man är ung, då kan inte åldersspannet vara för stort. Ungdomar måste få vara ungdomar. Om vi höjer gränsen till 35 år kommer de äldsta ungdomarna vara nästan dubbelt så gamla som de yngsta. Har man då gemensamma intressen baserat på ålder? Vi tror inte det och yrkar därför på förbundsstyrelsens förslag att avslå motionerna.

Timmie Winkvist, Seko Skåne: Att tiden går fort vet de flesta här med oss. Och det är ett faktum som har större inverkan på våra fackliga roller. Det finns mycket att lära sig och ta del av. Man ska bli varm i kläderna och man ska helt klart våga ta för sig. Räknar jag lite snabbt och lätt i min värld så är detta en inkörningstid på två till tre år, och de åren går fort. Att finna någon som precis har gått ut skolan för att anta en facklig roll är nästan omöjligt. Man är runt 20 år och rädd för konsekvensen av att blanda facket med arbetsgivaren. Vi ska vara glada om vi finner någon innan de är 25. Därefter kommer inkörningstid och däremellan är det heller inte säkert att denna person hittar rätt intresse och vill fortsätta. När detta är färdigt ska man börja arbeta med ungdomsfrågor. Då landar man i kontentan att man nu är 31 och inte längre en ungdom, och då utesluts man ur ungdomsforumen. Vi behöver kunna fokusera mer på ungdomar och behålla dem som värnar om dem. Ge oss chansen att engagera fler och låt oss växa till det vapen som vi faktiskt behöver vara mot arbetsgivaren i dag. Dessutom har pensionsåldern blivit allt högre och då är det inte mer än rätt att vi faktiskt får räknas som unga lite längre. Jag yrkar bifall för A 36 och A 37.

Agne Viker, Seko Posten: Motionärerna i motionerna A 35–37 har rätt i en sak och det är att inträdet på arbetsmarknaden sker allt senare. Det är därför man tycker att det behövs en höjd ungdomsålder till 35 år. Hur är det i våra branscher? Här kan vi inte se att det finns ett allt senare inträde i branschen utan i flera av branscherna vi representerar är det ofta det första jobbet efter gymnasiet, alternativt går man kortare utbildningar. Självklart finns det undantag där det behövs studier i flera år innan man kan börja jobba på riktigt. Men det är undantagen. Vi håller med förbundsstyrelsen om att ungdom är man till 30 år och finns det behov kan man göra undantag. Men i en bransch som vår där vi vid årsskiftet 2021 hade 13 000, alltså 18 procent av 71 000 medlemmar under 30 år, tyder inte på att våra medlemmar kommer sent ut på arbetsmarknaden. Vi har en tillräckligt stor grupp som är under 30 år och vi ser inte något behov av att utöka ungdomsåldern till 35 år. Vi bifaller därför förbundsstyrelsens avslag på motionerna A 30–37.

Jessica Beckman, Seko Gävle-Dala: Det här är lite spontant att jag kommer upp. Jag tycker att vi bör yrka bifall till att höja åldern. För majoriteten av våra kollegor kommer in i sitt första jobb när de är runt 25 efter avslutade studier. Innan du blir tillsvidareanställd har du redan kommit ganska nära 30. Det innebär att sätter vi en gräns vid 30 års ålder så hinner du i princip bara bli varm i kläderna innan du måste låta det gå vidare till någon annan. Jag själv är 30 år och vill ha tiden på mig att kunna påverka och göra skillnad för mina medlemmar som är unga. För majoriteten som kommer in i våra jobb i dag är under 30. Vi måste organisera dem. Så känner jag.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag ska försöka vara kort den här gången. Jag vill berätta vad den här motionen kommer ifrån. Den här motionen kommer från en av Sekos ungkonferenser där unga från hela förbundet, från hela landet, samlades ute på gamla Lastberget, när vi ägde det en gång i tiden, och det inte var pandemi och man kunde samlas. Där skrevs den här motionen tillsammans, och alla tyckte att det var väldigt bra för det här var något gemensamt som vi hade runt hela landet i alla branscher. Man blir förtroendevald allt senare, så det handlar inte bra om när man börjar arbeta utan det handlar om när man blir förtroendevald. Vi har en ungdomsansvarig i hela Sverige född på 2000-talet. En enda. Bifall. Det här är viktigt.

Annette Kusma, Seko SJ: Det är märkligt att man diskuterar frågan angående formuleringen ”ungdom”. Det borde finnas möjlighet att göra två olika koncept. Det är självklart att unga människor behöver komma till tals. Någon behöver ta hand om dem. De kanske behöver ha speciella kurser, men de kurserna ska kanske rikta sig till personer som inte har så mycket livserfarenhet som man har om man studerat tills man är 30. Man borde kunna hitta ett annat koncept i så fall. En ungdomsansvarig kanske inte behöver vara ungdom själv men kanske ska vara nära ungdom. Om det bara handlar om att låta folk vara kvar i möjligheten att kunna organisera ungdomar, då borde man kunna ha andra koncept. Det känns främmande för mig att utöka själva begreppet ungdom till 35, 40 eller någonting.

Sandra Svensk, förbundsstyrelsens föredragande: Med tanke på hur många som har varit uppe och pratat i den här frågan tror jag att vi alla kan vara överens om att ungdomsverksamheten är viktig för Seko. Förslaget att höja ungdomsåldern till 35 är dock inte lösningen. Det köper oss bara ytterligare fem år. Det vi måste bli bättre på är att rekrytera unga och att sedan inkludera de personerna i det dagliga fackliga arbetet. Med det sagt yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag, vilket är att avslå motionerna A 35–37.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 35–37.
- Viktor Rislings m.fl. bifallsyrkande till motionerna A 36 och 37.
- Agne Vikers bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 35.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 36–37 attsats ett.

Omröstning

För	132
Emot	67
Ej avlagda röster	13

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 37 attsats två.

Omröstning

För	137
Emot	63
Ej avlagda röster	12

Utlåtande 19 över motion A 38-39

Motion A 38

Seko region Skåne

Verksamhetsfolder

Vi konstatera att vi har en verksamhetsfolder om ungverksamheten men den efterföljs inte runt om i våra verksamheter.

Vi föreslår kongressen besluta

att Sekos folder skall följas när den finns.

att Seko uppdaterar den med aktuell info.

Motion A 39

Seko region Skåne

Verksamhetsfolder för ung

Vi konstatera att vi har en verksamhetsfolder om ungverksamheten men den efterföljs inte runt om i våra verksamheter. Detta skapar förvirring i då en del i förbundet har denna information och en del inte. Vi kan även konstatera att denna verksamhetsfolder har några år på nacken och skulle behöva uppdateras. Då vi är en levande organisation som förändras så förändras även ung arbetet.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ser till att folder följs i alla led i förbundet.

att Seko uppdaterar den med aktuell info.

Förbundsstyrelsens utlåtande 19 över motion A 38-39

Motionerna 38 "Verksamhetsfolder" och 39 "Verksamhetsfolder för unga" ger uttryck för att verksamhetsfoldern "Sekos verksamhet för unga" inte i tillräckligt hög grad är känd i hela Sekos organisation. Huruvida detta stämmer eller inte kan säkert variera i olika delar av förbundet. De regionalt valda ungdomsansvariga har ansvar för att "fungera som mentor och stöd till ungdomsansvariga i klubbar och sektioner, samt att förbundet på central nivå "ska stötta regionernas ungdomsansvariga". Detta arbete kan med säkerhet förbättras ytterligare genom större ansträngningar såväl centralt som regionalt. Att säkerställa efterlevnaden lokalt är förstås önskvärt, även om det rör sig om riktlinjer som inte är stadfästa och därmed inte obligatoriska i organisationens alla led.

Förbundsstyrelse föreslår kongressen besluta

att anse motion A 38 och A 39 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motionerna A 38-39 besvarade.

Block A Organisation

Stadgefrågor

Utlåtande 20 över motion A 40

Motion A 40

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Utöka valmöjligheter av revisorer till klubbar §25:13

Ibland är det svårt för klubbar att få någon att åta sig ett fackligt förtroendeuppdrag. Flera klubbar har haft svårt att få några revisorer till klubben.

För att få möjlighet att utöka möjliga kandidater till att bli en klubbs revisor så skulle vi vilja föreslå att man gör förtydligande i stadgarna att en klubb ska ha möjlighet att kunna välja någon annan SEKO-medlem från någon annan SEKO-klubb, region, FO eller BO att vara revisor i aktuell klubb.

Vi föreslår därför att man gör följande förtydligande i stadgarna § 25 mom. 13 revision:

Vi föreslår mötet besluta

att möjlighet att väljas till klubbs revisor eller revisorssuppleant har även medlem från annan klubb, region, FO eller BO.

Förbundsstyrelsens utlåtande 20 över motion A 40

Motionen tar upp frågan om att förändra skrivningen i stadgarnas §25 mom 13 och därigenom tillåta andra medlemmar i Seko att göra revision på klubb där de själva inte är medlem.

Förbundsstyrelsen anser att det är en grundläggande föreningsprincip att uppdrag inom klubbens område endast kan bäras av klubbens aktiva medlemmar. Det handlar inte enbart om uppdragets utförande utan också om att medlemmarna ska kunna utkräva ansvar. Om personen som innehar uppdraget inte är medlem i den aktuella klubben försvinner detta samband och möjlighet.

Seko, LO och ABF anordnar utbildningar och stöd för våra förtroendevalda med olika uppdrag och roller. Det finns idag inte heller några formella hinder mot att söka hjälp och stöd från andra kunniga och erfarna medlemmar. Ansvaret vilar dock alltid på den person som uppbar uppdraget.

Förbundsstyrelsen blundar dock inte för de problem motionären tar upp och som även adresseras i motionerna angående stadgan §14:7. Förbundsstyrelsen menar dock att lösningen snarare rör hur vi skapar goda förutsättningar för medlemmar att ta på sig uppdrag, hur vi kan hjälpas åt i förbundet med att organisera våra arbetsplatser samt skapar ytor för samarbete och erfarenhetsutbyte mellan olika roller och uppdrag som till exempel revisorer.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Anders Rinnemo, Seko BO Väg och Ban: Jag tänkte att jag skulle prata om Kriminalvårdens motion A 40. Det är svårt för många klubbar att få folk att ta fackliga uppdrag. Det är många klubbar som har svårt att få revisorer. Vi är alla med i föreningen Seko, så jag föreslår att klubb ska ha möjlighet att välja annan Sekomedlem från annan klubb, region, förhandlingsorganisation eller branschorganisation att vara valbar som revisor. Jag yrkar bifall till motionen och avslag på förbundsstyrelsens utlåtande.

Ylva Borelid, Seko Kriminalvården: Vi inom Kriminalvården har många små klubbar och vi har haft svårt att få tag i revisorer. Det har inneburit att några klubbar inte har följt stadgarna för att man så gärna vill ha klubbverksamheten kvar. Vi ber er, kongressdeltagare, om hjälp att klubbarna ska kunna följa stadgarna. Vi vill att du nu ska göra skillnad. Målet må vara att varje klubb ska kunna utse sina egna revisorer, men när det inte går så måste vi hjälpa varandra. Möjligheten att det ska finnas i stadgarna att välja någon från en annan klubb, region, FO eller BO. Vi från FO Kriminalvård ber om kongressens stöd då vi inom Seko hjälper varandra och inte stjälp varandra. Jag yrkar bifall på motion A 40. Avslag förbundsstyrelsen. Kamrater rösta rätt denna gång.

Karin Åkersten, förbundsstyrelsens föredragande: Tack, kamrater, för den här motionen. Jag och förbundsstyrelsen är väl medvetna om vilka utmaningar ni har, och vilka utmaningar vi har på flera olika ställen att hitta medlemmar som har vilja och möjlighet att ta på sig ett förtroendeuppdrag. I den här motionen lyfter man att det ska gå att välja en revisor utanför klubben. Vi håller med om problemet men vi tycker inte att lösningen är att man ska kunna välja någon utanför klubben. En revisor på en klubb har som största uppdrag att göra en verksamhetsrevision. Och för att kunna göra det på ett bra sätt krävs det att man har en god kunskap om verksamheten som man ska göra revision på. Här får vi ta i beaktning att det ser olika ut i vårt stora förbund, vårt breda kompetenta förbund. Förbundsstyrelsen anser också att det är en grundläggande föreningsprincip, att det är klubbens aktiva medlemmar som kan bära uppdrag inom klubbens område. I korthet handlar det om att medlemmarna i den aktuella klubben ska kunna utkräva ett ansvar av de som har förtroendeuppdraget. Det här är verkligen en utmaning som vi måste hantera tillsammans. Som det också står i svaret på motionen, att lösningen här handlar om hur vi skapar förutsättningar för medlemmar att ta på sig uppdrag. Hur vi i förbundet tillsammans kan organisera våra arbetsplatser och att olika roller och uppdrag kan samarbeta med varandra. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 40.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motionen.
- Anders Rinnemos m.fl. bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 40.

Omröstning

För	114
Emot	87
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 21 över motion A 41

Motion A 41

Ann-Christine Gerdin

Ett mer demokratiskt utformat representantskap §19:5

§19 Representantskapet

Mom. 5 sammansättning av representantskapet

I stadgarna från 2017 så gäller att ledamöter och ersättare väljs på kongressen och skall vara kongressombud.

När det gäller mandat för kongressombud och ersättare så finns beslutat nyckeltal som innebär att ett antal organisationer i Seko har rätt att nominera och utse dessa.

Men möjligheten att på samma sätt nominera till representantskapet finns inte. Detta anser inte vi är den mest effektiva och demokratiska tillämpningen. Att hasta fram ett antal personer under en kongress blir inte alltid seriöst.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundsstyrelsen tar fram nyckeltal per valkrets för kommande representantskapsmöten under kongressperioden.

att de nominerade ersättarna väljs inom respektive valkrets.

Förbundsstyrelsens utlåtande 21 över motion A 41

Seko högsta beslutande organ, kongressen, är representativt sammansatt. Endast branschorganisationer och regioner, har så många medlemmar att de via direktval skulle kunna utse ombud också till representantskapet. Motionären vill till skillnad mot vad stadgarna beskriver, att man ska representera valkretsen även när man utser ombud till representantskapet. Nuvarande ordning är att valkrets utser kongressombud, men att det sen är kongressen som inom sig utser de ledamöter som utgör ledamöter i representantskapet. Man är då vald fram till nästkommande kongress. Detta innebär att man vid representantskapsmötet representerar den valda kongressen och inte sin egen valkrets.

Valkretsen äger dock alltid rätt att nominera kongressombud även för uppdrag som representantskapsledamot se §18 moment 5 i våra stadgar.

Motionärens förslag innebär en ordning som ej är möjlig att genomföra utan större stadgeändringar och skulle snarare innebära en minskad bredd på representativitet. Möjligen effektivt för vissa valkretsar men inte en mer demokratisk tillämpning.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 41.

Utlåtande 22 över motion A 42

Motion A 42

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Mandattider

Vid förra Seko kongressen 2018 så ändrades stadgarna från att mandattiden i styrelsen ska vara minst två och högst fyra år till att vara två år.

Nu när vi har erfarenhet av att ha kortare mandatperioder så upplever vi att det bör finnas möjligheter för klubbar, FO, BO samt regionstyrelser att besluta om mandatperioder på två till fyra år så att man kan anpassa mandattiden efter verksamhetens behov.

Vi föreslår kongressen besluta

att *ändra* i stadgarna till ”Styrelsens mandattid ska vara två till fyra år. Styrelsen ska avgå växelvis. Ordförande och kassörens mandatperiod får inte sammanfalla”.

Förbundsstyrelsens utlåtande 22 över motion A 42

Motionen tar upp frågan om mandatperiodens längd på uppdrag i förbundet. Motionen tar inte upp några orsaker eller skäl till varför en återgång till 2–4 år skulle vara lämplig annat än för att ”anpassa mandatperioden efter verksamhetens behov”.

Om vi ser oss omkring i föreningslivet i allmänhet och LO förbund i synnerhet så ser vi att mandatperioder på två år är det som i huvudsak används på ordinarie uppdrag i styrelser. Det möjliggör växelvisa val för att trygga kontinuiteten i verksamheten. Samtidigt ger det möjlighet till medlemsinflytande och möjlighet att till varje årsmöte kunna nominera och välja nya representanter som ska företräda medlemmarna inom klubbens område. Förbundsstyrelsen anser därför att det är en viktig fråga ur demokratisk synvinkel, i synnerhet då vår ambition är att vara en medlemsnära organisation. Den ändring som föreslås i motionen skulle också innebära större svårigheter för förbundet att administrativt stötta klubbar, regioner, FO och BO med uppdragshantering.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *avslå* motionen.

Debatt

Josip Jovasevic, Seko Kriminalvården: Den motion som vi har lämnat in syftar till att öka möjligheter till mer flexibla mandattider i klubbar, förhandlingsorganisationer och branscher. Att huvudsakliga användningen av mandattider är två år behöver inte vara en begränsning när vi ska tillsätta olika uppdrag eller styrelseposter. Ur en demokratisk synvinkel ser vi att en ändring till fler möjliga mandattider snarare stärker demokratin i ett medlemsnära förbund, en organisation, än att försvaga den. Därför har Kriminalvården skrivit motionen utifrån att vi ser ett behov att ibland med längre mandattid öka stabiliteten i en del av organisationen och trygga kontinuiteten. Vi har olika förutsättningar i olika branscher och förhandlingsorganisationer att motivera, utbilda och vidareutveckla våra förtroendevalda. Vi ser ökad flexibilitet av mandattider som en viktig faktor för att lyckas med uppdraget. Därmed yrkar jag på avslag till förbundsstyrelsens uttalande och bifall till motion A 42.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Motionen tar upp frågan om mandatperiodens längd på uppdrag i förbundet. Men motionen tar inte upp några orsaker eller skäl till varför en återgång till 2–4 år skulle vara lämplig annat än för att anpassa mandatperioden efter verksamhetens behov. Den förändring som föreslås i motionen skulle också innebära större svårigheter för förbundet att administrativt stötta klubbar, regioner, FO och BO med uppdragshantering. Med det yrkar jag att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 42.
- Josip Jovasevics bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 42.

Omröstning

För	162
Emot	37
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 23 över motion A 43

Motion A 43

Seko region Skåne

Reglera i stadgarna att ungdomsansvarig skall utses i klubbarna

Styrelsens sammansättning Klubbs styrelse ska bestå av minst tre ledamöter, ordförande, kassör, sekreterare, samt övriga ledamöter och ersättare till det antal klubben beslutar. Bland styrelsens ledamöter ska medlemsansvarig, fackligt-politiskt ansvarig och jämställdhetsansvarig utses. Styrelsen ska vara garantiförsäkrade. Val av styrelse och ersättare sker på klubbens årsmöte eller, om klubben så beslutar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Ungdomsansvarig läggs till.

Förbundsstyrelsens utlåtande 23 över motion A 43

Idag står det skrivet i förbundets riktlinjer för ungdomsverksamhet att ”i Seko eftersträvar vi ett arbetsplatsnära arbetssätt. Vi måste finnas, synas och höras på arbetsplatserna. För att hitta och fånga upp ungas synpunkter, idéer, kunskap och erfarenheter bör det finnas ungdomsansvariga även på klubb- och sektionnivå som stimulerar till nedanstående genom att kartlägga och informera.” För detta ändamål finns de regionalt valda ungdomsansvariga, som enligt stadgarna har ett samordnande ansvar, och den centrala ungdomskommittén, som genom sitt arbete ska stimulera och uppmuntra klubbarna att både utse ungdomsansvariga samt driva för ungdomar aktuella frågor på sin arbetsplats. Därmed anser förbundsstyrelsen att arbetet som har att göra med ungdomsverksamhet redan finns reglerat i stadgarna i tillräcklig utsträckning.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Timmie Winkvist, Seko Skåne: Att det på regional och central nivå ligger ett ansvar att nå ut till klubbarna angående ett ungdomsansvar är väldigt bra. Men det räcker inte till. Att peka åt ett håll gör inte alltid att mängden följer detta, och vi behöver en förändring. Att risken existerar att det inte finns ett ungdomsansvar i varje klubb är ingenting jag vill acceptera. Det är ett så pass viktigt ansvar. Vi måste var dag fokusera på att fylla på med de yngre. Vi måste få upp kvoten. Allt fler ungdomar väljer bort facket, allt fler är rädda för arbetsgivaren. Vi måste våga informera. Vi behöver personer som varje dag strävar efter att värva och säkra våra ungdomar. Det är inget ansvarsområde som jag ser hade kunnat vara bra i en klubb – det är ett måste i en klubb.

Jimmy Eriksson, Seko BO Väg och Ban: Detta är min första kongress. Jag yrkar på att motion A 43 får bifall och inte bara är besvarad. Jag tycker att det ska vara obligatoriskt för klubbar att välja in en ungdomsansvarig, för det är ju de unga vi ska bygga detta förbund på och inte oss äldre.

Sandra Svensk, förbundsstyrelsens föredragande: Jag ska fatta mig kort. Förbundsstyrelsen anser att ungdomsfrågorna redan är omhändertagna och reglerade i olika delar i stadgarna. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag att anse motionen A 43 besvarad.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 43 besvarad.
- Timmie Winkvists m.fl. bifallsyrkande till motion A 43.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 43 besvarad.

Omröstning

För	158
Emot	41
Ej avlagda röster	11

Utlåtande 24 över motion A 44-45

Motion A 44

Viktor Risling

Ökad medlemsdemokrati, stadga §25:14

I många av Sekos branscher pågår verksamhet dygnet runt, detta innebär att alla medlemmar inte kan närvara på medlems och årsmöten. Det här bidrar givetvis till ett demokratiunderskott i vår förening. Alla ska såklart ha möjlighet att kunna höras i vår förening.

För att göra det enklare för alla att göra sin röst hörd då inte alla kan närvara fysiskt på årsmötena vill vi att Seko skall ta fram en onlinelösning på problemet. Något som vi har lärt oss av Covid-19 är att det går att ha möten och omröstningar online, alla behöver inte vara närvarande i rummet.

Även förtidsröstning via brev bör finnas på samtliga klubbar för detta vill vi lägga till i §25 i stadgarna att klubbar skall erbjuda poströstning eller digital omröstning till årsmöten.

Förbundet behöver helt enkelt modernisera sig och ge möjlighet till alla sina medlemmar att få vara en del av beslutandeprocessen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko utser en utredningsgrupp som under resterande 2021 tar fram ett bra sätt för klubbar att erbjuda enkla men säkra onlineomröstningar och onlineårsmöten. Utredningsgruppen skall sträva efter att ha en sån lösning färdig till klubbarnas årsmöten 2022.

att fysiska möten ska givetvis fortsatt vara standard. Seko skall ändra i stadgarna under §25 mom14 och lägga till stycket ”Klubbens årsmöte skall erbjuda alternativa röstningsmetoder, som t.ex. poströstning eller digital omröstning, till val av förtroendevalda för samtliga medlemmar som så önskar.”

Motion A 45

Seko region Stockholm

Ökad medlemsdemokrati, stadga §25:14

I många av Sekos branscher pågår verksamhet dygnet runt, detta innebär att alla medlemmar inte kan närvara på medlems och årsmöten. Det här bidrar givetvis till ett demokratiunderskott i vår förening. Alla ska såklart ha möjlighet att kunna höras i vår förening.

För att göra det enklare för alla att göra sin röst hörd då inte alla kan närvara fysiskt på årsmötena vill vi att Seko skall ta fram en onlinelösning på problemet. Något som vi har lärt oss av Covid-19 är att det går att ha möten och omröstningar online, alla behöver inte vara närvarande i rummet.

Även förtidsröstning via brev bör finnas på samtliga klubbar för detta vill vi lägga till i §25 i stadgarna att klubbar skall erbjuda poströstning eller digital omröstning till årsmöten.

Förbundet behöver helt enkelt modernisera sig och ge möjlighet till alla sina medlemmar att få vara en del av beslutandeprocessen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko utser en utredningsgrupp som under resterande 2021 tar fram ett bra sätt för klubbar att erbjuda enkla men säkra onlineomröstningar och onlineårsmöten. Utredningsgruppen skall sträva efter att ha en sådan lösning färdig till klubbarnas årsmöten 2022.

att Seko skall ändra i stadgarna under §25 mom14 och lägga till stycket "Klubbens årsmöte skall erbjuda alternativa röstningsmetoder, som t.ex. poströstning eller digital omröstning, till val av förtroendevalda för samtliga medlemmar som så önskar."

Förbundsstyrelsens utlåtande 24 över motion A 44-45

Motion 44 "Ökad medlemsdemokrati, stadga §25:14" samt motion 45 "Ökade medlemsdemokrati, stadga §25:14" tar upp att i många av Sekos branscher pågår verksamhet dygnet runt. Av den anledningen kan inte alla medlemmar inte alltid delta vid medlems- och årsmöten. Detta skulle då bidra till demokratiunderskott i vårt förbund. Det är ett faktum att inom vissa av våra branscher, där vi jobbar på olika tider av dygnet är just det motionerna tar upp en extra utmaning och innebär svårighet för alla att delta samtidigt på ett medlems- eller årsmöte. Att det per automatik skulle leda till ett demokratiunderskott är en slutsats som förbundsstyrelsen inte riktigt delar. Förbundsstyrelsen inser dock att det däremot utmanar oss att tänka kreativt och hitta alternativ till det traditionella eller som motionären själv uttrycker det, bli mer moderna i vårt sätt att arbeta.

I samband med pandemins utbrott påskyndades bland annat arbetet med att hitta lösningar som både fyllde organisationens behov av digitala möten och samtidigt kunde anpassas till vår allmänna besluts- och valordning. Sedan våren 2020 finns därför implementerat ett digitalt mötesverktyg; VoteIT. Verktyget möjliggör också det motionären efterfrågar, omröstningar online och även förtidsröstning. Allt med syfte att värna demokratin och följa förbundets stadgar.

Motionärens syn på vikten av att man som medlem bereds möjlighet att delta i förbundets demokratiska process är en slutsats som förbundsstyrelsen delar. Den finns också inskriven som en rättighet i våra stadgar. Men att i stadgarna § 25, moment 14 reglera exakt på vilket sätt detta ska ske och bara på klubbnivå tror förbundsstyrelsen vore oklokt. Att delta i den demokratiska processen är ett mycket vidare begrepp än att delta bara på ett årsmöte eller medlemsmöte och bör få variera av den enkla anledningen att det ser så olika ut i delar av förbundet. Det som fungerar för en klubb fungerar helt enkelt inte för en annan.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion A 44 och A 45 första attsatsen besvarade.

att avslå motion A 44 och A 45 andra attsatsen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion A 44-45 attsats ett besvarad samt att avslå attsats två.

Utlåtande 25 över motion A 46–49

Motion A 46

Ida Vågevik

Stadgeändring §14:7

Vi har tittat på Sekos stadgar och vill ändra på §14 moment 7 på grund av att vi har så många pensionärer som vill hjälpa till i klubbarbetet.

Vi föreslår kongressen besluta

att man skall kunna använda våra pensionärer för de har ett stort kunnande och nätverk och skriva om moment 7 där det står att man inte är valbar till uppdrag i förbundet. Vi vill ändra det till att man kan vara valbar till revisor och valberedning i Förbundet.

Motion A 47

Anders Rinnemo

Stadgeändring §14:7

Jag har tittat på SEKO:s stadgar och vill ändra på §14 moment 7 på grund av att vi har så många pensionärer som vill hjälpa till i klubbarbetet.

Jag föreslår kongressen besluta

att man skall kunna använda våra pensionärer för de har ett stort kunnande och nätverk och skriva om moment 7 där det står att man inte är valbar till uppdrag i förbundet. Jag vill ändra det till att man kan vara valbar till revisor och valberedning i förbundet.

Motion A 48

Seko Väg&Banklubben Värmland-Örebro

Stadgeändring §14:7

Vi har tittat på SEKO:s stadgar och vill ändra på §14 moment 7 på grund av att vi har så många pensionärer som vill hjälpa till i klubbarbetet.

Vi föreslår kongressen besluta

att man skall kunna använda våra pensionärer för de har ett stort kunnande och nätverk och skriva om moment 7 där det står att man inte är valbar till uppdrag i förbundet. Vi vill ändra det till att man kan vara valbar till revisor och valberedning i förbundet.

Motion A 49

Seko BO Väg och Ban

Stadgeändring §14:7

Vi har tittat på SEKO:s stadgar och vill ändra på §14 moment 7 på grund av att vi har så många pensionärer som vill hjälpa till i klubbarbetet.

Vi föreslår kongressen besluta

att man skall kunna använda våra pensionärer för de har ett stort kunnande och nätverk och skriva om moment 7 där det står att man inte är valbar till uppdrag i förbundet. Vi vill ändra det till att man kan vara valbar till revisor och valberedning i förbundet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 25 över motion A 46–49

Pensionärsmedlemskapet i Seko är förbehållet endast de som varit yrkesaktiva medlemmar i förbundet. Syftet är att kunna bibehålla kontakten och samhörigheten med facket och samtidigt bibehålla vissa försäkringar man haft som aktiv medlem.

Det finns flera aktiva pensionärer, särskilt de med tidigare förtroendeuppdrag som gärna vill hjälpa till med organisationens arbete. Det finns i sig inget förbud mot att låta tidigare nu pensionerade förtroendevalda stötta och bistå förtroendevalda med organisationens arbete. Dock menar förbundsstyrelsen att ändra stadgarna till att ge dessa en begränsad rätt att ta uppdrag inte är vägen framåt. Det är förbundsstyrelsens grundläggande uppfattning och princip att det är yrkesaktiva medlemmar inom respektive klubb, region, FO, BO som kan väljas till uppdrag av sina kamrater och företräda dem där.

Det finns många frågeställningar och problem som följer med att ändra ett sådant ställningstagande. Motionerna vill begränsa möjligheten till uppdrag som rör revision och valberedning. I texterna ges inte så många ledtrådar till skälen för detta annat än att det finns en lång erfarenhet och ett stort nätverk. Återigen så finns inga hinder eller förbud för våra förtroendevalda att konsultera mer erfarna medlemmar, förtroendevalda och pensionärer för att genomföra sitt uppdrag. Vi kan istället ana att det finns svårigheter att få medlemmar att ta på sig dessa uppdrag. Låt oss då arbeta med den frågan istället och gemensamt hitta vägar för att underlätta arbetet med att genomföra revision och bereda val i förbundet.

Med stadgeenlig rätt att inneha uppdrag kommer också andra rättigheter som ersättning, utbildning etc. En ändring riskerar dessutom att begränsa möjligheten för yrkesaktiva medlemmar som vill ta på sig uppdrag i förbundet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motion A 46–49.

Debatt

Anders Rinnemo, Seko BO Väg och Ban: Jag tänker prata om motionerna A 46–49. Vi har tittat på Sekos stadgar och vill ändra på § 14 mom. 7 på grund av att vi har så många pensionärer som vill hjälpa till i klubbarbetet. Vi föreslår kongressen att man ska kunna använda våra pensionärer för att de har stort kunnande och nätverk och att skriva om moment 7 där det står att man inte är valbar till uppdrag i förbundet. Vi vill ändra det till att man ska kunna vara valbar till revisor och valberedning i förbundet. Vi yrkar bifall till motionerna och avslag till förbundsstyrelsens utlåtande.

Mikael Lidholm, Seko Posten: Det händer ju ibland att vi tycker att vi har en fungerande klubb, men plötsligt slutar några i styrelsen. De går i pension eller vill prova något annat i livet. Att det då kan vara svårt att få tag i förtroendevalda, det vet vi. Pensionärer kan med fördel hjälpa till med klubbens medlemsaktiviteter och ringkampanjer med mera. Men att välja pensionärer till formella förtroendeuppdrag som indirekt styr den fackliga verksamheten känns orimligt. Om vi inte hittar aktiva medlemmar till förtroendeuppdrag har vi ett stort problem. Ett problem som jag hellre ser att vi löser genom att jobba för att vara en fackförening som engagerar våra aktiva medlemmar, inte överlåta förtroendeuppdrag till de som redan lämnat arbetslivet. FO Posten yrkar därför bifall till förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 46–49.

Sandra Svensk, förbundsstyrelsens föredragande: Som det framgår av svaret så finns det inget formellt förbud

mot att pensionärer stöttar klubbarna och dess förtroendevalda i det dagliga arbetet. Dock menar vi att med stadgeenlig rätt att inneha uppdrag kommer också rättigheter som ersättning, utbildning med mera. En ändring riskerar dessutom att begränsa möjligheterna för yrkesaktiva medlemmar som vill ta på sig uppdrag i förbundet. Vi kan faktiskt bli bättre och se till att det är de som jobbar i våra branscher som har förtroendeuppdrag. Med det yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 46–49.

Annette Kusma, Seko SJ: Jag vill yrka för motionen. Jag anser att valberedning inte är ett förtroendeuppdrag i den bemärkelsen att man styr klubben eller något sådant. Det är ändå upp till klubbens röstberättigade att sedan rösta på någon och även att nominera någon. Vad gäller ersättningar och andra förmåner så ser jag det mer som en administrationsfråga. Det går mycket väl att lägga till formuleringar i stadgarna som säger att den som innehar uppdrag och samtidigt är pensionär har inte rätt till den eller den ersättningen. Sedan, angående att man är rädd att pensionärerna tar plats från de unga, så tänker jag att det är upp till varje klubb att nappa på det erbjudandet och sköta sitt. Det är klart att vi är alla överens om att vi verkligen vill rekrytera fler nya medlemmar. Jag ser inte de här argumenten att de talar emot motionärerna. Jag vill bifalla motionen.

Johan Skoog, Seko BO Väg och Ban: Då en del klubbar har svårt att hitta medlemmar till uppdrag ser jag inte varför man inte skulle kunna använda pensionärer. Jag yrkar bifall till motion A 46–49.

Helena Cederholm, Seko Posten: Jag vill yrka på bifall till förbundsstyrelsens förslag på de här motionerna. Vi anser att det är de som arbetar kvar på arbetsplatserna som ska ha uppdragen, det är de som har kontakten med verksamheten. Som det står i förbundsstyrelsens utlåtande så kommer en sådan här stadgeändring att medföra andra rättigheter som ersättning och utbildning och så vidare. Som sagt, jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag att avslå motionerna A 46–49.

Annette Kusma, Seko SJ: Angående att vara nära verksamheten tänker jag att just uppdragen som nämns i motionen, nämligen valberedning och revisorer, det är de som har minst behov av att vara nära verksamheten. Valberedare ska kunna läsa av människor och kunna göra en bedömning om en person har en lämplig personlighet för ett visst uppdrag. Det är förtroendeuppdrag som är nära verksamheten som ska ha medlemmar som är nära verksamheten. Men valberedare och revisor tänker jag behöver inte vara nära verksamheten.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag ska inte förlänga debatten men jag vill ändå understryka att vill vi bygga ett starkt förbund på sikt så behöver vi fylla på underifrån. Jag vet att vi har en del utmaningar, dem ska vi ta oss an. Lösningen tror jag är att bli ännu starkare på att bygga organisation och det ska vi ta oss an. Bifall till förbundsstyrelsens yrkande.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 46–49.
- Anders Rinnemos m.fl. bifallsyrkande till motionerna A 46–49.
- Mikael Lidholms m.fl. bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion A 46–49.

Omröstning

För	129
Emot	75
Ej avlagda röster	6

Anmälningsärende

Kongressordförande: Jag vill informera er om att valberedningens förslag till representantskap finns nu utlagt i handlingarna.

Block B Ekonomi och försäkring

Utlåtande 26 över motion B 3

Motion B 3

Enskild motion

Peter Håkansson

Extra tillägg inkomstförsäkring

Som många säkert redan vet har vi en inkomstförsäkring som ingår på 100 arbetsdagar. Denna gör att vi har 80% av vår lön om vi skulle bli arbetslösa. 100 dagar går väldigt snabbt om du behöver hitta ett nytt jobb och skulle du ta ett jobb med lägre lön så kan du behöva ställa om din livsstil till den nya inkomsten.

I flera andra förbund finns det möjlighet att teckna en extra inkomstförsäkring så att den varar i 200 dagar i stället för de 100 som idag ingår.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko undersöker möjligheten och kostnader för att teckna en extra inkomstförsäkring som gäller 200 dagar.

att Seko erbjuder medlemmarna att teckna extra inkomstförsäkring.

att denna försäkring ska vara på helt frivillig basis och upp till varje medlem att teckna.

Förbundsstyrelsens utlåtande 26 över motion B 3

Förbundsstyrelsen instämmer med motionärens förslag om att Seko ska utreda möjligheten att, som ett frivilligt tillägg, teckna till ytterligare dagar på inkomstförsäkringen. När den utredningen är gjord ska förbundet återkommer med ett förslag på vidare hantering och premieberäkning.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* första attsatsen.

att *anse* andra och tredje attsatsen besvarade.

Debatt

Esbjörn Johansson, Seko BO Väg och Ban: Motion B 3. På grund av att det kan vara svårt att hitta nya jobb inom 100 dagar vill vi att Seko undersöker möjligheten och kostnaden att frivilligt teckna en inkomstförsäkring för 200 dagar. Vi vill yrka bifall för motion B 3 första attsatsen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion B 3 första attsatsen, att anse motion B 3 andra och tredje attsatsen besvarade.
- Esbjörn Johanssons bifallsyrkande till motion B 3 attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion B 3 attsats ett samt att anse andra och tredje attsatsen besvarade.

Utlåtande 27 över motion B 4-6

Motion B 4

Seko Posten Förhandlingsorganisation

Öppna upp för dem som har tackat nej till juristförsäkringen Help.

När Help introducerades i Seko i november 2015, fick man som Sekomedlem tacka nej om man då ansåg att man inte hade behov av att ha en kollektiv juristförsäkring. Vid ett senare tillfälle, fick de som hade tackat nej en ny möjlighet till att tacka ja. Tackade man då återigen nej, var chansen borta.

I Seko Posten Klubb Väst har vi märkt att flera av våra medlemmar som har tackat nej, inte riktigt har insett vilken försäkring man har gått miste om. Det är först i efterhand man inser detta.

Därför anser vi att man borde kunna få en stående möjlighet till att gå med i Help försäkring.

Det borde gå ut ett erbjudande om att få gå med i Help inför varje årsskifte. Tackar man då nej, är det först vid nästa årsskifte som man kan få ett nytt erbjudande om att gå med igen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko:s kongress ställer sig bakom motionen.

att ge förbundsstyrelsen uppdrag att utreda möjligheten att gå med i Help vid varje nytt årsskifte. Detta gäller enbart för de medlemmar som inte varit med i Help tidigare. Även utreda om man kan göra detta utan att höja avgiften.

Motion B 5

Seko region Väst

Öppna upp för dem som har tackat nej till juristförsäkringen Help

När Help introducerades i Seko i november 2015, fick man som Sekomedlem tacka nej, om man då ansåg att man inte hade behov av att ha en kollektiv juristförsäkring. Vid ett senare tillfälle, fick de som hade tackat nej en ny möjlighet till att tacka ja. Tackade man då återigen nej, var chansen borta.

I Seko Posten Klubb Väst har vi märkt att flera av våra medlemmar som har tackat nej, inte riktigt har insett vilken försäkring man har gått miste om. Det är först i efterhand man inser detta.

Därför anser vi att man borde kunna få en stående möjlighet till att gå med i Help försäkring.

Det borde gå ut ett erbjudande om att få gå med i Help inför varje årsskifte. Tackar man då nej, är det först vid nästa årsskifte som man kan få ett nytt erbjudande om att gå med igen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko:s kongress ställer sig bakom motionen.

att ge förbundsstyrelsen uppdrag att utreda möjligheten att gå med i Help vid varje nytt årsskifte. Detta gäller enbart för de medlemmar som inte varit med i Help tidigare. Även utreda om man kan göra detta utan att höja avgiften.

Motion B 6

”Esse” Esbjörn Johansson

Motion om att öppna upp för dem som har tackat nej till juristförsäkringen Help

När Help introducerades i Seko i november 2015, fick man som Seko-medlem tacka nej, om man då ansåg att man inte hade behov av att ha en kollektiv juristförsäkring. Vid ett senare tillfälle, fick de som hade tackat nej en ny möjlighet till att tacka ja. Tackade man då återigen nej, var chansen borta.

I Seko Posten Klubb Väst har vi märkt att flera av våra medlemmar som har tackat nej, inte riktigt har insett vilken försäkring man har gått miste om. Det är först i efterhand man inser detta.

Därför anser vi att man borde kunna få en stående möjlighet till att gå med i Help försäkring.

Det borde gå ut ett erbjudande om att få gå med i Help inför varje årsskifte. Tackar man då nej, är det först vid nästa årsskifte som man kan få ett nytt erbjudande om att gå med igen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko:s kongress ställer sig bakom motionen

att ge förbundsstyrelsen uppdrag att utreda möjligheten att gå med i Help vid varje nytt årsskifte. Detta gäller enbart för de medlemmar som inte varit med i Help tidigare. Även utreda om man kan göra detta utan att höja avgiften.

Förbundsstyrelsens utlåtande 27 över motion B 4-6

Seko tecknade Helps juristförsäkring november 2015. Många medlemmar har sedan dess fått hjälp med rådgivning inom privatjuridik och Helps egna kundindex vittnar om att merparten är nöjda. Samarbetet har sedan 2015 utvecklats vad gäller rättsområde, premie och utnyttjande av timmar.

Två gånger under löpande avtalsperiod har det öppnats upp för en andra chans att ansluta sig till försäkringen. I januari 2018 och i juni 2020.

Nuvarande avtal gäller med reservationsmetod. Det innebär att sedan 2015 har medlemmar haft möjlighet att reservera sig från Helps försäkringserbjudande. Definitionen av reservationsrätt är att medlemmar har möjlighet att reservera sig vid införandet och att reservationsrätten är löpande för nya medlemmar. Information om juristförsäkringen skickas ut till alla nya medlemmar. Medlem som inte tackar nej till försäkringen ansluts automatiskt. Metoden innebär en lägre risk för Help och därmed en lägre premie för Seko.

Att få en stående möjlighet att ansluta sig till Helps juristförsäkring, vid ett givet tillfälle, är något som är en del av kommande upphandling. Den omfattar både innehållet i försäkringen och nuvarande premiesättningsmodell. Nästkommande upphandling sker hösten 2022.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion B 4-6 besvarade.

Debatt

Heinz Grentzelius, Seko Posten: Jag ska fatta mig ganska kort angående den här motionen. Motion B 4 som handlar om att öppna upp för de som har tackat nej till juristförsäkringen Help. Vi är nöjda med det svar som förbundsstyrelsen har givit kring den här frågan gällande motionen. Vi är nöjda med det.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion B 4-6 besvarade.
- Heinz Grentzelius bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion B 4–6 besvarade.

Utlåtande 28 över motion B 7

Motion B 7

Seko CityMailklubben

Tillgängliga datorer och surf

Det finns de i samhället, som också är någons arbetskamrat, som inte har tillgång till en dator eller surfplatta. För att göra det möjligt att delta på digital utbildning eller distansutbildning bör därför Seko ge dessa personer möjlighet till att låna en dator eller surfplatta under utbildningstiden.

Likaså gäller tillgång till surf, det är inte alla som har tillgång eller möjlig tillgång av Wifi för att kunna delta på digitala utbildningar eller distansutbildning.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko kan låna ut dator/surfplatta till de som inte har tillgång till en dator/surfplatta.

att Seko kan ge ut surf-kort för att medlemmar ska kunna gå digital utbildning eller distansutbildning.

Förbundsstyrelsens utlåtande 28 över motion B 7

Motionärerna föreslår att Seko ska låna ut dator/surfplatta samt att Seko ska ge ut surf-kort så att alla medlemmar ska kunna gå digital utbildning eller distansutbildning. Förbundsstyrelsen har förståelse och insikt i att digitaliseringen inte alltid slår rättvist, trots att Sverige generellt sett får anses ha en hög grad av inkluderande digitalisering. När det handlar om Sekos medlemmar, och mer specifikt Sekos utbildningsverksamhet, så är vår uppfattning att det väldigt sällan är ett reellt problem och i det fall som frågan väckts har den också fått en lokal/regional lösning. Gäller det till exempel medlemsutbildningar så är ABF många gånger garanten för att våra medlemmar får tillgång till de verktyg som behövs för att tillgodogöra sig våra utbildningar. Förbundsstyrelsen anser att frågan hanteras bäst på det sätt som sker redan idag, genom lokala och regionala lösningar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *avslå* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion B 7.

Utlåtande 29 över motion B 8

Motion B 8

Martin Alnebring

Ett starkare Seko

Seko har länge dragits med stora underskott i den fackliga verksamheten. Seko har använt sig av avkastning på finansiella tillgångar för att täcka löpande kostnader.

Seko Spårtrafik anser att transparensen kopplat till finansieringen av förbundets verksamhetsplan behöver öka.

Jag föreslår kongressen besluta

att förbundet redovisar den medlemsavgift som skulle krävas för att finansiera verksamhetsplanen till fullo.

Förbundsstyrelsens utlåtande 29 över motion B 8

Motionärerna föreslår att förbundet redovisar den medlemsavgift som skulle krävas för att finansiera verksamhetsplanen till fullo. Det är helt korrekt att förbundets fackliga verksamhet under mycket lång tid dragits med underskott. Detta är något som nuvarande ledning arbetat hårt med att både belysa och komma till rätta med genom att arbeta med både utgifter och inkomster under kongressperioden. Förbundsstyrelsen anser att det är viktigt att både budget och budgetprocessen är transparenta och har under kongressperioden haft det som ett viktigt mål för det ekonomiska arbetet. Däremot menar förbundsstyrelsen att verksamhetsplanen måste vara ett övergripande dokument som pekar ut den riktning förbundet förväntas gå under kongressperioden. Fyra år får anses vara en relativt lång period i alla organisationer inre liv och det är svårt för alla att sja om framtiden, därav att verksamhetsplanen är relativt oprecis till sin utformning. Det är helt enkelt inte möjligt att vara detaljerad till den grad att det går att sätta kronor och ören till den. Det är i stället en uppgift för förbundsstyrelsen som månatligt följer förbundets ekonomi och årligen beslutar om budgeten för kommande år. Förbundsstyrelsen anser därför att det vore oerhört svårt, för att inte säga omöjligt att ta fram en fiktiv medlemsavgift som till fullo speglar verksamhetsplanen. Dock anser förbundsstyrelsen att det är viktigt att förbundet fortsätter arbeta med att åskådliggöra och arbeta med förbundets ekonomi i syfte att minska underskottet i den fackliga verksamheten.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion B 8 besvarad.

Kongressen ajournerades kl. 17.00.

Förhandlingarna återupptogs kl. 17.07.

Mötesordförande: *Mikael* Lindmark

Huvudsekreterare: *Linda* Agetoft

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block C Studier

Förtroendevald

Utlåtande 30 över motion C 1

Motion C 1

Klubb Seko Polisen

Möjlighet för förtroendevalda i Seko att kunna gå medlemsutbildningar med ekonomisk ersättning från Seko

I de fall arbetsgivaren inte står för kostnaden ersätts du idag som förtroendevald i Seko ekonomiskt vid utbildningar för förtroendevalda med ett utbildningsarvode. Av skattetekniska skäl är det inte möjligt att utge ersättning till förtroendevalda genom stipendium, det kan enbart erbjudas medlemmar i Seko som inte också är förtroendevalda. Idag är det inte möjligt att ersättas med ett utbildningsarvode för medlemsutbildningar. Detta gör att Sekos förtroendevalda utesluts från samtliga medlemsutbildningar. Det blir med dagens system något negativt för dig som medlem att också välja att ta på dig ett förtroendeuppdrag i Seko.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska betala ut ekonomisk ersättning till förtroendevalda som vill gå Sekos medlemsutbildningar.

att Seko i det fall det krävs tillsätter en utredning med syfte att ta fram en hantering som möjliggör för förtroendevalda att gå Sekos medlemsutbildningar utan att förlora ekonomiskt på det och därefter redovisar utredningens resultat på det vis som förbundsstyrelsen finner lämpligt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 30 över motion C 1

Redan idag finns utrymme för klubben att betala ut förlorad arbetsförtjänst för de förtroendevalda som man anser är i behov av att gå en medlemsutbildning. De centrala allmänfackliga förtroendevald utbildningar som finns att tillgå idag, såsom Vald på jobbet, ska vara utformade på ett sådant sätt att de på ett fullgott sätt ska skapa förståelse för meningen med föreningen och uppdraget som förtroendevald.

Vi delar målet och andemeningen i motionen men menar att problemet bör angripas från ett annat håll. En till volymen väl utbildad medlemsbas är en förutsättning för att stärka våra förtroendevaldas position på arbetsplatsen, såväl som återväxten bland de förtroendevalda. Därför, menar vi, att det är klokare att använda våra ekonomiska resurser på att öka vår rekrytering och vårt deltagande av medlemmar till medlemsutbildning, för att istället låta förtroendevalda gå Vald på jobbet, en utbildning för vilken arbetsgivaren ska betala. Samma svar gäller attsats två, där vi menar att det redan idag står klart att man som klubb kan ersätta en förtroendevald för förlorad arbetsförtjänst och att en utredning inte är ett effektivt användande av förbundets resurser.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Annika Olsen, Klubb Seko Polisen: Seko Polisen yrkar bifall till den här motionen. Om du engagerar dig fackligt och tar dig an ett uppdrag som förtroendevald så blir du automatiskt i dag utesluten från att gå samtliga medlemsutbildningar, om du inte väljer att gå dem på din fritid eller går på obetald arbetstid. Som medlem får du alltså försämringar för att du väljer att ta dig an ett förtroendeuppdrag, vilket sänder helt fel signaler. Som förbund borde vi

se det som positivt att vi erbjuder medlemsutbildningar som anses vara så bra att även våra förtroendevalda vill gå dem. Om inte motsvarande kunskap går att få via utbildningar för våra förtroendevalda så ska en förtroendevald också ha rätt att delta på medlemsutbildningar, och få ersättning för det från Seko i de fall där inte arbetsgivaren står för kostnaden. Som exempel på sådana utbildningar som förtroendevald har velat gå men som de har nekats är exempelvis "Medlem i facket 55+". Så Seko Polisen yrkar bifall på den här motionen.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Jag ska prata om utlåtande 30 över motion C 1 och jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens avslag. Jag har uppdrag som studieorganisatör och även som handledare på fackliga utbildningar. Jag delar förbundsstyrelsens och motionärens syn på att det är viktigt att vi har välutbildade medlemmar och förtroendevalda. Facklig utbildning är oerhört viktig för oss som organisation om vi ska överleva på sikt. Att vi har välutbildade medlemmar som kan sina rättigheter är bra för oss förtroendevalda. De kan larma om arbetsgivaren bryter mot lagar och avtal och vi kan även hitta nya förtroendevalda bland de som på en kurs fått upp ögonen för ett fackligt engagemang. Lika viktigt är att vi har välutbildade förtroendevalda som är kunniga i de fackliga frågorna och förstår innebörden i sitt uppdrag. Därmed är det inte sagt att de förtroendevalda ska gå medlemmarnas utbildningar. Förtroendevalda får en bra grundutbildning som med råge motsvarar det som går igenom på de allmänfackliga medlemsutbildningarna. Vidare brukar det gå att se till att förtroendevalda får gå en eventuell pensions- eller avtalsutbildning på betald arbetstid från arbetsgivaren, alternativt att klubben tar kostnaden. Så möjligheten finns. Slutsatsen är att vi ska se till så att så många medlemmar och förtroendevalda går utbildningar, men det behöver nödvändigtvis vara samma utbildningar. Vi ska sträva efter att skicka så många medlemmar som möjligt på medlemsutbildning innan de väljer att ta på sig ett uppdrag. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens avslag.

Ida Lindouf, Seko Posten: Vi har flera motioner här som handlar om ungefär samma sak. De här motionerna i början av C-blocket pekar även på den obalans som uppstår när förtroendevalda inte ligger på högre kunskapsnivå än vad medlemmarna gör. Det kan man naturligtvis tycka är problematiskt, men vi måste bygga det fackliga kunskapssystemet från grunden. Om vi blir bättre på att rekrytera medlemmar till medlemsutbildningar, då finns det en bred bas sedan att hitta nya förtroendevalda i. Förtroendevalda som sedan klättrar i kunskapssystemet och går utbildningar som är anpassade för förtroendevalda. Därför yrkar jag bifall till förbundsstyrelsens förslag om avslag.

Kenny Reinhold, förbundsstyrelsens föredragande Först och främst tyckte jag att Åsa och Ida sa det på ett väldigt bra sätt, bra mycket bättre än jag kommer säga det på. Förtroendevalda får gå utbildningar, sedan är det en fråga om ersättningar. Det är fritt i dag att klubbar ersätter och betalar för förlorad arbetsförtjänst och, och men, vi ser det som en ekonomisk omöjlighet att Seko ska stå för all den kostnad som detta förslag skulle innebära. Det är inte smart. Då är det bättre att satsa ekonomi och pengar på att öka rekryteringen och att få medlemmar till medlemsutbildning i stället. Jag yrkar härmed bifall till förbundsstyrelsens förslag till avslag på motionens två uppsatser och yrkar avslag på bifallsyrkandet av Annika Olsen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 1.
- Annika Olsens bifallsyrkande till motion C 1.
- Åsa Einerstam m.fl. bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 1.

Omröstning

För	168
Emot	34
Ej avlagda röster	8

Utlåtande 31 över motion C 2-5

Motion C 2

Seko Region Väst

Förtroendevalda skall kunna gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode eller stipendium

Att kunskap är makt vet ju alla i fackföreningsrörelsen. Att förtroendevalda borde vara minst lika pålästa som övriga medlemmar är en nödvändighet. Att Seko-ombud och skyddsombud inte kan gå en pensionsutbildning på utbildningsarvode eller stipendium, för att det är en medlemsutbildning, är ett nederlag. Även representanter för Seko ska gå i pension.

På grund av skattetekniska skäl kan inte förtroendevalda gå medlemsutbildningar på stipendium. Vi anser således att de ska kunna gå på utbildningsarvode istället.

Förtroendevalda är också medlemmar, så låt dem gå samma utbildningar!

Vi föreslår kongressen besluta

att förtroendevalda skall kunna få gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode, som förbundet Seko står för.

att förbundet Seko arbetar för att ändra skattelagstiftningen, så att förtroendevalda kan få gå medlemsutbildningar på stipendium.

Motion C 3

"Esse" Esbjörn Johansson

Förtroendevalda skall kunna gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode eller stipendium

Att kunskap är makt vet ju alla i fackföreningsrörelsen.

Att förtroendevalda borde vara minst lika pålästa som övriga medlemmar är en nödvändighet.

Att Seko ombud och skyddsombud inte kan gå en pensionsutbildning på utbildningsarvode eller stipendium, för att det är en medlemsutbildning är ett nederlag.

Även representanter för Seko ska gå i pension.

På grund av skattetekniska skäl kan inte förtroendevalda gå medlemsutbildningar på stipendium.

Vi anser således att de ska kunna gå på utbildningsarvode istället.

Förtroendevalda är också medlemmar, så låt dem gå på samma utbildningar!

Vi föreslår kongressen besluta

att förtroendevalda skall kunna få gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode, som förbundet Seko står för.

att förbundet Seko arbetar för att ändra skattelagstiftningen, så att förtroendevalda kan få gå medlemsutbildningar på stipendium.

Motion C 4

Seko CityMailklubben

Förtroendevalda skall kunna gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode eller stipendium

Att kunskap är makt vet ju alla i fackföreningsrörelsen. Att förtroendevalda borde vara minst lika pålästa som övriga medlemmar är en nödvändighet. Att Seko-ombud och skyddsombud inte kan gå en pensionsutbildning på utbildningsarvode eller stipendium, för att det är en medlemsutbildning, är ett nederlag. Även representanter för Seko ska gå i pension.

På grund av skattetekniska skäl kan inte förtroendevalda gå medlemsutbildningar på stipendium. Vi anser således att de ska kunna gå på utbildningsarvode istället.

Förtroendevalda är också medlemmar, så låt dem gå samma utbildningar!

Vi föreslår kongressen besluta

att förtroendevalda skall kunna få gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode, som förbundet Seko står för.

att förbundet Seko arbetar för att ändra skattelagstiftningen, så att förtroendevalda kan få gå medlemsutbildningar på stipendium.

Motion C 5

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Förtroendevalda skall kunna gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode eller stipendium

Att kunskap är makt vet ju alla i fackföreningsrörelsen. Att förtroendevalda borde vara minst lika pålästa som övriga medlemmar är en nödvändighet. Att Seko-ombud och skyddsombud inte kan gå en pensionsutbildning på utbildningsarvode eller stipendium, för att det är en medlemsutbildning, är ett nederlag. Även representanter för Seko ska gå i pension.

På grund av skattetekniska skäl kan inte förtroendevalda gå medlemsutbildningar på stipendium. Vi anser således att de ska kunna gå på utbildningsarvode istället.

Förtroendevalda är också medlemmar, så låt dem gå samma utbildningar!

Vi föreslår kongressen besluta

att förtroendevalda skall kunna få gå medlemsutbildningar på utbildningsarvode, som förbundet Seko står för.

att förbundet Seko arbetar för att ändra skattelagstiftningen, så att förtroendevalda kan få gå medlemsutbildningar på stipendium.

Förbundsstyrelsens utlåtande 31 över motion C 2-5

I sin andemening håller vi med om att de är viktigt att våra förtroendevalda får tillgång till utbildning, men att detta sker inom ramen för Sekos och LO:s centrala studieverksamhet för förtroendevalda. Idag föreligger heller inga formella inga hinder för den lokala organisationen att betala förlorad arbetsförtjänst eller utbildningsarvode till förtroendevalda för att möjliggöra deltagande vid medlemsutbildning. Vi vill också peka på förbundets ekonomi som skäl till att inte ensidigt ersätta lokalorganisationens förtroendevalda med ett centralt utbildningsarvode för de av förbundets tusentals förtroendevalda som vill delta i en medlemsutbildning, något som i sin tur kan innebära att vi behöver höja medlemsavgifterna än mer. Man bör i första hand klara av detta på egen hand i de fall

då innehållet i medlemsutbildningarna är av sådan art att de inte motsvarar förtroendevald utbildningar. I andra hand finns möjlighet att äska pengar från andra delar av organisationen för att ersätta deltagaren för förlorad arbetsförtjänst.

Idag betalar Seko ut studiestipendier (för närvarande 120 kronor per studietimme) till medlemmar som deltar på utbildning, i enlighet med gällande skattelagstiftning (8 kap. 5 § IL):

- Stipendier som är avsedda för mottagarens utbildning är skattefria.
- Stipendier som är avsedda för andra ändamål är skattefria, om de inte är ersättning för arbete som har utförts eller ska utföras för utbetalarens räkning, och dessutom inte betalas ut periodiskt.

Dessa regler förhindrar oss i sin tur att ersätta fackligt förtroendevalda. På skatteverket.se står att läsa: "Fackliga stipendier (stipendier för att delta i fackliga kurser) är skattepliktiga om mottagaren har ett fackligt förtroendeuppdrag och kursen är inriktad på den fackliga verksamheten. Om kursen har mer allmänbildande karaktär är stipendiet skattefritt. Om mottagaren bara är medlem i en facklig organisation anses stipendiet vara skattefritt även om kursen gäller den fackliga verksamheten." Gränsdragningen har klarlagts bland annat genom en serie avgöranden från 1981 (RÅ 1981 1:31 I-VI) samt genom RÅ 1994 not. 424. I domarna skiljer man på stipendier till medlemmar med och utan förtroendeuppdrag samt drar slutsatser utifrån utbildningarnas innehåll.

Om stipendiet avser en utbildning med fackligt innehåll är det skattepliktigt för den medlem som också är förtroendevald eller i övrigt har några särskilda uppdrag för förbundet. Skälet för detta är att fackförbundet och avdelningen anses ha ett eget intresse av att deras förtroendevalda deltar i utbildningen.

Givet dagens fördelning av mandat hos de politiska blocken, bedömer vi det som en icke framkomlig väg för förbundet att vända sig till den lagstiftande makten för att förändra skattelagstiftningen för fackligt förtroendevalda. Av den anledningen kan förbundets begränsade resurser användas på ett bättre sätt under den kommande kongressperioden.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motion C 2–5.

Debatt

Fredrik Möller, Seko CityMail klubben: Jag talar för C 2. Jag ska dra ett verkligt problem från min arbetsplats där vi har medlemmar som blir skyddsombud, och sedan kommer på att de vill lära sig mer om facket. De kan då inte gå vår medlemsutbildning men det är svårt för dem att gå Vald på jobbet, för arbetsgivaren anser inte att det är en rimlig utbildning att gå. Alla förtroendevalda bör ha en bra grund att stå på. Här kan medlemsutbildningar ibland vara ett komplement. Vi bör därför dels påverka våra politiker i rätt riktning så att det är möjligt att ge ett utbildningsarvode. Vi yrkar på att bägge attsatserna ska godtas.

Camilla Hjelm, Seko Posten klubb Väst: I motion C 2 företräder jag Seko Posten klubb väst och inte Seko Posten. Klubbens motion har även blivit antagen av region Seko Väst. Jag är för att alla medlemmar i Seko ska bli behandlade lika och inte bli diskriminerade för att de har tagit på sig ett förtroendeuppdrag. Förtroendevalda är också medlemmar som någon gång tänker gå i pension, kanske bilda familj, vill få hjälp med sin privatekonomi eller sin stressfulla vardag. I dag är det upp till klubbar och sektioner om de vill betala förlorad arbetsförtjänst eller bevilja facklig tid för att förtroendevalda ska få gå en pensionsutbildning, såsom Medlem i facket, Pension 55+, eller en tvärfacklig temadag såsom Blivande förälder, Konsument- och privatekonomi eller Stress och vila. Det är något som inte alla klubbar gör av olika anledningar. Det kan bero på att de inte vill eller kan betala för dessa studier. Alla klubbar har olika förutsättningar. Om förbundet står för utbildningsarvodet när förtroendevalda behöver gå en medlemsutbildning skulle det underlätta för förtroendevalda, klubbar och regioner. Redan i dag betalar förbundet utbildningsarvode till förtroendevalda som går Om facket. Det är en utbildning som riktar sig till medlemmar under 30 år. Jag tror personligen inte att förbundets tusentals förtroendevalda kommer att gå medlemsutbildningar om denna motion går igenom. Men om så vore fallet skulle det bli fantastiska ambassadörer

för att tala med medlemmar om medlemsutbildningar. Jag tycker att det är konstigt att förbundet har avslagit den andra attsatsen och inte ansett den besvarad. Jag anser den besvarad och är nöjd med svaret. Däremot yrkar jag bifall på motionens första attsats.

Ida Lindouf, Seko Posten: Vi från Seko Posten delar naturligtvis motionärernas syn på att utbildning för förtroendevalda är viktigt. Men i ett sammanhang där vi ska ta ansvar för förbundets ekonomi är motionernas förslag till lösning ett steg åt fel håll. Det finns andra lösningar på problemet, till exempel så anger ju förbundsstyrelsen i sitt svar att klubbar har stora möjligheter att betala förlorad arbetsförtjänst. Jag vill även slå ett slag för att arbetsgivaren betalar lön för förtroendevalda om utbildning handlar om förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare. En lösning i den riktningen ligger också i linje med det jobb som gjordes i Seko Framtid. Att öppna kassakistan med studiestipendier till medlemmar för att bekosta utbildning för förtroendevalda är inte försvarbart. Därför yrkar vi på avslag. Bifall till förbundsstyrelsens förslag. Förtroendevalda ska vara välutbildade men det måste göras på annat sätt än att de ska gå utbildningar anpassade för medlemmar.

Susanne Lihdén, Seko Väst: Jag yrkar bifall på första attsatsen på motion C 2–5. Tanken med motionen är att förtroendevalda ska ha möjlighet att kunna gå medlemsutbildningar vid behov. Då menar vi Medlem i facket, Pension 55+ eller Blivande föräldrar. Det handlar alltså inte främst om de med fackligt innehåll. Såklart handlar det om pengar men det borde handla om den enskildes behov av att få kunskap om exempelvis pensioner. Har du fått äran att väljas till förtroendevald så borde inte det ta bort rätten till de utbildningarna om du har behov av dem. Jag har vetskap om en förtroendevald som gick Medlem i facket, Pension 55+ som inte fick någon ersättning för de dagarna. Han sitter här i rummet i dag. Ingen ville stå för notan, varken regionen, klubben eller arbetsgivaren. Det var ju inte särskilt bra för honom och han är säkert inte ensam om att bli drabbad. Det vore bra att ha ett sätt för ersättning vid de här tillfällena och det kanske förbundet borde stå för. Jag yrkar därför bifall på första attsatsen i motionerna C 2–5.

Anna Bergström, Seko Gävle-Dala: Jag yrkar bifall på förbundsstyrelsens avslagsyrkande kring motionerna C 2–5. Jag är studieorganisatör för Seko Gävle-Dala och handledare för både Medlem i facket och de första utbildningarna som förtroendevalda går, alltså Val på jobbet. Tanken med medlemsutbildningarna är att det är just medlemmar och inte förtroendevalda som ska gå dem. Som studieorganisatör ser jag snarare en problematik i att vi inte rekryterar tillräckligt många medlemmar till våra medlemsutbildningar Medlem i facket 1 och 2 för att lära sig det fackliga löftet. Fokus bör ligga på att prata fackliga frågor och inte pensioner. Vill vi ordna pensionsutbildningar så finns redan möjligheten, genom att få ersättning för förlorad arbetsförtjänst från klubben till exempel. Vi behöver värna om våra stipendiepengar som ska gå till medlemmarna och se till att de går till medlemmarna. Det ska gå till de medlemmar som vill vara aktiva men kanske inte förtroendevalda. Jag yrkar alltså bifall till förbundsstyrelsens avslagsyrkande.

Alexander Weinfors, Seko BO Spårtrafik: Jag har inget yrkade härifrån. Jag tänker bara ge ett medskick här att vi har en bred katalog med utbildningar för medlemmar. Vissa av dem är riktade mot den fackliga, mer riktade mot individen. Om jag läser i vår studiekatalog så står det klart och tydligt ”för alla medlemmar som inte har förtroendeuppdrag” fetstilt. Gällande utbildningar som pensionsutbildningar, ”Läs för mig pappa” och den typen av utbildningar som vi talar om här, måste det vara tydligt att de är tillgängliga för förtroendevalda också. Ersättningsfrågan lämnar jag därhän, men tack för ordet.

Kenny Reinhold, förbundsstyrelsens föredragande: Än en gång har två tidigare talare gjort det ganska enkelt för mig. Det är Anna och Ida som har sagt i stort sett allt det jag tänkte säga. Än en gång, förtroendevalda får gå utbildningar, det är frågan om vem som ska betala. Men just i det här fallet är det också att förbundets ekonomi kan inte ta de här utgifterna och vi får inte, vi är förhindrade att ersätta fackligt förtroendevalda med skattefria stipendier. Att lägga ner både tid och kraft på att påverka beslutsfattare tror vi inte heller på i dagens läge. Så jag yrkar avslag på motionerna C 2, C 3, C 4 och C 5. Jag yrkar avslag på tilläggsyrkandena också.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 2–5.
- Fredrik Möllers bifallsyrkande till motion C 2.
- Camilla Hjelm m.fl. bifallsyrkande till motion C 2–5 första attsatsen.
- Ida Lindoufs m.fl. bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 2–5 attsats ett.

Omröstning

För	163
Emot	40
Ej avlagda röster	7

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 2–5 attsats två.

Omröstning

För	175
Emot	28
Ej avlagda röster	7

Utlåtande 32 över motion C 6

Motion C 6

Ann-Christine Gerdin

Seko ombudets roll

Ett sätt att förnygra och förvalta förtroendemannauppdraget är att rekrytera Seko ombud.

I uppdragsguiden finns rollen beskriven men den är ganska tufft utformad som lätt kan skrämman unga och nyfikna medlemmar till att vilja engagera sig. Där med inte sagt att vem som helst kan och ska bli ombud.

Vi anser att rollen måste få vara lite flexibel utifrån kunskap och intresse. Några är duktiga på att rekrytera nya medlemmar medan andra är duktiga på att hålla i medlemsmöten.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko anordnar en introduktionsutbildningsdag för intresserade medlemmar som får mer kunskap om hur vi ser på rollen och dess innehåll.

Förbundsstyrelsens utlåtande 32 över motion C 6

Förbundsstyrelsen delar motionärernas bild av Seko-ombudens viktiga roll i Sekos basorganisation. Uppdragsguiden är ett viktigt dokument i att beskriva inriktningen för varje uppdrag i förbundet och översyn av detta dokument görs kontinuerligt. Medlemmar som är intresserade av det fackliga arbetet bör i första hand hänvisas till en introduktions- eller medlemsutbildning för att skapa sig en bild av detta, samt även få stöttning av sin lokala organisation och förtroendevalda kollegor.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion C 6 besvarad.

Block C Studier

Organisation

Utlåtande 33 över motion C 7

Motion C 7

Klubb Seko Polisen

Utbildningar riktade till det statliga området

Seko organiserar medlemmar både inom den privata och också den offentliga sektorn. Seko erbjuder också samtliga medlemmar ett antal utbildningar inom olika områden varje år, både regionala och centrala utbildningar.

Den privata och offentliga sektorn styrs dock i vissa delar av olika regelverk, vilket gör att innehållet i utbildningarna ibland inte blir så givande för statligt anställda. Detta då fokus i utbildningarna ligger på den privata sektorn och staten omnämns ofta i utbildningarna som exempel på undantag. För att göra vissa utbildningar mer givande ser vi ett behov av ett komplement.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tar fram utbildningar anpassade för statligt anställda där fokus ligger på regelverk och avtal inom det statliga området.

att Seko nyanställer alternativt omfördelar befintlig resurs så att Seko centralt kan erbjuda klubbar med flera inom samma branscher stöttning i att ta fram egna lokala bransch- eller arbetsplatsanpassade utbildningar för att på så vis öka kunskapen och kompetensen hos lokala förtroendevalda och övriga medlemmar.

Förbundsstyrelsens utlåtande 33 över motion C 7

Motionen tar upp frågan om resurser för att ta fram mer branschspecifika utbildningar för olika branscher samt en mer generell förstärkning av anpassade utbildningar på det statliga området.

Sekos stora variation av yrkesgrupper och branscher innebär en utmaning när det kommer till att skraddarsy utbildningar på fram för allt avtals- och arbetsrättsområdet.

Det finns dock inte personella resurser för att på varje område få egen resurs att utveckla utbildningar men förbundet har ett pågående arbete med att utveckla en plattform för digitala utbildningar som påskyndats av covid-19 pandemin.

Med en sådan plattform kan utbildningar med tydligare bransch- och avtalsperspektiv tas fram inom respektive område inom ramen för befintliga resurser i förbundet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* första attsatsen besvarad.

att *avslå* andra attsatsen.

Debatt

Annika Olsen, Klubb Seko Polisen: Som vi alla vet har Seko medlemmar inom både privata sektorn och inom staten. Dock är dagens utbildningar framtagna med fokus på den privata marknaden. Under de här utbildningarna, i den bästa av världar, omnämns staten som ett undantag i förbifarten. För våra förtroendevalda inom staten är det viktigt att staten också får bli ett naturligt inslag på befintliga och framtida utbildningar. Vi kan inte se att förbundsstyrelsen har resonerat kring den första attsatsen över huvud taget i den här motionen. Seko Polisen yrkar därför bifall till första attsatsen. Genom förbundsstyrelsens resonemang kring framtagandet av en digital plattform och möjligheterna som kan finnas med det, så yrkar Seko Polisen att andra attsatsen ska anses besvarad i stället för som förbundsstyrelsen föreslår ett avslag.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Motionen tar upp frågan om resurser för att bedriva specifika utbildningar. Det finns dock inte personella resurser för att på varje område få egna resurser att utveckla utbildningarna. Sekos stora variation av yrkesgrupper och branscher innebär en utmaning när det kommer till att skraddarsy utbildningar på framför allt avtals- och arbetsrättsområdet. Förbundet har just nu ett pågående arbete med att utveckla en plattform för digitala utbildningar som kan underlätta för detta. Med detta yrkar jag på att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Annette Kusma, Seko SJ: Jag vill yrka bifall på attsats nummer två där, att Seko centralt ska erbjuda stöttning i att ta fram lokala anpassade utbildningar. Det anser jag är just förbundets uppgift. Det är väldigt mycket jobb just nu som hänger på att det finns lokala initiativtagande förmågor. Då är man inte i en gemenskap på något sätt, om allt hänger på en själv. Det är därför jag vill vara med i ett förbund, så att jag kan få hjälp med att ta fram utbildningsmaterial och så vidare. Jag vill yrka bifall på attsats nummer två.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi står fast vid vårt utlåtande. Jag yrkar bifall för förbundsstyrelsens förslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse attsats ett besvarad samt att avslå attsats två.
- Annika Olsens bifallsyrkande till attsats ett samt besvarandeyrkande till attsats två.
- Annette Kusmas bifallsyrkande till attsats två.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 7 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	165
Emot	38
Ej avlagda röster	7

Kongressordförande: I andra attsatsen har vi förbundsstyrelsens avslagsyrkande, ett besvarandeyrkande och ett bifallsyrkande. Så vi kör en kontrapositionsvotering. Alla ni som gillar fotboll, det är alltid bra att kunna säga det att det här blir som ett slutspel, och det är alltid förbundsstyrelsen som står i final. Det kan man ju tycka är lite konstigt men så är det.

Förvotering: Bifallsyrkande ställs mot avslagsyrkande till attsats två.

Kongressen beslöt

att ställa bifallsyrkande mot förbundsstyrelsens avslagsyrkande i huvudvotering.

Omröstning

För	119
Emot	80
Ej avlagda röster	11

Huvudvotering: Bifallsyrkande ställs mot förbundsstyrelsens avslagsyrkande till attsats två.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 7 attsats två.

Omröstning

För	150
Emot	51
Ej avlagda röster	9

Utlåtande 34 över motion C 8

Motion C 8

Seko CityMailklubben

Bredda utbildningsutbudet

Det är nog många av de som varit förtroendevalda en längre tid som inte går de utbildningar som erbjuds. Dels kan det bero på att de i början av tiden som förtroendevald gick de utbildningar som fanns att tillgå. Dels för att de utbildningar som erbjuds inte ger den utveckling till en förtroendevald som haft uppdraget en tid och fått kunskap och erfarenhet av uppdraget.

Som man konstaterar i materialet så behöver förtroendevalda vara väl utbildade. Och det är inte tu tal om att nya förtroendevalda måste prioriteras och utbildas för att Seko ska ha en framtid. Men även för de som har verkat en tid behövs det utmaningar och utveckling. Därför bör kurserna ha olika utbildningsgrader och uttagning till dessa behöver vara mer strikta.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ser över andra typer av utbildningar för förtroendevalda som haft uppdraget en längre tid.

att Seko har utbildningsseminarium kring olika teman för erfarna och kvalificerade förtroendevalda inom ämnet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 34 över motion C 8

Vår uppfattning är att redan idag består kurssystemet av många olika utbildningar med därtill olika steg, samt att vi redan idag ställer relativt höga krav på våra förtroendevalda i uttagningarna. Den centrala studiekatalogen består exempelvis av arbetsrättsliga kurser i två steg utöver den grundläggande, som utförs i egen regi. LO:s centrala kurskatalog är i sin tur endast åtkomlig för de förtroendevalda som gått Insikter.

Utbudet är också en återspeglning av det som de regionala och lokala studieorganisationerna, däribland Sekos klubbar, uttrycker i form av behov av såväl volymer som innehåll. Vår bedömning är att organisationen idag erbjuder alla möjligheter att påverka utbudet såväl centralt, regionalt och lokalt.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Karna Tillheden, Klubb Seko Polisen: Vi håller med den här motionen från Seko Polisen, då vi verkligen behöver ett livslångt lärande. I utlåtandet från förbundsstyrelsen menar man att utbudet för studier är utefter de behov som finns. Nu undrar vår klubb över hur förbundet vill att vi ska berätta om våra utbildningsbehov. Vi vill ha ett

tydliggörande på vilket sätt, och var vi för in våra utbildningsbehov. Det vet inte vi i alla fall. Vi yrkar på bifall på motionen och dels ett tilläggsyrkande på att en rutin skapas på hur och var utbildningsbehov ska in till Seko.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi kämpar på. Vad glatt så här i en lite senare timme att få önskemål om att lära sig mer och få froda sig i kunskap, det är jättebra. Jag tänker att det kommer hela tiden nya fackliga frågor att bita tag i. Vi har gott om sakkunniga experter hos oss som gärna bistår med sin kompetens, om det är så att man vill arrangera ett enskilt seminarium på ett tema eller djupdyka i en särskild fråga. Dock när det gäller studiestyrelsen har vi former för hur vi tar om hand de större studieinsatser som vi tillhandahåller. Vi har en studieombudsman som samordnar detta och vi har studieansvariga på regionerna som gör en stor insats. Vi tänker att det finns gott om vägar in och gott om vägar där man kan lyfta sina behov. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens yttrande. När det gäller tilläggsattsatsen, en rutin, mot bakgrund av det jag sade att vi har jätteduktiga ombudsmän som gärna framför era önskemål. Man får jättegärna höra av sig till mig eller till studerandeombudsman för att framföra sådana önskemål. Jag tänker att det finns gott om vägar in om det är så att man känner att här har vi en kunskapslucka vi behöver fylla. Därför yrkar jag att vi besvarar tilläggsattsatsen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 8 besvarad.
- Karna Tillhedens bifallsyrkande till motionen samt tilläggsyrkande:
att förbundsstyrelsen skapar en rutin för hur och var utbildningsbehoven ska in till Seko.
- Förbundsstyrelsens förslag att anse tilläggsattsatsen besvarad.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 8 besvarad.

Omröstning

För	169
Emot	33
Ej avlagda röster	8

Utlåtande 35 över motion C 9

Motion C 9

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Tydlighet kring ekonomiska förutsättningar gällande kurser

Idag upplever många att det är svårt att veta vilka ekonomiska förutsättningar som gäller när en medlem/förtroendevald skall söka till en utbildning. Varken den enskilde som söker eller klubb vet vem som skall betala i det fall inte arbetsgivaren betalar en utbildning. Ibland vet vi inte ens om arbetsgivaren betalar hela eller delar av en utbildning. Inom kriminalvården hade vi tidigare en blankett där arbetsgivaren intygade att man skulle betala utbildningen för Skyddsombud som deltog i en arbetsmiljöutbildning inom Seko.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för bättre tydlighet i studieprogram och digitala studieprogramsverktyg vad gäller de ekonomiska förutsättningarna när personer söker till någon av de kurser som finns att tillgå.

Förbundsstyrelsens utlåtande 35 över motion C 9

Förbundet verkar alltid för att tydlighet ska råda när en person söker en facklig utbildning. I förbundets centrala

studieprogram står att läsa: "[i]bland har du rätt med betalning från arbetsgivaren och ibland ersätts du med förlorad arbetsförtjänst från förbundet". Därefter anges vilken betalning som gäller under respektive kursrubrik. Ansvariga för respektive kurs är alltid öppna för en dialog om hur vi kan förbättra skrivningar för att göra dem tydligare och översyn görs varje år av centrala studiekatalogen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion C 9 besvarad.

Utlåtande 36 över motion C 10

Motion C 10

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Enhetlig organisering av studier

Idag har vi centrala utbildningar, regionala utbildningar och arvoderade utbildningar. Vi har i många år haft ett studieprogram som många tryckte ut i pappersform men idag hittar man t.ex. Sekostudier genom LO osv. Olika regioner är olika bra på att skriva om de står för kostnaderna för vissa utbildningar. Studier är ett ganska komplicerat område att greppa över både för enskilda och för förtroendevalda. Vi måste hitta ett bättre sätt att hantera olika sorters utbildningar inom Seko som gör det greppbart för alla inblandade. Vi behöver bättre tydlighet inom ganska mycket gällande studier.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko organiserar studieverksamheten i hela Seko på ett mer enhetligt vis vilket kommer att ge en mer likriktad och kvalitetssäkrad verksamhet inom studieområdet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 36 över motion C 10

Motionärerna ger värdefulla synpunkter gällande studieprogrammets utformning. Vissa begränsningar föreligger när det kommer till att organisera studieverksamheten mer enhetligt, då delar av verksamheten ansvaras för på olika nivåer i förbundet och dessutom tvärfackligt och genom ABF:s försorg. Vi menar att detta är nödvändigt för att möjliggöra förankring och anpassning till lokala förutsättningar, samt är mer ekonomiskt effektivt. För en mer enhetlig beskrivning av studierna, så är detta ett arbete för lokala studiegrupper och kommittéer i Seko, där organisationens aktiva deltagande att förbättra denna uppmuntras. Exakt vad motionärerna menar vore mer enhetligt framgår heller inte helt genom motionens attsats. Idag, menar vi, finns alla de kanaler där diskussionen kan föras framöver genom motionärernas och Sekos övriga organisationer.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Eva Westerlund, Seko Kriminalvården: Jag yrkar bifall för motion C 10. Det finns en viss oklarhet gällande vår kursverksamhet. Den ligger på olika nivåer. Den ligger på regional nivå, den ligger på lokal nivå och på central

nivå. Det skulle finnas ett förtydligande och en samkörning från förbundet att man har likadana beskrivningar på kurserna. Även på vem som betalar för vad. Förbundet tycker att man ska köra det här på lokal nivå eftersom det finns lokala förutsättningar. Jag anser att det blir precis ännu mera olika. Förbundet säger också att ABF och LO har sina kurser, då kan man tycka att förbundet borde samtala med ABF och LO för att få mer centralt riktade kurser och enhetliga beskrivningar på vad kurserna innehåller, och vem som står för ekonomin. Jag yrkar bifall för motion C 10.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Vissa begränsningar föreligger när det kommer till att organisera studieverksamheten mer enhetligt. Delar av verksamheten ansvaras för på olika nivåer i förbundet och dessutom tvärfacklig och genom ABF:s försorg. Vi menar att detta är nödvändigt för att möjliggöra förankringar och anpassning till lokala förutsättningar, samt att det är mer ekonomiskt effektivt. För en mer enhetlig beskrivning av studierna så är detta ett arbete för lokala studiegrupper och kommittéer i Seko, där organisationens aktiva deltagande för att förbättra denna uppmuntras. Med detta yrkar jag att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 10 besvarad.
- Eva Westerlunds bifallsyrkande till motion C 10.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 10 besvarad.

Omröstning

För	171
Emot	32
Ej avlagda röster	7

Utlåtande 37 över motion C 11

Motion C 11

Enskild motion

Seko Lokförarna Stockholm Hagalund, Linnea Garli

Först rekrytera, sedan aktivera

En förutsättning för den svenska modellen är att vi lyckas upprätthålla en hög organisationsgrad och mer eller mindre heltäckande kollektivavtal. Ju fler medlemmar vårt fackförbund representerar, desto tyngre väger vårt ord – och desto effektivare blir stridsåtgärden om motparten ändå inte lyssnar. Det är därför inte så konstigt att den akuta frågan för vårt förbund har varit rekryteringsfrågan: Hur ser vi till att bibehålla en hög organisationsgrad? Och den andra sidan av rekryteringen: Hur ser vi till att få in tillräckligt med medlemsavgifter för att hålla organisationen vid god vigör?

Men – facklig styrka ligger inte bara i medlemsantal. Vi blir bara starka tillsammans om vi lär oss att agera tillsammans. Utan den kunskapen riskerar även det högsta medlemstal att bli ett korthus, som faller ihop när det blåser kalla vindar på arbetsmarknaden.

Jag tror därför att vi behöver en fortsättning på Projekt 80 000, det projekt som Seko startade 2016 med syftet att värva medlemmar. Vi behöver ett projekt som inriktar sig på att också behålla samt aktivera de medlemmar som värvas. Ett sådant nytt projekt skulle kunna kallas Facklig styrka i praktiken, och sätta arbetsplatserna och den

lokala fackliga aktiviteten i fokus. För: Medlemmar som ser att det händer saker stannar kvar. Medlemmar som får lära sig att ta egna fackliga initiativ blir mer benägna att axla förtroendeuppdrag och bättre på att, som medlemmar, ge praktiskt stöd åt sina förtroendevalda.

När någon klagar på "facket" brister vi förtroendevalda gärna ut: "Men facket, det är ju du och jag!" Det är riktigt. Facket ska inte vara något man ringer till när det är problem, det ska vara något man känner att man själv är en del av och tar ansvar för. Men handen på hjärtat: finns det inte alldeles för många exempel på när "facket" faktiskt är någon helt annanstans, ganska långt borta från arbetsplatsens vardagsstrider och surdegar?

Vill vi kunna säga att Facket, det är vi tillsammans, så måste vi bli bättre på att hjälpa våra medlemmar att faktiskt vara facket tillsammans. Att inte bara önska sig saker eller klaga på saker, utan lära sig att analysera sin arbetsplats, snacka med arbetskamrater och bli en kraft för förändring.

Att prata med varandra på arbetsplatserna är ett första steg, och där borde Seko finnas som en uppmuntrande kraft. Hur? Ett svar skulle kunna vara en lokal utbildning/studiecirkel som utgår ifrån varje arbetsplats egen särart, problem och möjligheter. Hur kan man stoppa försämringar eller få till förbättringar tillsammans med sina arbetskamrater? Vad kan vi, på just vår arbetsplats, göra här och nu för att förändra? Vilka lokala förutsättningar har just vi?

Under denna kongressperiod skulle jag vilja se Seko lägga grunden för en lokal utbildning som inriktar sig på att lokalisera och agera. En utbildning som kan lära oss att upptäcka vad vi just här, hos oss, vill och behöver göra något åt, så att vi sedan kan besluta oss för vad vi, på våra arbetsplatser, kan göra tillsammans.

Projekt 80 000 hade en budget på fem miljoner kronor om året i fem år.

Tänk vad sådana pengar skulle kunna göra om de lades på det lokala arbetet, på att medlemmar och förtroendevalda faktiskt lär sig att agera tillsammans med sina arbetskamrater! På sikt skulle det med största säkerhet ge fler medlemmar eftersom facket både blir synligare lokalt och ses göra positiv skillnad. Framför allt ger det en större facklig styrka i form av fler aktiva medlemmar.

Jag föreslår kongressen besluta

- att** Seko under kommande kongressperiod avsätter en årlig summa, till en satsning på att öka lokalt engagemang.
- att** Seko under kongressperioden sjsätter en utbildning/studiecirkel som kan hållas av lokalt förtroendevalda tillsammans med arbetskamraterna på arbetsplatsen, vid behov med hjälp av regionala utbildare/externa folkbildare, i syfte att lokalisera arbetsplatsens specifika problem och möjligheter till gemensam aktivitet för förändring.
- att** Seko tillsätter en grupp som tar fram (hittar befintligt eller producerar eget) kursmaterial som kan användas som diskussionsunderlag i en sådan utbildning.
- att** ett långsiktigt mål för Seko ska vara att alla medlemmar ska ha gått denna utbildning.

Förbundsstyrelsens utlåtande 37 över motion C 11

Motionen tar upp önskemål om långsiktiga ambitioner för lokalt värvnings-, organiserings- och utbildningsarbete. Syftet är att få fler medlemmar att delta i utbildningar och därmed öka det fackliga engagemanget på arbetsplatsen.

I motionen föreslås att avsätta en årlig summa för satsning på lokalt engagemang med hänvisning till projekt 80 000 som har arbetat under den gångna kongressperioden. Projekt 80 000 har testat flera olika metoder för att hitta de mest effektiva sätten att rekrytera medlemmar och dragit olika slutsatser som kommer att användas i organisationen framöver.

Förbundsstyrelsen tror inte att ett storskaligt projekt likt projekt 80 000 är vägen framåt utan vill i stället använda och kommunicera ut de erfarenheter projektet hittills kommit fram till för att användas ute i lokalorganisationen.

Förbundet har under de senaste två åren haft fackliga studier som ett prioriterat område i verksamheten, primärt riktat mot facklig introduktionsutbildning för att försöka öka antalet som går utbildningen och därigenom väcka ett intresse för fortsatt fackligt engagemang. Dessa utbildningar har även varit öppna för icke medlemmar i ett rekryteringsyfte.

Förbundsstyrelsen delar i stort motionens intentioner om ett mer strukturerat lokalt organiseringsarbete. För att stärka både organisationsgrad och lokalt engagemang föreslår också förbundsstyrelsen en mer omfattande organisationsutredning för att ta ett ordentligt grepp om hur framtidens Seko ska se ut och vara organiserat för att möta framtidens utmaningar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag ska prata om C 11 Först rekrytera, sedan aktivera. Om man skriver in folk i fackföreningen så måste man ha en idé om vad man rekryterar dem till. Därför lyfter motionen en fortsättning på Projekt 80 000 där vi utvecklar oss från att rekrytera till att behålla och aktivera. Det handlar om att sjösätta lokala utbildningar med tonvikt på att gräva där man står. Vad behöver just vi på just vår arbetsplats göra något åt? Vad kan vi göra här och nu för att förändra och vilka är våra förutsättningar? I besvarandet av motionen pekar man på Organisationsutredningen. Vi kan hänskjuta allt till den. Vi måste som Sekos högsta beslutande demokratiska organ kunna fatta beslut om vår verksamhet här. Att mer välbesökta medlemsmöten och ökad aktivitet på arbetsplatserna behövs tror jag att vi kan vara eniga om. För den insikten behöver vi inte vänta på någon utredning. Det är helt enkelt ofta för tyst även på arbetsplatser som har hög Sekoanslutning, och det tror jag att vi kan göra något åt. Jag litar på förbundsstyrelsen i det ekonomiska och tycker att attsats ett kan ses som besvarad men yrkar bifall till attsats två, tre och fyra.

Kenny Reinhold, förbundsstyrelsens föredragande: Och Linnea, grattis förresten till ditt pris i våras i Ove Allansons anda. Motionen tar upp önskemål om långsiktiga ambitioner för lokalt värvnings-, organiserings- och utbildningsarbete. Det pågår redan ett stort arbete i bakgrunden. Förbundsstyrelsen tror inte heller att ett storskaligt projekt likt Projekt 80 000 är vägen framåt utan vill i stället använda och kommunicera ut de erfarenheter som projektet hittills har kommit fram till för att vända sig till lokala organisationer. Förbundsstyrelsen delar i stort motionens intentioner om ett mer strukturerat lokalt organiseringsarbete. För att stärka både organisationers och lokala engagemang föreslår också förbundsstyrelsen en mer omfattande Organisationsutredning. Som sagt, vi behöver inte vänta på den men den kommer ju säkert påverka det på något vis – för att ta ett ordentligt grepp om hur framtiden i Seko ska se ut. Jag yrkar bifall på förbundsstyrelsens besvarande i samtliga attsats och yrkar avslag på bifallsyrkanden i attsatserna två, tre och fyra.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 11 besvarad.
- Linnea Garlis bifallsyrkande till motion C 11 attsats två, tre och fyra.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 11 attsats ett besvarad.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 11 attsats två besvarad.

Omröstning

För	153
Emot	49
Ej avlagda röster	8

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 11 attsats tre besvarad.

Omröstning

För	158
Emot	44
Ej avlagda röster	8

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 11 attsats fyra besvarad.

Omröstning

För	160
Emot	40
Ej avlagda röster	10

Kongressen ajournerades till kl. 09.00 imorgon 13 oktober 2021.

Dagens förhandlingar avslutades kl. 18.00.

Kongressprotokoll 2021, Sekos kongress

Dag 3, 13 oktober 2021

Förhandlingarna återupptogs klockan 9.00.

Mötesordförande: *Eva-Lena Jansson*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

DAGORDNINGENS PUNKT 3

Upprop (punkten återupptogs)

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Tack. Kongressombud presidium. Dag två, det ska bli roligt. Nu har vi kikat i systemet och granskat så att det inte finns några tokiga mönster där. Vi ser 207 röstberättigade i systemet. Jag vill ändå påminna om det vi pratade om i går, att ni har ett viktigt uppdrag i delegationen att stötta varandra, så kika så att det ser bra ut där och om det är något tekniskt krångel, hör av er så snart som möjligt till vår tekniska support så att ni får hjälp.

Vårt förslag till beslut är att fastställa röstlängden till 207 ombud.

Kongressen beslöt

att fastställa röstlängd till 207.

DAGORDNINGENS PUNKT 21

Val av Representantskap för kongressperioden

a) 50 ledamöter i representantskapet

Lena Aldenmark, valberedningens föredragande: Det blir kanske valberedningens sista inlägg på den här kongressen. Vi fick ju, som framgick av det Gabriella sa i går, öppna upp nomineringarna igen och vi har givetvis gjort om vårt förslag. Jag kommer nu att prata för helheten, det vill säga både ordinarie och ersättare. Vårt förslag bygger på en helhet.

Den utgångspunkt vi haft för vårt arbete nu, men i synnerhet i går när vi satt ett par tre timmar och gick igenom, var bland annat det som Gabriella sa i går. Att repskapet ska prägla sammansättningen av kongressen. Vi har också tagit fasta på något som fanns med i ett av utlåtandena från förbundsstyrelsen i går på en av motionerna. När vi har repskap, som är det högsta beslutande organet mellan kongresser, så representerar man den valda kongressen och inte den egna valkretsen, och givetvis utifrån de nomineringar som kommit in. Det är de tre fundament vi har jobbat ifrån. I det förslag vi har till 50 ordinarie finns det ingen rangordning. Vi har tagit hänsyn till det som vi alltid har gjort i vårt arbete. Vi har tagit hänsyn till storlek på branscherna, eller valkretsarna, vi har tittat på stora och små, på proportionalitet och självklart utifrån de 200 ombuden.

När det gäller ersättarna har vi saxat lite mer, där har inte de stora valkretsarna per automatik fått de allra första ersättarplatserna.

Jag vill också nämna en korrigerig. Karna Tillheden som vi föreslagit som ordinarie till repskapet tillhör myndighetsklubb Posten, vi skrev förhandlingsorganisation, men det är myndighetsklubb Polisen, ska det vara. Med den här föredragningen vill jag yrka bifall. Jag vet att det är två punkter men jag yrkar ändå bifall till hela vårt förslag. Och återigen, förslaget ska ses som en helhet.

Valberedningens förslag till 50 ledamöter i representantskapet:

Namn	Område	Namn	Område
Mats Lundberg	BO Energi	Katarina Tillheden	FO Polisen
Patrik Dimfeldt	BO Energi	Patrick Theodorsson	FO Posten
Henric Malmberg	BO Energi	Mårten Pavlov	FO Posten
Daniel Holmgren	BO Sjöfolk	Ida Lindouf	FO Posten
Folke Matrosow	BO Sjöfolk	Sofia Svensson	FO Posten
Katrina Jakobson	BO Sjöfolk	Heinz Grentzelius	FO Posten
Christina Laage	BO Spårtrafik	Andreas Asp	FO Posten
Per Anders Eriksson	BO Spårtrafik	Thomas Pettersson	FO Posten
Björn Edberg	BO Spårtrafik	Angelica Samuelsson	FO SJ
Jenny Johnsson	BO Väg & Ban	Tina Jädert	FO SJ
Ola Fält	BO Väg & Ban	Charlotte Olsson	FO Trafikverket
Peter Holmqvist	BO Väg & Ban	Juha Siipilehto	FO Vattenfall
Andreas Forsberg	BO Väg & Ban	Helena Andersson	Region Gävle-Dala
Christer Johansson	BO Väg & Ban	Anna Bergström	Region Gävle-Dala
Anders Rinnemo	BO Väg & Ban	Mikael Lidholm	Region Mellannorrland
Per Anders Lindström	BO Väg & Ban	Björn Rikberg	Region Mellansverige
Johan Skoog	BO Väg & Ban	Mimmi Alm	Region Norr Norrland
Per-Erik Eriksson	BO Väg & Ban	Vilma Carlsen	Region Skåne
Stefan Mårtensson	BO Telekom	Sara Haghpassand	Region Skåne
Fredrik Möller	Klubb Citymail	Viktor Risling	Region Stockholm
Thomas Klasson	FO Försvar	Åsa Einerstam	Region Stockholm
Jonas Blomqvist	FO Green Cargo	Ann Charlotte Kling	Region Södra
Ylva Borelid	FO Kriminalvården	Camilla Widman	Region Väst
Petra Svensk Berggren	FO Kriminalvården	Jan Åke Sköld	Region Väst
Christer Hallkvist	FO Kriminalvården	David Andergard	Region Västra Svealand

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag skulle bara vilja ge ett lästips och göra ett medskick här. En artikel som publicerades helt nyligen i Sekotidningen. Det är en intervju med Anders Kjellberg som är professor i sociologi vid Lunds universitet. Han är en av Sveriges ledande forskare om fackliga organisationer. Artikeln handlar om den snabba och stora ökningen av antalet utlandsfödda i Seko. 2018 var andelen utrikes födda medlemmar 12 procent. 2020 hade den ökat till 17,5 procent, nästan en femtedel av Sekos medlemmar. Så här säger Anders Kjellberg själv om saken: Jag tror att det är väldigt viktigt att det finns förtroendevalda med annan bakgrund än svensk. Det gör det lättare för personer från andra länder att identifiera sig med facket. Det är också lättare för förtroendevalda med utländsk bakgrund att rekrytera fler utrikesfödda, de har en annan förståelse.

Han tror också det är viktigt med representation hela vägen upp i fackets topp. När man tittar på hur kongressen är sammansatt och hur förbundsstyrelsen är sammansatt kan man konstatera att vi har inte nått dit än. Det måste ju förstås valberedningen ha med sig i sitt framtida arbete. Men det är också något som vi alla måste ha med oss när vi nominerar, väljer och tittar oss omkring. Artikeln finns att läsa på Sekotidningens hemsida, gör det.

Mats Enwall, Seko Posten: Jag yrkar bifall till valberedningens förslag och jag tycker att förslaget är väl balanserat utifrån Sekos verksamhetsområden och geografi.

Kongressen beslöt

att välja ledamöter i representantskapet enligt valberedningens förslag.

b) 50 ersättare i representantskapet

Valberedningens förslag till 50 ersättare i representantskapet:

Nr	Namn	Område	Nr	Namn	Område
1	Thomas Skoog	BO Väg & Ban	26	Annica Sand	FO Posten
2	Anders Linde	FO Posten	27	Daniel Ekblad	Region Västra Svealand
3	Jan Lahti	Region Mellannorrland	28	Patrik Arnabo	BO Väg & Ban
4	Christina Qviström	Region Mellansverige	29	Håkan Hallengren	FO Posten
5	Kjell Österberg	BO Telekom	30	Lars Hägglund	Region Mellannorrland
6	Iannis Kostantis	BO Spår	31	Patrik Tapper	BO Energi
7	Kurt Ragnarsson	FO Försvar	32	Sanna Kallenberg	BO Sjöfolk
8	Håkan Olsson	BO Energi	33	Martin Westerberg	BO Väg & Ban
9	Marina Chemaleva	BO Sjöfolk	34	Helene Fyhring-Ljungberg	FO Posten
10	Julia Gustavsson	BO Väg & Ban	35	Leif Pettersson	BO Väg & Ban
11	Louise Persson	FO Posten	36	Mikael Edlund	BO Energi
12	Ann-Britt Paradis	Region Skåne	37	Per-Arne Utbult	FO Trafikverket
13	Massimo Bresnik	Region Väst	38	Daniel Runsten	FO Kriminalvården
14	Robert Holmberg	FO Kriminalvården	39	Marco Audinell	Region Skåne
15	Esbjörn Johansson	BO Väg & Ban	40	Monika Roll	BO Spår
16	Camilla Hjelm	FO Posten	41	Claes Olsson	Region Väst
17	Linnea Garli	Region Stockholm	42	Jonas Berglund	BO Väg & Ban
18	Maria Mannberg	Region Norra Norrland	43	Helena Cederholm	FO Posten
19	Linda Löfgren	BO Väg & Ban	44	David Larsson	BO Energi
20	Robert Lindberg	FO Posten	45	Per Simonsson	FO Kriminalvården
21	Mysan Hagman	Klubb Citymail	46	Ulf Nilsson	BO Sjöfolk
22	Daniel Abalo	BO Spår	47	Ove Skagerström	Region Stockholm
23	Patrik Malmquist	FO Vattenfall	48	Mikael Andersson	Region Gävle-Dala
24	Conny Andersen	Region Mellansverige	49	Hans Henriksson	FO Posten
25	Ulf Douhan	BO Väg & Ban	50	Jerry Bäckström	BO Väg & Ban

Kongressen beslöt

att välja ersättare i representantskapet enligt valberedningens förslag.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block C Studier

Organisation

Utlåtande 38 över motion C 12

Motion C 12

Enskild motion

Seko Lokförarna Stockholm Hagalund, Linnea Garli

Mer Hopsnackat på våra arbetsplatser!

De senaste åren har vi nästan blivit bortskämda med arbetsplatsskildringar i skön- och facklitteraturen. Litteraturkritikern Rasmus Landström beskriver vår tid som ett slags renässans för arbetarlitteraturen (Arbetarlitteraturens återkomst, Verbal Förlag, 2020). Det kommer skönlitteratur från snabbköp, vårddyrken och restauranger. För några år sedan hjälpte Seko till att sprida antologin Skitliv (Bokförlaget Atlas, 2012). Den innehöll nedslag från ett arbetsliv där många (unga) står utanför en trygghet och rättigheter vi en gång i tiden tog för givna.

Det som är gemensamt för många av arbetsplatsskildringarna är att de beskriver en maktlöshet och hopplöshet. Ofta utifrån den ensamma individens horisont. Men! På mängder av arbetsplatser pratar arbetskamrater ihop sig och försöker förbättra sin situation, tillsammans. I en tid när det ibland känns som om ingenting går att ändra (... till det bättre) är sådana exempel livsviktiga. Tyvärr är vi inom fackföreningsrörelsen inte alltid så bra på att lyfta fram och sprida de goda exemplen på arbetsplatsorganisering.

Ett viktigt undantag är boken Hopsnackat (Vulkan förlag, 2010), som innehåller 35 korta berättelser från 25 olika arbetsplatser. Hopsnackat är första delen i "Folkrörelse på arbetsplatsen", en antologiserie som är tänkt att samla och sprida erfarenheter av att använda och utveckla kollektiv styrka tillsammans med sina arbetskamrater. Redaktör för bokserien är Frances Tuuloskorpi, livsarbetare och mångårigt fackligt förtroendevald, numera pensionär. Förutom i tryckt form finns Hopsnackat också som E-bok och ljudbok.

Seko Stockholm har under de senaste åren gjort som många andra ute i landet: Delat ut boken i samband med fackliga kurser. Så har gjorts på Vald på Jobbet steg 2, under den tid som är specifikt avsatt för Seko. Där är den ett viktigt komplement till pluggandet av lagar och avtal, och lyfter fram kärnan i det fackliga arbetet – att lära sig att hålla ihop och ställa krav tillsammans. Flera av berättelserna handlar om Seko-arbetsplatser, och samtliga är verkliga exempel på hur man kan snacka ihop sig för att stoppa en försämring eller få igenom en förbättring (Vald på jobbet steg 1 är en LO-utbildning, Vald på jobbet steg 2 är en 6F-utbildning).

En vision om ett framgångsrikt Seko redo för tjugotalets problemställningar har många beståndsdelar. Vi måste ha en hållbar ekonomi. Vi måste inte bara bibehålla utan öka organisationsgraden i våra branscher. Men den viktigaste utmaningen handlar om att säkerställa att Sekos aktiva medlemmar i ännu högre grad än idag blir aktiva medlemmar. Medlemmar som säger ifrån när något är fel på jobbet, och vet att enighet ger styrka. I det arbetet kan Hopsnackat bli ett viktigt verktyg.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko köper in så många exemplar av Hopsnackat att det motsvarar målet för hur många som ska gå Vald på jobbet 1–2 under kommande kongressperiod.

att Seko ska verka för att deltagarna vid utbildningen Vald på jobbet 1–2 tilldelas varsitt exemplar av Hopsnackat.

att Seko ska verka för att läsning och diskussion av Hopsnackat integreras i kursen Vald på jobbet 1–2.

att ett långsiktigt mål för Seko ska vara att alla som går facklig introduktionsutbildning skall känna till boken Hopsnackat.

att ett långsiktigt mål för Seko ska vara att samla de positiva exempel som finns på Seko-arbetsplatser runtom i landet, där arbetskamrater själva förändrat sin situation till det bättre eller stoppat en försämring, i en antologi liknande Hopsnackat.

Förbundsstyrelsens utlåtande 38 över motion C 12

Förbundet delar meningen att det är viktigt med arbetsplatskildrande och metodbeskrivande litteratur. Att i detta fall, som motionären föreslår, genom kongressbeslut besluta om att ensidigt köpa in en bok utan att exempelvis göra jämförande bedömningar av annan litteratur på området, framstår som både ekonomiskt och pedagogiskt oförsvarbart, givet att sambandet mellan antalet utdelade böcker och antalet fler aktiva medlemmar inte är påvisat. Att genom kongressbeslut fastställa inköp och låsa fast förbundet till en viss typ av litteratur kommer också tränga undan möjliga inköp av annan litteratur som är relevant för studierna i framtiden.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag vill prata om boken Mer Hopsnackat på våra arbetsplatser. Motionen föreslår att vi ska köpa in den till Sekos kurs Vald på jobbet. Boken är en antologi som innehåller trettiofem korta berättelser av anonyma författare från tjugofem olika arbetsplatser. Det handlar om hundar på lagret, surströmming och bingostrejk, kuktillägg, audition för tågvärdstimmisar, julvärten som fick stanna på kajen, underpresterande kockar, unisona sopgubbar, fnissande bagare, ilskena vårdarbetare och chaufförer som tröttnar på trasiga bussar. Det låter väl? Exempel från verkligheten på hur man kan göra för att tillsammans förbättra sin situation på jobbet. Hopsnackat har vid mängdinköp kostat 35 kronor styck. Projektet är inte vinstdrivande. Det plus man har gått, har använts till nytryck. Man har planer på att använda överskott för översättningar till språk som folk på våra arbetsplatser kan ha närmare till hands. Boken har köpts in av klubbar i Seko, Handels, Transport, Målareförbundet, Kommunal, IF Metall och av LO:s enhet för organisationsfrågor. Den finns som ljudbok och e-bok, har blivit teater. Bland annat har Orsas, Svalöv, Mölnlycke och Sala fått besök av en föreställning som varmt kan rekommenderas om den dyker upp i din närhet.

Slutligen vill jag uppmuntra till gemensam insats här på kongressen. Kan vi bolla böcker? Vilka andra böcker känner ni till som är positiva, pedagogiska exempel på arbetsplatsstrider som faktiskt lett till att vi stoppat försämringar, eller rent av fått till förbättringar, skrivna av arbetare själva. Om vi inte kan komma på några med vår samlade fackliga expertis, så kanske det är ett gott skäl att låta utvärderingen av effekten av boken komma efter att boken har använts, snarare än att skjuta ner initiativet innan det har tagits. Varje år går drygt tvåhundra femtio personer Vald på jobbet, med reservation för höjt förlagspris blir 35 kronor, 10 000 kronor på ett år. Jag yrkar bifall på motionen i sin helhet. Projekt 80 000 hade en budget på fem miljoner om året, tio tusen är en spottstyver.

Anna Bergström, Seko Gävle-Dala: Nu snodde ju Linnea min idé om den här boken. Jag har också boken med mig. Jag yrkar bifall till sista attsatsen i motion C 12. Det gläder mig att läsa att det finns medlemmar inom vårt förbund som värnar om kulturen och framför allt litteraturen. Tack för det, Linnea. Böckerna det skrivs om i motionen är klart läsvärda och lyfts många av dem i de medlems- och förtroendevaldutbildningar som jag handleder, både via ABF och Seko. Vi ser de korta online-filmerna som är kopplade till boken som författaren har spelat in med utgångspunkt från Hopsnackat-antologin. Vi i Seko borde göra en egen antologi där våra medlemmars organisering

och värdet av det fackliga löftet hörs och syns, precis som sista attsatsen i motion C 12 beskriver. Därför yrkar jag bifall till sista attsatsen i motion C 12.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag delar verkligen ambitionen och uppskattar engagemanget i kulturfrågorna. Vi ser gärna tips på god litteratur och vi ser gärna spridning av tips på god arbetarlitteratur bland oss. Att däremot binda sig över en hel kongressperiod till en viss exakt bok, tror vi i förbundsstyrelsen inte är det klokaste. Det handlar om våra medlemmars pengar och vi ska vara varsamma i alla beslut om hur vi använder dem. När det gäller goda exempel från förbundet så tilltalas jag verkligen av idén. Att binda sig även där vid att göra just en antologi däremot, tänker jag inte är det klokaste. Vi tar hem frågan och funderar över hur kan vi sprida goda exempel. Jag yrkar bifall för förbundsstyrelsens förslag.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Hopsnackat handlar om att organisera sig på jobbet. Det är inte skönlitteratur, det är inte kulturfråga, det är en utbildningsfråga. Det är ett verktyg, inte en läsoplevelse. Om det är hela kongressperioden som är kruxet, så varför kan vi inte testa ett år. Jag vill ändra första attsatsen till under kommande ”verksamhetsår” i stället för kongressperioden, så att den lyder: Att Seko köper in så många exemplar av Hopsnackat att det motsvarar målet för hur många som ska gå Vald på jobbet 1 och 2 under nästa verksamhetsår. Så kan verksamhetsår ett tjäna som inspiration till Sekofolkets egna berättelser. Det skulle kosta ungefär tio tusen, kom igen!

Kongressordförande: Nu är det så att man kan inte ändra i motionens attsats som är skriven redan utan det är de attsatserna som ligger här. Det yrkandet faller eftersom det inte går att hantera på det sättet.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag tror inte att jag riktigt förstod nu för i går kunde man lägga in nya attsats. Det här en ny attsats som jag föreslog. Eller har jag missuppfattat något?

Kongressordförande: Du ändrade i en redan befintlig attsats.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Om jag skulle lägga in yrkande om en ny attsats så är det korrekt?

Kongressordförande: Då pratar du om tilläggsattsats till förbundsstyrelsens utlåtande i så fall eller?

Linnea Garli, Seko Stockholm: Ja.

Kongressordförande: Utlåtandet från förbundsstyrelsen är att avslå motionen, så det kan liksom inte bli något tillägg där på det sättet som du föreslår.

Ordningsfråga

Ioannis Konstantis, Seko BO Spårtrafik: Jag förstår inte presidiets inställning. Linnea vill göra en tilläggsattsats, så varför är det förbjudet?

Kongressordförande: Hon har yrkat att stryka attsatsen och ersätta den med en annan attsats och det är att göra ett inlägg i motionen. Som jag uppfattar stadgarna så kan man inte göra på det sättet. Varsågod, Sara.

Sara Haghpasand, Seko Skåne: Jag vill bara ha lite klarhet, för vi har jobbat på två olika sätt. I går gick det att lägga till tilläggsattsats men i dag går det inte. Jag är inte helt ny men vi har flera som är nya och är på sin första kongress, så jag tänker att vi behöver att det är klart vad vi ska göra så att det inte blir några mer fel.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Precis som presidiet försökte förtydliga så när det är så att när vi har yrkat på avslag på en motion så går det inte att lägga till nya tilläggsattsats till skillnad från om det är bifall eller besvarat.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Jag vet inte vad det står i stadgarna, jag har inte sådan koll. Men då gör jag så här i stället att jag läser lite ur Hopsnackat. Ur bidraget En oväntad stenkross, från ett restaurangkök där personalen pratat ihop sig innan ett personalmöte och därmed fick chefen att backa på flera punkter, i stället för att som vanligt köra över de anställda. Stenkrossen var en som normalt inte var fackligt engagerad över huvud taget. De skriver så här: ”Det kanske låter som stora ord men på sätt och vis hade vi blivit mer av en grupp och mindre av ensamma och svaga stackare. Vårt interna möte hade inte bara gjort att vi kommit mer hopsnackade till personal-

mötet utan också att våra interna relationer förändrats. Nya personer klev fram och tog fajten och de som redan var stämplade som gnällspikar och rabiata upprorsmakare kunde kliva tillbaka en smula.” Jag yrkar då fortsatt bifall till hela min motion.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 12.
- Linnea Garlis bifallsyrkande till motion C 12.
- Anna Bergströms bifallsyrkande till motion C 12 attsats fem.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 12 attsats ett, två, tre och fyra.

Omröstning

För	143
Emot	58
Ej avlagda röster	6

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion C 12 attsats fem.

Omröstning

För	117
Emot	84
Ej avlagda röster	6

Utlåtande 39 över motion C 13

Motion C 13

Seko region Skåne

Öka antalet Seko-ombud i förbundet, ta fram en bra digital utbildning som ombudet går igenom efter det man blivit utsedd

Sekos viktigaste uppdrag är våra Seko-ombud, det är på arbetsplatsen den fackliga organisationens styrka avgörs. Det är ombudet som först träffar nya arbetskamrater på arbetsplatsen, det är ombudet som introducerar Seko för blivande medlemmar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko på alla nivåer försöker få Seko-ombud där det är möjligt.

att vi tar fram en bra digital utbildning som utsett ombud genomgår efter man blivit utsedd.

Förbundsstyrelsens utlåtande 39 över motion C 13

Att Seko ska vara ett medlemsnära förbund är sedan länge fastställt i förbundets prioriterade mål. Det är också fortsatt en förutsättning för att förbundet ska kunna klara av sina åtaganden gentemot våra medlemmar, också med de ekonomiska ramar inom vilka förbundet behöver hålla sig inom.

Behovet av bra digitala utbildningar har aktualiserats i och med Corona-pandemin och förbundet har därför påbörjat ett arbete med att erbjuda studier på distans och digitalt som ett komplement till det reguljära studiesystemet. Digitala plattformar erbjuder oss möjligheten att både introducera, underhålla och testa kunskaper hos dem

som genomgår dessa och kan uppfylla en viktig funktion för såväl det enskilda ombudet som för organisationen som helhet. Därför har studieenheten redan under 2020 beslutat att ingå i en förstudie i syfte att utreda möjligheterna att skapa en digital plattform för lärande.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion C 13 besvarad.

Utlåtande 40 motion över C 14–16

Motion C 14

Seko Region Väst

Värdegrundsbildning för nya förtroendevalda i Seko

I Sekos etiska policy i avsnittet om värdegrund står det:

”Sekos etiska policy bygger på våra fackliga grundvärderingar om alla människors lika värde och rätt. De fastställs på våra kongresser och finns nedskrivna i våra stadgar och vår verksamhetsplan. Seko ska vara ett öppet och inkluderande förbund, där vi respekterar varandra. Det är av största vikt att vi håller våra grundvärderingar vid liv och detta är ett ansvar vi alla anställda och förtroendevalda delar. Det gäller att lyfta och ibland också förklara vad vi egentligen menar med allas lika rätt och värde och vilka konsekvenser detta kan innebära för de frågor vi driver fackligt. Målet är att genom att ständigt hålla våra värderingar vid liv, säkerställa att vi även agerar utifrån desamma.

Att vara anställd och/eller förtroendevald i en idéburen organisation innebär inte att vi lämnar våra värderingar när vi går hem för dagen. Allt vi gör, säger och skriver måste genomsyras av våra grundvärderingar. Det är viktigt att den som har ett förtroendeuppdrag eller är anställd och företräder Seko är noga med att inte blanda ihop sina roller eller utnyttja sin position för att främja egna intressen. Tänk efter före är en bra grundregel och det är bra att reflektera över hur din attityd och ditt agerande kan uppfattas samt konsekvenserna av detta. Som företrädare för Seko är du alltid synlig oavsett om du är i arbete eller är ledig.

Självklart ska vi aktivt i förhandlingsverksamheten och i arbetsmiljöarbetet säkerställa att alla behandlas lika. Men det gäller också hur vi är mot varandra. Att vi lever som vi lär. Hör vi nedsättande kommentarer om någons etniska bakgrund, kön, könsidentitet och -uttryck, sexuell läggning, funktionsnedsättning, ålder eller religion, måste vi visa att det inte är acceptabelt i Seko. Får vi vetskap om att någon blivit utsatt för fysiska eller psykiska övergrepp på arbetsplatsen, en facklig sammankomst eller vid kontakter internt eller externt, måste vi ta signalen på fullaste allvar, utreda och vid behov agera. Vi delar också det stora ansvaret att arbeta förebyggande. Vi som leder våra möten, konferenser och utbildningar har här ett särskilt ansvar och vi hjälps åt att informera om våra gemensamt beslutade regler och policys. Eftersom vi vet att många oönskade situationer uppstår när det är alkohol inblandat, gäller detta särskilt vår alkoholpolicy.”

Innan nya förtroendevalda i Seko går grundutbildningen ”Vald på jobbet”, anser vi att de ska gå en värdegrundsbildning. Kommunal har en värdegrundsbildning och vi vill att Seko antar en liknande i sin utbildningsstege. Man kan inte plocka valda delar i värdegrunden, utan måste stå bakom allt för att kunna bli förtroendevald. På så sätt får förbundet endast in representanter för Seko som står för människors lika värde.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko utformar sin egen värdegrundsutbildning, som ett nytt första steg, för nya förtroendevalda i Seko innan den förtroendevalda går "Vald på jobbet".

Motion C 15

Seko CityMailklubben

Värdegrundsutbildning för nya förtroendevalda i Seko

I Sekos etiska policy i avsnittet om värdegrund står det:

"Sekos etiska policy bygger på våra fackliga grundvärderingar om alla människors lika värde och rätt. De fastställs på våra kongresser och finns nedskrivna i våra stadgar och vår verksamhetsplan. Seko ska vara ett öppet och inkluderande förbund, där vi respekterar varandra. Det är av största vikt att vi håller våra grundvärderingar vid liv och detta är ett ansvar vi alla anställda och förtroendevalda delar. Det gäller att lyfta och ibland också förklara vad vi egentligen menar med allas lika rätt och värde och vilka konsekvenser detta kan innebära för de frågor vi driver fackligt. Målet är att genom att ständigt hålla våra värderingar vid liv, säkerställa att vi även agerar utifrån desamma.

Att vara anställd och/eller förtroendevald i en idéburen organisation innebär inte att vi lämnar våra värderingar när vi går hem för dagen. Allt vi gör, säger och skriver måste genomsyras av våra grundvärderingar. Det är viktigt att den som har ett förtroendeuppdrag eller är anställd och företräder Seko är noga med att inte blanda ihop sina roller eller utnyttja sin position för att främja egna intressen. Tänk efter före är en bra grundregel och det är bra att reflektera över hur din attityd och ditt agerande kan uppfattas är i arbete eller är ledig.

Självklart ska vi aktivt i förhandlingsverksamheten och i arbetsmiljöarbetet säkerställa att alla behandlas lika. Men det gäller också hur vi är mot varandra. Att vi lever som vi lär. Hör vi nedsättande kommentarer om någons etniska bakgrund, kön, könsidentitet och -uttryck, sexuell läggning, funktionsnedsättning, ålder eller religion, måste vi visa att det inte är acceptabelt i Seko. Får vi vetskap om att någon blivit utsatt för fysiska eller psykiska övergrepp på arbetsplatsen, en facklig sammankomst eller vid kontakter internt eller externt, måste vi ta signalen på fullaste allvar, utreda och vid behov agera. Vi delar också det stora ansvaret att arbeta förebyggande. Vi som leder våra möten, konferenser och utbildningar har här ett särskilt ansvar och vi hjälps åt att informera om våra gemensamt beslutade regler och policys. Eftersom vi vet att många oönskade situationer uppstår när det är alkohol inblandat, gäller detta särskilt vår alkoholpolicy."

Innan nya förtroendevalda i Seko går grundutbildningen "Vald på jobbet", anser vi att de ska gå en värdegrundsutbildning. Kommunal har en värdegrundsutbildning och vi vill att Seko antar en liknande i sin utbildningsstege. Man kan inte plocka valda delar i värdegrunden, utan måste stå bakom allt för att kunna bli förtroendevald. På så sätt får förbundet endast in representanter för Seko som står för människors lika värde.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko utformar sin egen värdegrundsutbildning, som ett nytt första steg, för nya förtroendevalda i Seko innan den förtroendevalda går "Vald på jobbet".

Motion C 16

"Esse" Esbjörn Johansson

Värdegrundsutbildning för nya förtroendevalda i Seko

I Sekos etiska policy i avsnittet om värdegrund står det:

”Sekos etiska policy bygger på våra fackliga grundvärderingar om alla människors lika värde och rätt. De fastställs på våra kongresser och finns nedskrivna i våra stadgar och vår verksamhetsplan. Seko ska vara ett öppet och inkluderande förbund, där vi respekterar varandra. Det är av största vikt att vi håller våra grundvärderingar vid liv och detta är ett ansvar vi alla anställda och förtroendevalda delar. Det gäller att lyfta och ibland också förklara vad vi egentligen menar med allas lika rätt och värde och vilka konsekvenser detta kan innebära för de frågor vi driver fackligt. Målet är att genom att ständigt hålla våra värderingar vid liv, säkerställa att vi även agerar utifrån desamma.

Att vara anställd och/eller förtroendevald i en idéburen organisation innebär inte att vi lämnar våra värderingar när vi går hem för dagen. Allt vi gör, säger och skriver måste genomsyras av våra grundvärderingar. Det är viktigt att den som har ett förtroendeuppdrag eller är anställd och företräder Seko är noga med att inte blanda ihop sina roller eller utnyttja sin position för att främja egna intressen. Tänk efter före är en bra grundregel och det är bra att reflektera över hur din attityd och ditt agerande kan uppfattas samt konsekvenserna av detta. Som företrädare för Seko är du alltid synlig oavsett om du är i arbete eller är ledig.

Självklart ska vi aktivt i förhandlingsverksamheten och i arbetsmiljöarbetet säkerställa att alla behandlas lika. Men det gäller också hur vi är mot varandra. Att vi lever som vi lär. Hör vi nedsättande kommentarer om någons etniska bakgrund, kön, könsidentitet och -uttryck, sexuell läggning, funktionsnedsättning, ålder eller religion, måste vi visa att det inte är acceptabelt i Seko. Får vi vetskap om att någon blivit utsatt för fysiska eller psykiska övergrepp på arbetsplatsen, en facklig sammankomst eller vid kontakter internt eller externt, måste vi ta signalen på fullaste allvar, utreda och vid behov agera. Vi delar också det stora ansvaret att arbeta förebyggande. Vi som leder våra möten, konferenser och utbildningar har här ett särskilt ansvar och vi hjälps åt att informera om våra gemensamt beslutade regler och policys. Eftersom vi vet att många oönskade situationer uppstår när det är alkohol inblandat, gäller detta särskilt vår alkoholpolicy.”

Innan nya förtroendevalda i Seko går grundutbildningen ”Vald på jobbet”, anser vi att de ska gå en värdegrundsutbildning. Kommunal har en värdegrundsutbildning och vi vill att Seko antar en liknande i sin utbildningsstege. Man kan inte plocka valda delar i värdegrunden, utan måste stå bakom allt för att kunna bli förtroendevald. På så sätt får förbundet endast in representanter för Seko som står för människors lika värde.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko utformar sin egen värdegrundsutbildning, som ett nytt första steg, för nya förtroendevalda i Seko innan den förtroendevalda går ”Vald på jobbet”.

Förbundsstyrelsens utlåtande 40 motion över C 14-16

Förbundsstyrelsen delar motionärernas övertygelse om att det är av yttersta vikt att vår värdegrund såväl blir känd bland våra förtroendevalda och medlemmar, som att de förra också verkar utifrån den. Motionärerna yrkar på att en inledande värdegrundsutbildning ska föregå grundutbildningen Vald på jobbet. Här skiljer sig förbundsstyrelsens och motionärernas syn åt, såtillvida att förbundsstyrelsen menar att värdegrunden är en del i vårt sätt att bedriva facklig verksamhet på. Ur ett utbildningsperspektiv ska alltså denna värdegrund återspeglas i innehållet i såväl introduktionsutbildningar såväl som på Vald på jobbet och - inte minst - Vald på jobbet 2, där förbundets deltagare bereds tid till att informeras om vår etiska policy. Precis som motionärerna skriver så måste denna värdegrund presenteras, repeteras och underhållas genom att genomsyra också resten av förbundets verksamhet. Idag finns också möjligheterna att på andra sätt än genom ett fysiskt utbildningssteg, som i det här fallet skulle innebära en stor ekonomisk kostnad för förbundet i form av resor och förlorad arbetsförtjänst, förmedla kunskaperna med andra metoder.

Vi menar därför att förbundet redan på olika sätt arbetar med att utbilda och fostra våra förtroendevalda i vår värdegrund genom både utbildning och sättet vi arbetar på.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 14–16 besvarade.

Debatt

Camilla Widman, Seko Väst: Jag vill yrka bifall till motion C 14 som handlar om att vi ska införa en värdegrundstutbildning för nya förtroendevalda i Seko. Att våra förtroendevalda delar Sekos värdegrund är jätteviktigt. I utlåtandet över denna motion kan vi läsa att förbundsstyrelsen delar denna uppfattning. Ekonomin är en viktig aspekt som man alltid ska beakta. Men vi menar att en värdegrundstutbildning kan se ut på så många olika sätt att det därför inte behöver kosta så mycket mer. Man skulle till exempel kunna få in motionens intentioner i utbildningen. Alla kan göra något, och lägga in den som en första utbildning eller skapa en interaktiv utbildning som man skulle kunna göra på nätet med inloggning på en eller två timmar. Vi vill dock inte skriva hur en utbildning ska se ut utan vad som behöver göras. Jag yrkar därför bifall till motion C 14 och önskar att vi också får en majoritet här i dag för att få någon typ av värdegrundstutbildning. Så rösta rätt även i dag.

Kenny Reinhold, förbundsstyrelsens föredragande: Tack för i går förresten, det var mycket trevligt. Förbundsstyrelsen delar motionärernas övertygelse om att det är av yttersta vikt att vår värdegrund blir känd bland våra förtroendevalda och medlemmar. Förbundsstyrelsen menar att värdegrunden är en del i vårt sätt att bedriva facklig verksamhet hela tiden, inte bara vid utbildningar. Precis som motionärerna skriver måste denna värdegrund presenteras, repeteras och underhållas genom att genomsyra allt i förbundets verksamhet. Jag yrkar därför bifall på förbundsstyrelsens förslag att anse motionerna C 14, C 15 och C 16 besvarade. Jag yrkar avslag på bifallsyrkandet på motion 14. Och vi har en sådan här [visar upp skriften Etisk policy] som man kan ha vid vartenda möte och som är jättebra att följa.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 14–16 besvarade.
- Camilla Widmans bifallsyrkande till motion C 14.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 14 besvarad.

Omröstning

För	146
Emot	54
Ej avlagda röster	7

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 15–16 besvarade.

Utlåtande 41 över motion C 17–18

Motion C 17

Seko region Skåne

Jämställd utbildning

”Stärk dig själv - Ta del av de fackliga studierna!” står det i LO:s centrala studiekatalog.

Utbildning är en viktig del av facket och alla ska ha möjlighet till personlig utveckling och utbildning. Om detta ska vara möjligt behöver Seko jobba aktivt för att alla centrala utbildningar ska finnas på lokal nivå, i regionen där förtroendevalda/ medlemmar bor.

För Seko ska det vara en självklarhet att förtroendevald/ medlem inte ska få sämre utbildnings och utvecklings-
möjligheter om dessa inte erbjuds lokalt eller regionalt.

Alla ensamstående har till exempel inte möjlighet att åka iväg till Stockholm eller någon annan ort och det är i
största grad en jämställdhetsfråga.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska erbjuda alla utbildningar som finns i centrala studiekatalogen även lokalt

att Seko ska möjliggöra det för alla att delta i fackliga utbildningar

Motion C 18

Seko CityMailklubben

Jämställd utbildning

”Stärk dig själv- Ta del av de fackliga studierna!” står det i LO:s centrala studiekatalog.

Utbildning är en viktig del av facket och alla ska ha möjlighet till personlig utvecklig och utbildningar. Om detta
ska vara möjligt behöver Seko jobba aktivt för att alla centrala utbildningar ska finnas på lokal nivå, i regionen där
förtroendevalda/ medlemmar bor. För Seko ska det vara en självklarhet att förtroendevalda/medlemmar inte ska
få sämre utbildnings- och utvecklingsmöjligheter om man dessa inte erbjuds lokalt eller regionalt. Till exempel
inte alla ensamstående har möjlighet till att åka iväg till Stockholm eller någon annan ort och det är i största grad
en jämställdhetsfråga.

För att det ska vara ekonomiskt försvarbart så kan dessa rimligtvis genomföras tvärfackligt.

Vi föreslår kongressen besluta

att för att göra det så lätt som möjligt att delta i facklig utbildning ska Seko erbjuda utbildningar lokalt och
regionalt, som finns i den centrala studiekatalogen.

Förbundsstyrelsens utlåtande 41 över motion C 17-18

Den centrala studiekatalogen utformas i första hand tillsammans med de andra förbunden i LO:s centrala utbildningskommitté (LCU). Detta arbete förgås av ett inventeringsarbete där förbundens lokala och regionala organisationer tillfrågas om behovet av såväl internat som externat, varefter utbudet anpassas därefter. Den centrala studiekatalogen är resultatet av en samlad, tvärfacklig återspeglning av detta arbete. Sådillvida sker det arbete som motionärerna efterfrågar redan nu, vilket emellertid kräver lokalorganisationernas aktiva deltagande i inventeringsarbetet för att påverka det kursutbud som ges i externat- och internatform. Att från förbundets och LO:s del ensidigt lägga ut utbildningar och bortse från de inventeringar som görs för att kartlägga efterfrågan, vore inte ekonomiskt försvarbart. Pandemiutbrottet har också påskyndat det nödvändiga arbetet med att i högre grad kunna genomföra utbildningar på distans för den som idag, av olika anledningar, inte kan resa eller vara hemifrån under externat- och internatutbildningar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion C 17 och C 18 besvarade.

Debatt

Vilma Carlsen, Seko Skåne: Jämställd utbildning. Jag vill yrka bifall att Seko ska erbjuda alla utbildningar som finns i centrala studiekatalogen även lokalt. Att Seko ska möjliggöra det för alla att delta i fackliga utbildningar oavsett om man är ensamstående förälder eller inte har möjlighet att gå utbildning i annan regi. ”Stärk dig själv, ta

del av de fackliga studierna”, står det i LO:s centrala studiekatalog. Utbildning är en viktig del av facket och alla ska ha möjlighet till personlig utveckling och utbildning. Om detta ska vara möjligt behöver Seko jobba aktivt för att alla centrala utbildningar ska finnas på lokalnivå i regionen där förtroendevalda och medlemmar bor. För Seko ska det vara en självklarhet att förtroendevald och medlem inte ska få sämre utbildning och utvecklingsmöjligheter för att dessa inte erbjuds lokalt. Alla ensamstående föräldrar till exempel har inte möjlighet att åka till Stockholm eller någon annan ort. Till största grad är det en jämställdhetsfråga. Förbundets svar är att centrala studiekatalogen utformas i första hand tillsammans med de andra förbunden i LO:s centrala utbildningskommitté. Bra jobbat. Men det är fortfarande så att behovet på varje region kan se väldigt olika ut och därför är det svårt att påverka kursutbud som erbjuds centralt. Men det innebär också att Seko har begränsade platser på varje utbildning. Seko ska nu yrka bifall till motion C 17 i sin helhet.

Karin Åkersten, förbundsstyrelsens föredragande: Att vi skulle ha ett sådant deltagarunderlag på våra utbildningar så att vi skulle kunna hålla alla de här både centralt och lokalt, det vore verkligen ett drömläge. Vi har i dag inte de resurserna och inte alltid det underlag vi skulle behöva för att klara av det. Det är också en anledning att hålla utbildningarna gemensamt och tvärfackligt så att vi kan fylla upp dem. Då kan konsekvensen bli att vi får ett begränsat antal platser. Det gäller också att vi nyttjar dem där vi kan. I utlåtandet beskrivs också vilka inventeringar som man gör lokalt och regionalt. Där är det jätteviktigt att vi deltar i inventeringarna för att kunna avgöra vilka utbildningar som ska hållas, om de ska göras på externat eller internat. Vi delar ambitionen att så långt som möjligt ska alla utbildningar vara tillgängliga för alla. I det digitala, som vi väl tjtat lite om nu, har vi gjort stora framsteg på kort tid. Det innebär också att det digitala utbudet för utbildningar ökar. Det blir en ökad möjlighet för människor att delta som inte kan resa från sin ort. Att man kan gå en utbildning utan att behöva åka någonstans. Med det sagt hänvisar jag till underlaget i utlåtandet och yrkar bifall till förbundsstyrelsens besvarande på motionerna C 17 och C 18.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 17–18 besvarade.
- Vilma Carlsens bifallsyrkande till motion C 17.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 17 besvarad.

Omröstning

För	163
Emot	38
Ej avlagda röster	6

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 18 besvarad.

Utlåtande 42 över motion C 19–20

Motion C 19

Seko Posten Förhandlingsorganisation

Prioriteringar i studieverksamheten

Det är glädjande att rapporten från Seko Framtid många gånger pekar på vikten av vårt studiearbete, för såväl medlemmar som förtroendevalda. Det är naturligtvis grundläggande att våra förtroendevalda känner sig tillräckligt trygga i sin roll för att kunna företräda våra medlemmar på ett bra sätt. Vi tycker att man med anledning av

detta borde fundera kring framtida prioriteringar för denna verksamhet. Detta med anledning av det som rapporten också slår fast, att det ibland uppstår problem med ledigheter för förtroendevaldas studier. Detta antingen genom nekade ledigheter eller att kostnaden landar på förbundet. Oavsett vad orsaken än kan vara måste vi utgå från att antalet timmar eller dagar som vi disponerar över, för att utbilda våra förtroendevalda, är begränsat. Det vore bra om så inte var fallet men vi bör vara förberedda på en sådan situation och agera därefter.

Således måste vi ställa oss frågan om vad som är viktigast att börja med när det gäller förtroendevaldas studier. Vad måste säkerställas för att nyvalda ska kunna fungera som företrädare på sina respektive arbetsplatser? Vårt svar är att detta rimligen måste vara kunskap om den egna primära organisationen, det egna kollektivavtalet och arbetsplatsens förhandlingsstruktur.

Vi tycker naturligtvis inte att detta är tillräckliga ambitioner. Vi håller med rapporten om vikten av det livslånga lärandet. Men vi måste börja med det viktigaste för att därefter kunna gå vidare. Hur fungerar min organisation? Vilka villkor gäller på min arbetsplats? Hur förhandlas frågor med min motpart?

Vi inser att förutsättningarna för att sköta detta lokalt varierar enormt inom vårt förbund. Således tycker vi oss inte kunna föreslå exakt hur detta ska organiseras. Däremot anser vi att frågan måste utredas. Går det att utforma en tidig studieinsats efter lokala förutsättningar? Efter hur lång tid ska alla förtroendevalda ha genomgått denna? Hur organiseras arbetet och hur säkerställer vi att det fungerar? Då rapporten också talar om en genomgripande organisationsutredning anser vi att denna fråga bör hanteras där, förutsatt att det blir kongressens beslut.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet under kongressperioden ska utreda förutsättningarna för en lokalt anpassad studieinsats för nya förtroendevalda.

Motion C 20

Ann-Charlotte Kling

Prioriteringar i studieverksamheten

Det är glädjande att rapporten från Seko Framtid många gånger pekar på vikten av vårt studiearbete, för såväl medlemmar som förtroendevalda. Det är naturligtvis grundläggande att våra förtroendevalda känner sig tillräckligt trygga i sin roll för att kunna företräda våra medlemmar på ett bra sätt. Vi tycker att man med anledning av detta borde fundera kring framtida prioriteringar för denna verksamhet. Detta med anledning av det som rapporten också slår fast, att det ibland uppstår problem med ledigheter för förtroendevaldas studier. Detta antingen genom nekade ledigheter eller att kostnaden landar på förbundet. Oavsett vad orsaken än kan vara måste vi utgå från att antalet timmar eller dagar som vi disponerar över, för att utbilda våra förtroendevalda, är begränsat. Det vore bra om så inte var fallet men vi bör vara förberedda på en sådan situation och agera därefter.

Således måste vi ställa oss frågan om vad som är viktigast att börja med när det gäller förtroendevaldas studier. Vad måste säkerställas för att nyvalda ska kunna fungera som företrädare på sina respektive arbetsplatser? Vårt svar är att detta rimligen måste vara kunskap om den egna primära organisationen, det egna kollektivavtalet och arbetsplatsens förhandlingsstruktur.

Vi tycker naturligtvis inte att detta är tillräckliga ambitioner. Vi håller med rapporten om vikten av det livslånga lärandet. Men vi måste börja med det viktigaste för att därefter kunna gå vidare. Hur fungerar min organisation? Vilka villkor gäller på min arbetsplats? Hur förhandlas frågor med min motpart?

Vi inser att förutsättningarna för att sköta detta lokalt varierar enormt inom vårt förbund. Således tycker vi oss inte kunna föreslå exakt hur detta ska organiseras. Däremot anser vi att frågan måste utredas. Går det att utforma en tidig studieinsats efter lokala förutsättningar? Efter hur lång tid ska alla förtroendevalda ha genomgått denna?

Hur organiseras arbetet och hur säkerställer vi att det fungerar? Då rapporten också talar om en genomgripande organisationsutredning anser vi att denna fråga bör hanteras där, förutsatt att det blir kongressens beslut.

Jag föreslår kongressen besluta

att förbundet under kongressperioden ska utreda förutsättningarna för en lokalt anpassad studieinsats för nya förtroendevalda.

Förbundsstyrelsens utlåtande 42 över motion C 19-20

Motionärerna lyfter flera viktiga frågor med hänsyn till utbildningen av nya förtroendevalda. Idag erbjuder vi ett påbyggnadssteg till Vald på jobbet som vi kallar för Vad på jobbet 2, där extra tid ägnas åt den förtroendevaldas roll på arbetsplatsen, i relationen till sina kollegor och chefer. Därtill ägnas tid åt att gå igenom förbundets organisation, samt koppla an till den enskilda förtroendevaldas plats i denna. För en centralt finansierad och utformad utbildning är detta ett rimligt antagande. Däremot är det tveksamt om det bör ankomma på förbundet att utreda förutsättningarna för lokalt anpassade studieinsatser för förtroendevalda, utan att dessa förutsättningar redan idag finns hos de lokala strukturerna i förbundet att verkställa, något dessa också torde vara bäst lämpade att utforma.

Förbundet föreslår kongressen besluta

att anse motion C 19 och C 20 besvarade.

Debatt

Mårten Pavlov, Seko Posten: Jag ska tala om motion C 19 som Seko Posten yrkar bifall till. Vi har sett en press nedåt när det gäller den fackliga tiden på våra arbetsplatser. Det måste vi förhålla oss till även på studieområdet. Om vi utgår ifrån att antalet timmar vi kan lägga på utbildning är begränsat, då måste vi också se till att vi fyller de timmar vi har med rätt innehåll. Vi anser att det första du behöver veta som ny förtroendevald är det som gäller den verklighet där du själv verkar. Vad säger mitt kollektivavtal? Hur möter vi arbetsgivaren på min arbetsplats? Hur ser min primära organisation ut och var finns jag i den? Om vi kan uppnå en situation där våra förtroendevalda har kunskap om detta så har vi en bra grund att lägga ytterligare bildning ovanpå. Vi vill inte begränsa något studieutbud. Vi vill bara att vi alltid ska se till att ta det viktigaste först om våra resurser skulle visa sig vara begränsade – precis som vi tror att alla resonerar när det kommer till andra frågor. Gärna en biokväll men mat och hyra kommer liksom först. Förbundsstyrelsen menar i sitt svar att det borde ligga på förbundet att utreda detta. Vi tror tvärtom att en sådan utredning kräver ett övergripande perspektiv. Var finns förutsättningar att genomföra detta utan stöd? Finns det samordningsmöjligheter? Vilka resurser skulle krävas och är det i så fall en rimlig kostnad sett till effekten? Det är frågor som lokala organisationer inte alltid kan besvara. Vi tror att genom att anse motion C 19 besvarad så kommer ingenting att hända på den här punkten. Vi vet inte om det finns en perfekt lösning, men om vi bifaller att utreda och kommer fram till att så inte är fallet, då vet vi alla fall det på goda grunder och kan utforma en strategi som grund. Bifall C 19.

Robert Ignberg, förbundsstyrelsens föredragande: Vi upplever att dessa förutsättningar finns. Redan i dag finns det lokala strukturer i förbundet att verkställa, något som dessa också torde vara bäst lämpade att utforma. Med det yrkar jag på att kongressen följer förbundsstyrelsens förslag till beslut.

Ida Lindouf, Seko Posten: Jag yrkar bifall till motion C 19. Som handledare för Vald på jobbet 2 så instämmer jag i förbundsstyrelsens syn på vad som är rimligt att den utbildningen innehåller. I Vald på jobbet 2 går vi igenom rollen som förtroendevald på ett generellt plan. För små fackförbund med få avtalsområden kan det nog räcka, men Seko är stort och brett. Deltagarna på Vald på jobbet 2 ställer frågor om vem man ska vända sig till när man undrar olika saker, vad står det i mitt avtal, vad har jag rätt att förhandla om och när ska man kontakta en ombudsman? Kunskap om vilka olika nivåer som man förhandlar på, om det finns samverkansavtal eller inte, och var förhandlingsmandaten ligger. Det är frågor som vi inte har möjlighet att ge svar på i Vald på jobbet 2. Det är precis därför vi vill utreda möjligheten att skapa den efterfrågade utbildningen. Att man centralt inte kan ansvara för skapandet

och utförandet av en utbildning som bottnar i lokal förhandling, det är förståeligt. Men att säga nej till att utreda förutsättningarna för att utforma en utbildning som är efterfrågad och kanske helt nödvändig, det känns inte helt rätt. Därför yrkar vi bifall till motion C 19.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: När det gäller svaret här så handlar det just om era arbetsplatser. Ni vet vilka frågor som är mest relevanta för era medlemmar ute på arbetsplatsen. Ni vet när det kan passa att ses, när kan man komma loss, vilka tider som absolut inte funkar. Ni känner bäst vilka man hänvisar till på era arbetsplatser. Vi tror att ni själva sitter på svaren på de frågorna som förtroendevalda har i det läget, och har fria möjligheter att utforma en utbildning som motsvarar det ni tror att ni behöver just hos er. Det är därför vi tänker att ni själva gör det klokast. Bifall till förbundsstyrelsens yrkande.

Annette Kusma, Seko SJ: Återigen en fråga där jag tänker att förbundet bör ta ett större ansvar så att inte medlemmens väl och ve är helt beroende av enskilda lokala initiativtagande förmågor. För de finns inte överallt. Jag yrkar bifall på motionen. Det behöver definitivt utredas hur vi kan stötta lokala klubbar och förtroendevalda, nya förtroendevalda, så att de får rätt till en snabb utbildning och information. Så bifall till att utreda.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag hade ganska goda förutsättningar när jag blev aktiv i Seko, därför att jag är duktig på att läsa kollektivavtal, lokala avtal och andra saker. Jag kan säga att det har hjälpt mig ofantligt mycket, därför att vid inget tillfälle har jag i Seko faktiskt fått en genomgång av det kollektivavtal som gäller på min arbetsplats. Då kan man undra, är det en jätteliten arbetsplats? Ja, i sammanhanget, absolut. Myndigheten jag jobbar på har 700 anställda ungefär men kollektivavtalet i fråga gäller för alla statliga myndigheter och verk. Med det vill jag säga att jag yrkar bifall på C 19 därför att det oftast är ganska ineffektivt att lösa central problematik med lokala lösningar. Det är självklart att man ska titta på den här frågan och det känns lite vajsing att man inte öppnar för det åtminstone. Det handlar ju om att gå igenom folks kollektivavtal helt enkelt.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Seko Skåne vill ställa sig bakom motionen C 19, så vi yrkar bifall för motion C 19.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion C 19–20 besvarade.
- Mårten Pavlovs m.fl. bifallsyrkande till motion C 19–20.

Kongressen beslöt

att *bifalla* motionerna C 19–20.

Omröstning

För	55
Emot	147
Ej avlagda röster	5

Block D Lönepolitik och förhandling

Avtalsfrågor 1

Utlåtande 43 över motion D 10

Motion D 10

Seko region Skåne

Heltid ska vara en norm

Heltid ska vara en norm på hela arbetsmarknaden!

Trygga jobb på heltid skapar trygga och starka människor och ett stabilare samhälle.

För Seko borde det vara en självklarhet att alla medlemmar ska ha samma trygga anställningsvillkor. Men det är också en fråga om kvalitet i verksamheten. Våra beslut blir mer träffsäkra, våra analyser bättre och våra verksamheter mer effektiva när det vilar på trygga anställningar. Heltid som norm är en satsning på en jämställd arbetsplats där alla ska kunna leva på sin lön.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko jobbar aktivt för att heltid ska vara norm i alla våra branscher och där igenom garantera tryggheten för våra medlemmar.

Förbundsstyrelsens utlåtande 43 över motion D 10

Senast år 2028 ska heltid vara norm för arbetare enligt de långsiktiga målen som LO tog vid kongressen 2016. Motivet inför kongressens beslut var att inom LO-området finns en tydlig heltidsnorm på de mansdominerade avtalsområdena, en norm som saknas på de kvinnodominerade avtalsområdena. Deltidsarbete är betydligt vanligare bland kvinnor än bland män på hela arbetsmarknaden. I jämförelsen mellan tjänstemannayrken och arbetaryrken är skillnaden mellan kvinnor och män störst inom arbetarkollektivet. Vanligast är det bland kvinnliga arbetare där 54 procent av alla kvinnor som är medlemmar i ett LO-förbund arbetar deltid och 15 procent av männen. De exakta siffrorna idag är troligtvis förändrade, men rådande pandemi har försämrat situationen inom många områden. Målet måste vara att heltid ska vara huvudregel för alla arbetstagare.

Ett delmål för att snabbast möjligt närma sig målet kan vara att man låter den faktiskt arbetade tiden bli det som anger anställningsgraden, på så sätt kan användandet av mertid som en flexibilitetsregulator minskas.

Under valrörelsen år 2014 var frågan om heltid som norm inom den offentliga sektorn i fokus. Socialdemokraterna gick till val på ett löfte att det skulle införas rätt till heltid i hela den offentligt finansierade välfärden, något som föranlett att partsförhandlingar pågår i frågan med syfte att uppnå målet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 10 besvarad.

Utlåtande 44 över motion D 11

Motion D 11

Enskild motion

Olof Hansson

Seko ska kunna se till att anställningskontrakt gäller! Att arbetsgivare ska följa det som står i kontraktet annars får de konsekvenser

Inom Telekomavtalet finns företag med en lönomodell med grundlön plus provision. Efter avtalsrörelsen 2017 så infördes nya miniminivåer för grundlöner baserat på erfarenhet på telekomområdet - en tvåårs-nivå och en femårs-nivå. Detta gjorde att företaget ansåg att de inte hade råd att ha så höga löner med både de nya höjda grundlönerna plus provisionen. Så de tog bort provisionen.

FÖR ENBART SEKO-MEDLEMMAR!

Provisionen var skriven som ett tillägg i anställningskontraktet.

Seko försöker prata med sina jurister. Juristerna kan tydligen inte göra något. De kan inte bevisa att företaget gjorde så med uppsåt mot Sekomedlemmar, trots att både Unionen men även icke fackanslutna har provisionen kvar.

Nu har de gått flera år på denna historia och Sekomedlemmarna har inte fått provision på flera år. Sekomedlemmar har totalt gått miste om sexsiffriga belopp i tillägg på lönen som de har rätt till enligt anställningskontraktet

VARFÖR HAR VI ENS ANSTÄLLNINGSKONTRAKT OM INTE ARBETSGIVARE BEHÖVER FÖLJA DEM?

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko ska se till att det som står i alla anställningskontrakt ska gälla för alla, hela tiden. Händer det att arbetsgivare inte följer så måste det kunna få konsekvenser. Företag ska inte godtyckligt kunna ta bort saker från anställningskontraktet.

att företag ska inte kunna bara godtyckligt kunna ta bort till exempel provision eller andra tillägg för Sekomedlemmar. Detta måste försvaras! Hur är det ens möjligt att detta händer 2017–2020? Då har ju föreningsrätten ingen verkan här när man uppenbarligen kan straffa bara Sekomedlemmar på detta sätt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 44 över motion D 11

Motionären tar upp en viktig frågeställning rörande provisionslönesystem och möjligheten för arbetsgivare att införa/avveckla denna typ av rörliga lönedelar. Här kan konstateras att det i det centrala telekomavtalet saknas regler för så kallad provisionslön. En arbetsgivare har trots detta möjligheten att genom individuella överenskommelser erbjuda så kallad provisionslön. Då det saknas regler i centralt och lokalt kollektivavtal kring provisionslön har arbetsgivaren stor frihet att utforma erbjudanden om provisionslön till de individer/grupper man önskar.

När en arbetsgivare erbjuder provisionslön i arbetstagarnas individuella anställningskontrakt betyder detta dock inte att man för all framtid är garanterad att behålla den. Beroende på hur respektive individs anställningskontrakt är utformat kan arbetsgivaren ha rätt att helt avveckla provisionslönen eller föreslå nya villkor för att uppbära provisionslön. Sammantaget visar detta på vikten av att reglera viktiga frågor i kollektivavtal och inte genom individuella överenskommelser. Frågan om reglering av provisionslön i kollektivavtal är viktig och bör därför diskuteras av avtalskonferensen inför kommande avtalsförhandlingar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion D 11 besvarad.

Utlåtande 45 över motion D 12

Motion D 12

Enskild motion

Olof Hansson

Tvingande friskvårdsbidrag och friskvårdstid till personer med stillasittande arbete

Vi har forskning som har visat att stillasittande arbete är livsfarligt.

- 1) Det förstör ryggar (näst vanligaste långtidssjukskrivningsorsaken)
- 2) Man riskerar många sjukdomar på sikt.
(Folkhälsomyndighetens rapport - Stillasittande och ohälsa
<https://www.folkhalsomyndigheten.se/contentassets/37db054ecc664f51aa55f9b7afe3f924/r2012-07-stillasittande-och-ohalsa.pdf>)

Allt fler personer har stillasittande arbete och mer kommer det bli.

Gör vi ingenting nu kommer vi ha massor av sjukpensionärer framöver. Det är dags att det som produceras återinvesteras så vi har en god hälsa i befolkningen!

Vad vi erfar så är friskvårdsbidraget avdragsgillt för företag.

Transport (Lastbilschaufförer, tunnelbanechaufförer, busschaufförer, taxichaufförer, fälttekniker, budchaufförer etc), kontorspersonal, folk som sitter i maskiner hela dagarna osv.

SEKO bör driva en nationell linje där vi ska ha ett minimum på friskvård till alla som sliter ut sina kroppar i stillasittande arbeten.

Jag föreslår kongressen besluta

att alla berörda personer där empirin säger att arbetsställningen är skadlig ska ha en nationell friskvårdsplan om minst 3500 kr / månad d.v.s alla omfattas av samma minimumpeng.

att tvinga företagen att lägga in friskvård på arbetstid minst 1 timme per vecka för att bryta de onda arbetsställningarna och träna.

Förbundsstyrelsens utlåtande 45 över motion D 12

Motionären tar upp en viktig fråga gällande arbetstagarnas hälsa kopplad till stillasittande arbete. Inom Seko finns det en variation av arbetsplatser och arbetsuppgifter, samt en variation av arbetstagare och arbetsgivare. En del av dessa arbetsplatser omfattas av friskvårdsbidrag och/eller friskvård på schemalagd arbetstid. Andra har tillgång till träningslokal på arbetsplatsen eller möjlighet till subventionerade träningskostnader. Andra arbetsplatser har lokala lösningar som passar arbetstagarna på de sätt de önskar.

Att som motionären föreslår, tvinga arbetsgivare att lägga in en timmes friskvård på arbetstid och att Seko ska arbeta för att det införs en nationell friskvårdsplan som skulle belasta arbetsgivaren med en kostnad av 3500kr i månaden ser vi inte som en framkomlig väg att gå.

Mot bakgrund av den variation som finns inom Sekos avtalsområden bör frågan behandlas av respektive avtalsdelegation inom ramen för avtalsrörelse

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 12 besvarad.

Utlåtande 46 över motion D 13

Motion D 13

Enskild motion

Krister Andersson

Rörelseavtalet

Sedan nya Rörelseavtalet infördes hos Försvarmakten har stort missnöje uppstått hos personalen vilka arbetar som resande tekniker inom FMTIS.

Vi förlorade förrättningstillägget på 230 kronor/dygn vid våra tjänsteresor med övernattnig. En betydande försämring och en förutsättning för att kunna vara borta från hem och familj.

Nuvarande traktamente täcker inte de merkostnader som uppstår vid tjänsteresor.

Dessutom ingår ingen ersättning för att förvara hemliga handlingar nycklar e.t.c under icke tjänstetid.

Jag föreslår kongressen besluta

att återinföra förrättningstillägget i Rörelseavtalet.

att få ersättning för vakt av hemlig handling under tjänsteresa.

Förbundsstyrelsens utlåtande 46 över motion D 13

Frågorna som motionären lyfter är frågor som regleras i myndighetens lokala kollektivavtal. Frågorna skulle möjligtvis kunna lyftas i samband med avtalskonferens och i förhandlingar på statliga området. Dock är frågorna av sådan art att dom normalt regleras i så kallade myndighetsavtal.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 13 besvarad.

Utlåtande 47 över motion D 14

Motion D 14

Nathalie Juhlin

Låt lönepotten vara!

Jag vill att arbetsgivaren ska stå för upphöjningen av lönen för dem som ligger under minst lön enligt kollektivavtalet vid lönerevisionen. Detta tas idag ifrån lönepotten vilket gör att det missgynnar arbetsplatser med stor rulljängs av nyanställda. Många medlemmar är missnöjda med löneökningen, speciellt i jämförelse med inflationen och på detta sätt kan medlemmarna få mer i löneökning, även de nyanställda.

I kollektivavtalet står minsta lönen för varje år MEN det står inte vem som ska stå för kostnaden. Detta vill jag ska förändras.

Detta kan komma att leda till att arbetsgivaren försöker ta mer hand om sina anställda så att de stannar kvar pga att nyanställda kommer kosta dem mer.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att arbetsgivaren ska stå för denna höjning och att det skrivs in i kollektivavtalet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 47 över motion D 14

Förbundsstyrelsen delar samma problembild som framställs i motionärens yrkande. Det finns ett antal hinder men även möjligheter på respektive avtalsområde. Avtalsrörelsen går till på lite olika sätt på olika områden men vissa saker är lika. Om vi börjar med en kort beskrivning av LO-samordningen och det som sedermera blir det så kallade "märket".

LO:s samtliga förbund försöker inför varje avtalsrörelse hitta ett antal gemensamma yrkanden, i det paketet ligger även nivån på kommande löneökningar, oftast uttryckt i procent och på senare tid även i krontal i det så kallade "knät". Det som vidare sedan mitten av 1990-talet varit ordningen är att den så kallade konkurrensutsatta industrin går ut först och tecknar det första avtalet och som sedan även blir det så kallade märket. Denna nivå i procent tar sedan våra motparter och gjuter in i sten.

Likaså gör den statliga myndigheten medlingsinstitutet som har tolkat sitt uppdrag på ett sådant sätt att dom aldrig ska medverka till att industrins märke överskrids. Detta gör att det på de kommande avtalsområdena i avtalsrörelsen är näst intill omöjligt att "få" något mer än vad märket stipulerar. Med en så stark befästning av märket är risken att andra värden i kollektivavtalet får omvärderas om löneökningarna ska rymmas inom märket.

Inför varje avtalsrörelse så anordnas på många områden både avtalskonferens samt en möjlighet för enskilda medlemmar att inkomma med motioner, dvs. yrkanden. Dessa behandlas sedan på respektive avtalskonferens där deltagarna diskuterar och prioriterar vilka yrkanden som slutgiltigt ska fastställas och sedan överlämnas till motparten. Vid eller i samband med avtalskonferensen så utses även en avtalsdelegation som har till uppgift att vägleda, rådgiva samt prioritera vad förhandlingarna sedan ska göra för vägval under förhandlingarnas gång.

Skulle avtalskonferensen samt avtalsdelegationen anse att en sådan situation som beskrivs av motionären vara prioriterad så finns möjlighet i förhandlingarna att omdisponera värden inom det berörda avtalsområdet. Dock i nuvarande situation med en så stark befästning av märket riskeras att andra värden i kollektivavtalet behöver "säljas" om nivån på löneutrymmet blir högre än det så kallade märket.

Med tanke på ovan beskrivning så kan det vara klokt att på varje avtalsområde välja vilken väg man vill gå och i så fall hittar strategier på hur man sedan bäst kan agera.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 14 besvarad.

Utlåtande 48 över motion D 15

Motion D 15

"Esse" Esbjörn Johansson

Säkerställ att vi i alla 23 avtal reglera att arbetsgivaren skall stå för kostnaden för arbetskläder

I dagsläget är det många av våra medlemmar som inte har betalda arbetskläder av arbetsgivaren, utan de får arbeta i sina privata kläder.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko säkerställer att arbetsgivaren står för kostnaden för arbetskläder och skor på alla våra 23 avtalsområden.

Förbundsstyrelsens utlåtande 48 över motion D 15

Motionären påpekar att flera av våra medlemmar har arbetskläder som inte betalas av arbetsgivaren utan man jobbar i sina privata kläder. På flertalet av våra avtalsområden utförs arbeten där arbetskläder är en förutsättning för att kunna utföra arbetet säkert och skyddat. På andra områden är det inte nödvändigt ur ett skyddsperspektiv men arbetsgivaren tillhandahåller arbetskläder då de önskar enhetlig klädsel på de anställda.

Men även arbeten som inte behöver skyddskläder eller uniform kan slita på privata kläder. Hos en del av våra medlemmar är det inte av intresse att arbetsgivaren tillhandahåller arbetskläder eller uniform då det inte skulle kännas bekvämt eller vara till någon nytta ur ett arbetsmiljö- eller skyddsperspektiv.

Inom Seko finns det en variation av arbetsplatser och arbetsuppgifter, samt en variation av arbetstagare och arbetsgivare. Det gör att behovet av arbetskläder och skor måste vara anpassat utifrån arbetsplatsen och arbetsuppgifter.

Motionären föreslår att Seko ska säkerställa att arbetsgivaren står för kostnaden för arbetskläder och skor på alla våra 23 avtalsområden. I grunden är det en avtalsfråga och bör hanteras av förhandlingsdelegationerna utifrån vilken bransch som behöver skor och kläder ur ett skyddsperspektiv.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 15 besvarad.

Utlåtande 49 över motion D 16

Motion D 16

Seko CityMailklubben

Verka för att avtalen blir mer jämlika

De branschavtal som idag finns ser olika ut, av förklarliga skäl då arbetet utförs på olika sätt och har olika förutsättningar. Man kan dock konstatera att det finns skillnader i avtalsvärden som gör att Sekomedlemmar inom samma bransch och mellan olika branscher arbetar under villkor som inte är jämlika.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ser över ojämlikheter mellan branschavtalen (centrala avtalen) och verkar för och upprättar en handlingsplan för jämlika villkor inom Sekos branscher.

att Seko ser över ojämlikheter mellan lokala avtal inom bransch och verkar för och upprättar en handlingsplan på hur avtalen kan bli mer jämlika över tid inom avtalsområde.

Förbundsstyrelsens utlåtande 49 över motion D 16

Motionärens syn, att Sekos olika centrala kollektivavtal innehåller olika nivåer och värden, delas av förbundsstyrelsen. Avtalen har utvecklats över lång tid där arbetets art, innehåll, krav på olika utbildning och kompetenser vägts in av de avtalande parterna. Även ekonomiska förutsättningar, aktuella arbetslöshetssiffror och konkurrenssituationer i olika branscher är bara några parametrar som avgör och påverkar avtalsresultaten.

Motionären pekar på att inom Sekos avtalsområden är det stora skillnader.

Att utjämna skillnaderna mellan avtalen genom att se över hur våra kollektivavtal kan utvecklas i positiv riktning är ett grundläggande fackligt arbete som Seko hela tiden ska bedriva. Genom transparens om hur avtalen är konstruerade, med kunskap, kreativitet och engagemang från medlemmar som yrkar på förbättringar samt samordnade krav når vi det långsiktiga mål som motionären efterlyser.

Motionären pekar på behovet av en handlingsplan för att jämna ut skillnader mellan olika kollektivavtal. Förbundet har tidigare tagit beslut om målet att stärka de centrala kollektivavtalen vilket är en annan beskrivning av vad motionären vill ha, samtidigt som vi slåss för de mer uttalade avtalsskillnaderna. Låglönesatsningar, utjämna löneskillnader mellan kvinnor och män, arbeta för att minska lönegapet mellan arbetare och tjänstemän och arbetsmiljö är ett arbete som pågår inom samtliga avtalsområden.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion D 16 besvarad.

Block D Lönepolitik och förhandling

Avtalsfrågor 2

Utlåtande 50 över motion D 17

Motion D 17

Enskild motion

Povel Johansson

Trygghet på jobbet

TVå dagar innan årsskiftet väljer Arriva att försöka göra sig av med Sekos huvudskyddsombud på Pågatågen.

”En ren krigsförklaring mot alla skyddsombud och fackligt aktiva. Att skrämna människor som driver viktiga arbetsmiljöfrågor till tystnad är att gå över alla rimliga gränser som arbetsgivare:” kallar Valle Karlsson det i ett uttalande på Sekos hemsida och vi är nog alla eniga med den beskrivningen.

Det är inte första gången som detta händer och tyvärr lär det inte heller vara den sista. I Lagen om anställningsskydd (LAS) ges i §39 utrymme för företag att köpa sig fria från felaktiga uppsägningar. Så länge den möjligheten finns är det naivt att tro att den inte kommer användas för att tysta stridbara förtroendevalda och sabotera lokalt fackligt arbete. I resten av samhället skulle det vara oacceptabelt med en lagstiftning där den dömde själv får välja om den vill följa domslutet. Om Seko och LO menar allvar med trygghet på jobbet och att stärka det lokala fackliga arbetet så måste §39 bort.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko ska arbeta för att avskaffa §39 i Lagen om anställningsskydd (LAS).

Förbundsstyrelsens utlåtande 50 över motion D 17

När Anställningsskyddslagen (Las) infördes på 1970-talet upphävdes principen om arbetsgivarens fria uppsägningsrätt. Krav infördes på att en uppsägning från arbetsgivarens sida ska vara sakligt grundad. Uppkommer en tvist om uppsägningens giltighet, ska frågan kunna underkastas domstolsprövning. För arbetsgivare som vägrar att rätta sig efter en dom varigenom en domstol har ogiltigförklarat en uppsägning eller ett avskedande infördes en skadeståndsskyldighet. Tanken med skadeståndet är att det ska innebära ett starkt ekonomiskt tryck i syfte att förmå arbetsgivaren att respektera domen. Det ansågs dock inte möjligt att införa regler som genom exekutiva åtgärder skulle tvinga arbetsgivaren att ta tillbaka arbetstagaren i arbetet.

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro för att vi i framtiden kan få fler fall där arbetsgivare på olika sätt försöker tysta våra förtroendevalda. Detta är självfallet en helt oacceptabel utveckling som vi som fackförbund måste göra allt för att stoppa. Sådana försök är precis som Valle Karlsson uttryckte det "ett angrepp på hela fackföreningsrörelsen". Förbundsstyrelsen bedömer inte att ett avskaffande av § 39 i Las löser denna problematik. Däremot måste skadeståndsnivåerna kraftigt höjas för att få önskad effekt på arbetsgivare som vägrar respektera domstolsbeslut. Då skulle även skyddet för förtroendevalda öka.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 17 besvarad.

Utlåtande 51 över motion D 18-20

Motion D 18

Viktor Risling

80-90-100 för alla

Inom flera branscher finns det en pensionslösning som kallas för 80-90-100. Det här innebär att man kan få arbeta 80% av tiden till 90% av lönen och med 100% av pensionsinbetalningen de sista åren fram till pensionen. Det här är en väldigt smart lösning som också blir alltmer relevant nu när pensionsåldern höjs succesivt.

Seko är ett förbund med många tunga yrken där vi behöver hitta smarta lösningar för att man ska orka hela tiden fram tills sin pension och sedan även ha en kropp som orkar njuta av sagda pension, vi tror att den här lösningen kan passa över hela förbundet.

De sista åren kommer att bli tyngre och tyngre ju högre pensionsåldern och därför ser vi som lämpligt att man skall ha möjlighet att gå ner i tid om man vill de fem sista yrkesåren.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för att få in 80-90-100 lösningar på frivillig basis i samtliga sina centrala avtal.

att Seko skall ha som mål att samtliga medlemmar skall ha möjlighet att ta ut en 80-90-100 lösning de fem sista yrkesåren till kongressen 2025.

Motion D 19

Seko CityMailklubben

80-90-100

Ge de äldre arbetstagarna ökade förutsättningar att kunna arbeta fram till pension samt ökade förutsättningar för att orka arbeta längre än till den, i dagsläget, allmänna pensionsåldern om 65 år, utan att förlora så mycket ekonomiskt enligt modellen:

- Arbetstid 80%
- Erhålla 90% av lönen
- Tjänstepension till 100%, som om sysselsättningsgraden är oförändrad.

Inom Seko finns det många arbetstagare som har fysiskt och/eller psykiskt tungt arbete. Många i dessa yrken slås ut innan de ens har nått den allmänna pensionsåldern på grund av tex belastningsbesvär. Det åsamkar arbetstägaren både kroppsligt lidande såsom ekonomiskt lidande, vilket också påverkar ekonomin som pensionär. Därför måste Seko hitta en lösning som ökar möjligheten för arbetstagare, tex från 60-årsåldern, att kunna arbeta hela sitt yrkesliv, dvs fram till allmän pension eller till och med några år till.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att införa modellen i alla Sekos centrala avtal.

att Seko verkar för modellen redan vid nästa avtalsrörelse.

att Seko verkar för modellen i LO-sammanhållningen som ett mål i de gemensamma avtalsmålen.

Motion D 20

Seko region Stockholm

80-90-100 för alla

Inom flera branscher finns det en pensionslösning som kallas för 80-90-100. Det här innebär att man kan få arbeta 80% av tiden till 90% av lönen och med 100% av pensionsinbetalningen de sista åren fram till pensionen. Det här är en väldigt smart lösning som också blir allt mer relevant nu när pensionsåldern höjs succesivt.

Seko är ett förbund med många tunga yrken där vi behöver hitta smarta lösningar för att man ska orka hela tiden fram tills sin pension och sedan även ha en kropp som orkar njuta av sagda pension, vi tror att den här lösningen kan passa över hela förbundet.

De sista åren kommer att bli tyngre och tyngre ju högre pensionsåldern och därför ser vi som lämpligt att man skall ha möjlighet att gå ner i tid om man vill de fem sista yrkesåren.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för att få in 80-90-100 lösningar på frivillig basis i samtliga sina centrala avtal.

att Seko skall ha som mål att samtliga medlemmar skall ha möjlighet att ta ut en 80-90-100 lösning de fem sista yrkesåren till kongressen 2025.

Förbundsstyrelsens utlåtande 51 över motion D 18-20

Avtalslösningen med 80-90-100 är inte reglerad i någon av våra centrala branschavtal. Som motionärerna korrekt beskriver kan en heltidsanställd gå ner i arbetstid till 80% av heltid, erhålla 90% av heltidslön och få 100% inbetalt till sin framtida pension. Seko Posten har reglerat frågan genom ett bolagsavtal med Postnord. Syftet med avtalet är att underlätta för äldre medarbetare att arbeta längre och uppnå så högt pensionsintjänande som det finns förutsättningar för. Erbjudandet gäller enbart tillsvidareanställd produktionspersonal i Postnord Sverige AB, med heltidstjänst och en sammanhängande anställningstid i Postnordkoncernen om minst 20 år. Anställda inom denna grupp har möjlighet att fråna och med att hen fyller 58 år till månaden innan hen fyller 65 år erhålla arbetstidsförkortning enligt 80-90-100.

Företaget ser flera uppsidor med avtalet genom att anställda inte med automatik väljer att gå i pension vid 60 år, vilket många har möjlighet att göra enligt övergångsbestämmelserna från pensionsreglerna 1991 (PA-91). Det är mer ekonomiskt fördelaktigt för arbetsgivaren att erbjuda 80-90-100 jämfört med en pensionslösning vid 60 år. Dessutom finns inga pengar avsatta för dessa pensionslösningar, arbetsgivaren har svårt att budgetera framtida kostnader eftersom det är individen som väljer några månader innan om hen vill sluta eller fortsätta jobba. Lösningen är uppskattad bland våra medlemmar.

De flesta centrala branschavtal bygger ut pensionslösningarna. Inom avtalspensionen LO-SAF sänks intjänandeåldern, flexpensionen inom Almegas avtalsområden förstärks och inom staten får anställda födda 1988 eller senare Kåpan flex enligt statens pensionsavtal (PA16). Dessa förbättringar belastar den totala lönekostnaden och ingår i "märket".

Våra medlemmar uppskattar inte generellt att stora delar av löneramen försvinner från lönekuvertet. Vidare är det olämpligt att reglera möjligheten att erbjuda 80-90-100 de sista fem yrkesåren då det mestadels inte finns någon fastställd pensionsålder. Förbundsstyrelsens uppfattning är att beslut om krav i avtalsrörelsen bäst beslutas så nära medlemmarna som möjligt. Det betyder att beslut om vilka krav som ska drivas och hur de ska formuleras bör fattas vid respektive avtalsområdes avtalskonferens och i dess förhandlingsdelegation. Då kommer kraven att formuleras och prioriteras på ett sådant sätt att bästa resultat kan uppnås.

Med detta föreslår förbundsstyrelsen kongressen besluta

att anse motionerna 18-20 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 18-20 besvarade.

Utlåtande 52 över motion D 21-23

Motion D 21

Viktor Risling

En successiv arbetstidsförkortning

Det har dröjt 60 år sedan den senaste arbetstidsförkortningen och nu är det dags för nästa steg.

Den tekniska utvecklingen har gjort att mer och mer av arbetet i samhället har gått att automatiseras och det borde leda till att vi kan ha mer ledighet.

Vi borde därför sträva efter att alla ska få jobba mindre och det genom att vi varje år ska sänka arbetsveckan med en timma, efter tio år är vi framme vid en 30 timmars vecka som många pratar om. Vi vet att en arbetare som har 6 timmars arbetsdag är lika effektiv som en som jobbar 8 timmar och också håller sig frisk i större grad. Det bör vara vårt mål.

Därför yrkar Seko klubb111

att Seko skall ha som långsiktigt mål att uppnå 30 timmars vecka och ge avtalsdelegationerna i uppdrag att lägga fram en strategi för att uppnå det målet.

att Seko skall sträva efter arbetstidsförkortningar om möjligt i samtliga avtalsområden samtliga avtalsår.

Motion D 22

Seko klubb SiS

Sänkt arbetstid

Samhället har utvecklats med tekniken och blivit mer digitaliserad och effektiviserad. I takt med detta så borde vi sträva mot att sänka arbetstiden. Redan under kongressen 2017 fattade förbundet beslut att de skulle arbeta för 30 timmars arbetsvecka för alla. Vi kan inte se att detta genomsyrat avtalsrörelsen under kongressperioden.

Vetenskapen menar att anställda som arbetar 6 timmar om dagen är lika effektiv som än som arbetar 8 timmar och håller sig frisk i större utsträckning.

Många av Sekos medlemmar har ett arbete som är fysiskt och psykiskt ansträngande, där tid för återhämtning är av stor vikt.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko under kommande kongressperiod aktivt ska driva frågan om 30 timmars arbetsvecka inom samtliga avtalsområden.

att lägga en långsiktig plan och strategi för detta arbete och involvera samtliga avtalsdelegationer i arbetet kring arbetstidsförkortning.

Motion D 23

Seko region Stockholm

En succesiv arbetstidsförkortning

Det har dröjt 60 år sedan den senaste arbetstidsförkortningen och nu är det dags för nästa steg.

Den tekniska utvecklingen har gjort att mer och mer av arbetet i samhället har gått att automatiseras och det borde leda till att vi kan ha mer ledighet.

Vi borde därför sträva efter att alla ska få jobba mindre och det genom att vi varje år ska sänka arbetsveckan med en timma, efter tio år är vi framme vid en 30 timmars vecka som många pratar om. Vi vet att en arbetare som har 6 timmars arbetsdag är lika effektiv som en som jobbar 8 timmar och också håller sig frisk i större grad. Det bör vara vårt mål.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall ha som långsiktigt mål att uppnå 30 timmars vecka och ge avtalsdelegationerna i uppdrag att lägga fram en strategi för att uppnå det målet.

att Seko skall sträva efter arbetstidsförkortningar om möjligt i samtliga avtalsområden samtliga avtalsår.

Förbundsstyrelsens utlåtande 52 över motion D 21-23

Motionärerna tar upp behovet att korta arbetstiden. De historiskt dominerande skälen till olika former av förkortad arbetstid är förbättrad hälsa, ett rikare socialt och kulturellt liv, ökat umgänge med familj och vänner samt välbehövlig vila. Motionärerna konstaterar att det är 60 år sedan man minskade den lagstadgade arbetstiden från 48 timmar till nuvarande heltidsnormen 40 timmar, helgfri arbetsvecka. Arbetstiden har på olika sätt förkortats via avtalsrörelser. Ett återkommande krav på Sekos kongresser.

Olika arbetstidsminskningar har skett under lång tid genom de krav som uttalats via våra kongresser och yrkanden som avtalskonferenserna arbetat fram. Inom ramen för kollektivavtal har arbetstiden förkortats via exempel semesteröverenskommelser, förkortad arbetstid för oregelbundet arbete och förkortad arbetstid med arbetstidsbanker. Resultaten av våra avtalskrav har inneburit att arbetstiden förkortats samtidigt som produktiviteten visats sig ökat i samhället. Den ekonomiska välfärden avgörs av arbetsmängden och produktiviteten. Det vill säga, hur mycket vi arbetar och vilket värde vårt arbete skapar. Den fackliga kampen kommer alltid att handla om fördelningen av samhällets ökade tillväxt i reallöner och kortare arbetstid.

Det är en fråga om rättvisa hur produktivitetsökningen ska fördelas mellan arbetsgivare och arbetstagare.

I dagens rikspolitiska läge ser lagstiftningsvägen ut som en mycket lång och krokig färd. Tidigare har vi genom olika lagstiftningar och krav fått femdagarsvecka, beslut om föräldra- och studieledigheter samt en fastställd pensionsålder. Inom bland annat vård och omsorg har det genomförts försök med förkortad veckoarbetstid i vissa kommuner i form av 6 timmars arbetsdag med bibehållen lön.

En arbetstidsförkortning ska betalas på något sätt. En sanning som fortfarande gäller, konstaterar förbundsstyrelsen. En förkortning av arbetstiden, med exempelvis två timmar i veckan, motsvarar fem procent av det reala löneökningstrycket för en heltidsanställd arbetare.

Valet mellan kortare arbetstid och ökade materiella resurser är ibland svåra avväganden. Vi vill ha båda delarna. Över en längre tid, kan man konstatera att den materiella standarden ökat och arbetstiden blivit kortare. Samtidigt som behovet av ledighet ökat för att kunna balansera vårt psykiska och fysiska välbefinnande. Arbetsgivaren pekar på att arbetstidsförkortningar kostar för mycket. Motsättningen mellan vårt fackliga krav på kortare arbetstid rätt till heltid, höjda löner vägt mot arbetsgivarens argument för att hålla nere kostnaderna i kollektivavtalen har alltid varit uppe i våra avtalsrörelser. Verkligheten har inte visat att arbetstidsförkortningar är felaktiga. Tvärtom visar vår fackliga historia att vi återkommande rest kravet om en kortare arbetstid samt att det går att lösa på olika sätt. Detta kommer troligtvis även att gälla framöver. Det gäller bara att försöka genomföra kraven vid rätt tillfälle och i lämplig omfattning.

Motionerna innehåller likalydande attsatser där Seko långsiktigt och genom en utarbetad plan strategiskt ska arbeta för införandet av en minskning av nuvarande 40 timmarsvecka, ner till 30 timmarsvecka som heltidsnorm.

Detta vill motionärerna ska ske genom förbundets olika avtalsområden genom att involvera samtliga avtalsdelegationer vid varje avtalsrörelse.

Sekos långsiktiga målsättning är att sträva mot förkortad arbetstid och förbundsstyrelsens ställningstagande är att kollektivavtal är att föredra framför lagstiftning. Förbundets avtalsprocess, där medlemmarna lämnar in yrkanden behandlas på en avtalskonferens och godkänns av förbundsstyrelsen för respektive branschavtal, är den fastställda arbetsordningen. Därefter ansvarar respektive avtalsdelegation med att prioritera och ta ställning till ett förhandlingsresultat som förbundsstyrelsen slutligen godkänner. En ordning som förbundsstyrelsen anser tillgodoser medlemsinflytandet på bästa sätt och följer den väg som motionärerna pekar ut.

Seko kommer att tillsammans med LO arbeta mot att uppnå de långsiktiga gemensamma målen fram till år 2028 mot bland annat kraven på heltid som norm. I kommande avtalsrörelser ska även Seko fortsätta att verka för att yrkade och prioriterade arbetstidsförkortningar införs i kollektivavtalen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 21–23 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 21–23 besvarade.

Utlåtande 53 över motion D 24–25

Motion D 24

Seko klubb SiS

Avskaffa individuell lönesättning

Individuell lönesättning är ett system som är oerhört orättvist, där alla inte får lika lön för lika arbete.

Erfarenheter värderas inte i ett system där lönen sätts individuellt och kompetens inte värdesätts. Vi tror att ett tarifflönesystem kan lösa det problemet. Vi vill att lönen skall bestämmas av hur länge du har jobbat på arbetsplatsen och om du har särskild kompetens.

Vid individuell lönesättning har det visat sig att löneklyftorna vidgats, då de som nyanställs får en högre ingångslön än en medarbetare som varit anställd under många år.

Vi föreslår kongressen besluta

att man inför tarifflöner utifrån anställningstid i de yrkesgrupper där det är möjligt.

Motion D 25

Seko region Stockholm

Avskaffa individuell lönesättning

Idag har vi individuell lönesättning där det så går. Det är ett orättvist system där alla inte får lika lön för lika arbete. Vi vill ha rättvisa.

Erfarenheter värderas inte i ett system där lönen sätts individuellt och kompetens inte värdesätts. Vi tror att ett tarifflönesystem kan lösa det problemet. Vi vill att lönen skall bestämmas av hur länge du har jobbat på arbetsplatsen och om du har några särskilda funktionsuppdrag som kräver särskild kompetens och del av arbetstid.

Vi föreslår kongressen besluta

att man inför tarifflöner utifrån anställningstid i de yrkesgrupper där det är möjligt.

att man inför funktionstillägg där så behövs.

Förbundsstyrelsens utlåtande 53 över motion D 24-25

Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattningar om att det ska vara lika lön för lika arbete och att den ska vara rättvis. Historiskt har det inte varit ovanligt med tarifflöner på flera av Sekos avtalsområden och finns fortfarande på några områden. Någon gång på nittioalet och framåt så restes framför allt krav ifrån arbetsgivarna om en mer individuell lönesättning. Avtalsdelegationer har genom åren sedan accepterat en lönebildning i den riktningen ibland med uppfattningen att det kommer gynna löneutvecklingen på avtalsområdet.

Detta har troligtvis varierat mellan de olika avtalsområdena. Tarifflöner eller så kallade normerande tarifflöner ger ofta facket större möjligheter att vara med att bestämma värdet på de olika befattningarna inom avtalsområdet och minskar arbetsgivarnas möjligheter försöka utnyttja lönesystemet för att splittra medlemmarna inom avtalsområdet. Men tarifflönesystem måste hanteras varsamt för att tarifflönerna skall upplevas som rättvisa. Det är inte ovanligt att medlemmar även inom ett tarifflönesystem upplever att just deras befattning är orättvist lönesatta eller att befattningar som är kvinnodominerade är lägre lönesatta än mansdominerade.

Förbundsstyrelsen tycker att tarifflöner på Sekos avtalsområden ska bedömas och hanteras på respektive avtalsområde. Väl medveten om att sådan yrkande kommer bemötas med hårt motstånd av arbetsgivarorganisationerna som i många fall vill gå åt motsatt håll där lönen ska sättas direkt mellan chef och arbetstagarer.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 24 och 25 besvarade.

Debatt

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Som motionären anför är individuell lönesättning ett i grunden orättvist system. Det är ett system som gör avsteg från vår grundläggande idé om lön för det arbete vi utfört. Den individuella lönen finns i stället till för att spela ut arbetskamrater mot varandra och slå split i arbetarkollektivet. Med tarifflöner i stället skulle vi kunna skapa ett förutsägbart system. Med jämlika löner och lika spelregler för alla. Att vara smord i munnen ska inte avgöra din lön. Det blir i stället ett verktyg emot godtycklig lönesättning och en bra grund för jämlikhet och solidaritet i arbetarkollektivet. Eller för att travestera den gamle finansministern Feldt "Individuell lönesättning är ett jävla skit, men nu har vi baxat den ända hit". Jag yrkar bifall till motionen i sin helhet.

Afrodite Landerö, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundsstyrelsen anser att det är medlemstrycket i frågan som bör ha bäring här. Vi får heller inte glömma bort att det är olikheter i förbund. Det vill säga att det finns också många medarbetare och medlemmar som tycker att individuell lönesättning är det man förväntar sig. Det kan vi tycka vad vi vill om men det är också en verklighet som vi måste ta ställning till. Förbundsstyrelsen anser att det är inom de branscher där detta är ett starkt tryck från medlemmarna som frågan bör drivas, via avtalsdelegationer på respektive avtalsområde helt sonika. Jag yrkar bifall på förbundsstyrelsens förslag.

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Jag tackar för förbundsstyrelsens svar. Utan att vilja förlänga debatten ännu mer så är det viktigt att förtydliga att det är även ett medlemstryck som har fått motionen att komma hit till kongressen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 24–25 besvarade.
- Alexander Peterssons bifallsyrkande till motion D 24–25.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 24–25 besvarade.

Omröstning

För	143
Emot	58
Ej avlagda röster	6

Utlåtande 54 över motion D 26–27

Motion D 26

Viktor Risling

Mammografi på betald arbetstid

Idag kallas samtliga kvinnor mellan 40 och 74 år till mammografi. Tidsintervallen mellan undersökningarna är 18–24 månader, de är alltså inte ofta men ack så viktiga. Mammografi är avgörande för att i ett tidigt skede upptäcka bröstcancer och kunna förhindra den. Konsekvensen av att inte upptäcka bröstcancer tidigt kan vara långa sjukskrivningar och individuellt lidande.

Många lokala avtal ger idag redan rätt till betald ledighet för läkarbesök, men långt ifrån alla. På arbetsplatser utan kollektivavtal finns inte möjligheten till betald ledighet för läkarbesök. Även på arbetsplatser med kollektivavtal där skrivningar om betald ledighet för läkarbesök finns kan arbetsgivaren göra tolkningar som innebär att du inte får den ledighet du behöver för att kunna genomföra mammografin. Detta medför att många missar tiderna för undersökning och cancer upptäcks i senare skede.

Därför yrkar Seko klubb111

att Seko skall verka för att alla kvinnor som blir kallade till mammografi ska kunna göra det på betald arbetstid.

att Seko ska verka för att mammografi alltid ska räknas som ett läkarbesök och ge rätt till betald ledighet.

Motion D 27

Seko region Stockholm

Mammografi på betald arbetstid

Idag kallas samtliga kvinnor mellan 40 och 74 år till mammografi. Tidsintervallen mellan undersökningarna är 18–24 månader, de är alltså inte ofta men ack så viktiga. Mammografi är avgörande för att i ett tidigt skede upptäcka bröstcancer och kunna förhindra den. Konsekvensen av att inte upptäcka bröstcancer tidigt kan vara långa sjukskrivningar och individuellt lidande.

Många lokala avtal ger idag redan rätt till betald ledighet för läkarbesök, men långt ifrån alla. På arbetsplatser utan kollektivavtal finns inte möjligheten till betald ledighet för läkarbesök. Även på arbetsplatser med kollektivavtal där skrivningar om betald ledighet för läkarbesök finns kan arbetsgivaren göra tolkningar som innebär

att du inte får den ledighet du behöver för att kunna genomföra mammografin. Detta medför att många missar tiderna för undersökning och cancer upptäcks i senare skede.

Vi föreslår kongressen besluta

att alla kvinnor som blir kallade till mammografi ska kunna göra det på betald arbetstid.

att mammografi alltid ska räknas som ett läkarbesök och ge rätt till betald ledighet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 54 över motion D 26-27

Förbundsstyrelsen anser som motionärerna att förebyggande sjukvård är viktig, framför allt för individen men även för arbetsgivarna och samhället i stort. Det minskar risken för allvarlig sjukdom och långa sjukskrivningar. Inom Sekos avtalsområden ser det olika ut när det gäller regleringar i kollektivavtal av förebyggande sjukvård. Därför bör man på respektive avtalsområde göra en bedömning om, när och på vilket sätt denna fråga bäst regleras.

Förbundsstyrelsen ser positivt på att förebyggande sjukvård inkluderande mammografi regleras i kollektivavtalen enligt motionens intentioner men det är upp till respektive avtalsområde och avtalskonferenser att föreslå yrkande om att driva frågan.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 26 och 27 besvarade.

Debatt

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag tror att den här motionen har hamnat lite fel. Det här är ju faktiskt inte ett avtalsyrkande egentligen utan motionen, om man ser på D 26 framför allt, handlar om att Seko ska verka för att alla kvinnor som blir kallade till mammografi ska kunna göra det på betald arbetstid. Och att Seko ska verka för att mammografi alltid ska räknas som ett läkarbesök och ge betald ledighet. Det här är en facklig-politisk motion. Det här är någonting vi ska jobba för politiskt och få med oss våra riksdagspolitiker på. Jag tror inte att det här är en omöjlighet men det är bra att vi som fackförbund tar ställning till det här, för det är våra medlemmar och det här är livsviktigt för 50 procent av vår medlemskår. Självklart ska man kunna gå på mammografi på betald arbetstid och man ska få ledighet för det här. Det här är en livsviktig motion. Vi måste verka preventivt mot cancer och det tror jag att alla egentligen är överens om. Därför yrkar jag bifall på motion D 26 och tackar för besvarandet på D 27.

Afrodite Landerö, förbundsstyrelsens föredragande: Viktor, nu fick du oss att tänka till lite. Men vi vill ändå framhärda att det är en avtalsfråga då det ska ske på betald arbetstid. Det är logiken bakom det, vi hoppas att du kanske kan köpa det. Vi får se. Jag vill börja med att jag om någon, med alla medsystrar, kan känna av vikten att vi som kvinnor ges möjligheten att genomföra mammografi på betald arbetstid. Vad vi däremot anser från förbundsstyrelsen är att vi ger våra olika avtalsdelegationer, med konferenser, utrymmet att själva prioritera huruvida det här är deras viktigaste fråga eller inte. Vi hoppas att den hamnar högt men det kanske den inte gör alla gånger av naturliga skäl. Vi anser således att frågan drivs bäst inom respektive avtalsområde med tillhörande avtalsdelegationer. Jag yrkar bifall på förbundsstyrelsens förslag.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Det vore en katastrof om vi drev det här i avtalsrörelser och inte som facklig-politiskt, för det här ska finnas överallt. Precis som det nämns i motionen handlar det även om arbetsplatser utan kollektivavtal. Det här ska finnas på alla arbetsplatser för alla kvinnor i Sverige, och det här är någonting som vi kan ta täten i genom att ta det här beslutet i dag. Jag hoppas innerligt att ni kan tänka om på ert besvarande på D 26 för det är facklig-politisk fråga, det är inte en avtalsfråga. Jag ber er tänka en runda till och dra tillbaka ert besvarande på D 26. Jag förstår att ni besvarar D 27, för där står det inte att Seko ska "verka för" i början av motionen, som det är meningen att det ska stå. Det är viktigt att det ska vara att vi "verkar" för frågan, inte att vi kör det avtalsvägen. För det är inte den vägen man ska köra en sådan här fråga.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag tycker till att börja med att Viktors andemening är väldigt god. Jag har inget yrkande på den här. Jag vill däremot säga att jag tycker att förbundsstyrelsen gör ett bra jobb i denna fråga, men jag tycker att vi tillsammans ställer oss bakom detta och trycker på den politiska vägen i stället. Vi kan göra detta utan att ha det klubbat här på kongressen. Så inget yrkande men både positivt till Viktors förslag, men vi kämpar på.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag får passa på att tacka för i går kväll, väldigt god mat framför allt. Men nu ska vi inte prata om maten utan motionen D 26 som jag vill yrka bifall för. Jag tycker faktiskt att det är en viktig sak och jag företräder Seko Energi, en väldigt mansdominerad sektion, men jag tycker att det är jätteviktigt. Jag känner att jag med mitt bifallsyrkande här vill stötta kvinnorna i samtliga avtalsområden inom Seko så att det inte fastnar, som förbundsstyrelsen menar, i att det är en avtalsfråga. Då är risken att de kvinnodominerade branscherna inte får igenom det medan vi som är lite mer mansdominerade kanske lyckas, eftersom det då inte kostar så mycket för vår bransch. Så bifall till motion D 26. Rösta rätt, rösta rätt.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Vi har tänkt till. Vi vill att man ska rösta rätt men ni ska inte behöva göra det den här gången. Vi tänkte att ni kan rösta grönt, för vi tänker bifalla motion D 26 från förbundsstyrelsen. Och kvarstå med besvarande på D 27.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 26–27 besvarade.
- Viktor Rislings m.fl. bifallsyrkande till motion D 26.
- Förbundsstyrelsens ändrade yrkande att bifalla motion D 26.

Kongressen beslöt

att bifalla motion D 26 samt att anse motion D 27 besvarad.

Utlåtande 55 över motion D 28–29

Motion D 28

Seko region Skåne

Trygga Anställningar

I dagens läge är arbetsmarknaden full av olika otrygga anställningsformer, såsom visstidsanställningar och vikariat missbrukas av många arbetsgivare.

Sådana tillfälliga anställningar skapar otrygghet för arbetstagarna och hens familjer. Allmän visstid medför att du inte kan få hyreskontrakt, bostadslån eller annat som kräver fast inkomst. Otryggheten gör att arbetstagaren inte vågar påtala brister och fel på arbetsplatser. Det tar längre och längre tid innan man får tillsvidareanställning och det innebär att medelåldern på tillsvidareanställningar ökar.

Det är dags att sätta stopp för otrygga anställningar! Det är dags att öka möjligheten för den enskilde att få en tillsvidareanställning!

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska jobba med frågan både politiskt och i avtalsrörelserna att driva krav på tryggare anställningsformer.

Motion D 29

Seko region Skåne

Skrota Allmän Visstidsanställning

På svensk arbetsmarknad ställs idag åter arbetare mot arbetare. Under osunda livsförhållanden förväntas vi konkurrera med varandra för en möjlighet till arbete. Utan vetskap om vår framtida försörjning lever vi dag för dag, månad för månad och år för år i ovisshet. Den som svarar på ett sms först får tjänstgöra för dagen.

I Regeringsformen kapitel 1 §2 kan läsas att ”Den offentliga makten ska utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet (...) Den allmänna rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet.”

Det som Svenskt Näringsliv kallar ”en fot in på arbetsmarknaden” är i verkligheten ett spindelnät där företrädesvis unga människor fastnar på väg mot en tillsvidareanställning och den trygghet och frihet en sådan innebär.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att den allmänna visstidsanställningen stryks ur Lagen om anställningsskydd.

Förbundsstyrelsens utlåtande 55 över motion D 28-29

Anställningstryggheten är en av de mest grundläggande frågorna för förbundets medlemmar och på arbetsmarknaden i stort. Utan en grundläggande trygghet förskjuts maktbalansen på arbetsmarknaden till arbetsgivarnas favör och fackföreningsrörelsen förlorar möjligheter att förbättra sina medlemmars villkor. I motionerna Trygga anställningar samt Skrota allmän visstidsanställning lyfter motionärerna upp olika aspekter rörande anställningstryggheten. I motionen Trygga anställningar ställs krav på förbundet att verka för tryggare anställningsformer, politiskt och i avtalsrörelsen.

Motionen Skrota allmän visstidsanställning tar upp frågan om allmän visstid och belyser svårigheterna som följer av en otrygg anställning samt ställer krav på förbundet att verka för att anställningsformen tas bort.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas vilja att öka anställningsskyddet och minska utnyttjandet av otrygga anställningar.

Även före införandet av allmän visstid fanns det möjligheter för arbetsgivarna att anställa arbetstagare för arbete under viss tid, för att på så sätt kunna täcka upp för ett tillfälligt arbetskraftsbehov. Allmän visstid gav arbetsgivarna i det närmaste obegränsade möjligheter att fylla ett stadigvarande arbetskraftsbehov med otryggt anställda arbetstagare och därigenom omvandla trygga jobb till otrygga jobb, i värsta fall, dag för dag, timme för timme.

Med otrygga anställningar följer tystnad och allt färre vågar ta strid för sina egna och sina arbetskamraters rättigheter på jobbet. Det är inte en överdrift att påstå att den svenska modellens legitimitet minskar i takt med att tryggheten breder ut sig på arbetsmarknaden. För att den svenska modellen ska fungera behöver parterna kunna agera utan rädsla för varandra, arbetstagare och arbetsgivare behöver kunna mötas som jämbördiga parter. När arbetstagarens fortsatta anställning ständigt är under omprövning blir inte mötet med arbetsgivaren jämbördigt. Tvärtom föder otryggheten underkastelse.

Allmän visstid destabiliserade svensk arbetsmarknad och fortsätter att göra det. Arbetstagarnas enskilda och kollektiva ställning försvagas. Av bland annat denna anledning var Seko motståndare mot införandet av allmän visstid. Motionen Skrota allmän visstidsanställning ställer krav på att förbundet ska verka för att allmän visstid tas bort ur anställningsskyddslagen. Förbundet kommer att fortsätta detta arbete. Målet kan dock inte enbart vara att ta bort allmän visstid ur lagen. Förbundets målsättning måste vara att anställningsformen ersätts av anställningsformer som garanterar trygghet för den enskilde och stabilitet på arbetsmarknaden.

Under förhandlingarna om Trygghet och omställning ställde Seko, genom LO, krav på att få bort allmän visstid.

Utfallet av förhandlingarna lämnade dock mycket att önska. Till exempel försvinner allmän visstid visserligen men ersätts av en lika otrygg anställningsform fast med annat namn, Särskild visstid. Uppgörelsen om Trygghet och omställning ökar inte tryggheten på arbetsmarknaden i stort, än mindre för förbundets medlemmar. Förbundet har därför sagt nej till uppgörelsen. Seko kommer fortsätta att arbeta för att öka anställningstryggheten för våra medlemmar, både genom facklig-politisk samverkan, påverkansarbete och genom förhandling.

I motionen Trygga anställningar vill motionären att förbundet ska verka för tryggare anställningsformer politiskt, men även i avtalsrörelsen. Förbundsstyrelsens uppfattning är att beslut om krav i avtalsrörelsen bäst beslutas så nära medlemmarna som möjligt. Det betyder att beslut om vilka krav som ska drivas och hur de ska formuleras bör fattas vid respektive avtalsområdes avtalskonferens och i dess förhandlingsdelegation. Då kommer kraven att formuleras och prioriteras på ett sådant sätt att bästa resultat kan uppnås.

Förbundet kommer att fortsätta att prioritera kampen mot otryggheten.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 28 besvarad.

att bifalla motion 29.

Debatt

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: När vi pratar om otrygga anställningar, då pratar vi ofta om allmän visstid. Men jag skulle vilja påstå att det finns flera än den sortens anställningar som är otrygga. En av dem är provanställningar som man ofta har innan man tillsvidareanställs. Man har en provanställningsperiod på sex månader i regel. Där räcker det med att arbetsgivaren inte trivs med dig för att säga upp dig. Du kan ha fel frisyr, hålla på fel fotbollslag, fel färg på skorna, vad vet jag, för att bli uppsagd. Sakliga skäl behövs alltså inte. Alla otrygga anställningsformer måste vi i så många forum som möjligt verka för att avskaffa. Rösta rätt även här. Bifall till motion D 28.

Glenn Nordström, förbundsstyrelsens föredragande: Sekos förbundsstyrelse anser att vi jobbar på alla fronter med att stärka trygga jobb. Därmed anser vi att motionen är besvarad.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 28 besvarad samt att bifalla motion D 29.
- Jan Lahtis bifallsyrkande till motion D 28.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 28 besvarad.

Omröstning

För	146
Emot	55
Ej avlagda röster	6

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion D 29.

Utlåtande 56 över motion D 30-31

Motion D 30

Seko BO Väg och Ban

Motion om certifiering av förtroendevalda

Det finns nog ingen som säger mot påståendet om att Sekos förtroendevalda är vår största tillgång. Det är på förtroendevalda som ansvaret vilar, förtroendevalda tar merparten av alla förhandlingar i förbundet. Förhandlingar kan ibland gälla mindre saker på en enskild arbetsplats eller en enskild medlem. Men det kan ibland gälla stor principiellt viktiga frågor som kan få stor inverkan på förbundets medlemmar. Oavsett om frågan gäller en enskild medlem eller frågan handlar om något övergripande principiellt viktigt, så är det viktigt att den grundläggande nivån hos de som förhandlar i Sekos namn är jämn.

Idag kan du bli vald och direkt erhålla ett förhandlingsmandat. Det gör att vi idag inte kan säkerställa en grundläggande kunskapsnivå hos de som förhandlar. Idag bygger en förkovring i förhandling på frivillighet och engagemang. Det kan på det sättet ta många år att bygga upp en förhandlingskunskap och under tiden kan man med ett förhandlingsmandat hamna i många förhandlingar som kan få stor påverkan för våra medlemmar.

Med denna motion vill vi få till ett system där de som förhandlar i Sekos namn är kvalitetssäkrade och att alla har en och samma lägstanivå.

Vi föreslår kongressen besluta

att ge förbundsstyrelsen i uppgift att tillsätta en arbetsgrupp som får i uppgift att utforma ett förslag i enlighet med motionen. Förslaget ska presenteras på nästkommande repskap.

Motion D 31

Seko region Skåne

Införa certifiering/körkort för våra förhandlare

Det finns tyvärr många som sitter och förhandlar ute på våra arbetsplatser i vårt avlånga land som inte har gått någon utbildning alls i hur man förhandlar. Detta riskerar att våra förhandlare skriver på lokala avtal som strider mot våra kollektivavtal eller ingångna centrala avtal. Då även arbetsgivaren har dåliga kunskaper så driver de ofta igenom sin vilja. Detta urholkar på sikt balansen på våra arbetsplatser och blir mer och mer till arbetsgivarens fördel.

Vi föreslår kongressen besluta

att alla som är utsedda till att ha mandat att förhandla på alla nivåer måste gå igenom en framtagen central utbildning med certifieringskrav för att få ett ”körkort” som gör att man kan företräda våra medlemmar på bästa sätt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 56 över motion D 30-31

Motionerna tar upp frågor kopplade till förtroendevalda förhandlare inom Seko. I den ena motionen beskrivs riskerna med bristfälligt utbildade förtroendevalda som kastas in i förhandlingssituationer de kanske inte kan hantera. I den andra motionen lyfter motionären särskilt fram riskerna vid tecknande av lokala kollektivavtal. Både lägsta nivå. En av motionerna vill att kongressen uppdrar förbundsstyrelsen att utreda hur detta bäst uppnås medan den andra ställer krav på att en central utbildning med certifieringskrav.

Förbundets modell för facklig organisering bygger på att det i första hand är lokala förtroendevalda företrädare

medlemmarna i förhandling – modellen borgar för en stark medlemförankring och en nära koppling mellan medlem och förhandlare. Fördelarna är många och modellen har tjänat förbundet väl under åren men modellen kräver också av oss som förbundet. Precis som motionärerna lyfter fram behöver förbundet säkerställa att de som utses att företräda medlemmarna också har tillräckligt på fötter för att klara av uppdraget.

Förbundet har fokuserat på ordning och reda i förhandlingsarbetet under lång tid och det arbetet fortgår alltså. I stället för att under tidspress tvinga fram en utbildning till nästkommande representantskap så är det att föredra att förhandlingsenheten tillsammans med berörda klubbar, bransch- och förhandlingsorganisationer, fortsätter det pågående arbetet. Då kommer utbildningsinsatserna att nå bästa resultat efter förutsättningarna lokalt.

Även om förbundsstyrelsen ser positivt på ambitionen att alla som förhandlar ska vara certifierade ("körkort för förhandling") så finns det vissa praktiska komplikationer som inte går att ignorera. Först och främst, majoriteten av förhandlingsarbetet i förbundet bedrivs idag av mycket erfarna och kompetenta förtroendevalda med mångårig förhandlingsbakgrund. Om certifiering krävs för att bedriva förhandlingsarbetet behöver samtliga förhandlare, oberoende kunskapsnivå, genomgå utbildningen. Det kan inte vara det klokaste sättet att hushålla med förbundets resurser.

Inte heller kan vi strikt villkora lokalt förhandlingsarbete med certifiering, för vem förväntas upprätthålla arbetet under tiden som våra förtroendevalda väntar på att bli certifierade. Den idag redan hårt pressade ombudsmanorganisationen har inte kapacitet att ta över förhandlingsansvaret från idag fungerande lokala organisationer i väntan på certifiering, inte heller är det önskvärt.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen

att anse motion 30 och 31 besvarade.

Debatt

Esbjörn Johansson, Seko BO Väg och Ban: För att förhandla krävs utbildning och det är många som får det mandatet som ordförande utan utbildning. Det är dessa som denna motion riktar sig mot. Utan utbildning kan de göra katastrofala beslut. Den som är rutinerad behöver inte denna utbildning. Men det är viktigt att de som får ett förhandlingsmandat får en utbildning snarast. Enligt Sekos Framtid under Slutsatser studier står det "Seko ska se över möjligheterna att ta fram någon form av certifiering", förhandlingskörkort. Förtroendevalda som har förhandlingsuppdraget. Vi vill att nyvalda får en utbildning i förhandling snarast efter att de har blivit valda. Man gör en validering efterhand för förhandlare. Vi föreslår ett bifall på denna.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag har läst igenom det här och jag står inte här som representant för bransch Spårtrafik, jag står här som Daniel Abalo. Jag yrkar avslag för den här motionen. Jag har diskuterat detta, jag har läst och tänkt. Jag har varit med länge. Hur ska man kunna bestämma det här? Vem ska bestämma vem som ska få sitt körkort, sitt certifikat? När man bildar en klubb är det klubbens ansvar att utse de som förhandlar. Ibland gör man misstag kanske och ibland blir det bra. Men förbundet och avdelningarna har ju ansvar, också ombudsmännen som släpper in klubbarna för att ta hand om det här. Så min fråga är, det står ingenstans vem som ska besluta, vem är färdig, vem är inte färdig? Då tar man väck det här jobbet som man gör i klubben hela tiden, den erfarenheten som kommer. Det är mycket som inte är klart med den här motionen, så jag tycker att den ska inte komma fram. Personligen så tycker jag att man ska avslå motionen eftersom det blir svårt att genomföra det här.

Glenn Nordström, förbundsstyrelsens föredragande: Jag tror att Daniel svarade på frågorna till stor del från förbundsstyrelsen. Vi tycker att det här pågår hela tiden med utbildning och fortbildning mellan varandra i arbetsgrupper. Om man vill ha information om det här så borde vi kunna ta ut det på repskap och ordförandeträffar, det är inget problem hur det går för oss med förhandlingar. Jag vill att vi stödjer förbundsstyrelsens förslag och anser motionerna 30 och 31 besvarade.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Vi börjar med att jag vill yrka bifall på motion D 30, för jag tycker att det är viktigt att vi har lite ordning och reda i förhandlingarna när vi går in till arbetsgivaren, så att det blir rätt. En sådan enkel

sak som när du signerar ett förhandlingsprotokoll, att det står rätt under en titel när du förhandlar lokalt, att man inte bara skriver under med sitt namn, för då är det lite svårt att härleda det sedan. Jag kanske inte är anställd om 20 år när det kommer upp att man har gjort någonting och så ska man försöka riva upp det. De tror att man har varit anställd och haft förhandlingsmandat utifrån förbundet fast man har suttit lokalt. Det är jätteviktigt med riktig utbildning så att alla vet hur en förhandling går till och hur man signerar ett förhandlingsprotokoll. Så bifall till motion D 30.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: När det gäller utbildning och certifiering har vi sedan en lång tid tillbaka på förhandlingsenheten arbetat med att ta fram utbildningar just för den här sakens skull. Vi gör det kontinuerligt och kommer att fortsätta med det. Vi anser att just den här arbetsgruppen som ska tillsättas behövs inte, för vi har ett kontinuerligt arbete där vi arbetar med de här frågorna. När det gäller rapporteringen är vi mer än villiga att på samtliga träffar, där vi träffar klubbar, branschorganisationer, ordförande i region med mera, berätta om det löpande. Jag tycker inte att vi behöver ha det så specifikt att vi måste rapportera på ett representantskap. Vi kan rapportera det där också, självklart, men det arbetet pågår och vi utvecklar de utbildningar vi har hela tiden. Jag yrkar på att bifalla förbundsstyrelsens förslag.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag vill bara säga att certifikatet får man varje gång man blir omvald av sina egna medlemmar år efter år. Det bevisar att man har gjort ett bra jobb och den erfarenhet som krävs. Jag tycker inte att ett certifikat är ett papper med en stämpel där det står att man är certifierad förhandlare. Utan det får man genom utbildning, erfarenhet och genom sina medlemmar som röstar på en och man får äran att fortsätta med det här. Jag yrkar fortfarande avslag på motionerna, för jag anser att det här är ett stort problem att kunna genomföra.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsen föreslår kongressen att anse motion D 30–31 besvarade.
- Håkan Olsson, Esbjörn Johansson m.fl. bifallsyrkande till motion D 30.
- Esbjörn Johanssons tilläggsyrkande till D 30:
att nyvalda får en utbildning i förhandling snarast efter att de har blivit valda. Man gör en validering efter hand på nya förhandlare.
- Daniel Abalos avslagsyrkande till motion D 30–31.
- Förbundsstyrelsens förslag att anse tilläggsyrkandet besvarat.

Kongressordförande: Då har vi att hantera att det finns tre yrkanden i motion D 30 och jag tänker att vi ska ta en kontrapositionsordning för att ta fram ett motförslag mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande.

Förbundsstyrelsens besvarandeyrkande av motion D 30– med tilläggsförslaget är huvudförslag. Jag kommer att ställa Esbjörn Johanssons och Håkan Olssons bifallsyrkande av motion D 30, samt bifallsyrkande till tilläggsförslaget, emot Daniel Abalos avslagsyrkande av motion D 30 i en kontraposition för att se vilken som ska bli motförslag mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande.

Förvotering: Bifallsyrkande ställs emot avslagsyrkande i motion D 30.

Kongressen beslöt

att ställa bifallsyrkande mot förbundsstyrelsens besvarandeyrkande i huvudvotering.

Omröstning

För	107
Emot	89
Ej avlagda röster	11

Huvudvotering: Förbundsstyrelsens besvarandeyrkande ställs emot bifallsyrkande.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 30 besvarad.

Omröstning

För	121
Emot	80
Ej avlagda röster	6

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 31 besvarad.

Omröstning

För	154
Emot	45
Ej avlagda röster	8

Kongressen ajournerades kl. 10.25.

Förhandlingarna återupptogs kl. 10.45.

DAGORDNINGENS PUNKT 3

Upprop (punkten återupptogs)

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi har noterat två ytterligare permissioner så vi behöver justera röstlängden till 205 ombud.

Kongressen beslöt

att *fastställa* röstlängd till 205.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block D Lönepolitik och förhandling

Avtalsfrågor 2

Utlåtande 57 över motion D 32-34

Motion D 32

Viktor Risling

Mer semester!

1978 fick vi den 5:e semesterveckan och sen dess har vi inte fått mer. Vi som är födda på 80- och 90-talet har aldrig fått uppleva de tre åren på 90-talet med experiment av 27 dagars semester och hur skönt det var att få mer ledighet, vi var inte heller inblandade i att ge tillbaka de två dagarna till arbetsgivaren under 90-talskrisen. Det är

dags att ta tillbaka våra semesterdagar som vi avstod för att hjälpa näringslivet återhämta sig från en kris som vi knappt minns längre. Det är en skam att vi i 40 år inte har strävat efter mer semester för de som arbetar och det måste vända nu.

I den allt hårdare arbetsmarknaden och med den höjda pensionsåldern så är behovet idag av längre semester större än någonsin för att hindra att medlemmarna sliter ut sig långt innan pensionen.

Vi arbetar för att ha råd att vara lediga och spendera tid med familj och vänner inte tvärt om. Därför bör Seko sträva efter att vi ska få mer av den tiden i framtiden.

Vi vill att Seko i samtliga avtalsområden under de kommande fyra åren skall sträva efter mer semesterdagar så att även vi yngre medlemmar får känna hur det är att ha fler semesterdagar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko i samtliga avtalsrörelser skall ha yrkanden om fler semesterdagar.

att Seko ska ha som mål att alla medlemmar minst skall ha 30 dagars semester i framtiden.

Motion D 33

Ida Vågevik

En sjätte semestervecka

På 1990-talet påbörjades en utökning mot den sjätte semesterveckan men på grund av dåliga statsfinanser kom den av sig. I dag hörs det fler och fler röster i fikarummen om varför en del kommunanställda har sex veckor och inte vi. Vi jobbar med arbetstidsförkortning i olika former, men många pratar om att man vill ha mer semester. Många företag har också slimmat sina organisationer och det sliter på människor vilket gör att framför allt våra äldre medlemmar börjat prata om utökad semester. Många av våra medlemmar arbetar i krävande arbetsmiljöer och tanken på att förlägga vår vila i slutet av arbetslivet, genom deltidspensioner, kanske inte alltid är det optimala. Vi behöver ha paus i vår alltmer komplicerade vardag även mitt i arbetslivet.

Vi föreslår kongressen besluta

att ge förbundsstyrelsen i uppdrag att verka för att ett arbete för en sjätte semestervecka i semesterlagen påbörjas.

att även våra kollektivavtal förstärks i frågan.

Motion D 34

Seko region Stockholm

Mer semester!

1978 fick vi den 5e semesterveckan och sen dess har vi inte fått mer. Vi som är födda på 80- och 90-talet har aldrig fått uppleva de tre åren på 90-talet med experiment av 27 dagars semester och hur skönt det var att få mer ledighet, vi var inte heller inblandade i att ge tillbaka de två dagarna till arbetsgivaren under 90-talskrisen. Det är dags att ta tillbaka våra semesterdagar som vi avstod för att hjälpa näringslivet återhämta sig från en kris som vi knappt minns längre. Det är en skam att vi i 40 år inte har strävat efter mer semester för de som arbetar och det måste vända nu.

I den allt hårdare arbetsmarknaden och med den höjda pensionsåldern så är behovet idag av längre semester större än någonsin för att hindra att medlemmarna sliter ut sig långt innan pensionen.

Vi arbetar för att ha råd att vara lediga och spendera tid med familj och vänner inte tvärt om. Därför bör Seko sträva efter att vi ska få mer av den tiden i framtiden.

Vi vill att Seko i samtliga avtalsområden under de kommande fyra åren skall sträva efter mer semesterdagar så att även vi yngre medlemmar får känna hur det är att ha fler semesterdagar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko i samtliga avtalsrörelser skall ha yrkanden om fler semesterdagar.

att Seko ska ha som mål att alla medlemmar minst skall ha 30 dagars semester.

Förbundsstyrelsens utlåtande 57 över motion D 32-34

Utifrån att inga diskussioner har genomförts gällande en LO-samordning inför avtalsrörelsen 2023 är frågan ställd i tidigaste laget. Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att 30 dagars semester för våra medlemmar skulle uppskattas av en majoritet av våra medlemmar. Det som försvårar ett bifall är att ytterligare semesterdagar kommer att "kosta" på något vis. Lägre lönepåslag eller direkta försämringar gällande andra avtalsvillkor kommer att vara direkta krav från vår motpart.

Om vi ska få kraft bakom ett avtalsyrkande i kommande avtalsrörelser kopplat till fler semesterdagar krävs en starkt LO-samordning där LO-förbunden gemensamt enas om att mer semester ska införas ställt mot de långsiktiga mål som nu råder. LO-kongressen har beslutat och ställt sig bakom ett antal långsiktiga mål för tre kongressperioder, det vill säga fram till år 2028. Målen ska ses som en övergripande färdriktning för löne- och avtalspolitik i kommande avtalsrörelser. I dessa mål ingår inte fler semesterdagar.

När det gäller förstärkningar i våra kollektivavtal är det svårt att slå fast en specifik inriktning som gäller inom samtliga avtalsområden. Varje avtalsområde med respektive avtalsdelegation har ett ansvar att ta ställning för vad som är bäst utifrån respektive branschavtal. Yrkanden om fler semesterdagar möts oftast med ett stort motstånd och snarare ett krav på att antalet avtalade semesterdagar eller sparade semesterdagar ska minskas när vi möter motparten. Andra avtalslösningar som ger ledigheter eller kortare arbetstid har över tid varit lättare att få införda i avtalen och med en lägre kostnad. Timbank och kortare veckoarbetstid är lösningar som gett mer fritid för våra medlemmar. Avtalspensionen håller på att byggas ut inom våra olika avtal, när systemet är fullt utbyggt och man har tjänat in tillräckligt kan man välja att i slutet av sitt yrkesverksamma liv trappa ner sin arbetstid eller förstärka sin avtalspension.

Det parlamentariska läget som för tillfället råder i riksdagen ser vi att en ändring i semesterlagen inte står högst på dagordningen. Vad vi gemensamt måste arbeta för är att vi får majoritet för en arbetarvänlig politik efter riksdagsvalet 2022.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 32-34 besvarade.

Debatt

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Kul att vara här igen. Jag står här för att yrka bifall till motion D 33 attsats ett samt bifall till motion D 34 attsats två. Den femte semesterveckan infördes 1978. Redan innan hade många yrkesgrupper möjlighet till fem veckors semester, dock inte alla. Lagstiftningen syftade till att öka jämlikheten. I dag, drygt fyrtio år senare, står vi inför en likande situation. Många yrkesgrupper har redan en sjätte semestervecka, dock inte alla. Även om vi har flera avtalslösningar i dag som ger våra medlemsgrupper mer fritid så vet vi att många inom våra yrkesgrupper inte orkar arbeta ända till pensionen. Det är ett problem som behöver angripas fackligt och arbetsmiljömässigt från flera olika håll, vilket också görs. Utökad möjlighet till semester skulle innebära välbehövlig vila och återhämtning mitt i arbetslivet i stället för i slutet, det kan vara en av lösningarna. Jag

delar förbundsstyrelsens syn att det nuvarande parlamentariska läget försvårar möjligheten att genomföra denna reform lagstiftningsvägen. Jag instämmer också i att vi inför kommande riksdagsval, precis som alltid, ska sträva efter en majoritet för en mer arbetarvänlig politik. Den sjätte semesterveckan ska vara ett långsiktigt mål för Seko som inte behöver stå i motsättning till det. Jag yrkar bifall till motion D 33 attsats ett samt motion D 34 attsats två.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Man kan ju tänka att vi helt enkelt kan sitta still i båten och vänta på rätt parlamentariska läge. Men sedan lever vi ju i verkligheten och vet att det faktiskt kanske inte kommer ett sådant. Jag kan säga att när semester blev en grej för arbetstagare över huvud taget var det definitivt inte ett parlamentariskt läge. Det var strider om det eftersom arbetstagare då skulle leva rövare på sina semestrar och den fritid som de då fick. Jag tänker så här, förbundsstyrelsens argumentation i den här delen handlar egentligen om att vi ska vänta för att frågan inte är högst upp på den politiska dagordningen. Men den här frågan handlar om att lägga frågan på dagordningen. Om den läggs längst ner eller i mitten spelar ingen roll, men så länge den inte finns på dagordningen alls kommer den inte att drivas alls. 2017 fick Seko igenom, efter en klok motion från Seko Skåne, sex timmars arbetsdag. Och argumentationen från förbundsstyrelsen var exakt likadan i den delen. Det var den också 2014 när vi på HRF:s kongress fick igenom sex timmars arbetsdag, då skulle vi också vänta. Jag vill som medlem i Seko veta om Seko faktiskt står bakom och driver att vi ska ha mera semester. Det tycker jag vore en självklarhet för ett fackförbund. Vi måste vara visionära och ha idéer om vilken framtid vi vill ha. Inte vilket skit vi lever i just nu och låta det styra dagordningen. Jag yrkar bifall på D 33 första attsatsen.

Roland Backman, Seko Vattenfall: Jag är så pass gammal och jobbar inom en bransch där vi har fler semesterdagar. Jag tycker att det är synd att inte andra har den möjligheten. Jag tycker att det är viktigt att Seko tar ställning, precis som tidigare nämndes, och jag tycker att det är konstigt om vi som facklig organisation röstar emot mer semester. Det borde vara helt naturligt att vi röstar för mer semester. Rösta rätt, rösta för mer semester. Jag yrkar bifall till motionerna D 32–34.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Jag vill börja med att yrka bifall till första attsatsen i motion D 33, att Seko verkar för ett arbete för den sjätte semesterveckan i semesterlagen påbörjas. Motionärerna belyser en mycket viktig fråga. Om vi ser över semesterlagen kommer vi inte att behöva förhandla om flera semesterveckor i avtalsrörelsen. Är det något som våra medlemmar vill ha så är det mer ledighet, och det parlamentariska läget ska inte vara skäl till att vi inte genomför politiskt påverkansarbete. Med hänsyn till detta yrkar jag att första attsatsen i motion D 33 beviljas.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag vill yrka bifall för motion D 33. Jag tycker ju att detta är en facklig-politisk fråga. Vi bör driva detta den facklig-politiska vägen. Därför yrkar jag bifall för D 33.

Glenn Nordström, förbundsstyrelsens föredragande: Ja, vi ligger ju inte helt och väntar i den här frågan utan vi jobbar tillsammans med andra LO-förbund för att utöka semestern. Men det går inte riktigt bra för oss. Därför vill jag att kongressen nöjer sig med förbundsstyrelsens besvarande.

Pär Axelsson, Klubb Seko TeliaSonera: Jag vill yrka bifall för D 33 första attsatsen. Jag förstår på ett sätt svaret som förbundsstyrelsen ger, att vi inte är i ett parlamentariskt läge, men jag tycker inte det är rätt sätt att se det på. Det är kanske den fråga som vänder det parlamentariska läget. Vi kanske vill ha upp det här på den politiska agendan för att aktualisera frågan, för att vinna mera politisk mark.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Ja, jag ska fatta mig kort och jag blev så full i skratt och glad av förbundsstyrelsens svar, för jag hade redan plockat fram deras svar ifrån hanteringen av sex timmars arbetsdag på förra kongressen. Då svarade man så här "förbundsstyrelsen besvarade motionen med att hänvisa till att ett sådant arbete för närvarande pågår på LO och att Seko bör vänta på den utredningen". Det gick inte igenom då och förbundsstyrelsen fick vika ner sig eftersom Seko då skulle vara för trettio timmars arbetsvecka. Jag tänker att man kan fortsätta att argumentera så här, men uppenbarligen är vi många som tycker annorlunda. Jag hoppas att förbundsstyrelsen ändrar sig i den här frågan i stället.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Är det något vi inom fackföreningsrörelsen är bra på så är det att ha visioner. Visioner om ett bättre mer jämlikt samhälle. Denna fråga har funnits på den politiska dagordningen tidigare och nu fallit bort. Vi kan bättre än detta. Vi beslutade nyss att verka för mammografi på betald arbetstid, vi kan även besluta oss att verka för detta. Jag sällar mig till de andra och yrkar endast bifall till motion D 33 attsats ett.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: När det gäller att i avtalsrörelsen yrka på mer semester så är det en fråga som behöver hanteras på våra avtalskonferenser. Vi har ju en process där avtalskonferenserna är rådgivande till förbundsstyrelsen i våra avtalsförhandlingar. Det är våra medlemmar som sätter tryck. Och är trycket på mer semester för våra medlemmar precis som ni säger, så kommer den frågan också att komma upp på avtalskonferenserna på respektive avtalsområde. Då kommer vi att kunna driva de frågorna. Det är den vägen vi ska använda, den som vi redan har bestämt i våra stadgar. Att det är medlemmarna som förankrar frågor och som sedan lyfter upp dem till klubbarna – som sedan kommer till avtalskonferensen som föreslår yrkanden som sedan förbundsstyrelsen fastställer i varje avtalsrörelse. Jag tycker inte att vi här generellt ska ändra på den processen när det gäller avtalsyrkanden generellt. Det är flera motioner som handlar om detta utöver denna, när det gäller just yrkanden i avtalsrörelsen. Jag tycker att vi ska hålla fast vid det. Vi håller naturligtvis med om att det är en viktig fråga med semester. Vi tycker att det skulle vara positivt om man driver de frågorna på avtalskonferenserna och har sådana yrkanden med. Så vi kommer att hålla fast vid vårt besvarandeyrkande.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Tack, Mats, för ett jättebra svar. Jag håller helt med dig. Jag vill också tacka för besvarandet på min motion D 32. Det var ett mycket bra svar på D 32. Det var inte ett lika bra svar på D 33 första attsatsen som, precis som vi tidigare pratade om senast jag var uppe, handlade om en facklig-politisk fråga. D 33 första attsatsen är facklig-politisk och inte en avtalsfråga och ska inte drivas i avtalsrörelsen. Här ska vi, som ett starkt förbund med många starka branscher, gå före och driva frågan facklig-politiskt så att även de svagare branscherna och svagare förbunden får den här extra semesterveckan. Jag tror att det här kan vara en valvinnare. Jag tror att många ute i landet, inte bara i vårt förbund, tycker att en extra semestervecka vore väldigt skön. Så bifall D 33 första attsatsen.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Tack, Mats, för ditt svar. Det värmer det också. Men nu är det ju inte det som jag, och många fler som har gått upp och talat, vill. Vi vill driva denna fråga facklig-politiskt och det är den vägen jag tror är bäst för oss. Så jag säger bara, driv den facklig-politiskt, kör den vägen.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Jag hoppas att ni kommer att ändra er gällande första attsatsen i D 33. Tänk om vi kunde gå ut med ett pressmeddelande direkt när vi har klubbat igenom det här, att vi ska driva för en sjätte semestervecka. Medlemmar i Saco på samma arbetsplatser där vi jobbar skulle gå över till oss. För vi blir enda fackförbund som faktiskt offensivt går ut med det här. Britt-Marie, 45, eller vad det var, kan slänga sig i väggen jämfört med det här. Så kom igen nu, ändra er!

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Det känns skönt att man värmer hjärtan. Så vi ändrar oss och bifaller attsatsen där det gäller att politiskt driva frågan, i D 33 första attsatsen.

Annette Kusma, Seko SJ: Jag har inget yrkande men vill skicka med en tankeställare. Jag personligen tycker att det inte är värt att utöka antal semesterdagar så länge man inte säkerställer att dagens antal semesterdagar och andra ledigheter, till exempel i timbank eller dagbank, eller de helgdagar man jobbar, blir utlagda på ett sätt som gynnar medlemmarna. Att vi har mer medbestämmande över det innan vi utökar själva antalet dagar vi kan vara lediga. Det är min tankeställare till er och för att kanske skriva en motion till nästa kongress.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 32–34 besvarade.
- Åsa Einerstams bifallsyrkande till motion D 33 attsats ett samt motion D 34 attsats två.
- Jenny Bengtssons m.fl. bifallsyrkande till motion D 33 attsats ett.
- Roland Backmans m.fl. bifallsyrkande till motion D 32–34.
- Förbundsstyrelsens ändrade förslag att bifalla motion D 33 attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens ändrade förslag att bifalla motion D 33 attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 32 besvarad.

Omröstning

För	146
Emot	54
Ej avlagda röster	5

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 33 attsats två besvarad.

Omröstning

För	147
Emot	53
Ej avlagda röster	5

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 34 besvarad.

Omröstning

För	159
Emot	41
Ej avlagda röster	5

Utlåtande 58 över motion D 35-36

Motion D 35

Seko BO Väg och Ban

Trygga anställningar

Att Seko ska jobba för trygga anställningar är något som vi pratade om i valrörelsen och som vi hör oss inom rörelsen slänga oss med väldigt ofta. Att Seko är emot otrygga anställningar för sina medlemmar är sedan länge känt, med lever vi som vi lär? Under de senaste åren har Seko normaliserat otrygga anställningar med att faktiskt tillämpa dom själva i form av allmän visstid, detta har skett vid rekryteringar i projekt 80 000, vid klubbansällningar och i projekten med försäkringsinformatörer genom LO. Vi menar på att man inte kan stå på barricaderna och skrika om att alla ska ha en trygg anställning medan man samtidigt som arbetsgivare tycker det är rätt praktiskt att kunna göra sig av med anställda lite lättare. Vad kommer härnäst, ska förbundet kunna använda sig av hyvling för att få ner lönekostnaderna vid dåliga tider?

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska verka på alla nivåer för att bli av med otrygga anställningar.

att Seko som arbetsgivare och fackförbund ska föregå med gott exempel när det kommer till schysta villkor och trygga anställningar.

Motion D 36

Ida Vågevik

Trygga anställningar

Att Seko ska jobba för trygga anställningar är något som vi pratade om i valrörelsen och som vi hör oss inom rörelsen slänga oss med väldigt ofta. Att Seko är emot otrygga anställningar för sina medlemmar är sedan länge känt, med lever vi som vi lär? Under de senaste åren har Seko normaliserat otrygga anställningar med att faktiskt tillämpa dom själva i form av allmän visstid, detta har skett vid rekryteringar i projekt 80 000, vid klubbansällningar och i projekten med försäkringsinformatörer genom LO. Vi menar på att man kan inte stå på barrikaderna och skrika om att alla ska ha en trygg anställning medan man samtidigt som arbetsgivare tycker det är rätt praktiskt att kunna göra sig av med anställda lite lättare. Vad kommer härnäst, ska förbundet kunna använda sig av hyvling för att få ner lönekostnaderna vid dåliga tider?

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska verka på alla nivåer för att bli av med otrygga anställningar.

att Seko som arbetsgivare och fackförbund ska föregå med gott exempel när det kommer till schysta villkor och trygga anställningar.

Förbundsstyrelsens utlåtande 58 över motion D 35-36

I de två likalydande motionerna som heter Trygga anställningar lyfter motionärerna fram Sekos eget användande av anställningar på allmän visstid. Motionärerna yrkar dels att förbundet skall verka för att bli av med otrygga anställningar på alla nivåer inom förbundet, dels föregå med gott exempel när det gäller schyssta och trygga villkor.

Det stämmer att förbundet har och har haft personer anställda på allmän visstid under kongressperioden. Användandet av allmän visstid ligger på en låg nivå inom förbundet, mellan två och tre procent av allt arbete inom förbundet har utförts av personal anställda på allmän visstid. Förbundsstyrelsen har ingen annan ambition än att även fortsättningsvis hålla nere antalet visstidsanställningar samt fortsätta att tillsätta tjänster tills vidare när det rör sig om stadigvarande arbete.

Förbundsstyrelsen håller med motionärerna om att förbundet inte ska anställa personer på allmän visstid i syfte att lättare kunna avsluta deras anställningar vid ett senare tillfälle. Det sker inte heller i förbundet. När stadigvarande arbete finns så har dessa tjänster tillsatts med tillsvidareanställningar. Förbundet har under kongressperioden till exempel tillsvidareanställt personal för att fylla det stadigvarande behovet som finns inom Projekt 80 000.

Men allt arbete inom förbundet är inte av stadigvarande karaktär. Det kommer även fortsättningsvis finnas behov av riktade insatser rörande till exempel medlemsorganisering eller försäkringsinformation. Att låta bli att anställa någon för att fylla detta behov enbart på grund av att förbundet inte kan erbjuda en fast anställning vore dåligt för förbundet och för våra medlemmar. Inte heller skulle det kännas det rimligt, när arbetskraftsbehovet är tillfälligt och tidsbegränsat, att förbundet ena stunden tillsvidareanställer personer för att i nästa stund tvingas inleda förhandlingar om arbetsbrist. Det ger inte den enskilde någon ökad trygghet eller bättre förutsättningar framåt. Anställningsformen ändrar inte arbetskraftsbehovets natur. Visstidsanställningsformen ska inte användas för att kringgå tillsvidareanställning utan endast användas när arbetskraftsbehovet är av just tillfällig karaktär.

I samband med att personer erbjuds visstidsanställning vid tillfälliga behov är det mycket viktigt att förbundet tillämpar stor transparens och öppenhet när det gäller förutsättningarna för anställningen, inte minst när det gäller förutsättningar för fortsatt arbete inom förbundet. Det åligger förbundet som arbetsgivare att hantera tillfälligt anställda med samma höga standard som övriga anställda. Det ligger inte minst i förbundets intresse att ta väl hand om all personal.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionerna 35 och 36 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motionerna D 35–36 besvarade.

Block D Lönepolitik och förhandling

Övrigt

Utlåtande 59 över motion D 47

Motion D 47

Ann-Christine Gerdin

Stärka nya förtroendevalda

Idag är det viktigare än någonsin att rekrytera och stärka förtroendevalda inom Seko. Flera företag är privata, mindre aktörer eller där det av andra anledningar kanske inte finns underlag för att bilda en klubb. Även på dessa företag bör det finnas förtroendevalda. Som ny förtroendevald är det av yttersta vikt att denne fångas upp, får hjälp att bygga ett kontaktnät, får guidning i viktiga utbildningar, att denne känner att de är en viktig del i det stora sammanhanget och framför allt att man känner en samhörighet med andra likasinnade.

Vi föreslår kongressen besluta

att det införs mentorskap via ombudsmän för alla nya förtroendevalda.

att ombudsmännen kan delegera detta mentorskap till passande klubb.

att det skapas utbildningar/nätverk med temat "Ny förtroendevald på Seko".

Förbundsstyrelsens utlåtande 59 över motion D 47

I motionen belyses vikten av att rekrytera och stärka förbundets förtroendevalda. Särskilt fokus läggs på de mindre, privata bolagen där tryggheten av en fungerande klubbstruktur saknas och de problem som följer av denna organisatoriska brist. Precis som motionären delar förbundsstyrelsen uppfattningen att det är viktigt att vi fortsätter att rekrytera förtroendevalda att företräda medlemmarna även på dessa mindre arbetsplatser. Förbundsstyrelsen delar också uppfattningen att det är viktigt att lokala förtroendevalda inte bara rekryteras utan att de hamnar i sammanhang där de kan växa och utvecklas som medlemmarnas företrädare. Så bygger vi ett mer medlemsnära förbund.

Motionären föreslår att det införs mentorskap via ombudsmän, som i sin tur kan delegera mentorskapet till berörd klubb, för alla nya förtroendevalda samt att utbildningar och nätverk för nya förtroendevalda etableras. Förbundsstyrelsen ser stora fördelar med mentorskap även om det finns praktiska hinder, både i form av tid och resurs men även gällande förbundets organisation. För att ett mentorskap skall vara givande och utvecklande behöver omfattande tid och resurser ansättas för att förverkliga detta. Den krassa verkligheten är att förbundets lokalombudsmän skulle behöva prioritera bort arbetsuppgifter och verksamhet som idag utförs. Förbundsstyrelsen ser inte detta som en tänkbar möjlighet i nuläget.

Vidare ser förbundsstyrelsen inte heller att det är önskvärt att förbundets lokalombudsmän ges befogenheter att delegera arbetsuppgifter, i detta fall mentorskap, till förbundets klubbar. Det skulle innebära en begränsning av klubbarnas självstyre. Det är bättre om klubbarna, oavsett om det rör sig om företags-, region- eller branschklubbar själva förfogar över hur nya förtroendevalda skall läras upp och tas om hand. På samma sätt vill förbundsstyrelsen uppmuntra tillkomsten av nätverk och andra former av kontaktytor för nya förtroendevalda. Dessa kan utgöra bra stöd till förtroendevalda, nya så väl som erfarna, särskilt tillsammans med de utbildningar som redan idag finns för förbundets förtroendevalda.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion D 47 besvarad.

Utlåtande 60 över motion D 48

Motion D 48

Ida Vågevik

Kollektivavtalad A-kassa

Då samhällets politiska vindar går till att individen står i fokus och inte är det gemensamma så upplever jag att A-kassan i dess nuvarande form används som en spelpjäs i det politiska spelet. Reglerna förändras snabbt och den arbetslösa får fort förändrade förutsättningar att klara sin vardag. Skyddet mot svaga löner som vi fackliga en gång skapade A-kassan för urholkas. Vindar från EU-parlamentet om minimilöner slår hårt mot våra ideologiska tankar. Detta kan innebära att A-kassan till slut försvinner.

Jag vill att A-kassan ska bevaras och ägas hos de som verkligen behöver detta intjänade skydd. Jag vill att den ska bli kollektivavtalad. Ett medlemskap i Seko ska innebära att du tvingas gå med i Sekos A-kassa. Den ska inte vara statsfinansierad.

Vi föreslår kongressen besluta

att *bifalla* och göra A-kassan kollektivavtalad.

att förbundet jobbar med att implementera detta i LO.

Förbundsstyrelsens utlåtande 60 över motion D 48

Motionären tar upp att arbetslöshetskassans regler förändras snabbt och att den som är arbetslös får förändrade förutsättningar för att klara sin vardag och upplever att arbetslöshetskassans regelverk används som en spelpjäs i politiken snarare än det den borde vara, det vill säga en bra och förutsägbar omställningsförsäkring i samband med arbetslöshet.

Motionärens förslag för att uppnå detta är en kollektivavtalad arbetslöshetskassa som inte är statsfinansierad. I förhandlingarna förra året mellan LO, PTK och Svenskt Näringsliv om ett nytt huvudavtal om trygghet, omställning och anställningsskydd diskuterades parternas utgångspunkter för att kunna fortsätta diskussionen med staten om en kollektivavtalad arbetslöshetsförsäkring. En av utgångspunkterna som parterna då diskuterade och

var överens om var att en kollektivavtalad arbetslöshetsförsäkring till viss del behöver vara statsfinansierad för att klara finansieringen av försäkringen.

Att som enskilt förbund, eller gemensamt inom LO, helt finansiera en kollektivavtalad arbetslöshetsförsäkring ser styrelsen inte som möjligt och yrkar därför avslag på motionen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion D 48.

Utlåtande 61 över motion D 49

Motion D 49

Enskild motion

Olof Hansson

Begränsa personuppgifter på webben för att minimera antalet bedrägerier

Ni har säkert hört berättelser om personer som blivit lurade över telefon/epost/sms på tusenlappar, hundratusen och ibland i miljonklassen.

På tex www.ratsit.se kan man som medlem leta upp andra människors personnummer.

Så lätt är det att få tag på personnummer som är grunden för många av bedrägerierna (då de utförs via bank ID till exempel).

Det finns ingen bra anledning till att det ska vara så här.

GDPR innebär hårdare tag mot information hos företag. Men det krävs mer.

Detta ska vara en start. Personnummer ska man inte kunna få tag på någon offentlig webbplats där vem som helst kan gå in på detta sätt. Det måste försvinna.

Jag föreslår kongressen besluta

att ta bort information som personnummer från alla offentliga platser som t.ex. ratsit.se.

Förbundsstyrelsens utlåtande 61 över motion D 49

Motionären beskriver problemet med identitetsstöld och riskerna som finns när känsliga personuppgifter finns tillgängliga på internet. I motionen yrkar motionären att förbundet skall ta bort personnummer från webbplatser såsom Ratsit. Seko har sedan GDPR-reglerna uppkom vidtagit åtskilliga åtgärder för att stärka skyddet av medlemmarnas personliga integritet. Nya tekniska system har införskaffats och nya rutiner har satts på plats. Förbundet har vidtagit de åtgärder som förbundet förfogar över för att reducera och minimera risken för att medlemmarnas personuppgifter skall hamna i orätta händer.

Även om förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning gällande farorna med identitetsstöld så ligger det inte inom förbundets makt att besluta över innehållet på externa webbplatser. Förbundet kan helt enkelt inte besluta att "ta bort information som personnummer från alla offentliga platser".

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 49 besvarad.

Utlåtande 62 över motion D 50

Motion D 50

Seko region Skåne

Seko ska arbeta med att ta fram proaktiva kompetensutvecklingsavtal inom alla avtalsområden som leder till livslångt lärande gör att bli mer anställningsbar

Det blir allt viktigare och viktigare att vara anställningsbar långt upp i åldern.

Att hålla sig anställningsbar långt upp i åldern blir allt viktigare ju äldre du blir och i takt med att pensionsåldern höjs. I statliga avtalet förfogar arbetsgivaren pengar som parterna tagit fram för att just kunna utveckla sig på arbetet. Som en vidareutveckling av hur dessa pengar bör användas kan man tänka sig att dessa skulle kunna gå till att utveckla den anställda så att hen blir mera anställningsbar på företaget eller utanför företaget. Skulle man sedan kunna kombinera detta med ett "Friår" så skulle rörligheten på arbetsmarknaden och inläsningseffekten bli avsevärt mindre.

För att öka våra medlemmars anställningsbarhet, för att skapa grund för större engagemang och för att underlätta rörligheten i arbetslivet.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko fattar beslut om att alla Seko medlemmar skall ha ett proaktivt kompetensutvecklingsavtal som gör att alla får ett livslångt lärande och blir mer anställningsbara.

att Seko driver att alla LO medlemmar skall ha ett proaktivt kompetensutvecklingsavtal som gör att alla får ett livslångt lärande och blir mer anställningsbara.

Förbundsstyrelsens utlåtande 62 över motion D 50

Motionären lyfter frågorna om rätt till kompetensutveckling och ställer krav på att förbundet ska verka för att Sekos medlemmar och medlemmar i övriga LO-förbund skall omfattas av proaktiva kompetensutvecklingsavtal.

I och med att arbetsmarknaden blir alltmer rörlig och förändringstakten ökar är det viktigt att arbetstagarna bereds möjlighet till kompetensutveckling genom livet. Inte minst ökar behovet när pensionsåldern ökar. Motionären lyfter fram lösningen på det statliga avtalsområdet, där medel allokeras för arbetstagarnas kompetensutveckling. Även på andra avtalsområden har parterna enats kring modeller för kompetensutveckling.

Samtidigt kan dessa avtal utvecklas vidare och stärkas ytterligare. Förbundsstyrelsens uppfattning är att beslut rörande hur dessa avtal skall utvecklas och formuleras för framtiden bör fattas så nära medlemmar som möjligt, på respektive avtalsområdes avtalskonferens och i dess förhandlingsdelegation. Då ökar möjligheterna att nå överenskommelser som ger bästa tänkbara förutsättningar för förbundets medlemmar.

När det gäller kompetensutveckling för medlemmar i övriga LO-förbund har förbundet drivit frågan om kompe-

tensutveckling genom LO inom ramen för förhandlingarna om Trygghet och omställning. Förhandlingarna har resulterat i en del positiva förändringar och stärkta möjligheter till kompetensutveckling – under hösten 2020 gjorde förbundet, tillsammans med LO, bedömningen att helheten inte är tillräckligt bra och därför sagt nej till uppgörelsen. Frågan får nu hanteras av respektive förbund.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion D 50 besvarad.

Utlåtande 63 över motion D 51

Motion D 51

Seko region Skåne

Normen för heltidsarbete behöver sänkas med 20% till år 2030

Vad händer med jobben och våra liv i övrigt i en värld, där datorer, maskiner och robotar alltmer ersätter mänsklig arbetskraft. Det är naturligtvis svårt att förutse, men troligtvis blir det mindre arbetstillfällen. Det är viktigt att alla människor har ett jobb att gå till för att må bra och få en lön att leva på. År 1919 beslutade riksdagen om att 8 timmars arbetsdag. För att alla skall ha möjlighet att ha ett jobb i framtiden behöver vi börja resan mot att, heltidsnormen med 20 % fram till 2030.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tillsammans med LO verkar för att år 2030 har arbetstidsnormen för heltidsarbete minskat med 20.

Förbundsstyrelsens utlåtande 63 över motion D 51

Motionären pekar på den pågående samhällsutvecklingen där digitalisering, effektivare arbetsorganisationer och tekniska framsteg minskar behovet av antalet anställda och arbetskraft i många branscher. Samtidigt fortsätter produktiviteten att öka.

Inom andra områden och i helt nya branscher växer andra behov och arbetstillfällen fram men inte i den takt som vårt postindustriella samhälle under tid utvecklats till, fram till nutid.

LO, i sin långsiktiga målbild fram till 2028, har ställt kravet att alla ska ha rätt till heltid. Det har sin grund i att många tvingas ta ett deltidarbete och på en lön som inte ens går att leva på. En situation som mest framträder inom kvinndominerade branscher. Heltid som norm är ännu inte en självklarhet.

Ett samhälle mår bäst av att erbjuda arbete till alla där lönen går att leva på, där varje individ ses som en tillgång och resurs för vår gemensamma välfärd är fortfarande en sanning som gäller.

Sekos kongress beslutade 2017 att Seko tar ställning för införandet av 30 timmars arbetsvecka med bibehållen lön.

Vi kommer att behöva möta framtiden genom kreativitet och med solidariskt goda idéer till stöd för att inkomster och skattesystem bibehålls på en nivå som säkrar välfärden.

Seko arbetar med de långsiktiga målen som LO regelbundet beslutar och uppdaterar för att möta framtida utma-

ningar och är en av de vägar som motionen pekar på. Krav på lagstiftning och genom att kräva arbetstidsförkortningar i kollektivavtalen som tecknas vid varje avtalsrörelse är något som Seko bedriver långsiktigt.

Det motionären vill uppnå är ett fackligt arbete som ständigt pågår och tidsmässigt kommer att ta många år, för att uppnå motionens långsiktiga mål.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 51 besvarad.

Utlåtande 64 över motion D 52-53

Motion D 52

Ann-Christine Gerdin

Underlätta för förtroendevalda

Vi ser positivt på förbundets studieprogram och är stolta över alla förtroendevalda som i olika roller hos förbundet gemensamt driver våra medlemmars frågor för förbättringar. Vi tror detta arbete kan underlättas av att varje bransch/avtalsområde tar fram en unik snabbguide till deras avtals större frågor och checklistor angående förhandlingar. Detta skulle underlätta för många nya förtroendevalda men även kunna uppdatera de som inte fått en utbildning likt VPJ de senaste årtionden.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet tar fram en snabbguide angående avtal inom varje avtalsområde riktad mot förtroendevalda förhandlare.

Motion D 53

Seko region Mellannorrland

Underlätta för förtroendevalda!

Vi ser positivt på förbundets studieprogram och är stolta över alla förtroendevalda som i olika roller hos förbundet gemensamt driver våra medlemmars frågor för förbättringar. Vi tror detta arbete kan underlättas av att varje bransch/avtalsområde tar fram en unik snabbguide till deras avtals större frågor och checklistor angående förhandlingar. Detta skulle underlätta för många nya förtroendevalda men även kunna uppdatera de som inte fått en utbildning likt VPJ de senaste årtionden.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet tar fram en snabbguide angående avtal inom varje avtalsområde riktad mot förtroendevalda förhandlare.

Förbundsstyrelsens utlåtande 64 över motion D 52-53

En snabbguide enligt den modell som motionären föreslår kan vara ett lämpligt verktyg för att ge de förtroendevalda mer kunskap och stärka deras roll som förhandlare. De avtalsfrågor som är viktigast på respektive avtalsområde varierar mellan avtalsområdena. Härutöver ser avtalsstrukturen mycket olika ut på Sekos 23 avtalsområden. Allt från väldigt välreglerat i centrala avtal till få centrala regleringar men med väldigt fylliga lokala unika avtal på enskilda bolag och myndigheter. Utbildning och vägledning i anställningsvillkoren enligt kollektivavtalen är i det senare fallet en lokal fråga. Förbundet genomför utbildning och tar fram informationsmaterial gällande de centrala avtalen inte sällan på efterfrågan från lokal organisation. Dessutom tas det fram material beroende på vad som efterfrågas. Inom vissa områden tas det exempelvis enklare avtalsguider och material på flera språk.

Behovet av kompletterande material som guider skiftar mellan avtalsområden. Varje branschbehov bör utformas efter det som prioriteras där. Det är det lämpligt att man tar fram detta för varje bransch viktigaste frågorna i samråd med ansvariga för avtalsområdena. Vissa avtal behöver kanske en vägledning eller guide, andra i samarbete med de förtroendevalda på ett omfattande lokalt avtal.

Detta är en viktig fråga att inom varje bransch diskutera och utforma det mest effektiva upplägget för branschen. Formen och utseende för snabbguiden samt tidpunkt för framtagande behöver dock diskuteras närmare i varje bransch.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 52 och 53 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion D 52-53 besvarade.

Block F Arbetsrätt och övrig lagstiftning

A-kassa

Utlåtande 65 över motion F 1

Motion F 1

Seko region Skåne

Behåll förhöjd omställningsförsäkringen (A-kassan) efter Coronapandemin

A-kassan är en omställningsförsäkring, för att underlätta ekonomisk omställning mellan jobb.

I samband med Coronapandemin höjdes A-kassan till en nivå som gör att många av våra arbetslösa medlemmar slipper få allvarliga ekonomiska problem innan man får ett nytt jobb.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko gör allt vad man kan för att få riksdagen fattar beslut på att permanenta höjningen och på sikt höja nivåerna.

Förbundsstyrelsens utlåtande 65 över motion F 1

Motionären yrkar på att den tillfälligt förhöjda ersättningsnivån i A-kassan som regeringen införde i april 2020

ska permanentas samt att den nivån på sikt ska höjas. Motionären lyfter vikten av en arbetslöshetsförsäkring som ger ett gott ekonomiskt skydd under perioden av arbetslöshet mellan två jobb.

Förbundsstyrelsen håller med motionären om vikten av en arbetslöshetsförsäkring som ger ett gott skydd under arbetslöshet. På LO-kongresserna 2012 och 2016 togs beslut om att LO skulle verka för att ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen på sikt skulle motsvara 90% (upp till taket). Det finns också motioner till kommande LO-kongress i höst som yrkar på höjda nivåer i arbetslöshetsförsäkringen. LO arbetar kontinuerligt med att påverka och bilda opinion för en arbetslöshetsförsäkring med en god inkomstrygghet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Rose-Marie Johansson, Seko BO Spårtrafik: Jag är Rose-Marie Johansson och tillhör Spårtrafik. Arbetslöshetskassaförsäkringen ska ge ett stöd under tiden man söker ett nytt jobb. Att bli arbetslös ska inte skapa oro, press eller stress. Seko Spårtrafik stödjer en permanent höjning av ersättningen som infördes av regeringen i april 2020, och på sikt en höjning av nivåerna. Det är en försäkring och inte ett bidrag. Seko ska verka för att påverka LO som flera gånger har tagit den här frågan och som även ligger nu i höst, påverka LO och fackligt-politiskt. Seko Spårtrafik yrkar på bifall på motion F 1.

Glenn Nordström, förbundsstyrelsens föredragande: Nu är det faktiskt så att vi jobbar ihop med LO för att vi ska ha minst 90 procent i a-kasseersättning. Med det anser förbundsstyrelsen att frågan är besvarad.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Seko Skåne vill tacka för stödet och yrkar självklart också bifall för motion F 1.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.
- Rose-Marie Johansson m.fl. bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion F 1 besvarad.

Omröstning

För	120
Emot	81
Ej avlagda röster	4

Utlåtande 66 över motion F 2

Motion F 2

"Esse" Esbjörn Johansson

Slå samman A-kassan med fackförbunden

När medlem ändrar sina uppgifter på A-kassan så uppdateras det inte hos fackförbunden och vice versa. Detta innebär att man i nuläget inte kan samordna service och information till våra medlemmar på bästa sätt.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för en bättre samverkan mellan A-kassan och vårt förbund för att stärka medlemmens rättigheter.

Förbundsstyrelsens utlåtande 66 över motion F 2

En bra service till våra medlemmar är viktigt både för förbundet och för A-kassan. Motionen tar som exempel upp att när en medlem ändrar någon uppgift hos A-kassan så uppdateras den inte hos förbundet och vice versa. Motionären yrkar att förbundet ska verka för en bättre samverkan mellan A-kassan och vårt förbund för att stärka medlemmarnas rättigheter. Förbundet och A-kassan är två separata organisationer och utifrån den lagstiftning som finns så kan inte uppgifter som en medlem ändrar hos den ena organisationen uppdateras med automatik i den andra organisationens system. I frågor där förbundet och A-kassan kan samverka finns ett väl utvecklat samarbete.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion F 2 besvarad.

Utlåtande 67 över motion F 3-9

Motion F 3

"Esse" Esbjörn Johansson

A kassa och Försäkringsskydd

När Regeringen beslutade att man har rätt att arbeta till 69 års ålder från 2023 tycker man att A-kassan och socialförsäkring skall gälla tills 69 års ålder om man arbetar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall aktivt verka för att A-kassa och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder.

Motion F 4

"Esse" Esbjörn Johansson

A-kassa för pensionerade medlemmar

Vid 65 års ålder upphör rätten till A-kassan.

Om pensionsåldern höjs till 69 år måste A-kassskyddet finnas kvar till verklig uppnådd pensionsålder.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko driver frågan politiskt för att få riksdagen att ändra lagen gällande A-kassa för pensionärer.

Motion F 5

"Esse" Esbjörn Johansson

Försäkringsskydd för pensionerade medlemmar

Vid 65års ålder försvinner försäkringsskyddet, till exempel AFA försäkring. Om pensionsåldern höjs till 69 år måste försäkringsskyddet finnas kvar till verklig uppnådd pensionsålder.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko driver frågan politiskt för att få riksdagen att ändra lagen gällande försäkringsskydd.

Motion F 6

Ida Vågevik

A-kassan och Försäkringsskydd

När regeringen beslutade från att man har rätt att arbeta till 69 års ålder från 2023, då tycker man att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man arbetar.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko skall aktivt verka för att A-kassa och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder.

Motion F 7

Enskild motion

Anders Rinnemo

SEKO Väg & Banklubben Värmland-Örebro

A-kassan och Försäkringsskydd

När regeringen beslutade att man har rätt att arbeta till 69 års ålder från 2023, tycker vi att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man fortfarande arbetar och ej gått i pension.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko skall aktivt verka för att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man fortfarande arbetar och ej gått i pension.

Motion F 8

Seko Väg & Ban-klubben Värmland-Örebro

A-kassan och Försäkringsskydd

När regeringen beslutade att man har rätt att arbeta till 69 års ålder från 2023, tycker vi att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man fortfarande arbetar och ej gått i pension.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall aktivt verka för att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man fortfarande arbetar och ej gått i pension.

Motion F 9

Seko BO Väg och Ban

A-kassan och Försäkringskydd

När regeringen beslutade från att man har rätt att arbeta till 69 års ålder från 2023, då tycker man att A-kassan och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder om man arbetar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall aktivt verka för att A-kassa och socialförsäkringen skall gälla till 69 års ålder.

Förbundsstyrelsens utlåtande 67 över motion F 3-9

Det har till kongressen kommit sju motioner som alla tar upp vikten av att när rätten att arbeta fram till 69 års ålder träder ikraft 2023 så måste arbetslöshetsförsäkringen, socialförsäkringen och kompletterade kollektivavtalade försäkringar också gälla, åtminstone fram till den åldern. De flesta av dagens kompletterande kollektivavtalade försäkringar är framförhandlade då 65 år var den ålder de flesta slutade sitt yrkesverksamma liv. Om det ska var möjligt att faktiskt arbeta till 69 års ålder är det ett måste att arbetslöshetsförsäkringen, socialförsäkringen och de kollektivavtalade försäkringarna följs åt och allra helst gäller så länge man är yrkesverksam men i alla fall till 69 år.

LO har på olika sätt bildat opinion för och påtalat att när rätten att arbeta längre infördes och nu kommer att höjas till 69 år från 2023 att välfärdssystemen måste följa med och gälla fram till samma ålder. På förra LO-kongressen så beslutades att det är angeläget att ta bort 65-årsgränsen i de kollektivavtalade försäkringarna och att det ska finnas med som yrkande vid framtida omförhandling av avtalsförsäkringarna och avtalspensionsplanerna. Förbundsstyrelsen anser att motionerna ska anses besvarade.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 3-9 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion F 3-9 besvarade.

Block G Försäkringar och pensioner

Utlåtande 68 över motion G 37

Motion G 37

NCC, Seko Förhandlingsorganisation

Seko BO Väg och Ban

Seko klubb Väg och Ban Skåne

Sjukförsäkring "REHAB-ansvar"

Alliansregeringen förändrade lagstiftningen för sjukpenning och rehabilitering, genom att införa den så kallade rehabiliteringskedjan. Lagstiftningen har förändrats till mänskligare regler och bedömning efter dag 365, så att svårt sjuka inte ska bli utförsäkrade och tvingas anmäla sig som arbetslösa hos Arbetsförmedlingen.

Jag vill med den här motionen fortsätta förbättra reglerna, så att de som är anställda hos arbetsgivare som inte tar sitt rehab ansvar, inte ska bli avstängda från sjukpenning p.g.a. att arbetsgivaren ej fullgjort sin lagstadgade rehabskyldighet.

När en arbetstagare når sjukdag 180 i sin sjukperiod, prövar Försäkringskassan den sjukskrivnes arbetsförmåga mot hela arbetsmarknaden, enligt gällande rehabkedja.

Om Försäkringskassan anser att den sjukskrivne har arbetsförmåga gentemot övriga arbetsmarknaden, stängs sjukpenningen av. I och med detta, måste arbetstagaren anmäla sig till Arbetsförmedlingen som arbets sökande.

Många arbetsgivare tar sitt rehab-ansvar på allvar och sköter detta bra, men tyvärr händer det alltför ofta att arbetsgivare p.g.a. ovilja, ointresse eller okunskap, inte fullgör sitt rehab-ansvar mot den sin anställda medarbetare.

De arbetsgivare som inte fullgör sin rehabskyldighet, drabbas i nuläget inte av några konsekvenser då Försäkringskassan inte har några sanktionsmöjligheter mot arbetsgivare.

Däremot kan den försäkrade bli avstängd från sjukpenning, för att arbetsgivaren inte tar sitt ansvar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att vid sjukdag 180 för den försäkrade, då arbetsförmågan ska prövas enligt rehabkedjan, ska den försäkrades arbetsgivare kunna visa att den fullgjort sin rehabskyldighet.

att om så inte är fallet, får den försäkrade fortsatt sjukpenning från Försäkringskassan och arbetsgivaren blir återbetalningsskyldig till Försäkringskassan, likt sjuklönegarantin.

Förbundsstyrelsens utlåtande 68 över motion G 37

Motionären pekar på ett stort problem som drabbar medlemmar som haft otur att bli sjuka, det kan vara till följd av arbetet men även av andra orsaker. I slutändan kan de ekonomiska förlusterna för den enskilde bli förödande. Det sociala skyddsnetet som samhället borde tillhandahålla har nedmonterats kraftigt under lång tid. Motionären önskar nu att vi tillsammans försöker täppa till en del i skyddsnetet och stärka upp löntagarnas skydd vid sjukdom.

Den grundläggande förutsättningen för att en anställd ska kunna få sjuklön är att hen är helt eller delvis förhindrad att utföra sitt vanliga eller ett jämförbart arbete på grund av sjukdom.

Rätten till sjuklön, dag 1–14, är i första hand en civilrättslig fråga mellan en arbetsgivare och en arbetstagare. Ibland kan Försäkringskassan behöva ta ställning till om en arbetsgivare är skyldig att betala sjuklönen för att kunna bedöma om en person har rätt till ersättning från sjukförsäkringen, till exempel sjukpenning. Rehabiliteringskedjan är en bedömning i flera steg, dag 15–90 bedöms den försäkrades nedsättning av arbetsförmågan mot sitt ordinarie arbete, dag 91–180 mot arbete på arbetsplatsen. Efter 180 dagar har den anställde rätt till sjukpenning om hen inte kan utföra något arbete på den vanliga arbetsmarknaden.

Det är arbetsgivaren som ska bedöma om en anställd har nedsatt arbetsförmåga på grund av sjukdom och i så fall i vilken omfattning. Det är i denna bedömning som Seko måste vara delaktig. Det som i dagligt tal kallas arbetsrelaterad arbetsanpassning och rehabilitering.

Men start den 1 juni 2021 börjar en ny arbetsmiljöverkets författningssamling (AFS) att gälla: AFS 2020:5 Arbetsanpassning.

I den fastslår arbetsmiljöverket att det är Arbetsgivaren som har ansvaret för att föreskrifterna följs. Bestämmelser om arbetsgivares ansvar vid arbetstagares rehabilitering finns i 30 kap. socialförsäkringsbalken. Utöver föreskriften och socialförsäkringsbalken ska arbetsgivaren enligt AML 3 kap 2 a § se till att det i verksamheten finns ett på lämpligt sätt organiserad arbetsanpassnings – och rehabiliteringsverksamhet för fullgörande av de uppgifter som denna lag fastställer.

AFS:en tar sikte på vilka arbetsanpassningar arbetsgivaren ska göra för en enskild arbetstagarare utöver åtgärder i det generella arbetsmiljöarbetet.

Ytterst är det Arbetsmiljöverket som kan förelägga arbetsgivaren att förbättra eller förändra sin organisation. Sekos skyddsombud har en viktig uppgift i att tillse alla anställdas arbetsmiljö även i rehabiliteringsärenden.

Skyddsombud företräder arbetstagarna i arbetsmiljöfrågor och ska verka för en tillfredsställande arbetsmiljö. I detta syfte ska ombudet inom sitt skyddsområde vaka över skyddet mot ohälsa och olycksfall samt över att arbetsgivaren uppfyller kraven i AML 3 kap. 2a §.

I dagens arbetsmiljölagstiftning finns inte möjligheten till sanktioner som innebär att enskilda anställda eller facklig organisation kan få ekonomisk ersättning, eller ställa krav på att arbetsgivaren ska betala Försäkringskassan vid undermålig rehabilitering av sjukskriven personal.

Arbetsmiljöverket kan däremot besluta om föreläggande eller förbud mot arbetsgivare som inte följer lagstiftningen.

Vi som fack kan däremot bli bättre på att utbilda våra förtroendevalda och skyddsombud i hur de ska kunna omhänderta medlemmar som hamnar i rehabiliteringsprocessen med stöd av de lagar och regler som redan finns.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 37 besvarad.

Utlåtande 69 över motion G 38

Motion G 38

"Esse" Esbjörn Johansson

Skrota karensdagen

Karensavdraget gör att många av våra medlemmar går till jobbet fast de är sjuka. Man har helt enkelt inte råd att vara hemma, det blir en ekonomisk belastning.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för att karensavdraget avskaffas.

Förbundsstyrelsens utlåtande 69 över motion G 38

Karensavdraget infördes 2019 och ersatte det som tidigare kallades karensdag. Syftet med ändringen var att det avdrag som görs när man är sjuk ska vara rättvist och förutsägbart för majoriteten av arbetstagarna.

Seko har via LO har en längre tid drivit på för att permanent avskaffa karensen i sjukförsäkringen. Det finns både privatekonomiska- och samhällsekonomiska skäl att fullt ut och permanent avskaffa karensavdraget i sjukförsäkringen.

Under coronapandemin har tillfälliga regler införts som innebär att arbetstagarare kunnat ansöka om ersättning

för karensavdraget från Försäkringskassan. Med jämna mellanrum har regeringen beslutat att förlänga dessa tillfälliga regler.

Likt LO:s uppfattning anser Seko är att det är otillräckligt att införa en tillfällig ersättning för karensavdraget. Såsom motionären beskriver står valet ofta mellan att riskera sin privatekonomi, till följd av det avbräck karensavdraget innebär, eller att riskera sin framtida hälsa och även samhällsekonomiska konsekvenser.

Andra förbund har skickat in motioner till LO:s nästkommande kongress som yrkar på att slopa karensavdraget. Även Seko har skickat in en motion i linje med denna motion där det föreslås att LO ska verka för en mänskligare sjukförsäkring.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 38.

Utlåtande 70 över motion G 39

Motion G 39

Seko klubb SiS

Tandvårdsförsäkring

Tandvård är idag dyr, tandhälsa är fortfarande en klassfråga. Många medlemmar anser sig inte ha råd att ta hjälp av tandvården.

Notan för tandläkarbesök kan bli väldigt kostsam.

I LO:s försäkringspaket ingår många bra försäkringar. Dock saknas det en försäkring för munhälsa.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet ska verka för att tandvård ska ingå i LO:s försäkringspaket.

att Seko erbjuder medlemmarna en tandvårdsförsäkring som tillval till en skälig kostnad.

Förbundsstyrelsens utlåtande 70 över motion G 39

Seko vill att det som skulle ingå i motionens föreslagna gruppförsäkringslösning ska ingå i samhällets sjukvårds- och försäkringssystem.

Utredningen om jämlik tandhälsa har i mars 2021 lämnat ett betänkande, När behovet får styra – ett tandvårdssystem för en mer jämlik tandhälsa. Fortsatt påverkan i denna utredning sker löpande.

Seko har, likt flera andra förbund, också insänt motion till kommande LO-kongress där det föreslås att LO ska verka för att tandvård och tandhälsa ska ses som en del av kroppen och integreras i övriga sjukvårds- och försäkringssystemet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *avslå* motionen.

Debatt

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag vill yrka bifall till motion G 39 eftersom jag tycker det är en viktig sak med tandhälsan. I min värld sitter mina tänder i huvudet, som i min värld även tillhör kroppen. Så jag tycker att det är en självklarhet att tänderna ska bli subventionerade på någon typ av sätt så att samtliga medlemmar har råd att ha en bra munhälsa och fixa till sina tänder. Som det är i dag är det alldeles för dyrt att besöka tandläkare om man inte kan få ekonomisk hjälp någonstans ifrån. Det är många som avstår att gå till tandläkaren och det anser inte jag är rätt, för det är en så pass framträdande sak att ha en bra munhälsa. Det kan göra att man får lite olägen doft från munnen om man inte har tänderna i skick och många andra bekymmer. Jag tycker faktiskt att Seko ska verka för att alla medlemmar har råd att gå till tandläkaren. Därför anser jag att vi bör ha en vettig försäkring som kan hjälpa medlemmarna till en skälig kostnad. Så bifall till motion G 39.

Ida Vågevik, förbundsstyrelsens föredragande: Seko har likt Seko klubb SiS, som har skrivit motionen, uppmärksammat problem med kostsam tandvård. Då Seko arbetar med frågan i form av motion till LO-kongressen samt påverkan i utredningen om jämlik tandhälsa är målet att tandhälsan ska omfattas av den ordinarie sjukvårds- och försäkringssystemet. Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om att tandhälsa riskerar att bli en klassfråga. Men med Sekos föreslagna lösning om att tandhälsa ska ingå i samhällets sjukvårds- och försäkringssystem, skulle en god tandhälsa inte bara omfatta Sekos medlemmar utan även resten av samhället. Med det yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens förslag om avslag till motionen.

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Jag vill yrka bifall för första attsatsen i motion G 39.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motionen.
- Håkan Olssons bifallsyrkande till motionen.
- Stefan Pinjefors bifallsyrkande till motionens attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion G 39 attsats ett.

Omröstning

För	108
Emot	93
Ej avlagda röster	4

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion G 39 attsats två.

Omröstning

För	118
Emot	84
Ej avlagda röster	3

Utlåtande 71 över motion G 40

Motion G 40

”Esse” Esbjörn Johansson

Tidigare pensionslösningar för de med fysiskt krävande arbeten

Sveriges riksdag fattade under 2019 ett beslut om att höja de olika åldersgränserna i pensionssystemet. Bakgrunden är att medellivslängden fortsätter att öka. För att inte pensionen ska sjunka i takt med att genomsnittliga tiden som pensionär blir längre ansåg man att åldersgränserna i pensionssystemet behövdes höjas.

En annan möjlig lösning hade istället varit att höja pensionsavgiften. Det finns även en tredje väg att gå. Låt dem som har ett yrke där det är möjligt att arbeta högre upp i åldrarna göra det medan de som har ett fysiskt påfrestande yrke får möjlighet att gå tidigare.

Nuvarande lösning, att alla i befolkningen ska arbeta längre och att åldersgränserna i pensionssystemen ska höjas kraftigt de kommande åren för att därefter följa en riktålder som bygger på medellivslängden är olycklig. Spridningen i hälsa mellan olika utbildningsgrupper är stor och försvårar en generell förlängning av arbetslivet för alla.

En generell höjning tar inte hänsyn till att möjligheten till att orka arbeta högre upp i åldrarna är ojämnt fördelat. Det finns stora skillnader i befolkningens hälsa som återspeglar sig i att skillnaden i medellivslängd mellan olika utbildningsgrupper ökar.

Antal levnadsår med aktivitetsnedsättning varierar också betydligt mellan olika utbildningsgrupper. Olika typer av arbeten ställer också olika fysiska krav. Krav som kan vara svåra att uppnå när kroppen åldras och blir svagare. De höjda åldersgränserna är således mycket problematiska för många arbetaryrken, där de fysiska kraven som ställs generellt är höga.

När åldersgränserna i pensionssystemet stegvis ökar kommer alla i befolkningen oavsett yrke eller hälsostatus tvingas arbeta högre upp i åldrarna, ingen hänsyn ta till arbetets karaktär eller bakomliggande hälsa. Enda möjligheten att gå tidigare är om man har eget kapital eller en hög tjänstepension som gör att man klarar sig fram till åldersgränserna för den allmänna pensionen, vilket är en klassfråga. Alternativt att man kan bevisa för Försäkringskassan att man har en livsvarigt nedsatt arbetsförmåga och kan passera nålsögat för att få sjukersättning. Att ha sjukersättningen som generell lösning för alla som inte orkar arbeta några ytterligare år är inte heller önskvärt. Det behövs en mer allmän lösning för de med fysiskt krävande arbeten och som riskerar att bli utslitna av att arbeta ytterligare år.

Visst kommer det även i fortsättningen finnas en viss möjlighet att styra vid vilken ålder man börjar ta ut sin pension. Men i den mån individen fortfarande själv kan välja att gå tidigare är det individen ensam som får betala priset i form av en livslångt lägre pension. För pensionens storlek spelar de sista åren i arbetslivet större roll än de tidigaste åren och särskilt kvinnor som haft ett arbetaryrke löper stor risk att trots ett helt arbetsliv får en mycket låg pension.

Arbetare börjar ofta arbeta tidigt och arbetar i fysiskt ansträngande arbeten där möjligheten att arbeta högre upp i åldrarna är mindre. Att tvinga människor som arbetat ett helt yrkesliv att arbeta ännu längre är inte lönsamt varken för individ eller skattebetalarna. Individen riskerar sin hälsa och att samhället riskerar få stora kostnader för sjukpenning och hälsa och sjukvård. Istället för att människor med fysiskt krävande arbetaryrken ska släpa sig igenom de sista åren i arbetslivet och riskera att bli sjuka och utslitna för att borde de kunna gå tidigare i pension.

Det skall alltid löna sig att ha arbetat, även för de med relativt sett lägre inkomster. Att ta ut ålderspension tidigare sänker pensionens storlek livslångt. Arbetare i fysiskt krävande yrken behöver också få möjligheten att skjuta upp uttaget av ålderspension. En lösning där vissa yrkesgrupper får möjlighet att gå ett par år tidigare utan att behöva ta ut ålderspensionen skulle möjliggöra både ett värdigt avslut av arbetslivet och högre pensioner för denna grupp.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko påverkar beslutsfattare för att möjliggöra en pensionslösning för personer med fysiskt krävande arbeten där de har slitit ut sig.

Förbundsstyrelsens utlåtande 71 över motion G 40

Förslaget i motionen är viktigt och belyser väl fakta att alla inte orkar arbeta till pensionsåldern. För att både säkra pensionssystemet och den enskildes pension krävs förbättringar på flera områden, så som ett hållbart arbetsliv samt arbets- och anställningsvillkor som det är möjligt att försörja sig på i ett livsryckelperspektiv.

Såsom är beskrivet kan sjukersättning beviljas, under förutsättning att det nåsöogat beviljas, till de som inte maktar med ett helt yrkesliv. Men kompensationen och möjligheten att få sjukersättning behöver förbättras så att de som, av hälsoskäl, inte kan arbeta fram till 67 års ålder inte behöver börja ta ut pension förrän dess.

LO har sedan kongressen 2016 arbetat med påverkan för förbättringar i pensionssystemet, vilket också i remissvar och på andra sätt har framförts till regeringen och riksdagspartierna. Regeringens blocköverskridande pensionsgrupp är överens om att fortsätta diskussioner om en långsiktig gemensam lösning för höjda pensioner.

Att värdera yrkesgrupper mot varandra är inte i linje med ett solidariskt arbete för ett rättvist pensionssystem. Det kan uppstå en värderingsproblematik att utröna vad fysiskt krävande arbete innebär. Det kan också leda till utmaningar att andra yrkesgrupper också borde omfattas. Seko, tillsammans med LO och dess förbund vill påverka beslutsfattare för en bättre pensionslösning för alla. Ett pensionssystem som bygger på solidaritet, rättvisa och lika värde.

Seko följer regeringens pensionsgrupp, där de i senaste rapporten pekar på den orättvisa som finns i pensionssystemet, att tidigt inträde inte gynnas på samma sätt som sent utträde samt att det inte finns en ventil för den som sliter ut kroppen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Esbjörn Johansson, Seko BO Väg och Ban: Motion G 40, tidigare pensionslösning för de med fysiskt krävande arbete. Med tanke på att många av oss har tunga fysiska arbeten kommer många av oss inte att orka jobba efter 65. Förbundsstyrelsen menar på att vi ska vara solidariska i denna fråga. Men var var solidariteten när vi slet i vår ungdom och de andra gick på CSN? Därför yrkar vi bifall på denna motion.

Claes Olsson, Seko Väst: Jag tar den här. Vi har en likadan motion i G 43 från Seko Väst. Lite bakgrund, vi hade en borgerlig regering som gjorde om sjukreglerna så att många bollades mellan Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen. Sedan 2019 ändrades pensionssystemet och vi fick en högre pensionsålder. Vi kan inte ha det som det är nu. Att de som har slitit ut sig eller fått sjukdom eller skada tvingas ta ut förtida pension. Detta leder till lägre pension livslångt. Detta tycker jag också är en klassfråga eftersom fler i LO-kollektivet än i tjänstemannaförbunden hamnar här. Andra fack driver denna fråga också, såsom Byggnads via Knegarpension. Nu har vi fått ett förslag från regeringen om trygg pension och det är ett bra steg i rätt riktning, men då måste också S-budgeten gå igenom. Jag tycker att Seko ska jobba i denna fråga. Rösta gärna rött här.

Ida Vågevik, förbundsstyrelsens föredragande: Tack Claes och Esse för era inlägg. Motionärerna lyfter här flera brister i pensionssystemet. Förbundsstyrelsen är av den uppfattningen att systemet är i behov av förändring och förbättring. Motionären menar att de med fysiskt krävande arbeten ska ha möjlighet att gå i pension tidigare. Fysiskt arbete kan vara svårt att definiera då förutsättningarna kan vara olika för olika individer. Även enformigt arbete eller psykiskt krävande arbete kan leda till ohälsa och föranleda behov av att gå i pension tidigare. Vi vill

inte värdera eller ställa yrkesgrupper mot varandra, men Seko följer regeringens pensionsgrupp där senaste rapporten bland annat tar upp svårigheter att arbeta till ordinarie pension då kroppen ger upp innan dess. Därmed yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens besvarandeyrkande.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.
- Esbjörn Johanssons bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 40 besvarad.

Omröstning

För	107
Emot	95
Ej avlagda röster	3

Utlåtande 72 över motion G 41

Motion G 41

Seko region Skåne

Tjänstepension från första intjänade krona

En majoritet av Sekos medlemmar är anställda i den privata sektorn. En stor del av dessa medlemmar har arbetsgivare som börjar betala in till tjänstepensionen efter individen har fyllt 25. Vilket straffar våra medlemmar som startar på arbetsmarknaden i tidigare ålder. Att få in i alla våra avtal att våra medlemmars arbetsgivare börjar betala in tjänstepension från första arbetsdag kommer vi få en mer jämställd pension.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för alla våra avtal har tjänstepension från första arbetsdag.

Förbundsstyrelsens utlåtande 72 över motion G 41

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om det inte bör finnas någon nedre åldersgräns för intjänande till tjänstepension som gör att det först därefter blir ett intjänande till tjänstepension. Förbundsstyrelsens uppfattning är att all inkomst oavsett ålder ska generera till tjänstepension och vill därför att motionen bifalls.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 41.

Utlåtande 73 över motion G 42

Motion G 42

Seko region Skåne

Tänder tillhör kroppen

Det finns egentligen inget vägande skäl att inte behandla tandvård som övrig sjukvård. Obehandlade sjukdomar i mun och tänder innebär samma lidande och risker för den enskilde som sjukdomstillstånd i övriga delar av kroppen.

Det finns dessutom ett samband mellan dålig munhälsa och andra sjukdomar. Exempelvis är risken för hjärt-kärlsjukdomar (den vanligaste dödsorsaken i Sverige) kraftigt förhöjd hos patienter som har stora problem med tänderna. Åtskilliga svåra sjukdomstillstånd och dödsfall skulle kunna förebyggas om fler fick tandvård i tid.

Tandvård innebär självklart kostnader, men även nya mediciner och behandlingsmetoder i den övriga vården medför extra kostnader. Detta har hittills inte använts som argument för att tvinga den enskilde att ta den ekonomiska smällen vid dyra behandlingar. Tvärtom har rätten till vård för alla, oavsett plånbokens tjocklek, framhållits i dessa sammanhang.

Tandvård har blivit en klassfråga och många låginkomsttagare väljer idag bort nödvändig tandvård för att de inte har råd. Det är nu dags att betrakta tänderna som en del av kroppen.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att riksdagen fattar beslut om att tänderna tillhör kroppen och ingår i högkostnadsskyddet

Förbundsstyrelsens utlåtande 73 över motion G 42

I linje med motionen anser Seko att tänderna är en del av kroppen. Tandhälsan och en individs kostnader borde regleras i samma socialförsäkringssystem som för övriga kroppen. På LO-kongressen 2016 togs det beslut om att högkostnadsskyddet som gäller för sjukvård, också ska gälla för grundläggande tandvård och dagens åldersgräns för fri tandvård ska höjas till 25 år. Staten har sedan LO-kongressen startat utredningen Ett tandvårdssystem för jämlik tandhälsa, som ska analysera hur man kan minska skillnaderna i tandhälsa hos befolkningen. Ett tilläggsdirektiv har tillkommit att utreda och föreslå alternativa modeller för ett nytt justerat statligt högkostnadsskydd. Det har lämnats ett betänkande hur tandvårdssystemet kan utvecklas för att bli mer resurseffektivt och jämlikt.

Seko har, liksom flera andra förbund, insänt motion till kommande LO-kongress där det föreslås att LO ska verka för att tandvård och tandhälsa ska ses som en del av kroppen och integreras i övrig sjukvård och försäkringssystem.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 42.

Utlåtande 74 över motion G 43–46

Motion G 43

Seko region Väst

Tidigare pensionslösningar för de med fysiskt krävande arbeten

Sveriges riksdag fattade under 2019 ett beslut om att höja de olika åldersgränserna i pensionssystemet. Bakgrunden är att medellivslängden fortsätter att öka. För att inte pensionen ska sjunka i takt med att genomsnittliga tiden som pensionär blir längre ansåg man att åldersgränserna i pensionssystemet behövdes höjas.

En annan möjlig lösning hade istället varit att höja pensionsavgiften. Det finns även en tredje väg att gå. Låt dem som har ett yrke där det är möjligt att arbeta högre upp i åldrarna göra det medan de som har ett fysiskt påfrestande yrke får möjlighet att gå tidigare.

Nuvarande lösning, att alla i befolkningen ska arbeta längre och att åldersgränserna i pensionssystemen ska höjas kraftigt de kommande åren för att därefter följa en riktålder som bygger på medellivslängden är olycklig. Spridningen i hälsa mellan olika utbildningsgrupper är stor och försvårar en generell förlängning av arbetslivet för alla.

En generell höjning tar inte hänsyn till att möjligheten till att orka arbeta högre upp i åldrarna är ojämnt fördelat. Det finns stora skillnader i befolkningens hälsa som återspeglar sig i att skillnaden i medellivslängd mellan olika utbildningsgrupper ökar. Antal levnadsår med aktivitetsnedsättning varierar också betydligt mellan olika utbildningsgrupper. Olika typer av arbeten ställer också olika fysiska krav. Krav som kan vara svåra att uppnå när kroppen åldras och blir svagare. De höjda åldersgränserna är således mycket problematiska för många arbetaryrken, där de fysiska kraven som ställs generellt är höga.

När åldersgränserna i pensionssystemet stegvis ökar kommer alla i befolkningen oavsett yrke eller hälsostatus tvingas arbeta högre upp i åldrarna, ingen hänsyn ta till arbetets karaktär eller bakomliggande hälsa. Enda möjligheten att gå tidigare är om man har eget kapital eller en hög tjänstepension som gör att man klarar sig fram till åldersgränserna för den allmänna pensionen, vilket är en klassfråga. Alternativt att man kan bevisa för Försäkringskassan att man har en livsvarigt nedsatt arbetsförmåga och kan passera nålsögat för att få sjukersättning. Att ha sjukersättningen som generell lösning för alla som inte orkar arbeta några ytterligare år är inte heller önskvärt. Det behövs en mer allmän lösning för de med fysiskt krävande arbeten och som riskerar att bli utslitna av att arbeta ytterligare år.

Visst kommer det även i fortsättningen finnas en viss möjlighet att styra vid vilken ålder man börjar ta ut sin pension. Men i den mån individen fortfarande själv kan välja att gå tidigare är det individen ensam som får betala priset i form av en livslångt lägre pension. För pensionens storlek spelar de sista åren i arbetslivet större roll än de tidigaste åren och särskilt kvinnor som haft ett arbetaryrke löper stor risk att trots ett helt arbetsliv får en mycket låg pension.

Arbetare börjar ofta arbeta tidigt och arbetar i fysiskt ansträngande arbeten där möjligheten att arbeta högre upp i åldrarna är mindre. Att tvinga människor som arbetat ett helt yrkesliv att arbeta ännu längre är inte lönsamt varken för individ eller skattebetalarna. Individen riskerar sin hälsa och att samhället riskerar få stora kostnader för sjukpenning och hälsa och sjukvård. Istället för att människor med fysiskt krävande arbetaryrken ska släpa sig igenom de sista åren i arbetslivet och riskera att bli sjuka och utslitna för att borde de kunna gå tidigare i pension.

Det skall alltid löna sig att ha arbetat, även för de med relativt sett lägre inkomster. Att ta ut ålderspension tidigare sänker pensionens storlek livslångt. Arbetare i fysiskt krävande yrken behöver också få möjligheten att skjuta upp uttaget av ålderspension. En lösning där vissa yrkesgrupper får möjlighet att gå ett par år tidigare utan att behöva ta ut ålderspensionen skulle möjliggöra både ett värdigt avslut av arbetslivet och högre pensioner för denna grupp.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko påverkar beslutsfattare för att möjliggöra en pensionslösning för personer med fysiskt krävande arbeten där de har slitit ut sig.

Motion G 44

”Esse” Esbjörn Johansson

Pensionen skall vara minst 80 % av slutlönen

Idag ligger pensionsnivåerna för många av våra medlemmar på 60–65% av lönen i arbetslivet. Detta gör att man inte kan ha en dräglig levnadsstandard som pensionär.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för att ett politiskt beslut om att pensionsnivåerna alltid ligger på minst 80 % av lönen i arbetslivet.

Motion G 45

Seko region Södra

Fördela pensionen rättvist

Som fackligt förtroendevalda möter vi medlemmar som är oroliga för hur framtiden ska bli, för att deras pension inte ska kunna ge dem ekonomiska förutsättningar för ett värdigt liv, ett gott liv, när tiden i arbete avslutas.

Det nuvarande pensionssystemet förstärker ojämlikheten som redan finns på arbetsmarknaden i dag. Den som har haft ett arbete med hög lön får också högre pension än den som haft låg lön. Detta bygger på inkomstprincipen vilket är rimligt, även om vi vill se en större utjämnande effekt.

Det nuvarande pensionssystemet omfördelar dock från lågavlönade till högavlönade. Ju längre en person betalar in avgifter desto mer pension får samma person vid pension. De som kan jobba länge premieras och för de som inte kan det, t.ex. p.g.a. fysiskt tunga arbetsuppgifter och/eller dålig arbetsmiljö, finns ingen kompensation.

Den som har haft goda arbetsvillkor och en stor grad av kontroll i sitt arbete har lägre risk för sjukskrivning vilket gör pensionen större. Många med sådana arbeten kan och vill fortsätta arbeta efter 65 år och då blir pensionen högre. Den som däremot har haft avbrott för sjukskrivningar och arbetslöshet eller går i pension tidigare p.g.a. att kroppen är utsliten av ett hårt arbetsliv får lägre pension. Systemet premierar därmed högre tjänstemän och akademiker som kommer in i systemet sent och kan jobba länge och medan LO-grupper som börjar jobba i tidig ålder och slits ut tidigt straffas med sänkta pensioner.

Beslutet att höja pensionsåldern innebär en katastrofal försämring för de som inte kan eller inte får arbeta ens fram till 65 år. För dem innebär beslutet en sänkt pension.

Höjd pensionsålder innebär också att man inte tar hänsyn till att de ökande klyftorna i samhället också medfört att skillnaden i levnadsålder ökar. För många av våra medlemmar kan vi se att levnadsåldern inte ökar. Också för dem innebär höjd pensionsålder en sänkt pension.

Lägre pension drabbar också kvinnor i högre grad, eftersom de i större utsträckning jobbar deltid och är hemma med barnen. Pensionen blir därför också ojämlig utifrån ett könsperspektiv.

Arvsvinsten i det nuvarande systemet hjälper också till att öka klyftorna mellan pensionärerna. Den som tjänar mest får mest procentuellt av de som avlider. Det är djupt orättvist.

Pensionssystemet tar ingen hänsyn till att klyftorna i utbildning och inkomst även skapar klyftor i medellivslängd. Genom att lågutbildade har lägre medellivslängd men får sänkta pensioner när den genomsnittliga livslängden stiger får de sänkta pensioner

Frågan om pensionen är för viktig för att avgöras i pensionsgruppen i riksdagen. Våra fackliga organisationer måste se till att frågan diskuteras mer öppet och att det görs tydligt vilka som står för ett mer rättvist pensions-system. Ett som kan ge våra medlemmar en trygg ålderdom.

Seko Södra vill därför att Seko ska i LO verka för:

Vi föreslår kongressen besluta

att indexeringen av garantipensionen förbättras så att den bättre följer inkomstutvecklingen i samhället.

att den sammanlagda pensionsnivån bör vara minst 72 %

att sjukskrivning ska ge pensionsrätt Arvsvinsten fördelas så att mest ges till de som har minst intjänad pension.

att det måste göras politik av pensionsfrågan så vi får en bättre lagstiftning.

Motion G 46

Seko region Mellannorrland

Fördela pensionen rättvist

Som fackligt förtroendevalda möter vi medlemmar som är oroliga för hur framtiden ska bli, för att deras pension inte ska kunna ge dem ekonomiska förutsättningar för ett värdigt liv, ett gott liv, när tiden i arbete avslutas.

Det nuvarande pensionssystemet förstärker ojämlikheten som redan finns på arbetsmarknaden i dag. Den som har haft ett arbete med hög lön får också högre pension än den som haft låg lön. Detta bygger på inkomstprincipen vilket är rimligt, även om vi vill se en större utjämnande effekt.

Det nuvarande pensionssystemet omfördelar dock från lågavlönade till högavlönade. Ju längre en person betalar in avgifter desto mer pension får samma person vid pension. De som kan jobba länge premieras och för de som inte kan det, t.ex. p.g.a. fysiskt tunga arbetsuppgifter och/eller dålig arbetsmiljö, finns ingen kompensation.

Den som har haft goda arbetsvillkor och en stor grad av kontroll i sitt arbete har lägre risk för sjukskrivning vilket gör pensionen större. Många med sådana arbeten kan och vill fortsätta arbeta efter 65 år och då blir pensionen högre. Den som däremot har haft avbrott för sjukskrivningar och arbetslöshet eller går i pension tidigare p.g.a. att kroppen är utsliten av ett hårt arbetsliv får lägre pension. Systemet premierar därmed högre tjänstemän och akademiker som kommer in i systemet sent och kan jobba länge och medan LO-grupper som börjar jobba i tidig ålder och slits ut tidigt straffas med sänkta pensioner.

Beslutet att höja pensionsåldern innebär en katastrofal försämring för de som inte kan eller inte får arbeta ens fram till 65 år. För dem innebär beslutet en sänkt pension.

Höjd pensionsålder innebär också att man inte tar hänsyn till att de ökande klyftorna i samhället också medfört att skillnaden i levnadsålder ökar. För många av våra medlemmar kan vi se att levnadsåldern inte ökar. Också för dem innebär höjd pensionsålder en sänkt pension.

Lägre pension drabbar också kvinnor i högre grad, eftersom de i större utsträckning jobbar deltid och är hemma med barnen. Pensionen blir därför också ojämlik utifrån ett könsperspektiv.

Arvsvinsten i det nuvarande systemet hjälper också till att öka klyftorna mellan pensionärerna. Den som tjänar mest får mest procentuellt av de som avlider. Det är djupt orättvist.

Pensionssystemet tar ingen hänsyn till att klyftorna i utbildning och inkomst även skapar klyftor i medellivslängd. Genom att lågutbildade har lägre medellivslängd men får sänkta pensioner när den genomsnittliga livslängden stiger får de sänkta pensioner.

Frågan om pensionen är för viktig för att avgöras i pensionsgruppen i riksdagen. Våra fackliga organisationer måste se till att frågan diskuteras mer öppet och att det görs tydligt vilka som står för ett mer rättvist pensionsystem. Ett som kan ge våra medlemmar en trygg ålderdom.

Vi föreslår kongressen besluta

att indexeringen av garantipensionen förbättras så att den bättre följer inkomstutvecklingen i samhället.

att den sammanlagda pensionsnivån bör vara minst 72%.

att sjukskrivning ska ge pensionsrätt.

att arvsvinsten fördelas så att mest ges till de som har minst intjänad pension.

att det måste göras politik av pensionsfrågan så vi får en bättre lagstiftning.

Förbundsstyrelsens utlåtande 74 över motion G 43-46

Motionärerna yrkar alla på att allmänna pensionssystemet ska förbättras på olika sätt. Motionen Tidigare pensionslösningar för de med fysiskt krävande arbeten yrkar på att förbundet påverkar beslutsfattare för att möjliggöra en pensionslösning för personer med fysiskt krävande arbeten där de slitit ut sig.

De två likalydande motionerna Fördela pensionen rättvist yrkar på att förbundet genom LO ska verka för att indexeringen av garantipensionen förändras så att den bättre följer inkomstutvecklingen, att den sammanlagda pensionsnivån bör vara minst 72 %, att sjukskrivning ska ge pensionsrätt, att arvsvinsten fördelas så att mest ges till de som har minst pension och att det måste göras politik av pensionsfrågan för att få till en bättre lagstiftning.

Frågorna som motionärerna tar upp är viktiga och förbundsstyrelsen stämmer in i uppfattningen att det allmänna pensionssystemet behöver förändras och reformeras. Förbundet arbetar aktivt med att påverka det allmänna pensionssystemet och har tillsammans med andra förbund lämnat in en motion till LO:s kommande kongress som tar upp de frågor som förbunden tillsammans ser är mest akuta att åtgärda.

Motionen till LO yrkar på att LO ska ta fram förslag på ett nytt pensionssystem som ger en god inkomsttrygghet och utjämnar inkomstskillnader, att LO ska verka för att ett yrkesliv som arbetare måste räcka för en god pension och verka för kompensation i pensionssystemet för dem som på grund av tunga och slitsamma arbeten tvingas gå i förtida pension eller gå ner i arbetstid. Motionen yrkar även på att LO verkar för att Socialdemokraterna tar pensionsförslaget som sitt eget och att det tas upp med de borgliga partierna i den parlamentariska pensionsgruppen.

Dagens pensionssystem inte ger så höga pensioner som man räknade med när pensionssystemet infördes. Det är inte acceptabelt och ett yrkesliv som arbetare måste ge en god pension. LO:s styrelse har sedan tidigare ett långsiktigt mål att den allmänna pensionen tillsammans med avtalspensionen, för arbetare, ska vara minst 72 procent av slutlönen. Då intentionerna i motionerna om att förbättra allmänna pensionssystemet ryms i den motionen förbundet skickat till LO:s kongress anser förbundsstyrelsen att den frågan redan är adresserad.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* andra attsatsen i motionerna 45 och 46.

att *anse* motion 43, 44, 45 och 46 första, tredje, fjärde och femte attsatserna besvarade.

Ordningsfråga

Camilla Widman, Seko Väst: Jag vill bara uppmärksamma kongressen och presidiet om att G 40 som vi tog för bara några minuter sedan har en exakt likalydelse som G 43. Så det vore konstigt om vi tar den igen, även om

jag hade önskat ett annat utslag. Men det blir nog konstigt om vi får chansen igen att avgöra samma fråga. Exakt samma attsats.

Debatt

Christer Johansson, Seko BO Väg och Ban: Jag yrkar bifall på attsats ett och fyra i motion 43–46.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Förbundsstyrelsen yrkar på likalydande besvarandeyrkande, som vi hade på G 40.

Rasmus Holmberg, Seko SJ: Jag ska röra till det ännu mer. Nämligen genom att säga att jag vill yrka bifall på G 44, för jag tycker att det är rimligt att sätta upp hyfsat höga mål. Därmed blir det också så att jag tycker att det ska vara avslag på attsats två i G 45 och 46. Bifall på attsats ett och tre i G 45 och 46 och besvarad attsats fyra och fem i G 45 och 46. Jag tycker det är dumt att sätta för låga mål, när man kan sätta 80 procent, varför sätta 72 procent?

Ida Vågevik, förbundsstyrelsens föredragande: Vi ska se om vi får till det här rätt. Jag svarar nu för utlåtandet över motion G 43–46. Precis som motionärerna har beskriver menar även förbundsstyrelsen att pensionssystemet behöver förbättras. Vårt framtidsänk är att alla ska ha en acceptabel pension som motsvarar minst 72 procent av lönen. Det är genom politiken vi kan förändra det här och förbättra pensionssystemet. Vi har redan nu gjort politik av den här frågan genom att driva den genom LO. Seko har lämnat en motion till LO:s kongress om de frågor som är mest akuta just nu. Bland annat att LO ska ta fram ett helt nytt pensionssystem. I den här frågan har vi flera andra förbund med oss också. I och med det anser vi att attsatserna i motion 43–46 är besvarade och attsats två i motionerna 45 och 46 bifallna.

Christer Johansson, Seko BO Väg och Ban: Jag vill göra ett förtydligande att jag vill yrka bifall på motion 44. Och bifall i attsatserna ett och fyra i motion 45 och 46.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 45–46 andra attsatsen. Samt att anse motion G 43–46 första, tredje, fjärde och femte attsatserna besvarade.
- Christer Johanssons bifallsyrkande till motion G 43–46 attsats ett och fyra.
- Rasmus Holmbergs och Christer Johanssons bifallsyrkande till motion G 44.
- Rasmus Holmbergs bifallsyrkande till motion G 45–46 attsats ett och tre.
- Rasmus Holmbergs avslagsyrkande G 45–46 attsats två.
- Rasmus Holmbergs besvarandeyrkande G 45–46 attsats fyra och fem.

Kongressen beslöt

att anse motion G 43 besvarad i och med beslut i likalydande motion G 40.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 44 besvarad.

Omröstning

För	106
Emot	95
Ej avlagda röster	4

Kongressordförande: När det gäller övriga motioner i utlåtande 74, G 45 och G 46, föreslår jag att vi hanterar dem efter lunch. Vi ajournerar för lunch och återsamlas kl. 13.00.

Kongressen ajournerades kl. 12.00.
Förhandlingarna återupptogs kl. 13.00.

Mötesordförande: *Eva-Lena Jansson*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

Information från Seko a-kassa, Alf Mellström

Hej allesammans. Jag heter Affe Mellström, kassaföreståndare för Sekos och även för Byggnads a-kassor. Stort tack för inbjudan och för att jag fick komma hit! Jättetrevligt för en gammal sekoit som har haft sitt fackliga liv i Posten men även varit ledamot av Sekos förbundsstyrelse. Hoppas att ni har haft en bra kongress även om den till sin form kanske inte blev som det var tänkt och önskat från början.

På de här tio minuterna ska jag försöka berätta lite grann om hur vi tänker och hur vi jobbar i a-kassan. Ni har redan sett filmen som jag har hunnit se ett antal gånger på den korta tid jag har varit här. Den säger en del tycker jag. Om jag börjar med historiken så är det väl överkill att utbilda er kring samarbetet mellan fackföreningar och a-kassa. Ni vet likaväl som jag att a-kassor tillkom som en del av fackföreningsrörelsen för att ge ersättning till arbetare som blev arbetslösa för att man skulle kunna ha en skäligen inkomst. Vilket också har bedömts vara väldigt viktigt också för att upprätthålla lönerna. Har vi en för dålig ersättning när människor blir arbetslösa, då påverkar det våra möjligheter negativt att upprätthålla lönerna på en bra och rimlig nivå.

Under 90-talet har staten involverats alltmer som en garant att stå för en stor del av det som betalas ut vid arbetslöshet. I gengäld har staten krävt ett inflytande över vilka regler som ska gälla. Formellt sett har därmed banden mellan fack och a-kassa tunnats ut med tiden. Numera är det riksdagen som stiftar lagar som bestämmer om regelverket, hur vi ska hantera regelverket för utbetalning av arbetslöshetsersättning och det är regeringen som beslutar om ersättningens storlek.

När det gäller storleken på dagersättningen har OECD tagit fram en rapport som uppmärksammas av TCO bland annat, där konstaterar vi att Sverige ligger på en delad tjugoförsta plats, med Ungern, av tjugosju länder när det gäller storleken på dagersättningen vid arbetslöshet. Att ligga på sista plats i Norden är ingenting som vi direkt känner en enorm stolthet över. Då vet vi också att det finns före detta allianspartier som tycker att den här ersättningen är alldeles för hög och borde sänkas. Delad tjugoförsta plats i EU, sista plats i Norden och före detta allianspartier tycker att det här är alldeles för mycket. Det gör människor lata och obenägna att försöka ta sig ur sin arbetslöshet.

Om vi övergår till att prata lite om vårt fokus i a-kassan. Ni har sett i filmen att vi pratar om det komplexa i att å ena sidan vara en medlemsorganisation och å andra sidan ha ett myndighetsuppdrag. Mycket kortfattat innebär myndighetsuppdraget att vi är skyldiga att följa de lagar och det regelverk som finns inom vårt område. När man är en medlemsorganisation som är satt att hantera en svår lagstiftning, den är på riktigt svårbegriplig och mycket komplex, och den är dessutom sträng, då måste man vara väldigt bra på att kompensera. Information, vägledning, hjälpsamhet är nyckelord, och att ha ödmjukhet inför de arbetslösa medlemmarnas situation. Allt det där måste vi vara extra bra på eftersom vi tvingas vara stränga genom det myndighetsuppdrag vi har. Vi har en tillsynsmyndighet IAF som finns för att kolla att a-kassorna lever efter det regelverk riksdagen beslutat om. De är väldigt nitiska kan jag berätta, på riktigt nitiska.

Vi har också god koll på regelverk i övrigt. Vi pysslar ju med väldigt mycket personuppgifter som ni förstår. Att ha hög kunskap om GDPR och andra regelverk är a och o. Vi är jättenoga med att hålla koll på våra kostnader. Det är medlemmarnas pengar och de ska gå till bra saker. Precis som ett fackförbund lever en a-kassa av de intäkter vi får genom medlemsavgifter. Ni vet likaväl som jag att om man inte får några intäkter så måste man titta på att dra ner på kostnaderna, och då skulle ju det innebära att man försämrar den service som är så viktig att kunna ge framför allt de arbetslösa medlemmarna.

Här är det extra viktigt med samarbete mellan förbund och a-kassor. Det finns en mängd områden där det är väldigt lämpligt med samarbete mellan förbund och a-kassor, trots att vi formellt sett är två olika organisationer. Bland alla exempel där det är lämpligt och bra att samarbeta är ändå medlemsrekrytering det område som sticker ut allra mest. Vi har ett slags informellt handslag mellan förbund och a-kassa, om att a-kassan inte ska vara aktiv i att rekrytera medlemmar bara till a-kassan. Skälet till det är att vi vill att våra medlemmar ska ha det fullvärdiga medlemskapet, att vara både förbundsmedlem och medlem i a-kassan. Jag tror att om a-kassan skulle bli mera offensiva i att försöka rekrytera medlemmar på egen hand, då skulle man bli en konkurrent till det fackliga medlemskapet och vi skulle få fler att välja enbart medlemskap i a-kassan. Därför är vi passiva. Vi får enskilt anslutna medlemmar trots detta men vi söker det aldrig aktivt. De hittar det själva i så fall.

Som ni förstår av vår passiva inställning till vår egen medlemsutveckling så är vi väldigt beroende av er alla i förbundet. Det är ni som har huvudansvaret för att rekrytera medlemmar till a-kassan utifrån det handslag och den överenskommelse vi har. Vårt beroende av förbundet är stort och vi vill väldigt gärna, för att inte säga att vi ställer krav på att få vara med i diskussionerna om medlemsrekrytering. Vi har det tajta samarbetet vi har och som jag tycker att vi ska fortsätta ha på det sättet. Jag har noterat att ni har startat en kampanj, ska vi kalla den 200-kronorskampanjen, där man delar ut premier till Sekomedlemmar som rekryterar ny medlem. Jättebra. Jag tycker att allt är värt att testas. Jag förutsätter förstås att det är det fullvärdiga medlemskapet som premieras, alltså att rekrytera både till förbund och a-kassa utifrån det jag har berört tidigare här.

Sedan vill jag avrunda mina minuter här med att hälsa välkommen till de 437 förtroendevalda i Seko som inte är medlemmar i Sekos a-kassa. I den siffran är sådana som jag, som av åldersskäl inte längre får vara medlem i a-kassan, borträknade. Det här är förtroendevalda i aktiv ålder som får vara med i a-kassan men som av något skäl valt att ännu inte bli medlem i Sekos a-kassa. 437 förtroendevalda motsvarar ungefär 8 procent av förtroendevaldkåren. Då förstår ni min oro över att om så många förtroendevalda, som har uppdraget att rekrytera till förbund och a-kassa, inte är med i Sekos a-kassa, och et är inte särskilt bra. Men vi ska vara inbjudande och positiva i samarbetet, så hjärtligt välkomna ni 437. Det är jätteenkelt att gå in via a-kassans webbplats. Och om ni skulle råka vara med i fel a-kassa så ordnar vi med lätthet överflyttningen också.

Med det, tack för att jag fick komma hit och hjärtligt välkommen till er förtroendevalda som ännu inte är med i Sekos a-kassa.

Anmälningsärendet

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Till att börja med vill vi påminna om att vara nogsamma när det gäller att ansöka om permissioner om det är så att man av olika skäl behöver lämna kongressen. Det här är ju vårt högsta beslutande organ och det är såklart högt och prioriterat att delta här så att vi kan fatta kloka beslut.

Snabbprotokoll

Sedan har vi i handlingarna under Övriga dokument, ett snabbprotokoll färdigt från i går. Det är namngivet Dag 2. Där önskar vi att kongressen beslutar att det anses justerat.

Kongressen beslöt

att godkänna snabbprotokoll från kongressens dag 2, 12 oktober 2021.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling

Debatt utlåtande 74 över motion G 43–46 (fortsatt behandling)

Kongressordförande: Då går vi tillbaka till Utlåtande 74 och vi har motionerna G 45 och G 46 kvar. Vi har rätt ut det här, tro det eller ej. Motion G 45 och G 46 är likalydande. Jag tänker hantera dem attsats för attsats och

berätta hur yrkanden ser ut för att höra om de också stämmer överens med de som har varit uppe och lämnat sina yrkanden.

Rasmus Holmberg, Seko SJ: Nu när motion 44 föll så backar jag med mitt avslagsyrkande på motion G 45–46 attsats två.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 45–46 andra att-satsen. Samt att anse motion G 43–46 första, tredje, fjärde och femte att-satserna besvarade.
- Christer Johanssons bifallsyrkande till motion G 45–46 attsats ett och fyra.
- Rasmus Holmbergs bifallsyrkande till motion G 45–46 attsats ett och tre.
- Rasmus Holmbergs besvarandeyrkande G 45–46 attsats fyra och fem.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 45–46 attsats ett besvarade.

Omröstning

För	110
Emot	89
Ej avlagda röster	6

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion G 45–46 attsats två.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 45–46 attsats tre besvarad.

Omröstning

För	117
Emot	78
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 45–46 attsats fyra besvarad.

Omröstning

För	108
Emot	88
Ej avlagda röster	9

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion G 45–46 attsats fem besvarad.

Mötesordförande: *Mikael Lindmark*

Huvudsekreterare: *Linda Agetoft*

DAGORDNINGENS PUNKT 26

Val av valberedning

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi har kommit till en angenäm punkt. Det handlar om val av valberedning. På kongressens första del fastställde vi en dagordning och där framgick att vi har åtta ombud att välja till valberedningen. Ni har haft förslaget utsänt sedan tidigare.

Valberedning 2021-2025

Till uppdraget som valberedare för den kommande kongressperioden har det till förbundet inkommit 68 nomineringar. Dessa nomineringar omfattar 14 personer och utgörs av 50% män och 50% kvinnor. De nominerade finns i sju av förbundets branscher och i sex av förbundets regioner. Stöd för de olika kandidaterna varierar kraftigt.

Historiskt har förbundets valberedning bestått av nio personer vilket varit tanken att det har varit en kandidat för varje bransch. Detta är inte längre görligt.

Endast en av de nominerade är föreslagen som sammankallande.

Förbundsstyrelsens förslag till valberedning:

Namn	Bransch
Karl-Johan Andersson	Väg och Ban
Anders Berg	Post
Siv Andersson	Post
Martin Alnebring	Trafik
Peter Kvist	Vård
Iris Svanbäck	Sjöfolk
Niclas Olofsson	Energi
Ann-Christine Gerdin	Tele

Förbundsstyrelsens förslag till ordförande i valberedningen:

Peter Kvist

Övriga nominerade:

Anna-Carin Lindberg, Post

Camilla Hjelm, Post

Ioannis Konstantis, Trafik

Maria Mannberg, Sjöfolk

Ola Fält, Väg och Ban

Petra Svensk-Berggren, Vård

Debatt

Ioannis Konstantis, Seko BO Spårtrafik: Vi har diskuterat frågan och vårt förslag är att det fortfarande ska vara nio ledamöter i valberedningen. Det är alltid bra att det är ett ojämnt antal, plus att det inte finns något argument varför valberedningen måste minska. Det måste också täcka hela landet. Så både angående antal ledamöter men sedan när vi ska komma in namn finns det ett problem där. Vi föreslår oförändrat antal, som tidigare nio stycken och bifall till det här med nio ledamöter.

Kongressordförande: Innan jag släpper in Fredrik, för att inte förlänga debatten här kan jag förtydliga det som Linda sa. Vi har tagit en dagordning för ganska länge sedan. Där står en numerär om åtta stycken som ska väljas. Med det sagt så faller alla de här yrkandena eftersom vi har en dagordning som säger någonting helt annat. Jag ska låta alla komma till tals men jag vill bara förtydliga det för er allihop.

Fredrik Möller, Seko CityMail klubben: Jag liksom föregående talare anser att vi borde vara nio i valberedningen. Ska det inte vara nio i valberedningen bör vi åtminstone få en bra förklaring till varför så inte är fallet. Historiskt har man haft nio och det enda man anger är att man inte kan hålla det längre, men man anger inte varför. Det kan skapa problematik när man är åtta och är ett jämnt antal. Dessutom tycker jag att vi ska tänka på könsfördelningen när vi väljer valberedning. Jag yrkar på att vi återgår till nio i valberedningen.

Ordningsfråga

Ioannis Konstantis, Seko BO Spårtrafik: Presidiet påstår alltså att den här frågan har hanterats på arbetsordningen. Men jag tror inte att någon kongressledamot har någon aning om det här. Jag tror inte att vi har förstått frågan i så fall, att vi skulle behandla det där. Jag har lämnat ett yrkande redan i början av kongressen angående det här med nio stycken. Presidiet skulle kanske upptäcka det och säga att vi måste behandla det på arbetsordningen i stället.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Här blir jag faktiskt lite bestört. Det är ändå så att vi tog en dagordning ganska klart och tydligt redan i juni och det var utskickat veckor innan dess. Att nu börja resonera kring vad man kanske inte har läst, för det är precis det som det handlar om, vad har man läst och inte läst i det vi redan har beslutat om i juni. Det här beslutat, det här är klart. Vad man har läst och inte har läst, det må vara hänt men det här är fattat beslut på. Jag stannar där.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Även jag yrkar på att antalet ledamöter i valberedningen ska kvarstå på nio. Det är bra med ett ojämnt antal. Jag yrkar på att antal i valberedningen kvarstår på nio.

Annika Olsen, Klubb Seko Polisen: Som vi alla kunnat konstatera kan vi se av förslaget till ny valberedningen att förbundet vill minska ner från nio till åtta. Men däremot en förklaring och bakgrund till det saknas helt. Därför vill vi yrka på att förbundet ska redogöra för bakgrunden till att man föreslår att valberedningen ska gå ner med en valberedare. Sedan vill jag också komplettera och säga att det är lite märkligt, om det har varit så tydligt och klart under så lång tid och vi är flera som har eftersökt bakgrund och svar på det här både i går och i dag, att ingen kan ge någon förklaring. Jag vill också säga att det möjligtvis kan vara så att många av oss har läst men inte förstått. Men jag skulle inte vilja dra det så långt att vi inte har läst materialet. Däremot kan det säkert vara så att vi inte har förstått. Vi ska kunna diskutera det vidare i dag när då punkten är flyttad till i dag.

Patrick Theodorsson, Seko Posten: Jag skulle faktiskt vilja börja med att rikta beröm och en stor eloge till den avgående valberedningen, som jag tycker har gjort ett väldigt bra arbete under den gångna kongressperioden. Med anledning av det tycker jag att det är väldigt glädjande att förbundsstyrelsens förslag innebär att hälften av de föreslagna ledamöterna kommer just från den avgående valberedningen. Det borgar för kontinuitet och bibehållen kompetens. Jag tycker också att de fyra övriga föreslagna också är väldigt kompetenta och bra kamrater. Laguppställningen tycker jag är väldigt bra och jag yrkar därmed bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Det här är min första kongress så jag är inte jätteerfaren som kongressombud. Därför kan det vara så att jag inte har förstått det här med dagordningen och att man var tvungen att ta det här i början precis på dagordningen. Ni får ursäkta min okunskap. Därför har jag ett yrkande, jag tror att det är möjligt om man läser i stadgarna, att vi öppnar dagordningen igen just på den här punkten så att vi kan ha en omröstning enligt alla yrkanden. Jag yrkar på att vi öppnar dagordningen igen angående punkt 26.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: När det gäller sammansättningen av det här förslaget har vi en kompetent förbundsstyrelse som har jobbat med frågan och diskuterat den i förbundsstyrelsen och landat i ett sammanvägt

förslag. Det viktigaste är en kompetens i en valberedning och att det är en balans där vi tror att de kan göra ett bra arbete. Jag tyckte att föregående talare lyfte styrkor i det förslaget som är presenterat. Det är ett välavvägt förslag. På mötet i juni har ni själva fastställt en dagordning där det ganska tydligt framgår, till och med utskrivet i dagordningspunkten, att vi var överens i kongressen att välja åtta ledamöter till valberedningen. Det bör inte komma som en överraskning i dag. Det är olyckligt att det verkar ha gått förbi några. Men vi vill ändå säga att det är ett sammanvägt helhetsförslag med åtta föreslagna namn och det är kongressen som har fastslagit att vi ska gå vidare och välja åtta namn i dag.

Sara Haghpasand, Seko Skåne: Jag blir lite frustrerad för det känns som att folk vill ha svar på varför det har minskats, men så pratas det runt. Kan vi bara få ett svar på varför det ska minskas från nio till åtta så att det inte är några otidligheter med det hela. Det är bara det.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag ska försöka vara tydligare. Det är inte antalet platser i valberedningen som har varit fokus utan det har handlat om att hitta personer som vi tror kan göra ett bra sammanvägt jobb. Där man har landat i ett förslag som består av åtta personer. Det är den enkla förklaringen. Det är ett helhetsförslag som är sammanvägt för att försöka säkra kompetens och förståelse för förbundet, så att valberedningen kan göra ett bra arbete. Sedan har det blivit åtta personer som är föreslagna.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jättebra svar, tack, Linda. Då är det ju tydligt att det är inte antalet som är problemet och då förstår jag inte varför det skulle vara ett problem ifall vi yrkar på att det ska vara nio i stället för åtta, eftersom det tydligen var ett missförstånd där. Jag upprepar mitt yrkande om att vi ska öppna dagordningspunkten så att vi kan sätta nio här. För det verkar ju komma sedan, att en person som inte är föreslagen sedan blir föreslagen som den nionde. Då är det ju jättebra att vi inte behöver ta bort någon annan i den här superkompetensen som vi har skapat – och utöka kompetensen med ytterligare en person som jag tror skulle vara jättebra. Jag ser inte riktigt problemet. Jag föreslår ytterligare en gång att vi öppnar dagordningen igen.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag tror att ni har hört mig ett antal gånger, inte bara under de här dagarna utan innan också, säga att jag tycker att det här är en demokratins högtid. Det tycker jag verkligen. Då tänker ni så här: Då är ju alla här och vi kan ändra som vi vill. Men då är vi faktiskt inne och gnager på den här demokratin. Vi har haft en dagordning, tagit den enligt stadgarna i god ordning, ni har fattat beslut i god ordning. Framför allt har en hel del av er också förankrat och jobbat i olika grupper, och era valkretsar har träffats. Demokratin har haft sin gång. Att börja ändra på det några timmar innan vi förhoppningsvis har gjort allting, det kan man naturligtvis göra, men då gnager vi på den demokrati som vi faktiskt behöver värna. Vi har fattat beslut och vi har gjort det i helt god ordning. Vi har gjort det enligt stadgarna, enligt konstens alla regler. Vi följer den demokrati som vi värnar tycker jag. Jag stannar.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Mot bakgrund mot Gabriellas föredragning så yrkar förbundsstyrelsen avslag till att öppna upp Dagordningens punkt 4, Godkännande av dagordning.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag till ledamöter i valberedningen.
- Ioannis Konstantis m.fl. yrkande om att nio ledamöter ska väljas till valberedningen.
- Viktor Rislings yrkande om att öppna upp Dagordningspunkt 4, Godkännande av dagordning.
- Förbundsstyrelsens avslagsyrkande till att öppna Dagordningspunkt 4, Godkännande av dagordning.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå yrkandet att öppna upp Dagordningens punkt 4, Godkännande av dagordning.

Omröstning

För	121
Emot	72
Ej avlagda röster	12

a) Val av åtta ledamöter till valberedningen

Debatt

Fredrik Möller, Seko CityMail klubben: Vi vill förorda att man tittar på just könsfördelning och även kompetens. Vi yrkar på att man väljer Anna-Carin Lindberg till valberedningen.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Jag skulle vilja yrka på att Anna-Carin Lindberg väljs in till valberedningen. Anna-Carin har suttit i valberedningen för förbundet och är ytterst kompetent och vi behöver även se över könsfördelningen, precis som föregående talare. Så jag yrkar på att Anna-Carin Lindberg väljs till valberedningen.

Ioannis Konstantis, Seko BO Spårtrafik: Ja, jag pratar som ombud, inte Seko Spårtrafik, vi kan inte ta ställning i den frågan. Jag föreslår också att vi ska ha Anna-Carin som valberedare. Vi känner henne ganska bra här. Det finns ett visst problem. Vi har fem män och tre kvinnor just nu i förslaget, det är bra att det är jämnare utifrån könsperspektiv. Men ett jättestort område som Stockholm finns inte med i valberedningen. Det kan finnas problem att hitta personer att nominera som man inte ser i vardagen i verksamheten. Jag föreslår Anna-Carin Lindberg.

Åsa Einerstam, Seko Stockholm: Det var här jag hade tänkt gå upp, så det var egentligen samma sak. Jag yrkar att Anna-Carin väljs.

Murat Tok, Seko Posten: Man pratar väldigt mycket om mångfald. Jag tycker att valberedningen har gjort ett rätt bra jobb men man borde titta lite på integration också i de här valbara kretsarna. Jag är själv invandrare men har bott i Sverige i femtio år. Bara i Stockholm är vi kanske mer än 50 procent medlemmar som kommer från en annan bakgrund än Sverige. Representantskapet som jag sitter i, i det här rummet i Stockholm 3, är vi tre personer av trettio. Så titta på det där också. Ett medskick till valberedningen.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Jag ska fatta mig kort. Vi står fast vid det förslaget som är framarbetat för en bra helhet i valberedningen.

Mikael Lidholm, Seko Posten: Vi stödjer förbundsstyrelsens förslag.

Kongressen beslöt

att välja valberedning enligt förbundsstyrelsens förslag.

Omröstning

Iris Svanbäck, Sjöfolk	198
Ann-Christine Gerdin, Tele	197
Siv Andersson, Post	194
Peter Kvist, Vård	192
Niclas Olofsson, Energi	190
Martin Alnebring, Trafik	188
Karl-Johan Andersson, Väg och Ban	186
Anders Berg, Post	171
<i>Övriga nominerade</i>	
Anna-Carin Lindberg	68

b) Val av ordförande i valberedningen

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Stort grattis till en ny valberedning och ett stort tack till avgående ledamöter i valberedningen för en enastående insats och fredliga förhandlingar. Det visar verkligen vilket arbete ni har gjort. Stort tack. Extra tack till Lena som har lett arbetet så eminent. Många tack. Jag tittar lite på valberedningen, de sitter där. Men vi har en punkt kvar och det är att välja en ordförande för valberedningen.

Kongressen beslöt

att välja Peter Kvist till ordförande i valberedningen.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block H Arbetsmiljö

Utlåtande 75 över motion H 1

Motion H 1

Enskild motion

Seko Region Väst

Tillsätt arbetsmiljöansvariga i varje region för att skapa ett centralt forum för arbetsmiljöfrågor

Antalet Skyddsombud/Arbetsmiljöombud i landet minskat kraftigt under de senaste åren.

År 2004: 107 000 stycken skyddsombud. År 2012: 96 000 stycken skyddsombud, och trenden är tydlig med fortsatt minskning av antalet skyddsombud. 2012 var det 2 750 stycken skyddsombud i Seko och nu 2020 är den siffran 2 306 stycken och det är en minskning av 444 stycken.

Vid en undersökning så framkom att de flesta HSO uppger att deras fackliga styrelser inte har tillräckliga kunskaper om arbetsmiljöfrågor.

Detta gör att HSO och SO behöver mer stöd från annat håll, och därför behöver vi stärka skyddsorganisationen inom vårt fackliga arbete.

Det är bra att vi har utsett en arbetsmiljöansvarig på förbundet. Men vi behöver ännu mer kraft och stöd i dessa frågor.

Den fackliga organisationen har sin tydliga organisationsstruktur. Arbetsmiljöorganisationen har inte det. Det finns en arbetsmiljöansvarig på förbundet, men steget under förbundet (regionen) finns inte för närvarande i alla regioner. Detta upplever många som ett glapp mellan förbundet och HSO/SO.

Förbundets arbetsmiljöansvarige behöver en egen organisationsstruktur med duktiga arbetsmiljöansvariga att bolla tankar och idéer med. Det blir också en naturlig rekryteringsväg att bli arbetsmiljöansvarig på förbundet om man har suttit med i gruppen tidigare som kan och känner sig trygg med strukturen och de frågor som landar på bordet.

Förbundets arbetsmiljöansvariga har heller inte samma forum att driva arbetsmiljöfrågor såsom styrelsen har, dvs. en tydligt utvald grupp att bolla tankar och idéer med. Genom att förbundets arbetsmiljöansvarige får en regionsansvarig i varje region så skapas också ett brett forum att driva och hantera arbetsmiljöfrågor på ett bredare plan med central ledning.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** tillsätta en arbetsgrupp under vår arbetsmiljöansvarige i förbundet med en arbetsmiljöansvarig från varje region, för att ge styrka och vägledning till vårt arbetsmiljöarbete.
- att** skapa förutsättning att utöka samarbetet mellan regionerna.
- att** arbetsgruppen arbetar med "HUR" vi ska uppfylla arbetsmiljömålen.
- att** arbetsgruppen arbetar med framtida utbildningar inom arbetsmiljöområdet, både för SO, HSO och fackliga styrelseledamöter.
- att** stärka vårt arbetsmiljöarbete inom Seko så vi blir bästa facket på dessa frågor, vilket kan användas i marknadsföringen av att rekrytera nya medlemmar i Seko.

Förbundsstyrelsens utlåtande 75 över motion H 1

Motionären upplever en del brister i Sekos organisation gällande arbetsmiljöarbetet och att huvudskyddsombud samt skyddsombud behöver stöd i sitt uppdrag samt att en del styrelser saknar kunskaper i arbetsmiljöarbetet. Motionären påtalar också att antalet skyddsombud minskar inom Seko.

Inom Seko finns idag branschorganisationer, regioner, förhandlingsorganisationer och klubbar som alla lyder under samma stadgar som fastställer vilket arbetsmiljöansvar de har gentemot medlemmarna i organisationen. Enligt stadgar antagna på kongressen 2017 ligger arbetsmiljöarbetet med i beskrivningen av vad varje branschorganisation, region, förhandlingsorganisation och klubb ska hantera inom sitt område. Stadgarna innehåller inga hinder för initiativ till utökat samarbete mellan regionerna eller att utse arbetsmiljöansvariga i varje områdes styrelsearbete. Tvärt om skulle sådana initiativ uppskattas. Enligt slutrapporten Seko Framtid påtalas behovet av en större organisationsutredning. I en utredning kan frågorna om hur arbetsmiljöfrågorna omhändertas i alla delar av förbundet ingå.

Styrelsen tar beslut om prioriterade mål för vårt arbetsmiljöarbete. I det ligger sen Sekos styrka att det är upp till organisationen att formulera sin väg för att nå målen. I Sekos stora variation av branscher, yrken och arbetsplatser bör friheten att nå målen utifrån sina förutsättningar vara central.

Det centrala arbetsmiljöarbetet är och bör alltid vara framåtsyftande i det ingår att möjliggöra utbildning för skyddsombud och andra i organisationen. Ett nära samarbete med studieorganisationen är en väg att gå, en annan är att tillsammans med den lokala organisationen ta fram utbildningar som är anpassade för den organisation som identifierat ett utvecklingsområde inom arbetsmiljöområdet. Det görs idag och kommer göras framöver.

Att vara ett fackförbund av Sekos storlek och med den variationen av branscher, yrken och arbetsplatser som vi är i dag, ställer höga krav på oss alla. Det gäller i allt. Arbetsmiljö, arbetsrätt, rekrytering, studier och upprätthållandet av våra kollektivavtal. Det betyder att vi gemensamt fortsätter arbetet med att bli den bästa fackliga organisationen för dem som arbetar inom de områden som vi organiserar idag och i framtiden.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

- att** *anse* första, andra, tredje och fjärde attsatsen besvarade.
- att** *bifalla* femte attsatsen.

Debatt

Jan-Åke Sköld, Seko Väst: Vi har lämnat in den här motionen för att försöka förstärka arbetsmiljöorganisationen i Seko. Det är vår intention. Jag ser på förbundsstyrelsens svar att man anser första, andra, tredje och fjärde attsatsen besvarade och att man bifaller femte attsatsen. Den lyder som så: att vi ska stärka arbetsmiljöarbetet inom

Seko så vi blir bästa facket på dessa frågor, vilket kan användas i marknadsföringen av att rekrytera nya medlemmar i Seko.

Utifrån den förutsättningen har jag då skrivit ytterligare en attsats som jag har kompletterat med i mitt yttrande. Det är att organisationsutredarna som vi fattade beslut om i går får ett specifikt uppdrag att genomlys Sekos arbetsmiljöorganisation och komma med förslag på hur den skulle kunna se ut. Detta med tanke på att försöka stötta hela organisationen, alltifrån förbundsstyrelsen och ner till enskilt arbetsmiljöombud eller skyddsombud ute i verksamheten. Vi vet ju att Arbetsmiljöverket har som intention att dra ner på antalet föreskrifter. Det kommer att krävas ett ganska gediget arbete med remisshantering. Jag vill också slå ett slag för våra skyddsombud ute i landet som är arbetsmiljöorganisationens första kämpar i linjen. De är ofta ensamma, känner sig utsatta. Det är inte säkert att de har en styrelse, en facklig sektionstyrelse eller klubbstyrelse i närheten att finna stöd i. Då behöver vi en organisationsstruktur som stärker alltifrån skyddsombudet och hela vägen upp till förbundet. Tilläggsattsats: Att organisationsutredarna får ett specifikt uppdrag att genomlysa SEKO:s arbetsmiljöorganisation och komma med förslag på hur den skulle kunna se ut.

Ida Vågevik, förbundsstyrelsens föredragande: På tilläggsyrkande yrkar vi på avslag med hänvisning till utlåtandet. Men även att vi inte vill ha in specifika yrkanden i Organisationsutredningen. Den ska ju vara klar till 2023 och det är väldigt, väldigt kort om tid. Det är därför vi menar att det kanske inte hinns med. Därför yrkar vi avslag på tilläggsyrkandet

Kongressordförande: Nu ska jag vara en liten sådan petimäter. Jag har tittat på det här och vi har en arbetsordning. Arbetsordningen säger att om du ska lägga en tilläggsattsats så får den inte vara en helt ny fråga. När jag tittar på den motion som du pratar om så hittar jag ingen text som säger någonting med organisationsutredning. Och så kommer det en ny attsats som följer: att organisationsutredarna får ett specifikt uppdrag att genomlys Seko:s arbetsmiljöorganisation och komma med förslag på hur den skulle se ut.

När man sitter mötesordförande på en kongress är det också lite ordning och reda man behöver. Skulle vi släppa upp den här kan det medföra att det kommer en massa andra förslag kopplade till den organisationsutredningen som ska få en femtiosex olika andra saker att hantera. Mot bakgrund av det ser jag inte att den här nya attsatsen kan behandlas utan faller på den arbetsordning vi har lagt.

Mot bakgrund av det ser jag bara att på utlåtande 75 över motion H 1 har vi bara ett förslag till beslut. Det är förbundsstyrelsen som föreslår kongressen besluta att anse motion H 1 första, andra, tredje, fjärde attsatsen besvarade och att bifalla motion H 1 femte attsatsen. Jag låter det gå lite tid när man är lite så här petimäter för att folk ska få lite chans att reflektera över vad han, skåningen där, nu hittat på. Det här är inget riktat mot någon utan det är för att det är viktigt. Vi har en arbetsordning och vi har en dagordning och likadant som vi är tuffa med talartiden så måste vi också vara tuffa med både dagordningen och arbetsordningen.

Rasmus Holmberg, Seko SJ: Fanns det inget bifallsyrkandet på motionen utan den här tilläggsattsatsen? För i så fall yrkar jag bifall på motion H 1 utan tilläggsattsatsen.

Jan-Åke Sköld, Seko Väst: I och med att den extra attsatsen inte kom med så yrkar jag bifall till samtliga attsatser.

Ida Vågevik, förbundsstyrelsens föredragande: Jag har ett svar på det här också, tänker jag. Motionärerna lyfter ett väldigt viktigt ämne, det vill säga vikten av skyddsombudens arbete och hur det kan stärkas. Men det finns redan i dag möjligheter att ytterligare öka samarbetet mellan branschorganisation, förhandlingsorganisation, region, klubb och skyddsorganisationen. Förbundet har fokuserat på arbetsmiljö som ett prioriterat mål under 2021. Ett av målen är att öka antal skyddsombud men även kompetensutveckla dem. Det här kommer förbundet att fortsätta arbeta med även under 2022 med hjälp av hela organisationen, från förbunds kontor till klubbar till sektioner. Med bakgrund av det yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens besvarandeförslag på attsats, ett, två, tre och fyra och bifall på attsats fem.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse attsats ett, två, tre och fyra besvarade samt att bifalla attsats fem.
- Rasmus Holmberg m.fl. bifallsyrkande till motion H 1.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion H 1 attsats ett, två, tre och fyra besvarade.

Omröstning

För	141
Emot	57
Ej avlagda röster	7

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion H 1 attsats fem.

Utlåtande 76 över motion H 2

Motion H 2

Seko region Skåne

Arbetsmiljöavtal i samtliga 23 avtal

Arbetsmiljöavtal i samtliga 23 avtal som reglerar partgemengemensamma arbetsmiljöutbildningar, förbättrad rehabilitering, företagshälsovård och innehåller riktlinjer på vad som ska regleras i lokala avtal.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att det under kongressperioden finns arbetsmiljöavtal i samtliga centrala avtal.

Förbundsstyrelsens utlåtande 76 över motion H 2

Motionärens yrkande ligger i linje med beslut som fattats på tidigare kongresser. Förbundet arbetar redan aktivt med frågan om att teckna arbetsmiljöavtal, på såväl central som lokal nivå. Det arbetet var med under hela avtalsrörelsen 2020 och resulterade i en del förbättringar av våra centrala avtal.

Det finns tyvärr oroväckande tendenser i vår samtid. Arbetsmiljöverket vill förändra regelverket, politiker ifrågasätter regionala skyddsombud och visstidsanställningar försvårar möjligheten till att ta på sig ett fackligt uppdrag. Allt detta är bara en del av varför det är viktigt att reglera arbetsmiljöfrågor i kollektivavtal. Frågor om förbättrad rehabilitering och företagshälsovård är andra viktiga områden som bör finnas reglerade. Det är angeläget att vi tecknar bra centrala arbetsmiljöavtal som ger stöd åt den lokala organisationen för att ge arbetsmiljöarbetet bättre förutsättningar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion H 2.

Utlåtande 77 över motion H 3-4

Motion H 3

Seko Region Väst

Fler verktyg för skyddsombud

Ett skyddsombud kan begära ett skyddsstopp som den kraftigaste åtgärden som hen har att tillgå. Tanken med det är att arbetet omedelbart stoppas tills arbetsgivaren vidtagit åtgärd, arbetet stoppas för att skyddsombudet anser att det på olika sätt är för farligt att fortsätta arbetet.

Men inom vård och omsorgsarbeten så kan arbetsgivaren ändå tvinga personalen att arbeta och har fullt laglig rätt att göra så, då personalen måste utföra livsuppehållande insatser, vilket i många fall kan innebära alla ordinarie insatser.

Inom vissa yrken så ställs Skyddsombudet med det etiska dilemmat att tredje person kan drabbas väldigt hårt om ett skyddsstopp begärs, nämligen att patienten eller brukaren bli drabbad. Skyddsombudet kan även bli hårt kritiserad, inte bara av arbetsgivaren utan även av patienter/brukare eller deras anhöriga, men även från andra kollegor, då det kan tyckas vara ett omänskligt beslut att inte ge någon hjälp som är i behov av det.

Till skillnad från exempelvis ett skyddsombud som på en industri begär ett skyddsstopp så förlora industrin direkt pengar. Inom vård och omsorg så är så inte fallet och ett skyddsstopp anses relativt harmlöst av många arbetsgivare.

Av dessa anledningar så begärs långt ifrån så många skyddsstopp som det egentligen borde av skyddsombud inom vård och omsorg, då de för dem dels inte är en särskilt effektiv åtgärd samt att skyddsstoppet snarare drabbar patienterna/brukarna och inte arbetsgivaren.

Självklart får det till följd att många arbetsgivare helt enkelt struntar i att åtgärda arbetsmiljöproblem, trots upprepade tillbud och observandum från skyddsombud och övrig personal.

Därför bör nu lagstiftningen ses över så att skyddsombuden inom branscher där arbetsgivaren kan tvinga personalen att arbeta trots ett skyddsstopp får fler verktyg. Det måste bli kännbart för arbetsgivaren när de utsätter sin personal för farliga situationer som skulle gå att förhindra, så är det tyvärr inte idag.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko påverkar beslutsfattare så att en utredning tillsätts som ser över lagstiftningen och kommer fram med förslag på hur skyddsombud som arbetar inom branscher där skyddsstopp inte är effektivt kan få utökade möjlighet att agera gentemot arbetsgivaren så att det blir kännbart.

att Seko påverkar beslutsfattarna så att de sedan tar utredningens förslag och försöker få igenom de lagändringar som krävs för att skyddsombuden ska få utökade möjligheter i linje med denna motions intentioner.

Motion 4

”Esse” Esbjörn Johansson

Fler verktyg för skyddsombud

Ett skyddsombud kan begära ett skyddsstopp som den kraftigaste åtgärden som hen har att tillgå. Tanken med det är att arbetet omedelbart stoppas tills arbetsgivaren vidtagit åtgärd, arbetet stoppas för att skyddsombudet anser att det på olika sätt är för farligt att fortsätta arbetet.

Men inom vård och omsorgsarbeten så kan arbetsgivaren ändå tvinga personalen att arbeta och har fullt laglig rätt

att göra så, då personalen måste utföra livsuppehållande insatser, vilket i många fall kan innebära alla ordinarie insatser.

Inom vissa yrken så ställs Skyddsombudet med det etiska dilemmat att tredje person kan drabbas väldigt hårt om ett skyddsstopp begärs, nämligen att patienten eller brukaren bli drabbad. Skyddsombudet kan även bli hårt kritiserad, inte bara av arbetsgivaren utan även av patienter/brukare eller deras anhöriga, men även från andra kollegor, då det kan tyckas vara ett omänskligt beslut att inte ge någon hjälp som är i behov av det.

Till skillnad från exempelvis ett skyddsombud som på en industri begär ett skyddsstopp så förlora industrin direkt pengar. Inom vård och omsorg så är så inte fallet och ett skyddsstopp anses relativt harmlöst av många arbetsgivare.

Av dessa anledningar så begärs långt ifrån så många skyddsstopp som det egentligen borde av skyddsombud inom vård och omsorg, då de för dem dels inte är en särskilt effektiv åtgärd samt att skyddsstoppet snarare drabbar patienterna/brukarna och inte arbetsgivaren.

Självklart får det till följd att många arbetsgivare helt enkelt struntar i att åtgärda arbetsmiljöproblem, trots upprepade tillbud och observandum från skyddsombud och övrig personal.

Därför bör nu lagstiftningen ses över så att skyddsombuden inom branscher där arbetsgivaren kan tvinga personalen att arbeta trots ett skyddsstopp får fler verktyg. Det måste bli kännbart för arbetsgivaren när de utsätter sin personal för farliga situationer som skulle gå att förhindra, så är det tyvärr inte idag.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko påverkar beslutsfattare så att en utredning tillsätts som ser över lagstiftningen och kommer fram med förslag på hur skyddsombud som arbetar inom branscher där skyddsstopp inte är effektivt kan få utökade möjlighet att agera gentemot arbetsgivaren så att det blir kännbart.

att Seko påverkar beslutsfattarna så att de sedan tar utredningens förslag och försöker få igenom de lagändringar som krävs för att skyddsombuden ska få utökade möjligheter i linje med denna motions intentioner.

Förbundsstyrelsens utlåtande 77 över motion H 3-4

Motionärerna lyfter det viktiga problemet med att det inom en del branscher är svårt att använda sig av skyddsstopp som ett av verktygen i arbetsmiljöarbetet. Motionsskrivarna lyfter att skyddsombud saknar stöd och kunskap samt att tredje man kan göra det svårt att lägga ett skyddsstopp.

Seko har tagit fram egna ifyllbara dokument att använda då skyddsombud vill begära åtgärder enligt AML kap 6, 6 och 7 §§. Till de dokumenten finns ifyllnadsanvisningar som stöd för att det ska bli rätt ifyllda och fungera som ett verktyg i uppdraget som skyddsombud. Seko arbetar hela tiden med att förbättra stödet till skyddsombud och förtroendevalda och att vår hemsida ska vara en viktig del i det stödet.

Motionären vill att Seko ska påverka beslutsfattare att tillsätta en utredning som ser över arbetsmiljölagstiftningen. När vi som förbund överväger möjligheterna att förbättra förutsättningarna för skyddsarbetet ute på arbetsplatserna genom lagstiftning, måste vi också fundera över möjligheterna och den nuvarande parlamentariska situationen. Våra arbetsrättsliga lagar står i dag under hård attack och det finns alltid en risk att en utredning som leder till lagändringar resulterar i en försvagning av den nuvarande lagstiftningen.

Men oavsett om vi driver på för en starkare lagstiftning eller ej, så kommer ett sådant arbete att inledas på regeringens initiativ enligt den nya arbetsmiljöstrategin 2021–2025: En god arbetsmiljö för framtiden. I det arbetet kommer Seko vara delaktiga som part och på så sätt försöka förbättra skyddsombudens roll och uppdrag.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 3 och 4 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion H 3–4 besvarade.

Utlåtande 78 över motion H 5

Motion H 5

Seko region Skåne

Behov av en ny arbetsmiljölag

Nuvarande arbetsmiljölag började gälla 1/7 1978. 1/7 2021 har den gällt i 43 år. Lagen kom till i en tid då arbetsmarknaden i stora delar byggde på industrisamhälle och som nu omvandlats till ett postindustriellt samhälle – tjänstesamhälle - informationssamhälle - kunskapssamhälle.

I ljuset av Corona pandemin har vikten av ett väl fungerande arbetsmiljöarbete blivit ännu tydligare och vissa delar kommer att bestå efter pandemin. Exempelvis kommer mer arbete sker hemifrån för de yrkesgrupper som kan. Arbetsmiljökonsekvenserna av den snabba digitaliseringsresan ställer helt andra krav på arbetsmiljön.

Arbetslivets tilltagande krav på flexibilitet och tillgänglighet har lett ökade arbetsmiljö och hälsorisker i form av övertidsarbete och minskad tid för återhämtning.

Även ojämnställda arbetsförhållande mellan kvinnor och mansdominerade yrken och verksamheter har orsakat organisatoriska och sociala arbetsmiljörisiker som ger stora hälsoskillnader har ökat.

Många har idag fått ökat inflytande över det egna arbetet upplägg som gör att man kan jobba flexibelt i tid och rum vilket kan leda till att man kan få bättre balans mellan arbetslivet och privatlivet, men också kan leda till stress och att man arbetar för mycket.

Svårigheten att utse skyddsombud och juridiskt tilldela skyddsområden är helt annorlunda idag på grund av aktivitetsbaserade kontorsarbetsplatser, mer rörliga jobb där utsett skyddsombud byter arbetsområde många gånger per år. Vem är skyddsombud för arbetstagare som jobbar på olika ställen i landet med samma arbetsgivarföreträdare?

Svårigheten för skyddsombud att få relevant utbildning för sitt uppdrag har försämrats kraftigt på många arbetsplatser under åren.

Rätten till att skyddsombuden få rätt till ledighet för sitt uppdrag behöver förstärkas och tydliggöras i en ny lag.

Under åren har antalet skyddsombud som utsatts för kränkningar mm för att de utför sitt skyddsombudsarbete enligt sitt uppdrag ökat, i många fall får de avsked/uppsägning på osaklig grund, där arbetsgivaren i det flesta fall förlorar i domstol med stora skadestånd på grund av att företaget vägra ta tillbaka skyddsombudet. Berört skyddsombud får stora svårigheter att få ett nytt jobb inom sin bransch då de svartlistas.

En ny lag behöver få in regler mot mobbing, sexuella trakasserier, trakasserier, hot och våld.

En ny lag behöver förstärka kraven på systematiskt arbetsmiljöarbete (SAM) som arbetsgivaren är skyldig att bedriva.

En ny lag behöver förstärka Arbetsmiljöverkets roll.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko i samarbete med LO få regeringen att tillsätta en utredning som leder till en ny anpassad Arbetsmiljölag som tar hand om de problem den nuvarande och framtida arbetsmarknaden har.

Förbundsstyrelsens utlåtande 78 över motion H 5

Motionären har på flera punkter beskrivit försämringar och problem som finns på dagens arbetsplatser. Försämringar för arbetstagare, försämringar för skyddsombud och svårigheter som finns kopplat till uppdrag och anställning.

Motionären pekar på förändringar i dagens arbete kontra när arbetsmiljölagen kom till. Våra arbetsplatser och arbetsuppgifter har ändrats i en snabb takt samtidigt som lagen stått stilla. I regeringens nya arbetsmiljöstrategi 2021–2025 finns det förslag på att se över arbetsmiljöregelverket. När det arbetet startar kommer Seko som en part på svensk arbetsmarknad vara delaktig i revideringen helt enligt motionärens intention.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motionen.

Debatt

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Förbundsstyrelsen har ändrat sig från bifall till att besvara motion H 5. Vi har ändrat oss förut och vi har ändrat oss den här gången också.

Esbjörn Johansson, Seko BO Våg och Ban: Motion H 5, behov av ny arbetsmiljölag. Jag känner en oro. Motionären har yrkat på att vi ska öppna upp arbetsmiljölagen, som jag i sak håller med om. Men om vi öppnar upp denna fråga ser jag hur högern kommer att gnugga händerna. Arbetsgivarna kommer inte att sitta apatiska utan kommer göra allt som gynnar dem. Jag ser med oro att vi öppnar upp arbetsmiljölagen. Kommer vi att hamna i samma dilemma som med LAS? Är vi mogna för den fajten? Jag ser i nuläget att det inte är bra att öppna upp frågan i det politiska läge vi sitter i. Är vi redo för konsekvenserna? Jag tror inte det. Därför tycker jag att vi bör betänka om det är en bra idé att öppna upp arbetsmiljölagen. Jag yrkar avslag.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Det här är en fråga som ligger nära hjärtat, så jag vill börja med att tacka föregående talare eftersom vi ser på saken på samma sätt. Den svenska arbetsmiljölagstiftningen och de föreskrifter som hör till är till stor del skarpa och bra. Lagen möter förvisso ett annat arbetsliv i dag än när den stiftades. Det gör ju att kampen för en arbetsmarknad där ingen ska skadas eller dö stundtals kan kännas ganska motig. Ibland kommer vi framåt, ibland blir det bakslag. Jag arbetar tillsammans med ungefär 260 andra arbetsmiljöinspektörer med den här lagstiftningen varje dag. Och jag kan med ödmjuk säkerhet säga att jag kan den här lagstiftningen bra. Jag kan svagheter i den och jag kan styrkorna i den. Då skulle man kunna tro att jag skulle stå här och tycka att lagskärpning på det här området vore bra och välkommen. Det tycker jag också – men inte i dag. Inte nu. Arbetsmiljölagen och dess tillämpning är alldeles för viktig för att riskeras. Intentionen i den här motionen är god. Och det förvånade mig mycket att först se att förbundsstyrelsen hade yrkat bifall, men jag är heller inte nöjd med att man yrkar den besvarad. För vad betyder det? Betyder det att arbetsmiljölagen står på tur efter strejkrätten eller efter LAS-kaoset? För det är naivt att tro att något annat skulle följa här än en Toijerutredning av arbetsmiljölagen, och det riskerar att försämma för alla här oavsett hur god intentionen var. Det är väldigt riskabelt att skriva en önskelista till jultomten när tomtverkstaden drivs av Annie Lööf. Och här, kamrater, har vi således rätt

motion att avslå motion med hänvisning till det politiska läget. Så jag yrkar på avslag på motion H 5 och uppmanar förbundsstyrelsen att tänka om ytterligare en gång. Arbetsmiljölagen är en skyddslagstiftning – men inte alla vill skydda den.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Tanken är att vi enligt utlåtandet ska vara med och försöka påverka om regelverkets skulle öppna upp enligt den här strategin som sker 2021–2025. Vi ska naturligtvis göra allt vi kan vad vi kan för att kunna påverka om man öppnar upp för möjligheten att förändra saker, att tillsammans med LO och som enskilt förbund göra allt vad vi kan. Det är tanken med vårt besvarandeyrkande. Inte att vi själva tar initiativet till att öppna upp den – utan om den öppnas upp ska vi delta i det arbetet att försöka påverka. Vi kvarstår med besvarandeyrkande.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag tänkte bara säga att då har ju förbundsstyrelsen besvarat en fråga som inte ställs i själva motionen. För motionen handlar om en statlig offentlig utredning, inte om arbetsmiljöstrategin vilken jag förutsätter att Seko vill vara med och påverka i alla fall.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Jag börjar känna mig tjugig men denna viktiga motion kan inte heller jag vara tyst i. Jag håller faktiskt med övriga talare, Esbjörn och tjejen före vars namn jag redan har glömt för mitt minne är intensivt men kort. Jag yrkar avslag på denna motion också. Jag själv, som skyddsombud och med andra uppdrag, är faktiskt också ganska orolig. Så avslag på motionen. Tack.

Avtalssekreterare Mats Ekeklint: Vi ändrar oss igen. Vi lyssnar på diskussionen och kommit fram till att vi har ändrat från bifall till besvarat och nu till avslag. Förbundsstyrelsen yrkar på avslag.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens ändrade förslag att anse motion H 5 besvarad.
- Esbjörn Johanssons m.fl. avslagsyrkande till motion H 5.
- Förbundsstyrelsens åter ändrade förslag att avslå motion H 5.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion H 5.

Utlåtande 79 över motion H 6

Motion H 6

Seko region Skåne

Stärka skyddsombudens roll på arbetsplatsen samt säkerställa att skyddsombuden får relevant utbildning anpassad till skyddsområdets arbetsmiljörisker

Skyddsombudens roll och inflytande har minskat trots tydligare lagar och regler. Många mindre arbetsplatser har överhuvudtaget inga skyddsombud. Det finns en koppling mellan fackets försvagning i kombination med politiska beslut som lett till ändrade a-kasseregler och uppluckringen av anställningsförhållanden som gör att allt fler, framför allt unga människor väljer att stå utanför facket. Där har regionala skyddsombud fått en allt viktigare roll.

Arbetet med att förbättra den fysiska arbetsmiljön har pågått länge genom att Arbetsmiljöverkets tagit fram rutiner för detta. Trots detta har belastningsskadorna ökat. Antalet skadade och dödsfall har inte minskat nämnvärt.

Men skyddet för själen har trots föreskriften organisatorisk och social arbetsmiljö införande långt kvar till målet med en balans mellan arbetet och fritiden nås. Stressjukdomar som i vissa fall leder till utbrändhet ökar.

Hantering av mobbing, sexuella trakasserier, trakasserier hot och våld mm är mycket bristfällig.

Chefernas kompetens i arbetsmiljöfrågor har minskat kraftigt, speciellt kring de sociala och organisatoriska arbetsmiljöer, vilket leder till att HR-avdelningar/motsvarande får ta över utan arbetsgivaransvar. Det försvårar skyddsombudets arbete.

Det har blivit en tydligare individfokus idag, vid sjukskrivningar tittar man mycket på behandlingar för den enskilde, men för lite energi läggs på problemen i arbetsorganisationen och belastningen på jobbet.

Skyddsombudens grundutbildning har urholkats de senaste decennierna från att vara 40 timmar ner till idag 1–3 dagar och i vissa fall helt digitalt.

Skyddsombuden har i många fall svårt att förutom relevant grundutbildning få den vidareutbildning som behövs anpassad till de arbetsmiljörisker som finns på skyddsområdet.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko på alla sätt arbetar med att stärka skyddsombudens roll på arbetsplatsen samt säkerställa att skyddsombuden får relevant utbildning anpassad till skyddsområdets arbetsmiljörisker. Detta genom att påverka politiker och få in tydliga skrivningar i alla arbetsmiljöavtal.
- att** vi på central, region, klubb, sektion, bransch, förhandlingsorganisationer måste stötta sina skyddsombud bättre.
- att** Seko arbetar vidare med LO med att förstärka Regionala Skyddsombuds roll på arbetsplatser som inte har egna skyddsombud.

Förbundsstyrelsens utlåtande 79 över motion H 6

Motionären pekar på oroande tendenser i arbetslivet. Skyddsombud upplever ett minskat inflytande och det saknas skyddsombud på många arbetsplatser. Arbetstagare som skadar sig, blir sjuka eller till och med dör på, eller som följd av sitt arbete, ökar. Man upplever att de sociala och organisatoriska arbetsmiljöproblemen inte tas om hand. Till det så finns det problem med mobbing, sexuella trakasserier samt hot och våld inom flera av Sekos branscher. Sexuella trakasserier samt hot och våld har varit en del av Sekos prioriterade mål under flera år, mål som även gäller 2021.

I arbetet med att säkra upp skyddsombudens utbildning tog Seko under 2020 fram en utbildning och en checklista med tillhörande utbildningsplan för skyddsombud. Utbildningen i hanteringen av checklistan vände sig till lokala förhandlare för att ge dem verktygen för att säkerställa att skyddsombudet får den vidareutbildning den behöver för att vara trygga i sitt uppdrag och sitt skyddsområde. Under avtalsrörelsen var arbetsmiljöavtal med skrivningar kring utbildning för skyddsombud ett prioriterat område. Arbetet med att förbättra våra centrala avtal fortsätter oförtrutet tills vi täcker Sekos branscher.

I arbetet med att stötta skyddsombuden önskar motionären att alla nivåer i Seko blir bättre, ett jobb vi behöver göra gemensamt då det ser väldigt olika ut. Redan i dag finns hemsidan som ett naturligt verktyg för arbetsmiljöfrågor oavsett förtroendeuppdrag i Seko.

På de arbetsplatser inom Sekos områden som saknar egna skyddsombud har Seko regionala skyddsombud. De regionala skyddsombuden är under attack av Svenskt Näringsliv och vissa politiska partier. Det är en dagsaktuell fråga som det arbetas med och kommer att arbetas vidare med tillsammans med de övriga förbunden i LO. Den utökade tillträdesrätten är av stor vikt för alla förbund och för alla medlemmar som arbetar på arbetsplatser som saknar skyddsombud.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse första och andra attsatsen besvarade.

att bifalla tredje attsatsen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion H 6 attsats ett och två besvarade samt att bifalla attsats tre.

Utlåtande 80 över motion H 7

Motion H 7

Seko region Skåne

0-vision på arbetsplatsolyckor/arbetsjukdomar med dödlig utgång - Ingen skall behöva dö på jobbet på grund av arbetsplatsolyckor eller arbetsjukdomar

Ingen skall behöva dö på jobbet. Vi skall alla ha rätt att komma hem efter arbetsdagens slut; vi skall alla ha rätt till en god och trygg arbetsmiljö. Det är dags att ta ett krafttag kring arbetsmiljöfrågan och se över arbetsmiljölagen. Regeringen har en nollvision mot dödsolyckor på arbetsplatserna och det är väldigt bra. För att nå målsättningarna i visionen behöver skyddsombudens roll stärkas så att de får tillträde till fler arbetsplatser än idag och tillsynen från Arbetsmiljöverkets inspektörer behöver intensifieras. Arbetsmiljölagen behöver ses över i sin helhet, kravet på arbetsgivarens skyldighet gällande systematiskt arbetsmiljöarbetet behöver skärpas.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko tillsammans med LO ökar trycket på riksdagen, Arbetsmiljöverket och företagen så att vi nå målet – Ingen skall behöva dö på grund av sitt arbete.

Förbundsstyrelsens utlåtande 80 över motion H 7

Motionären lyfter en av de viktigaste frågorna på arbetsmiljöområdet. I arbetet med att förbättra arbetsmiljön och minimera antalet förolyckade har Seko arbetat aktivt de senaste åren. Vi tar fram rapporter och deltar i olika arbetsgrupper både lokalt och centralt. Vi opinionsbildar och håller frågan aktuell.

Motionären påpekar även att de regionala skyddsombuden behöver utökad tillträdesrätt, en fråga som är viktig med tanke på att vi har både politiska partier och Svenskt Näringsliv som ifrågasätter deras roll och uppdrag.

Motionären vill att vi ökar trycket på riksdagen, Arbetsmiljöverket och företagen så att målet med att ingen ska behöva dö på grund av sitt arbete uppnås.

I regeringens nya arbetsmiljöstrategi 2021–2025 är målet med nollvision utökat från att ingen ska dö på jobbet till att ingen ska dö till följd av arbetet. Den nya nollvisionen tar i likhet med den tidigare sikte på arbetsplatsolyckor som leder till död men också på arbetsrelaterad dödlighet på grund av till exempel längre sjukdom, cancer och suicid. Det är en högre ambitionsnivå som Seko ser som ett avstamp i vårt fortsatta arbetsmiljöarbete. I regeringens arbetsmiljöstrategi finns också ambitionerna om att samverka och det systematiska arbetsmiljöarbetet i arbetsmiljöfrågorna ska bli bättre, helt i linje med motionärens intention.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion H 7.

Kongressen ajournerades kl. 14.22.

Förhandlingarna återupptogs kl. 14.30.

Mötesordförande: *Mikael* Johansson

Huvudsekreterare: *Linda* Agetoft

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block I Näringspolitik

Utlåtande 81 över motion I 4

Motion I 4

Enskild motion

Leif Canossa Kyldal

Nödvändig att öka rättssäkerheten för anställda och förtroendevalda i staten.

Sedan flera år tillbaka finns en lag som i senaste versionen kallas Säkerhetsskyddslagen (2018:585). Syftet med lagen är att skydda uppgifter som är av betydelse för Sveriges säkerhet eller som ska skyddas enligt ett internationellt åtagande om säkerhetsskydd. Även skyddet av annan säkerhetskänslig verksamhet, till exempel samhällsviktiga informationssystem, ingår i syftet med lagen.

Flera av Seko:s branscher berörs direkt eller indirekt: Civil, Försvar och Vård, men även företag som gör arbeten åt Totalförsvaret i någon form kan beröras.

Tyvärr har det visat sig att lagen kan missbrukas av vissa arbetsgivarrepresentanter. Då lagen ger stora möjligheter för enskilda säkerhetsskyddsansvariga på statliga verk och bolag så har man, använt Säkerhetsskyddslagen för att få bort förtroendevalda från arbetsplatser som är skyddsobjekt i totalförsvarshänseende och/eller där tjänster säkerhetsklassas av arbetsgivaren.

Då även omfattande sekretess kan läggas på ärenden som rör Säkerhetsskyddslagen så är det näst intill omöjligt att få svar på frågan vilka skäl arbetsgivaren agerar på. Resultatet blir att en beräknande arbetsgivare får en "gräddfil" där hen kan oskadliggöra arbetstagare som är icke-önskvärda. Att de är förtroendevalda spelar då ingen som helst roll.

Om inte fackföreningsrörelsen uppmärksammar detta och försöker stoppa detta kan det få ännu mer förödande konsekvenser det redan har fått. Både på det personliga planet för de personer som blir utsatta. Men också på organisatorisk nivå: arbetsgivaren kan obstruera de val vi gör som medlemmar av förtroendevalda. Duktiga med-

arbetare/förtroendevalda, och därmed besvärliga i arbetsgivarens ögon, kan komma att neutraliseras utan att man har något försvar.

Det är därför nödvändigt att dessa beslut som arbetsgivaren tar enligt Säkerhetsskyddslagen kan överklagas och behandlas i en oberoende instans, förslagsvis Justitiekanslern eller Kammarrätten.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko ska, genom bland annat facklig-politisk samverkan, verka och arbeta för att Säkerhetsskyddslagen ändras så att beslut tagna av arbetsgivaren som berör anställningsförhållanden och tillträdesförhållanden kan överklagas och prövas av en oberoende instans, exempelvis Justitiekanslern eller Kammarrätt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 81 över motion I 4

Motionären lyfter en viktig fråga för medlemmar som arbetar inom exempelvis kriminalvård, polis och försvar som omfattas av Säkerhetsskyddslagen (2018:585). I dessa verksamheter ska det finnas ett säkerhetsskydd och med det avses till exempel skydd mot spioneri, sabotage och andra brott som kan hota rikets säkerhet. Den säkerhetsprövning som görs ska klarlägga om en person kan antas vara lojal mot de intressen som skyddas i lagen och i övrigt pålitlig från säkerhetssynpunkt. Prövningen ska göras innan en person anställs men får även göras under pågående anställning. Ett säkerhetsbeslut att inte godkänna en person för säkerhetsklassat arbete kan inte överklagas.

Enligt artikel 6.1 i Europakonventionen tillförsäkras varje medborgare rätten till en rättvis rättegång och att inför en oavhängig och opartisk domstol få sina civila rättigheter och skyldigheter prövade. Europakonventionen gäller som svensk lag. Europakonventionen ställer krav inte bara på en formell tillgång till domstolsprövning utan även på att denna innefattar en reell och effektiv prövning av tvistefrågan.

I de fall en person förlorar sin anställning med anledning av ett säkerhetsbeslut kan själva uppsägningsfrågan prövas i domstol. Så skedde i arbetsdomstolens dom AD 2019 nr 39 som rörde en polisassistent som blivit uppsagd på grund av att hon inte blev godkänd för arbete i säkerhetsklassad befattning. AD konstaterade att i de fall säkerhetsbesluten fattas av arbetsgivaren så räcker det inte att arbetsgivaren enbart hänvisar till säkerhetsbeslutet för att saklig grund ska föreligga utan det krävs en prövning av omständigheterna i sak. Arbetsgivarens beslut i säkerhetsskyddsärendet överprövas dock inte.

Ett säkerhetsbeslut kan få långtgående konsekvenser för den som berörs även i situationer som inte leder fram till en uppsägning. Det kan exempelvis handla om nekad anställning eller omplacering. Ur rättssäkerhetssynpunkt är det viktigt att då ges möjlighet till en oberoende överprövning. Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att Seko inom ramen för facklig-politisk samverkan bör verka för att en sådan möjlighet införs i lagen.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion I 4.

Utlåtande 82 över motion I 5-6

Motion I 5

Seko Region Väst

En statlig arbetsmarknadspolitik som rustar och ställer om

Kunskapsintensiteten på den svenska arbetsmarknaden innebär att tröskeln för att få ett arbete som utbildad är hög. Staten har en viktig roll när det kommer till att rusta och matcha arbetskraft att ta de jobb som finns. Genom en aktiv arbetsmarknadspolitik kan vi pressa tillbaka arbetslösheten, stärka ekonomin och förbättra villkoren på arbetsmarknaden.

I grunden ligger tryggheten i individens anställningsbarhet. Ju mer etablerad man är på arbetsmarknaden, desto mer benägen är man att byta jobb, uttrycka kritik eller organisera sig. För den enskilda arbetstagaren är möjligheterna till omställning, kompetensutveckling och omskolning viktiga för möjligheten att styra sitt yrkesliv. Det påverkar även förutsättningarna till trygga villkor. Senare års arbetsmarknadsforskning har lyft fram att det viktigaste för sysselsättningen är arbetstagarnas kompetens och matchning, snarare än företagets möjligheter att säga upp (1).

Framför allt långtidsarbetslösa, de med nedsatt arbetsförmåga och nyanlända har svårt att komma in på arbetsmarknaden utan stöd eller insatser från Arbetsförmedlingen. Trots det har allt mindre resurser lagts på arbetsmarknadspolitiska insatser och program, i synnerhet sådana som riktats mot kvinnor i arbetslöshet (2).

Kvinnor utgör hälften av de arbetslösa, men utgör endast en femtedel av alla arbets sökande som deltar i arbetsmarknadsutbildning. Det beror bland annat på att utbildningarna riktas mot mansdominerade yrken och att Arbetsförmedlingen lagt ned vårdutbildningar.

Därtill lades nära hälften av alla Arbetsförmedlingens kontor ned i samband med att M-KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018. Den lokala närvaron är viktig för att Arbetsförmedlingen ska klara sitt uppdrag, annars lämnas det åt kommunerna som sällan har kompetens eller resurser för att klara matchning och rustning på arbetsmarknaden.

Kompetensbrist i kombination med bristande matchning bidrar till den höga användningen av tidsbegränsade kontrakt. Bland annat så har flera kommuner som policy att inte tillsvidareanställa utbildad personal.

Som ett led i att stärka kompetensförsörjningen och ta vara på tidsbegränsat anställda som långsiktiga resurser i välfärden har bland andra Kommunal och SKR tecknat ett gemensamt omställningsavtal som syftar till att anställda som saknar rätt kompetens ska ha rätt till kompetensutveckling efter en viss tid i arbetet. Omställningsavtal är en förlängning av kollektivavtalen och förekommer inom många branscher. Men omställningsavtalen kan aldrig ersätta den statliga arbetsmarknads- och utbildningspolitiken. Den svåra gruppen är de som inte täcks av avtalen – de som är helt arbetslösa, med svag eller ingen etablering på arbetsmarknaden.

Frågan är politisk och berör diskussionen om så kallade enkla jobb kontra utbildnings- och matchningsinsatser. Ingen kommun eller arbetsgivare kan ersätta den roll som staten har när det kommer till det långsiktiga och helhetliga perspektivet på sysselsättningen, utan det riskerar att uppstå inlåsningseffekter där varje aktör ser till sitt snarare än vad som gynnar löntagarna. Den aktiva arbetsmarknadspolitikerna är en del av den svenska modellen och det socialdemokratiska välfärdsbygget där fackförbunden haft en viktig roll.

- (1) Se bl.a. Andersen, Soren Kaj, m.fl. (2012), *Fra flexicurity till mobication*, FAOS, Vulkan, Patrik (2016), *The microfoundations of flexicurity*, GU, Burrioni, Luigi (2011), *Flexicurity – a conceptual critique*, *European Journal of Industrial Relations*
- (2) *Den aktiva arbetsmarknadspolitikens tillbakagång* (2020), LO

Jag föreslår kongressen besluta

- att** Seko påverkar beslutsfattare så att arbetsmarknadspolitiken ska ses som en statlig angelägenhet, som varken ska privatiseras enligt LOV, kommunaliseras eller nedrustas.
- att** Seko påverkar beslutsfattare så att den aktiva arbetsmarknadspolitiken ska återupprättas och en lokal kontorsnärvaro ska garanteras i hela landet.
- att** Seko påverkar beslutsfattare så att arbetsmarknadsutbildningarna görs mer jämställda genom att utbudet breddas och riktas för ett mer jämställt deltagande.
- att** Seko påverkar beslutsfattare så att subventionerade anställningar alltid ska ha kollektivavtalsenliga villkor för att inte tränga undan ordinarie anställningar och bidra till villkorsdumpning.
- att** Seko påverkar beslutsfattare så att personer som anställs tidsbegränsat utan rätt utbildning ska ges möjlighet att utbilda sig eller validera sin kompetens och anställas tillsvidare.

Motion I 6

”Esse” Esbjörn Johansson

En statlig arbetsmarknadspolitik som rustar och ställer om

Kunskapsintensiteten på den svenska arbetsmarknaden innebär att tröskeln för att få ett arbete som utbildad är hög. Staten har en viktig roll när det kommer till att rusta och matcha arbetskraft att ta de jobb som finns.

Genom en aktiv arbetsmarknadspolitik kan vi pressa tillbaka arbetslösheten, stärka ekonomin och förbättra villkoren på arbetsmarknaden.

I grunden ligger tryggheten i individens anställningsbarhet. Ju mer etablerad man är på arbetsmarknaden, desto mer benägen är man att byta jobb, uttrycka kritik eller att organisera sig.

För den enskilde arbetstagaren är möjligheterna till omställning, kompetensutveckling och omskolning viktiga för möjligheten att styra sitt yrkesliv. Det påverkar även förutsättningarna till trygga villkor.

Senare års arbetsmarknadsforskning har lyft fram det viktigaste för sysselsättningen är arbetstagarens kompetens och matchning, snarare än företagets möjligheter att sägas upp (1). Framför allt långtidsarbetslösa, de med nedsatt arbetsförmåga och nyanlända har svårt att komma in på arbetsmarknaden utan stöd eller stöd från arbetsförmedlingen.

Trots det har allt mindre resurser lagts på arbetsmarknadspolitiska insatser och program, i synnerhet sådana som riktas mot kvinnor i arbetslöshet (2). Kvinnor utgör hälften av de arbetslösa, men utgör endast en femtedel av alla arbetssökande som deltar i arbetsmarknadsutbildning. Det beror bland annat på att utbildningarna riktas mot mansdominerande yrken och att arbetsförmedlingen lagt ned vårdutbildningar.

Därtill lades nära hälften av alla arbetsförmedlingens kontor ned i samband med att M-KD-budgeten gick igenom riksdagen 2018.

Den lokala närvaron är viktig för att arbetsförmedlingen ska klara sitt uppdrag, annars lämnas det ut till kommunerna som sällan har kompetens eller resurser för att klara matchning och rustning på arbetsmarknaden. Kompetensbrist i kombination med bristande matchning bidrar till den höga användningen av tidsbegränsade kontrakt. Bland annat så har flera kommuner som policy att inte tillsvidareanställa utbildad personal.

Som ett led i att stärka kompetensförsörjningen och ta vara på tidsbegränsat anställda som långsiktiga resurser i välfärden, har bland andra Kommunal och SRK tecknat ett gemensamt omställningsavtal, som syftar till att anställda som saknar rätt kompetens ska ha rätt till kompetensutveckling efter en viss tid i arbetet.

Omställningsavtal är en förlängning av kollektivavtalet och förekommer inom många branscher. Men omställningsavtalen kan aldrig ersätta den statliga arbetsmarknad- och utbildningspolitiken.

Den svåra gruppen är de som inte täcks av avtalen - de som är helt arbetslösa, med svag eller ingen etablering på arbetsmarknaden.

Frågan är politisk och berör diskussionen om så kallade enkla jobb kontra utbildnings- och matchningsinsatser. Ingen kommun eller arbetsgivare kan ersätta den roll som staten har när det kommer till det långsiktiga och helhetliga perspektivet på sysselsättningen, utan det riskerar att uppstå inlåsningseffekter där varje aktör ser till sitt snarare än vad som gynnar löntagarna.

Den aktiva arbetsmarknadspolitiken är en del av den Svenska modellen och det socialdemokratiska välfärdsbygget där fackförbunden haft en viktig roll.

- (1) Se bl.a. Andersen, Soren Kaj, m.fl. (2012) Fra flexicurity till mobication, FAOS, Vulkan, Patrik (2016), The microfoundations of flexicurity, GU, Burrioni, Luigi (2011), Flexicurity- a conceptual critique, European Journal of industrial Relations.
- (2) Den aktiva arbetsmarknadspolitikens tillbakagång (2020), LO

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko påverkar beslutsfattare så att arbetsmarknadspolitiken ska ses som en statlig angelägenhet, som varken ska privatiseras enligt LOV, kommunaliseras eller nedrustas.

att Seko påverkar beslutsfattare så att den aktiva arbetsmarknadspolitiken ska återupprättas och en lokal kontorsnärvaro ska garanteras i hela landet.

att Seko påverkar beslutsfattare så att arbetsmarknadsutbildningarna görs mer jämställda genom att utbudet breddas och riktas för ett mer jämställt deltagande.

att Seko påverkar beslutsfattare så att subventionerade anställningar alltid ska ha kollektivavtalsenliga villkor för att inte tränga undan ordinarie anställningar och bidra till villkorsdumpning.

att Seko påverkar beslutsfattare så att personer som anställs tidsbegränsat utan rätt utbildning ska ges möjlighet att utbilda sig eller validera sin kompetens och anställas tillsvidare.

Förbundsstyrelsens utlåtande 82 över motion I 5-6

Motionärerna belyser på ett bra sätt varför en aktiv arbetsmarknadspolitik behövs.

För att sätta frågan i ytterligare ett perspektiv kan det vara bra att påpeka att både den allmänna välfärden och en aktiv arbetsmarknadspolitik är två av de fackliga värnen.

Seko tillsammans med många andra har också varit mycket kritiska mot delar i den arbetsmarknadspolitik som regeringen framfört bland annat via det så kallade 73-punktprogrammet, även kallat Januariavtalet. LO-rapporten som motionärerna hänvisar till går pedagogiskt genom ambitionsförändringarna i svensk arbetsmarknadspolitik och avslutar med att det nu är första gången en sådan leds av en socialdemokratisk regering.

Det är sant, men det är också viktigt att komma ihåg att det finns skillnader på den politik som partiet Socialdemokraterna står för och den som regeringen för fram.

I december 2018, det vill säga under tiden som 73-punktprogrammet skrevs av regeringspartierna inklusive Centerpartiet och Liberalerna, kom den andra forskningsrapporten som motionärerna hänvisar till. Den tar upp att den danska flexicuritymodellen enkelt uttryckt är en mycket sämre modell än den svenska arbetsmarknadsmodellen. Den danska modellen ger lägre innovation och är dyrare att upprätthålla.

Därmed inte sagt att den svenska modellen är bra som den gestaltar sig i nuläget. Det förtjänar också att sägas att ambitionerna för den svenska arbetsmarknadspolitikerna mätt i kostnad i andel av BNP får sägas ha minskat kraftigt sedan 90-talet. Därför menar vi att det finns utrymme för en mer expansiv arbetsmarknadspolitik. Det är alltså viktigt att kolla på hur en arbetsmarknadsmodell är tänkt att fungera, men även hur väl finansierad den är.

Eftersom den svenska modellen är billigare, bättre och ger högre innovation och därmed kan anses trygga kapitalägarnas avkastning borde det inte finnas ett intresse från de borgerliga att göra allvar om den delen i 73-punktsprogrammet som handlar om just flexicurity. Ändå kan vi tyvärr konstatera att reformen verkar vara viktigare än arbetares välmående, en hög innovationstakt och ett utrymme för näringslivet att göra vinster.

Seko ska fortsätta stå stadigt för att trygghet är en viktig förutsättning för att det generella arbetslivet ska fungera väl. Att maktbalansen på arbetsmarknaden, till följd av politiskt spel, förskjuts till arbetsköparnas fördel, är därför djupt oroande. Bättre politik är givetvis en del av svaret, precis som att fortsatt facklig organisering kommer vara extremt viktigt för att utgöra en motvikt till de intressen som vill montera ned den aktiva arbetsmarknadspolitikerna.

Förbundet har alltid stått upp för att arbetsmarknadspolitikens utgångspunkt ska vara just en statlig och därmed gemensam angelägenhet. Dessutom ser Seko det som en självklarhet med lokal närvaro i hela landet.

Motionärerna lyfter upp resonemanget om kompetensförsörjning. Där delar förbundsstyrelsen den syn som förs fram, att omställningsavtal inte kan eller bör ersätta den statliga och aktiva arbetsmarknadspolitikerna. Omställningsavtal och kompetensförsörjning är viktiga bitar för en bättre fungerande arbetsmarknad, men knappast ett särintresse ur arbetstagarperspektiv. Företagen behöver kompetent arbetskraft. Utbildning till yrket är en sak som leder fram till att arbetskraftens kompetens ökar. Andra saker kan till exempel handla om hur mycket en medarbetare utvecklas och hur länge en medarbetare stannar, vilket så klart hör ihop mycket med bland annat hur god arbetsmiljön är.

Förbundsstyrelsen instämmer med motionären att utbildningarna måste bli mer jämställda, vilket branschorganisationer också ger uttryck för och arbetar med. Däremot kan det vara svårt att via policy och politik styra utbudet på arbetsmarknadsutbildningarna allt för mycket, vilket är vad motionärernas attsats innebär. Frågan kanske istället bör vara hur vi får kvinnor att utbilda sig till de yrken där det råder arbetskraftsbrist och som är mansdominerande? Säkerligen går det att göra mycket och Seko ska fortsätta att lyfta frågan med målet att arbetsmarknadsutbildningarna ska vara jämställda.

Våra egna erfarenheter säger att vi gör bäst jobb när vi känner att vi har möjlighet att påverka hur arbetet utförs, att vi känner trygghet, att vi blir uppskattade för det jobb vi gör, att arbetsgivaren litar på oss och en rad andra egenskaper som tydligast kommer när vi lämnar det allt för detaljstyrda arbetslivet. Vår erfarenhet är också att detta uppnås bäst och enklast av att ha en stark facklig organisering.

Fackligt arbete är också ett bra sätt att fortsätta hålla koll på subventionerade anställningar. Tanken med formen är god. Den solidariska lönepolitiken utgår bland annat från att vi skyddar människor, inte arbeten. En modell som tjänat Sverige väl. Det innebär kortfattat att verksamheter som inte klarar av att betala ut de löner vi avtalat fram får slås ut, varmed arbetskraften frigörs och efter aktiv arbetsmarknadspolitik kan sättas in i lönsamma delar av produktionen.

Om delar av arbetskraften inte kan vara 100 % produktiva och eftersom vi skyddar människor är det då rimligt att vi via det gemensamma kompensera arbetsgivare för det produktionsbortfall som kan uppstå hos en arbetstagar, förutsatt att en arbetstagar blir eller är fortsatt anställd.

Subventionerade anställningar har dock sedermera blivit ett instrument för att få ut arbetslösa i arbete oavsett deras produktiva förmåga. Precis som motionärerna påpekar är det väldigt viktigt att subventionerade anställningar inte konkurrerar ut ordinarie arbeten. Förbundet lyfter dessa frågor redan idag.

Utbildning är viktig, men det är inte allt. En person kan vara kompetent och utföra ett mycket gott arbete utan

att vara formellt utbildad. I en del branscher saknas det dessutom en gemensam grund för vad utbildningen till yrkena ska innehålla, varför möjligheten att kunna validera sin egen kompetens är viktig. Detta är något Seko redan verkar för.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 5 och 6 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion I 5–6 besvarade.

Block I Näringspolitik

Påverkan övriga politikområden

Utlåtande 83 över motion I 7

Motion I 7

Seko Mellansverige

Seko klubb Forsmark

Statliga industrier för infrastrukturmodernisering

Motionen bygger på en tidigare inläsning av att EU-regelverket medger att medlemsstaterna kan bedriva industriverksamhet i egen regi för att inom landet bygga sin egen infrastruktur så länge man håller ihop affären med ägande, projektering och tillverkning i samma organisation. Så fort man går utanför det egna "huset" måste man däremot upphandla på en fri EU-marknad.

Vi kan ta två exempel på, som vi ser det, jättestora nationella projekt som ska upphandlas och pågå i kanske 20 år från nu.

1 Utbyggnad av kraftledningar 400 kV.

Sverige byggde klart sitt befintliga kraftnät mellan 1950 till 1990 utefter dåvarande behov, bland annat med den då gällande idén att elektrifiera bostadsuppvärmningen. Det genomfördes och systemet fick en viss överkapacitet vilket sen ledde till att i stort sett inga investeringar gjordes i linjerna mellan 1990–2010.

Sedan har politiken strävat efter att ersätta elproduktion med kärnkraft med elproduktion med vindkraft. Politikerna insåg inte vilka problem detta förde med sig i elnätet men nu är frågan akut och SvK har uppmärksammat detta och lanserat utbyggnadsplaner – nya linjer samtidigt som att de stolpar som restes på 1950–60-talen måste ses över på grund av åldring. Genom att de utbyggnader som utfördes på 70 och 80-talen också åldras uppstår hela tiden behov av att byta stolpar framemot 2050.

2 Trafikverket stolpar för eldistribution för järnvägen.

SJ/Banverket/Trafikverket har byggt upp ett elektrifierat järnvägsnät som är viktigt för att transportera personer och gods på ett koldioxidfritt sätt. Det bygger trots allt på masstransport av material och gods. Järnvägen kan inte täcka alla behov överallt.

Resenären på tåg ser aldrig de stolpar som kraftmatar tågen men den som åker bil på platser där järnvägen går nära banvallen ser att många av de installationer SJ gjorde i historisk tid är färdiga för utbyte. Rost och möjligen också giftiga färger är problem och så småningom vedervågar också rosten den

strukturella integriteten i stolparna. Dessutom ska stora sträckor ny banvall anläggas i Sverige, de sk snabbtågen. Trafikverket har dessutom ett nät med ellinjer som går ute i skogen och tar upp plats i naturen som det skulle kunna odlas skog på istället. Man skulle i nuläget kunna flytta in Trafikverkets ellinjer till deras egna spårrområden sedan dessa trädsäkrats efter "Gudrun-stormen".

Den svenska tillverkningen och montagekompetensen har i stort sett försvunnit sedan Sverige slutade bygga stort. Sverige har sedan den egna industrins nedläggning köpt in det material och den arbetskraft som ändå utfört det reparation och modernisering som skett, från utlandet. Grundorsaken till detta anser jag beror på några borgerliga regeringars beslut att göra affärsverken Trafikverket och Svenska Kraftnät "fria från arbetare" och att allt drifas och projekteras av egna tjänstemän och i övrigt upphandling till lägsta pris. Då kan man heller inte i princip upprätthålla egen materialtillverkning trots att man enligt EU-regelverket får.

Motionens grundidé är således att Trafikverket och Svenska Kraftnät av politikerna åläggs att starta varsin fabrik/fabriker i Sverige som är lämpligt för att förse Sverige med material som vi vet kommer att behövas under en lång tid framåt.

Under förutsättning att de EU-regler vi hävdar fanns fortfarande gäller så behövs det således en politisk viljeinriktning för att uppnå följande fördelar som kan uppstå:

- det är troligen miljövänligare att tillverka materialet i Sverige med kort transport ut till användningsplatsen.
- det skapar naturligtvis mer arbeten i Sverige över en lång tid. Pengarna stannar i landet.
- rimligtvis är detta också ekonomiskt lönsamt men det gäller att den politiska blockeringen "Ingen egen arbetskraft av typ arbetare" ska förekomma.
- staten skulle troligen inte konkurrera med någon svensk tillverkning då denna vad vi vet är nedlagd redan.

Den enda nackdelen med detta är att det efter dessa projekts genomförande så kan dessa industrier tappa sin marknad men då det ändå handlar om tidsspannet 30 år kan vi säkert hitta arbetskraft i Sverige som är villig att jobba med detta med den förutsättningen. Om de efter en genomförd modernisering av infrastrukturen sen måste omstruktureras så har ändå mycket vunnits under tiden.

Fackmässigt så har Seko energi tappat en hel del medlemmar på att nämnda verk avrustat sin "arbetarsida". Förvisso hyr SvK in en hel del kompetens från Vattenfall men stora delar av branschen, som den var på 1980-talet, har flyttats utomlands. Tillverkande fabriker hade troligen sina medlemmar i Metall men detta förslag skulle om det genomfördes stärka arbetet i Sverige och därmed medlemmar och fackföreningar i Sverige.

Faktainhämtande i frågan har erhållits genom samtal inom främst FO Vattenfall och BO Energi men även över tid genom andra kontakter inom Seko och följande av media. Seko Forsmark lämnar motionen till Seko region Mellansverige och Seko BO Energi för tillstyrkande. Andra berörda branscher uppmanas granska och bedöma om de kan applicera tänkandet i sin bransch.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko i samverkan med övriga fack inom LO, LO och även tjänstemannafack inom branscher som skulle vara intresserade av detta utreder om tankarna från Seko Forsmark fungerar i nuvarande lagstiftning.

att Seko i samverkan med LO och eventuellt övriga intresserade fack verkar för att svenska politiker förstår detta och försöker få till en politik som gynnar Sverige i dessa frågor. Det handlar helt enkelt om att fatta beslut på riksdags-regeringsnivå att genomföra detta. Och det ganska snabbt eftersom projekteringen av dessa materialförbrukande projekt startar nu eller snart.

Förbundsstyrelsens utlåtande 83 över motion I 7

Förbundsstyrelsen tycker att det är viktiga frågor som lyfts i motionen. Att säkerställa en god el-infrastruktur i hela landet är avgörande för framtiden. Förutsättningarna för detta är något som Seko arbetat med i många år. Både själva och i samverkan med till exempel LO.

Att öka energiproduktionen och överföringskapaciteten i Sverige under de kommande åren är avgörande för samhällsutvecklingen. Som motionären skriver sätter avvecklingen av kärnkraften och ett slitet nät av elledningar, men också utbyggnad av järnväg och nya industrier, krav på en upprustning och utbyggnad.

Under våren 2021 har Seko släppt en rapport om energibranschen där några av frågorna som lyfts i motionen tas upp. Det handlar bland annat om krav på att bolag som Svenska Kraftnät och Vattenfall ska ha mer egen personal och att en utbyggnad av kraftledningar måste till. Det är orimligt att ha ett system där Sverige är beroende av specialkompetens från utlandet för att kunna säkra den inhemska energitillgången. Här behövs det ett samlat grepp kring den framtida kompetensförsörjningen i branschen. Energibranschen ska vara en attraktiv framtidsbransch att arbeta i.

Förbundsstyrelsen tror dock att det även finnas andra sätt att tillgodose de behov som lyftes i motionen än just bara den modell som motionären beskriver i motionstexten. Vi behöver arbeta brett i frågan och vara öppna för olika typer av lösningar, varför en egen utredning av den inriktningen som framförs inte bedöms ge det helhetsgrepp som frågan kräver. Förbundsstyrelsen kommer dock ta med sig grundtanke och de problemformuleringar som lyfts i motionen i förbundets fortsatta arbete. För som motionären skriver är detta frågor som behöver tas tag i av politiken nu.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion I 7 besvarad.

Utlåtande 84 över motion I 8

Motion I 8

Seko region Stockholm

Återför posten till ett statligt verk

Experimentet PostNord AB har inte fallit särskilt väl ut. Därför önskar vi att staten återför hela verksamheten som nu drivs av PostNord AB skall återföras in i ett statligt verk som även får i uppdrag att köpa in de andra aktörerna på den svenska marknaden som t.ex. CityMail.

EU direktiven har inte gett önskat resultat i vinstjakten. Resultatet har blivit missnöjda medarbetare och kunder med ökat hot mot den psykiska och fysiska arbetsmiljön.

Konkurrensen sker inte på lika villkor och vi vill ha tillbaka Posten med dess logga och återgå till en fungerande samhällsfunktion.

Vi föreslår kongressen besluta

att Posten skall återgå till att vara ett statligt verk.

Förbundsstyrelsens utlåtande 84 över motion I 8

Förbundsstyrelsen har uppfattningen att mycket med PostNord hade kunnat varit bättre. På kongressen 2013 framförde förbundsstyrelsen att Seko ställt sig positiva till en fusion av danska och svenska Posten. Detta på grund av att vi ser hur arbetstillfällena har räddats genom en ökad effektivitet som fusionen gett. Avregleringen har visserligen ökat rationaliseringstrycket på postföretagen, men är inte en huvudsaklig orsak till den pressade situation som råder på arbetsplatserna. Den största anledningen är minskade brevvolymer som beror i allt väsentligt på en stark övergång till elektronisk kommunikation. Förbundet anser inte heller att en återreglering i dagsläget skulle gynna de anställda inom postsektorn. Seko har även ett ansvar mot de ca 800 medlemmar som arbetar för CityMail. Förslaget riskerar att innebära att volymer, men inte anställda, överförs till den verksamheten som efterfrågas.

De förslag som motionären för fram anser förbundsstyrelsen inte skulle skapa bättre förutsättningar för den statliga postverksamheten att utvecklas. PostNords huvudutmaning, precis som nästan alla andra posttjänstbolag och postverksamheter i världen, består till huvudsak av att brevmängderna minskar drastiskt. Det problemet skulle kvarstå oavsett om postverksamheten övergår till ett statligt verk, eller som idag fortsätter vara ett statligt bolag.

Erfarenheter från övriga Europa, där konkurrens har motsatts eller uteblivit, ger vid handen att portopriser har ökat och brevvolymer fallit i snabbare takt än i exempelvis Sverige.

PostNords främsta framtidsutsikter ligger i E-handel och Logistik där omsättningen kan öka och därmed skapa fler arbetstillfällen. Att förstatliga PostNord som motionären eftersträvar, riskerar med stor sannolikhet att begränsa verksamheten till brevverksamheten och att den utvecklingsbara delen skulle riskera att knoppas av och säljas till marknaden.

När det gäller pall och tredjepartslogistik finns det en god lönsamhet, men är tjänster som bedöms ligga utanför samhällsuppdraget. Skulle vi ställa krav på återreglering enligt motionären måste vi också ställa oss frågan varför de skulle syssla med verksamhet utanför samhällsuppdraget. Det skulle mest sannolikt också betyda att mer skattepengar skulle krävas till det statliga verket för att garantera att samhällsuppdraget kan utföras. Då uppkommer också risken att vinsterna skulle privatiseras medan förlusterna skulle socialiseras, vilket förbundsstyrelsen anser vore en mycket tråkig utveckling.

Ur ett medlemsperspektiv finns möjligheter till arbetsvariation och heltidsanställningar i nuvarande PostNord. Våra utmaningar ligger i att säkerställa att detta sker genom en god arbetsmiljö och inte genom ett ökat arbetstempo. Förbundsstyrelsen anser att det går att använda statliga bolag till offensiv och positiv samhällsförändring. Statliga bolag har till exempel en viktig roll att spela i den omställning som krävs framöver. Vi är och ska vara tydliga i att de verkar för en rättvis omställning, via smarta innovationer, schysta upphandlingar och ständigt förbättrad arbetsmiljö. Kort sagt är det omöjligt att möta framtidens behov av post- och logistiktjänster med annat än bättre arbetsvillkor, mer kompetensutveckling och en uppvärdering av det viktiga arbete som utförs.

Utgångspunkten för oss som fackförening är att se till våra medlemmars nytta. I det här fallet ser vi också till samhällsnyttan, då vi vet att samhället tjänar på ett väl fungerande post- och logistiksystem. En återreglering löser helt enkelt inte problemen i branschen. Produkten som "posten" är uppbyggd på håller sakta men säkert på att minska, vilket inget organisatoriskt beslut i världen kan råda bot på.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen

att avslå motionen.

Debatt

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Det senaste decenniet har Sverige genomgått ett nyliberalt stålbad som i efterhand sällan fallit väl ut. Efter många år av borgerligt styre och ibland med bred politisk samsyn har vi sett hur det vi har gemensamt i samhället säljs ut för en billig peng, omvandlas till aktiebolag. Och verksamhet som styckas

ut och läggs ut på entreprenad. Posten i Sverige är inget undantag. I Seko Stockholm tycker vi att den utvecklingen är fel och vi håller inte med förbundsstyrelsen i deras svar. Det borde i stället vara möjligt att se fördelar med att ta tillbaka det som en gång varit vårt. De 800 medlemmar som i dag tvingas jobba för ett stort privat företag som CityMail skulle likväl kunna gå in i det nya statliga postverket om samma verksamhet fortfarande efterfrågas när det privata får lägga ner. Men kanske utan vinstkrav och därmed med utrymme för fler arbetskamrater och bättre villkor. Vi tror och ser stora fördelar med ett statligt verk när det kommer till en sådan fundamental verksamhet som post. Därför yrkar vi i Seko Stockholm bifall till motion I 8.

Anders Linde, Seko Posten: Som företrädare för Seko Posten så vill jag vara tydlig med att vi talar med en röst. Vi yrkar avslag för motion I 8. Precis som förbundsstyrelsen så anser inte heller vi att en återreglering skulle gynna de anställda inom postsektorn, varken medlemmarna i PostNord eller CityMail. Experimentet PostNord har inte fallit särskilt väl ut skriver motionärerna. Våra medlemmar är inte deltagare i något experiment. Våra medlemmar har däremot under lång tid varit trogen en arbetsgivare som befunnit sig i en förändringsprocess vars like inte skådats sedan starten 1636. Att önska sig tillbaka till en svunnen tid kan kännas som något positivt. Men i realiteten hade det betytt en försämring för våra medlemmar. Om PostNord skulle återgå till formen av ett statligt verk hade samhällsuppdraget hamnat i fokus. Samhällsuppdraget hade då blivit verklighet. Som en döende stjärna på färd genom rymden. Alla russin hade sålts av och vi hade inte längre haft en möjlighet att påverka den svenska paketmarknaden. En marknad som till skillnad från brevmarknaden är i en väldigt expansiv fas. Svensk Handel konstaterade 2020 i sin rapport Läget i handeln, att handeln har genomgått strukturella förändringar förr men aldrig tidigare i en sådan rask takt som nu. Denna utveckling hade vi då i praktiken ställt oss utanför. Så även om vi återförstatligar PostNord och kör ut den danska halvan så kommer inte volymerna tillbaka till de nivåer vi hade innan. Digitaliseringen har förändrat postmarknaden i grunden. Förutsättningarna för en rimlig arbetsvariation hade försämrats. Och detta hade fått direkta följder på våra medlemmar. Vi yrkar avslag på motion I 8.

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Jag kan nog inte beskriva det bättre än vad Anders gjorde alldeles nyss. Vi kan inte se fördelarna med att återförstatliga posten till Postverket. Därför yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Jag vill bara säga att jag tolkar inte motionen som att den sätter några gränser för var monopolet ska gå för postverket. Så jag tycker att argumentationen blir felaktig. Jag fortsätter att yrka bifall till motionen i sin helhet. Man kan hänvisa till arbetarrörelsens grundidéer från start. Att lägga hela produktionen i folkets händer.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motionen.
- Alexander Peterssons bifallsyrkande till motionen.
- Anders Lindes avslagsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att avslå motion I 8.

Omröstning

För	157
Emot	38
Ej avlagda röster	10

Utlåtande 85 över motion I 9

Motion I 9

Seko region Skåne

Ekonomisk jämställdhet

Det är dags för förändring!

Island blev först med lag om lika lön för kvinnor och män. På Island är det olagligt att betala högre lön till män om de har samma arbete som kvinnor.

Jämställdhet måste göras! Det måste bli verkstad av snacket! För oss som fackförening handlar det om hur vi påverkar samhället.

För jämställdhet är inte bara rätt och riktigt, det är ekonomiskt smart. Det vinner alla på!

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska jobba aktivt på politiska plan för att ställa krav på riskdagen att fatta samma beslut som Island.

att Seko ska driva frågan om ekonomisk jämställdhet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 85 över motion I 9

Förbundsstyrelsen vill inledningsvis tacka motionären för en mycket viktig motion. Ekonomisk jämställdhet är en otroligt viktig fråga och är en fråga som Seko länge har drivit både politiskt och via kollektivavtal.

Jämställdhetskampen har pågått under en lång tid och kommer i framtiden också kräva att vi gör medvetna val för hur vi vill att samhället ska se ut. I den helheten skulle teoretiskt så klart enskilda regleringar av det slag som motionären lyfter kunna vara en del av helhetslösningen. Förbundsstyrelsen tror dock att det är viktigt att se på frågan ur ett större samhällsperspektiv, snarare än ett branschperspektiv.

I praktiken innebär lagen på Island att arbetsgivarna ska bevisa att de inte lönediskriminerar genom att utforma ett lönesystem grundat på lika lön-standard.

Enligt tidningen Arbetsvärlden, som gjort ett reportage om den isländska lagstiftningen ska arbetsgivaren först kartlägga vilka tjänster som finns på arbetsplatsen, och sedan beskriva vilka arbetsuppgifter och vilket ansvar som ingår i varje tjänst. Arbetsuppgifterna ska därefter värderas, poängsättas, efter hur viktiga de är för organisationens verksamhet. För tjänster som får samma poäng ska samma lön betalas ut.

Men två personer som utför samma arbete behöver inte få exakt samma lön.

När lönesystemet har godkänts av revisorer från ett oberoende certifieringsföretag får arbetsplatsen ett intyg på att jämställda löner utbetalas. En logga delas också ut till godkända arbetsplatser, som de kan använda i sin marknadsföring. Det är sedan arbetsmarknadens parter uppgift kontrollera att företagen och myndigheterna följer standarden. De som inte betalar jämställda löner riskerar böter på motsvarande drygt 4 000 kronor per dag.

I nästa steg måste det alltså analyseras om det går att kopiera den isländska lagstiftningen med dess innebörd så som motionären föreslår. Det finns flera saker som talar för att det skulle bli svårt att yrka bifall till attsatsen. Även om Island och Sverige är relativt lätta att jämföra så finns det mycket som skiljer mellan länderna.

Förbundsstyrelsen anser att inkomstgapet mellan kvinnor och män måste slutas generellt och inte bara inom specifika yrkesgrupper. Om detta skulle implementeras för alla yrkesgrupper finns fortfarande en risk att låglöne-yrken i högre utsträckning cementeras som kvinnodominerade yrken. Därför menar vi att det bland annat krävs en bättre fungerande LO-samordning och regleringar via kollektivavtal.

Inte heller andra åtgärder ska uteslutas som skulle kunna passa bättre i en svensk kontext. Klart är i alla fall att

exemplet från Island kan tjäna som en mycket bra inspiration för hur frågan kan angripas och ska givetvis tas i beaktande i det framtida jämställdhetsarbetet.

Sveriges kvinnolobby driver kampanjen Lön hela dagen, som har som mål att Lika lön ska utgå för lika och likvärdigt arbete och att kvinnor ska få lön hela dagen. Förbundsstyrelsen anser att de gör en klok analys när de menar att löneskillnader byggs strukturellt och därför måste ändras strukturellt. Kopplat till det har de följande krav:

- Samma möjlighet till heltidsarbete och trygga anställningsformer.
- Att även strukturella löneskillnader synliggörs och åtgärdas.
- Jämställd föräldraförsäkring.
- Ökad tillsyn och skärpta sanktioner kopplat till kravet på lönekartläggning.
- Att pensionssystemet reformeras för att minska pensionsgapet mellan kvinnor och män.

Kraven och analysen som Sveriges kvinnolobby gör visar att frågan snabbt blir mer komplex och kräver en större helhetssyn. För visst är det märkligt att strukturella löneskillnader existerar! Förbundsstyrelsen är precis som motionären fast övertygad om att alla vinner på jämställdhet.

När det gäller förslagen i motionen om att införa samma lagstiftning som på Island och att förbundet ska driva frågan om ekonomisk jämställdhet menar dock förbundsstyrelsen att mer måste göras.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* första attsatsen besvarad att bifalla andra attsatsen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion I 9 attsats ett besvarad samt att bifalla attsats två.

Utlåtande 86 över motion I 10

Motion I 10

Seko region Stockholm

Förstatliga järnvägen och järnvägsunderhållet

Konkurrensutsättningen av järnvägen och kollektivtrafiken har lett till att servicen kraftigt försämras på svensk järnväg, resenärerna litar inte längre på att trafiken skall gå i tid. Vid trafikstörningar och trafikhändelser uppstår friktion mellan de olika aktörerna när alla vill att just deras tåg skall gå i tid. Detta har även lett till att säkerheten blivit mindre prioriterad eftersom vinsten alltid ska gå först.

Personal mår sämre och arbetsplatsolyckorna ökar. Vi lever under ständig stress på grund av den dåliga personaltätheten.

Underhållet är också under all kritik eftersom ingen vet vem som skall göra vad då det finns allt för många leverantörer. Trots ett vallöfte från Socialdemokraterna har fortfarande inte järnvägsunderhållet blivit förstatligt och istället så har flera varsel kommit i en bransch som sägs vara prioriterad. Detta leder såklart till att personalen mår dåligt.

Vi ser att den enda vägen framåt är ett förstatligande av järnvägen och då inte i ett statligt företag utan i två statliga verk, ett för trafiken och ett för underhållet. Detta skulle ha flera positiva effekter för både resenärer och personal.

Resenärer skulle givetvis uppleva en bättre service i och med att personalen mår bättre och känner sig tryggare. Självklart skulle de också uppleva en bättre tidhållning i och med att när underhållet fungerar som det ska kommer tågen ha lättare att gå i tid.

För personalen är fördelarna ännu större. När man jobbar på ett större företag med fler arbetsuppgifter så finns det alltid en annan arbetsuppgift eftersom det finns fler yrkesgrupper inom ett stort statligt verk. Detta leder till att även om du blir för sjuk för att t.ex. kunna köra tåg finns det alltid ett jobb för dig på det statliga verket. När säkerheten ökar så minskar givetvis arbetsplatsolyckorna också vilket även det leder till tryggare personal. Arbetsmiljön blir såklart också bättre när man jobbar på en icke konkurrensutsatt myndighet utan vinstintresse.

Samverkan mellan dessa två myndigheter kommer bli betydligt lättare än dagens situation med ett stort antal aktörer. En myndighet har även möjlighet att ha ett lager med reservdelar vilket leder till bättre fordonsunderhåll när man inte behöver beställa saker på Kina.

Självklart skall de privata företag som staten köper in i det statliga verket även ta med sig personalen och gällande villkor.

Vi föreslår kongressen besluta

att *verkställa* banunderhåll i statlig regi.

att *verkställa* en statlig regi för fordonsunderhåll.

att *ta* tillbaka trafiken helt i statlig regi.

att *samla* verkstad och trafik i ett statligt verk.

att *samla* banor och banunderhåll i ett statligt verk.

Förbundsstyrelsens utlåtande 86 över motion I 10

Motionären lyfter en viktig fråga som helt klart mår bra av att diskuteras och angripas från olika perspektiv, snarare än att hänskjuta frågan till enbart en eller ett fåtal akademiska discipliner.

Klart är att det finns olika meningar kring vilken nivå av statlig inblandning som är bäst för järnvägsinfrastrukturen som helhet. Är det att förstatliga precis allt, en del, eller så lite som möjligt? Kanske är utgångspunkten att det mest samhällskritiska ska vara statligt medan ett annat synsätt är att företag kanske kan få experimentera på en marknad och göra vinst på sådant som betraktas som extra lyx i resesammanhang?

Sekos hållning är att marknaden inte fungerar som ett godtagbart övervakningssystem för att upprätthålla funktionen och förtroendet för hur underhållsverksamheten organiseras och utförs i järnvägsanläggningen. Det skulle kunna översättas till att marknaden är en usel herre, men har en potential till att vara en ganska bra tjänare.

Förtroendefrågan för underhållsverksamhet kan illustreras med ett exempel från verkligheten. Många är vi som har hört hur vissa entreprenörer medvetet verkar ha låtit bli att utfört visst förebyggande underhåll, då akuta avhjälpande i ett senare skede gett mer betalt. Det får stå som ett tydligt exempel på marknadsmisslyckande.

Även om vi är överens om att marknaden inte fungerar särskilt bra som överordnat system så kan den i viss mån ha sina fördelar. En utmaning för framtiden handlar om att utveckla och göra resandet i järnvägssystemet mer attraktivt. Att utveckla själva reseupplevelsen för resenärerna tror vi kräver en hög inblandning av avgörande inflytande från det offentliga där gemensam beslutad samhällsutveckling tas till vara på. Därför tror förbundsstyrelsen på en tydligt reglerad marknad med starka inslag av demokratisk styrning via statliga bolag och myndighetsstyrning, snarare än en helt avskaffad marknad med endast staten som aktör.

För att vara extra tydlig så tycker förbundsstyrelsen att vissa verksamheter, till exempel tillståndsmätningen av järnvägsanläggningen, alltid ska vara driven i egen regi av anläggningsägaren. 2020 kom också en utredning som

tittat på underhållsfrågan lite mer noggrant. I den föreslås att en del av den nuvarande underhållsorganisationen från ett statligt bolag lyfts in till en egenregienhet inom myndigheten som äger Järnvägsanläggningen. På det stora hela får det, om förslagen från utredningen genomförs, ses som ett stort steg i rätt riktigt.

Seko har en unik position och unik kompetens när det kommer till kunskaper om det svenska järnvägssystemet inklusive underhållsmarknaden. Seko anser att sektorn behöver komma bort ifrån kortsiktigt marknadstänk. Motionärerna och förbundsstyrelsen är nog överens om själva principfrågan i det här fallet. Förbundsstyrelsen tror dock att det är bättre att inte förbinda sig till att följa så detaljerade inriktningsbeslut eftersom vi inte med säkerhet kan peka ut exakt de bästa organisationsformerna. De kan variera mellan statliga bolag (eller offentlig ägda på annat sätt), verk, eller enheter inom en myndighet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Vi kommer att rösta bifall för den här motionen. Grundprincipen för oss är att marknadsmekanismer inte kan styra på ett system som är slutet och begränsat på det sättet järnvägen är, där vi har ett begränsat utrymme med spår att nyttja. Ser vi till järnvägsunderhållet i dag så är det väldigt undermåligt – det upplever jag varje dag när jag är ute och kör. 85 procent av alla järnvägsförseningar i dag beror på ett bristande underhåll. Det gamla systemet där Banverket i förebyggande syfte såg över olika sträckor är i dag borttaget. Det är privata entreprenörer som kommer in och släcker bränder. Det orsakar i sin tur förseningarna. Depåer och verkstäder har en bristande lagerhållning, ofta är det fordonsbrist och det är också stress bland personalen där man inte ser att behoven styr utan det är även här marknadsprinciper. Vi som är personal ute på tågen, vi som jobbar ombord, ser i avtal hur vi har fått försämrade villkor. Även här ökar konkurrensen inom verksamheten vilket har försämrat våra villkor de senaste decennierna. Ägandet är viktigt tycker vi i Seko Spårtrafik. Vi sitter kanske inte i de dagliga diskussionerna och pratar om en återreglering var och varannan dag, utan precis som det kommer fram här i förbundsstyrelsens svar så ska vi trycka på för en mer demokratisk styrning, och för bättre upphandlingar. Men bara för att vi gör de sakerna står inte det i kontrast till att vi på ett mer visionärt plan förespråkar en återreglering. Jag och hela min delegation tycker att det är viktigt att i det här forumet yrka bifall till motionen.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Nu talar jag dels för mig själv, dels för Seko Stockholm. Förespråkare för privatisering och avreglering av olika branscher brukar, förutom valfrihet, extra lyx som ett argument. Vad man får med privata aktörer är det där lilla extra som den stora gråa tunga statsapparaten tydligen aldrig kan ge. Det har låtit likadant när vi har trasat sönder skola, vård, apotek, bilbesiktning och det låter likadant från de intressen som vill avskaffa spritmonopolet. Dessvärre syns samma resonemang genklinga i förbundsstyrelsens yttrande för den här motionen, vilket är beklagligt. Nationell tillgång till tåg som går på underhållna spår på rätt tid utan inblandning av långa osäkra nollbudande underentreprenörskedjor, och med arbetstagare som behandlas väl, är en praktisk omöjlighet i händerna på marknaden. Det vet vi vid det här laget. För alla i Sverige, och Sekos medlemmar i synnerhet, är det avgörande att vi plockar hem detta till där det hör hemma i det gemensamma. Slutligen vill jag måla upp en bild här. För vad innebär egentligen en avreglerad marknad? Jag tänker en framtid här där Kry-appen genomför banunderhåll, en riskkapitalist från Qatar står för fordonsunderhållet och Irene Svenonius nya bolag AB Nya järnvägen står för resten. Helt urspåret – dock fullt möjligt i dagens Sverige. Men kamrater, vi kan göra det omöjligt. Jag yrkar därför med hela Seko Stockholm bakom mig och med mig bifall till motion I 10.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Nu står jag här, inte som Daniel utan som branschorganisationen Spårtrafik. För alla oss som jobbar inom den branschen har avregleringen varit det sämsta som har hänt på länge. Det har varit jättetråkigt, det har varit jättedåliga företagare, oseriösa och allt annat som jag inte hinner tala om här. Vi vill, vi önskar och vi hoppas att allt ska tillbaka till regionerna och vi yrkar bifall till alla attsatser i utlåtande 86.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: Jag heter Håkan och är en järnvägare, men framför allt som så många andra på den här kongressen är jag en facklig företrädare. Jag vill lägga en facklig vinkel på hela den här motionen.

Förbundet pratar om att reglera marknaden är ett steg i rätt riktning och kan inte med säkerhet säga – jo, man kan med hundra procents säkerhet säga vad avregleringarna och upphandlingarna av järnvägen har gett. Det är fem saker. Ett: Det har gett färre anställda. Två: Det har gett en försämrade anställningstrygghet, man får söka om sitt jobb vart femte år via en upphandling. Tre: Försämrade arbetsmiljö, prispress på den. Fyra: Försämrade anställningsvillkor, man får söka jobb, det man har. Och så nya entreprenören som vann det till ett lägre pris, det ger press på dina anställningsvillkor. Fem: Försämrade kollektivavtal.

Det där är fakta, det är det som har hänt historiskt. Det är det som händer i dag och det är det som händer imorgon. Motionären har här lagt ett förslag och en vision på en lösning som faktiskt är historiskt förankrad och det finns historiska fakta. Så jag som är facklig företrädare, och ni andra som inte har med järnvägen att göra, jag tycker att ni ska ställa er frågan: Är jag för eller emot ökad anställningstrygghet? Är jag för eller emot en bättre arbetsmiljö? Är jag för eller emot förbättrade anställningsvillkor? Är jag för eller emot förstärkta kollektivavtal? För mig är det enkelt – jag är för. Så jag yrkar på bifall till hela motionen I 10.

Mikael Andersson, Seko Gävle-Dala: Vi yrkar bifall på motion I 10. Seko Stockholms motion slår huvudet på spiken när de beskriver nackdelarna med upphandlingarna. Och det är mestadels till lägsta pris vilket ger oacceptabla villkor för personal och arbetsmiljön på järnvägen. Att förstärka järnvägen i två statliga verk, ett för trafiken och ett för underhållet, ger stora vinster för personal, arbetsmiljö och resenärer, samt bättre fordonsunderhåll när man får reservdelar mer lättillgängligt än nu.

Ola Brunnström, Seko BO Spårtrafik: Jag ska försöka hålla mig kort här. Jag kommer från en arbetsplats som med stor kraft har märkt resultaten av den här typen av privatisering. Vår arbetsplats har drabbats av hyvling, lönedumpning, avtalsdumpning, man har attackerat förtroendevalda – hela batteriet. Det här är någonting som vi ser nu. Den här typen av attacker skedde inte tidigare utan har kommit tillsammans med privatiseringarna. Och det har kommit tillsammans med att de privata ägarna blev varma i kläderna. För så här blev det inte direkt utan det här kom efter tio år då de blivit varma i kläderna och vet hur de ska agera i de här situationerna. Ni som fortfarande är på arbetsplatser som är privatiserade men ännu inte har den här typen av utveckling, där ska jag bara säga att den kommer. Rösta bifall för I 10. Jag tror att det är en avgörande stund som vi har nu. För vänder vi inte nu kommer det att bli svårt att vända senare.

Håkan Olsson, Seko BO Energi: Detta dilemma är faktiskt en sak som även vi i Energi sitter med, att man säljer ut vår privata egendom, eller statliga egendom. Vi sitter med samma bekymmer i energibranschen med elnätet. Vi här nere i Skåne får betala högre elpriser, vi har privata entreprenörer som gör reparationer när något går fel. Samma som på järnvägen och i spårtrafiken. Jag vill yrka bifall till motion I 10 just därför. Jag sitter i ett dilemma att man kör upphandlingsperiod på fem år, sex år, fyra år, och sedan ska den ut på ny upphandling. Då får våra medlemmar som anställda på ett sådant företag en väldigt osäker anställning. Det är svårt att planera för framtiden. Så en jätteviktig motion. Bifall från Seko Energi.

Anders Gustafsson, Seko Green Cargo: Hejsan, Vi vill bara yrka bifall för motion I 10.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag vill bara ge förbundsstyrelsen en signal, lyssna på oss som kommer från de här branscherna. Lyssna på alla problem vi har haft i alla dessa år. Försök att tänka och sätta er på våra platser, därför måste ni godta den här motionen och bifalla den i alla åttsatser. Tänk om, förbundsstyrelsen.

Annette Kusma, Seko SJ: Jag talar nu som enskild medlem här. När jag läser förbundsstyrelsens svar så kan jag inte tolka den som att det besvarar motionen. Det står "Sekos hållning är ...", det står "Därför tror förbundsstyrelsen på ...", "Seko anser ...", "motionärerna och förbundsstyrelsen är nog överens ...", "förbundsstyrelsen tror dock ...". Jag vet inte hur jag ska få det till att styrelsen besvarar någonting. En liten sakupplysning, hur besvarar det kravet på en återförstatligad järnväg?

Peter Andersson, Seko BO Spårtrafik: När ni åker hem från kongressen och står still med tåget vid ett röd ljus på grund av signalfel, tänk på var ni röstar här nu. Välj bifall.

Camilla Widman, Seko Väst: Jag har inte så mycket mer att tillföra detta. Jag tycker att föregående talare har varit väldigt tydliga och här är branschen väldigt tydlig. Så Seko Väst kommer i dag att yrka bifall till den här motionen.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Man blir ju helt rörd. Vad häftigt, runtom i hela landet, att vi är så många som står bakom den här motionen. Hade det inte varit ännu häftigare om vi som kongress skulle kunna godta den här med acklamation. Snälla förbundsstyrelsen, kan ni inte tänka om och yrka bifall tillsammans med oss?

Stefan Pinjefors, Seko Skåne: Ja, jag ställer mig in i kören med alla andra. Seko Skåne vill också yrka bifall på denna motion. Allt är redan sagt. Det är inte mycket mer att säga.

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Tack så mycket, alla kamrater runt om i hela landet. Jag kan inte annat än hålla med och bli väldigt rörd av ett sådant engagemang. En sådan vilja att förbättra överallt för alla våra medlemmar. Förbundsstyrelsen delar uppfattningen. Vi är inte för privatiseringar. Det är vi inte. Vi ser problematiken och vi vill våra medlemmars absolut bästa. Det problem vi ser med motionen är egentligen attsatserna. Vi har svårt att se hur vi realiserar attsatser att verkställa banunderhåll eller att verkställa fordonsunderhåll i statlig regi. Vi kan inte riktigt se hur vi ska implementera det här på ett klokt sätt. Därför har vi valt att besvara det. Men vi delar absolut uppfattningen om att det här är problematik vi måste angripa, vi måste jobba med det. Vi ska fackligt gemensamt angripa det. Men vi kan inte i de här detaljrika attsatserna låsa in oss i den här vägen. Vi kan inte se den framtiden, tyvärr. Jag stannar där.

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Jag vill bara säga att jag tycker att det är väldigt, väldigt tråkigt om det skulle falla av den väldigt byråkratiska anledningen som Nick anger. Jag fortsätter att yrka bifall för motion I 10.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: Jag instämmer med föregående talare. Sedan är jag övertygad om att ingen på kongressen tror att upphandlingar och prispress ger bättre villkor för våra medlemmar. Men det finns också en rädsla för att vi har medlemmar och förtroendevalda som identifierar sig med vissa företag. Där krävs det bara att man tar samtal och förklarar, så kommer det att gå bra. Motionen säger också att "alla ska med", men vågar vi inte driva sådana här frågor fullt ut nu, att ta den här, då vandrar vi på den där vägen där vi är lite osäkra. Och någons längst ut är ändå platsen där vi börjar göra det företagen säger, det blir som på Amazon där man övertygar arbetarna att rösta för att de inte ska ha ett fack för att det är ett hot mot deras anställningsvillkor. I 10 visar en annan väg. Rösta nu ja på den.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag känner ändå att jag måste bemöta en sak. Jag tycker inte att det är byråkrati att läsa attsatsen som attsatsen är skriven. Jag tycker att det är demokrati.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Ja, det ligger vissa poänger i förbundsstyrelsens nedslag på de här attsatserna. Det finns en anledning till att attsatserna ser ut som de gör. De är skrivna på en av ung-konferenserna, precis som många av de andra attsatserna som drivs fram av Seko Stockholm är de skrivna av våra ungdomar runtom i landet. Vi får ha lite hopp om våra unga förtroendevalda och visa dem att vi förstår vad de menar med era attsatser. Vi förstår vad beslutet handlar om och vi förstår vad vi beslutar om när vi säger "vi föreslår kongressen besluta om att verkställa banunderhåll i statlig regi". Det handlar inte om att Seko ska verkställa utan att vi ska driva det här facklig-politiskt. Vi har pratat om det här med facklig-politiskt tidigare. Jag vill lyfta facklig-politiskt igen. Det är det det handlar om. Och det är självklart det som är andemeningen i motionen. Bifall kära vänner och gärna med acklamation. Det här kör vi tillsammans, det vore så skönt att göra det här tillsammans.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Jag vill bara säga till förbundsstyrelsen att om ni lägger fram det såsom ni har gjort det, att vi ska vara övertygade om att ni verkligen stödjer motionen, då ska ni rösta bifall på motionen och inget annat.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag är byråkratisk till vardags och där har vi ett uttalat uppdrag att faktiskt tolka välvilligt, med kunskap om att alla inte är jurister eller experter på att skriva attsatser eller krav. Jag tänker så här, att en demokratifråga för mig är att få svar på de frågor som medlemmar faktiskt har motionerat om. Och i flera motioner nu så har vi tuggat igenom besvarandesvar som inte över huvud taget handlar om samma sak som

motionerna har föreslagit. Det vore en fin gest från förbundsstyrelsen här att faktiskt lyssna på den unika kompetens och position som uppenbarligen vi har här, och som förbundsstyrelsen också pratar om i sitt eget utlåtande, och låta det här bli Sekos fråga..

Annette Kusma, Seko SJ: Ja, då har jag lagt in ett yrkande att bifalla attsats fem i den här motionen. Jag är lite kluven till de andra attsatserna. Jag delar, precis som förbundsstyrelsen svar, andemeningen i allt det där. Men jag vill se konkreta handlingsplaner och där kan jag ställa mig till fullo bakom att jag verkligen vill verka för att banor och banunderhåll ska komma tillbaka i helt statlig regi och statligt ägande. Bifall till attsats fem.

Ida Lindouf, Seko Posten: Jag tror inte att det är någon som tycker annorlunda än det som ni nyss har sagt, alla som tycker att de här motionerna är bra. Jag tycker att ni kan lyssna på Nick, för han säger det väldigt bra från förbundsstyrelsen, att det är jättebra intentioner. Och vi håller med till fullo allihop som sitter här i dag. Men såsom attsatserna är skrivna ”att verkställa banunderhåll i statlig regi”, hur ska förbundsstyrelsen någonsin kunna verkställa en sådan sak? Det är jätteroligt att ni har så stort förtroende för vår organisation, men man måste inse att vissa frågor äger vi inte. Sedan vill jag säga att det är Sekos fråga, det är inte fråga om någonting annat utan det är en hjärtefråga för oss. Men vi måste se till hur vi ska hantera det. Det svar som förbundsstyrelsen har gett, det är inget avslag. Det är ett besvarande. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Vi vill ändra oss lite grann och yrkar bifall till attsats nummer fem. Den känner vi att vi ändå kan realisera. Den är lite tydligare. Vi ändrar oss där och yrkar bifall på attsats fem.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag blir förvirrad faktiskt. För förbundsstyrelsen resonemang är att man inte kan genomföra ett verkställande av banunderhåll i statlig regi och liknande eftersom det är väldigt flummigt ställda. Kan på riktigt – jag har väldigt stort förtroende för vår förbundsstyrelse, som vi har kämpat fram under den här kongressen, och jag är jättestolt över att ha varit med under den här kongressen där ni har blivit valda – men handen på hjärtat, kan ni samla banor och banunderhåll i ett statligt verk? Nej. Men ni förstår attsats fem. Jag tror att ni förstår de andra fyra attsatserna också. Därför yrkar jag bifall på motionen i dess helhet. För jag tror att ni förstår de andra fyra attsatserna också, och jag har stort förtroende för det. Klarar ni att bifalla attsats fem, ta de andra fyra också.

Annette Kusma, Seko SJ: Ja, jag ber om ursäkt, jag måste ta på mig hundhuvudet här. Vi i Seko SJ:s delegation har kommit överens om att rösta efter eget huvud i den här frågan. Då vill jag bara påpeka att jag har talat som enskild medlem.

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag har nu lagt in ett förändringsyrkande på attsatserna. Jag föreslår att vi förändrar samtliga attsats till att de börjar med ”att Seko arbetar för ...”, och sedan samma lydelse efter det.

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Först och främst, jag tror inte att vi kan ändra attsatserna på det sättet. Sedan, för att komma tillbaka lite grann till Viktor Rislings förslag. Det är en viss skillnad mellan att samla banor och banunderhåll i ett statligt verk och att verkställa banunderhåll i en statlig regi. Till exempel om det behövs extern kompetens från ett annat land för att göra ett visst banunderhåll så kan man behöva använda icke-statlig regi. De attsatserna är inte likalydande. Därav kan vi alltså yrka bifall till attsats fem men inte de övriga.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag kanske är dum. Men jag tycker att det är tråkigt. Varför glömmer vi våra verkstäder och trafik i attsats fyra? Trafiken helt i statlig regi, det kan vi göra fortfarande. Och har vi inte redan kämpat för att banunderhållet ska vara i statlig regi. Så egentligen är det bara att det här tycker vi fortfarande. Och fordonsunderhållet, då är det lika bra att vi drar med fordonsunderhållet också. Det här är sista gången jag går upp på den här frågan. Förlåt att jag har varit uppe så mycket men jag tycker faktiskt att det här är viktigt. Och jag tycker att det vore skönt om vi gick härifrån gemensamt i frågan.

Anna Bergström, Seko Gävle-Dala: Jag vill yrka bifall till Peters förslag om att få in i attsatserna ”att Seko arbetar för ...”. Jag yrkar bifall till Peters tidigare förslag.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Jag stämmer in med föregående talare och tycker att det är ologiskt att Seko kan samla banor och banunderhåll i ett statligt verk men inte samla verkstad och trafik i ett statligt verk. Om det är så att det inte går att ändra och tillägga att vi ska verka för det här, så föreslår jag ändå att förbundsstyrelsen går med på att bifalla den här motionen i sin helhet. Eftersom alla uppenbarligen förstår att Seko inte kan bestämma över allting och stifta lagar och sätta ihop statliga verk hur som helst. För hade vi kunnat det så hade ju samhället sett betydligt bättre ut än vad det gör nu. Och kompetens som behövs i Sverige, det kan man få även om man sitter i ett statligt verk. Det borde man tänka på särskilt i Seko eftersom vi faktiskt organiserar statliga myndigheter och verk. Jag stannar vid bifall fortfarande.

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Jag vill säga å Spårtrafiks vägnar igen att vi ställer oss bakom Peters förslag och hoppas att man kan ändra attsatserna. Tack också, Jenny Bengtsson, vi får tolka de här attsatserna välvilligt. Snälla, bifall den här motionen, den är väldigt, väldigt viktig.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Det blir ju så tråkigt att vi ska bråka om någonting som vi i grund och botten tycker lika om på väldigt många håll och kanter. Men man kan inte ändra attsatserna. Däremot föreslår vi att vi tar det här till beredningsutskottet, så får vi en möjlighet att titta på hur vi skulle kunna göra för att nå en bättre samstämmighet. Jag vill ändå förtydliga att det Nick nämnde, att vi ser ju exakt samma sak som ni gör. Så förslaget från förbundsstyrelsen är att ta det till beredningsutskottet.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Ja, Gabriella, du vet ju att jag ofta är överens med dig och det är klart att vi ska komma till en bättre samsyn i den här frågan och beredningsutskottet är duktiga på sådant här. Det är klart att vi ska arbeta igenom den här så att det är lättare för förbundsstyrelsen att ta det här tillsammans med oss andra. Jag vet att jag sa att jag inte skulle gå upp en gång till men det här var ett jättebra förslag. Jag ville bara gå upp och backa dig och säga att vi från Seko Stockholm är helt med på att skicka det här till beredningsutskottet.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Detta var nytt. Jag pratar nu inte som branschorganisationen eftersom detta är nytt och vi har inte hunnit prata med varandra. Men eftersom jag stod här innan säger jag att jag som medlem tycker att det är en jättebra idé, det som Gabriella kom med. Jag personligen stödjer den idén därför att då hoppas jag verkligen att vi kommer närmare varandra. De människorna har kunskap att skriva om det på ett bra sätt så att alla är nöjda. Jag tycker att vi ska bifalla i detta fall Gabriellas förslag. Det är det närmaste vi kan komma.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.
- Monika Rolls m.fl. bifallsyrkande till motionen
- Annette Kusmas bifallsyrkande till attsats fem.
- Förbundsstyrelsens ändrade förslag att bifalla motionens attsats fem.
- Peter Erikssons ändringsyrkande:
att alla attsatser börjar med "att Seko arbetar för ..."
- Förbundsstyrelsens förslag att hänskjuta frågan till beredningsutskottet.
- Viktor Rislings m.fl. bifallsyrkande till förslaget att hänskjuta frågan till beredningsutskottet.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att hänskjuta motion I 10 till beredningsutskottet.

Kongressen ajournerades kl. 15.15.

Förhandlingarna återupptogs kl. 16.15.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling

Block I Näringspolitik

Påverkan övriga politikområden

Debatt utlåtande 86 över motion I 10 (fortsatt behandling)

Kongressordförande: Då så mina vänner, då har vi nyheter från beredningsutskottet. Ni har i era handlingar fått ut ett förslag. Stort tack för ert tålamod. Som sagt var, det var ingen helt enkel uppgift vi skickade till beredningsutskottet. Men de har kommit tillbaka och som jag sa ligger det ett resultat i era handlingar. Innan vi gör någonting annat tänker jag lämna ordet till Gabriella, varsågod.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Tack för ert tålamod. Vi från beredningsutskottet vill också säga att vi noterar också att alla medlemmar faktiskt inte är odelat positiva till att bli statligt anställda igen. Vi tycker att det är viktigt att också lyfta det. Men vi hör ju hur ni vill att det ska vara och vi tror att vi kan få det här att fungera. Men som sagt, det är inte helt enkelt och alla medlemmar är kanske inte helt och hållet med på tåget.

Vårt förslag är att samtliga nuvarande attsats i motion I 10 stryks och i stället ersätts med beredningsutskottets förslag till attsats:

att Seko verkar för att samla banor och banunderhåll, fordonsunderhåll samt trafik under statlig regi.

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Vi har sett den här texten från beredningsutskottet i Seko Spårtrafik och vi har beslutat oss att yrka bifall till den. Det är med lite brasklappar, vad betyder "statlig regi", det kan betyda att det är en massa olika bolag som är statligt ägda. Det kan vara bolag som har verksamhet i andra länder, som fortfarande har vinstmaximering som en ledstjärna. Men vi förstår också det Gabriella beskriver att det finns personer även inom vårt förbund som kanske inte har en odelat positiv syn. Så vi ser den här skrivningen som en väldigt bra bit framåt på vägen och vi yrkar bifall från Seko Spårtrafik.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Även vi i Seko Stockholm är jättenöjda med ert arbete från beredningsutskottet och sällar oss till Spårtrafiks bifallsyrkande och tackar för ett bra arbete.

Ordningsfråga

Annika Olsen, Klubb Seko Polisen: Vi i Göteborg hörde inte den första tjejen där, ljudet försvann helt från Stockholm, så vi skulle gärna vilja att hon gick upp och tog det igen.

Monika Roll, Seko BO Spårtrafik: Då tar jag det igen. Från Seko Spårtrafiks delegation yrkar vi bifall till skrivningen från beredningsutskottet. Vi ser en del farhågor, för att använda ett ganska starkt begrepp, med det här med begreppet "statlig regi". Det kan fortfarande innebära att man har olika bolag som konkurrerar på marknadsvillkor, vilket kanske inte var den ursprungliga motionens inställning från början. Men vi tycker ändå att det här är en bra text och det är en jättebra bit fram på vägen. Vi yrkar bifall.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: Gabriella, jag har en fråga, om du kan utveckla. Pratar du nu om att verksamheten ska utföras i egen regi? Alltså ska det vara slut på upphandlingskaoset? Det vore bra med ett förtydligande där.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Jag tycker att den frågan blir lite krånglig. Statlig regi tycker jag är jättedydligt. Det är staten som ska ha det i sin regi. Jag vet att det även finns statliga bolag som har haft upphandling. Så det är möjligt att det finns, jag kan inte riktigt se att staten kommer att tycka att det är jätteklokt att upphandla inom sig själva. Men statlig regi är statlig regi, det är staten som ska ha detta. Det blev ett väldigt politikersvar, känner jag. Vi vet också att staten slutat med detta på vissa håll och kanter.

Anders Gustafsson, Seko Green Cargo: Jag vill bara yrka bifall på beredningsutskottets förslag.

Jenny Bengtsson, Seko Stockholm: Ja, och nu när man har varit uppe och pratat i den här frågan och har ett yrkande så behöver man ställa sig frågan om man ska dra tillbaka sitt bifallsyrkande eller inte. Jag tänker inte göra det. Jag står kvar vid mitt bifallsyrkande och hoppas att kongressen bifaller den här motionen, samtliga attsatser med samma andemening som beredningsutskottet har i sin text som precis kom. Jag tänker att det är onödigt att torska "statligt verk" här. Så jag tänker hålla kvar mitt bifall och skulle det inte gå vägen så får man väl gå på beredningsutskottets kompromiss.

Håkan Englund, Seko Infranord AB: Gabriella, det jag frågade var egentligen: säger man att man ska fortsätta med upphandlingar. Det är mer en ja- eller nej-fråga.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Ett kortare svar, Håkan, är kanske jag vet inte hur staten skulle hantera den frågan. Sedan kommer jag nog inte längre, tyvärr.

Camilla Widman, Seko Väst: Vi från Seko Väst vill också gå på beredningsutskottet förslag. Eftersom det också är det som branschen har visat här.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion I 10 med beredningsutskottets förslag till attsats.
- Monika Roll m.fl. bifallsyrkande till förbundsstyrelsens förslag.
- Jenny Bengtssons bifallsyrkande till motionen I 10 med samtliga fem attsatser.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion I 10 med beredningsutskottets förslag till attsats:

att Seko verkar för att samla banor och banunderhåll, fordonsunderhåll samt trafik under statlig regi.

Omröstning

För	159
Emot	39
Ej avlagda röster	7

Utlåtande 87 över motion I 11

Motion I 11

Seko klubb Lokalbanorna

Kollektivtrafik i egen regi

Sekos medlemmar har länge drabbats hårt av offentliga upphandlingar när regioner handlar upp kollektivtrafiken. Ett aktuellt fall är Arriva som på Skånetrafikens uppdrag kör Pågatågen har försökt dumpa löner och villkor efter att ha lagt ett för lågt anbud. I Region Stockholm har kollektivtrafiken snart upphandlats i 20 år. Trafikförvaltningen SL är en beställarorganisation som upphandlar och följer upp upphandlad trafik. Ansvaret för kollektivtrafiken är splittrat mellan de upphandlade företagen och deras avtalsområden. Idag går skattepengar till de upphandlade företagens vinster, ledning och administration. Dom folkvalda politikerna som har det yttersta ansvaret för kollektivtrafiken har näst intill en obefintlig insyn i upphandlingsprocessen som helt sköts på tjänstemannanivå. Det här systemet har lett till att företag som lagt lägst anbud tenderar att vinna upphandlingar som i sin tur pressat arbetsvillkoren för personalen. Hösten 2017 bjöd Seko, Kommunal och Transport in representanter för de anställda samt de politiska partierna som verkade inom regionen till ett stormöte. På mötet lämnades ett stort antal vittnesmål från personalrepresentanterna. Det framkom en samstämmig bild av minskad trygghet med försämrade arbetsvillkor och neddragningar av personal.

Sekos medlemmar har varit hårt drabbade. För några år sedan drabbades städarna på pendeltågen. När MTR vann upphandlingen av pendeltågstrafiken valde dom att upphandla städningen men Renieriet som vann upphandlingen hade räknat fel och lagt ett för lågt anbud. Konsekvensen blev att 90 städare blev uppsagda. En annan upphandling är E20 avtalet där Tvärbanan, Saltsjöbanan och Roslagsbanan ingick. som Arriva vann upphandlingen gjorde det med ett anbud långt under konkurrenterna. För att spara in pengar drar man in på bemanningen. Konduktörerna på Tvärbanan blev ersatta av betalstolpar liksom vissa delar av Saltsjöbanan blivit av med ombordpersonal. Konsekvensen har blivit försämrad arbetsmiljö för förarna som fått ensamarbete. Under våren 2020 då Roslagsbanan skulle upphandlas var det återigen priset framför kvalitén som avgjorde och där politikerna inte har någon insyn och får ta del av förfrågningsunderlaget.

Kollektivtrafiken är en samhällsviktig funktion som inte borde åläggas privata aktörer att driva och ha ansvar för. Politiker som fattar beslut borde ha det yttersta arbetsgivaransvaret för sina fattade beslut istället för att lägga över ansvaret på arbetsmarknadens parter att lösa de konsekvenser som uppstår till följd av upphandling. Egen regi ger den rådighet, kontroll och långsiktighet som krävs för en robust kollektivtrafik, som är bra för trafikanter och personal. Det är de anställda som ser till att verksamheten fungerar och regionen behöver inte gå omvägen via företag för att organisera upp verksamheten.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ska verka för att regionerna ska driva kollektivtrafiken i egen regi.

Förbundsstyrelsens utlåtande 87 över motion I 11

Förbundsstyrelsen känner igen den problematik som lyfts upp i motionen och anser precis som motionären att dagens system med upphandlingar ofta leder till försämrad arbetsmiljö för Seko medlemmar. De som arbetar inom kollektivtrafiken gör det i samhällets uppdrag och kan sägas representera kollektivtrafikmyndigheten utåt. Detta oavsett vilket företag de är anställda på.

I rapporten ”Med hälsan som insats” som Seko släppte i december 2019 lyftes just offentlig upphandling som en av orsakerna till ökat ensamarbete och att ombordpersonalen utsätts för hot och våld i större omfattning. Offentlig upphandling försvåras arbetsgivarens (tågoperatörens) skyldigheter i detta avseende. Detta då det offentliga står för finansieringen av verksamheten.

Eftersom upphandling oftast går på lägsta pris tvingas tågoperatören pressa kostnader i alla led. Detta innebär att tågoperatören på olika sätt försöker hålla nere personalkostnaderna. Personalkostnaderna utgör den huvudsakliga kostnaden för tågoperatörerna då det offentliga äger plattformar, tåg och depåer medan företagen anställer personal samt hanterar deras scheman med mera. Det krävs att det offentliga i sina upphandlingar tar ett steg framåt. Tågoperatörerna gör inte mer än vad de får betalt för i upphandlingen och därför måste upphandlande myndigheter ställa krav på till exempel bemanningen ombord.

Förbundsstyrelsen har svårt att se att det inom de kommande åren kommer vara möjligt att återgå till ett system där regionerna driver kollektivtrafik i egen regi. Förbundsstyrelsen anser därför att det är mer strategiskt att framförallt lägga resurser på att förbättra och förändra systemet med offentlig upphandling. Ett exempel kan vara att om det blir lättare att frångå modellen med lägsta pris finns även möjligheter för fler personal, bättre arbetstider och mindre stress för övriga arbetstagare såsom lokförare samt städ- och verkstadspersonal.

Seko ska verka för att våra medlemmar får en bra och trygg arbetsmiljö oavsett vem som driver trafiken. Precis som motionärerna skriver är många politiker passiva när det kommer till upphandlingar idag vilket är att beklaga. Här måste ske en förändring och politiken måste ta sitt ansvar. Här kan Seko påverka genom att inför upphandlingar tar kontakt med politiker för att få dem att inse betydelsen av att ta aktivt ansvar och lägga in krav i upphandlingsunderlag.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundsstyrelsen har omvärderat sitt förslag och vill i stället yrka bifall till motionen.

Lina El Yafi, Seko Stockholm: Jag vill bara gratulera kongressen till två bra beslut i de här motionerna om egen regi, att verka för egen regi i regioner när det gäller kollektivtrafiken, och när det gäller järnvägen också.

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Ja, fantastiskt, bra jobbat. Jag yrkar bifall till förbundsstyrelsens förslag.

Daniel Abalo, Seko BO Spårtrafik: Nu har ni gjort mig jätteglad, förbundsstyrelsen, för jag tänkte stå här och säga att ni ska rösta bifall för motionen, och det har ni redan bestämt. Tack för det. Jag yrkar bifall för motionen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens ändrade förslag att bifalla motion I 11.
- Lina El Yafis m.fl. bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens ändrade förslag att bifalla motion I 11.

Utlåtande 88 över motion I 12-13

Motion I 12

Viktor Risling

Bygga flera kommunala bostäder i form av hyresrätter

Sverige har under efterkrigstiden bedrivit en mycket framgångsrik bostadspolitik i form av kommunala hyresrätter som inneburit att de flesta hushåll, även de med låga inkomster, kunnat kraftigt förbättra sin boendestandard, flytta till nybyggda, större och moderna bostäder.

Den politiken har dock till stor del raserats av att bostaden alltmer släppts ut på marknaden med marknadshyror och standardkvalitetshöjningar, som leder till kraftiga höjda hyror som familjer, ensamstående, ungdomar och pensionärer med ansträngd ekonomi inte kan bekosta och tvingas flytta ut. Konsekvensen av ett sådant system är att de mest utsatta och svaga grupperna i samhället, måste lämna sina hyresrätter och i värsta fall leder till katastrofala vräkningar och bostadslöshet som följd. Dessa utsatta grupper med låga inkomster måste ofta söka sig till periferiska områden eller utanför länet, där hyrorna är billiga men med sämre standard och långt avstånd till där det finns jobb. Detta innebär långa resor till och från arbetet. Omvandling av kommunala hyresrätter till bostadsrätter är också ett problem, eftersom det minskar det kommunala hyresrättsbeståndet vilket ökar segregationen och möjligheten till egen bostad.

Seko klubb 111

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skall verka för bostäder i form av hyresrätter ska vara en rättighet och inte en möjlighet.

att Seko ska verka för att det ska byggas flera kommunala bostäder i form av hyresrätter.

att Seko skall verka för att hyreskostnader för kommunala bostäder i form av hyresrätter ska uppgå till maximal 25% av den sammanlagda hushållsinkomsten efter skatt.

Motion I 13

Seko region Stockholm

Bygga flera kommunala bostäder i form av hyresrätter

Sverige har under efterkrigstiden bedrivit en mycket framgångsrik bostadspolitik i form av kommunala hyresrätter som inneburit att de flesta hushåll, även de med låga inkomster, kunnat kraftigt förbättra sin boendestandard, flytta till nybyggda, större och moderna bostäder.

Den politiken har dock till stor del raserats av att bostaden alltmer släppts ut på marknaden med marknadshyror och standardkvalitetshöjningar, som leder till kraftiga höjda hyror som familjer, ensamstående, ungdomar och pensionärer med ansträngd ekonomi inte kan bekosta och tvingas flytta ut. Konsekvensen av ett sådant system är att de mest utsatta och svaga grupperna i samhället, måste lämna sina hyresrätter och i värsta fall leder till katastrofala vräkningar och bostadslöshet som följd. Dessa utsatta grupper med låga inkomster måste ofta söka sig till periferiska områden eller utanför länet, där hyrorna är billiga men med sämre standard och långt avstånd till där det finns jobb. Detta det innebär långa resor till och från arbetet. Omvandling av kommunala hyresrätter till bostadsrätter är också ett problem, eftersom det minskar det kommunala hyresrättsbeståndet vilket ökar segregationen och möjligheten till egen bostad.

Vi föreslår kongressen besluta

att bostäder i form av hyresrätter ska vara en rättighet och inte en möjlighet.

att det ska byggas flera kommunala bostäder i form av hyresrätter.

att hyreskostnader för kommunala bostäder i form av hyresrätter ska uppgå till maximal 25% av den sammanlagda hushållsinkomsten efter skatt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 88 över motion I 12-13

Motionärerna lyfter viktiga frågor om bostaden och pekar på ett antal saker som upplevs problematiska med hur boendesituationen upplevs av många idag.

Förbundsstyrelsen anser att bostaden är en social rättighet och att bostadspolitikerna är en viktig del av välfärdspolitikerna. En bra bostadsförsörjning är en viktig del av ett fungerande samhälle och grundläggande för en hållbar tillväxt. Förbundsstyrelsen säger absolut nej till marknadshyror. Alla har rätt till en bra bostad, oavsett storlek på den egna, eller föräldrarnas plånbok. Det får heller inte gå till så att standardhöjningar används som ett sätt att enbart höja hyrorna i område. I arbetet mot oskäligen hyreshöjningar gör Hyresgästföreningen ett viktigt jobb.

Med det sagt har förbundsstyrelsen ändå respekt för att bostadspolitikerna innehåller en del komplexa avväganden, som gör att det inte alltid är lätt att i detalj bestämma hur dessa frågor ska hanteras framöver.

Det återspeglas bra när ett fördjupat resonemang görs kring motionärernas åsats. Vad är det som säger att det ska vara 25% och inte 24% eller 26%? Vilka åtgärder måste vidtas om de offentligt ägda bostadsbolagens inkomster för hyror kommer variera kraftigt eftersom snittinkomsterna varierar kraftigt mellan kommunerna? Är inte målet bra bostäder där människor har råd att bo, snarare än att låsa fast sig vid upplåtelseformen? Kooperativa hyresrätter är en upplåtelseform som bedöms vara mer fri från spekulation än traditionella bostadsrätter. Kanske finns det en poäng att de offentliga bostadsbolagen agerar på bostadsmarknaden för att hålla tillbaka prisökningarna på bostadsstäder och därmed kunna bidra till att tillgängliggöra den upplåtelseform som folk helst av allt vill bo i: villa och radhus?

Rekordårens bostadsbyggande fokuserade inte enbart på hyresrätter. Cirka en tredjedel av de bostäder som byggs inom ramen för det så kallade miljonprogrammet var småbostadshus så som villor, radhus och kedjehus.

De regionala skillnaderna återkommer som en faktor att ta stor hänsyn till när det kommer till utformandet av en socialt rättvis bostadspolitik. För vissa geografiska platser kan motionärens attsats om att det ska byggas flera kommunala bostäder i form av hyresrätter vara mer relevant än i andra.

SCB:s preliminära siffror över andel påbörjade lägenheter i flerbostadshus efter upplåtelseform visar att andelen hyresrätter i Hela riket för år 2020 är 64%. Södermanland (96%) och Dalarna (92%) ligger högt vilket betyder att i princip alla nya bostäder i flerbostadshus som har tillkommit i de regionerna är just hyresrätter. Stockholm ligger strax över snittsiffran för hela riket (65%), medan Gotland (4%) är en av de regioner som ligger lågt. Förbundsstyrelsen anser att dessa stora skillnader gör att bostadspolitiken måste uttryckas mer generellt och principiellt än vad motionärerna gör i sina attsatser.

Förbundsstyrelsen har, resonemanget till trots, uppfattat motionärernas intentioner och andemening och vill framhålla att Sekos arbete för en ökad social rättvisa på bostadsmarknaden kommer fortsätta.

Bostadspolitiken är också en del av socialpolitiken. Bostadspolitiken kan och bör ses som ett bräckjärn mot ojämlikheten. Tyvärr ökar ojämlikheten i samhället och i kampen mot den ska inga verktyg bortses från eller underskattas. Vi kan inte ha ett samhälle där ekonomisk och social segregation existerar från vaggan till graven och där risken är att du aldrig träffar någon som inte delar din klassbakgrund eller tillhör din så kallade socialgrupp. Blandade upplåtelseformer kan i den bemärkelsen utgöra ett av verktygen för att bidra till ett mer integrerat samhälle.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion I 12 och I 13 besvarade.

Debatt

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag börjar känna mig hemma här framme. Jag vill citera en sak som stod på Sveriges radio den 2 september klockan 08.03. "Stockholm är för dyrt. Svårt att rekrytera poliser." Låt det sjunka in lite grann. Vi behöver billiga hyresrätter för att våra medlemmar inom alla branscher som bor i vår huvudstad har svårt att få bostäder. Det är det den här handlar om och jag tror att det här är ett problem som finns i övriga landet också. Motionen handlar om det och jag har i mitt yrkande yrkat bifall till – förlåt, jag är fortfarande väldigt glad för den förra motionen och tycker att förbundsstyrelsen har gjort ett fantastiskt bra arbete, så jag har tappat bort mig i mina anteckningar, jag var inte beredd på att komma upp så snabbt – jag yrkar bifall till I 12 och tackar för svaret på I 13. Jag håller ju med förbundsstyrelsen i svaret där, men jag tycker att vi ska verka för att bostäder i form av hyresrätter ska vara en rättighet och inte en möjlighet. Och att Seko ska verka för att det ska byggas fler kommunala bostäder i form av hyresrätter. Det här är någonting som våra vänner i Hyresgästföreningen också tycker. Jag tycker att vi ska stötta våra kompisar i Hyresgästföreningen som är en förening som vi har haft nära samarbete med historiskt och vi borde fortsätta ha vänskapen.

Lina El Yafi, Seko Stockholm: Precis som Viktor påtalar här är det stora problemet i dag, i framför allt i storstadsregionerna, bristen på bostäder. I en rapport som Region Stockholm har tagit fram, Efterfrågan på nya bostäder i Stockholmsregionen, så konstaterar man att majoriteten av regionens invånare inte har råd med en nyproducerad lägenhet. En barnskötare i Nacka eller en bussförare i Årsta har inte råd med en hyresrätt utan måste ofta bosätta sig långt ut i ytterstaden. Bostadsbristen med trångboddhet, stressen att inte kunna betala hyran eller behöva flytta om man förlorar jobbet har också blivit en folkhälsofråga. För den yngre generationen är det väldigt svårt att flytta hemifrån, skaffa familj och så. I Stockholm där utbildningen av hyresrätter till bostadsrätter har varit som absolut värst har andelen hyresrätter i Stockholms län minskat från 60 procent 1990 till 35 procent 2021. Det behövs byggas hyresrätter för vanligt folk, i många fall för just Sekomedlemmar, som man har råd att bo i. Jag yrkar bifall på motion I 12.

Bjarne Ringdahl, förbundsstyrelsens föredragande: Vi håller ju med om hela motionen här, att det är jätteviktigt att vi bygger hyresrätter. Men vi tittar på hur man har preciserat attsatserna. Det är svårt att utgå från ett procenttal och till exempel om man bygger 92 procent hyresrätter i Dalarna, och på Gotland 4 procent. Det är med tanke på de stora geografiska skillnaderna vi fortfarande bifaller förbundsstyrelsens besvarande.

Viktor Risling, Seko Stockholm: Jag förstår att problemet är attsats tre, att det ska uppgå till maximalt 25 procent av den sammanlagda hushållsinkomsten efter skatt. Att det är en tjugofemprocentig siffra där som är jobbig. Jag skulle skrivit bifall till attsats ett och två på motion I 12 och inte på attsats två och tre. Jag yrkar bifall på attsats ett och två och vill också påpeka att även andra typer av bostäder, inte bara lägenheter, kan vara i hyresform. Det gör det bättre för våra medlemmar.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion I 12–13 besvarade.
- Viktor Rislings bifallsyrkande till motion I 12 attsats ett och två.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion I 12 attsats tre samt motion 13 besvarad.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion I 12 attsats ett och två besvarade.

Omröstning

För	130
Emot	65
Ej avlagda röster	10

Block L Kommunikation

Extern

Utlåtande 91 över motion L 1

Motion L 1

Klubb Seko Polisen

Synliggöra arbetet med politiken ytterligare

Seko har under många år varit aktiva i att försöka påverka de politiska frågorna och besluten som tas av riksdag och regering. En vanlig missuppfattning är att Seko enbart är intresserade av att samarbeta med Socialdemokraterna och att Seko skänker massor av medlemmarnas pengar till detta politiska parti och därmed inte är partipolitiskt obundet. Detta är en stor anledning till att personer väljer att gå med i ett annat fackförbund än Seko. Vi vet att det i samhället i stort, och så även bland Sekos medlemmar, finns sympatier för en rad olika politiska partier. Det är därför av stor vikt för Seko att vara tydliga med att det är frågor som är viktiga för Seko som styr Sekos agenda och att Seko är intresserad av kontakt med samtliga politiska partier som är intresserade av att arbeta för våra frågor och inte att Seko styrs av Socialdemokraterna. Genom att vara tydliga med detta går det också att öka förståelsen för varför Sekos förutsättningar för ett gott samarbete är större med vissa politiska partier jämfört med andra.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko framgent fokuserar på att förmedla vilka frågor som är viktiga för Seko och hur Seko som facklig organisation arbetar med att få gehör för dessa frågor på bred front inom politiken och inte enbart lyfter fram samarbetet med Socialdemokraterna.

Förbundsstyrelsens utlåtande 91 över motion L 1

Precis som motionären beskriver som arbetar Seko aktivt med att påverka politiker i frågor som är viktiga för förbundets medlemmar. Att påverka och samverka är två helt olika saker. Seko har fortsatt en facklig-politisk samverkan med Socialdemokraterna även och förbundet för längesedan beslutade att inte bidra ekonomiskt till detta parti. Denna samverkan innebär bland annat att vi sitter med i forum där vi direkt kan påverka beslutsfattare inom socialdemokratien men även där vi gemensamt kan forma politiska förslag och reformer. Arbetarrörelsen har två grenar, en facklig och en politisk. Vi är den fackliga och Socialdemokraterna är den politiska. Det som förenar är grundvärderingar om alla människors lika värde, jämställdhet, rättvisa och solidaritet. Men vi är inte en del av samverkan för att vara schyssta. Huvudskälet är att påverka utformningen av politiken så att den gynnar våra medlemmars intressen. En vanlig föreställning är att vi inom fackföreningsrörelsen gör som Socialdemokraterna säger. Så är inte fallet. Vi har starka synpunkter på den socialdemokratiska politiken, inte minst de senaste tre åren. Dessa synpunkter framför vi såväl internt som externt.

När det gäller vårt påverkansarbete så är detta inte riktat till enbart ett parti. Vår ambition är att påverka alla partier så att de fattar beslut som är till gagn för våra medlemsgrupper. Vi kommer dock inte sätta oss i samtal med Sverigedemokraterna. Detta är ett parti som har nazistiska rötter och som inte delar vår syn på alla människors lika värde. Men tittar man överlag på hur förbundet de senaste åren kommunicerat facklig-politiska frågor så handlar det i princip enbart om kritik mot den socialdemokratiska regeringens politik. LAS och sjukförsäkringen kanske är de tydligaste områdena.

Motionären föreslår att Seko framgent fokuserar på att förmedla vilka frågor som är viktiga för Seko och hur Seko som facklig organisation arbetar med att få gehör för dessa frågor på bred front inom politiken och inte enbart lyfter fram samarbetet med Socialdemokraterna. Förbundsstyrelsen menar att förbundet redan idag arbetar på det här sättet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion L 1 besvarad.

Utlåtande 92 över motion L 2-3

Motion L 2

Viktor Risling

Mediestrategi för arbetarrörelsen

Arbetarrörelsen ligger efter i den mediala strategin i förhållande till den samlade borgerligheten i Sverige. Svenskt näringsliv tillsammans med mediakapitalister pumpar in pengar i tidningar och andra medier som gör att de kan få ut sin bild av verkligheten och skönmåla sina politiska mål och ambitioner utan att på ett seriöst sätt kunna utmanas av andra idéer. Arbetarrörelsen vill ha ett annat samhälle än vad den borgerliga världsbilden har att erbjuda. Vi vill ha jämlikhet, frihet men också solidaritet. Det arbetet kräver en stor satsning som inbegriper att utmana den rådande hegemoniska uppfattningen i samhället om hur ett samhälle kan eller ska organiseras.

Det kräver, inte minst, att vi tar över eller skapar nya medier såsom dagstidningar, digitala mediekkanaler och dylikt som på ett seriöst och jämbördigt sätt kan utmana kapitalets nuvarande dominans på mediamarknaden. När

vanligt folk får hem sin morgontidning ska det som ligger på köksbordet komma från arbetarrörelsen och vara skriven för vanligt folk, vanliga arbetare. Så kan vi sakta men säkert förändra och utmana människors syn på vad som är riktigt och ibland också vad som är sant. Ansvar det borde kunna börja med oss i fackföreningsrörelsen om andra inte har musklerna eller viljan att börja. Pengar finns och med finkänslig precision kan vi träffa precis rätt och få arbetarkollektivet att vända blicken till en bättre värld. Det vet vi kommer gynna hela arbetarkollektivet och i förlängningen hela landet och en rättvis värld.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko ska arbeta för att LO ska ta fram en mediastrategi med syfte att utmana Svenskt Näringsliv, den borgerliga och kapitalistiska hegemonin.
- att** Seko ska driva mot LO att starta fler och nya dagstidningar, papper eller nätbaserade, för att utmana Svenskt Näringsliv, den borgerliga och kapitalistiska hegemonin.

Motion L 3

Seko region Stockholm

Mediestrategi för arbetarrörelsen

Svenskt Näringsliv och mediakapitalister pumpar in miljoner i tidningar och andra medier. Det gör att borgerligheten kan få ut sin bild av verkligheten och skönmåla sina politiska mål och ambitioner, utan att på ett seriöst sätt utmanas av andra idéer. Arbetarrörelsen ligger mil efter i sin mediala strategi. De senaste decennierna tycks arbetarrörelsens strategi snarare ha bestått i att i stället skära ner på, sälja eller lägga ner sina tidningar.

Arbetarrörelsen vill ha ett annat samhälle än vad den borgerliga världsbilden har att erbjuda. Vi vill ha jämlikhet, frihet men också solidaritet. Det arbetet kräver en stor satsning som inbegriper att utmana den rådande, härskande uppfattningen i samhället om hur ett samhälle kan eller ska organiseras.

Det kräver, inte minst, att vi tar över eller skapar fler kommunikationsvägar såsom dagstidningar, digitala mediekanalet och dylikt, för att på ett seriöst och jämbördigt sätt kunna utmana kapitalets nuvarande dominans på mediemarknaden. När vanligt folk får hem sin morgontidning ska det som ligger på köksbordet komma från arbetarrörelsen och vara skriven för vanligt folk, vanliga arbetare. Så kan vi sakta men säkert förändra och utmana människors syn på vad som är riktigt och ibland också vad som är sant. Ansvar det måste börja med oss i fackföreningsrörelsen om andra inte har musklerna eller viljan att börja. Pengar finns och med finkänslig precision kan vi träffa precis rätt och få arbetarkollektivet att vända blicken till en bättre värld. Det vet vi kommer gynna hela arbetarkollektivet och i förlängningen hela landet och en rättvis värld.

Vi föreslår kongressen besluta

- att** Seko ska arbeta för att LO ska ta fram en mediestrategi med syfte att utmana Svenskt Näringslivs, borgerlighetens och kapitalets mediedominans.
- att** Seko ska arbeta för att LO ska starta egna dagstidningar, i pappersform eller nätbaserade, för att utmana Svenskt Näringslivs, borgerlighetens och kapitalets mediedominans.

Förbundsstyrelsens utlåtande 92 över motion L 2-3

Motionärerna beskriver en verklighet som många känner igen. Näringslivet och högerorienterade har under lång tid varit bättre på att sätta sina frågor på agendan i förhållande till arbetarrörelsen. Det handlar bland annat om ett, totalt sett, ekonomiskt övertag. Men det handlar också om att man varit smartare och beredda att satsa mer resurser på att förändra värderingar. Man brukar ofta prata om att ha det så kallade problemformuleringsinitia-

tivet. I detta avseende har arbetarrörelsen blivit omsprungna. Förutom att man satsat betydande resurser i allt från tidningar, poddar, reklam och tankesmedjor, har man även haft ett långsiktigt tänk. Uthållighet och tålamod har varit viktiga nycklar. Detta var ett av skälen till att Seko tog initiativet till att starta Katalys, tillsammans med några andra förbund. Satsningen har varit lyckosam och Katalys är den tankesmedja på vänsterkanten som syns och hörs mest i samhällsdebatten.

Men frågan är större och viktigare än att enbart Seko och 6F kan möta denna utveckling. Detta är en fråga för hela LO. Motionärerna föreslår att Seko ska arbeta för att LO ska ta fram en mediestrategi i syfte att utmana Svenskt Näringslivs, borgerlighetens och kapitalets mediedominans.

Vidare föreslår motionärerna att Seko ska arbeta för att LO ska starta egna dagstidningar, i pappersform eller nätbaserade, för att utmana Svenskt Näringslivs, borgerlighetens och kapitalets mediedominans. Förbundsstyrelsen menar att detta förslag innebär att man föregår arbetet med att ta fram en mediestrategi. Det rimliga är att mediestrategin utmynnar i förslag på vad man ska göra för att möta problembeskrivningen. Det kan handla om att starta tidningar, men det kan också handla om något helt annat.

Mot bakgrund av detta föreslår förbundsstyrelsen kongressen besluta

att bifalla första attsatsen i motion 2 och 3.

att avslå andra attsatsen i motion 2 och 3.

Debatt

Peter Eriksson, Seko Stockholm: Jag yrkar bifall till motionen i sin helhet. Hur ska vi annars kunna styra upp vad våra medlemmar får för information? Hur ska vi kunna styra debatten? Vi kommer inte att ha någon som helst möjlighet att påverka om vi inte är med och startar nya dagstidningar. Vi har sålt ut de dagstidningar vi har haft i arbetarrörelsen, de är borta. Vi har lagt ner alltför många. Nu är det våra motparter som äger dem. Hur ska vi kunna påverka debatterna i samhället? Jag yrkar därför bifall på både attsats ett och attsats två.

Alexander Petersson, Seko Stockholm: Vi i Seko Stockholm välkomnar den samsyn som förbundsstyrelsen visar i motionssvaret. Näringslivet och högern i bred bemärkelse har med sina ekonomiska muskler under många år haft ett medialt övertag gentemot oss i den breda arbetarrörelsen. Det är hög tid att sätta punkt för högerens många år av alltför gott självförtroende. Det behövs en strategi för att utmana den samlade borglighetens mediadominans. Däremot håller vi inte med förbundsstyrelsen om att, att uppstarta nya dagstidningar är att föregå en eventuell strategi eller står i motsats till den. Det är en traditionell kanal som ger ett stort signalvärde om styrka och seriositet. En mediestrategi är fortfarande fri att komma fram till bredare eller snävare lösningar. Jag tackar förbundsstyrelsen för svaret och yrkar bifall till motionen i sin helhet.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Det här Mediestrategi för arbetarrörelsen, det är en motion som jag tycker väcker en mycket viktig fråga. Arbetarpressen är ju ett av våra viktigaste medel för att få ut vår syn på samhällsutvecklingen. Men det är ju inte bara det. Våra tidningar kan vara organisatoriska verktyg som vi kan använda för att skapa en vi-känsla. För att lära oss mer om vad som händer på Sveriges arbetsplatser. De har också en viktig demokratisk funktion som är lätt att glömma bort. Även om de delar våra organisationers värderingar är de också självständiga redaktioner som kritiskt kan granska vad som händer i våra verksamheter. Sådant kan inte ersättas av kommunikatörer. Kommunikatörers roll är att måla upp vad facket gör i bästa möjliga dager. Motionen gäller ju en mediestrategi för Sverige och det är mycket bra, men en viktig del av vårt ansvar måste också vara hur vi sköter om vår egen tidning, Sekotidningen. När jag blev medlem kom den ut oftare. Äldre arbetskamrater berättar om en utgivningstakt man knappt kan föreställa sig i dag. I ett sådant här spretigt förbund som vårt är tidningen en viktig förbindelselänk, ett sätt att hålla de olika branschernas medlemmar ajour om varandras vardag. Därför är jag faktiskt lite orolig över hur framtiden för den här tidningen ser ut. Vår mångåriga redaktör gick just i pension och han ska inte ersättas. Hans arbetsuppgifter ska läggas på en chefredaktör som redan har en tidning att ansvara för, Fastighetsfolket. I våras skickade Seko ut en enkät om Sekos kommunikationskanaler till oss förtroendevalda. Vi

fick svara på frågor om Facebook, nyhetsbrev, Instagram. Vad som inte fanns med som svarsalternativ var Sekotidningen. Därför vill jag ställa en fråga till förbundsstyrelsen, hur ser ni på Sekotidningens framtid? Och det vill jag veta innan jag tar ställning till den här motionen. Men så länge yrkar jag bifall.

Frida Strandberg Landin, förbundsstyrelsens föredragande: Tack till tidigare talare och era inlägg. Förbundsstyrelsen delar motionärernas upplevelse. Vi anser också att näringslivet och högerorienterade har varit mycket bättre på att sätta sina frågor på agendan, och nå ut till omvärlden på ett helt annat sätt. Denna fråga känner vi är större än bara Seko och i enlighet med motionären tycker vi att vi borde ta fram en mediestrategi tillsammans med de övriga LO-förbunden. Dock att låta den strategin föregås av förslag tycker vi kan avvakta. Vi tycker att vi väntar på mediestrategin och analysen och ser vad den visar.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Frågan om Sekotidningen. Jag blir lite konfunderad ändå. Den här motionen har faktiskt ingenting med detta att göra. Det blir lite konstigt att ha någon sorts allmän frågestund, för det här handlar om en mediestrategi för Sverige, arbetarrörelsen. Självklart är det här med Sekotidningen en fråga som förbundsstyrelsen har pratat mycket om. Här råder egentligen ingen som helst oenighet om hur läget ser ut. Så jag vet inte riktigt om det är någon idé att vi har en allmän diskussion om Sekotidningen på en punkt som inte alls handlar om det. Jag är ledsen om du tycker att det är ett tråkigt svar, men förbundsstyrelsen följer naturligtvis frågan hela tiden.

Linnea Garli, Seko Stockholm: Tack för halvsvaret. Om man i motionssvaret läser varför förbundsstyrelsen vill avslå den här andra attsatsen, och som ni svarar nu också, så är det ju att man inte vill satsa på nya tidningar nu för att man inte vill föregå arbetet med att ta fram en mediestrategi. Men jag kan ju tycka att man redan har föregått det arbetet om man tar bort chefredaktören för Sekotidningen. Då har man gjort en sådan grej redan där, men säger här att man inte kan göra det i den motionen som är inskickad. Jag tycker det blir lite dubbelmoral. Jag kan förstå att Sekotidningen inte hänger ihop med det här, när du säger det, och jag ber om ursäkt för det, men jag tycker att det här med att inte vilja föregå arbetet – det blir lite dubbelt. Jag yrkar fortsatt bifall till motionen.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion L 2–3 första att-satsen samt att avslå motion L 2–3 andra att-satsen.
- Alexander Petersson m.fl. bifallsyrkande till motion L 2–3.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion L 2 och 3 attsats ett.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion L 2–3 attsats två.

Omröstning

För	153
Emot	43
Ej avlagda röster	9

Utlåtande 93 över motion L 4-5

Motion L 4

Seko Region Väst

Marknadsföring och reklam

I vårt samhälle idag sker en ständig förändring med influenser av marknadskrafter, och den egna vinningens fokusering behöver därför en stark motpol.

Media i olika former påverkar oss mer än bara med fakta och sunda värderingar. Seko som förbund behöver därför utveckla sin marknadsföring, framhålla sin kärnverksamhet men också anpassa sig till de nya spelreglerna när det gäller att synas offentligt för att möta denna ständiga förändring.

Seko behöver ta till sig fler av de verktyg som finns i form av marknadsföring och reklam.

Förbundet skulle också behöva arbeta fram en plan för modernare marknadsföring och profilering.

Man bör titta igenom alla delar i verksamheten som kan förbättra Seko Förbundets goodwill.

Jag föreslår kongressen besluta

att Seko skyndsamt bildar en förslagsgrupp, där man beslutar om inriktning i frågan om en modernare marknadsföring och reklam.

att Seko även konsulterar in en utomstående professionell partner som kan leda processen, detta för att vidga vyerna.

att Seko utarbetar ett budskap som synkar det nya samhället, som når de unga och som förmedlar de fackliga grundvärdena i en tilltalande modern form.

Motion L 5

"Esse" Esbjörn Johansson

Marknadsföring och reklam

I vårt samhälle idag sker en ständig förändring med influenser av marknadskrafter, och den egna vinningens fokusering behöver därför en stark motpol.

Media i olika former påverkar oss mer än bara med fakta och sunda värderingar.

Seko som förbund behöver därför utveckla sin marknadsföring, framhålla sin kärnverksamhet men också anpassa sig till de nya spelreglerna när det gäller att synas offentligt för att möta denna ständiga förändring.

Seko behöver ta till sig fler av de verktyg som finns i form av marknadsföring och reklam. Förbundet skulle också behöva arbeta fram en plan för modernare marknadsföring och profilering.

Man bör titta igenom alla delar i verksamheten som kan förbättra Sekoförbundets goodwill.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko skyndsamt bildar en förslagsgrupp, där man beslutar om inriktning i frågan om en modernare marknadsföring och reklam.

att Seko även konsulterar in en utomstående professionell partner som kan leda processen, detta för att vidga vyerna.

att Seko utarbetar ett budskap som synkar det nya samhället, som når de unga och som förmedlar de fackliga grundvärdena i en tilltalande modern form.

Förbundsstyrelsens utlåtande 93 över motion L 4-5

Motionärerna beskriver i motionen ett nytt samhälle som är i ständig förändring där marknadskrafter mer än förr styr agendan och menar att den egoism som växer i spåren av detta behöver en motkraft. Motionärerna menar vidare att Seko mot bakgrund av detta behöver utveckla sin marknadsföring och reklam till detta nya medielandskap, bland annat genom att ta till sig fler av de verktyg som finns i form av marknadsföring och reklam.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas beskrivning av en ny verklighet som ständigt förändras. Mycket av det som hänt när det gäller utvecklingen av nya verktyg för kommunikation de senaste åren har skapat helt nya möjligheter för fackföreningsrörelsen. I synnerhet för ett förbund som Seko som organiserar arbetstagare inom fler områden än något annat förbund. De allra flesta är överens om att målgruppsanpassad kommunikation är nyckeln till kommunikativa framgångar. Det handlar i grunden om att träffa människor med budskap som berör och intresserar den enskildes hjärtefrågor och intressen. Detta har tidigare varit en stor utmaning i ett förbund som Seko när kommunikationskanalerna varit begränsade. Att exempelvis editionera förbundets medlemstidning branschvis skulle innebära enorma kostnader, även om det troligen dramatiskt skulle öka läsvärdet.

Men som motionärerna antyder så finns numera helt andra verktyg för att kommunicera. Verktyg som möjliggör en helt annan träffsäkerhet när det gäller att nå specifika målgrupper med budskap som berör och stärker förbundets varumärke och anseende. Förbundet arbetar dagligen med att hitta nya vägar för att nå såväl potentiella medlemmar som att stärka oss i relation till befintliga medlemmar. Mycket av detta arbete syns heller inte alltid i förbundets officiella kanaler. Det handlar helt enkelt om att flera av de nya verktyg som finns och som förbundet använder, just är till för att nå specifika målgrupper med budskap. När förbundet exempelvis vill initiera en rekryteringskampanj riktad mot potentiella medlemmar inom Kriminalvården så kommer detta inte alltid att synas på förbundets officiella webbplats eller Facebook-konto, vilket också är hela poängen. Ambitionen är just att budskapet ska träffa den specifika målgruppen och inte alla andra. Att hitta nya vägar för att nå förbundets målgrupper är redan idag ett dagligt inslag i förbundets kommunikationsverksamhet. De som arbetar med kommunikation och organisering träffas därför dagligen för att synka budskap med målgrupper och så vidare.

Förbundsstyrelsen menar att förbundet tagit stora kliv framåt för att anpassa kommunikationen till ett nytt kommunikativt klimat. När det gäller marknadsföring och reklam så förknippas det ofta med stora kostnader. Det finns fackliga organisationer som investerar betydande summor i reklamkampanjer. I huvudsak handlar det om ett förbund som vänder sig till i princip hela arbetsmarknaden. Som tidigare beskrivits är denna typ av marknadsföring inte aktuell i Sekos fall. Det skulle kosta enorma summor utan att träffa målgruppen.

Motionärerna föreslår att det ska bildas en grupp där man beslutar i frågor om reklam och marknadsföring. Det finns redan en grupp som på ett professionellt sätt arbetar med dessa frågor, såväl när det gäller kommunikation som organiseringsarbete. I grunden är det kongressen och förbundsstyrelsen som pekar ut inriktningen för förbundets verksamhet.

Motionärerna föreslår vidare att förbundet konsulterar extern part i frågor om reklam och marknadsföring. Seko har vid behov redan idag kontakter med externa parter för att hitta inspiration och inhämta ny kunskap i syfte att utveckla kommunikationen. Förbundets erfarenhet av att knyta upp sig i samarbeten med externa konsulter är dock inte positiva. Det kostar oftast mer än vad det smakar och leder sällan till önskad effekt.

Avslutningsvis föreslår motionärerna att Seko ska utarbeta ett budskap som förmedlar de fackliga grundvärdena i en tilltalande modern form. Förbundsstyrelsen delar motionärernas uppfattning att det är viktigt att förmedla budskapen i en tilltalande form. Som tidigare beskrivits i utlåtandet så pågår ett löpande arbete med just detta i syfte att nå nya målgrupper.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motion 4 och 5 första och tredje attsatsen besvarade.

att avslå motion 4 och 5 andra attsatsen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion L 4–5 attsats ett och tre besvarade samt att avslå attsats två.

Block L Kommunikation

Intern

Utlåtande 94 över motion L 6

Motion L 6

Klubb Seko Polisen

Förändrad benämning på medlemmarna i våra branscher

Seko har historiskt sett varit ett fackförbund som i första hand organiserar medlemmar som betraktats som arbetare medan personer som betraktats som tjänstemän har organiserats av andra fackförbund. Samhället och dess arbeten har dock förändrats med tiden och gränsen mellan arbetare och tjänstemän har suddats ut allt mer. Idag har många arbeten utvecklats på ett sätt som gör att personer som typiskt sett förr setts som arbetare idag är att klassa som tjänstemän. Med tanke på hur samhällsutvecklingen ser ut är det också rimligt att tro att antalet tjänstemän i olika branscher kommer fortsätta att öka och att antalet arbetare kommer att fortsätta att minska. På vissa håll, exempelvis inom staten, finns det knappt några anställda kvar som med dagens mått skulle betraktas som arbetare. Detta har inneburit att Seko idag organiserar allt fler och fler tjänstemän, vilket gör det problematiskt ur ett behålla- och rekryteringsperspektiv avseende medlemmar att Seko både muntligen och skriftligen fortfarande i hög grad identifierar sig som ett fackförbund för enbart arbetare. Om Seko på sikt ska kunna finnas kvar som ett brett fackförbund och kunna ses som ett attraktivt fackligt alternativ på arbetsmarknaden behöver en annan formulering användas framgent.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko upphör att använda begreppen arbetare och tjänstemän och i stället använder begreppet arbetstagare eller motsvarande.

Förbundsstyrelsens utlåtande 94 över motion L 6

Precis som motionären beskriver så har arbetsmarknaden förändrats med tiden och gränsen mellan arbetare och tjänstemän har suddats ut allt mer. Det är också rimligt att tro att antalet tjänstemän i olika branscher kommer fortsätta att öka och att antalet traditionella arbetare kommer att fortsätta att minska. Motionären menar vidare att det är problematiskt ur ett behålla- och rekryteringsperspektiv att Seko både muntligen och skriftligen fortfarande i hög grad identifierar sig som ett fackförbund för enbart arbetare. Det föreslås därför att Seko upphör att använda begreppen arbetare och tjänstemän och istället använder begreppet arbetstagare eller motsvarande. För-

bundsstyrelsen delar inte motionärens beskrivning att förbundet i hög grad använder dessa begrepp. I huvuddelen av förbundets kommunikation används arbetstagare som begrepp. På flera områden har vi dessutom så kallade medarbetaravtal vilket innebär att man kan vara medlem i förbundet oavsett om man är anställd som traditionell arbetare eller tjänsteman. Men kommunikation och avtalstexter är två olika saker. Kommunikationen styr förbundet själva över, benämningar i avtalstexter är det två parter som äger och kräver en förhandling om man vill göra förändringar. Vi tolkar dock motionären som att andemeningen i motionen handlar om kommunikation och inte avtalstexter.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Anders Sandqvist, Klubb Seko Polisen: Anders Sandqvist, Seko Polisen. Jag tackar för applåderna, för jag är en av de som är förstagångskongressare. Jag yrkar bifall till motion L 6 och föreslår att Seko upphör att använda begreppen arbetare och tjänstemän och i stället använder sig av begreppet arbetstagare eller motsvarande. Historiskt har Seko organiserat medlemmar som betraktas som arbetare medan tjänstemän organiserats av andra fackförbund. I det moderna samhället och på arbetsmarknaden har gränsen mellan arbetare och tjänstemän suddats ut. Inom staten speciellt finns knappt några som med dagens mått mätt kan betraktas som arbetare. Seko organiserar i dag fler och fler tjänstemän. Det kan bli problematiskt ur ett behåll- och rekryteringsperspektiv då Seko både muntligen och skriftligen i hög grad identifierar sig som ett förbund för enbart arbetare. I går hörde vi här att vårt förbund är brett och kompetent. Om Seko på sikt ska kunna vara kvar som det så behöver en annan formulering användas framgent. Förbundsstyrelsen delar inte motionärens beskrivning, trots det hörde vi förbundsstyrelsen använda sig av ett ord i dag – arbetarlitteratur. I den nu antagna Framtidsrapporten använder man inte konsekvent arbetstagare.

Jan Lahti, Seko Mellannorrland: Tack så mycket. Ordförande, presidium, kongressombud. Jag vill börja med att yrka bifall till motionen. För några veckor sedan talade jag med Anki. Hon hade sökt arbete på CSN där jag är fackombud, och talade med mig som är Sekos kontaktperson i rekryteringen. Anki hade kallats till intervju på vår it-avdelning och hade funderingar kring löneintervallet. Vi kom även in på fackmedlemskap. Anki trodde inte att hon kunde gå med hos oss, hon hade ju examen och var inte någon arbetare. Jag fick förklara att alla kunde bli medlemmar men att avtalen skilde sig åt, framför allt RALS:en mellan de olika fackförbunden som fanns på vår arbetsplats. Arbetare eller inte, du väljer Seko om du gillar vårt kollektivavtal, våra förtroendevalda och våra värderingar. Tyvärr är detta ibland näst intill omöjligt att sälja in på arbetsplatser som domineras av tjänstemän, framför allt statliga sådana. Vilket är en av många förklaringar till att de flesta väljer Saco eller ST framför oss. Akademikerna går till Saco och tjänstemän utan examen söker sig till ST. Kvar blir Seko som får de som verkligen gillar vårt förbund. Men vi kan aldrig bli det dominerande fackförbundet på dessa arbetsplatser om vi inte justerar vårt förbund. Stämpeln på oss som ett renodlat arbetarfack är en försvårande omständighet på arbetsplatser där vi har konkurrens av ett eller flera fackförbund där många skulle betrakta de anställda som tjänstemän. Att byta ut arbetarbegreppet i all vår kommunikation utåt och ersätta det med löntagare eller arbetstagare är ett första steg att stärka oss inom den statliga sektorn, och andra sektorer med för den delen. Med hänsyn till detta yrkar jag därför bifall till motionen. Och rösta rött den här gången.

Nick Fortgens, förbundsstyrelsens föredragande: Tack. Presidiet, kongressombud. Ja, det är otroligt kritiskt med kommunikation och att kommunikation sker på ett så medlemsnära sätt som bara möjligt. Om vi ska vara ett medlemsnära förbund så måste vi ha en kommunikation som är medlemsnära. I vissa fall så innebär det att man kontaktar arbetare, i vissa fall innebär det att man kontaktar tjänstemän. Vi är ett brett förbund som har både och. Förutom det skulle det även innebära ganska stora besvär i våra avtal, om vi skulle förbjudas från att använda arbetare och tjänstemän. Vi ser inte att det här skulle vara en lämplig lösning att begränsa oss på det här sättet, så därför yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens förslag. Tack.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motionen besvarad.
- Anders Sandqvists m.fl. bifallsyrkande till motionen.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion L 6 besvarad.

Omröstning

För	153
Emot	42
Ej avlagda röster	10

Kongressen ajournerades kl. 17.00.

Förhandlingarna återupptogs kl. 17.10.

DAGORDNINGENS PUNKT 23

Motionsbehandling (fortsatt behandling)

Block L Kommunikation

Intern

Utlåtande 95 över motion L 7

Motion L 7

Anders Berg

Bättre kommunikation när fler kommer åt intranätet

Kommunikation är alltid svårt i ett stort förbund, det har vi sett extra tydligt under attacken på vårt mailsystem och under Corona. Det är många gånger som förbundet hänvisar till intranätet i olika frågor – ett intranät som bara de anställda kommer åt. På förbundets hemsida finns sidor för förtroendevalda, där dyker en del nyheter upp – men långt ifrån allt.

Ett tydligt exempel är lösenordet till trådlöst internet i Sekos och 6F:s lokaler, lösenordet publiceras enbart på intranätet –men det bara är förtroendevalda eller medlemmar som använder det. De anställdas datorer eller mobiler kopplar upp sig automatiskt utan lösenord.

Ett annat exempel är när ett ledigt jobb som ombudsman eller assistent ligger ute för sökning på intranätet, samtidigt som det kommer som en totalt överraskning för berörd regionordförande när någon anställd berättar om det.

Regionerna ska vara förbundets regionala organisation, varför inte ge regionstyrelserna tillgång till intranätet för att förstärka rollen som regional organisation?

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko ger förtroendevalda på region tillgång till intranätet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 95 över motion L 7

Seko har numera många olika plattformar och kanaler för att kommunicera. Intranätet är en av dessa kanaler. Målgruppen för intranätet är anställd personal och arbetsgivaren. Detta innebär att alla anställda har tillgång till intranätet men även också förbundsstyrelsen i rollen som arbetsgivare. Motionären lyfter fram två exempel på information som vore lämplig för regionen att ha koll på, dels lösenord till wifi, dels rekryteringsannonser. Förbundsstyrelsens uppfattning är att detta kan vara relevant information för en region att ta del av. Styrelsens uppfattning är dock att denna information rimligen kan nå regionerna på ett annat sätt än genom ett intranät. I samband med implementeringen av ett nytt intranät diskuterades just avgränsningen i förbundsstyrelsen. Då gjordes bedömningen att intranätet är en kanal som ska avgränsas till anställda och arbetsgivare. Styrelsen ser ingen anledning att ompröva det ställningstagandet. Precis som motionären beskriver så finns numera en sida på webben för förtroendevalda som är under ständig utveckling. Vissa delar är dessutom låsta och kräver inloggning, just för att skapa en exklusivitet för de medlemmar som har ett förtroendeuppdrag. Detta är också en plattform där den information motionären efterfrågar med fördel kan kommuniceras.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion L 7 besvarad.

Utlåtande 96 över motion L 8-9

Motion L 8

Branschorganisation Telekom

Seko måste synas för att finnas

Idag ser vårt samhälle drastiskt annorlunda ut jämfört med för bara något år sedan. En pandemi har förändrat världen och framför allt drivit på digitaliseringen i vårt samhälle. Vi ser nya möjligheter för förbundet att nå ut till medlemmar på ett snabbt och kostnadseffektivt sätt. Givetvis bör alla klubbar och andra delar av Seko fortsätta möta våra medlemmar nära dem, men vi kan även se en fördel att central information kommuniceras ifrån ledningen oftare och digitalt. Seko har Sekotidningen som enda kanal ut till samtliga medlemmar idag, vi vill föreslå att förbundet även skapar en digital kanal där aktuella händelser i förbundet regelbundet görs tillgängligt för samtliga våra medlemmar.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet skapar en digital informationskanal till samtliga medlemmar ifrån ledningen för att ge periodvisa rapporter om aktuella händelser.

Motion L 9

Seko region Mellannorrland

Seko måste synas för att finnas

Idag ser vårt samhälle drastiskt annorlunda ut jämfört med för bara något år sedan. En pandemi har förändrat

världen och framför allt drivit på digitaliseringen i vårt samhälle. Vi ser nya möjligheter för förbundet att nå ut till medlemmar på ett snabbt och kostnadseffektivt sätt. Givetvis bör alla klubbar och andra delar av Seko fortsätta möta våra medlemmar nära dem, men vi kan även se en fördel att central information kommuniceras ifrån ledningen oftare och digitalt. Seko har Sekotidningen som enda kanal ut till samtliga medlemmar idag, vi vill föreslå att förbundet även skapar en digital kanal där aktuella händelser i förbundet regelbundet görs tillgängligt för samtliga våra medlemmar.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet skapar en digital informationskanal till samtliga medlemmar ifrån ledningen för att ge periodvisa rapporter om aktuella händelser.

Förbundsstyrelsens utlåtande 96 över motion L 8-9

Motionärerna sätter fingret på en tydlig trend i samhället. Den digitalisering av samhället som pågått under 2000-talet fick en extra skjuts av en pandemi som av allt att döma har förändrat våra beteenden i grunden. Människor har på ett helt annat sätt än tidigare tvingats in i exempelvis ny mötesteknik när fysiska möten på grund av risk för smittspridning uteblivit. Fler och fler har lärt sig hur digitala möten kan genomföras på ett effektivt sätt med en struktur som skapar ordning och där det går att säkerställa de högt ställda krav vi har på den demokratiska processen. Denna utveckling har även gjort att fler och fler är bekväma att ta till sig information digitalt. Det är numera mer regel än undantag att vi tar del av digital information i form av nättidningar, sociala medier och nyhetsbrev. Förbundet har mot bakgrund av detta aktivt arbetat med att ta fram digitala kanaler för att kommunicera med medlemmar, förtroendevalda och omvärld. Det handlar om en löpande utveckling av hemsidan, en exklusiv webbplats för förtroendevalda, satsningar på sociala medier, digitala nyhetsbrev med mera.

Motionärerna föreslår att förbundet skapar en digital informationskanal till alla medlemmar där ledningen ger periodvisa rapporter om aktuella händelser. Denna kanal finns redan och har vid några tillfällen redan används. Förbundsstyrelsen delar uppfattningen att de senaste årens utveckling gör det möjligt att använda denna plattform mer frekvent för att nå ut till alla medlemmar för att kommunicera aktuella frågor. Ambitionen är att tidigt under kongressperioden formulera en plan i syfte att löpande kommunicera ett digitalt nyhetsbrev till alla medlemmar.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionerna 8 och 9 besvarade.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att anse motion L 8-9 besvarade.

Block M Övrigt

Utlåtande 97 över motion M 1

Motion M 1

"Esse" Esbjörn Johansson

Fackföreningsavgiften skall vara avdragsgill

Möjligheten att dra av fackföreningsavgiften i deklARATIONEN försvann 1 april 2019. Detta avdrag mildrar effekten av höjda fackföreningsavgifter och underlättar rekryteringen av nya medlemmar.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko verkar för att avdraget för fackföreningsavgiften återinförs snarast möjligt.

Förbundsstyrelsens utlåtande 97 över motion M 1

Förbundsstyrelsen håller med motionären om att möjligheten att göra avdrag för fackföreningsavgiften bör återinföras.

Historiskt har avdragsrätten för a-kassor funnits sedan 80-talet, medan avdragsrätten för fackavgift funnits sedan 2002. Avdragsrätten för medlemskap i arbetslöshetskassor och fackföreningar avskaffades av den borgerliga regeringen 2007. Skattereduktionen för fackföreningsavgift återinfördes den 1 juli 2018 men avskaffades igen den 1 april 2019 då riksdagen beslutade om detta på förslag från Moderaterna och Kristdemokraterna. Samtidigt har arbetsgivarföreningarna hela tiden fått behålla sina avdrag.

Avskaffandet av avdragsrätten slog hårt mot många av Sveriges fackföreningar och arbetslöshetskassor. LO kunde under åren 2007–2010 se ett medlemstapp på över 200 000 medlemmar som en direkt effekt av de högre avgifterna då medlemmar tvingades välja mellan att ha råd med arbetslöshetskasseavgiften och facket.

Parterna på arbetsmarknaden har ett ansvar att stå upp för och upprätthålla en hög organisationsgrad och en hög täckningsgrad på kollektivavtalen. Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften. Det är lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation. Det är därför rimligt att balansens återskapas för att göra det mera attraktivt med ett fackligt medlemskap.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att bifalla motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att bifalla förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion M 1.

Utlåtande 98 över motion M 2

Motion M 2

Ida Vågevik

Fackligt-Politiskt

Seko har idag förtroendevalda som jobbar med området fackligt/politiskt i alla klubbar på alla nivåer.

Förbättringar:

Att Seko på sikt jobbar aktivt för att dessa personer åtar sig politiska uppdrag för att på sikt slussas in i politiken. Vi behöver fler fackligt/politiska personer i politiken då det är alldeles för få idag.

Fler fackliga i personer behövs på den politiska spelplanen för att få mer facklig politik.

Vi föreslår kongressen besluta

att förbundet har fackligt/politiskt uppdrag som ett fokusråd och aktivt jobbar för att fler förtroendevalda tar plats i politiken.

Förbundsstyrelsens utlåtande 98 över motion M 2

Förbundsstyrelsen delar helt och fullt andemeningen i motionen. I Sekos ändamålsparagraf står att några av våra uppgifter som förening är att främja jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet och i samhället i övrigt, främja integration, allas lika värde och motverka diskriminering i arbetsliv och samhälle, samt i den fackliga verksamheten och i övrigt gagna en samhällsutveckling med ökad jämlikhet på grundval av politisk, social, kulturell och ekonomisk demokrati. Att våra medlemmar och förtroendevalda med sina bakgrunder och erfarenheter behövs för att främja kollektivets intressen står bortom allt tvivel. För att kunna uppnå detta behöver inflytande och aktivt deltagande i de politiska församlingarna på alla nivåer vara en prioriterad metod.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *bifalla* motionen.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att bifalla motion M 2.

Utlåtande 99 över motion M 3

Motion M 3

Seko klubb Vård syd

Kriminalvården, Seko Förhandlingsorganisation

Motion om tydlighet avseende investering i politisk påverkan

Idag kan vi inom vissa branscher uppleva att det finns individer som är mot politiska partier istället för att vara för fackligt-politiskt arbete. Kunskaperna är väldigt skiftande men enskilda individer vet ofta vilka partier som man är emot. Detta vänds ofta mot oss när vi försöker få nya medlemmar och andra fackliga organisationer som själva

har "gamla politiker" i sina organisationer håller inte igen på vad man tycker om vår historiska koppling till politiken. Vi hinner med andra ord inte få in folk i Seko innan andra förbund vänt nyanställda på våra arbetsplatser mot oss. Därför föreslår vi att Seko:s politiska arbete blir ännu tydligare där vi enbart förser politiker/politiska organisationer med ekonomiska medel för att hantera de samarbetsområden som vi är överens att arbeta med. På detta sätt kan vi påvisa att vi inte med automatik ger våra pengar till enskilda partier. Men att vi samtidigt tar fajten politiskt.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko inte med automatik bidrar med pengar till något enskilt politiskt parti, varken direkt eller indirekt, utan stärker investeringar i projekt, utvecklingsområden, samarbetsområden med aktörer/partier som stärker vårt arbete såväl ur ett fackligt som politiskt nationellt perspektiv.

att Seko verkar för att LO inte betalar pengar till enskilt politiskt parti utan istället investerar pengar i projekt, utvecklingsområden, samarbetsområden med aktörer/partier som stärker vårt arbete såväl ur ett fackligt perspektiv som ur ett globalt politiskt perspektiv.

Förbundsstyrelsens utlåtande 99 över motion M 3

Motionärerna lyfter en i vissa delar befogad oro som kan förekomma bland såväl medlemmar som icke-medlemmar kan känna inför samverkan med ett enskilt parti. I hur stor utsträckning denna existerar och eventuellt påverkar våra inträden är svårare att svara på. Enligt de återkommande Novus-undersökningar som görs, har LO-förbunden ett fortsatt starkt stöd för att driva exempelvis arbetsmiljö- och generella arbetsvillkor genom politisk påverkan. Och redan idag öronmärks inga pengar från Seko till något enskilt parti. Vår ambition är att genom medlems- och förtroendevaldutbildningar öka förståelsen för politikens betydelse för våra medlemmars villkor på arbetet och i samhället i stort. I vilken riktning detta syftar till framgår i stadgarna, däremot inte något specifikt politiskt parti.

Detta är i hög grad även fallet i LO-sammanhang, där den facklig-politiska samverkan trots allt är stadgereglerad. Denna sker dock i första hand organisatoriskt på lokal och nationell nivå och inte genom direkta finansiella bidrag till enskilt parti.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att anse motionen besvarad.

Debatt

Daniel Runsten, Seko Kriminalvården: Vi i Seko Kriminalvård ser att vi behöver en facklig-politisk påverkan. Men vi ser också att vi har andra fackförbund som inte håller sig till något parti, vilket vi gör indirekt via LO till Socialdemokraterna. Därför föreslår vi att Seko genom sitt politiska arbete blir ännu tydligare med att vi enbart förser politiker, politiska organisationer med ekonomiska medel för att hantera det samarbetsområde som vi är överens att arbeta med. Jag yrkar bifall till motion M 3.

Annette Kusma, Seko SJ: Vi inom Seko SJ kom överens om att vi vill bifalla attsats två i M 3. Bifall till attsats två i M 3.

Bjarne Ringdahl, förbundsstyrelsens föredragande: Som det står i svaret här, inga pengar öronmärks över huvud taget till något enskilt parti. Även om vi vet och är hundraprocentigt säkra på att många partier får bidrag från Svenskt Näringsliv och storföretag. Därför yrkar vi fortfarande på att förbundsstyrelsens förslag till besvarande gäller.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att anse motion M 3 besvarad.
- Daniel Runstens bifallsyrkande till motion M 3.
- Annette Kusmas bifallsyrkande till motion M 3 attsats två.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion M 3 attsats ett besvarad.

Omröstning

För	160
Emot	35
Ej avlagda röster	10

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att anse motion M 3 attsats två besvarad.

Omröstning

För	155
Emot	41
Ej avlagda röster	9

Utlåtande 100 över motion M 4

Motion M 4

Seko CityMailklubben

Handlingsplaner

I materialet Sekos framtid ges en bra omvärldsanalys och självvrannsakan är gjord i hur det ser ut på olika områden inom förbundet. Efter varje avsnitt finns slutsatser om vad som behöver göras. Men det framkommer inte om hur det ska åstadkommas, vilka medel som ska användas eller när man ska vara klar med det föreslagna/åtgärden, visserligen utav förklarliga skäl då kongressen ska ta beslut om materialet.

I Sekos framtid så menar man på att samhället och världen är i ständig förändring och att det gäller för Seko "...att ständigt kunna vara på tå och gå i täten". Då gäller det att vara snabbfotad. Men att då ha framtidsutsikt på 10 år ("i arbetet under 20-talet") för dessa slutsatser är inte att "...vara på tå och gå i täten". Som man konstaterar "...behöver Seko arbeta proaktivt snarare än reaktivt." och då behöver man omsätta slutsatserna och de bifallna motionerna till handlingsplaner.

Låt oss inte bara ha fina slutsatser utan låt oss omsätta det (snarast) till handling.

Vi föreslår kongressen besluta

att Seko kongress fattar beslut om att de bifallna slutsatser och bifallna motioner ska arbetas med under kongressperioden 2021–2025.

att Sekos förbundsstyrelse ska till representantskapet 2022 upprätta handlingsplaner för varje bifallen slutsats och bifallen motion.

Förbundsstyrelsens utlåtande 100 över motion M 4

Seko Framtidsrapporten kommer att presenteras och antas under kongressen. Syftet med rapporten har varit, precis som motionären skriver, att peka ut förbundets riktning för de kommande åren. Att inte alltid precisera hur slutsatserna ska tas vidare har varit ett medvetet val i arbetet. Det var en av anledningarna till att det var möjligt att skicka in kongressmotioner kopplade till rapporten. Förhoppningen i inledningen av arbete var att under hösten 2020 kunna åka runt i landet för att presentera och diskutera rapporten med förtroendevalda. Tyvärr var det inte möjligt på grund av pandemin.

Motioner som har kommit in. De som ger konkreta förslag på saker som Seko bör göra utifrån rapportens slutsatser kommer att behandlas under kongressen. De motioner som bifalls kommer Seko att arbeta med under den kommande kongressperioden.

Då Seko Framtid inte är uppbyggd med attsatser som kan tas punkt för punkt, är tanken att kongressen endast antar rapporten som sin helhet och lägger den till handlingarna. Genom att kongressen behandlat Seko Framtid kommer den kommande förbundsstyrelsen ha det som ett vägledande dokument för förbundets verksamhet. Den kommande förbundsstyrelsen kommer att arbeta med att konkretisera hur slutsatserna i Seko Framtid ska omsättas till reell verksamhet. Delar av det rapportens slutsatser kan komma att finnas med som aktiviteter i verksamhetsplanen för den kommande kongressperioden. Uppföljningen av verksamhetsplanen görs löpande av förbundsstyrelsen och rapporters till representantskapet.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion M 4 besvarad.

Utlåtande 101 över motion M 5

Motion M 5

Martin Alnebring

Transparens

Seko har år efter år brottats med ett underskott i den fackliga verksamheten. Detta ha medfört att förbundsstyrelsen tillsatt en avgiftsutredning med ett tydligt mål i att höja medlemsavgiften till Seko. Deltagare i avgiftsutredning har ett flertal gånger försökt att lyfta förbundets utgifter i förhållande till intäkter. Svaret som ges är att förbundsstyrelsen är de som äger och styr över utgifterna.

Det blir då väldigt tydligt att det saknas transparens i förbundet. Ett första steg i att öka transparensen måste bli då att offentliggöra samtliga löne- och avtalsvillkor.

Vi föreslår kongressen besluta

att för att stärka transparensen i förbundet ska ombudsmännens kollektivavtal innehållandes löne- och övriga avtalsvillkor årligen redovisas på förbundets hemsida, precis som de kollektivavtal de tecknar för övriga medlemmar i förbundet.

Förbundsstyrelsens utlåtande 101 över motion M 5

Motionären föreslår att ombudsmännens kollektivavtal innehållandes löne- och övriga avtalsvillkor årligen redovisas på förbundets hemsida, precis som de kollektivavtal de tecknar för övriga medlemmar i förbundet. Detta görs sedan en tid tillbaka och går att hitta på www.seko.se.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att *anse* motionen besvarad.

Debatt

Inga talare.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att *anse* motion M 5 besvarad.

Utlåtande 102 över motion M 6

Motion M 6

Marta Aguirre

Seko Pendelklubben

Granska MTR:s metoder och mål i Sverige

Den 25 mars 2020 hade LO-tidningen Arbetet en debattartikel undertecknad av Seko:s ordförande och MTR Nordics vd. Här framhölls att ”politiska motsättningar måste läggas åt sidan för Sveriges bästa” och att ”vi måste stå enade för att rädda jobben”. Syftet var att i Coronatider påvisa behovet av ekonomiskt stöd inte bara till flyget utan även till kollektiv- och fjärrtågtrafiken. Budskapet var att vårt järnvägsnät behöver bättre och nya stambanor och därför är i behov av investeringar och upprustningar.

Att MTR är part i målet när det gäller att äska skattepengar borde ha slagit vår förbundsledning innan man signerade debattartikeln. Men man borde även ha reflekterat över att Seko agerade som megafon åt ett statsägt företag från Kina.

MTR är inte ett järnvägsföretag vilket som helst. På sin meritlista har man bl.a. har lång erfarenhet av lobbyverksamhet för svenska infrastruktursatsningar. Främsta samarbetspartner i detta är Skanska med vilken man propagerar för Offentlig Privat samverkan (OPS). Skanska byggde Nya Karolinska sjukhuset utifrån OPS-modellen och vilket resulterade i Sveriges största sjukvårdsskandal någonsin. Har det någon betydelse för vårt fackförbund?

MTR har kommit till Sverige för att omvandla det gemensamt ägda till privat. Finns det orsak till reflektion då man inte har långt kvar till monopol på spårbunden trafik i Stockholmsregionen och på kort tid har blivit ett av Sveriges största tågbolag?

Kränkande för oss inom Seko Pendelklubben, när debattartikeln publicerades, var förbundsledningens negligering av situationen på vår arbetsplats. Att långsamt strypas av sin arbetsgivare genom indragen facklig tid och samtidigt få höra vilken bra relation MTR har till vårt förbund, det är mer än vad en facklig förtroendevald ska behöva ta. Att vår vd ställt ultimatum om vad Seko-tidningen ska få publicera i form av kritiska skrivelser om MTR, är det något vi bara kan ta med en klackspark?

MTR är i hög grad fackföreningsfientligt (i Sverige och Kina) och trampar kollektivavtalet under fötterna när det passar. Efter fyra år med MTR kan vi vittna om hur rädslan, otrivsel och missnöje sprider sig på vår arbetsplats.

Pendeltågsverksamheten vann MTR genom underbud och underbudsuphandlingarna kommer att kunna fort-

sätta så länge förlusten täcks upp med pengar från Kina. Det är ett lågt pris då det handlar om kontroll över en lukrativ svensk järnvägsbransch.

Sin främsta anhängare har MTR i högeralliansen inom Region Stockholm med Kristoffer Tamsons (m) i spetsen. Båda parter har gemensamt intresse av att MTR framhålls för påstådda rekord inom rättidighet och kundnöjdhet. En logisk följd av detta är att en av MTR:s högsta chefer numera är förvaltningschef för Storstockholms Lokaltrafik, SL. Är inte det skäl till reflektion för vårt förbund?

SEKO Pendelklubben har från första dag påvisat vad MTR har för agenda i Sverige och vi anser att det är hög tid för vårt förbund att göra detsamma. Vi har som fackförbund inga gemensamma intressen med MTR i något avseende.

Vi föreslår kongressen besluta

att under kommande kongressperiod granska MTR:s metoder och mål i Sverige och ställa dessa mot våra fackliga intressen.

Förbundsstyrelsens utlåtande 102 över motion M 6

Motionen tar upp frågan om hur förbundet ska förhålla sig till att göra gemensamma utspel med MTR mot bakgrund av företagets hemvist, fackliga relationer samt att det är ett privat företag som upphandlas med skattemedel.

Motionen ställer krav på att förbundet ska granska MTR:s verksamhet i förhållande till våra fackliga intressen. Bakgrunden till motionen syns vara att Seko gjorde ett utspel i en debattartikel kring stöd och satsningar på tågtrafiken tillsammans med MTR.

Förbundet gör återkommande utspel och debattartiklar. Ibland själva, ibland med andra förbund och också ibland tillsammans med våra motparter. Att kunna nå ut och argumentera i våra medlemmars frågor är nödvändigt, både för medlemmarna och förbundet. Seko har lagt ned omfattande resurser på att synas mer i debatten, inte mindre. Förbundsstyrelsen kan förstå att det i det enskilda fallet kan vara svårt att hålla isär den fråga som debattartikeln berör i förhållande till de tvister och strider som klubben på MTR driver dagligen.

Den intressekonflikten finns i olika omfattning inom flera av våra områden och att balansera detta är inte alltid enkelt. I motionen anförs också argumentet att då MTR är en privat aktör från Kina så borde vi inte ställt upp samt att MTR har vunnit uppdraget i en offentlig upphandling. Att på kongressen besluta sätta den typen av begränsningar på när och på vilket sätt förbundet ska kunna gå ut och företräda våra medlemmar i exempelvis debattartiklar kan inte vara rätt väg. Var ska gränsen gå? Ska vi ens teckna kollektivavtal med tvivelaktiga företag? Ska vi bara organisera medlemmar inom statligt ägd verksamhet?

Vi ska såklart fortsätta företräda våra medlemmar i tvister mot arbetsgivare och även driva frågor fackligt-politiskt för att få till infrastrukturens satsningar samt bättre krav på sociala hänsyn i offentliga upphandlingar. Det kan även i framtiden innebära att vi ena dagen står hand i hand med en arbetsgivare som vi nästa dag sitter mitt emot vid förhandlingsbordet. Det kan kanske av vissa ses som en svaghet men förbundsstyrelsen anser det tvärtom vara en styrka vi har för att alltid kunna företräda medlemmarna på bästa sätt i alla frågor.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen besluta

att avslå motionen.

Debatt

Lina El Yafi, Seko Stockholm: Jag yrkar bifall på motionen M 6, Granska MTR:s metoder och mål i Sverige. Då motionens författare Seko Pendelklubbens styrelse inte är på plats har jag blivit ombedd att läsa upp följande hälsning till kongressen: Pendelklubbens styrelse noterar att den avgående förbundsledningen inte svarar på motionens konkreta förslag om att förbundet under den kommande kongressperioden granskar MTR:s metoder och mål och ställer dessa mot våra fackliga intressen. Förbundsledningen skriver "Bakgrunden till motionen syns vara

att Seko gjorde ett utspel i en debattartikel kring stöd och satsningar på tågtrafiken tillsammans med MTR.” Det stämmer inte. Bakgrunden till motionen är att MTR inte är ett normalt svenskt företag med värderingar, mål och metoder som vi tidigare har varit bekanta med. MTR ägs de facto av en regim och har monopolambitioner som är på väg att förverkligas. Det är vad motionen vill få fram. Den avgående förbundsledningen föreslog att kongressen skulle avslå motionen. Sekos nyvalda ledning tycks däremot ha kommit till insikt om att MTR inte är ett järnvägsföretag som andra. Det tog sig bland annat i uttryck i en kampanj som förbundet spred på sociala medier innan sommaren och där MTR välförtjänt hängdes ut. Vi tolkar det som att den nyvalda förbundsledningen är av samma åsikt som oss när det gäller MTR. Det vore därför synt om inte kongressen drog sin slutsats av detta. Med fackliga hälsningar från Seko Pendelklubben.

Bjarne Ringdahl, förbundsstyrelsens föredragande: Förbundets uppgift är inte och kan inte vara att granska företag utan att alltid ta medlemmens intresse i första hand. Det som beskrivs i motionen här stämmer oftast in på alla som jobbar som förtroendevalda. Ibland jobbar man tillsammans med företaget, nästa dag är man oense om en tolkning. Men det är alltid med medlemmen i fokus. Därför yrkar vi bifall till förbundsstyrelsens avslag på denna motion.

Lina El Yafi, Seko Stockholm: Jag tycker att den här motionen på ett bra sätt redogör varför MTR inte är ett företag som andra. Ett exempel är att man anställer nyckelpersoner under pågående upphandling eller att, precis som för någon vecka sedan, en säkerhetschef på MTR går till Trafikförvaltningen samtidigt som det pågår ett stort förändringsarbete när man tar bort tågvärdar och ersätter dem med kameror.

Följande förslag förelåg

- Förbundsstyrelsens förslag att avslå motion M 6.
- Lina El Yafis bifallsyrkande till motion M 6.

Kongressen beslöt

att *bifalla* förbundsstyrelsens förslag att avslå motion M 6.

Omröstning

För	136
Emot	59
Ej avlagda röster	10

DAGORDNINGENS PUNKT 13

Stadgar

b) Beslut om fastställande av stadgar för kongressperioden.

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi har kommit till fastställande av stadgar för kongressperioden. Förhandlingarna i dagarna två här har inte föranlett några förändringar. Däremot vid kongressens första dag i juni behandlades frågan om justering gällande förbundets revisorer, om ni kommer ihåg. Med den ändringen som kongressen beslutade i juni föreslås de nuvarande stadgarna att gälla för kommande kongressperiod.

Förbundsstyrelsen föreslår kongressen att fastställa nuvarande stadgar, med stadgeändring i § 12 moment 1 enligt beslut i Dagordningspunkt 13 a), för kommande kongressperiod.

Kongressen beslöt

att fastställa stadgar för kongressperioden, med stadgeändring i § 12 moment 1 enligt beslut i Dagordningspunkt 13 a).

DAGORDNINGENS PUNKT 27

Fastställande av tidpunkt för kongressen 2025 och mellanliggande representantskap

Förbundssekreterare Linda Agetoft: Vi närmar oss hamn. Ni har tidigare sett utskickat förslag på datum för kommande repskap och kongress 2025.

Förbundsstyrelsens förslag till tidpunkt för kongress 2025 samt representantskap:

- a) **Representantskap 2022**
17 maj 2022.
- b) **Representantskap 2023**
23 maj 2023.
- c) **Representantskap 2024**
21 maj 2024.
- d) **Kongress 2025**
20–22 maj 2025.

Kongressen beslöt

att fastställa tidpunkter i enlighet med förbundsstyrelsens förslag.

DAGORDNINGENS PUNKT 29

Kongressens avslutning

Kongressordförande: Då har vi kommit till den där punkten som alla väntar på. Och innan jag lämnar ordet till Gabriella – det är nämligen det som är lite av en klassiker i ett sådant här sammanhang, att man som förbundsordförande och förbundsstyrelse lämnar över nycklarna till förbundet till en kongress. Sedan väntar man med spänning för att få tillbaka nycklarna. Men innan vi ger det till Gabriella så skulle vi i varje fall från presidiet, alla fyra, tacka er så hemskt mycket för er hjälp. Jag kan säga att utan ert benägna bistånd hade det inte blivit en så bra kongress som vi tycker det har blivit. Så från oss fyra – stort tack! Gabriella, varsågod, Seko är ditt igen.

Förbundsordförande Gabriella Lavecchia: Tack så hemskt mycket. Jag vet att ni står i startgroparna men ni får inte gå riktigt, riktigt än. Jag vill bara börja med att säga ett stort, stort tack till alla er ombud som har gjort de här två dagarna så fantastiskt bra, det tycker jag verkligen att de har varit. Det är klart att man har känt lite oro kring att vi alla sitter på olika hubbar, hur det känns, om alla är med och vad tycker alla. Det har varit jättekul. Jag vill tacka för ert engagemang. Jag vill tacka för er debattlusta. Jag vill också tacka för er hänsynsfullhet och varsamhet med varandra. Det har känts jätteviktigt. Tack för att ni har visat vägen framåt för de fyra år som komma ska. Jättestort tack till er alla.

Sedan vill jag förstås tacka alla anställda, all personal som har gjort det möjligt för oss att över huvud taget göra det här arrangemanget som faktiskt har krävt rätt mycket pysslande och pusslande. Så ett jättestort tack till er alla för ett fantastiskt fint arbete. Sist men absolut inte minst vill jag förstås tacka vårt eminenta presidium för att ni har guidat oss genom de här dagarna på ett fenomenalt sätt. Jag tänker att ni också ska få varsin blomkvast och ett varmt och innerligt tack från kongressen.

Och vi är fortfarande inte riktigt klara för nu ska vi göra något alldeles speciellt som jag bara tycker är så sjukt obligatoriskt på våra kongresser. Det är att sjunga internationalen. Det enda som blir lite annorlunda den här gången är att jag föreslår att vi inte tar varandra i händerna, vi har ändå en pandemi. Men vi gör det vi ska. För er som är lite osäkra så kommer förhoppningsvis texten att komma upp här på storbild för er alla.

Internationalen sjöngs unisont.

Sekos kongress 2021 förklarades avslutad.

Seko kongress 9 juni 2021

Vid protokollet

Anneli Jonsson

Justeras

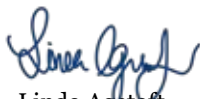
Anna Bergström

Juha Siipilehto

Seko kongress 12-13 oktober 2021

Vid protokollet

Linda Agetoft

Justeras

Anna Bergström

Patrick Theodorsson

Beviljade permissioner 9 juni

Ylva Borelid, Seko Kriminalvården	kl. 10.00–10.30
Thomas Skoog, Seko Svevia	kl. 13.00–14.00
Massimo Bresnik, Seko Väst	kl. 17.00–19.20
Mark Daoudi, Seko Väg & ban	kl. 17.00–19.20
Julia Gustavsson, avdelning	kl. 17.30–19.20

Beviljade permissioner 12 oktober

Peter Holmqvist, Seko Väg & ban	kl. 13.00–18.00
---------------------------------	-----------------

Beviljade permissioner 13 oktober

Andreas Forsberg, BO Väg och Ban	kl. 09.00–18.00
Thomas Skoog, Seko Svevia	kl. 16.55–18.00
Maria Mannberg, Seko Norrland	kl. 13.00–14.00
Camilla Hjelm, Seko Posten	kl. 13.00–18.00
Annette Kusma, Seko SJ	kl. 15.00–15.30
Roger Antonsson, Seko Väg och Ban	kl. 16.30–17.45
Mikael Edlund, BO Energi	kl. 09.00–18.00
Sanna Kallenberg, Seko Sjöfolk	kl. 13.00–18.00

15

Avgiftsutredning

Sekos avgiftsutredning inför kongressen 2021

KONGRESS
2021

seko

Sekos avgiftsutredning inför kongressen 2021

Sammanfattning

Sekos avgiftssystem har i stora drag sett likadant ut i många år. Antalet avgiftsklasser har minskat och beloppen har ändrats i de olika avgiftsstegen men inkomstgränsen för den högsta avgiftsklassen har varit oförändrad på 26 000 kronor i månadslön. Detta samtidigt som löneutvecklingen sedan 2009 varit cirka 23 procent (2019) vilket har skapat ett system där en mycket stor grupp av förbundets medlemmar idag ligger över systemets sista steg på 26 000 kronor. Vilket i sin tur innebär att de som tjänar lite, procentuellt sett betalar mer än de som tjänar mycket.

Under hela denna tid och betydligt längre bakåt har förbundet minskat i medlemsantal och gått med underskott i den centrala fackliga verksamheten och intäkterna från medlemsavgifterna har inte täckt de utgifter vi haft för vår verksamhet. Dagens modell har helt enkelt varken varit följsam eller hållbar över tid. För att komma till rätta med detta föreslår avgiftsutredningen bland annat att antalet klasser ökar från 7 till 15, att den högsta avgiftsklassen höjs från 26 000 till 47 000 samt att förändringen görs i tre steg med start 2022. Det finns naturligtvis risker med att förändra systemet, men om vi inte gör någonting kommer ojämlikheten att fördjupas och cementeras, och de som har låga inkomster kommer i ännu högre grad än idag att betala procentuellt betydligt mycket mer än de som har högre löner.

För att skapa ett mer rättvist system som också harmoniserar bättre med förbundets ekonomiska situation föreslås därför att avgiftsutredningens förslag beslutas och genomförs i sin helhet.

Inledning

Bakgrund

Under hösten 2018 påbörjades en diskussion i förbundsstyrelsen om att se över nuvarande avgiftssystem. Som ett underlag för kommande diskussioner beslutade man den 14 maj 2019 att tillsätta en grupp med uppdrag att göra en förstudie inför en eventuellt kommande avgiftsutredning. Gruppen bestod av ett antal anställda på förbundskontoret under ledning av Ingela Edlund. Gruppen överlämnade under slutet av samma år sin förstudie till förbundsstyrelsen. Efter att ha tagit del av gruppens arbete beslöt förbundsstyrelsen den 11 februari 2020 att tillsätta en avgiftsutredning med en representant från samtliga branscher under ledning av vice förbundsordförande Gabriella Lavecchia.

Deltagare

Gabriella Lavecchia, vice förbundsordförande
Esse Johansson, Väg och Ban
Siv Andersson, Post
Christina Stoltz, Civil
Martin Alnebring, Spårtrafik
Pär Tolf, Energi
Ida Wågevik, Vård
Jonas Forslind, Sjöfolk
Ann-Christine Gerdin, Tele
Jörgen Stehn, Försvar
Sanna Tiainen, ekonomichef
Matts Haglund, biträdande enhetschef Organisationsenheten

Process

Gruppen har träffats vid 14 tillfällen. Med anledning av Covid-19 var en majoritet av mötena tvungna att hållas på video. Deltagarna har under arbetets gång förankrat och hämtat synpunkter och statistik från sina respektive branscher.

Nuvarande avgiftssystem

Sekos avgiftssystem har i stora drag sett likadant ut i mer än 12 år. Antalet avgiftsklasser har minskat och beloppen har ändrats i de olika avgiftsstegen men inkomstgränsen för den högsta avgiftsklassen har varit oförändrad på 26 000 kronor. Detta samtidigt som löneutvecklingen sedan 2009 är cirka 23 procent. Under hela denna tid och betydligt längre bakåt har förbundet minskat i medlemsantal och gått med underskott i den centrala fackliga verksamheten. Intäkterna från medlemsavgifterna har inte täckt de utgifter vi haft för vår verksamhet.

Inför kongressen 2009 konstaterade förbundsstyrelsen att ett antal kostnader flyttats från lokal och regional nivå till den centrala nivån, utan att någon justering skett av fördelningen av medlemsavgiften. Även om det nya avgiftssystemet som kongressen beslutade om delvis innebar en omfördelning, kan vi konstatera att vi sedan dess har fortsatt att flytta kostnader till den centrala nivån. Kongressen 2013 gjorde några förändringar i avgiftssystemet. Bland annat slogs några av de lägre klasserna ihop.

Medlemsavgiften beslutas av kongressen/representantskapet. Själva avgiftssystemet regleras i stadgarnas §7, som innebär att förbunds- och klubbavgifterna ska baseras på medlems fasta inkomster. Förbundsavgiften fastställs av kongressen/representantskapet och ska utgöra i kronor fastställda belopp grundade på inkomstintervall. Klubbavgiften beslutas av respektive klubb efter samma principer. Klubbavgiften i regionklubbarna fastställs av kongressen/representantskapet. Utöver detta kan i förekommande fall en branschavgift tillkomma, som beslutas av respektive branschorganisation.

Avgiftsklass	Lön från	Lön till	Avgift
1 (Introduktion)			50
2	0	10 999	50
3	11 000	13 999	180
4	14 000	16 999	206
5	17 000	19 999	237
6	20 000	22 999	257
7	23 000	25 999	273
8	26 000		288

Studerandemedlem betalar 50 kronor. Pensionärsavgiften är 42 kronor.

Konkurrens med andra fackförbund

Seko är på många sätt unikt i fackföreningsvärlden på det sättet att vi har medarbetaravtal och därmed organiserar både arbetare och tjänstemän. Det medför att vi får konkurrens från tjänstemannaförbund på dessa områden, och att gränsdragningar saknas. När gränsdragning saknas och medlemmar kan fritt gå mellan förbund blir avgiften en konkurrensfråga och tid till annan har en låg avgift ansetts vara den absolut viktigaste faktorn för att kunna värva medlemmar. De områden som omfattas av medarbetaravtal återfinns huvudsakligen på det statliga området, inom Kommunikation, Energi, Tele och pår. I takt med att strukturomvandlingen gjort att dessa branscher minskar har också andelen av Sekos medlemmar som återfinns på medarbetaravtal minskat. Förbundets största bransch Väg och Ban finns till exempel på ett rent LO avtal och berörs därför inte av konkurrens på samma sätt. De största konkurrenterna till Seko är ST, Unionen och Vision.

Två system

Det finns idag ett ytterligare avgiftssystem i förbundet genom klubb Sjöfolk som har ett system där den ordinarie avgiften är i dagsläget 322 kronor i månaden för samtliga medlemmar och avgiften baseras inte på inkomsten. Reducerad avgift kan beviljas för medlemmar som har ersättning från Försäkringskassan, är arbetssökande eller studerar.

Hur är avgiften uppbyggd och vad används den till

Vad används förbundsavgiften till

Förbundsavgiften används främst till personalkostnader och därmed tillhörande kringkostnader som pensioner, lokaler, IT, medlemsregister med mera. Detta för att säkerställa att vi klarar förhandlingsuppdraget, hjälp vid tvister, studier, rättshjälp, kommunikation och administration med mer. Därutöver används avgiften till att betala våra obligatoriska försäkringar inklusive den relativt nytillkomna inkomstförsäkringen samt regionernas arbete, internationellt arbete och Sekotidningen.

Avgiften till A-kassan ingår inte i förbundsavgiften.

Klubbavgift

Förutom den avgift som förbundet tar ut har enskild klubb möjlighet att ta ut avgift. 2019 års klubbavgifter varierar från 0 till 132 kronor. Det är vid detta tillfälle endast en klubb som ligger över 90 kronor i avgiftsklass 8. Här nedan redovisas lägsta, högsta samt genomsnittligt belopp i klasserna 3 och 8.

Avgiftsklass	Lägst avgift	Högst avgift	Snitt
3	0	90	28
8	0	132	48

För att se spridningen, kan man se hur många klubbar som finns i sex olika intervall.

Avgiftsbelopp	Antal klubbar i avgiftsklass 3	Antal klubbar i avgiftsklass 8
0	37	7
1-25	36	16
26-50	81	76
51-75	21	64
76-100	1	12
101-		1

Enligt uppgifter från 2019 har 55 av 176 klubbar samma avgift i avgiftsklass 3 och 8.

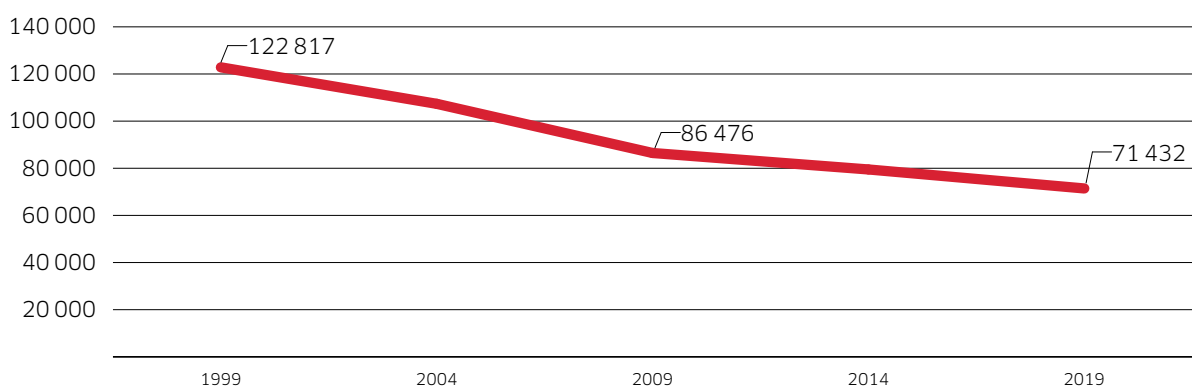
Branschavgift

Utöver klubbavgift finns i förekommande fall möjlighet att ta ut en branschavgift för att finansiera en branschorganisation. Förbundet har idag fyra stycken branschorganisationer.

Medlemsutveckling

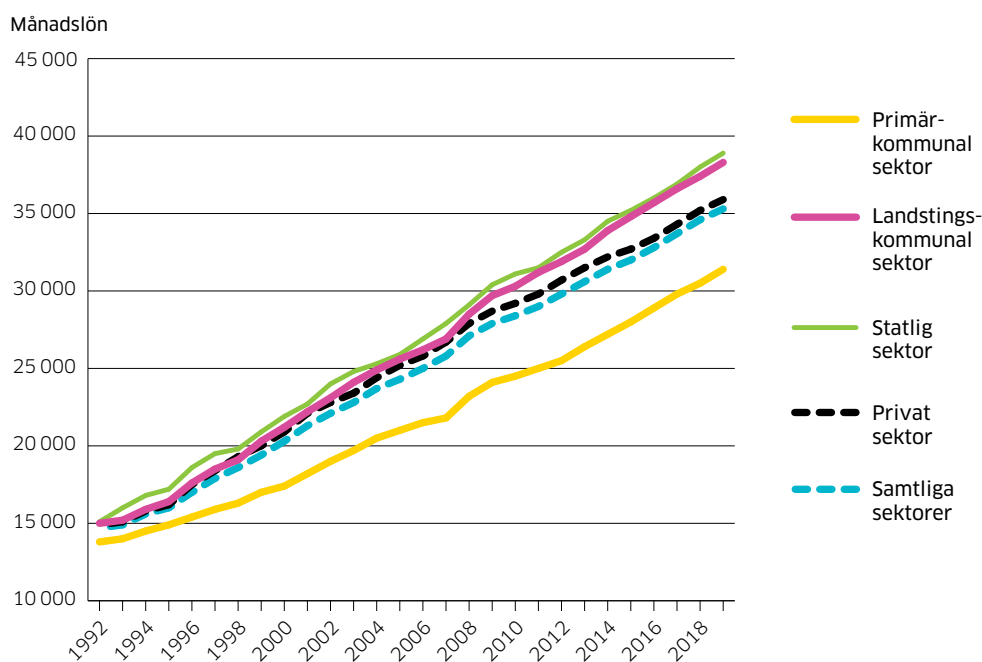
Förbundet har under en mycket lång tid haft en negativ medlemsutveckling främst beroende på strukturella förändringar i samhället. Strukturomvandlingens baksidor för medlemsutvecklingen syns kanske tydligast på post och teleområdet, men naturligtvis har även andra branscher drabbats hårt. I grafen nedan beskrivs tappet i en serie om 20 år där vi gått från att vara strax under 123 000 aktiva medlemmar till år 2019 då Seko hade strax över 71 000 aktiva medlemmar.

Historisk serie aktiva medlemmar

Översyn av nuvarande modell

Det kan konstateras att nuvarande modell dras med stora brister. Kanske inte så mycket när det gäller modellens utformning men desto mer när det gäller följsamheten i systemet. Lönerna har under perioden 2009-2019 höjts med cirka 23% procent medan framförallt taket i nuvarande avgiftssystem stått stilla under samma period.

Källa: SCB

Data t.o.m 2019

Samtidigt kan vi konstatera att förbundet sedan 1995 gått nästan en miljard minus i den fackliga verksamheten och att medlemsavgifterna de senaste åren uppgått till mindre än 220 miljoner kronor årligen. Förbundsstyrelsen konstaterar att inkomsterna behöver öka för att täcka de stora årliga underskotten och här är medlemsavgifterna en väsentlig post att se över.

Därutöver konstateras att nuvarande avgiftssystem inte är särskilt solidariskt eller rättvist. En mycket stor grupp av förbundets medlemmar ligger idag över systemets sista steg på 26 000 kronor, vilket innebär att de som tjänar lite, procentuellt sett betalar betydligt mer än de som tjänar mycket. Sannolikt finns utrymme för både betalningsförmåga och betalningsvilja i stora delar av förbundets grupper i lönespannet 26 001 kronor och uppåt. Dagens modell är helt enkelt varken följsamt eller hållbart över tid.

Däremot kan konstateras att medlemssystemet tyvärr är dåligt uppdaterat när det gäller löner över 26 000 kronor. Det kan finnas många anledningar till detta, och en är säkert att det inte ansetts viktigt att uppdatera löner över 26 000 kronor då de ändå inte påverkar avgiften. En annan anledning är sannolikt otydligheten i vems ansvar det är att rapportera in den nya lönen, och en tredje anledning är brister i administrativa rutiner. Förbundet har påbörjat ett genomgripande arbete för att komma tillrätta med att de faktiska inkomstuppgifterna inte stämmer överens med verkligheten, men arbetet måste intensifieras med tydligare rutiner och bättre uppföljning. Det bör också påpekas att det i dagsläget inte finns någon egentlig sanktionsmöjlighet gentemot den eller de som inte följer regelverket. I dagsläget kan vi därför konstatera att aktuellt löneläge är relativt osäkert att uppskatta utifrån uppgifterna i medlemsregistret. Detta innebär att uppgifterna i rapporten är baserade på en sammanvägning av tillgängliga uppgifter från medlemssystem, branschföreträdare i avgiftsutredningen samt ombudsmän på förhandlingsenheten.

Förslag till nytt avgiftssystem

Nuvarande avgiftssystem ger vid handa att de som har en låg inkomst rent procentuellt betalar mer av sin inkomst i medlemsavgift än de som har de högsta inkomsterna vilket är svårt att acceptera utifrån ett rättviseperspektiv. Ett mått att sträva efter är att avgiften bör ligga runt 1% av inkomsten.

Det innebär inte att vi enbart föreslår en höjning av avgiften i högre nivåer utan även anpassar avgiftens storlek nedåt för medlemmar med de lägsta inkomster. Den ekonomiska effekten av denna sänkning är marginell och avtagande då det allmänna inkomstläget kommer att öka i takt med kommande avtalsrörelser.

Det är sannolikt inte realistisk att omedelbart införa ett 1% mål för alla då höjningarna i de översta klasserna blir väldigt stora på kort tid, däremot bör förbundet sträva efter att under tid uppnå det målet. Därav föreslår arbetsgruppen att förändringen i avgiftssystemet hanteras i tre steg.

Tidslinje

Under 2021 har förbundet Ordning och Reda som ett prioriterat område. Detta innebär att arbetet med att säkerställa att korrekta löner finns i registret kommer att intensifieras väsentligt. Detta är en förutsättning för att de goda effekter som förväntas av en förändring i systemet ska kunna uppnås.

Förutsatt att beslut fattas om att genomföra avgiftsutredningens förslag enligt detta dokument kommer en första förändring av avgiften att kunna genomföras först 2022. Därefter följer enligt förslaget ännu en justering 2023 och 2024. Avgiftsutredningens förslag är sedan att beslut om justeringar i systemet sker årligen på representantskap, kongress eller motsvarande.

Från 7 steg till 15

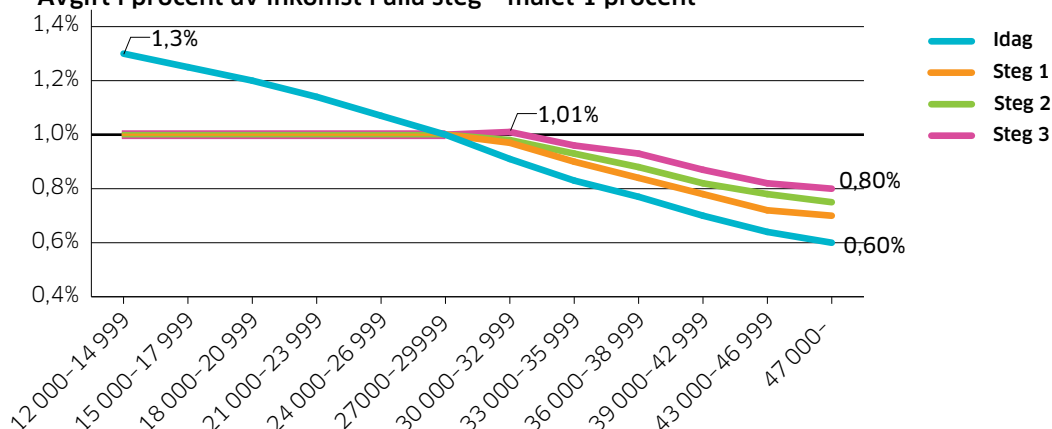
Istället för nuvarande system som har en trappa bestående av sju steg (åtta om man inkluderar introduktionserbjudandet) så föreslås en modell bestående av 15 steg. Detta framförallt för att eventuella höjningar inte omedelbart ska slå så hårt på individer högre upp i inkomstläge. För att dessutom ytterligare minska sårbarheten föreslås förändringen genomföras i tre etapper under kongressperioden. Med detta förslag är alltså den högsta avgiften 47000:- istället för som nu 26000:-

Intervall	Idag	Steg ett	Steg två	Steg tre
0-5999	50	50	50	50
6000-8999	50	50	50	50
9000-11999	50	50	50	50
12000-14999	180	150	150	150
15000-17999	206	170	170	170
18000-20999	237	200	200	200
21000-23999	257	230	230	230
24000-26999	273	270	270	270
27000-29999	288	280	285	290
30000-32999	288	305	310	320
33000-35999	288	310	320	330
36000-38999	288	315	330	340
39000-42999	288	320	335	345
43000-46999	288	325	350	360
47000-	288	330	355	370

Ett mer rättvisande system - målbild om 1 procent av lönen

Det kanske enskilt största problemet med dagens system är att det uppfattas som orättvist, den som tjänar lite har procentuellt en högre avgift än den som tjänar mycket. Om vi inte gör några förändringar i nuvarande system kommer den skevheten att bli ännu större, därför har avgiftsutredningen diskuterat en målbild om att Sekos medlemmar bör betala cirka 1% av inkomsten. Detta är dock inte rimligt att realisera under kongressperioden utan bör ses som just en målbild för ett skapa ett mer rättvist system.

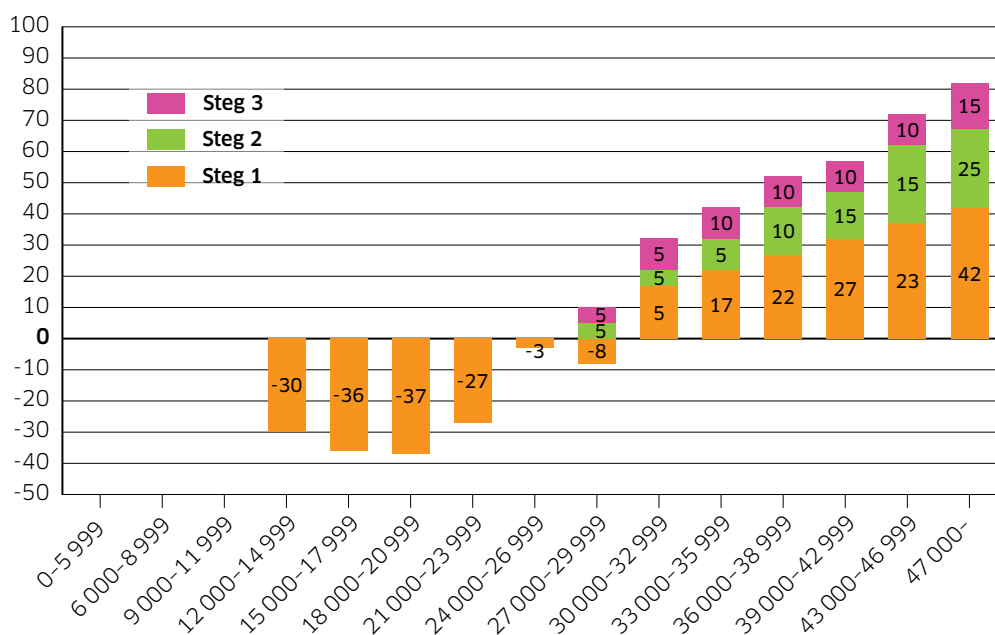
Avgift i procent av inkomst i alla steg - målet 1 procent

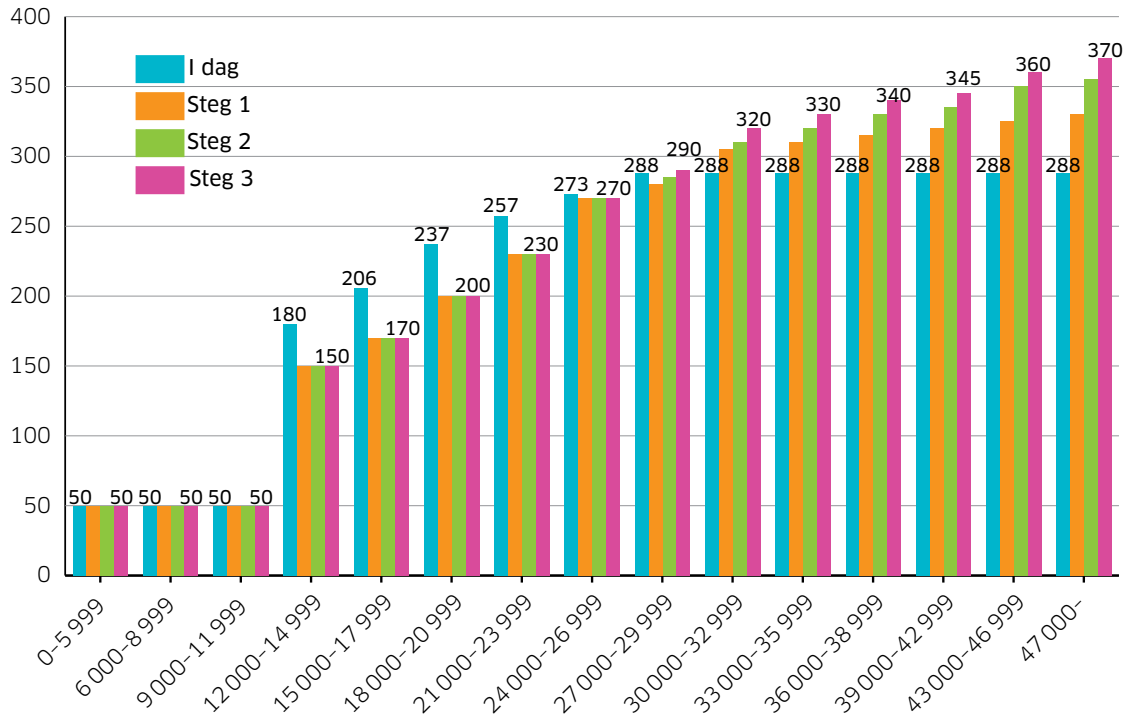
Förändringar i kronor under respektive år

Med det föreslagna systemet skulle förändringen i kronor se ut enligt nedan. I steg ett skulle de som idag ligger i de lägre avgiftsklasserna få en sänkning av avgiften medan de som ligger i avgiftsklasser som ännu inte finns idag skulle få en högre höjning år ett, vid införandet av det nya systemet men därefter en försiktigare höjning under nästkommande år.

Förändring av avgiften i respektive inkomstintervall per år under kongressperioden

Översikt förändring av avgiften i respektive inkomstintervall idag och alla följande steg till 2024

Risk och konsekvensanalys av föreslagen modell

Potentiella risker med förändring enligt föreslagen modell.

- Högavlönade på branschområden som har konkurrens från tjänstemannaförbund som ST, vision och Unionen riskerar att lämna förbundet vid tidpunkten för införandet, även om det i dagsläget inte finns mycket bevis för att så kommer att ske. Då motsvarande skett, att konkurrerande förbund höjt avgifterna så har vi inte sett någon egentlig tillströmning till Seko. Om vi misslyckas med vår kommunikation när systemet införs så ökar naturligtvis risken att högavlönade medlemmar lämnar.
- Det finns en möjlighet att medlemmar som av något skäl inte är nöjda med oss kommer att ta en förändring i avgiftssystemet som intäkt för att byta förbund eller helt lämna. Denna risk får dock anses som liten och återfinns dessutom vid alla större kommunicerade förändringar och inte bara i förhållande till avgiften.
- Det blir svårare att rekrytera på områden som har konkurrens från tjänstemannaförbund som ST, Vision och Unionen gällande potentiella medlemmar i de högre inkomstnivåerna. Om en skillnad i avgift inte kan motiveras utifrån skillnad i kvalitet på det fackliga arbetet finns en risk att man väljer fackförbund helt och hållet utifrån kostnad. I dagsläget skulle detta förslag då vara till Sekos nackdel.

Potentiella fördelar med förändring enligt föreslagen modell

- Avgiftssystemet uppfattas som mer rättvist då man betalar procentuellt mer lika.
- De som idag ligger i de lägre stegen i trappan får en avgiftssänkning vilket bör innebära en högre acceptans generellt för ett nytt system men framförallt blir det fördelaktigt i konkurrens med tjänstemannaförbunden.
- Intäkterna förväntas stegras under kongressperioden och beräknas vid kongressperiodens slut ligga på cirka 30-35 miljoner kronor ytterligare utöver dagens intäkter när systemet är fullt ut genomfört. Det är naturligtvis svårt att göra en korrekt prognos givet att utgångsläget är så pass osäkert och att ingen utav oss riktigt vet vad framtiden för med sig.

Risker med att inte göra någonting

- Om vi inte lyckas fatta beslut på denna kongress kommer ojämlikheten att fördjupas och cementeras och de som har låga inkomster kommer i ännu högre grad än idag att betala procentuellt betydligt mycket mer än de som har högre löner.
- I slutet av nästkommande kongressperiod kommer sannolikt en absolut majoritet av förbundets medlemmar att ligga över nuvarande högsta avgift på 26 000 kronor vilket innebär att systemet som sådant kommer att helt ha tappat sin relevans.
- Förbundet kommer att fortsätta att tappa välbehövliga intäkter som behövs för att upprätthålla en god facklig medlemsnära verksamhet. Dessa intäkter kan visserligen inte på egen hand täcka upp för förbundets underskott i den fackliga verksamheten men är viktiga om vi ska kunna sträva mot en ekonomi i balans.

Övriga frågor

Stadgar

Gruppen anser att stadgarna i den delen som går att hänföra till avgifter är bra som de är. Dock bör stadgarna förändras för att tydliggöra vem som har huvudansvar för att rätt avgift finns i medlemsregistret då detta är ett stort problem idag. Exakt hur detta bör göras har dock gruppen inte tagit ställning till.

Andra avgifter än förbundsavgiften

I denna utredning har gruppen inte diskuterat någon annan avgift än förbundsavgiften. För den enskilde medlemmen kan det naturligtvis bli svårförståeligt då den faktiska avgiften kan bli betydligt mycket högre än så. Därför anser gruppen att om en föreslagen organisationsutredning genomförs under nästa kongressperiod så bör även strukturer för avgift för region-, bransch- och klubb ses över. Här bör även frågan hanteras om huruvida det inom Seko fortsatt ska vara möjligt att enskild klubb har ett eget avgiftssystem som inte harmoniserar med förbundets övergripande system som beskrivits i detta dokument.

Avgift för pensionärer

Idag betalar förbundets pensionärer 42 kronor i månaden vilket tyvärr inte täcker de faktiska kostnaderna, därför föreslår gruppen att pensionärer i det nya systemet skall betala 50 kronor i månaden. Det är i dagsläget inte möjligt att erbjuda ett medlemskap under denna summa om medlemskapen inte ska subventioneras, vilket också är ett av huvudskälen till att introduktionserbjudandet idag ligger på 50 kronor i månaden.

Introduktionsmedlemskap

Idag erbjuder Seko ett introduktionserbjudande för samtliga medlemmar på 50 kronor i månaden i maximalt 6 månader om man samtidigt accepterar autogiro. Gruppen föreslår att introduktionserbjudandet på 50 kronor i månaden i 6 månader precis som idag ska vara fristående från systemet som sådant och därför beslutas årligen på representantskap eller motsvarande.

Kommunikation

Om kongressen beslutar genomföra förslagen lämnade av avgiftsutredningen är det enligt gruppens mening av yttersta vikt att kommunikationsinsatserna inför införandet är omfattande. Vi måste på ett tydligt och pedagogiskt sätt förklara för våra medlemmar varför vi beslutat enligt förslaget och vad det kommer att innebära. Vi föreslår därför att en kommunikationsplan skyndsamt tas fram efter ett eventuellt beslut på kongressen.

Vad händer efter kongressperioden?

För att slippa genomföra en ny avgiftsutredning varje kongressperiod så föreslår gruppen att avgiftssystemet hanteras löpande på representantskap eller motsvarande. Det innebär inte med automatik att någonting måste förändras årligen men att det kan förändras. Framförallt anser vi att det är viktigt att hålla målbilden om att förbundsavgiften bör vara runt 1% för samtliga medlemmar enligt ovanstående resonemang.

Med anledning av ovanstående föreslås kongressen besluta att

Att: genomföra avgiftsutredningens förslag i enlighet med rapporten

seko

Framtid.

KONGRESS
2021

seko

Innehållsförteckning

Inledning			
En föränderlig värld	3		
Bakgrunden till projektet	4		
Fem projektområden	4		
Sekos organisation			
Sekos uppgift	6		
Förbund	6		
Region	6		
Klubb	6		
Sektion	6		
Förhandlingsorganisation	6		
Branschorganisation	6		
Seko 2020			
Civil	9		
Energi	9		
Försvaret	10		
Post	10		
Sjöfolk	11		
Tele	11		
Trafik	12		
Vård	14		
Väg och ban	14		
Medlemsutveckling	14		
Övergripande frågor	16		
Jämställdhet och jämlikhet	16		
Klimat och miljö	16		
Seko i världen	17		
Vägen framåt			
I ständig förändring	19		
Förtroendevalda – Sekos största resurs			
Förutsättningar för Sekos förtroendevalda idag	20		
Enkät till förtroendevalda	21		
Sekos förtroendevalda behöver stärkas	22		
Vad ska vi göra och vem ska göra det?	24		
Det finns mer att göra	24		
Slutsatser – förtroendevalda	25		
Behovet av politiskt påverkansarbete	25		
Slutsatser – politiskt påverkansarbete	27		
Studier och kompetensutveckling	27		
Nya möjligheter genom digitala studier	28		
Utbildning för förtroendevalda	30		
Slutsatser – studier och kompetensutveckling	31		
Prioriteringar – vilken organisation vill och kan vi vara?	31		
Definiera roller och ansvar	31		
Det demokratiska förbundet	32		
Leva som vi lär	32		
Rätt medlemsavgift	33		
Slutsatser – prioriteringar	34		
Kommunikation för ökad delaktighet	34		
Betydelse av kommunikation	34		
Kommunikationsverktyg inom Seko	35		
Öka vår närvaro och kommunikation med medlemmar i digitala kanaler	36		
Slutsatser – kommunikation	36		
Avtal			
Kollektivavtal för våra medlemmar	38		
Arbetsmiljöavtal	38		
Arbete med omställningsavtal	38		
Avtal om facklig tid med arbetsgivaren	39		
Avtal för tryggare anställningar	39		
Medarbetaravtal	40		
Slutsatser – avtal	40		
Rekrytering och organisation	41		
Lyssna på våra medlemmar	41		
Nå oorganiserade grupper	42		
Slutsatser – rekrytering och organisering	43		
Avslutning	43		

Inledning

En föränderlig värld

När denna rapport färdigställs, under våren 2020, är inget sig likt. Covid-19 sprider sig över världen och visar på att saker som vi tog för självklara för bara någon månad sedan inte längre är det. Många av Sekos medlemmar har blivit varslade, uppsagda eller riskerar att bli det under den kommande tiden. Samtidigt har vi sett att under kristider söker människor trygghet, de söker sig till facket och a-kassan. Behovet av en stark fackföreningsrörelse är stort och våra medlemmar måste kunna lita på att Seko står på deras sida, både idag och imorgon.

Men det är inte bara i kristider som samhället förändras. Vår ekonomi och vår arbetsmarknad förändras kontinuerligt. En del av förändringarna leder till att sysselsättningen ökar respektive minskar i olika branscher och sektorer. Samtidigt förändras yrken och arbetsuppgifter i takt med struktur-omvandling, teknisk utveckling, globalisering, organisationsförändringar och på grund av politiska beslut. Inget är för evigt bestående. Nya jobb växer fram samtidigt som gamla jobb försvinner i en ständigt pågående process. I grunden är detta en positiv utveckling som på sikt kan leda till mer kvalificerade jobb med bättre arbetsmiljö, högre produktivitet och högre löner.

Mycket har förändrats i förutsättningarna att bedriva fackligt arbete de senaste 30 åren. Antalet medlemmar har sjunkit och så även antalet förtroendevalda. Samtidigt har arbetsmarknaden blivit allt mer otrygg, framförallt genom olika varianter av tillfälliga anställningsformer. Detta är en verklighet som vi behöver förstå och arbeta utifrån.

Framtiden kommer att komma oavsett om vi vill det eller inte. För att kunna möta den på bästa sätt och för att vara rustade för de utmaningar som den för med sig har Seko genomfört projektet "Seko Framtid" vars slutrapport du nu håller i din hand. Vi behöver skapa nya strukturer, processer och satsa resurser för att ständigt kunna vara på tå och gå i täten. Genom att se framtiden som något positivt och genom att se vilka möjligheter den kan föra med sig redan nu, kan vi tillsammans bygga Seko till Sveriges starkaste fackförbund!

Bakgrunden till projektet

För nästan 15 år sedan genomförde Seko ett strategiarbete under namnet Vision 2010. Syftet med projektet var genom att identifiera utmaningar och omvärldsförändringar på halvlång sikt, peka ut vilken riktning det fackliga arbetet behövde ta för att möta dessa förändringar. Slutsatserna av Vision 2010 var att Seko skulle fokusera mer på det kärnfackliga arbetet, förhandling och organisering, medan annan verksamhet så som att driva kursgårdar succesivt skulle avvecklas.

Under hela 2010-talet har slutsatserna från arbetet med Vision 2010 legat till grund för Sekos arbete och verksamhetsplanering. Resurser har riktats mot det kärnfackliga arbetet. Sedan 2018 tar även förbundsstyrelsen varje år beslut om "prioriterade områden och mål" som blir grunden för arbetet i förbundet under det kommande året.

Mycket har hänt, både i omvärlden men även inom Seko, sedan Vision 2010 lanserades. Förutsättningarna för det fackliga arbetet har förändrats. Utvecklingen går snabbt och omvärlden är inte den samma. För vara hänga med i utvecklingen och för att fortsätta vara relevanta behöver även Seko följa med i förändringen. Därför tog Sekos förbundsstyrelse under hösten 2018 beslut om att sjösätta ett nytt strategi-/visionsarbete – Seko Framtid. Syftet var att slutsatserna för arbetet med Seko Framtid skulle resultera i en kongressrapport till kongressen 2021, den kongressrapport som du nu läser. Målet var att inkludera hela Sekos organisation i arbetet för att skapa en så bred förankring som möjligt.

Fem projektområden

För att bryta ner visionsarbetet identifierade förbundsstyrelsen fem projektområden. De fem områdena var:

- Strukturomvandling – digitalisering – robotisering
- Facklig tid för förtroendevalda
- Otrygga anställningar
- Seko – Sveriges starkaste förbund
- Organisera och rekrytera – Demokrati

Till varje projektgrupp utsågs en gruppledare från förbundsstyrelsen och en gruppsekreterare från den anställda personalen. Utöver dessa bestod varje grupp av ungefär sex till sju personer från Sekos organisation. När deltagarna till projektgrupperna valdes ut gjordes det med fokus på att få en så bred representation från förbundet som möjligt. Detta för att redan från början sätta tonen om att Seko Framtid är ett arbete som berör hela Seko. Förbundsstyrelsen hade en tydlig ambition om att få representation från alla branscher och regioner. Vidare gjordes ett aktivt arbete för att få en bredd på gruppdeltagarna utifrån bland annat ålder, tid i förbundet, typ av förtroendeuppdrag och kön.

Varje grupp fick förslag på problemformuleringar samt förslag på frågeställningar från förbundsstyrelsen att utgå från i sitt arbete. Utöver de grupp-specifika frågeställningarna skulle varje grupp ha med sig fem övergripande perspektiv in i arbetet, nämligen projektområdets konsekvenser för: (1) Det fackliga arbetet i stort, (2) Den fackliga organisationen, (3) Förtroendevaldas roll, (4) Medlemmarna, (5) Jämställdhetsfrågor.

I sitt arbete med att ta fram delrapporterna hade grupperna kontakt med medlemmar och förtroendevalda inom Seko för att hämta in kunskap och åsikter kring de olika områdena. Detta var också en del i att på ett tidigt stadie förankra arbetet med Seko Framtid i hela organisationen.

Projektorganisationen

Projektägare – Förbundsstyrelsen

Styrgrupp – Verkställande utskottet

Projektledare – Gabriella Lavecchia

Projektstöd – Jonas Petterson

Fem projektområden – Fem projektgrupper

Sekos organisation

The background of the slide is an aerial photograph of a large stadium, likely the Allianz Arena in Munich, Germany. The stadium's distinctive curved roof and tiered seating are visible. The entire image is overlaid with a semi-transparent blue filter, and there are several horizontal and vertical rectangular bars of varying shades of blue and white, creating a layered, architectural effect.

Sekos uppgift

Seko är en medlemsorganisation vilket innebär att Seko styrs av medlemmarna via den demokratiska organisationen och Seko ska verka för medlemmarnas intressen. Den viktigaste uppgiften för Seko är att arbeta för bra löner och villkor på arbetsplatsen för alla medlemmar. Detta görs främst via kollektivavtal. För att hela tiden vara nära medlemmarna i vardagen är det viktigt att Seko är synliga på arbetsplatserna. På så sätt kan de fackligt förtroendevalda snabbt hjälpa medlemmar när problem uppstår samt hjälpa till att lösa tvister på jobbet. Vidare har Seko till uppgift att till exempel främja medlemmarnas intressen i bransch- och samhällsfrågor, bedriva opinionsbildande verksamhet, informations- och studieverksamhet, främja jämställdhet mellan män och kvinnor, arbeta för alla människors lika värde och motverka diskriminering i arbetslivet och samhället samt ge rättshjälp och konfliktsättning vid arbetsmarknadskonflikt. Mer om vad som är Sekos uppgifter går att läsa i Sekos stadgar.

Förbund

Förbundets högsta beslutande organ är kongressen som träffas vart fjärde år. Kongressen väljer förbundsledning och pekar ut riktningen för de kommande årens arbete genom att bland annat anta en verksamhetsplan. Mellan kongresserna är det representantskapet som är högsta beslutande organ och de sammanträder en gång per år, de år då det inte är kongress. Löpande under kongressperioden är det förbundsstyrelsen som står för den övergripande styrningen av Seko.

Region

Regioner är en del av Sekos centrala organisation men med regional närvaro. Idag finns det nio regioner. Regionernas uppgift är att stödja den lokala organisationen inom deras geografiska område och att verkställa de beslut som kommer från förbundsstyrelsen. De ska också verka för fler medlemmar till förbundet, förbundets interna sammanhållning, facklig-politisk samverkan, studie- och ungdomsverksamhet, tvärfacklig samverkan inom LO samt medlemskontakter och medlemsvård inom regionklubben.

Klubb

Det finns tre typer av klubbar inom Seko. En typ är företags/myndighetsklubb som organiserar medlemmar som arbetar på samma företag/myndighet. En sådan klubb kan ha medlemmar från hela landet. En annan typ av klubb är branschklubb. De organiserar medlemmar inom samma bransch och inom ett visst geografiskt område men medlemmarna kan komma från olika företag. Den tredje typen av klubb är regionklubb. En regionklubb är knuten till en region och kan omfatta medlemmar från flera olika branscher och företag.

Sektion

En sektion är en klubbs underorganisation. Ofta väljer klubbar att bilda sektioner för att samla medlemmar på en specifik arbetsplats i de fall där klubben organiserar många olika arbetsplatser men hos samma arbetsgivare och därför är geografiskt spridd.

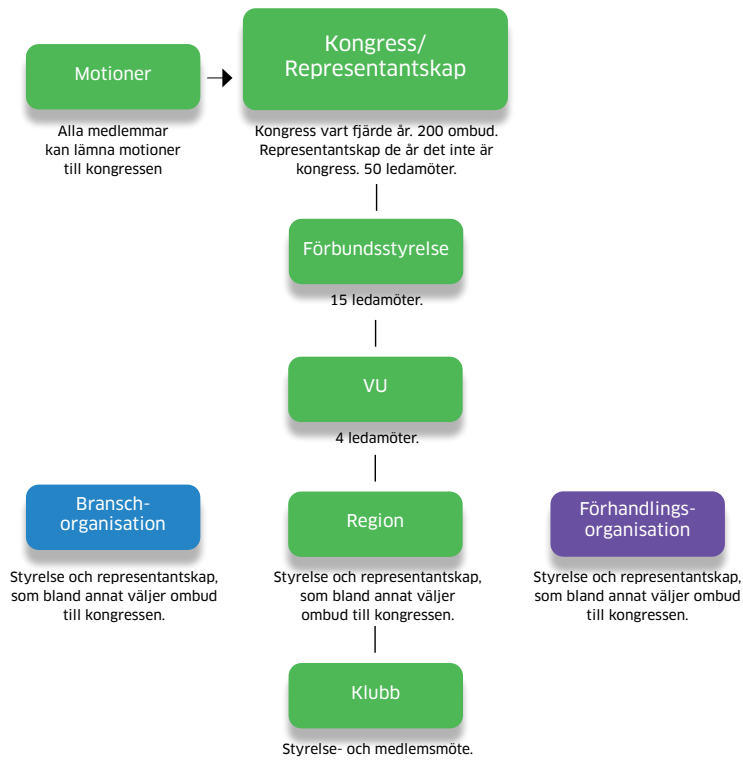
Förhandlingsorganisation

Om det finns flera lokala fackliga organisationer inom ett företag eller en koncern ska en förhandlingsorganisation (FO) bildas. FO har till uppgift att sköta förhandlingsarbete och tillvarata medlemmarnas intresse gentemot arbetsgivaren. De ska också samordna arbetsmiljöarbete och studieverksamhet i avtalsfrågor samt delta i det näringspolitiska arbetet i branscher som saknar en branschorganisation.

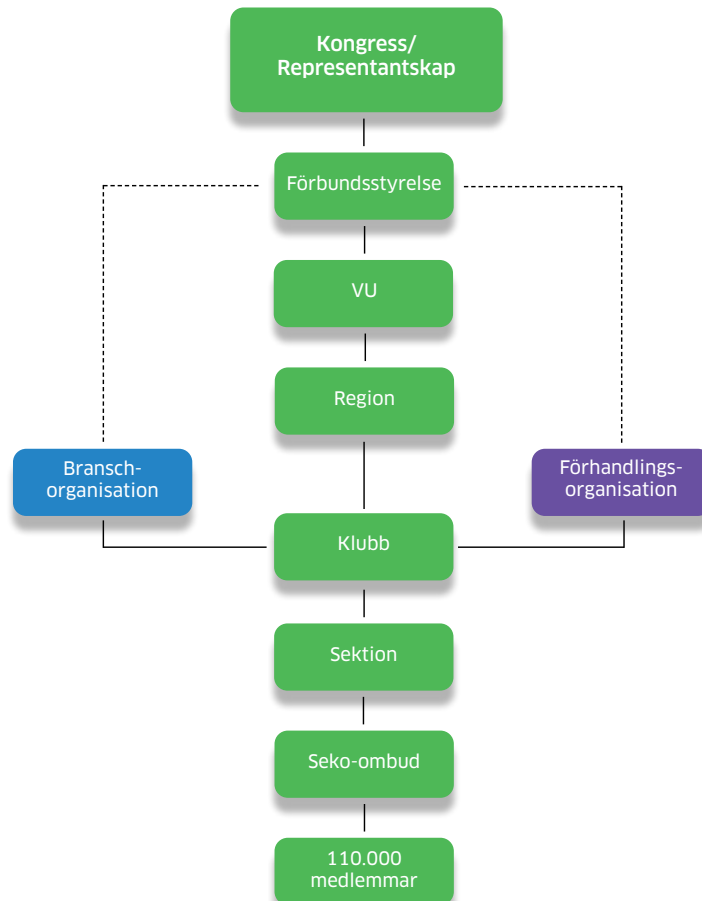
Branschorganisation

Klubbar som är verksamma inom samma bransch kan bilda en branschorganisation (BO) för att tillsammans arbeta med branschgemensamma frågor. BO har bland annat till uppgift att vara ett rådgivande organ till förbundsstyrelsen i bransch- och avtalsfrågor, informera, opinionsbilda och delta i det näringspolitiska arbetet samt bistå klubbar i deras arbetsmiljöarbete.

Så fattar vi beslut

Organisationsschema

Seko 2020

Seko är LOs femte största förbund med en bit över 100 000 medlemmar i nio olika branscher. Dessa branscher är: Civil, Energi, Försvar, Post, Sjöfolk, Tele, Trafik, Vård samt Väg och ban.

3.00m ←
6.40m →

REV GR 04.10.2017

Civil

Antal medlemmar: 4 946

Stora arbetsgivare: Universitet och högskolor, Trafikverket, Polisen, statliga myndigheter, museer.

Vanliga yrkesgrupper: Teknisk och administrativ personal, lokalvårdare, vaktmästare.

Förhandlingsorganisationer: -

Under 1990-talet och i början av 2000-talet bolagiserades flera myndigheter inom det statliga området. Outsourcing av servicetjänster har inneburit att Seko tappat medlemmar inom till exempel städ, vaktmästeri, telefonister och reception. Inom exempelvis städ har en gränsdragning gjorts som betyder att Seko bara kan rekrytera medlemmar inom avtalsområdet om den utförs i egen regi av statsförvaltningen eller om aktuellt bolag har staten som kund till mer än 50 procent. En negativ konsekvens av branschens utveckling har blivit att det har försvårats att bibehålla organisationsstrukturen inom dåvarande avdelningar och klubbar. Även om Civil har tappat medlemmar sedan 1995 har en viss uppgång skett under de senaste två åren vilket är positivt.

Arbetet inom de statliga myndigheterna har digitaliserats allt mer och mycket kontakt med medborgare sköts nu via olika typer av e-tjänster. Digitaliseringen kräver att arbetsgivarna tar sitt ansvar när det gäller att kompetensutveckla de anställda, något som Seko upplever att de inte alltid gör fullt ut. När allt mer arbete sker digitalt är sannolikheten att ett resultat blir att yrken försvinner. Här måste också arbetsgivarna ta sitt ansvar för att arbetstagarna ska ha möjlighet att ta ett nytt arbete med annat kompetensinnehåll.

Det är svårt att uppskatta hur utbrett det är med otrygga anställningar inom myndighetsvärlden då det kan variera mellan myndighet till myndighet. Den generella bilden är dock att det är vanligaste med otrygga anställningar inom de områden som är utsatta för konkurrens, det vill säga serviceyrkena.

Energi

Antal medlemmar: 4 238

Stora arbetsgivare: Vattenfall, kommunala energibolag.

Vanliga yrkesgrupper: Linjemontör, drifttekniker, övriga tekniker, kundservicepersonal.

Förhandlingsorganisationer: Vattenfall

Branschorganisation: Energi

Under åren som Seko har funnits har det skett en stor omvandling av hela energimarknaden som en konsekvens av den avreglering som skedde av elmarknaden 1996. Flera mindre företag har bildats vilket har försvårat den fackliga medlemsvärvningen. Från att 1995 varit runt 6 000 medlemmar finns det idag drygt 4 000 medlemmar inom BO energi. I takt med utbyggnaden av vindkraft och solkraft bör det dock finnas potential för Seko att rekrytera nya medlemmar.

Energibranschens processer har alltmer gått från att vara manuella till att bli automatiserade, något som kan ses som både positivt och negativt för Sekos medlemmar. Positivt för att arbetsmiljön har blivit bättre, negativt för att komplexiteten har ökat vilket kan leda till stress och att allt mer arbete ska göras av allt färre anställda. Det finns också problem med att hitta personal med rätt kompetens då det utbildas för få tekniker. Att erbjuda intern kompetensutveckling är också viktigt för att anställda ska få nya kunskaper i takt med att tekniken utvecklas. Energibranschen består i princip uteslutande av personal som är tillsvidareanställda på heltid.

De förtroendevalda inom energibranschen har sällan problem med att få ledigt för fackligt arbete. Dock tas ersättare in i mindre än hälften av fallen vilket kan leda till stress och underbemanning för de som är kvar på arbetsplatsen.

Försvar

Antal medlemmar: 2 076

Stora arbetsgivare: Försvarsmakten, Försvarsmaktens materielverk (FMV)

Vanliga yrkesgrupper: Service- och administrationspersonal, förrådspersonal.

Förhandlingsorganisationer: Försvarsmakten, FMV, Fortifikationsverket

Försvarsmakten har i olika omgångar under de senaste 25 åren genomgått kraftiga neddragningar vilket också har präglat medlemsutvecklingen i branschen. Sedan 1995 har Seko gått från cirka 12 000 medlemmar till drygt 2 000 medlemmar. De senaste åren har fler och fler röster höjts kring behovet att växla upp försvarsmakten igen och anslagen har ökat. Hur utvecklingen kommer att se ut på civilsidan är oklart men det borde leda till möjligheter för Seko att medlemsrekrytera. Försvarsmakten bedöms dock stå inför rekryteringsproblem eftersom lönerna generellt är låga. Bland de som arbetar inom Försvarsmakten idag är tillsvidareanställningar norm.

För de som är förtroendevalda inom försvaret är det ovanligt att bli nekad ledighet för fackligt arbete. Bara en av tio menar att det förekommer att arbetsgivaren nekar ledighet.

Post

Antal medlemmar: 11 844

Stora arbetsgivare: Postnord, Citymail

Vanliga yrkesgrupper: Brevbärare, Terminalarbetare (brev, paket), chaufförer

Förhandlingsorganisationer: Posten

Postbranschen har genomgått stora förändringar under de senaste 10-15 åren. Trots att organisationsgraden är god (framförallt bland de som har en tillsvidareanställning) har förhandlingsorganisationen på 10 år tappat nästan 10 000 medlemmar. 1995 hade Seko Posten drygt 40 000, idag finns det knappt 12 000 medlemmar. Den största förklaringen är samhällets digitalisering vilket har lett till en kraftigt minskad brevmängd. Paketverksamheten har dock vuxit kraftigt med kommer aldrig kunna ersätta alla de arbeten som försvunnit i yrkesgrupperna brevbärare och brevterminalarbetare. Detta är en utveckling som väntas fortsätta och Sekos fokus är därför att säkerställa heltidsanställningar, en god arbetsmiljö samt en schysst omställning för de som måste lämna sitt arbete.

Inom posten är det relativt vanligt med olika typer av tidsbegränsade och otrygga anställningar. Det drabbar framförallt unga, vilket har gjort att arbetet i hög grad blir ett genomgångsyрке. Många arbetar deltid och/eller har en tidsbegränsad anställning. Även bemanningsanställda förekommer inom posten. Via avtal har man dock inom PostNord avtalat fram att max 15 procent av de anställda på en arbetsplats får vara extraanställda, timavlönade eller inhyrda från ett bemanningsföretag. I avtalet finns dessutom en gräns på två års visstidsanställning oavsett om arbetsgivaren staplar vikariat på allmän visstidsanställning vilket är en klar förbättring i jämförelse med bestämmelserna i LAS (Lagen om anställningsskydd).

Många av de som är förtroendevalda inom posten har varit det länge. Var fjärde förtroendevald har varit det i mer än tio år. Posten är den bransch där flest förtroendevalda har ett förhandlande uppdrag och kunskapen om lagar och regler som styr rätten till förtroendemannatid upplevs som god. De förtroendevalda inom posten upplever också generellt att de får bra stöd från Seko.

Sjöfolk

Antal medlemmar: 4 691

Stora arbetsgivare: Stena Line, Silja Line, Eckerö, Viking Line, Wallenius

Vanliga yrkesgrupper: Matros, motorman, steward, servitör, ekonomibiträden

Förhandlingsorganisationer: -

Sjöfolk blev medlemmar i Seko 1996. Sedan dess har medlemsutvecklingen i branschen gått från drygt 10 000 till att idag vara knappt 5 000. En stor del av den negativa medlemsutvecklingen härrör från globaliseringen där fartyg har flaggats ut samt andelen anställda från låglöneländer på den utgående handelsflottan, dock ej i färjetrafiken. Sedan mitten av 1990-talet har arbetsgivarna i branschen effektiviserat verksamheten i omgångar genom bland annat bemanningsavtal och flexibilitet i bemanningar inom färjetrafiken. Dessa effektiviseringar har lett till ökad stress och arbetsbelastning för många som arbetar ombord. Enligt en undersökning från Transportstyrelsen upplever var tredje ombordanställd en så hög arbetsbelastning att de inte orkar göra något annat efter jobbet och var femte upplever det svårt att hinna med sina arbetsuppgifter inom schemalagd tid. Sjömännen sticker också ut något när det gäller kränkningar och maktförhållande jämfört med arbetsmarknaden som helhet vilket delvis skulle kunna förklaras av de hierarkiska strukturer som råder ombord.

Branschen är beroende av visstids- och säsongsanställningar, framförallt under sommarhalvåret. Merparten av de som då kommer in är mellan 18-35 år och med en liten övervikt på kvinnor. Som ett svar på detta har Seko Sjöfolk förhandlat fram ett poolavtal för att genom det täcka upp delar av det behov som annars täcks upp av visstidsanställda. De som omfattas av poolavtalet blir tillsvidareanställda och det gör att rederierna får tillgång till personal som har utbildning och erfarenhet av arbetsuppgifterna.

Seko Sjöfolk har många förtroendevalda men jämfört med resten av Seko är det förhållandevis få av de som har ett förhandlade uppdrag. Tre av tio förtroendevalda inom Seko Sjöfolk tycker också att förutsättningarna för fackligt arbete har blivit bättre de fem senaste åren vilket gör de till den bransch som är mest positiv i denna fråga.

Tele

Antal medlemmar: 2 531

Stora arbetsgivare: Telia, Telenor, Tele2

Vanliga yrkesgrupper: Kundtjänst, installatörer, teletekniker, it-tekniker, callcenter

Förhandlingsorganisationer: Teliaklubben

Branschorganisation: Telekom

Telebranschen har genomgått betydande förändringar och omstruktureringar sedan i början av 1990-talet. Televerket bolagiserades 1993 och blev Telia. Samtidigt etablerades flera nya bolag och ny teknik ersatte gammal i snabb takt. Medlemsutvecklingen har gått stadigt neråt och det är den bransch i vilken Seko har tappat flest medlemmar i procent sedan 1995. En förklaring till medlems-tappet kan härledas till slutet av 90-talet, när Seko inte orkade hålla i medlemsorganiseringen av callcenter när telefonisttjänster flyttades ut från befintliga bolag till renodlade telefonistföretag. Man prioriterade helt enkelt resurserna på annat håll. Resultatet blev att Seko tappade många potentiella medlemmar i en tillväxtbransch.

Teletekniker förväntas idag ha en betydligt bredare yrkesroll jämfört med tidigare. En teletekniker förväntas idag kunna serva alla sorters fiber samt hjälpa privatpersoner med installationer hemma. De förväntas också täcka in betydligt större geografiska områden än förr vilket innebär långa bilresor under en arbetsdag.

Inom telebranschen är det främst inom butik och callcenter som det förekommer osäkra anställningsformer. Här är också den fackliga anslutningsgraden lägre än på bland tillsvidareanställda på tekniksidan. Undantaget gällande facklig organisering på tekniksidan är bland de små underentreprenörerna där det är svårt att rekrytera medlemmar. Många förtroendevalda inom telebranschen har varit aktiva länge, drygt en av fyra har varit förtroendevalda i mer än tio år. Telebranschen är den bransch inom Seko där det är vanligast att arbetsgivaren beviljar ledighet för fackligt arbete.

Trafik

Antal medlemmar: 10 421

Stora arbetsgivare: SJ, Arriva, MTR, Green Cargo, Euromaint, Swedavia, Sjöfartsverket.

Vanliga yrkesgrupper: Lokförare, ombordspersonal, underhållspersonal, viss flygplatspersonal

Förhandlingsorganisationer: SJ, Euromaint, Green Cargo, TraffiCare, Tågkompaniet, Swedavia

Branschorganisation: Spårtrafik

Sedan 1995 när Seko bildades har antalet medlemmar inom trafikbranschen minskat. En stor del av minskningen i slutet av 90-talet härrör från att sektorn privatiserades och därmed hamnade medlemmarna delvis i nya bransch kategorier. Uppstyckningen av branschen har lett till att det ofta saknas ett branschövergripande ansvarstagande och ett tydligt huvudmannaskap rörande till exempel framtida kompetensförsörjning.

Utvecklingen i branschen sedan 90-talet har varit både positiv och negativ. Positiv genom att ny teknik lett till en förbättrad trafikplanering som ger en ökad turtäthet och ökad kapacitet på järnvägen. På den positiva sidan finns också att möjligheterna att samla in och analysera "big data" kring infrastruktur och tågsättens status ger möjligheter till ökad kunskap av faktiska och framtida underhållsbehov. På den negativa sidan finns en ökad kontroll och övervakning av de anställda, mer pressade scheman och rationaliseringar som lett till sämre bemanning. Det finns en ständig jakt på att sänka kostnader bland många entreprenörer för att öka möjligheten att vinna upphandlingar.

Otrygga anställningar har blivit allt vanligare inom branschen de senaste åren. De otrygga anställningarna finns främst i servicedelen (ombordspersonal, kundvärdar, vagnstädning) jämfört med de mer tekniska yrkena (lokförare, växlare, reparatör)

De förtroendevalda inom trafikbranschen utmärks av att de varit förtroendevalda kortare tid än i många andra av Sekos branscher. Många förtroendevalda menar också att det är vanligt att de blir nekade ledighet för fackligt arbete av sin arbetsgivare.

Vård

Antal medlemmar: 4 376

Stora arbetsgivare: Kriminalvården, Statens institutionsstyrelse

Vanliga yrkesgrupper: Kriminalvårdare, Behandlingsassistenter

Förhandlingsorganisationer: Kriminalvården

Medlemsutvecklingen inom Vård har varit relativt stabil under de senaste åren, om än med en svagt nedåtgående trend. Branschen har inte påverkats i allt för stor utsträckning av omställningar och digitalisering av samhället. Inom Kriminalvården har det dock gjorts försök med att ersätta människor med kameror för att kunna minska bemanningen. Det har haft negativa konsekvenser för Sekos medlemmar genom att bland annat det riskfyllda ensamarbetet har ökat. Många av Sekos medlemmar inom vård drabbas också av hot och våld på sina arbetsplatser vilket är ett stort arbetsmiljöproblem.

Inom både Kriminalvården och Statens institutionsstyrelse är det relativt vanligt med otrygga anställningsformer. Utöver de vanliga problemen som kommer med att ha en otrygg anställning kan de drabbas de anställda inom vård genom att de inte får tillräcklig utbildning i till exempel säkerhet för att arbeta med potentiellt farliga individer.

Många förtroendevalda inom vårdbranschen är relativt nya på sina uppdrag. Var fjärde förtroendevald har varit det i mindre än två år. Detta kan vara en av anledningarna till att var tredje förtroendevald inom vård uppger att de har bristfälliga kunskaper kring lagar och avtal som reglerar rättigheter som fackligt förtroendevald.

Väg och ban

Antal medlemmar: 17 304

Stora arbetsgivare: NCC, Skanska, Svevia, Peab, Infranord, Strukton Rail

Vanliga yrkesgrupper: Anläggningsarbetare, beläggningsarbetare, bantekniker, maskinförare

Förhandlingsorganisationer: Infranord AB, Svevia, PEAB, NCC, Skanska

Branschorganisation: Väg

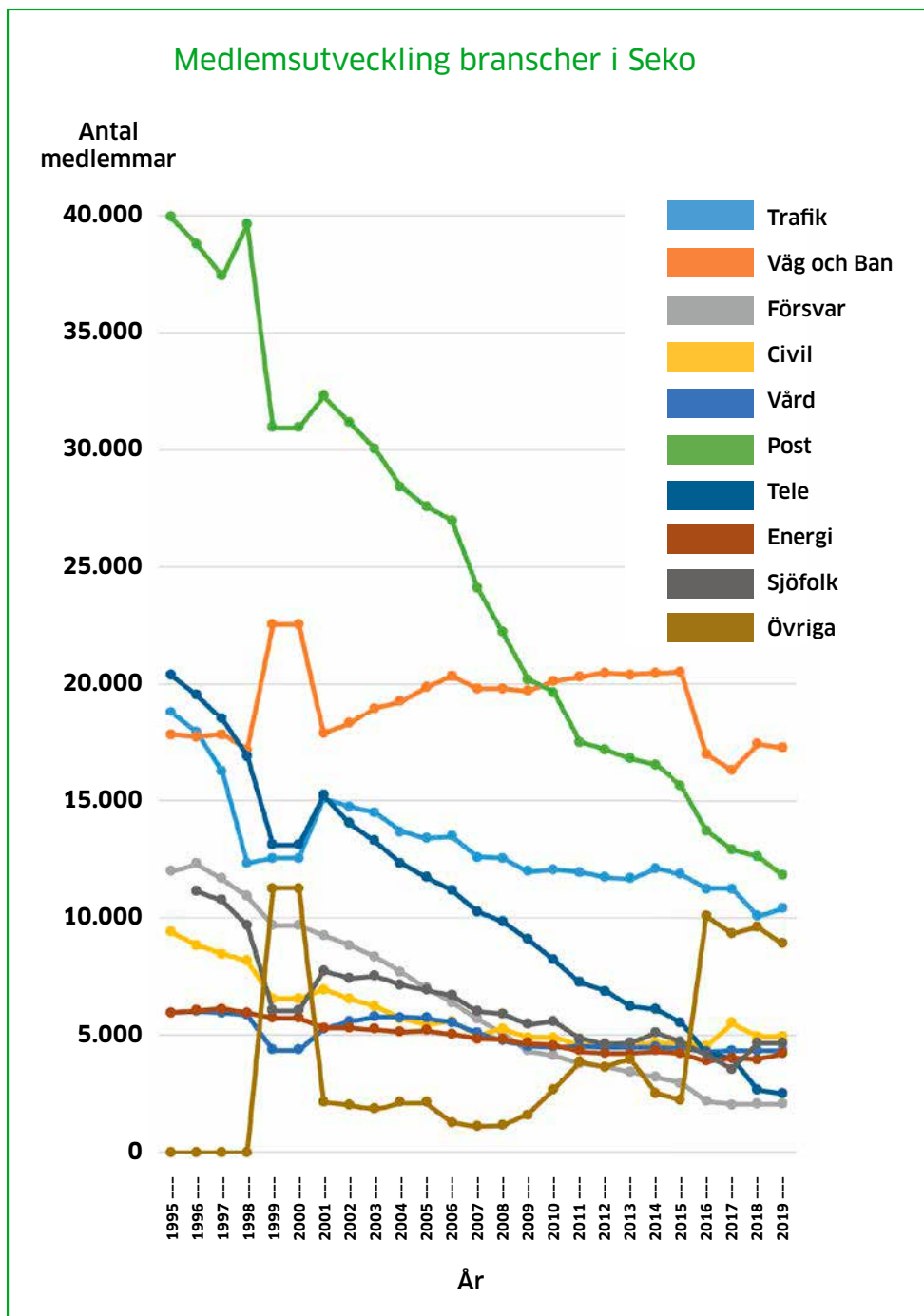
Sedan 1995 har antalet medlemmar inom Väg och ban-branschen legat relativt stabilt. Branschen har under denna tiden avreglerats och är idag helt konkurrensutsatt. Branschen har blivit allt mer uppstyckad och det är ofta lättare för företag att plocka in specialkompetens utifrån istället för att kompetensutveckla sin egen personal. Arbetsmiljön inom branschen har generellt blivit bättre i takt med att maskiner har utvecklats. Dessutom syns färre fysiska skador och färre förslitningsskador tack vare den tekniska utvecklingen. För de som arbetar vid vägen är de största riskerna i arbetet idag snarare trafikanter som visar allt mindre hänsyn när de passerar.

Huvudanställningsformen inom hela väg och ban-branschen är tillsvidareanställning. Det förekommer dock även andra anställningsformer så som säsonganställningar. Tillsvidareanställningar är också vanligare på stora företag jämfört med små företag. Förutom att ha egen personal på en arbetsplats tar många företag in bemanning från underentreprenörer, inhyrd personal och egenföretagare. Dessa grupper har generellt sämre kunskaper om facket och om sina rättigheter på arbetsplatsen. Arbetsgivaransvaret kan också bli otydligt då en anställd ofta befinner sig på en arbetsplats som styrs av en annan arbetsgivare än ens egen.

Medlemsutveckling

Seko har liksom alla LO-förbund minskat i antal medlemmar under en lång tid. Förklaringarna till utvecklingen kan vara många. I Sekos fall är några av förklaringarna strukturomvandlingen i samhället och hårdare konkurrens från vissa TCO-förbund som organiserar samma grupper som oss. Men även de förändringar av det fackliga medlemskapet som drevs igenom av Alliansregeringen i mitten av 00-talet och en allmän attitydförändring i samhället där det fackliga medlemskapet inte längre är lika självklart.

Jämfört med när Seko bildades 1995 är förbundet idag 45 procent mindre sett till antalet aktiva medlemmar än vad det var då. 1995 hade förbundet drygt 130 000 aktiva medlemmar, 2019 hade Seko drygt 71 000 aktiva medlemmar. Övriga medlemmar i förbundet är framförallt pensionärer.

Övergripande frågor

Det finns delar av Sekos arbete som behöver finnas med som en övergripande tanke i allt vi gör. De kommer in och påverkar oavsett om vi sysslar med avtal eller rekryteringsarbete. Dessa ska alltid vara i fokus i förbundets arbete. För att visa på betydelsen att ha med dessa in i framtiden presenteras de kort nedan.

Jämställdhet och jämlikhet

Jämställdhet mellan könen har länge varit ett mål för Seko både i det interna och externa arbetet. Sverige är ett av världens mest jämställda länder men vi har en bra bit kvar innan vi kan kalla oss jämställda. Kvinnor har en lägre sysselsättningsgrad, får mindre kompetensutveckling och tjänar mindre än män gör. Kvinnor står för merparten av uttaget i föräldraförsäkringen vilket gör de till en större riskfaktor för arbetsgivaren än män.

Hälften av LOs kvinnliga medlemmar jobbar deltid, trots att två tredjedelar av de vill jobba mer eller heltid. Fler kvinnor än män tvingas lämna arbetslivet innan de nått pensionsåldern på grund av hälsoproblem. Sammantaget leder detta till att kvinnor i genomsnitt har en lägre inkomst och sämre utvecklingsmöjligheter under sitt arbetsliv och de får en betydligt lägre pension än en genomsnittlig man när arbetslivet är slut.

Som facklig organisation har vi ett ansvar att ändra på detta. Vi lever fortfarande i ett samhälle där förväntningar och normer är olika för män och för kvinnor. Vi måste bli bättre på att se när människor, organisationer, arbetsuppgifter, maskiner och utvecklingsmöjligheter har en könsmärkning.

En viktig förutsättning för ett aktivt fackligt arbete för ett mer jämställt arbetsliv är att vi kartlägger våra arbetsplatser och definierar var och hur problemen ser ut. Det är inget enkelt arbete, det är ett arbete som tar tid men det måste göras och vi ska göra det tillsammans.

Utöver förbundets jämställdhetsarbete är även jämlikhetsarbetet viktigt, helt enkelt för att det är en arbetsmiljöfråga. Vi som förbund ska arbeta förebyggande och motverka alla former av diskriminering, både internt men också ute på arbetsplatserna.

Klimat och miljö

Klimatet är ett område som kommer högre och högre upp på den politiska dagordningen och det är en fråga som påverkar Sekos branscher och medlemmar. Bland ungdomar är klimatfrågan en av de viktigaste politiska frågorna. Ungdomar är också våra potentiellt framtida medlemmar. Vill vi vara ett relevant fackförbund för dem måste vi ta klimatfrågan på allvar och arbeta aktivt med den.

Vi vet också att klimatförändringarna direkt kommer påverka väldigt många av våra medlemmars vardag, särskilt på jobbet. Ett förändrat klimat kommer leda till att exempelvis väg, ban- och infrastrukturprojekt kommer att ha annorlunda konstruktionstekniska utmaningar än de som finns idag. Detta leder bland annat till att behovet av uppdaterade riskanalyser ur ett arbetsmiljöperspektiv. Likaså gäller för området energi där exempelvis antalet stormfälda träd väntas öka och nya energikällor kommer att öka i betydelse. Med ett varmare klimat kommer också annorlunda arbetslivsutmaningar för post-, försvar-, och civilverksamhet.

Vi behöver vara med och sätta dagordningen kring vad våra medlemmars intressen är, annars kommer någon annan att göra det åt oss. Vi vet inte idag vilka frågeställningar klimatfrågan kommer innehålla i framtiden. Men om vi inte skaffar oss kunskap eller en grundläggande uppfattning så kommer utrymmet att föra fram våra medlemmars åsikter begränsas.

Vår unika kompetens och ställning på arbetsmarknaden ska vi använda till att bidra till en rättvis klimatomställning. Vi bör vara öppna för att nå lösningar som är bra för klimatet och våra medlemmar både via förhandlingsvägen och genom facklig-politisk påverkan.

Vi kommer aldrig ha lika mycket klimatteknisk kompetens som expertmyndigheter eller forskare. Däremot har vi en enorm styrka i våra gemensamma erfarenheter från verkligheten. Många av de förslag som presenteras upplevs inte vara anpassade till vanligt folk. En elbil är till exempel någonting

som för de allra flesta är otänkbart att äga på grund av det höga priset och bristen på laddningsinfrastruktur för de som bor i lägenhet. Framtidens klimatpolitik och omställning behöver därför utgå från bland annat Sekos medlemmar. Därför måste Sekos arbete med klimatfrågan utvecklas.

Seko i världen

Seko finns inte bara i Sverige utan i hela världen. Sekos branschområden påverkas i stor utsträckning av en globaliserad marknad- och ekonomi. Många beslut som rör Sekos medlemmar fattas utanför Sveriges gränser. Det kan vara på EU-nivå, inom FN-organ och i globala bolag. Det innebär att vissa delar av det fackliga arbetet också behöver vara gränsöverskridande.

Med internationalisering och globalisering följer att världens arbetsmarknader blir mer integrerade. Arbetarrörelsens solidariska kamp för fackliga rättigheter och anständiga arbetsvillkor i Norden, Europa och globalt är mer angelägen än någonsin. Både för att stärka arbetares rättigheter och intressen på global nivå och på hemmaplan.

Seko är medlem i fyra globala fackliga federationer, där en stor del av förbundets internationella arbete genomförs. Medlemskapet i de globala facken baseras på förbundets nio branschområden.

PSI – Public Services International

BWI – Building and Wood Workers' International

UNI – Union Network International

ITF – International Transport Workers' Federation

Seko deltar bland annat i federationernas arbete med globala ramavtal, fackliga allianser och nätverk. De globala federationerna har också strukturer på europeisk, nordisk- och branschnivå. Likaså är Seko aktiva i de globala fackens tvärsektoriella strukturer för jämställdhet, ungdomsfrågor, klimat och framtidens arbetsliv.

Sekos internationella utvecklingsprojekt

Seko bedriver i samarbete med de globala fackliga federationerna ett flertal utvecklingsprojekt i olika delar av världen. Projekten är Sida-finansierade och grundar sig på solidaritet gentemot fackföreningar i fattigare delar av världen. Projekten bedrivs för att öka arbetarrörelsens inflytande internationellt men också för att stärka Seko-medlemmars villkor och intressen på hemmaplan.

Projektet har som mål att stärka fackföreningar, öka kollektivavtalstäckningen inom Sekos branschområden internationellt samt arbetarrörelsens inflytande. Genom utvecklingsprojekten bidrar Seko till fattigdomsbekämpning och verkar för tryggare jobb och löner som går att leva på.

Europafackligt arbete och nordisk samverkan

På Europeanivå fokuserar Sekos arbete i stor utsträckning på att bevaka och utreda Europeiska unionens direktiv och rekommendationer som påverkar förbundets branscher och arbetsmarknaden i stort. Att påverka Europeiska kommissionen, Europaparlamentet samt politiker i frågor som berör Sekos medlemmar är prioriterat.

På Europeanivå möts även arbetsgivare och arbetstagar i den Sociala dialogen (European Work Councils, EWC). Seko arbetar med att samordna EWC:n och stötta förbundsrepresentanterna som deltar i arbetet. På nordisk nivå handlar Sekos arbete om utbyte och samordning i frågor som berör Sekos branscher.

Vägen framåt

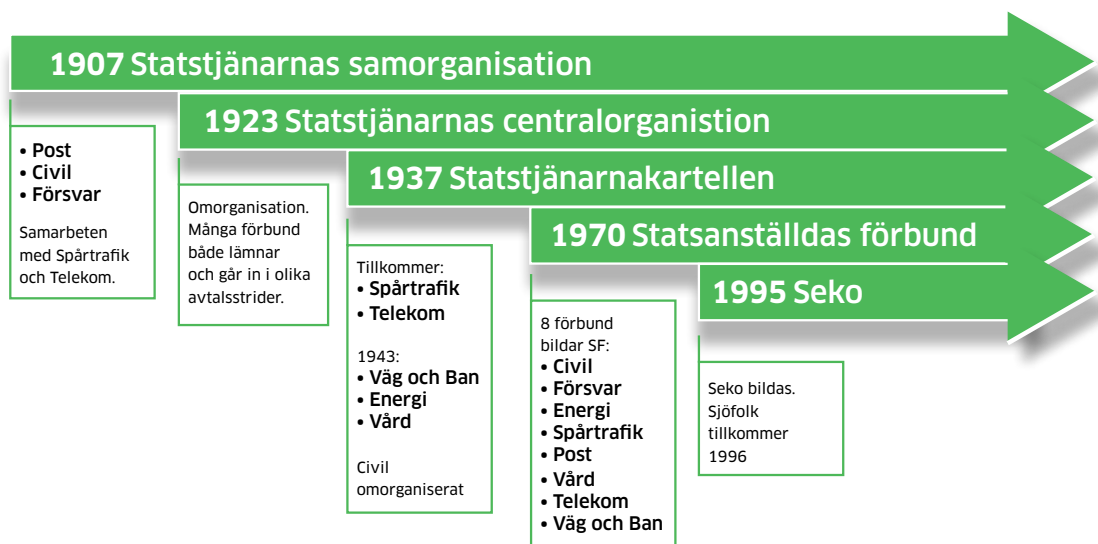

I ständig förändring

1995 byter Statsanställdas förbund namn till Seko och år 1996 går Svenska Sjöfolksförbundet med i Seko. Statsanställdas Förbund bildades 1970 å sin sida av en process av liknande sammanslagningar och sammangående av åtta olika förbund där huvudsakligen motparten, Staten, var det enda som enade.

Under 1900-talet slås olika yrken ihop till en bransch med egna fackföreningar, nya arbeten växer fram och i takt med att staten demokratiserades växte också behovet av nya fackföreningar inom staten fram. Läger vi där till att vi under stora delar av 1900-talet hade en expanderad statsapparat så kan vi konstatera att vi en gång i tiden hade goda chanser att vara ett av Sveriges absolut största förbund. Om vi skulle måla upp Sekos historia så är det en konstant växande skara av förbund som slås ihop och börjar samordna sig med varandra.

Av pedagogiska skäl så används moderna branschnamn istället för en rad olika historiska förbundsnamn inom de olika branscherna.

Vi kan därför konstatera att Seko, i historisk likväl som i samtida mening, är en organisation präglad av rörelse, alliansbyggande, samordningar och strukturomvandlingar. Det är en fackförening i ständig rörelse och ompositionering i takt med att omvärlden förändras. Vi är inte en organisation som är ovan vid att tillsätta utredningar om hur vi bäst ställer om inför framtida utmaningar och omvandlingar.

Statsanställdas förbund var en gång i tiden ett "lätorganiserat" (åtminstone begripligt) förbund med stora statliga verksamheter. I framtiden kommer av allt att döma vårt organisationsområde istället bestå av ännu fler privata företag att organisera medlemmar i än idag. I takt med att staten privatiserats från och med 1990-talet har förbundet börjat organisera fler och fler privatanställda, vilket idag utgör en majoritet av förbundets medlemmar. Vi kan därför konstatera att vi idag har många olika motparter i alla våra branscher. Idag förenas förbundets medlemmar av att de är medlemmar i just Seko och inte så mycket av yrkes- eller sektorstillhörighet. En förenande faktor är dock att förbundets medlemmar i många fall arbetar inom avreglerade branscher. Men i takt med att tiden går vittrar även denna förenande faktor sönder eftersom många av de som arbetar inom förbundets branscher idag inte har någon koppling till när de statliga monopolerna existerade.

Jobben kommer inte ta slut i framtiden men de kommer att förändras och utvecklas. På framtidens arbetsmarknad går det inte att endast slå vakt om de traditionella yrkesgrupperna förbundet organiserar. I takt med att strukturomvandlingen sker kommer dagens yrken och branscher utvecklas samt försvinna. Seko måste, precis som övriga LO-förbud, organisera de nya yrkesgrupperna som faktiskt växer, inklusive den nya "gig-arbetsmarknaden" i Sverige. Om Seko inte står på tå och är beredd när nya möjligheter ges till organisering riskerar förbundet att försvagas. För att inte halka efter i organiseringen av nya yrkesgrupper behöver Seko arbeta proaktivt snarare än reaktivt. Vi har inte råd att göra om misstagen från 1990-talet när vi tappade organiseringen i nya branscher som växte fram på arbetsmarknaden, till exempel callcenter och viss pakethantering. För att lyckas med detta måste förbundet se över sin interna organisation så att den står redo för framtidens arbetsmarknad. Idag saknar förbundet många av de processer, rutiner och resurser som behövs för att vara på tå för att rekrytera dessa nya arbeten och teckna avtal inom nya branscher.

I kapitlen som följer presenteras några av de områden som Seko behöver fokusera på i framtiden. Kapitlen beskriver var vi är idag och hur vi ser på framtiden. Utifrån det dras också slutsatser på vad Seko behöver arbeta med under kommande år.

Förtroendevalda – Sekos största resurs

Förutsättningar för Sekos förtroendevalda idag

Sekos förtroendevalda är en av förbundets största resurser och medlemmarnas röst på arbetsplatserna. Utan alla förtroendevalda runt om i landet skulle det knappt finnas någon facklig verksamhet. Det är Sekos förtroendevalda som upprätthåller schysta villkor på arbetsplatsen och som genom att rekrytera nya medlemmar gör oss till ett starkare förbund.

En stor del av de förtroendevaldas rättigheter regleras i Förtroendemannalagen (FML 1974:358), till exempel rätten till ledighet från ordinarie arbete för fackligt arbete. Syfte med lagen är att ge fackligt förtroendevalda bättre förutsättningar i det fackliga arbetet och lagen gäller all facklig verksamhet som inte är intern verksamhet.

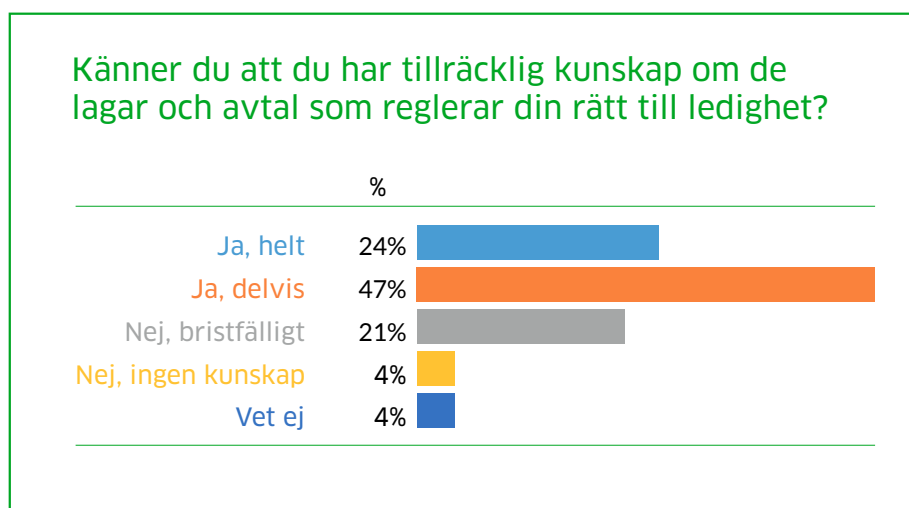
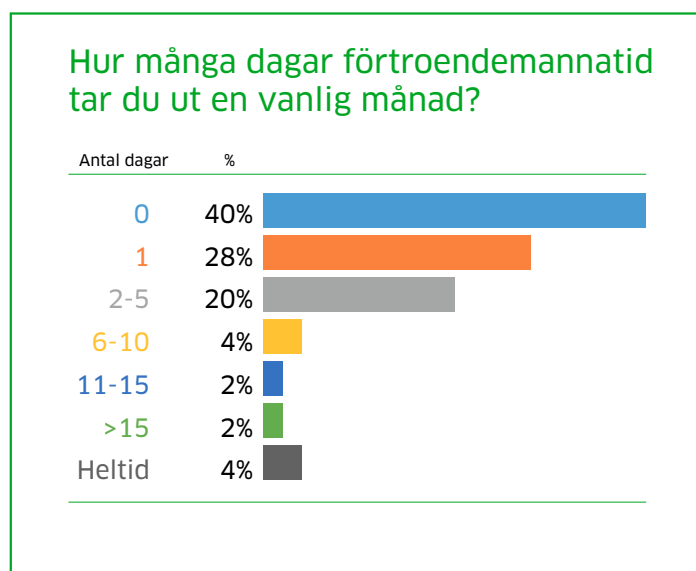
Av Sekos omkring 5 700 förtroendevalda är knappt 1 400 (25 procent) kvinnor. Det motsvarar ungefär fördelningen mellan könen på hela medlemskollektivet, som är 26 procent kvinnor och 74 procent män. Även bland de lite tyngre förtroendeuppdragen (ordförande, förhandlare) ligger representationen bland kvinnor någorlunda i linje med hela medlemskollektivet. 20 procent av de förtroendevalda kvinnorna i Seko har ett ordförandeuppdrag och 27 procent av kvinnorna är förhandlingsansvariga. Detta visar, i förhållande till könsfördelningen i hela kollektivet, att kvinnor och män i ungefär lika stor utsträckning har ett förtroendeuppdrag.

Ser vi på åldersfördelningen bland våra förtroendevalda så märker vi att vi har en åldrande kår. Antalet förtroendevalda i gruppen aktiva medlemmar under 30 år är inte ens hälften så många, 3-5 procent, jämfört med 8-10 procent om vi mäter andelen av samtliga aktiva medlemmar som uppdrag. Om unga, visstidsanställda samt arbetare med utländsk bakgrund är grupper där organisationsgraden generellt är låg och där en potential finns för att öka både den fackliga styrkan samt medlemsantalet så måste vi få dessa grupper att känna att de är representerade i förbundet. Vi har bara säker statistik på antalet unga förtroendevalda och där kan vi se att vi behöver få en bättre representation. Bedömning är att detsamma gäller för övriga nämnda grupper.

Enkät till förtroendevalda

I maj 2019 skickades en enkät ut till alla förtroendevalda inom Seko för att undersöka hur de såg på sitt uppdrag. Svarsfrekvensen landade på 44 %. Syftet med enkäten var att få en bättre bild av de förtroendevaldas verklighet. Frågorna berörde bland annat om de har problem att få ledigt för fackligt arbete, om de tvekat att söka ledigt för fackligt arbete, hur mycket facklig tid de plockar ut under en månad, deras kunskaper om sina rättigheter som förtroendevald och om de har ett förhandlande uppdrag.

Resultatet från enkäten visade på att förutsättningarna för förtroendevalda inom Seko är generellt bättre än vad som förväntades på förhand. Några slutsatser som gick att dra från svaren på enkäten var att det inte verkar finnas en tydlig faktor som påverkar om förtroendevalda nekats ledigt för fackligt arbete eller inte. Till exempel går det utifrån svaren inte att säga att sannolikheten för att få ledigt ökar om ansökan kommer in skriftligt. Det verkar snarare skifta mellan branscher samt arbetsgivare. Utifrån svaren på enkäten går det också att konstatera att kunskapen bland förtroendevalda om deras rättigheter behöver förbättras. Det gäller framförallt unga förtroendevalda och de som är relativt nya på sitt uppdrag. Många förtroendevalda tar inte heller ut någon facklig tid en vanlig månad enligt fyra av tio som svarade på enkäten. Tillsammans med de som svarade att de bara tar ut en dag representerar de 65 procent av de som svarade på enkäten.

Men även om resultatet på enkäten var mer positivt än förväntat finns det utmaningar som måste hanteras. Erfarenheter från flera branscher vittnar om att fackligt förtroendevalda kan bli motarbetade av arbetsgivare vars verksamheter blir allt mer slimmade. Förtroendevalda kan pressas till att prioritera ner sitt fackliga engagemang till förmån för de ordinarie arbetsuppgifterna. Pressen kan även komma från kollegor, som anser att de behövs bättre i produktionen än för fackligt arbete. En annan utmaning för Sekos förtroendevalda är att förmå att orka eller hinna med den regelbundna dialogen och att "ta samtalet" – med såväl befintliga som potentiella medlemmar. Det kan vara så att såväl kompetens som mod saknas. Det kan finnas svårigheter att uttrycka sig i skrift och i tal. Det kan finnas konflikträdsla. Då en av de förtroendevaldas viktigaste uppgifter är just att våga ta debatten mot arbetsgivaren och att våga ta samtalet ute på arbetsplatserna, eller på annat sätt kommunicera med medlemmarna, är det grundläggande att våra förtroendevalda ges verktyg för detta. För vissa kommer det naturligt medan för andra behövs det utbildning och stöttning för att hitta sin roll som förtroendevald.

Sekos förtroendevalda behöver stärkas

Vi ser att arbetsgivare över tid antagligen blivit bättre, utifrån deras perspektiv, på att tolka förtroendemannalagen till sin fördel. Detta, tillsammans med den allt snävare bemanningen på i princip samtliga arbetsplatser, leder till att förtroendevaldas möjligheter till ledighet kommer att bli mindre eller åtminstone vara mer beroende av ett bättre fackligt grundarbete. Det finns därför ett grundläggande behov av att hitta en modell som säkrar att nya förtroendevalda får stöd och introduktion samt att befintliga förtroendevalda känner stöd och får uppskattning.

På en framtida arbetsmarknad kommer i högre utsträckning krävas förtroendevalda som vet vilka rättigheter de har, arbetar strukturerat och med god framförhållning, samt kan återkoppla vår verksamhet och därmed vikten av fackligt arbete till medlemmarna. Att avstå från facklig ledighet, för att inte utsätta arbetskamrater för underbemanning, blir ett mindre problem om det finns stor förståelse för vem som ansvarar för bemanningen och för vad vi gör som facklig organisation. Många förtroendevalda upplever att de är ensamma i sitt uppdrag. Även om man är flera förtroendevalda i klubben så står man inte sällan ensam på sin arbetsplats, på sitt skift, i fikorummets. Det blir lätt en utsatt position om man alltid är ensam om att ta diskussionen på arbetsplatsen om löner, politik, arbetsgivarens och arbetsplatsens brister.

Många klubbar inom Seko saknar idag rutiner och processer för hur de hanterar när en förtroendevald blir nekad ledighet. Ibland accepteras ett avslag utan att ta frågan vidare genom att till exempel lägga in ett tolkningsföreträdare via den centrala ombudsmannen. Ibland löses frågan genom en diskussion med arbetsgivaren men det händer också att sådana diskussioner leder till tvister. För att stärka de förtroendevalda i hur de ska hantera ett avslag bör Seko ta fram tydligare vägledning kring vilka regler som gäller och vilken hjälp man på lokal nivå kan få från central nivå.

Förbundet måste se till att samtliga nya förtroendevalda får rätt utbildning i rätt tid samt att det finns en tydlig och känd struktur för att stötta i dessa frågor. Vi måste dessutom bli bättre på att arbeta strukturerat med hur vi informerar våra medlemmar om vår verksamhet på alla nivåer. Detta underlättar antagligen inte bara vid ledigheter, det borde även inverka positivt på vår medlemsvärvning.

För att kunna stärka de förtroendevalda behöver förbundets kommunikation med de fungera. Idag finns det stora brister i de kontaktuppgifter som förbundet har till de förtroendevalda. Det saknas både e-post och telefonnummer till allt för många. Många har också gamla uppgifter som inte längre är aktuella registrerade och personer som avslutat sina uppdrag plockas inte alltid bort från register. Här finns en stor förbättringspotential.

De tekniska verktygen som förtroendevalda har tillgång till måste vara enkla att nå och att använda. Lättillgängligt informationsmaterial, rapporteringsverktyg, snabba webbinträden, digitala studieanmälningar och enkla övergångslösningar är exempel på verktyg de förtroendevalda har behov av.

Sekos medlemmar ska inte kunna säga eller skriva i olika kommentarsfält att "facket gör inget för mig" eller att facket "sitter i arbetsgivarens knä". Då har vi misslyckats. Alla medlemmar måste bli sedda och lyssnade på, och det är främst de förtroendevaldas uppgift att tillse detta då de frekvent

befinner sig bland medlemmarna. Därför bör det finnas rutiner för hur lokala fackliga representanter ska arbeta med detta – gentemot nyanställda, nya medlemmar och befintliga medlemmar. Vi måste, i alla delar av organisationen, visa att vi är ett engagerat förbund.

Även om Seko är en talande organisation är alla fackligt aktiva i Seko inte agitatorer från födseln. Det finns tillfällen då vi har svårt att klara av "samtalet" med medlemmar och potentiella medlemmar. Det kan vara så att tiden inte räcker till och det kan handla om osäkerhet – man vill, men törs inte prata om facket på jobbet. En förklaring till detta kan vara att nya fackligt förtroendevalda ännu inte funnit sin roll och saknar tillräcklig erfarenhet för känna sig trygg med att ha ett samtal eller att hålla medlemsmöten. En förklaring kan vara att det ibland saknas ett tillräckligt bra stöd för nya fackligt aktiva – något som någon med en gedigen facklig utbildning, en facklig mentor eller ett bollplank kopplat till klubben skulle kunna råd bot på. Ju tryggare en förtroendevald känner sig i sin roll och ju bättre rustad en förtroendevald är när det kommer till att kommunicera med medlemmarna på arbetsplatsen, desto starkare uppfattar medlemmen att facket är.

Vad ska vi göra och vem ska göra det?

Seko måste vara medvetna om vad en trolig framtid innebär för våra möjligheter till fackligt arbete. Som förbund behöver vi kunna reflektera över vad denna framtid innebär för oss som organisation och för våra förtroendevalda. Utifrån det behövs en diskussion om vad anställd personal och ombudsmän ska/kan göra och vilka uppgifter som bör utföras av de förtroendevalda. Det handlar helt om att vi behöver veta vad vi ska göra och var det görs. Vi vill undvika att saker görs dubbelt eller faller mellan stolarna. Mest troligt kommer förtroendevalda få sämre möjligheter att utföra vissa uppgifter som de idag gör på betald facklig tid om arbetsgivarna börjar tillämpa förtroendemannalagen snävare. Kopplat till detta behöver vi bli bättre på att utforma kallelser och dagordningar så att de faller inom förtroendemannalagens tolkning av vad som kan anses vara facklig tid.

Seko behöver fundera på om detta kommer kräva fler anställda som kan användas som stödfunktion till de förtroendevalda i deras arbete. Vi bör helt se över hur en optimal organisation ska se ut för att kunna säkerställa det fackliga grundarbetet. Om det finns saker vi idag gör som vi framöver eventuellt inte kommer att kunna göra på tid som arbetsgivaren betalar för måste vi antingen flytta över kostnaden på medlemmarna, strunta i att göra det i framtiden eller helt enkelt se till att omfördela förbundets resurser. Vi måste kunna ha en realistisk bedömning av våra förutsättningar framöver och veta hur vi anpassar vår verksamhet.

Det finns mer att göra

Utöver det som nämnts ovan finns det även andra områden att se över gällande Sekos förtroendevalda. Engagerade medlemmar växer inte på träd, men medlemmar som på olika sätt brinner för trygghet och rättvisa i arbetslivet och som vill ta på sig ett uppdrag, kommer med all sannolikhet också att kunna göra det, och dessutom bli en stor tillgång för förbundet. Det här är personer vi måste fånga upp ute i verksamheterna. Annars gör sannolikt någon annan det.

Sekos förtroendevalda finns till för Sekos medlemmar. De förtroendevalda ska alltid stå på arbetstagarnas sida och kämpa för Sekos medlemmars rättigheter på arbetsplatsen. För det är ute på arbetsplatserna som det fackliga arbetet börjar. En nyckel till detta är Seko-ombuden. Det är de som finns närmast medlemmarna ute på arbetsplatserna varje dag. Det lokala Seko-ombudet är för många det första mötet med facket och Seko. Därför är det oroande att bilden av vad och vem som är ett Seko-ombud varierar utifrån vem som tillfrågas. Seko ombudet definieras bland annat i uppdragsguiden men den definitionen är det få som känner till. Det bör förändras och alla inom Seko borde veta vad ett Seko ombud är. På alla arbetsplatser där Seko organiserar arbetstagare ska det finnas ett Seko-ombud. Seko-ombuden kan sedan förmedla sin kunskap och den information som de får till sig uppåt i förbundet. Den fackliga verksamheten ska gå nerifrån och upp, från medlemmarna till de förtroendevalda. Så byggs en stark facklig organisation.

På de arbetsplatser och i de klubbar där det finns flera engagerade förtroendevalda fungerar den fackliga verksamheten bäst. Kontakten med medlemmarna blir där en naturlig del av det fackliga arbetet och alla medlemmar känner till vad facket gör. Det är de fackligt förtroendevalda som framförallt sätter bilden av vad facket är för medlemmarna. Enligt en undersökning från Novus 2018 ansåg de svarande att de förtroendevaldas viktigaste uppgift var att stå på sig gentemot arbetsgivarna.

Utöver detta måste vi bli bättre på att mötas inom förbundet. Det gäller mellan branscher men även mellan klubbar, myndigheter och företag inom Seko. För många är just deras del av förbundet, Seko och man ser inte resten av förbundet. Att förtroendevalda möts över gränser kan leda till en ökad förståelse och kunskap kring varför förbundet kan behöva göra vissa prioriteringar men också ge lärdomar då problem och utmaningar kan vara de samma.

Slutsatser – förtroendevalda

- Medlemmarnas intresse ska alltid vara de förtroendevaldas fokus och främsta prioritering.
- Seko behöver säkerställa att alla förtroendevalda får det stöd som de behöver.
- Seko behöver arbeta med att bättre utbilda alla förtroendevalda i förtroendemannalagen.
- Seko måste fortsätta att se över vilka uppgifter som ska göras av förtroendevalda och vilka som ska göras av anställd personal och ombudsmän.
- Det ska alltid finnas en aktiv dialog mellan förbund och förtroendevalda samt mellan förtroendevalda och medlemmar för att vi ska ha goda möjligheter att fånga upp engagemang
- Seko behöver säkerställa att det alltid finns korrekta och uppdaterade kontaktuppgifter till alla förtroendevalda i medlemsregistret.
- Seko-ombudets roll och funktion måste tydliggöras.
- Seko ska ha som mål att det på varje arbetsplats där Seko har medlemmar finns ett Seko-ombud.
- Seko behöver utöka möjligheterna för förtroendevalda att träffas och utbyta erfarenheter mellan branscher, klubbar och företag.
- Seko ska arbeta för en ökad representativitet bland de förtroendevalda och sträva efter att de förtroendevalda speglar förbundets medlemskår när det gäller till exempel könsstruktur, annan etnisk bakgrund och åldersstruktur.

Behovet av politiskt påverkansarbete

Seko och våra medlemmar påverkas inte bara av vilka beslut som vi fattar internt utan också av vad som händer i omvärlden. På många sätt är vi helt beroende av politiska beslut gällande allt från nivån på a-kassan till arbetsmiljöfrågor. Därför är det viktigt att Seko arbetar med politik och har ett aktivt politiskt påverkansarbete. Inom det politiska påverkansarbetet ska inte bara kontakter med politiker inrymmas utan även kontakter med andra organisationer, myndigheter och liknande vars arbete påverkar Sekos medlemmar. Vi måste kunna sluta upp som förbund och mobilisera oss när viktiga politiska beslut ska fattas. Idag är vi duktiga på att samlas under en avtalsrörelse men långt ifrån lika bra under en valrörelse. Detta trots att politiska beslut som inte går i den riktning som vi önskar, kan drabba förbundet och medlemmar långt mycket hårdare än till exempel enskilda skrivningar i avtal.

Seko behöver arbeta aktivt, löpande, i hela organisationen med frågor som rör jämställdhet, jämlikhet, miljö och klimat och mänskliga rättigheter.

Den svenska modellen har i snart 100 år byggt på en symbios mellan parterna på arbetsmarknaden och på facklig-politisk samverkan. Utan facklig-politisk samverkan med Socialdemokraterna hade många av segrarna för landets arbetare under 1900-talet aldrig kunnat vinnas. Utgångspunkten för den facklig-politiska samverkan ska vara hur politiska beslut ska gynna våra medlemmars situation på arbetsmarknaden. Seko ska driva de politiska frågor som leder till förbättring för våra medlemmar.

Traditionellt och än idag är det partierna som står till vänster på den politiska skalan som står närmast Sekos medlemmars intressen. Under 2000-talet har allt fler partier försökt etablera sig som partier för arbetare. Men vi vet att detta ofta bara är tom retorik. Det räcker att gå igenom beslut tagna i Sveriges riksdag under de senaste åren för att se att det är Socialdemokraterna tillsammans med Vänsterpartiet och emellanåt även Miljöpartiet som röstar i en riktning som gynnar Sekos medlemmar. Ett konkret exempel är när de borgliga partierna tillsammans med Sverigedemokraterna i juni 2020 röstade ned regeringens proposition om att ge regionala skyddsombud tillträde även till arbetsplatser där det saknas medlemmar.

Men facklig-politisk samverkan handlar inte bara om konkreta politiska frågor utan också om frågor som är mer kopplade till den värdegrund som vi som fackförening står för. I Sekos etiska policy definieras tydligt att vi som fackförbund står upp för allas lika värde och rätt samt att Seko ska vara ett öppet och inkluderande förbund. Detta ska inte bara gälla under arbetsdagen utan som representant för Seko ska dessa värderingar genomsyra allt vi säger och gör. Därför är det inte förenligt med förbundets värdegrund och etiska policy att Sverigedemokrater har förtroendeuppdrag inom förbundet.

Då Sekos branscher ofta har en koppling till staten så tas de flesta politiska besluten som påverkar oss och alla medlemmar av riksdagen. Det kan handla om frågor så som högre böter vid fortkörning förbi en vägarbetsplats, infrastruktursatsningar, vilka ekonomiska ramar som Kriminalvården ska ha, vilka regler som ska gälla för offentlig upphandling eller att det ska vara obligatoriskt med fastighetsboxar i alla flerfamiljshus för att förbättra arbetsmiljön för brevbärare. Genom att ha en aktiv dialog med politiker och politiska tjänstemän kan Seko lyfta frågor som är viktiga för oss och på så sätt arbeta för att få upp dessa på den politiska agendan. Detta är ett arbete som måste göras oavsett vilka partier som sitter i regeringsställning. Förbundet har genom åren genom såväl facklig-politisk samverkan som politisk påverkan och opinionsbildning satt frågor på den politiska agendan som varit viktiga för medlemmarna. Det har exempelvis handlat om satsningar på infrastrukturen, arbetsmiljö- och säkerhetsfrågor för våra medlemmar, frågor kopplade till fusionen mellan svenska och danska Posten och så vidare.

När det gäller politiska upphandlingar, om till exempel utförare av kollektivtrafiken i en region, kan Seko arbeta för att få med de rätta frågorna i upphandlingsunderlaget. Genom den unika kunskap om verksamheten som vi har som facklig organisation kan vi vara med och påverka resultaten av upphandlingsprocesser. De politiker och tjänstemän som ansvarar för upphandlingarna har ofta en annan verklighetsbild än oss. Genom att förse beslutsfattarna med faktaunderlag kan vi påverka så att resultaten av upphandlingarna utfaller till medlemmarnas fördel.

Med politiker som bättre förstår våra medlemmars situation och är ansvariga för de konkurrensutsatta verksamheterna där Seko har medlemmar ökar vår möjlighet att de beslut som fattas är till medlemmarnas fördel. Vi ska därför ha som mål att öka den politiska medvetenheten hos medlemskåren i allmänhet och bland de förtroendevalda i synnerhet. Vi ska fortsätta vårt arbete med att påverka politiska beslut på alla nivåer. Vi ska också verka för att fler Seko-medlemmar hamnar på valbar plats till politiska församlingarna.

Andra frågor som styrs av politiken men som direkt eller indirekt påverkar Sekos medlemmar är nivån på a-kassan, regleringar kring sjukförsäkringen och arbetsgivares möjligheter till att anställa personal med otrygga anställningsformer. Till exempel var det regeringen Reinfeldt som 2007 införde nuvarande skrivningar om möjligheten till allmänna visstidsanställningar i lagen om anställningsskydd (LAS)

Utöver de beslut som fattas av politiken direkt finns det många andra aktörer vars ställningstagande och agerande som Seko påverkas av. Det kan handla om Trafikverket som inom myndigheten fattar beslut om föreskrifter för både väg och järnväg. Men det kan också handla om organisationer som arbetar med en viss specifik fråga som påverkar Sekos medlemmar, till exempel utbyggnad av höghastighetsjärnväg. Dessa organisationer bör vi ha kontakter med och lyfta Sekos medlemmars verklighet för. Vi kan också hitta samarbeta med andra personer och organisationer som delar våra intressen för att nå ut bättre i opinionen. Det kan vara grupper med intressen inom respektive yrken, idrottsrörelsen, ungdomar, klimatfrågan och andra som delar våra frågor och grundläggande idéer. Måste Seko dessutom också ha ett ständigt pågående påverkansarbete gentemot LO och de andra LO-förbundet så att våra intressen, behov och branscher kommer upp på agendan.

Slutsatser – politiskt påverkansarbete

- Att arbeta med politiskt påverkansarbete ska vara centralt i Sekos verksamhet.
- Seko ska arbeta med att öka medvetenheten bland medlemmar om betydelsen av politiska beslut
- Seko ska bli lika bra på att mobilisera medlemmar i viktiga politiska frågor som vi är på att mobilisera under avtalsrörelser.
- Seko ska arbeta aktivt med att påverka politiska beslut på alla nivåer oavsett vilken politiska majoritet som råder.
- Seko ska arbeta gentemot myndigheter och andra intresseorganisationer för att värna och informera om våra intressen.
- Seko ska arbeta för att få in fler Sekoiter på valbara platser i de olika politiska församlingarna.
- Det ska inte vara möjligt att vara aktiv inom Sverigedemokraterna och samtidigt ha ett förtroendeuppdrag inom Seko

Studier och kompetensutveckling

I hela arbetarrörelsen finns det en stark bildningstradition. Så länge fackföreningar har funnits har de också haft rollen som folkbildare. Vi har lärt oss av varandra, tillsammans med varandra. Historiskt har fackliga studier haft fokus på att bilda och utbilda våra medlemmar och förtroendevalda i de grundläggande fackliga och politiska ställningstaganden fackföreningar står för. De har också fokuserat på att utbilda i de färdigheter respektive uppdrag kräver. Oavsett hur länge någon varit medlem i facket eller varit förtroendevald bli den aldrig färdiglärdd. Det finns alltid mer kunskap att ta till sig, nya idéer att lära sig. Därför är det viktig att det ges möjlighet till det livslånga lärandet. Målet med fackliga studier bör vara de behov som finns inom Seko. Vi ska därför inte utbilda bara för utbildandets skull utan målet måste vara att stärka organisationen. Vad Seko och Sekos medlemmar behöver ska vara en röd-tråd när vi tar fram våra studieprogram.

Drivkraften bakom att gå en facklig utbildning ska vara att lära sig något nytt, oavsett om det är för den egna utvecklingen eller om det är att få kunskap som kan spridas till flera. Att få gå en utbildning kan också vara ett mervärde i det fackliga medlemskapet för den enskilda medlemmen. I alla våra fackliga utbildningar ska dock våra gemensamma mål och frågor finnas med. Efter genomförd utbildning behöver Seko bli bättre på att fånga upp den nya kunskap en medlem fått, utvärdera kvalitén på utbildningen och nyttja den nya kunskap som nu finns i organisationen. Summan av att många enskilda medlemmar och förtroendevalda kan ta del av Sekos studieprogram är att vi som organisation blir

starkare som helhet. Ju fler vi är som har relevant kunskap, ju större är sannolikheten att vi kan skapa förändringar som alla arbetare vinner på. Kunskap är makt och när vi tillsammans har den makten kan vi reformera samhället.

Det är viktigt att klubbar och regioner genom studieansvariga tar det ansvar som de enligt, stadgar och uppdragsguiden, har för att organisera och informera om studier. Det är på den lokala nivån som de allra flesta får sina första erfarenheter av fackliga studier. På medlemsutbildningar lär sig medlemmarna om vad facket egentligen är men också hur föreningsdemokrati fungerar och betydelsen av en demokratiskt uppbyggd organisation. Genom denna kunskap får medlemmar verktyg föra att kunna utnyttja sitt fackliga medlemskap på bästa sätt. När många medlemmar får en bra grund att stå på ökar också basen av fackliga företrädare. Det är också från denna bas som nya förtroendevalda växer fram.

Det finns fler utmaningar för studieverksamheten inom Seko idag. Både i den studieverksamhet som riktar sig till medlemmar men framförallt i studieverksamheten som riktar sig mot förtroendevalda. Arbetsgivare kan bevilja ledigt för studier utan lön i enlighet med förtroendemannalagen. I de fallen blir det Sekos ansvar att ersätta deltagarna för förlorad arbetsförtjänst. Arbetsgivare ställer också allt högre krav på att få se detaljerade utbildningsprogram för att bevilja ledighet, framförallt i de fall där det faller på arbetsgivaren att betala lön under utbildningen. Det finns flera fall där en arbetsgivare endast beviljar betald ledighet för delar av en utbildning vilket leder till att den förtroendevalda behöver begära ersättning för förlorad arbetsförtjänst av Seko för övrig tid.

Nya möjligheter genom digitala studier

Traditionellt hålls många fackliga utbildningar på internat vilket innebär att deltagarna behöver vara hemifrån i allt från en natt till längre perioder. Genom att utbildningar hålls långt från deltagarnas hemorter försvåras deltagande för många. Att vara borta från vardagslivet kan vara en utmaning som gör att medlemmar och förtroendevalda tvingas tacka nej till att gå en utbildning. Genom dagens digitala verktyg finns det dock stora möjligheter att genomföra utbildningar på distans där deltagarna sitter utspridda över landet.

Historiskt sett har Seko inte haft någon framskjuten position vad gäller digitala utbildningar. Här bör vi också ha med att digitala utbildningar kan innebära olika saker, man bör skilja på digitala utbildningar och/eller utbildningar på distans. Om vi här har i åtanke digitala utbildningar så menar vi med dessa utbildningar där användaren interagerar i en helt digital miljö, utan klassrum eller närvarande handledare. Formen erbjuder en hel del utmaningar men öppnar också upp för nya möjligheter och stor potential ur många hänseenden. Rent hypotetiskt skulle det vara möjligt att nå ut till alla våra medlemmar och förtroendevalda genom digital kommunikation. Digitala utbildningar kan rentav ha en rekryterande effekt. En noggrann avvägning behöver dock göras i förhållande till omfång och djup. Ska utbildningar vara helt digitala eller ses som ett komplement till våra ordinarie utbildningar? Svaret på den frågan måste bygga på en bedömning från fall till fall. Lämpar sig kurser där vi förväntar oss höga abstraktions- och kunskapsnivåer av deltagaren? Förmodligen inte. Däremot kan man förmodligen utan större problem tänka sig digitala utbildningar på lägre kunskapsnivåer, som repetition och förståelse för vissa fenomen eller begrepp.

Det finns även andra utmaningar med en digital studieverksamhet som vi behöver vara medvetna om. Digitala utbildningar är inte en optimal lärandeform för alla och kommer aldrig kunna ersätta det fysiska mötet. I det fysiska mötet kan vi på ett bättre sätt interagera med varandra, våga testa nya idéer genom att följa varandras kroppsspråk eller utbyta erfarenheter under fikaraster. Dynamiken mellan människor blir helt enkelt inte den samma genom en skärm jämfört när vi sitter tillsammans i samma rum.

I Sekos utbildningsverksamhet är vi också beroende av att kunna testa kunskapen hos våra deltagare, både för att kunna se om deltagaren har uppnått de kunskapsmål som vi satt för utbildningen och för att utvärdera kvalitén på utbildningar utifrån ett pedagogiskt perspektiv. Likaså vill vi ibland förbereda deltagare inför en specifik kurs eller uppmana de att klara av ett antal uppgifter eller sätta upp egna mål efter avklarad kurs. Det är svårare att göra på distans.

Ekonomiskt finns det givetvis en del att vinna i form av besparingar på resor och i många fall även boende/inackordering. Digitala system och plattformar är emellertid inte kostnadsfria när det kommer till underhåll och utveckling av såväl innehåll som systemet i sig. Eventuella övergångar måste ta hänsyn till både ekonomisk kalkyl och organisationsnytta. Det borde gå att räkna med att kostnads-effektivisera och få vissa synergieffekter i samarbete med LO och/eller andra förbund, 6F eller dylikt.

Utbildning för förtroendevalda

Utvecklingen på arbetsmarknaden sedan 2006-2007 har kommit att ställa helt andra krav på oss som facklig organisation. Kraven och samtalsklimatet från både medlemmar, icke medlemmar samt arbetsgivare upplevs som allt tuffare. Detta ställer högre krav på förtroendevalda och på oss som organisation. Tyvärr måste vi erkänna för oss själva att vi inte längre kan ta saker som klubbars medlemsvärning och organisering av våra arbetsplatserna för given.

För att stärka förtroendevalda i deras roll det finns behov av mer specialiserade utbildningsinsatser. Alla utbildningsinsatser vi gör behöver utgå ifrån en analys av de utmaningar som våra förtroendevalda står inför i sina uppdrag, så att dom kan stå redo att möta dessa. Vi hör att de tvärfackliga studierna ibland blir för allmänt hållna. Seko behöver komma närmare våra förtroendevalda både när det gäller utbildningars innehåll men också rent geografiskt. Om antalet utbildningstimmar är begränsade är det viktigt att få kunskap om grundläggande områden så som lokala avtal och arbetssätt. Detta blir ett viktigt komplement till de tvärfackliga studierna. Vidare måste vi också bli bättre på att utvärdera och följa upp de utbildningar som hålls så att alla förtroendevalda på bästa sätt blir rustade för sina uppdrag.

Vi kan attrahera både nya och värna våra befintliga förtroendevalda genom bra utbildningar. Detta kan bland annat ske genom att utforma individuella studieplaner för de förtroendevalda, något som skulle kunna ske via digitala plattformar då allt färre förtroendevalda varken har tid eller möjlighet att vara på längre internatkurser för att utbilda sig. Finns det bra plattformar och arenor där de förtroendevalda kan inhämta nya kunskaper, öppnas ännu fler möjligheter för att få ut så mycket som möjligt av det fackliga uppdraget.

För särskilt viktiga förtroendeuppdrag kan det finnas behov av att införa någon slags certifiering, någon som bekräftar att den förtroendevalde har rätt sorts kompetens och erfarenhet för att ta sig an ett visst uppdrag. Idag finns det förhandlare inom Seko som inte genomgått den utbildning som skulle behövas för att kunna utföra uppdraget på bästa sätt. Därför skulle exempelvis en förtroendevald kunna ta "förhandlingskörkort" innan denne är redo att sätta sig och föra viktiga förhandlingar.

Det finns problem med att få nya förtroendevalda att genomgå grundutbildningar så som "Vald på jobbet". Speciellt vanligt är det bland unga förtroendevalda samtidigt som unga förtroendevalda är den grupp som uppger sig ha sämst kunskap i förtroendemannalagen. Statistik visar på att det bara är 182 av 550 unga förtroendevalda som har gått "vald på jobbet" (med ung förtroendevald menas att de under 30 år), ungefär en tredjedel.

Utbildningarna som våra förtroendevalda erbjuds ska vara av hög kvalitet och resultera i att vi blir de bästa förhandlarna, de bästa medlemsrekryterarna, de bästa skyddsombuden, de bästa kommunikatörerna och så vidare. Vi bör ställa stora krav på kursernas utformning och använda erfarna och duktiga handledare. Våra centrala handledare är en viktig resurs i förbundet. På samma sätt bör vi ställa krav på de förtroendevalda att de använder sig av de kunskaper de får.

Det är angeläget att sätta tydliga mål för studieverksamheten, inte minst mot bakgrund av antalet förtroendevalda som ska gå i pension men också utifrån ålder och bransch. Vi behöver också se över formerna för de fackliga studierna så att vi kan möta behovet av kunskap även hos de grupper som har svårt att få ledigt, SMS-jobb etcetera också kan få kunskap om sina rättigheter på arbetsmarknaden. Vi bör även undersöka möjligheten att utbilda och informera på flera språk.

Slutsatser studier och kompetensutveckling

- Sekos studieverksamhet ska utgå från folkbildning och det livslånga lärandet
- Sekos studieverksamhet ska ha som syfte att stärka organisation
- Seko måste bli bättre på att utvärdera och ta tillvara den kunskap som kommer från vår studieverksamhet
- Seko måste arbeta för att bygga en organisation där klubbar och regioner i högre grad klarar av att ta det ansvar som åligger dem enligt förbundets stadga att organisera och informera om studier.
- Seko måste bli bättre på att utforma kallelser och dagordningar till utbildningar så att de faller inom ramen förtroendemannalagen
- Seko behöver se över möjligheterna att genomföra studier och information om facket på fler språk än svenska, framförallt på grundnivå.
- För att nå fler unga och nyanlända behöver Seko bli bättre på att komma ut på skolor och informera.
- Seko behöver se över för- och nackdelarna med digitala studier för att veta när det är en lämplig studieform
- Alla utbildningsinsatser vi genomför ska utgå från de utmaningar vi ser att våra förtroendevalda har för att kunna stärka de i sin roll.
- Förtroendevalda ska ha möjlighet att ha en individuell studieplan
- Seko ska se över möjligheterna att ta fram någon form av certifiering, "förhandlingskörkort" för förtroendevalda som har förhandlingsuppdrag
- Seko behöver se över hur vi på ett bättre sätt kan använda våra studiehandledare som en gemensam, central resurs.

Prioriteringar – vilken organisation vill och kan vi vara?

Många fackförbund lever idag i en verklighet där medlemstalen går ner eller håller sig på en oförändrad nivå efter tidigare tapp. Det är få förbund, speciellt inom LO-kollektivet, som upplever en medlemsökning. Färre medlemmar innebär lägre medlemsintäkter vilket har lett till ett behov av ständiga prioriteringar under det senaste decenniet. Vi behöver därför acceptera att det fackliga arbetet på 2020-talet inte kan se ut som det gjorde på 1990-talet.

Definiera roller och ansvar

Seko behöver tydligare diskutera vem som ska göra vad i organisationen. Vi behöver kunna kombinera lokala och centrala insatser bättre än idag och utnyttja varandras styrkor. Hur kan vi till exempel på bästa sätt centralt stötta våra klubbar i det lokala fackliga arbetet? Vad behöver klubbarna bidra med för att få sådan hjälp att fungera. Ett exempel kan vara att vi med centrala resurser i samverkan med klubben kontakter oorganiserade hos en arbetsgivare. För att det ska fungera behöver förbundet få tillgång till kontaktuppgifter från klubben för att kunna hjälpa till vid sidan av klubbens utåtriktade rekryteringsarbete.

Det demokratiska förbundet

Det är medlemmarnas uppgift att påverka förbundet – och hela Seko – i rätt riktning när det gäller vilka frågor de vill att deras fackförbund ska prioritera. Det är därför vi har en demokratisk organisation. Som det presenteras i början av denna rapport har Seko en ganska krånglig organisationsstruktur med många olika organisationsled. Detta gör att det är svårt för många att få en överblick av hur förbundet hänger ihop och därmed får sämre förståelse för vilket syfte olika organisationsled uppfyller. En otydlig organisation är en svag organisation. När en medlem inte självklart vet var och hur den kan påverka den demokratiska organisationen minskar medlemsinflytandet, med andra ord medlemmarnas demokratiska rättigheter. Medlemsmöten är idag vägen in för att påverka Sekos demokratiska organisation. Men i en allt mer slimmad vardag ute på arbetsplatserna blir det vanligare och vanligare att medlemsmöten hålls utanför arbetstid. Vi måste fundera över hur vi ska säkerställa att demokratin kan upprätthållas när fler och fler medlemmar tvingas välja mellan fritid och fackligt engagemang. Traditionellt har fackets styrka och legitimitet legat i att vi har varit många. Men i takt med att vi blir färre medlemmar på arbetsplatserna och färre förtroendevalda blir det lättare för arbetsgivarna att ifrågasätta oss. Det är skillnad på att kunna säga att vi representerar 90 procent av alla anställda på en arbetsplats jämfört med 45 procent. Seko ska vara en demokratisk medlemsorganisation och inte en juristbyrå.

När färre förtroendevalda ska utföra samma mängd arbete som tidigare gjordes av flera riskerar de att hamna längre från arbetsplatserna. Detta gör att det finns många förtroendevalda som sällan är på sitt ordinarie arbete. Samtidigt vet vi att det är den lokala närvaron av förtroendevalda som skapar legitimitet för facket. Demokratin måste gå nerifrån och upp. Det är medlemmarna som ska vara basen och ge mandat för det fackliga arbetet.

Seko har väldigt många olika organisationsled (se bild på organisationsschema ovan). Det gör att det ibland kan vara svårt att få grepp på hur Seko är uppbyggt och var ansvar för olika områden ligger. Det riskerar också att det demokratiska inflytandet ibland blir lidande. Den demokratiska organisationen behöver ses över för att kunna säkerställa att alla medlemmar vet hur de ska kunna påverka den. Med anledning av detta behöver Seko fundera på hur vi vill att vår organisation ska se ut i framtiden och göra en översyn av detta. Förslagsvis görs det på bästa sätt genom en förbundsövergripande organisationsutredning.

Leva som vi lär

Seko har utöver kärnverksamheten många uppgifter som fackförbund. När många människor tänker på vad som är ett fackförbunds uppgifter, tänker de främst på att rekrytera medlemmar, teckna kollektivavtal och hjälpa medlemmar när de får problem i arbetslivet. Men uppdraget är bredare än så. I Sekos stadgar går bland annat följande uppgifter att finna:

- Främja jämställdhet mellan kvinnor och män i arbetslivet och i samhället i övrigt
- Främja integration, allas lika värde och motverka diskriminering i arbetsliv och samhälle
- I den fackliga verksamheten och i övrigt gagna en samhällsutveckling med ökad jämlikhet på grundval av politisk, social, kulturell och ekonomisk demokrati

Jämställdhet, jämlikhet, integration och allas lika värde är alla fina ord men de måste fyllas med innehåll för att göra skillnad. Det är värdeord som alla som representerar Seko ska ha med sig i sitt dagliga arbete och det är värderingar som Seko behöver arbeta aktivt med att få bärande i organisationen. Vi måste ställa oss frågan vilken organisation vi vill vara och vad vi behöver göra för att bli det. Att arbeta med allas lika värde är inte alltid lätt. Därför behöver vi tillsammans arbeta med dessa frågor och stärka varandra i betydelsen av detta arbete. Alla Sekos förtroendevalda ska känna att de är bärare av dessa värderingar. Seko ska kunna ge verktygen som behövs för att det enskilda Seko-ombudet ska våga stå upp mot till exempel rasistiska- och homofoba kommentarer på arbetsplatserna. Ingen ska behöva känna sig diskriminerad på sin arbetsplats.

Ett fackförbund är beroende av förtroende och anseende. Vi har de senaste decennierna kunnat se vilka ödesdigra konsekvenser det kan få för en hel organisation när fackliga företrädare missbrukar sin ställning. Det kan handla om alltifrån vänskapskorruption till att tillskansas sig egna förmåner med medlemmarnas pengar. Förtroende tar väldigt lång tid att bygga upp men går snabbt att förbruka. En viktig del för att skydda organisationen är att ha starka policys som är lättbegripliga och förankrade. Genom stadgeförändringar i samband med förra kongressen gjordes viktiga tillägg. Då skrevs det in i stadgarna att policys som beslutas på representantskap eller kongress ska gälla alla delar i organisationen. Nolltolerans mot alkoholrepresentation är ett exempel på en sådan policy. Ett beslut som dessutom är modernt och skyddar vårt varumärke. Vidare har förbundet byggt en visselblåsfunktion som gör att medlemmar, förtroendevalda och anställda, anonymt kan tipsa om oegentligheter med mera. Detta gör att förbundet snabbt kan agera och vidta åtgärder. Vi har ett stort ansvar gentemot våra medlemmar. Skadas vårt förtroende tappar vi kraft i såväl samhällsdebatten som i förhandlingar.

Rätt medlemsavgift

Parallellt med framtagandet av Sekos Framtidsrapport genomför Seko en stor avgiftsutredning som också ska presentera sitt slutresultat till kongressen 2021. Då Seko är ett av de LO-förbund som är mest utsatt för konkurrens från andra fackförbund utanför LO är priskänsligheten bland medlemmar och potentiella medlemmar stor. Det gör att medlemsavgiften blir ett konkurrensmedel mot Seko från andra förbund som har andra möjligheter till att hålla den lägre.

Sekos avgiftssystem har i stora drag sett likadant ut i tio år. Antalet avgiftsklasser har minskat och beloppen har ändrats i de olika avgiftsstegen men inkomstgränsen för den högsta avgiftsklassen har varit oförändrad på 26 000 kronor. Detta samtidigt som löneutvecklingen sedan 2009 är ca 23 procent. Det är också så idag att de med låga inkomster procentuellt betalar en större del av sin lön i medlemsavgift till Seko jämfört med de som har en högre inkomst. Under en lång tid har förbundet minskat i medlemsantal och gått med underskott i den centrala fackliga verksamheten. Intäkterna från medlemsavgifterna har inte täckt de utgifter vi haft för vår verksamhet. Sedan mitten av 90-talet har vi gått ungefär en miljard minus i den fackliga verksamheten. Det betyder att vi inte har anpassat organisation eller medlemsavgift till nuvarande förutsättningar.

Medlem är enligt stadgarnas § 14 skyldig att för medlemsregistreringen lämna besked om personnummer och inkomst. På medlemsansökan ska dessutom yrke, arbetsgivare och arbetsplats uppges. När det gäller uppdateringar av medlemmarnas inkomster är stadgarna lite luddigare. Om medlem får en ny anställning eller byter arbetsplats, ska medlemmen underrätta berörd klubb om det. Däremot när det gäller löneuppgifter, är det den som förhandlar om medlems lön som har skyldighet att säkerställa att inrapporteringar sker till förbundet. Vi kan dock konstatera att det idag finns betydande brister i processerna kring att registrera och uppdatera löneuppgifter för befintliga medlemmar. I dagsläget är det ungefär hälften av medlemmarna som är registrerade enbart med egen uppgiven lön och ungefär en tredjedel av medlemmarnas löner är uppdaterade. Oavsett hur medlemsavgiften kommer sättas i framtiden så är det väldigt viktigt att Seko har rätt löneuppgifter till alla medlemmar och att de uppdateras som de ska. Det måste skapas processer som säkerställer att detta sker.

Slutsatser – prioriteringar

- Minskade resurser gör att Seko ständigt tvingas göra prioriteringar i verksamheten
 - Seko behöver vara medvetna att morgondagens fackliga verksamhet kommer se annorlunda ut än gårdagens för att kunna bygga en hållbar organisation för framtiden.
 - Seko behöver se över hur vår organisation är uppbyggd för att säkerställa det demokratiska inflytandet.
 - Seko bör tillsätta en större organisationsutredning som involverar hela förbundet
 - Alla ska känna sig välkomna i Seko och därför behöver vi alltid arbeta aktivt med alla människors lika värde.
 - För att skydda Seko som organisation behöver vi ha starka policys, grundade i våra värderingar, som är lättbegripliga och förankrade.
 - Seko behöver ha ett system för medlemsavgifter som är hållbart för framtiden
 - Seko behöver säkerställa att vi har korrekta inkomstuppgifter för våra medlemmar inrapporterade.
-

Kommunikation för ökad delaktighet

Syns man inte så finns man inte är ett vedertaget begrepp. Och det ligger en hel del sanning i det. Kommunikation är ett medel för att uppnå de fackliga målen, det är inte ett mål i sig. Kommunikation är ett brett begrepp som innefattar en hel del olika vinklar. Det kan handla om allt ifrån ett samtal mellan en förtroendevald och medlem till stora landsomfattande kampanjer för att driva en fråga. Övergripande handlar det om intern och extern kommunikation. Internkommunikation underskattas ofta. Man mäter sig lätt gentemot andra aktörer i samhället med hur väl man lyckas med den externa kommunikationen och riskerar då att glömma hur central den interna kommunikationen är i en organisation. Det handlar dels om att medlemmar, förtroendevalda och anställda ska känna sig välinformerade och känna tillhörighet. Men det handlar också om att kunna mobilisera internt i exempelvis en avtalsrörelse eller när vi driver en sakfråga medialt. Kan vi få alla delar i organisationen att se samma problembild och ha liknande svar på lösningar, då blir vi riktigt starka.

Den externa kommunikationen är helt avgörande i vårt påverkansarbete, opinionsbildning och i avtalsrörelser. Att exempelvis genomföra en arbetsmarknadskonflikt utan kommunikativa muskler och genomtänkta kommunikationsstrategier är dömt att misslyckas. När vi tar ut våra medlemmar i strejk i spårtrafiken och resenärerna fortfarande står bakom våra avtalskrav, då har vi lyckats. Vi fick även detta svart på vitt för några år sedan när just detta inträffade. Avtalet som kom ut av detta blev därmed riktigt starkt och våra medlemmars villkor förbättrades märkbart. Vidare är den externa kommunikationen helt avgörande för att påverka exempelvis politiska beslut. Syns man inte så finns man inte.

Betydelsen av kommunikation

Bilderna av Seko är säkert lika många som förbundet har medlemmar men det är viktigt att alla ändå har liknande grunduppfattningar. För att veta vilka vi är och vilka vi vill vara behöver vi fundera över vårt syfte och vision. Målet är att skapa Sekos egen berättelse om oss som vi kan stå för och som är enkel att dela med sig av till andra. För att Seko ska kunna bli Sveriges starkaste fackförbund behöver vi fastställa både våra styrkor men också svagheter gentemot våra konkurrenter.

Oavsett vilka delar av organisationen eller omvärlden som vi vill interagera med måste vi veta hur, när och vad vi ska kommunicera. Vi måste veta syftet med vår kommunikation. Detta som är fastslaget i förbundets kommunikationsstrategi ska vara tillgänglig för alla inom Seko och ska således kunna användas som modell eller ses som en prototyp för den lokala organisationen i sitt arbete med att stärka kontakterna med sina medlemsgrupper.

Sekos stadgar fastställer att ”varje medlem har rätt till information om förbundets verksamhet”. Alla delar av Sekos organisation har således ett ansvar att kommunicera den fackliga verksamheten. Förbundet ska hålla lokalorganisationen uppdaterad om viktiga händelser och beslut som fattas centralt och som påverkar resten av organisationen. Lokalorganisationen har i sin tur ett ansvar för att berätta om sin verksamhet för sina medlemmar och ge medlemmarna feedback på alla de aktiviteter de har genomfört. Att vara lättillgänglig för medlemmarna är en viktig del i detta. I dagens samhälle kommunicerar vi inte heller på samma sätt som vi gjorde för bara ett par decennier sedan. Idag handlar det mesta om ”snabba” kanaler och informationsflödet är enormt. Medlemmar förväntar sig snabba svar och snabb service. Därför är det avgörande att förbundet har en kanal in för medlemmar till resten av organisationen.

Klubbar är grunden i kommunikationen med förbundets medlemmar. Det är oftast klubben som har bäst koll på de frågor som ligger närmast medlemmarna i deras vardag. När klubbar på ett informativt och transparent sätt har en direktkommunikation med sina medlemmar skapas starka klubbar. Medlemmar är oftast mest intresserade att få information om det kärnfackliga arbetet som utförs på deras arbetsplats.

Kommunikationsverktyg inom Seko

Det finns ett behov av att analysera vilka rutiner för kommunikation som finns och vilka verktyg lokalorganisationen behöver tillgång till för att kunna ha en bra dialog med medlemmarna. Genom att tydliggöra att kommunikation med medlemmar är ett viktigt fackligt uppdrag och genom att öka statusen på detta uppdrag kan förbundet också börja bygga ordentliga nätverk för att säkerställa att information både når ut, sprids och hanteras på ett korrekt sätt i alla delar av organisationen. Naturligtvis behövs utbildning för detta och därför behöver kursutbudet och även kursernas innehåll rörande detta område granskas och uppdateras.

Klubbar, men även branschorganisationer och förhandlingsorganisationer kommunicerar ofta via arbetsgivarens plattformar och använder även arbetsgivarens e-post-system i kontakter med medlemmar och förtroendevalda. Detta är ett problem eftersom arbetsgivaren, om de vill, såväl kan ta del av känsliga mail som skickas eller helt enkelt stänga av möjligheten för våra fackliga att använda arbetsgivarens digitala plattformar. Hanteras känslig information eller om vi befinner oss i konflikt vore det förödande om arbetsgivaren skulle få tillgång till det eller om våra fackliga förtroendevalda inte kan nå ut med information på ett tillfredsställande sätt. Det behöver säkerställas att information som skickas verkligen når fram, tas emot och sprids vidare. Det finns också ett behov av bättre planering och tydligare beskrivning över vem som ansvarar för olika typer av kommunikation. Befintliga rutiner behöver ses över och nya behöver tas fram.

Idag sker en absolut majoritet av förbundets kommunikation till medlemmar och förtroendevalda via e-post. Därför är det oroväckande att förbundet saknar korrekta kontaktuppgifter till en stor andel medlemmar. Det kan handla om att de aldrig har registrerat en e-postadress eller att de inte längre använder den e-postadressen som de en gång i tiden registrerat. Resultatet blir att Seko har svårt att nå ut med information till alla dessa medlemmar. Det skapar en sårbarhet i kommunikationen, till exempel vid en eventuell konflikt under en avtalsrörelse då det är viktigt att alla medlemmar kan nås av snabb och korrekt information. Seko behöver skapa bättre rutiner och säkerställa att de följs för att kunna ha aktuella kontaktuppgifter till alla medlemmar för att kunna kommunicera med dem.

Öka vår närvaro och kommunikation med medlemmar i digitala kanaler

Oavsett vad sociala medier heter idag och i framtiden så behöver vi finnas där våra medlemmar är. Vi finns idag på våra arbetsplatser men vi behöver ta ut förbundet på fler arenor där presumtiva medlemmar befinner sig. Det är både i förhållande till våra egna frågor och branscher men även att vi behöver gå i takt med hur andra förbund agerar, framförallt de som finns på samma arbetsplatser som Seko. Vare sig det gäller digitala kampanjer eller klassiskt opinionsarbete så måste vi bli bättre på att finnas och synas i dessa kanaler. Våra befintliga och presumtiva medlemmar finns där. Här finns också nya metoder att väcka intresse samt skapa engagemang och samhörighet för både nya och "gamla" medlemmar. En väg som inte prövats idag kan vara att ingå samarbeten med personer och eller organisationer som delar samma värdegrund som oss genom vilka vi kan sprida våra budskap och därigenom öka och sprida kunskapen om Seko och det fackliga medlemskapet.

Slutsatser – Kommunikation

- Kommunikation är ett viktigt medel för att nå våra fackliga mål.
- Genom intern kommunikation kan vi till exempel skapa inkludering i förbundet och mobilisera oss vid till exempel avtalsrörelser.
- Genom extern kommunikation kan vi till exempel opinionsbilda, påverka politiskt och få sympatier när vi går ut i konflikt
- Det är viktigt att förbundets kommunikation är tydlig och lättillgänglig
- Klubbarna är grunden i kommunikationen med medlemmarna. När klubbar är informativa och transparenta mot medlemmarna kring det kärnfackliga arbetet får vi starka klubbar.
- Vi måste veta syftet med vår kommunikation och förbundets kommunikationsstrategi ska vara tillgänglig för alla inom Seko.
- Seko ska analysera vilka rutiner vi har kring kommunikation i förbundet och vilka verktyg som lokalorganisationerna har behov av i sin vardag.
- Seko behöver säkerställa att det finns aktuella kontaktuppgifter till alla medlemmar och att dessa kontinuerligt uppdateras i medlemsregistret
- Seko ska ha en aktiv roll i sociala medier, i digitala kanaler och behöver vara aktiva på arenor där vi har potentiella medlemmar

postnord

Avtal

Kollektivavtal för våra medlemmar

Kollektivavtalen är ett av de fundament som Seko vilar på. Detta innebär att de är helt avgörande för vår överlevnad och för vårt existensberättigande. Våra kollektivavtal ska ingen tafsa på eller försöka urholka. Men i avtalsrörelse efter avtalsrörelse är det just det som arbetsgivarna försöker göra – det är deras jobb, precis som vårt jobb är att stärka våra medlemmars villkor. Vi ska vara bra på förhandlingsverksamhet, vi ska se till att höja de lägsta lönerna, vi ska bevaka att avtal följs och att våra arbetsplatser är trygga och säkra ur ett arbetsmiljöperspektiv. Starka avtal skapar ett starkt förbund. Seko måste ha full fokus på att skydda ett av våra viktigaste värden – kollektivavtalen.

Starka avtal måste ingå i medlemskapet. Små eftergifter i kollektivavtalen kan på sikt innebära stora försämringar för våra medlemmar. Förutom att Seko måste ha skarpa och kompetenta förhandlare på alla nivåer i förbundet där avtal tecknas är också medlemmarnas delaktighet och inflytande i våra avtalsrörelser avgörande för hur vi formar framtidens Seko. Vid de senaste avtalsrörelserna har det varit prioriterat att öka inflytandet i avtalsrörelsen genom motionsförfarande eller på annat sätt. Detta arbete bör fortsätta och utvecklas. Genom att öka möjligheten för medlemmar att bli delaktiga i utformandet av våra kollektivavtal kan vi skapa ett så viktigt värde för medlemmarna att de inte vill ställa sig utanför. De som är delaktiga eller kanske bara upplever en känsla av att de får vara delaktiga ser också en djupare mening med sitt medlemskap.

Men vi kan inte nöja oss med det, vi behöver en tydligare målbild över hur vi i Seko ska ha de bästa och starkaste kollektivavtalen. Att vi tar kampen för våra medlemmar är en central fråga. Vi ska arbeta för att lösa tvister på ett för oss, och medlemmarna, fördelaktigt sätt. Det gör vi genom noggranna utredningar och genom att ta strategiska beslut. Vi måste förhandla fram bra och unika villkor för just våra medlemmar, vi måste ha starkare avtal än de fackförbund som konkurrerar med oss på arbetsplatserna. Vi har aldrig fått något gratis av arbetsgivarna, och vi kommer inte att få det i framtiden heller. Vi kan aldrig luta oss tillbaka och vara nöjda med ett avtal vi har tecknat, vi måste hela tiden sträva efter att träffa bättre avtal, att träffa de bästa avtalen. Gör vi det kommer vi att bli Sveriges starkaste förbund.

Arbetsmiljöavtal

Vi behöver inte bara ha starka avtal. Våra avtal måste också röra frågor som är viktiga för våra medlemmar. Att arbeta för en bättre arbetsmiljö och en arbetsmiljö fri från diskriminering och sexuella trakasserier är sådana frågor. Vi har kongressbeslut på att vi ska ha arbetsmiljöavtal på samtliga avtalsområden. I senaste avtalsrörelsen kräver Seko arbetsmiljöavtal och avtal som reglerar arbetet mot sexuella trakasserier. Detta är skarpa krav från Sekos sida och det kommer att krävas att vi orkar hålla i våra krav under överskådlig tid. Här har vi mycket arbete kvar att göra.

Arbete med omställningsavtal

Det händer att arbetstagare under sitt arbetsliv ställs inför faktumet att de behöver byta bana eller vidareutbildas för att kunna ha ett jobb i framtiden, det behövs en omställning. För att nå en effektiv omställning i arbetslivet när det behövs krävs en kombination av politiska och fackliga åtgärder. Vi, fackliga organisationer, måste ha avtal med arbetsgivarna som dels ger möjligheter till omställning för medlemmarna när uppsägning skett och som dels ger möjlighet till kompetensutveckling i befintligt arbete för att förebygga en framtida arbetslöshet samt stärka medlemmen på arbetsmarknaden. Inom Seko idag finns det främst ett avtal, statliga avtalet, som innehåller lokala omställningsmedel där arbetsgivaren kan tvingas till kontinuerlig kompetensutveckling i befintligt arbete innan uppsägning. Inom PostNord finns en praxis som inte är reglerad i avtal men som ger möjlighet till omskolning från brevbärare till lastbilschaufför. I övrigt saknas det avtal inom förbundet som innehåller proaktiva insatser för kompetensutveckling. Alla avtal är reaktiva och träder därmed i kraft efter uppsägning. En problematik i tecknandet av omställningsavtal är dock att det krävs enighet mellan alla avtals-

parter, däribland SACO-S och ST. Detta utgör en försvårande faktor eftersom fackförbunden sinsemellan kan ha olika intressen och därmed svårighet i att enas kring vad kompetensutvecklingsmedlen ska användas till.

Mellan LO- PTK-SN pågår diskussioner om villkor för omställning på arbetsmarknaden i stort men ska Seko vara relevanta även i framtiden krävs att fler proaktiva kompetensutvecklingsavtal tas fram inom alla förbundets branschavtal. Det stärker inte bara förbundet utan även arbetsmarknaden i stort då arbetstagarna kan hålla jämna steg med teknikutvecklingen.

Arbetsmarknadens kontinuerliga strukturomvandling kräver inte bara att Seko tar ett kliv framåt gällande kompetensutvecklingsavtal utan det krävs också ökade statliga insatser. A-kassan måste förbättras så att fler kan få ökad trygghet mellan arbeten. Utbildningssystemet och i synnerhet yrkesutbildningarna måste stärkas samtidigt som möjligheten för studier senare i livet genom komvux och yrkesvux behöver öka.

För en fungerande arbetsmarknad som möter framtidens behov behöver således staten, facket och arbetsgivarna samverka. Det är det som är den svenska modellen. För oss fackliga organisationer blir det av den anledningen viktigt att påverka politiken i rätt riktning. Det är också av vikt att de partier som delar våra värderingar om aktiva arbetsmarknadspolitiska insatser får stort politiskt mandat.

Avtal om facklig tid med arbetsgivaren

Frågan om det är bra eller dåligt med att ha avtal med arbetsgivaren om facklig tid är återkommande inom Seko. Olika branscher har valt olika vägar i frågan och vilken väg som är bäst finns det inget definitivt svar på. Det beror helt enkelt på. Det kan finnas goda skäl att teckna avtal om facklig tid, under förutsättning att det görs på ett bra sätt. En av de större fördelarna med avtal om facklig tid är att förtroendevalda känner en större trygghet med sina ledigheter. De vet att de har rätt till ledighet genom avtalet. Deras motparter har samma kännedom och konflikterna kring detta lokalt minskar. En annan stor fördel med avtalen är att arbetsgivaren på förhand vet hur mycket tid som kommer att gå åt och därmed tenderar de att lägga mindre vikt vid vad tiden går till, så länge summan inte överskrider. En av de större riskerna med avtalen är att de tenderar att tecknas baserat på ett antal timmar per medlem. I ett förbund som Seko går vi antagligen en framtid till mötes där vårt medlemsunderlag är mindre. Detta kan leda till att det i framtiden blir omöjligt att teckna rimliga avtal om facklig tid. Vårt arbete är inte alltid lätt att ställa om då vi är en demokratisk organisation. Därtill vet vi att det inte nödvändigtvis kräver mindre resurser att hantera, exempelvis, 100 medlemmar istället för 110.

Avtal om facklig tid kommer inte lösa problem som kan uppstå på sikt med ett fallande medlemstal och en arbetsgivare som blir mindre generös gällande ledigheter. Vi kommer, i ett sådant scenario, antagligen att behöva vältra över kostnader på våra medlemmar, för exempelvis kommunikation och facklig-politiskt arbete. För förhandlingsarbetet kommer det, förhoppningsvis, finnas ett fortsatt stöd i lag för att utföra på ledig tid. Frågan är hur villiga medlemmarna är att betala för den andra delen av verksamheten. Det kan finnas ett behov på sikt att se över och eventuellt förstärka förbundets stödfunktioner till sina lokala organisationer när det gäller exempelvis kommunikation och administration. Detta borde vara billigare än att överallt ersätta förlorad arbetsförtjänst lokalt i klubbar och sektioner. Hur detta påverkar förbundets ekonomi och vilka omprioriteringar som eventuellt behöver göras är något som behöver utredas ytterligare om detta blir en väg att gå i framtiden.

Avtal för tryggare anställningar

Att avtalsvägen reglera otrygga anställningsformer är ett sätt för Seko att hantera utvecklingen. Redan idag finns det flera sådana avtalslösningar inom förbundet. Gemensamt för dessa är att tillämpandet sker på lokal nivå. Detta betyder i sin tur att ett mycket stort ansvar för efterlevnaden hamnar på de förtroendevalda. Hur avtalen ska utformas måste kunna få variera mellan branscher och förutsättningar men den röda tråden ska vara att de ökar tryggheten för de med otrygga anställningsformer. Goda exempel på hur avtal har utformats går att hämta från bland annat spår, post och sjöfolk.

Medarbetaravtal

När medarbetaravtalen skrevs en gång i tiden så var skiljelinjen mellan arbetare och tjänstemän tydligare än idag och man vare sig avsåg eller förutspådde den situation vi har idag där rollerna inte är lika tydliga. Den strategi förbundet haft de senaste åren har varit att motverka ekonomiska skäl som orsak att lämna förbundet (till exempel genom introduktionsmedlemskap) och när detta hot var undanröjt så skulle vi genom en större lokal närvaro bli det naturliga fackliga alternativet att vara medlem i. Det svårt att sia om hur det skulle sett ut om vi inte vidtagit dessa åtgärder men vi kan i alla fall konstatera att strategin om att bli det enda naturliga alternativet inte har förverkligats trots att övergångarna till ST minskat något de senaste åren.

Slutsatser - Avtal

- Kollektivavtal är ett av fundamenten som Seko vilar på. Därför ska Seko ha fokus på att teckna nya avtal och upprätthålla befintliga.
 - Starka kollektivavtal kan användas för att rekrytera nya medlemmar och för att behålla befintliga
 - Vi ska fortsätta och utveckla arbetet med att inför avtalsrörelserna ge medlemmar möjligheten att vara med och påverka vilka frågor som ska drivas.
 - Seko ska fortsätta hålla i kraven på arbetsmiljöavtal på alla avtalsområden och avtal som reglerar arbetet mot sexuella trakasserier.
 - När medlemmar hamnar i tvister ska vi alltid arbeta för den löses på ett så fördelaktigt sätt både för medlem och för förbund.
 - Seko ska arbeta med ta fram proaktiva kompetensutvecklingsavtal inom alla avtalsområde.
 - Seko ska arbeta med att via avtal reglera otrygga anställningsformer
 - I de branscher och inom de klubbar där det lämpar sig ska Seko arbeta med att ha avtal om facklig tid med arbetsgivarna.
 - Seko behöver se över förbundets stödfunktioner till lokalorganisationerna och vilka prioriteringar som kan behöva göras där i framtiden
-

Rekrytering och organisering

Att rekrytera nya medlemmar och att behålla befintliga medlemmar är helt avgörande för Sekos framtid och existensberättigande. Därför måste medlemsvärkning i ännu högre utsträckning ses som en grundläggande uppgift för samtliga i förbundet. Vi måste våga ställa krav och säga vad vi vill uppnå och hur det ska gå till. Konsekvenserna av ett minskat medlemsantal måste också kopplas ihop med en ökad medvetenhet om våra ekonomiska förutsättningar. Risken finns dock att ett rekryteringsarbete som inte ger resultat (totalt fler medlemmar) skapar dåligt självförtroende. Det är på alla sätt bättre att mäta organisationsgrad vilket även är nödvändigt för att vi ska kunna veta var vi ska rikta våra gemensamma insatser för att få bäst resultat. Organisationsgraden är i de fall vi inte är ensamma om att organisera medlemmar svår att få exakt men årliga jämförelser kan användas för att se om vi har en positiv eller negativ trend.

I Seko har vi yrken och branscher med olika förutsättningar som kräver olika stöd i det utåtriktade värkningsarbetet. Vi har en förhållandevis stark klubbstruktur där vi redan har de resurser som krävs för att göra det lokalt fokuserade värkningsarbetet som andra förbund tvingas bedriva med centralt anställda resurser. Vi har också områden och branscher där lokala fackliga förtroendevalda saknas i stor utsträckning och arbetet bedrivs på små arbetsplatser.

För att kunna bedriva ett bra rekryteringsarbete är det viktigt att veta vad som är klubbarnas uppgift och vad som är förbundets. Verktyg och metoder har förändrats och hur vi kan utnyttja detta på bästa sätt i framtiden blir en avgörande fråga. Vi behöver hitta vägar att kombinera styrkorna med både lokalt och centralt värkningsarbete och avgöra hur detta ska finansieras. Vi bör fortsätta med att öka vår kunskap och utveckla administrativa verktyg för att värva och rädda kvar medlemmar på ett effektivt sätt. Idag effektiviserar vi telefonverktyg och kopplar det till våra tekniska system. Vi behöver hitta fler vägar att förenkla och automatisera in och utträden i förbundet för att kunna lösgöra resurser för det utåtriktade arbetet.

Digitala rekryteringsvägar är idag ett område som utvecklas och förändras snabbt. De verktyg som finns idag bygger som regel på samma typ av tekniska plattformar vi själva använder (Microsoft dynamics/PUMA). Den vanligaste metoden innebär att man i samband med utåtriktade kampanjer på sociala media knyter till sig intresserade genom så kallade "sign-ups" digitala underskrifter vilka man sedan kan bearbeta, värva och skapa engagemang hos.

Lyssna på våra medlemmar

Det utåtriktade värkningsarbetet på våra arbetsplatser oavsett det är centrala medlemsveckor eller genom den egna klubben är centralt för att vi ska kunna lyssna på våra medlemmar. Sekos förtroendevalda får ofta frågan, både av potentiella medlemmar men också av befintliga medlemmar – "Vad får jag för min medlemsavgift eller vad ingår i medlemskapet?" Kan vi när denna fråga kommer förklara vad som ingår i medlemskapet på ett sätt som gör medlemmen nöjd med svaret och därtill ställer sig bakom vår idé, har vi sannolikt vunnit en livslång medlem. Kan vi inte förklara det riskerar vi att vi får en debatt om att facket (Seko) inte är värt att vara med i, inte värt att betala för, inte värt att engagera sig i. Att få en debatt ute på arbetsplatserna som handlar om att "Seko inte är värt pengarna" eller "jag fick ingen hjälp av Seko" kommer att skada oss som förbund och riskerar att leda till färre medlemmar.

På det känslomässiga planet behöver vi på djupet undersöka om medlemmarna förknippar oss med frågor vi vill bli associerade med, vilket kan vara värden som tillgängliga, serviceinriktade, trygga, stridbara, stolta, kompetenta, engagerade – det vill säga alla de värden som gör oss till ett starkt förbund. Samtidigt behöver vi också vara självkritiska och ställa oss frågan: Bedriver vi alltid vårt fackliga arbete med dessa kärnvärden som utgångspunkt?

Att lyssna på medlemmarna och skapa engagemang kring frågor som berör dem är en viktig del av att vara ett medlemsnära förbund. Detta kan göras genom till exempel uppsökande arbete, närvaro på arbetsplatser och enkäter. Lyckas vi med att fånga upp frågor som engagera medlemmar kommer vi uppfattas som mer relevanta och medlemsvärvningen kommer att gå mycket enklare. Organisering och medlemsrekrytering handlar om att hitta och väcka engagemang. Engagemanget är en avgörande faktor för att ge oss nya och nöjda medlemmar. Att hitta de frågor som berör och är gemensamma för våra medlemmar är avgörande för att skapa engagemang vare sig det gäller att strejka för centrala avtal eller driva en lokal arbetsmiljöfråga. Dagens stadgar hänvisar medlemmarna till medlemsmöten för att kunna driva frågor. Samtidigt finns inga hinder som förbjuder andra vägar till dialog och deltagande via andra kanaler. Där engagemanget är stort kommer medlemmar på möten och vice versa. På många platser är dock de fysiska avstånden stora och innebär i sig ett hinder att delta. Om fackföreningsrörelsen skulle starta om från noll idag så skulle man idag även kunna använda andra, digitala, verktyg för att kanalisera medlemmars frågor och engagemang.

Att kunna få organisationen på fötter, inte bara i samband med avtalsrörelser, är nödvändigt för att slå vakt om vår lokala styrka och möjlighet till aktiviteter och framgångar på arbetsplatsen. En aktiv lokal verksamhet löser också ofta rekryteringsfrågan. Om vi inte organiserar och engagerar våra medlemmar kommer vi ha mycket svårt att i framtiden uppfattas som ett starkt och medlemsnära förbund. Om vi tillsammans kan lyfta det som spelar roll för medlemmarna ökar sannolikheten att facket upplevs som relevant.

Nå oorganiserade grupper

Unga, visstidsanställda och utlandsfödda arbetstagare är generellt utsatta grupper på arbetsmarknaden och som står utanför facket i större omfattning än resten av arbetsmarknaden. Det kan alltså behövas särskilt riktade insatser för att få de att bli medlemmar i Seko. Trösklarna in till facket måste sänkas samtidigt som vi ökar vår exponering och kommunikation mot dess grupper. Gemensamt för de tre grupperna är att de ofta rör sig emellan olika arbetsgivare och branscher. Det aktualiserar frågan om ett eventuellt behov av förbundsgemensamma lösningar, kanske ett gemensamt LO-medlemskap för dessa grupper?

Unga idag är ofta medvetna om sin omvärld och engagerade i samhällsfrågor. Men för att nå unga måste facket befinna sig där de befinner sig. Rekrytering på yrkesgymnasium kan vara en väg att till slut få det fackliga medlemskapet som en självklarhet i ett framtida arbetsliv. För att nå utlandsfödda, både de som bor permanent i Sverige och de som kommer hit och arbetar tillfälligt, behöver vi hitta nya verktyg. Idag saknar vi ofta språket, informationsmaterial, betalningsmetoder till dessa medlemmar och hela vår verksamhet är idag i princip byggd på vår egen nationella arbetsmarknad.

Samtidigt är kunskapen om facket relativt låg bland ovan nämnda grupper. För att kunna rekrytera nya medlemmar från dessa grupper måste vi vara beredda på att också kunna förklara hur den svenska modellen fungerar och vad syftet med facket är. Detta kan vi uppnå genom till exempel komma ut och informera på skolor och inom SFI.

Slutsatser - rekrytering och organisering

- Att rekrytera nya medlemmar och att behålla befintliga medlemmar är helt avgörande för Sekos framtid och existensberättigande.
- Ett minskat medlemsantal måste kopplas ihop med en ökad medvetenhet om våra ekonomiska förutsättningar.
- Medlemsvärvning ska vara en prioriterad fråga för hela Seko
- Vi behöver överväga om det är möjligt att mäta organisationsgrad på en arbetsplats istället för faktiskt antal medlemmar
- Förutsättningarna för att rekrytera och organisera medlemmar skiljer sig stort mellan olika branscher, klubbar och yrken
- Seko ska fortsätta med att öka vår kunskap och utveckla administrativa verktyg för att värva och rädda kvar medlemmar på ett effektivt sätt.
- Seko ska arbeta med att fortsätta utveckla digitala rekryteringsvägar
- Alla förtroendevalda ska kunna förklara betydelsen av att vara med i facket och varför någon ska vara med i Seko
- Att lyssna på medlemmarna och skapa engagemang kring frågor som berör dem är en viktig för att vara ett medlemsnära förbund.
- Seko behöver fundera på sätt, förutom klassiska medlemsmöten, att träffa och engagera medlemmar
- En aktiv, lokal facklig verksamhet löser ofta rekryteringsfrågan av nya medlemmar
- Seko behöver bli bättre på att nå ut till grupper som idag ofta är oorganiserade. Till exempel unga, nyanlända och visstidsanställda
- För att bli bättre på att rekrytera grupper som vi inte når idag behöver Seko komma ut till skolor och till SFI för att informera om facket.
- Seko behöver ha bättre information om förbundet och facket på fler språk än svenska

Avslutning

Vi lever i en tid där framtiden är mer osäker än på länge. Vi lever mitt i en pandemi som har fått och kommer fortsätta få konsekvenser på samhället, på arbetslivet och för Sekos medlemmar. Det enda sättet att möta framtiden är därför tillsammans.

För att Seko ska bli Sveriges starkaste fackförbund behöver vi alla hjälpas åt – medlemmar, förtroendevalda, ombudsmän och anställda. Vi behöver se att alla spelar en viktig roll för att vi ska ta oss an de utmaningar som Seko Framtid har visat att Seko har. Alla kommer inte vara överens om vad som ska göras och hur det ska göras, men genom en öppen och demokratisk diskussion på kongressen kring innehållet och de slutsatser som denna rapporten presenterar kommer vi långt.

Genom Seko Framtid får förbundet en riktning i arbetet framåt. Förhoppningen är att de beslut som kongressen landar i utifrån Seko Framtid ska bli vägledande för förbundet i arbetet under 20-talet. Resultatet ska vara något som hela Seko kan bära med sig i sitt arbete, oavsett om det sker lokalt, regionalt eller centralt. För det är alla vi som är Seko.

Och till sist. Glöm inte - Utan Sekos medlemmar stannar Sverige!

KONGRESS
2021

20 & 22

Valberedningens förslag

KONGRESS
2021

seko

Stockholm april 2021

Valberedningens förslag 2021

Valberedningen lämnar härmed sitt förslag till förbundsstyrelse och revisorer. En enig valberedning står bakom samtliga förslag.

Styrelsen

Vi har i vårt arbete haft som mål att få ihop en styrelse som speglar vårt förbund. Med tanke på de olikheter som finns i vår organisation anser valberedningen att vi lyckats hitta en bra sammansättning.

Vår målsättning har varit att få till en styrelse med ett strategiskt tänkande inför framtiden. Vårt fokus har varit att hitta en bred kompetens hos de nominerade, inte bara kunskapsmässigt, utan också med insikten om att var och en kommer att bidra med olika ingångar. Hänsyn har tagits till branschtillhörighet, kön, ålder, etnicitet, geografi och antal nomineringar.

Vi är övertygade om att vårt förslag lägger en grund för de utmaningar som förbundet står inför.

Revisorer

I vårt förslag har vi tagit hänsyn till personliga kvaliteter såsom verksamhetsfokus, ordning och reda, ekonomiska insikter. Vi har sett det som viktigt med egenskaper som granskande, initiativtagande och ha en oberoende ställning.

Valberedningen i Seko

Lena Aldenmark, Martin Alnebring, Siv Andersson, Anders Berg, Bengt-Göran Henningsson, Anna-Carin Lindberg och Niclas Olofsson.

Förslag till VU

Ordförande

Namn: Gabriella Lavecchia

Ålder: 51

Bostadsort: Stockholm

Nuvarande uppdrag: Vice ordförande

Vice ordförande

Namn: Johan Lindholm

Ålder: 41

Bostadsort: Hässelby

Nuvarande uppdrag: Ordförande FO Posten

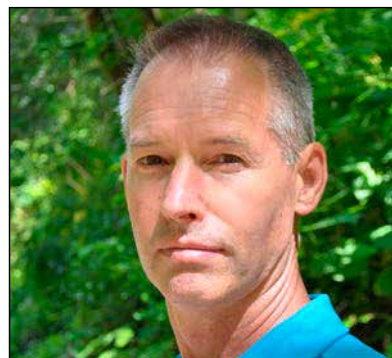
Förbundssekreterare

Namn: Linda Agetoft

Ålder: 32

Bostadsort: Spånga

Nuvarande uppdrag: Gruppchef Solna

Avtalssekreterare

Namn: Mats Ekeklint

Ålder: 56

Bostadsort: Stockholm

Nuvarande uppdrag: Avtalssekreterare

Nominerad men har avsagt sig

Karin Åkersten

Förslag till förbundsstyrelse, ordinarie ledamöter

Namn: Nick Fortgens
Ålder: 36
Bostadsort: Härnösand
Bransch: Tele

Namn: Robert Ignberg
Ålder: 51
Bostadsort: Skellefteå
Bransch: Energi

Namn: Afrodite Landerö
Ålder: 50
Bostadsort: Linköping
Bransch: Tele

Namn: Glenn Nordström
Ålder: 60
Bostadsort: Umeå
Bransch: Väg och ban

Namn: Sandra Svensk
Ålder: 44
Bostadsort: Linköping
Bransch: Post

Namn: Kenny Reinhold
Ålder: 55
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Sjöfolk

Namn: Bjarne Ringdahl
Ålder: 55
Bostadsort: Böle
Bransch: Väg och ban

Namn: Jörgen Stehn
Ålder: 55
Bostadsort: Halmstad
Bransch: Försvar

Namn: Frida Strandberg Landin
Ålder: 33
Bostadsort: Eksjö
Bransch: Vård

Namn: Ida Vågevik
Ålder: 42
Bostadsort: Örebro
Bransch: Vård

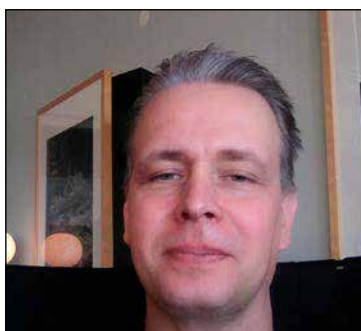

Namn: Karin Åkersten
Ålder: 40
Bostadsort: Gustavsberg
Bransch: Trafik

Övriga nominerade som ordinarie förbundsstyrelseledamot

Namn: Mimmi Alm
Ålder: 44
Bostadsort: Umeå
Bransch: Civil

Namn: Mats André
Ålder: 55
Bostadsort: Hisings Backa
Bransch: Väg och ban

Namn: Daniel Asker
Ålder: 29
Bostadsort: Sköllersta
Bransch: Väg och ban

Namn: Frode Burman
Ålder: 48
Bostadsort: Bålsta
Bransch: Väg och ban

Namn: Stellan Elebro
Ålder: 38
Bostadsort: Obbola
Bransch: Civil

Namn: Malte Fält
Ålder: 31
Bostadsort: Valbo
Bransch: Väg och ban

Namn: Thomas Hagsten
Ålder: 53
Bostadsort: Kumla
Bransch: Vård

Namn: Daniel Hansen
Ålder: 40
Bostadsort: Landskrona
Bransch: Post

Namn: Mattias Holmén
Ålder: 37
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Post

Namn: Josip Jovasevic
Ålder: 56
Bostadsort: Norrköping
Bransch: Vård

Namn: Maria Karlsson
Ålder: 32
Bostadsort: Stockholm
Bransch: Trafik

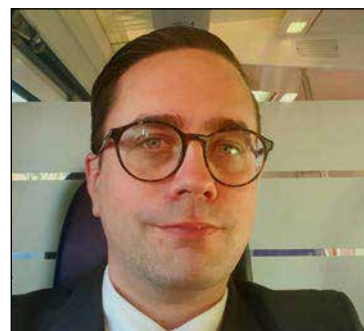
Namn: Thomas Klasson
Ålder: 53
Bostadsort: Stockholm
Bransch: Försvar

Namn: Lars Lindström
Ålder: 54
Bostadsort: Hörnefors
Bransch: Vård

Namn: Robert Lönnqvist
Ålder: 41
Bostadsort: Norrtälje
Bransch: Energi

Namn: Stefan Pinjefors
Ålder: 41
Bostadsort: Malmö
Bransch: Trafik

Namn: Viktor Risling
Ålder: 36
Bostadsort: Spånga
Bransch: Trafik

Namn: Camilla Widman
Ålder: 42
Bostadsort: Askim
Bransch: Post

Nominerad men har av sagt sig

Salima Khamchane
Johan Lindholm
Kjell Åke Sommersyd

Förslag till ersättare i förbundsstyrelse

Förste ersättare

Namn: Robert Lönnqvist

Ålder: 41

Bostadsort: Norrtälje

Bransch: Energi

Andre ersättare

Namn: Daniel Hansen

Ålder: 40

Bostadsort: Landskrona

Bransch: Post

Tredje ersättare

Namn: Maria Karlsson

Ålder: 32

Bostadsort: Märsta

Bransch: Trafik

Fjärde ersättare

Namn: Daniel Asker

Ålder: 29

Bostadsort: Sköllersta

Bransch: Väg och ban

Övriga nominerade som ersättare i förbundsstyrelse

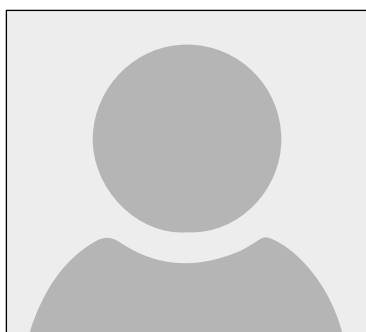
Namn: Mimmi Alm
Ålder: 44
Bostadsort: Umeå
Bransch: Civil

Namn: Mats Andrén
Ålder: 55
Bostadsort: Hisings Backa
Bransch: Väg och ban

Namn: Frode Burman
Ålder: 48
Bostadsort: Bålsta
Bransch: Väg och ban

Namn: Anna Carlstedt
Ålder: 38
Bostadsort: Ystad
Bransch: Tele

Namn: Stellan Elebro
Ålder: 38
Bostadsort: Obbola
Bransch: Civil

Namn: Nick Fortgens
Ålder: 36
Bostadsort: Härnösand
Bransch: Tele

Namn: Thomas Hagsten
Ålder: 53
Bostadsort: Kumla
Bransch: Vård

Namn: Mattias Holmén
Ålder: 37
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Post

Namn: Robert Ignberg
Ålder: 51
Bostadsort: Skellefteå
Bransch: Energi

Namn: Josip Jovasevic
Ålder: 56
Bostadsort: Norrköping
Bransch: Vård

Namn: Thomas Klasson
Ålder: 53
Bostadsort: Stockholm
Bransch: Försvar

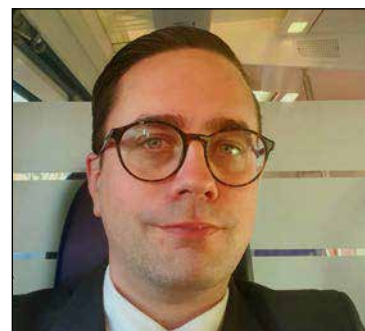
Namn: Afrodite Landerö
Ålder: 50
Bostadsort: Linköping
Bransch: Tele

Namn: Lars Lindström
Ålder: 54
Bostadsort: Hörnefors
Bransch: Vård

Namn: Glenn Nordström
Ålder: 60
Bostadsort: Umeå
Bransch: Väg och ban

Namn: Stefan Pinjefors
Ålder: 41
Bostadsort: Malmö
Bransch: Trafik

Namn: Kenny Reinhold
Ålder: 55
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Sjöfolk

Namn: Bjarne Ringdahl
Ålder: 55
Bostadsort: Böle
Bransch: Väg och ban

Namn: Viktor Risling
Ålder: 36
Bostadsort: Spånga
Bransch: Trafik

Namn: Kjell Åke Sommeryd
Ålder: 59
Bostadsort: Luleå
Bransch: Tele

Namn: Jörgen Stehn
Ålder: 55
Bostadsort: Halmstad
Bransch: Försvar

Namn: Frida Strandberg Landin
Ålder: 33
Bostadsort: Eksjö
Bransch: Vård

Namn: Sandra Svensk
Ålder: 44
Bostadsort: Linköping
Bransch: Post

Namn: Camilla Widman
Ålder: 42
Bostadsort: Askim
Bransch: Post

Namn: Ida Vågevik
Ålder: 42
Bostadsort: Örebro
Bransch: Vård

Namn: Karin Åkersten
Ålder: 40
Bostadsort: Gustavsberg
Bransch: Trafik

Nominerad men har av sagt sig

Salima Khamchane

Förslag till ordinarie revisorer

Namn: Stefan Zetterlund
Ålder: 58
Bostadsort: Hallsberg
Bransch: Trafik

Namn: Sandra Altamirano
Ålder: 52
Bostadsort: Järfälla
Bransch: Trafik

Namn: Martin Rapp
Ålder: 57
Bostadsort: Hjärtum
Bransch: Vård

Auktoriserad revisor

Gunnar Thullberg, PwC

Övriga nominerade som ordinarie revisor

Namn: Mikael Andersson
Ålder: 55
Bostadsort: Väse
Bransch: Vård

Namn: Petra Sviberg
Ålder: 43
Bostadsort: Närpes
Bransch: Sjöfolk

Namn: Kjell Åke Sommeryd
Ålder: 59
Bostadsort: Luleå
Bransch: Tele

Namn: Claes Söderling
Ålder: 53
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Post

Nominerad men har av sagt sig

Gerardo Berrios

Förslag till revisorsersättare

Förste ersättare
Namn: Petra Sviberg
Ålder: 43
Bostadsort: Närpes
Bransch: Sjöfolk

Andre ersättare
Namn: Claes Söderling
Ålder: 53
Bostadsort: Göteborg
Bransch: Post

Tredje ersättare
Namn: Kjell Åke Sommersyd
Ålder: 59
Bostadsort: Luleå
Bransch: Tele

Ersättare auktoriserad revisor

Christine Wikström, PwC

Övriga nominerade som revisorsersättare

Namn: Mikael Andersson
Ålder: 55
Bostadsort: Väse
Bransch: Vård

Namn: Sandra Altamirano
Ålder: 52
Bostadsort: Järfälla
Bransch: Trafik

Namn: Martin Rapp
Ålder: 57
Bostadsort: Hjärtum
Bransch: Vård

Nominerad men har av sagt sig

Gerardo Berrios

Innehåll	Sid
Ansvarsfrihet	27
Avslutning	338
Avgiftsutredningen	42–52
Balans och resultaträkning	25
Dag- och arbetsordning	14–22, 110–111
Fullmactsgranskning	11
Förbundsavgift	112–113
Inledningsanförande	7–9
Kongress 2021	338
Motioner och utlåtanden	
Block A	122–184
Block B	185–189
Block C	190–205, 209–221
Block D	221–257
Block F	257–261
Block G	261–274, 276–277
Block H	282–293
Block I	293–318
Block L	318–329
Block M	330–337
Parentation	5
Permissioner	340
Placeringsreglemente	54–62
Regionklubbsavgift	113
Resepolicy och resereglemente	73–81
Revisionsberättelse	25–27
Seko Framtid	114–117
Stadgar	53–54, 337
Uppdragsreglemente och arvoden	62–73
Upprop	11–14, 108–110, 206
Uttalande	103–105
Val	
Förbundsstyrelse	27–30, 34–40
Kongressfunktionärer	22–23, 112
Repskapsledamöter samt ersättare	206–208
Revisorer samt ersättare	81–84
Utskott	23–25
Valberedning	278–282
Verksamhetsplan 2021-2025	84–97
Verksamhetsberättelse 2020	25

Seko

Box 1105

111 81 Stockholm

seko@seko.se

www.seko.se